د اسلام سیاسي نظام

- د نظام ساختار
- د نظام تطبیق
- رد پر مخالفینو

Ketabton.com

تفريغ من دروس

دکتور شهاب المهاجر حفظه الله

المجلد الأول

مؤسسة العزائم الإعلامية

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدولة الإسلامية
خلافة على منهاج النبوة

د اسلام سیاسي نظام

- د نظام ساختار
- د نظام تطبیق
- رد پر مخالفینو

المجلد الأول

تفريغ من دروس

دکتور شهاب المهاجر حفظه الله

الطبعة الأولى
صفر ١٤٤٥ هـ

مؤسسة العزائم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام سیاسي نظام

سرليکونه

سريزه...٤
په اسلام کې سياسي نظام...٤٤
لومړی د آخرت غم دی:..٤٨
دويم د ګناه غم دی:...٤٨
دريم د خاتمې غم دی:..٤٩
څلورم د قبوليت غم دی :...٥٠
په اسلام کې د سياسي نظام اهميت...٧١
د جګړې جهتونه...٨٨
د اسلام د سياسي نظام طرحه...٩٩
د اسلام د سياسي نظام ساختار(هيکل)...١٠٥
اول محور او اصل هغه د کُلي اهدافو تاکل دي:..١٠٦
دوهم محور او اصل هغه د برترۍ اصل دی:...١٠٦
دريم محور او اصل هغه د اسلامي نظام د عناصرو مشخص کول او په پام کې نيول دي:...١٠٧
د اسلام د سياسي نظام عناصر څلور دي:...١٠٨
١- د قانون مرجع: ١٠٨
٢- زعيم يا رهبر:..١١١
٣- اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات:...١١٢
٤- رعيت...١١٧
څلورم محور او اصل د نظام د ساختار (جوړښت) هغه د مراتبو د سلسلې اصل دی:...١٣٢
د اسلام د سياسي نظام تطبيق کېدل او عملي کېدل...................................١٣٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی محور:.. ۱۳۳
دوهم محور:.. ۱۳۵
دریم محور :.. ۱۳۸
څلورم محور:.. ۱۳۹
د اسلامي سیاست او اسلامي نظام تعریفونه.. ۱۴۲
د سیاسي نظام تعریف.. ۱۴۵
د اسلامي نظام پنځه اصلي ځانګړتیاوې... ۱۴۶
۱- د اسلام مبین دین یو رباني دین دی:.. ۱۴۶
۲- د اسلامي نظام د برترۍ دویم معیار (اصل) ثابت والی دی............................. ۱۴۹
۳-د اسلامي نظام د برترۍ درېیم معیار دا دی چې دا دین نړېوال دین دی............. ۱۵۱
٤- د اسلامي نظام د برترۍ څلورم معیار دا دی چې پدې دین کې همغږي او
هماهنګي موجوده ده.. ۱۵۳
٥-د اسلامي نظام د برترۍ پنځم اصل دا دی چې په دې نظام کې به امر
بالمعروف او نهي عن المنکر وي.. ۱۵۶
یوه پوښتنه او د هغې څلور (٤) ځوابونه.. ۱۶۳
لومړی ځواب:... ۱۶٤
دوهم ځواب: ۱۶۶
دریم ځواب:... ۱۶۸
څلورم ځواب:.. ۱۷۲
ډیپلوماتیکه جګړه.. ۱۷۵
د اسلام په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي... ۱۸۶
د ډیپلوماتیکې جګړې د ستونزمنتیا علت څه دی؟.. ۲۰۱
د یوه مجاهد ملګري پوښتنه او د هغې تفصیلي ځواب:....................................... ۲۳۷
د حدیبیې صلحه.. ۲٤٤
سیاست او ستراتېژي.. ۳۲۸
د ستراتیژي او پلان تر منځ توپیرونه:.. ۳۲۹
تکتیک څه ته وایي؟... ۳۳٦
سیاسي تحلیل... ۳٤۱
د تحلیل ضرورت څه دی، ولې تحلیل کوو؟.. ۳٦۰
د اطلاعاتو تفسیر.. ۳۸۰
څنګه کولای شو خپل سیاسي بصیرت لوړکړو؟... ۳۸۷
انعطاف پذیري څه ته وآیي؟... ۳۹۰
څنګه یو مجاهد پوه شي چې زه سیاسي دید او فکر لرم؟.................................... ٤۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ښه سیاستمدار اوصاف.......... ٤١٦
- انتقاد کې درې شرطونه دي.......... ٤٣٨
- د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتېژي.......... ٤٥٢

د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتېژي د شېرو اهدافو لپاره تطبيقيږي ٤٥٨

- نیابتي جرګه کومې جرګې ته وایي؟.......... ٤٧٦
- مجازي جرګه.......... ٤٨٢
- د نظامي ستراتیژي تعریف.......... ٤٩٢
- د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې قاعده.......... ٤٩٣

خدعه څه وخت او چاسره جایز ده؟.......... ٥٠٢

د خدعه اسباب څه دي؟.......... ٥٠٢

د خدعه شروط.......... ٥٠٧

د خدعې اصول.......... ٥٠٧

- دنظامی ستراتیژئ اجزاوي.......... ٥١٠

١- د حملې یا برید ستراتېژي.......... ٥١٠

٢- د عقب نشیني ستراتېژي ٥١٤

عقب نشیني(شاتګ) ستراتېژي درې برخې لري:.......... ٥١٥

الف: اختیاري عقب نشیني:.......... ٥١٦

ب : اجباري عقب نشیني:.......... ٥٢١

ج: تکتیکي عقب نشیني:.......... ٥٢١

- د حملې یا برید کولو ستراتیژي ٥٢٥
- د دفاع ستراتیژي ٥٢٦
- د اسلام په سیاسي نظام کې د دښمن پېژندنه.......... ٥٤٠

د دښمن پېژندلو علت څه دی؟.......... ٥٤٤

مخفي دښمن ولې ډېر خطرناکه وي؟.......... ٥٥١

ستا حقیقي دښمن څوک دی؟.......... ٥٥٥

- د دښمن پېژندنې اصول.......... ٥٦٣

اول اصل : د دښمن پېژندنه (شناخت):.......... ٥٦٤

دویم اصل : دښمن ته به د دښمن په سترګه ګورې:.......... ٥٦٤

دریم اصل: دا چې دښمن سره بېرته دښمني کول :.......... ٥٦٥

- د دښمن دوهم تعریف:.......... ٥٦٧

د دښمن د دښمنې مراحل او مراتب.......... ٥٦٨

د دښمن سره د دښمنی مراتب او سلسله.......... ٥٨٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن پېژندلو اوله مرحله:.. ۵۸۶
د دښمن پېژندلو دوهمه مرحله:.. ۵۸۷
د دښمن پېژندلو درېمه مرحله:.. ۵۸۸
د دښمن پېژندلو څلورمه مرحله:.. ۵۸۸
دښمن ريښې پرې کول او ګذارورکول.. ٦٠١
د اقليت دسيسه.. ٦٠٨
کفار اقليت چاته وايي؟ ٦١١
استعمار.. ٦٢١
د استعمار انواع.. ٦٢٨
اقتصادي استعمار... ٦٣٤
سياسي استعمار.. ٦٣٩
آيا د اسلام په سياسي نظام کې د استقلال لمانځنه شته؟..................... ٦٥٢
استقلال/ خپلواکي... ٦٦٠
سيکولريزم... ٦٦٦
د سيکولريزم تعريف:.. ٦٧٦
کودتا... ٧٠١
انقلاب... ٧٠١
قيام څه ته وايي؟.. ٧٠٢
شورش... ٧٠٣
سياسي اصلاحات.. ٧٠٤
جنبش.. ٧٠٤
نتيجه.. ٧٠٥
خاتمه.. ٧٠٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

إن الحمد لله الذي وَحَّدَ صفوفَ المجاهدين، وفرَّق شَمْل الكافرين، والحمدلله القائل﴿وَاعْتَصِمُواْبِحَبْلِ اللّهِ جَمِيعًاوَلاَ تَفَرَّقُوا﴾ والصلاة والسلام على مَن أَلَّفَ اللهُ به بين قلوب المؤمنين، فكانوا كالبنيانِ المرصوص في وجه أعداء الدين، أشداءُ على الكفار رحماءُ بينهم، وعلى آله وصحبه الذين رَفَعُوا سيف الحق يداً واحدة فأزهقوا رؤوس الباطل، أمَّا بعد؛

قال الله تعالى: ﴿ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخْرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِ ۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ﴾ [سورة البقرة :257]

ژباړه: کومو خلکو چې ايمان راوړی، دهغو ملاتړ او مرستندوی الله دی او هغوی له تررميو څخه رڼا ته راباسي او کومو خلکو چې د کفر لاره غوره کړې، د هغو ملاتړ او مرستندويان طاغوتان (شيطانان) دي او هغوی د رڼا څخه د تررميو لوري ته راکاږي، دا کسان اور ته ورتلونکي دي، هلته به تل اوسيږي.

مجاهدين چې کومې ستړياوې او تکاليف ګالي،زمونږ ورونه چې کوم زخمونه، زندانونه او د ژوند نور ډېر سخت پړاونه ګالي، نو دا د يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روڼ او روښانه هدف لپاره دي، کله چې مونږ او تاسې همدغه هدف په تمامه مانا په درست شکل وپېژانده نو بیا به د جهاد د دې اغزنې لارې له هر پړاو او هر پېچومي، هرې ستړیا او هر درد څخه یو ځانګړی خوند او معنویت ترلاسه کوو.

تاسې پوهېږئ چې د جهاد په نامه ډېر خوځښتونه پیل شول، ډېرو با احساسه ځوانانو او مؤمنو پرګنو د یو آزاد او شرعي نظام په هدف د تاریخ په هر پړاو کې بې درېغه قرباني ورکړي، خو افسوس دا چې دوی د کوم نظام قائمه کېدلو لپاره وینه ورکړه، د کوم نظام د راتللو په موخه یې چې پوره کورنۍ قرباني کړې، سخت دردونه یې وګالل، خو همدغه نظام یې په تمامه مانا نه وو پېژندلی، ځکه یې نو وخت په وخت په وینو، اوښکو او ډؤل، ډؤل سربښندنو د بین الملل د لاس نانځکو او تش په نوم د جهاد قائدینو معاملې، تجارت او د دوی د آرمانونو سره لوبې وکړې.

نو په همدې اساس موږ ټولو ته لازمه ده چې دا نظام په تمامه مانا وپېژنو هسې نه چې الله مه کړه سبا مونږ او تاسې له دې سپېڅلي منهج او نظام څخه لار کږه کړو.

دا نظام د **اسلام سیاسي نظام** دی، چې زموږ دښمن یې هم په تمامه مانا پېژني او په دې پوهېږي هم که چېرې په حقیقت کې د اسلام سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظام حاکم شي، نو هغه ورځ به د دوی د ذلت او د اسلامي امت د برم او عزت ورځ وي،ځکه یې نو د اسلام د سیاسي نظام د حاکمیت رښتیني لارویان د اسلامي دولت سربښندویان د سختو فشارونو لاندې نیولي دي.

تر اوسه د اسلام د ټولو دښمنانو دا شریکه هڅه وه چې اسلامي امت د اسلام د حقیقي سیاسي نظام له رښتینې تصور او حقانیت څخه لرې وساتي، دوی ټوله انرژي په همدې مصرفوله چې اسلامي امت رابېداره او د یو داسې نبوي منهج په درېځ راښکاره نشي چې بیا به ترې ټولې کفري نړۍ ته نه یوازې اخطارونه ورکول کیږي، بلکې له همدې دریځه به د ټولې کفري نړۍ په مقابل کې د جګړې اعلان او شروع به هم کوي، دوی خو د اسلامي امت دا آرمان د وطنیت او قومیت په تُوره درې ورې کړی وو، دا دی لله الحمد د اسلامي خلافت مجاهدینو په خپل عمل ټولې نړۍ، دوست او دښمن ته دا ثابته کړه، چې جهاد د کوم اهدافو تر سروای لپاره کیږي او د اسلام سیاسي نظام څنګه تطبیقیږي.

نو په همدې اساس مونږ په دې کتاب کې هڅه کړې ده چې د کفارو له دې توطیئو پرده پورته کړو چې دوی ولې اسلامي امت د اسلام د سیاسي نظام څخه د بې پروا او بې خبره ساتلو په هدف د سیاست له

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه سره په کینه او عداوت کې اچولی دی او هڅه یې همدا ده چې له همدې لارې خپل شوم اهداف پلي کړي، ترڅو د مسلمانانو سرنوشت همدوی وټاکي.

که څه هم د اسلام په سیاسي نظام بحث په یوکتاب کې نه راټولیږي او نه هم دا دومره وړه خبره ده، بلکې د اسلام سیاسي نظام داسې یو ستر نظام دی، چې د ژوند ټولو اُمورو ته کامل او شامل اصول او تګلاره لري، او د دې نظام په هر اړخ جلا جلا کتابونه لیکل کېدای شي، خو مونږ په دې کتاب کې یوازې د اسلام د سیاسي نظام په ساختار یعنې جوړښت او د اسلام د سیاسي نظام د عملي تطبیق په لارو چارو، شرائطو او اړوند نورو موضوعاتو لنډ بحث کړی دی.

له دې مخکې چې د کتاب موضوعاتو ته ورننوځۍ له هغې وړاندې به د همدغه سپېڅلي نظام دیورښتیني لاروي په مسؤلیتونو، مکلفیتونو او ورترغاړې کارونو په اړه لنډې خبرې وکړو ځکه د دومره یو ستر نظام د تطبیق د لارې هر سربشندونکی غازي باید همدومره لوړ عزمونه، کلک هوډونه، مظبوطې ارادې او پیاوړې حوصلې ولري.

دا کومه مقدمه چې لیکو په دې کې مخاطب زمونږ کوم ځانګړی کس نه دی، بلکې خپل نفس مخاطب کوو،ځکه چې زمونږ په شمول ځینې ملګرو کې به دا ستونزې پیدا شوې وي چې د دوی ورځنی مهالویش

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کارونه د بې نظمۍ ښکار شوې وي، نو د رب العالمین نه غواړو چې د کتاب لوستلو سره مونږ او تاسې خپلو نیمګړتیاو ته متوجه کړي، یوه نوې جذبه او د کار کولو یو پیاوړی احساس راسره مل شي او تر اوسه چې کوم غفلت، کسالت، سستي او بې غوري شوې وي نو له دې وروسته په خپلو رغنده او چټکو کارونو یې جبران ، د خپلو کارونو نظم او مهالویش راجوړ او بېرته یې د سره منظم کړو ان شاء الله .

ورونو!

موږ او تاسې چې د غفلت، سستۍ، کسالت، بې پروایي او نورو مهلکو عادتونو ښکار او یا په دې ناروغیو اخته کیږو نو اساسي خبره دا ده چې زموږ په ورځني ژوند او کارونو کې عوارض پیدا کیږي، او که په وخت سره د دې عوارضو غم ونه خوړل شي نو دا نور هم سرایت کوي، تاسې د یو انسان ژوند او بدن د یو ماشین په څېر فرض کړئ، کله چې ماشین جوړ وي نو ښه صحیح کار کوي ،په درست شکل خپل کارونه ترسره کوي، خو کله چې د ماشین په یوه پرزه کې عوارض راپیدا شي او دا عوارض ترې ونه ویستل شي (جوړ نه شي) نو عوارض نورو پُرزو ته سرایت کوي او ماشین بیا د پخوا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیت، تولید او لاس ته راوړنې نه لري او د وخت په تېرېدو یې عوارض دومره خپاره شوې وي چې ټول ماشین فلج کړي نو همداسې په خپل ژوند هم قیاس وکړئ.

ورونو! په ژوند کې بې نظمي له هغه عوارضو څخه ده چې له امله یې ټول فعالیتونه د خنډ او ځنډ سره مخ کیږي او زموږ د ژوند ماشین سم چلېدو ته نه پرېږدي، بیا به د دې عوارضو له کبله طبیعي ده چې د سستۍ، غفلت، کسالت او د نورو زیاتو زیانونو ښکار کیږو، او که د دې عوارضو (بې نظمۍ) په وخت غم ونه خورو، نو لا به زیات شي او زموږ دا کارنده او فعال بدن به بیا مکمل فلج کړي، یعنې د فعالیت له نګاه څخه به داسې شي لکه یو فلج شوی بدن.

نو زموږ دا موضوع په همدې راڅرخي که چېرې د ژوند په ورځنیو فعالیتونو کې کوم عوارض راپیدا شوې وي، دا باید اصلاح، جوړ، بېرته ترمیم او منظم کړو او په دې ځان مطمئن کړو چې زمونږ د کار ماشین بېرته خپل عادي حالت ته راغلی دی.

دې خبرې ته هم متوجه اوسېږئ چې ځینې وخت د یو مجاهد په ژوند کې بې نظمي رامنځ ته شي، نو د دغه بې نظمۍ ضرر او زیان کله انفرادي او اکثره بیا اجتماعي وي، مجاهد خو دا فکر کوي چې بس د دې بې نظمۍ زیان شخصي ماته دی، خو داسې نه ده بلکې کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د یو مجاهد په ژوند کې بې نظمي رامنځ ته شي، نو د رامنځته شوې سستۍ او غفلت په پای کې کوم زیانونه چې پیدا کیږي هغه ټول نظام ته متوجه کیږي، ځکه چې دا مجاهد د یو نظام غړی او یو نظم سره تړلی دی،مطلب دا نظم ټول یو ماشین دی او دا مجاهد یې یوه پُرزه ده، چې ماشین کې یوه پرزه کار پرېږدي نو د ماشین په فعالیت خامخا منفي اغېز کوي.

څنګه پوهه شو چې زموږ په ژوند کې عوارض پیدا شوي دي؟

کله چې زموږ په ورځنیو کارونو کې کمزوري راغله،د کارونو په لاسته راوړنو کې کمی راغی،د نن کار درنه سبا ته پاتې شو،کارونه درباندې بوج شول او له نورمال حالت څخه ووتلې نو باید پوهه شې چې ستا ژوند او د کار ماشین کې عوارض پیدا شوي او باید چې په وخت د دې عوارضو د جوړېدو غم وخورې.

مثال: که ته یو امیر یې او هره ورځ دې په خپل وخت اړوند ملګرو سره رابطې منظمې وې، هغوی ته دې په وخت ځوابونه ورکول،د هغوی ستونزې دې اورېدلې اوپه وخت دې ورته د حل لارې وړاندېز او لاس په کار کېدلې،ملګرو ته دې د ورسپارلو کارونو دقیقه څارنه او پوښتنه کوله،د کارونو پایلو او لاس ته راوړنو ته متوجه وې، د کار ثمره دې کتله خو اوس دې په ټولو فعالیتونو کې ځنډ او خنډ راغلی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ملګرو ته په وخت ځواب وايي،نه د هغوی ستونزې اورې او نه يې هم په حل کې مرسته کوي، نه ورسره مشورې کوي ، نه ورته کارونه سپارې او نه د ورسپارل شويو کارونو معلومات ترېنه کوي، نه دې د کار نتيجه معلوميږي او نه يې هم په کيسه کې يې نو په دې پوه شه چې په تا کې عوارض پيدا شوي.

او يا هم يو اعلامي مجاهد يې مخکې دې د ورځې څو تحليلي ليکنې کولې، مقالې او کتابونه دې ليکل، تحقيق او مطالعه دې کوله، شبهاتو ته دې ځوابونه ويل، نور د خپل استعداد او درسپارل شوي کار موافق زيات کارونه دې ترسره کول ، خو اوس دا يو هم نه کوې او که کوې يې هم نو د نن کار درڅخه سباته پاتې کيږي او ورځ په ورځ دې فعاليت کم رنګه کيږي، نو ښکاره خبره ده چې ستا په ژوند کې هم عوارض پيدا شوي، نو د دې عوارضو د جوړولو غم دې وخوره.

ورونو!

اوس راځو او په همدې خبره کوو چې علت او سبب څه دی، چې زموږ په ژوند کې عوارض رامنځ ته کيږي چې له امله يې په موږ کې سستي او غفلت راځي او خپل ورځني کارونه په خه شکل مخ ته نه وړو، د دې علتونه او لاملونه څه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړنی علت يې دادی: چې زه او ته په خپلو کارونو کې **تفريط** ته خوشحاليږو، زموږ ورځني کارونه د تفريط ښکار دي او راسپارل شوي کارونه په پوره ډول نه ترسره کوو، لږ يې وکړو نور وايو چې بس دا ډېره ده، په دې ښه پوهيږو چې دا کار راترغاړې دی او بايد همدا نن ترسره شي،د کار د ترسراوي لپاره ښه کافي وخت هم لرو خو بس په ډېر لږ کار بسنه کوو او نور وخت هسې ضايع کوو.

څنګه پوه شو چې موږ خپل کارونو کې کم کاري (تفريط) کړی دی ؟

هلته به موږ په دې کم کاری او تفريط پوهه شو چې کله خپلو ځانونو سره محاسبه وکړو، او دا معلومه کړو چې نن موږ څومره کاري فرصتونه له لاسه ورکړي دي، يعنې دا فرصتونه مو په خپل لاس وژلي، کله چې زه او ته له ځانونو سره محاسبه وکړو نو دا راته مالوميږي چې نن ما سره د دې او د هغه کار د ترسره کولو دا چانس او فرصت و خو ترسره مې نه کړ، له فرصته مو ګټه نده لاسته کړې، نو ښکاره خبره ده چې تاسې خپلو اړوندو کارونو سرته رسولو کې له تفريط څخه کار اخيستی دی. ښه فرصت وخت يعنې (زمان) دی، د ځينې کارونو ترسره کول خپل وخت لري، چې همغه فرصت شمېرل کيږي که چېرې هماغه کار په خپل وخت کې ونکړو، بيا وروسته سر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول يې دومره فايده نه لري، کومه فايده چې اول وخت کې په همدې کار مرتب کېدله.

نو دلته باید پوه شو چې د فرصت نه په ګټه اخیستلو کې مو کوتاهي کړې او په هماغه ورځ مو د کارونو په سرته رسولو کې تفريط کړی دی، مثال: یو وخت خلکو ته د دعوت په برخه کې د یوې خاص موضوع د وړاندې کولو او روښانه کولو ښه فرصت وي په همغه ټاکلي وخت کې باید یو اعلامي ورور د وخت د غوښتنې سره سم لیکنه وکړي، یا یو خبر او اعلامیه خپره کړي خو سستي وکړي هغه کار په خپل وخت ونه کړي، نو ده فرصت له لاسه ورکړ، کله چې موږ خپل وختونه ضایع کړل مانا یې همدا ده چې مونږ په خپل لاس فرصتونه وژلي دي، او باید پوهه شو چې زموږ په کارونو کې تفريط راغلی او دا عوارض دي چې زموږ په ژوند کې پیدا شوي باید دا عوارض ونیسو.

مجاهدينو ورونو!

زما او ستا مخ ته ورځني فرصتونه پراته دي، چې لوی فرصت هغه وخت (زمان) دی، که مو له وخته سالمه استفاده وکړه خو ښه ده او که همدا ورځ له موږ څخه بې کاره تېره شوه نو ښکاره خبره ده چې ما او تا کې سستي پیدا شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سستۍ او کسالت د عوارضو له کبله نه یوازې دا چې ستا په معاملاتو کې منفي توپیر او بدلون راځي،یعنې د دغه عوارضو پایله کې نه یوازې زموږ کارونه د خنډ او ځنډ سره مخ کیږي، بلکې په عباداتو کې مو هم ډېر توپیر او منفي اثرات ښکاره کیږي، په جماعت سره لمونځ، نوافل، اذکار، تلاوت،وتر، دعا او نورو اکثرو عباداتو کې سستي پیدا کیږي، اعمالو کې تغییر راځي، وجود کې منفي بدلون رامنځته کیږي، ټوله ورځ او شپه خوبونه وي او بې ځایه سوچونه او ګډوډ خیالونه... او د دې هر څه علاج همدا دی چې باید له ځان څخه دا عوارض لرې کړو.

زموږ په وجود کې د سستۍ، غفلت او کسالت پیدا کېدو دوهم عمده علت **نا هیلي (نا امیدي)** ده.

دا هغه وخت پیدا کیږي کله چې زه او ته د خپلو کارونو د زر تر زره د ثمرې ترلاسه کولو هیله ولرو،یعنې کار کوو او غواړو چې بس سمدستي یې نتیجه وګورو، خو داسې نه ده، په زیاتو مواردو کې به ستا د کار نتیجه څو میاشتې او ان څو کلونه وروسته وي او یا به هم دا نتیجه ته مستقیم نه وینې بلکې ستا د کارونو نتیجه او ثمره به نور خلک یا ستا د نظام نورې ادارې ترلاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثال: زمونږ خو لله الحمد یو نظام دی،ټولې اداري که په مختلفو برخو کې په کار بوختې دي خو د ټولو هدف او مقصد یو دی، ټولې سره تړلې دي، هېر کله به د یوې اداري د کارونو نتیجه او ثمره بله اداره ترلاسه کوي.

فرضاً اعلامي ملګري شپه او ورځ کار کوي، نور کار سره یې کار نه وي، لېکنې کوي، بیانات او ویډیوګانې جوړوي، کتابونه خپروي او نور ګڼ اعلامي کارونه کوي، خو که فکر وکړي چې یاره دا زما د کارونو نتیجه نو څه شی شوه، لګیا یم او نتیجه یې نه وینم.

یا د دعوت په اداره کې مصروف ملګري همداسې فکر وکړي، یو عالم ملګری شپه او ورځ د بیاناتو په کولو او د کتابونو په لیکلو بوخت وي، خلکو ته دعوتي پیغامونه استوي نور دعوتي فعالیتونه کوي، خو وايي چې یاره بس د کار نتیجه نه شته او پایله کې خپلو کارونو او فعالیتونو ته شا کړي او نا هیلی شي ، په کارونو کې ځنډ، خنډ، سستي او په وجود کې یې لټي او کسالت پیدا شي.

خو نه هېڅکله داسې نه ده، تاسې د خپلو کارونو د نتایجو پوښتنه د جلب او جذب له اداري وکړئ،چې څومره نوي ملګري همدا ستاسې د اعلامي او دعوتي فعالیتونو له کبله راروان دي، له نظامي ملګرو څخه یې وکړئ چې د دوی په لیکو کې همدا ستاسې د دعوتونو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونو له کبله د مجاهدینو مورالونه او حوصلې څومره لوړې پاتې شوي، دوی څومره د جهاد په احکامو، فضائلو، اهدافو او مقاصدو پوهه شوي، څومره یې په اخلاقو او معنویاتو کې لوړوالی راغلی او همداسې نور یې څومره مثبت تغییرات کړي دي.

یا ځینې نور ملګري دا فکر کوي چې دا ولې مونږ نه قوي کیږو، ولې تمکین نلرو، ځینې یې له همدې علتونو او وسوسو له امله نا هیلي شي او ځینې بیا په شا وګرځي.

نو مونږ او تاسې ته هیڅکله داسې فکر نه دی په کار، زمونږ او ستاسې مسؤلیت او مکلفیت دا دی چې راسپارل شوي کارونه ښه په اخلاص، په درست شکل او په خپل وخت ترسره کړو، نور په نتیجه یې مونږ مکلف نه یو.

د دې هر څه سرته رسیدلو لپاره الله ﷻ یو ځانګړی وخت ټاکلی وي، د هر څه لپاره خپله موقع او مناسبات وي، ټول همدا ستاسې د فعالیتونو نتیجه ده،چې د الله ﷻ په فضل حق یې د خلکو زړونو ته ورکوز کړی دی.

الله ﷻ د مېوې د پخېدو او د فصلونو د رسېدو لپاره خپل وختونه ټاکلي، که یو باغوان او بزګر هر څومره هڅه وکړي د خپل باغ مېوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له وخته مخکې ورسوي او یا هم د فصل حاصل له کرلو څخه وروسته په دوه دریو ورځو کې ترلاسه کړي نو دا خو هېڅ امکان نه لري. د باغوان او بزګر مکلفیت همدا دی، چې د خپل باغ پالنه او ساتنه وکړي، په وخت یې د اوبه کولو غم وخوري، کیمیاوي او نورې سرې او دوایانې ورکړي، شاخه بري یې وکړي، فصل کې ځان ستړی او په تکلیف کړي، نور نو ثمره یې الله‌ﷻ چې څومره لیکلې وي هماغه اندازه په خپل وخت یې ورکوي.

همدغه شان مونږ هم مکلف یو چې د نظام په هره اداره کې چې په کار بوخت یو باید بې له کوم ځنډ او خنډ څخه په پوره اخلاص خپل کارونه مخ ته یوسو، نوره ثمره او د خپل کار نتیجه الله‌ﷻ ته پرېږدو، چې کله هم الله‌ﷻ زما او ستا د فعالیتونو د نتیجې راکولو ته کومه نېټه ټاکلې وي په همغه نېټه یې راکوي ان شاء الله، زمونږ او ستاسې فعالیت بې ثمره او بې فایدې نه پاتې کیږي.

قال تعالی: ﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [171/ آل عمران]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : هغوی د الله په لورینه او د هغه په مهربانۍ خوشحاله او سوکاله دي، او هغوی ته ښکاره شوې ده چې الله د مؤمنانو اجر نه ضایع کوي.

قال الله تعالی:﴿ إِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾[التوبه/۱۲۰]

ژباړه : دا باوري ده چې د الله عزوجل په وړاندې د نیکانو د خدمت حق نه ضایع کیږي.

قال الله تعالی: ﴿وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾[115 هود]

ژباړه : او صبر وکړه ، الله د نیکۍ کونکو اجر هېڅکله نه ضایع کوي.

قال الله تعالی: ﴿ إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيِصْبِرْ فَإِنَّ اللّهَ لاَ يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾

(یوسف/90) ژباړه: که څوک د پرهیزګارۍ او صبر څخه کار واخلي نو د الله په وړاندې ددغسې نېکیو بدله نه ضایع کیږي .

قال تعالی:﴿ وَلاَ تَهِنُوا وَلاَ تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾.

ژباړه : بې زړه کېږئ مه ، اندیښمن کېږئ مه ، همدا تاسې برلاسي یاست، که تاسې مؤمنان اوسئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پورته ذکر شویو نصوصو په شمول په ډېرى قرآني آیاتونو کې الله جَلَّ جَلَالُهُ بار بار دا تاکید کړى، چې زه ستاسې اجر نه ضایع کوم،خو تاسې صبر ولرئ تاسې په دې اړه خفګان، سستي او غم مه کوئ.

موسى عَلَيْهِ السَّلَام ته یې قوم راځي ورته د فرعون او د هغه د لښکر له ظلمونو څخه سرټکوي او نا هیلي کیږي، خو دغه وخت موسى عَلَيْهِ السَّلَام خپل قوم ته عجیبه خبره او لارښوونه کوي. **قال تعالى: ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓاْ ۖ إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ژباړه: موسى ÷ خپل قوم ته وویل: له الله جَلَّ جَلَالُهُ څخه مرسته وغواړئ او زغم ولرئ، ځمکه د الله ده له خپلو بندګانو څخه چې یې چاته خوښه شي د هغې وارث یې ګرځوي او وروستى کامیابي دپرهیزګارانو په برخه ده .**

قومه بې صبري به نه کوئ،د الله رب العالمین څخه به مرسته غواړئ او صبر به کوئ،دا ځمکه د الله جَلَّ جَلَالُهُ ده یوه ورځ به یې مونږ ته راکوي.

مونږ هم خپلو مجاهدینو ورونو ته همدغه خبره کوو، چې ورونو د الله رب العالمین څخه به مرسته غواړئ، صبر به کوئ خپل فعالیتونو ته مو په هر حال کې ادامه ورکړئ، دا ځمکه د الله جَلَّ جَلَالُهُ ده ،یوه ورځ به یې مونږ ته راکړي ان شاءالله، ځکه الله جَلَّ جَلَالُهُ مخکې له مخکې نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بري زيرى راکړی دی، یوه ورځ نه یوه ورځ به خپل متقیان بنده ګان کامیابوي او بېشکه کامیابي د متقیانو ده.

خباب بن الارت ﵁ رسول الله ﷺ ته راځي د مشرکینو د آزار، اذیت او د مسلمانانو د کموالي او ضعف څخه ورته شکایت کوي، خو رسول الله ﷺ ورته د پخوانیو مسلمانانو حالات بیانوي چې دا ورځ فقط په ما او تا باندې نه ده راغلې، بلکې په تېرو مسلمانانو هم راغلې وه، بیا چې ګوري چې خباب بن الارت﵁ ډېر نا امیده شوی.

ورته وایي: اې خبابه! داسې ورځ به راشي چې د جزیرة العرب له یوه سر به په آس سپور شې او بل سر ته به ورسېږې په داسې حال کې چې له هېچا څخه به دې وېره او ډار نه وي، صرف د الله‎ﷻ او یا د کوم ځناور درنده وېره به درسره وي، نور به هېڅ ډؤل وېره او ډار به نه محسوسوې.

ورونو!

که د کفارو له لورې د سختیو، ظلمونو، وحشتونو او د مسلمانانو د ضعف له امله په تاسو کې نا امیدي پیدا شوې وي، نو مونږ تاسې ته د مخکنیو مسلمانانو حال در یادوو، تاسې وګورئ چې په رسول الله ﷺ باندې څه رنګه ورځې او شپې تېرې شوي دي، په مدینه کې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ نظام جوړ کړی دی، صحابه دي، قومونه ورسره ولاړ دي، تاسې وګورئ چې په رسول الله ﷺ څه ډول شپې او ورځې راځي چې حتی د مجاهدینو سره یو ځای د الله ﷻ څخه مرسته غواړي او وایي چې ستا مرسته او مدد به کله راځي، همدارنګه پخوانیو رسولانو به هم همدا ویل چې یا الله مدد به کله وي؟

بیا الله ﷻ ورته په جواب کې فرمایي: ﴿أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾

ژباړه: بېشکه د الله مرسته نژدې دی.

مفسرین وایي چې دا آیت په مدینه کې نازل شوی، یعنې په مدینه کې هم په رسول الله ﷺ باندې د اسلامي نظام د تحکیم لپاره ځومره سختیانې راغلي دي، د مکې ابتدایي دور خو لا پرېږده.

بله خبره دا چې مجاهدین باید د دښمن د ظلم او وحشت څخه، د دښمن د های هوی ، قوت، تشو نمایشاتو څخه، په ښارونو کې د ښکته پورته ګرځېدو،د دوی سره د کفارو د مرستو او نورو فعالیتونو څخه کومه ویره او ډار محسوس نه کړي.

ځکه د آدم ؑ له خلقت څخه راشروع تر آخري انسان پورې به دلته دوست او دښمن موجود وي، دلته به د حق او باطل جګړه روانه وي، دا جګړه نه ختمېدونکې جګړه ده، کله چې آدم ؑ پیدا شو دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې هم ورسره پیدا کړ چې هغه ابلیس لعنتي و،کله چې ابراهیم‌علیه السلام سر راپورته کړ دښمن یې نمرود موجود و،کله چې موسیٰ علیه السلام خپل دعوت شروع کړ، په مقابل کې فرعون خپله دښمني اعلان کړه، همدا رنګه کله چې رسول الله‌صلی الله علیه وسلم د توحید ناره پورته کړه،نو په مقابل کې یې ابوجهل ودرېده، الله رب العالمین فرمایي: چې موږ د هر نبي او هر حق پرسته مؤمن په مقابل کې دښمن پیدا کړی دی، موسی‌علیه السلام ته وګوره چې نه تمکین لري، نه څوک ځای ورکوي، بالاخره دومره سخت حالات پرې راشي چې په بحر باندې ورګډیږي، لېکن باطل ته نه تسلیمیږي.

ورونو!

مونږ باید د دښمن د دې مجازي قوت په لیدو نا امیده نشو، د دښمن قوت او لښکرکشي د الله‌جل جلاله د قدرت په مقابل کې هېڅ نه ده، لازم ده چې مونږ او تاسې الله‌جل جلاله ته ډېره توجو او عاجزي اختیار کړو. بناءً مجاهدین باید د دښمن په موجودیت، قوت او د پراخه فعالیتونو په لیدو نا امیده نشي، بلکې دښمن سره په هره برخه کې یې د دښمنۍ او مقابلې احساس او توان لا پیاوړی شي، په هېڅ حال کې خپل کار پرېنږدي، خپل کار او فعالیت ته ادامه ورکړي او خپل وختونه ضایع

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کړي، خير که د امير لخوا څخه درته يو کار سپارل شوی وي، ته بايد د هغې سره د الله د دين د نصرت لپاره نور اضافه کار هم وکړې، بيا تاسې وګورئ چې الله ﷻ څومره تاسې سره مدد او نصرت کوي.

ورونو! هغه وخت په خپل کار کې پرمختګ کولای او خپلو کارونو ته ترقي، پراخوالی او مظبوطوالی ورکولی شو ،له وجود څخه کسالت، سستي او تنبلي لرې کولای شو کله چې عقيده مو په دې خبره مظبوطه وي چې زمونږ دا کارونه د الله ﷻ د نظام د قيام لپاره دي او خپلو رښتينو بندګانو سره يې چې د نصرت کومې وعدې کړي هغه رښتيني دي او به يوه ورځ د مجاهدينو مرسته وکړي، مونږ ته به پراخې فتحې راکړي او د دې کارونو ثمره به راووينې.

که دا عقيده ونه لرو نو بيا د دې عقيدې د نه شتون په سبب ځای يې وسوسې او بېځايه فکرونه نيسي او د دغه وسوسو او بېځايه افکارو زېږنده بيا نا اميدي، کسالت او سستي ده.

دې خبرې ته مو پام ساتئ چې هر کله ستا وجود کې سستي، کسالت او بزدلي پيدا شوه، نو معنی يې دا ده چې ستا عقيده کې ضعف پيدا شوی دی، نو بېرته د خپلې عقيدې پر مضبوطوالي، کلکوالي او پخېدو کار وکړه تر دې چې ستا له وجود څخه کسالت، سستي او بزدلي لرې شي. بايد په دې ښه پوخ يقين ولرو او دا احساس مو په ذهن او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې تل د يو ځرخ په څېر وګرځېږي چې په دې کار کې راسره الله ﷻ مرسته کوي او هغه زمونږ د ټولو کارونو کار ساز او ولي دی.

د همدې عقيدې او يقين شتون د دې باعث کيږي چې زمونږ له وجود څخه لټي او سستي کډه وکړي.

لکه څرنګه چې رسول الله ﷺ او د هغه ملګري ابوبکر رضي الله عنه په غار ثور کې د کفارو او مشرکينو څخه پناه اخستې وه او کفار د غار تر خولې رسېدلي وو، په دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه رسول اللهﷺ ته وايي که چېرته دوی خپلو پښو ته هم وګوري نو مونږويني، رسول الله ﷺ ورته وايي چې: **لا تحزن ان الله معنا.**

ژباړه: مه غمجن کيږه ځکه چې الله له مونږ سره دی.

نو که چېرته زمونږ هم همداسې عقيده او احساس جوړ شو بيا نور ته نه غمجن کيږې.

ثمره د ايمان همدغه ده چې ستا په وجود کې دا احساس پيدا شي چې الله رب العالمين مونږ سره دی.

ځکه اللهﷻ فرمايي:﴿وَلَا تَهِنُوا۟ وَلَا تَحْزَنُوا۟ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: بې زړه کیږئ مه، اندیښمن کیږئ مه، همدا تاسې برلاسي یاست، که تاسې مؤمنان اوسئ.

لومړی: خپل ایمان او عقیده داسې برابره کړئ چې الله ﷻ زمونږ مددګار دی، ترڅو هم درځخه سستي لرې شي او هم دې د خپلو کارونو په اړه دا سکون او اطمینان زیات شي چې دا کارونه به ته په درست شکل انجاموې ، ځکه چې په کولو یې درسره الله ﷻ مرسته کوي.

دویم: هر کار او فعالیت چې تاسې کوئ، ولو که هغه کار درته د امیر له لورې سپارل شوی وي او یا یې هم خپله ترسره کوئ، نو په دې فکر او نیت یې شروع او ترسره کړه چې په دې کار کې د الله ﷻ رضا ولټوې نه د امیر خوښه یا نور دنیاوي مفاد او امتیاز، بلکې د ټولو کارونو هدف دې د الله ﷻ رضا وي،او په هر حالت کې باید صبر او استقامت وکړې، د خپلو کارونو د نتایجو ترلاسه کولو ته وارخطا نه شې، په الله ﷻ توکل وکړه،د همغه ذات د خوښۍ او رضا لپاره یې پیل کړه او په همدې یقین ولره چې الله ﷻ درسره مل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه باید د هر مجاهد انګېزه وي چې هر قدم اخلم او هر اقدام چې کوم الله ﷻ پرې ماته اجرونه راکوي، بیا ته ګوره چې په خپلو کارونو ترسره کولو ته خپله څومره ترغيبيږې او تشويقيږې.

دريم: په خپل وجود کې به دا قوت او يقين مضبوطوئ چې هر چا د الله ﷻ د دين نصرت وکړ، الله ﷻ خامخا د هغه نصرت کوي، په هر ډګر کې چې ته د هغه د دين نصرت وکړې که هغه د قلمي جهاد ډګر وي که په ژبه باندې حقه وينا وي،يا د دعوت په سلسله کې اړوند فعاليتونه وي ،يا چېرې اقتصادي اړخ وي، يا نظامي جبهه وي او دا دې نيت او يقين وي چې په يادو برخو کې زه د الله ﷻ د دين نصرت کوم نو هغه ذات هم ستا نصرت او مرسته حتمي کوي.

قال تعالی﴿ **وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ** ﴾ {40_الحج}

ژباړه : الله عزوجل به هرو مرو له هغه کسانو سره مرسته وکړي چې د هغه مرسته وکړي، الله ډېر زورور او برلاسی دی.

او د دې سختيو نه وروسته به خامخا د الله ﷻ مدد راځي ځکه الله ﷻ خپله وايي چې: ﴿**فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا...**﴾ **ژباړه: يقيناً وروسته له سختيو څخه آساني ده.**

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا باید زما او ستا کامل یقین وي که په دې سختیو کې ځان ټینګ، صبر او استقامت وکړو، خپل فعالیت پرینږدو او د خپلې مبارزې څخه په شا نشو، نو د دې سختیو څخه وروسته خامخا الله ﷻ آساني او پراخي راولي او د هغه ﷻ مدد راځي.

مجاهده وروره ! یوه خبره یاد ساته چې په سختیو کې د الله ﷻ د دین نصرت ډېر افضل دی په نسبت د هغې چې بیا آساني راشي او ته د الله ﷻ د دین نصرت وکړې، ځکه چې کله فتحې او سهولتونه راشي بیا خو مخالفین هم راځي، کله چې فتحه راشي بیا ته ګوره چې ډلې، ډلې خلک به راځي، بیا ستا او د هغه توپیر څه شو، بس د دغه سختیو د امتحاناتو ترخې شیبې چې نن په ما او تا راغلي دا حالت یو خاص ایماني کیفیت او یو خاص لذت لري، داسې حالاتو کې سم کس الله ﷻ ته لازیات متوجه شي او ایمان خپلې قوي درجې ته ځان رسوي، نو زه او ته باید خوشحاله شو چې مونږ الله ﷻ په داسې حالاتو کې د خپل دین د نصرت لپاره غوره کړي یو، چې زیاتو خلکو د مختلفو وجوهاتو له امله د الله ﷻ د دین د نصرت څخه مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځولی، او الله ﷻ ما او تاته په ډېرو سختو حالاتو کې د خپلې رسۍ د کلک نیولو توان راکړی دی.

نو ورورہ! را ویښ شه، د مایوسۍ او نا امېدۍ د غفلت او سستۍ څادر دې له اوږو وغورځوه او په یوه نوې روحیه او کلک عزم د الله ﷻ د دین نصرت ته راوړاندې شه.

ورونو! مونږ به کارونه کوو، د الله ﷻ به په دې وخت کې خوښه نه وي چې زمونږ د کارونو ثمره زیاده راکړي، په دې کې هم د الله ﷻ ډېر حکمتونه دي، هغه ډېر حکیم ذات دی، مونږ د الله ﷻ په حکمتونو نه پوهېږو، کېدای شي نن زمونږ د کارونو ثمره راکړي هغه به ډېره لږه یا موقت وي، نظر هغې ته چې څه وخت وروسته یې راکوي، الله ﷻ په هر څه پوهېږي مونږ نه پوهېږو، نو خپلو کارونو ته په دې وجه نه شا کوو چې ولې فتحې نه راځي، ولې دا سختي دومره اوږده شوه، ولې زمونږ د کارونو په ثمره مونږ نه پوهېږو.

همداسې باید د هر مؤمن په دې سل په سله یقین او باور وي چې که د نړۍ ټول طاقتونه (انس ـ جن) راټول شي تا ته ضرر نشي رسولی، مګر هغه کوم چې الله ﷻ تاته مقرر کړي وي، نو چې مونږ داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوي عقيده ولرو نو بيا به کفارو او د دوی له لورې د اسلام په نامه غولېدلي ډلي او افراد هېڅکله موږ په دغه نمايشونو او د کفارو له لورې په ورکول شويو اسلحو او تجهيزاتو نشي ډارولی او نه مجاهدينو ته ضرر رسولی شي، زه او ته که د اسلام د سياسي نظام د قيام په لاره کې په هره برخه کې که هغه نظامي، اقتصادي، اعلامي، دعوتي او که نورې برخې دي خپلې هڅې جاري وساتو، ما او تا په دغه ټولو برخو کې خپل مسؤليتونه په درسته توګه سر ته ورسوو، نو ته به وګورې چې دا د کفارو له لورې په مختلفو طريقو تېر وېستلي خلک او خپلو خود خواه مشرانو له لورې خطا کړای شوي افراد به هم حق درک او يوه ورځ به په ګريوان کې سر ښکته کړي او په دې هر څه به فکر ته مجبوره شي چې د اسلام سياسي نظام څه دی او دوی د کومو لوبو او دسيسو ښکار دي.

نو په اوس وخت کې دا سختۍ او کړاونه ، د کفارو او طواغيتو دا نمايشونه او مانورونه بايد زما اوستا د کارونو مانع نه شي.

قال تعالی: ﴿وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـًٔا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرًّا وَلَا نَفۡعًا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : خلکو له الله عزوجل څخه پرته داسې معبودان ونیول چې هیڅ شئ نه پیدا کوي، بلکې پخپله هستول کیږي، په خپله د خپل ځان لپاره هم د څه گټې یا زیان واک نه لري، نه د وژلو وس لري نه د ژوندي کولو او نه مړه شوي بیا راپاڅولاې شي.

ددې مبارک آیات مقصد همدا دی چې په دې باندې زمونږ او ستاسې یقین باید جوړ او کلک باور ولرو چې دغه کفارو او ددوی له لوري خطا شوې ډلې او افراد که په هره جامه او نامه وي، هیڅکله مؤمنانو ته ضرر نشي رسولای، بغیر د اللهﷻ د مشیت او ارادې څخه.

نو په دې اساس چې دښمن ما او تاته ضرر نشي رسولای، نو بیا د اللهﷻ په مدد او مرسته خپل کارونه باید په پوره ډاډ،اطمینان او اخلاص سره پرمخ بوځو، سستي او غفلت ونه کړو او کارونو سرته رسولو لپاره باید ملا کلکه وتړو.

نن مجاهدینو سره قوي وسله او قوت چې دی هغه ایمان دی، کله چې دومره قوي قدرت او اسلحه مونږ لرو نو بیا له داسې پلاستیکي او نمایشي قوتونو څخه باید ډار ونه لرو، او نه هم د کمترۍ احساس وکړو، زمونږ قوت او شتمني همدا ایمان دی، چې دا قوت زمونږ دښمن سره نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد بن ولید رضي الله عنه ته وګوره چې په بدن کې داسې ځایونه بیخي کم و چې هلته به د زخم اثر نه و،مګر بیا هم ورته مرګ په خپله بستره کې راغی.

د مجاهدینو هم باید همداسې پخه عقیده جوړه وي ،چې که د جګړو په هر څومره اورونو او لمبو، مردکو او چاودنو کې ولوبیږي، بیا هم چې الله جل جلاله ورته مرګ نه وي لیکلی، نو ژوندی به ترې وځي، زموږ او ستاسې په دې عقیده ده چې د الله جل جلاله له اجازې پرته د ونې څخه یوه پاڼه هم نه راغورځیږي، نورې چارې او کارونه خو لا پریږده، او په کار دا ده چې د ټولو کارونو ترسره کونکی او واکدار ذات الله جل جلاله وګڼو او همغه ذات سره خپله رابطه قوي کړو او په خپلو کارونو کې د الله جل جلاله د رضا په لټه کې شو.

څنګه کولای شو چې په خپل ورځنی ژوند، کار او فعالیت کې مثبت بدلون راولو؟

ځواب دادی: اول باید دا معلوم کړو چې د کومو عناصرو په پام کې نیولو سره په ورځنیو کارونو کې پرمختګ او ترقي راځي او کارونه پرمخ ځي، دا عناصر باید حقیر ونه شمېرو، دغه عناصر درک، پیدا او ترلاسه یې کړو او بیا د همدې عناصرو په مراعتولو سره خپلو کارونو او فعالیتونو ته د پرمختګ په لور مثبت تغییر ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه مهمه خبره دا هم ده چې کله په کارونو کې غفلت کیږي نو باید دستي خپل غفلت ته متوجه شو او بیا نو ځان سره دا عهد او ژمنه وکړو چې نور به زه غفلت نه کوم او کله دې چې خپل ځان د وعدې په پرې وتاړه نو باید وعده ترسره او پوره کړې او د خپل کار ماشین چالان وساتې، ځکه مؤمن په وعده ولاړ وي، یعنې په خپلې وعدې وفا کول به ستا په وجود کې خامخا د مثبت تغییر لامل ګرځي ان شاء الله.

ځکه نو اللهﷻ فرمايي:﴿إِنَّ اللَّهُ لا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّي يغيروا مَا بِاَنفُسِهِم...﴾

ژباړه : حقیقت دادې چې الله د هیڅ قوم حالت نه بدلوي ترڅو پورې چې هغوی خپل اوصاف نه وي بدل کړي .

که غواړئ چې اللهﷻ ستاسو حالت بدل کړي نو په خپلو نفسونو کې تغییرات راولئ، مجاهدین به ځان په خپله مجبوره کوي، د مجبورۍ لفظ مو ځکه استعمال کړ چې د مجبورۍ حالت لږ سخت تماميږي، نو تاسې به ځان سختۍ ته ورکوئ او ځان به مجبوره کوئ تر دې چې حالات مو مثبت طرف تغییر وکړي، کله چې د همدې ژمنتیا له کبله د یو مجاهد په ورځیني ژوند کې بدلون راشي نو تاسې به بیا وګورئ چې په اجتماعي ژوند کې هم خومره ستر تغییرات راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مقدمې په آخره کې یو ځل بیا په دې خبره ټینګار کوو چې مجاهدین باید په هېڅ صورت کې هم خپل وخت ضایع نه کړي، له وخت څخه اعظمي استفاده وکړي، دا وخت یو داسې نعمت دی چې زه او ته ترې څنګه استفاده کوو دغه راز همدا وخت د دښمن په واک کې هم دی، ټولو ته همدا وخت یو شان ورکول شوی دی، دا وخت داسې نه ده چې زمونږ دښمن ته زیات ورکول شوی او زه او ته یې کم لرو، نه بلکې دا وخت ټولو ته مساوي ویشل شوی، وخت یو داسې حساسه او با ارزښته تحفه ده چې دا نه ذخیره کیږي، نه اخستل کیږي، نه قرضیږي، نه غلا کیږي او نه هم بېرته راګرځي.

نو باید دا سوچ ضرور ولرو چې دښمن سره د وخت لرلو کې مساوي یو، که چېرې دا وخت عبث تېر او ضایع کړو، وخت راڅخه پرته له ګټې اخستو له لاسه لاړ شي او دښمن په همدې عین وخت کې چې ما او تا همداسې فضول تېر کړی هغه زما او ستا د نابودۍ لپاره ترېنه سالمه استفاده کړې وي، زما او ستا په خلاف یې دعوت کړی وي، پروپایګنډه او پوچ تبلیغات یې کړي وي ، خلک یې زمونږ په خلاف راپارولي وي ، خپل کفر یې ورته اسلام او زمونږ پاک سپېڅلی په نبوي منهج مزین اسلامي نظام یې ورته په مختلفو نومونو بدنام کړی وي، زما او ستا د نابودۍ لپاره یې په نظامي برخه کې خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

روزلي، پلانونه يې طرحه او نقشې يې جوړې کړې وي، خو ما او تا همدا عين وخت په خوبونو او بېځايه بنډارونو تېر کړی وي ، نو اوس خپله قضاوت وکړه، چې زه او ته به بيا دښمن سره د مقابلې جوګه پاتې شو؟

ورونو!

د وخت په ارزښت زياتې خبرې کېدای شي او په دې اړه زيات کتابونه ليکل شوي، زه او ته پوهېږو چې کسان او امکانات مو کم دي، نور فشارونه او تهديدونه راته له هر چا زيات متوجه دي، او د دې هر څه باوجود مو د داسې يوستر نظام د قيام دعوه کړې چې د هغې لپاره په هره برخه کې شپه او ورځ کار کول په کار دي، او د همدې نظام د قيام د مخنيوي لپاره که فکر وکړو د نړۍ ټولو کفارو، مشرکينو، طواغيتو، منافقينو او مرتدينو راته لاس يو کړی، که زما او له تا څخه يو ساعت هم ضايع شي نو بايد سخت خفه شو، ګريوان ته سر دننه کړو او ځان سره سوچ او دا حساب وکړو چې په همدې يو ساعت کې چې ما ضايع کړ، زما آمريکايي دښمن، زما روسي او چينايي دښمن، زما اروپايي او آفريقايي دښمن، زما پاکستاني، ايراني، هندي او نورو دښمنانانو به زمونږ د نابودۍ او محوې لپاره څومره په شومو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلانونو کار کړی وي، څومره زحمت به يې ویستلی وي او څومره به يې زموږ په خلاف لاسته راوړنې درلودلې وي؟

خو زما په شمول به زما د اعلام، دعوت، اقتصادي او نظامي کارونو د ملګرو په شمول نورو ملګرو به څومره غفلت کړی وي او بیا به ورته څومره دا غفلت حس شوی وي؟

که چیرې دا احساس پیاوړی کړو بیا به هم د کارونو په خوندونو پوهه شو او هم به د خپلو کارونو د پرمختګونو شاهدان واوسو.

که هر مؤمن ملګری داسې فکر وکړي بیا به هېڅ آرام ونه لرو تردې چې خپل وختونه قیمتي نه کړو او د الله جل جلاله له لوري د راکول شوې دې ستر نعمت څخه سالمه ګټه ترلاسه نه کړو.

اوس راځو دې ته چې موږ څنګه کولای شو د خپل وخت څخه په ښه شکل استفاده وکړو، دغه د وخت نعمت چې الله جل جلاله موږ ته راکړی، خپل ورځني ژوند او کارونو کې ترېنه څنګه په سمه توګه ګټه واخلو نو په کار ده چې موږ د خپلو ورځنیو کارونو د ترسره کولو لپاره یوه منظمه برنامه او مهالویش ولرو.

خپل ټول کارونه کټه ګوري کړو، هغه کارونه په ډاګه کړو چې باید لومړی يې ترسره کړو، مطلب مهم کارونه لومړي سر ته راولو، بیا ورپسې کارونه او بیا هغې پسې ضروري کارونه په ډاګه شي، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصروفيت هم په ډاګه کړو چې زمونږ څخه هسې وخت ضايع کوي او زمونږ کارونو ته کومه ګټه نه رسوي او د دې ترڅنګ د هر کار کولو او تر سره کولو لپاره يې هم ځان سره وخت وټاکو، چې دا فلانی کار په دومره ورځو کي سرته رسوم، لکه يو کتاب دی او غواړې چې ته يې تصحيح کړې، نو که ته په دې کار شروع او منځ کې ډېره تفريح وکړې، ځان يو ساعت په کار او دوه ساعته په نورو بېځايه مسائلو بوخت وساتې، نو همدا کتاب چې په دريو ورځو کې يې تامولای شې بيا يي په لسو ورځو کې هم نه شې تصحيح کولای، او داسې نه ده چې تاته همدا د يو کتاب کار پروت دی، بلکې له دې علاوه درته نور هم زيات کارونه پراته دي، نو ته په دې ژمنه ځان وتړه چې ياره بس سبا سهار کتاب پيلوم او ماسخوتن يې ان شاءالله ختموم، نو همدې عهد ته ژمن پاتې شه، هم به د الله ﷻ په فضل دا کتاب ختم کړې هم به ورپسې نورو کارونو ته پراخه وخت ترلاسه کړې ، هم به ډېر ډاډ، اطمينان او سکون حاصل کړې دا طبيعي ده او تاسې ته به تجربه هم شوې وي، چې کوم کار تاسې له خپل درکول شوي او ټاکلي وخت څخه مخکې تمام کړئ نو انسان د ډېر سرور او يو خوږ کيفيت احساس کوي، چې همدا زمونږ او ستاسې معنوي شتمني ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله مهمه مسئله داده چې ته هغه وخت د خپلو کارونو په غیر منظم والي پوهېږې کله چې له تا څخه د نن کار سبا ته پاتې شي، یا دربانديې خپل کار بوج شي،نو طبیعي ده چې له تا به کارونه نیمایي کې پاتې کیږي، يو کار به شروع کوې هغه به پرته له دې چې انجام او پای ته یې ورسوې، هلته به درڅخه د بلې ورځې کار نن ورځې ته راغځېدلی وي، هغه به اړین وي نو ستا د غفلت او کم کارۍ له امله به يو تشويش او سرخوږی درته جوړ وي، چې په خلاصولو به يې نه توانېږې،نه يوازې دا چې کارونه به درڅخه ګډوډ وي، بلکې روحاً به هم نا آرامه او خفه به يې،د زړه تنګۍ او نا امیدۍ احساس به کوې، شیطان به درته سل او زر وسوسې در اچوي، خو که ته خپل وخت تنظیم کړې،نو بیا به د کارونو په خوند او د ترسره شویو کارونو له کبله د حاصل شوي سکون څخه ډېر راضي يې ان شاء الله.

د قدر وړ محترم مؤمن وروره! که چېرته د اسلامي نظام د قایمېدو او تنفیذ لپاره منظمه برنامه اومهالوېش نه لرې، نو سر له همدا نن ځانته د خپلو کارونو د منظم ترسراوي په هدف يوه برنامه جوړه کړه، يو کلک عهد وکړه، يو مهالوېش جوړ کړه او د هرې ورځې په پای کې ځان سره محاسبه وکړه چې تا د نن ورځې په مهالوېش کې د کومو کارونو ترسره کولو لپاره همدا نن ورځ ټاکلې وه، آیا هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه دې ټول سرته رسولي دي، کوم خو درځخه په نیمايي کې نه دی پاتې، د سبا لپاره دې برنامه جوړه کړه او سبا بیا په یو قوي عزم او همت د الله تعالی په مرسته په خپلو کارونو پیل وکړه.

مجاهده وروره!

ته باید په دې هم فکر وکړې چې ستا د کارونو د بې نظمۍ له کبله یواځې ستا کارونه د خنډ او ځنډ سره نه مخ کیږي، بلکې ستا له کبله د نورو ورونو په کارونو کې هم خنډ راځي، مخکې مونږ خبره وکړه چې زمونږ نظام شریک نظام دی او د دې نظم دا ټولې ادارې سره تړلي دي، څنګه چې د یو ملګري زیان نورو ته سرایت کوي همدا راز یې د کارونو په برخه کې بې نظمي هم نورو ته سرایت کوي او درسره د ادارې په داخل او ستا له ادارې بهر د نورو ورونو په کارونو هم ستا د بې نظمۍ اثر غورځیږي او که ستا کارونه منظم او منسجم په خپل وخت ترسره شي نوستا د دې همت او د کارونو د ښه ترسراوي او نظم له کبله نور بې نظمه ورونه هم مجبوریږي چې خپل کارونه منظم کړي او خپلې چارې په وخت ترسره کړي.

مؤمنه او مجاهده وروره! ته ځانته داسې عادي فکر مه کوه، مه خپل ځان داسې وړوکی او بې ارزښته ګڼه او مه خپل وختونه داسې بې اهمیته شمېره،باید پوه شې چې که ته په هره برخه کې په کارونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوخت يې كه هغه دعوتي برخه ده كه اعلامي چارې دي كه د اقتصاد په هيكل كې مصروف يې او كه په نورو نظامي كارونو بوخت يې نو ته ښه په دې سر خلاص كړه، چې د ټول امت ستركې همدا تاته دي، داسې فكر مه كوه چې يوازې د خراسان كونډې، ايتام په زندانونو كې زموږ اسيرې خويندې، معصوم بچي او مجاهدين ورونه ستا لار څاري، په ټوله آسيا كې بلكې په ټوله نړۍ كې د مظلومانو ستركې ستا په لور كږې دي،د ټول امت فقط همدا تاته ستركې دي، د اسلام په نامه مختلفو ډلو او افرادو دوی لوټ كړل، د دوی آرمانونه او هيلې يې ووژلې، دوی ټول تجربه كړای شول، اوس ستا منهج هم ويني، ستا دعوه هم ګوري او ستا فعاليتونه هم څاري، نو زه او ته ډېر درانه مسؤليتونه لرو، داسې درانه كارونه را ترغاړې دي،چې د هغه په ترسره كولو ما او تا ته د يوې ثانيې غفلت هم مناسب نه دی. نو راځه نور ځان سره دا كلكه ژمنه وكړو چې خپل وختونه قيمتي او له خپلو وختونو سالمه ګټه پورته كړو،د خپلو كارونو څخه بې نظمي ختمه او د خپلو كارونو د منظموالې او ښه والې له كبله نور ورونه چې په غفلت كې دي او يا يې هم چارې ټكنۍ او بې نظمه دي رامنظم ، را چابک او راګرندي كړو باذن الله تعالى.

آخري خبره مې د يو نصيحت په شكل ولوله مجاهده وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې رسول اللهﷺ باندې وحې راځي او الله رب العالمين دا تربيه کوي د دې لپاره چې د نبوت مقام ورکړي، اللهﷻ بار بار رسول الله ﷺ دې ته آماده کوي، چې دا کوم مسؤليت دې ته ورکول کيږي، دا بايد په احسنه طريقه باندې مخ ته يوسي، د رسول الله ﷺ تربيه په عبادت سره کوي، نو ځکه ورته فرمايي. قال تعالى ﴿يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ (1) قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (2) نِّصْفَهُ أَوِ انقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا (3) ...﴾

ژباړه: اي په شړۍ کې تاوېدونکيه! شپه په (لمانځه) ولاړه تېره کړه خو کمه، يا نيمايي شپه يا له هغې څخه يو څه کمه کړه.

ځکه ورته وايي چې د الله سره رابطه جوړه کړه چې تاته ډېر لوی مسؤليت درکول کيږي، نو ځان د سختو سره عادت کړه، له الله څخه مددونه وغواړه او الله ته ډېر استغفار وکړه.

عزتمنده وروره!

همېشه درانده بوجونه هله ته پورته کؤلای او د سختيو نه راوتلای شې، چې کله ته خپلې اړيکې د اللهﷻ سره جوړې کړې، چې کله هم تا د هغه ذات سره قوي رابطه جوړه کړه، بيا درته د خلکو زړونه مايله کوي، په عُمر،کارونو او په وخت کې درته برکت اچوي، په کارونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې درسره مرسته کوي او د نورو مسلمانانو په زړونو کې درته محبت اچوي، چې په درکړل شوي مسؤلیت کې درسره مرسته وکړي.

نو ورور د الله ﷻ ذکر او اذکار کول دا هغه صابون دی چې د وجود څخه د کسالت، غفلت، سستی او تنبلی ټولې خیرې پاکوي، مونږ ته د خوښی احساس او د زړه قوت راکوي، که څوک غواړي چې په دنیا کې آرام او سکون ومومي، په کارونو کې یې خوند او لذت راشي ، په کارونو کې سرعت او برکت پیدا شي او په آخرت کې جنت ته لاړ شي، نو په دنیا کې دې د الله ﷻ له ذکر او یاد څخه نه غافله کیږي، د الله ﷻ ذکر او یادول د ستونزو د حل یواځینی لنډه لار ده، له هر ډول ستونزو، سختیو تکالیفو او کړاؤنو څخه د وتلو لار ده، په یو مسلمان کې د ژوند انرژي او آب حیات همدا د الله ﷻ ذکر او یاد دی که چېرته دغه آب حیات او انرژي ستا په وجود کې نه وه او د الله ﷻ له یاد څخه غافل وې نو ته فکر وکړه چې وخته مړ شوی یې.

نو مجاهده ورور!

دا وه د اسلام د سیاسي نظام له پېژندنې وړاندې یوه عمومي مقدمه چې زمونږ د کارونو او امورو د ښه ترسراوي او منظموالي په هدف مو د کتاب په پیل کې وړاندې کړه، نو هڅه وکړئ که تر اوسه مو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو کې بې نظمي وه او یا مو هم په وجود کې سستي، غفلت، کسالت او تنبلي وه نو هغه له دې وروسته وباسئ او له دې وروسته په یو نوي هوډ او اراده خپلو کارونو ته دوام ورکړئ.

جزاکم الله خيرا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اسلام کې سياسي نظام

الله رب العالمين امر کړی دی چې فيصلې په اسلام وکړو، پوره يې ومنو، دعوت يې وکړو، په کامل شکل سره يې حاکم کړو، ځکه دا يو کامل دين دی،د ژوند ټولو امورو ته کامل او شامل نظام لري، فضيلت يې په نورو اديانو دا دی، چې الله رب العالمين دا دين کامل دين رالېږلی دی، په دې دين کې د الف څخه تر يا، د وړې څخه تر لويې مسئلې پورې هرڅه الله رب العالمين واضح او تشريح کړي دي او هر څه کې يې الله رب العالمين خير اچولی، دا الله ﷻ يو کامل، منظم او يو تطبيق کېدونکی دين د مؤمنانو لپاره را لېږلی دی او بيا يې په دې باندې قاطع امر کړی ده،چې تاسو به د الله رب العالمين د دين(اسلام) څخه بل دين ته مخه نه کوئ، ځکه دا دين کامل او پوره شو او ستاسې لپاره همدا دين غوره شو، اوس به نو له دې څخه ځان اخوا دېخوا نه کوئ، بلکې مکمل به په دې دين کې داخلېږئ او په ټولو اړخونو به يې ايمان لرئ.

ورونو!

اسلام داسې دين دی چې په ټولو برخو او نظامونو کې يو کامل او شامل اصول او ظوابط لري، له وړې خبرې رانيولې تر لويې خبرې ټول مسائل په کې شته، د اسلام سياسي نظام بيا داسې يو تطبيق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدونکی سياسي نظام دی، چې همدا دين ټول په ټوله حاکموي او د دين څخه د دفاع ، حاکميت او د تطبيق وړتيا لري، اللهﷻ د همدې دين له کبله د اسلام سياسي نظام ته داسې عزت، حيثيت او ارزښت ورکړی چې په نورو نظامونو کې نشته.

نو موږ بايد ښه په جرأت دا دعوه ولرو چې زمونږ نظام يو شامل او کامل نظام دی، هېڅ برخه يې نيمګړې نه ده، د طاغوتي نظامونو په څېر د بنده ګانو په لاس په جوړو شويو وضعي قوانينو ولاړ نظام نه دی، بلکې په الهي اوامرو او احکامو مستحکم او قايم نظام دی، اوس نو داسې نه ده چې کلونه، کلونه وروسته يو څوک راځي د خپل پوچ او غلط فکر او د خپلې خيټې او خواهش څخه رازېږېدلی قانون په مونږ حاکم کړي او دا دعوه وکړي چې اسلام د اوسني عصر له غوښتنو سره په ټکر کې او د تطبيق وړ نه دی، او زمونږ ځينې ساده مسلمانان هم لکه د ړندو چرګانو پشان ورپسې شي، چې هو والله دې کې عدالت نشته او دا هغه سابقه وخت لپاره راغلی دی، اوس د تطبيق وړ نه دی، نه! موږ د رب العالمين په توفيق سره د قرآن په آياتونو عمل کوو، وره خبره او غټه خبره ټوله د اسلام په دليل او په برهان باندې ثابتوو او هر چا سره په هره برخه کې په دې تړاو بحث ته حاضر يو، که څوک له شرعې او يا له عقل او منطق څخه غږېږي، د الله په فضل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې په دې قانع کړلای شو چې اسلام یو جامع دین او د ژوند یو ضابطه حیات دی، د ژوند ټولو امورو ته یو شامل غښتلی نظام لري او په وړاندې یې نور نظامونه د مقارنې وړ نه دي، مونږ ان شاءالله تر آخري سلګۍ تیار یو چې د الله رب العالمین د همدې دین او نظام څخه دفاع وکړو.

او باید زمونږ ټول فردي، اجتماعي، بدني، انفرادي، عبادات خاص د الله ﷻ لپاره وي، نو په همدې بنیاد مونږ د ریا، سمعت، تشهیر او بېځایه ځان ښودنې دروازه ورتړلی شو،او دا هغه وخت کې کولای شو چې د خپلو ترسره کړو ښېګڼو او خدمتونو نسبت الله رب العالمین ته وکړو او هر څه مو د هغه ذات لپاره وي او باید هر مؤمن شعار دا وي چې:﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

ژباړه : زما لمونځ زما عبادت ټول مراسم ، زما ژوند زما مرګ هر څه د کایناتو د پالونکي الله لپاره دي .

دا ټول اعمال که هغه لمونځ، روژه، زکات، حج، جهاد، او نور طاعت او عبادات دي خاص د الله ﷻ لپاره وي کله چې دا دعوه لرو چې زما دا ټول طاعات او عبادات د الله ﷻ لپاره دي نو بیا باید دا شرایط عملي کړو، شرایط کوم دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

[لَا شَرِيكَ لَهُ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ]

ژباړه : چې د هغه هېڅوک شريک نشته، د هماغه امر ماته شوی دی،او تر ټولو لومړی د اطاعت سر ټيټونکی زه يم .

دا شرط به پوره کوئ، چې د الله رب العالمين لپاره دې عمل وکړ، نو بيا دې ځان په کې مه شريکوه، بيا د (زه) او (زما) الفاظ ترې وباسه چې زه داسې... يم او ما داسې اعمال کړي او دا زما برکت دی چې دومره کارونه روان دي... خاص د الله رب العالمين لپاره يې وکړه، په همدې صورت کې ته بيا دا دعوه کولای شې،چې زه مخلص مؤمن يم.

وروڼو! ريا ډېر بد عمل دی، په هر وخت کې چې د مجاهدينو اعتبار خراب شوی دی، ريا، خودنمايي، شهرت طلبي او ذاتي تشهير لمنځه وړی، له داسې کړنو به سلفو ډېر ځان ساته، نو لنډه دا چې عزت په شهرت کې نه دی.

يو مؤمن سره بايد تل د څلورو خبرو غم موجود وي او هېڅکله به ځان له دې غمه نه بې غمه کوي، د دې څلورو خبرو غم بايد مونږ آرام ته پرېنږدي، همدا غمونه چې مونږ سره مل وي نو ان شاء الله د کاميابۍ لار مومو ،چې د دې غمونو له جملې څخه:

لومړی د آخرت غم دی:

مونږ او تاسې بايد تل د آخرت په فکر کې واوسو چې زمونږ اخروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند به ښنګه وي، مونږ د خپل اخروي ژوند د جوړولو لپاره څه کړي دي، مونږ به د جهنم له اور څخه ښنګه نجات مومو، د صحابه وو تاریخ ته که ځیر شو، نو د جنت زیرې به پرې شوې وو ،خو بیا به هم د آخرت غم د دوی سترګې وچېدو ته نه پرېښودې، تل به یې د الله ﷻ له ډاره ژړل، تاسې د آخرت د غمونو په وجه د سلفو په طاعت او عباداتو کې پابندی، اخلاص او تقوا ته وګورئ، وجه همدا وه چې دوی به یوه لحظه د آخرت له غمه ځانونه نه بېغمه کول.

دویم د ګناه غم دی:

تل باید همدې ته غمجن شو، چې اې ربه پخواني ګناهونه به مې ښنګه شي، هغه به راته معاف کړې او که نه، موجوده وخت کې په ګناهونو کې له ښکېلتیا څخه نجات راکړه او د آخرت په سخته ورځ مو مه شرمنده کوه.

د تېرو ګناهونو غم او پرېشانی به تا د حال او راتلونکو ګناهونو څخه وژغوري ان شاء الله، نو تاسره باید تل همدا غم وي، چې د تېرو کړو ګناهونو په اړه به موږ سره الله ﷻ څه معامله کوي، همداسې د آینده ګناهونو څخه په غم، تشویش او په وېره کې به اوسېږې، چې یا الله زموږ څخه د ایمان توفیق وانخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا الله اې رب العالمینه ! موږ ته دا جرأت را نکړې چې آینده کې هم داسې ګناه وکړو چې ته زمونږ څخه خفه شې، دا غم هم تل په ذهن کې باید درسره پروت وي چې د دې ګناهونو له امله ستا کړي عملونه برباد نشي، تل همدا غم او خفګان موجود وي چې اې الله هسې نه دومره سختی، تکالیف او ستونزې مو تېرې کړې،ډېر دردونه او غمونه مې وزغمل خو داسې ونه شي چې زما د ګناهونو له کبله زما ټول عملونه برباد شي.

اې الله که له ما څخه ریا، فخر، سمعت، خود نمایي او یا ذاتي تشهیر شوی وي نو زه به خبر هم نه یم او اعمال به مې برباد شوي وي، داسې حال کې به زه هلاک شم، همدا د تېرو او راتلونکو ګناهونو غم دی چې ما او تا به له ریا او نورو بربادونکو اعمالو، عادتونو او ګناهونو څخه د الله په فضل لرې ساتي، تل به مو د الله یاد په زړه کې وي او د هغه له ستاینې به نه غافله کیږو.

دریم د خاتمې غم دی:

شپه او ورځ په همدې سوچ، فکر او غم کې باید اوسو چې زمونږ خاتمه به څنګه شي، زموږ خاتمه به په ایمان سره وي او که نه هسې نه له دې هجرتونو، جهادونو، سختیو، تکلیفونو او کړاؤنو وروسته هم کله چې مرو زموږ خاتمه الله مه کړه خرابه وي، ایمان راسره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، ځکه اعتبار ټول خاتمې ته دی، که تا په تېر کې هر څومره نيک اعمال کړي وي ،خو د مرګ په وخت کې دې خاتمه په ايمان سره نه وي نو د تېرو اعمالو څخه دې فايده نه تر لاسه کېږي، او تاسې به دا هم ډېر ليدلي وي چې ډېرى خلکو د جهاد په لارو کې سخت کړاؤنه وګالل خو په آخر کې ګمراه شول او بې ايمانه له جهانه لاړل، ډېرو خلکو د کفر او طاغوت سره مبارزه پيل کړه خو آخر کې يې بېرته همدې کفري نړۍ او د بين المللی طاغوت ته محتاج، په يو نه يو ډول د هغوی پلانونه تطبيقوي او د هغوی ګټې پالي، زړونه د الله ﷻ لاس کې دي اوړي را اوړي نو تل بايد مونږ سره د خپلې خاتمې غم او فکر وي.

څلورم د قبوليت غم:

تل بايد په دې غم کې پراته اوسېږو چې اې الله رب العزته! دغه عمل چې زه کوم، دغه کارونو کې چه زه مصروفه يم، يا مې په تېر وخت کې کوم عملونه چې کړي ،هغه به قبول شوي وي او که نه، يا په اوسني وخت کې مونږ د جهاد په اړوندو اعمالو يا انفرادي اعمالو او عباداتو بوخت يو، نو دا غم بايد راسره تل مل اوسيږي چې زمونږ دا اعمال به الله ﷻ قبول کړي که نه، زمونږ دا عملونه څنګه دي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبولیت په شرائطو برابر دي که نه، نیتونه مو څنګه دي، اعمال مو خاص د الله رب العالمین لپاره دي که د نورو اهدافو لپاره؟

نو دا غم اړین دی دا غم که مونږ سره و نو زمونږ هڅه به بیا دا وي چې د اعمالو د قبولیت په شرائطو فکر او غور وکړو، له اعمالو کولو څخه وړاندې نیت خالص کړو، خپل عملونه د همدې غم له امله خاص الله ﷻ ته ځانګړي کړو او د ریا او سمعت په پلیتېو یې ګنده نه کړو.

ورونو!

که چېرته دغه څلور غمه مونږ سره تل اوسېږي،دا ددې باعث کیږي چې مونږ به په عملونو کې ریا نه کوو، ددې څلور واړو غمونو درلودلو فایده او ثمره همدا ده چې په تا کې به اخلاص پیدا کیږي، که چېرته تاسره د خپل آخرت، د خپلې خاتمې، ګناهونو څخه ډار او یا د خپلو اعمالو دقبولیت غم موجود وي نو ته به بیا داسې په اخلاص ،صداقت، محبت او دقت ټول اعمال ترسره کړې چې هغه به بیا ډېر پاک او خالص وي، دا څلور غمونه به ستا عملونه سوچه او چاندي وساتي.

ځکه ته بیا پوهېږې چې د همدې اعمالو په وجه به الله ﷻ تاته له دې ټولو غمونو څخه نجات درکوي که اعمال دې له ریا څخه پاک وو،خاص د الله ﷻ لپاره وو، او د دې ډار په ملتیا دې کړي وو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې الله ! ته يې زما د آخرت د ښه والي سبب وګرځوه، ته پرې ما د جهنم له اوره وساته، نو ان شاء الله اعمال به دې الله ﷻ قبلوي ، له مستقبل ګناهونو دې هم ساتي او خاتمه به دې هم په ايمان سره په نصيب شي نو ورونو دا غمونه بايد هېر نه کړئ، په ځانګړي ډول د جهاد په باب کې تل بايد دا ستاسې د سترګو په وړاندې پراته وي.

ورونو! تل بايد دا فکر وکړو چې هر وخت د يو اجتماعي خير څخه محرومه شو او نور خلک په دې خير کې شريک ول، په دې وخت کې بايد مونږ غمجن او پرېشانه شو، ځکه دا د منافقينو صفت دی چې د اجتماعي خير څخه که بې برخې هم شي، نو کومه پروا يې نه وي، بيا هم خوشحالي کوي او همداسې بې باکه او بې غمه ګرځي ، يعنې که ستا له لاسه نظام ته يو خير رسيده او زمينه درته مساعده ده چې يو خير دين او نظام ته ورسوې،خو ته هسې خوشې بېکاره ګرځېدې، خپله انرژي او استعداد دې په کار نه اچوې، لټي،تنبلي او سستي کوې، بې موجبه او بې دليله د دې خير نه محرومه شوې او نور خلک په کې شريک شول، نو دا ستا لپاره د ډېر تاوان او غم خبره ده.

منافقين به د رسول الله ﷺ سره جهاد ته له تګ څخه ځان پټ ساتلو او د جهاد صف نه به محرومه کېدل خو بيا هم دوی غم نه کولو او خوشحاله به ګرځېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالی: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلاَفَ رَسُولِ اللّهِ وَكَرِهُواْ أَن يُجَاهِدُواْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَقَالُواْ لاَ تَنفِرُواْ فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَّوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ [التوبة81]

ژباړه : کومو خلکو ته چې د ېرته پاتې کېدو رخصت ورکړ شوی و، هغوی د الله له پیغمبر سره د ملګرتیا په نه کولو او په کور کې پر کېناستلو خوشحاله شول، او دا یې خوښه نه شوه چې د الله په لاره کې په سر او مال سره جهاد وکړي، هغوی خلکو ته وویل:په دې سخته ګرمۍ کې(جهاد)ته مه وځئ،دوی ته ووایه چې د دوزخ اور له دې څخه زیات ګرم دی،کاش! دوی په دې پوهېدلی.

د مؤمنانو صفت دا دی چې هر وخت د خیر له کوم کار څخه محروم او هغه کې استعمال نشي بیا غمجن او خفه کیږي، غزوه تبوک کې درې صحابه له غزوې څخه شاته پاتې کیږي، دومره خفه وي چې ځمکه سره د دومره پراخۍ دوی ته ځای نه ورکوي ،د غم او خفګان له وجهې دښتو ته وځي.

قال تعالی: ﴿وَعَلَى الثَّلاَثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُواْ حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّواْ أَن لاَّ مَلْجَأَ مِنَ اللّهِ إِلاَّ إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُواْ إِنَّ اللّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾[- 118/ التوبة]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : او هغه درېو تنو ته يې هم بخښنه وکړه چې معامله يې ځنډوّل شوې وه. کله چې ځمکه له خپلې ټولې پراختيا سره سره پر هغوی تنګه شوه؛ او د هغوی خپل ځانونه هم پر هغو پيټې شول، او هغوی دا وګڼله چې له الله څخه د ژغورل کېدو لپاره د پناه کوم بل ځای په خپله د الله د رحمت له لمنې څخه پرته نشته نو الله په خپلې مهربانۍ سره د هغو لورې ته رجوع وکړه، تر څو چې دوی د الله لورې ته راوګرځي. په باوري ډوّل هغه ښه بخښوونکی او رحم کوونکی دی.

افسوس د هغه خلکو په حال چې نن سبا د هجرت او جهاد ، د دين د خدمت او د اسلامي نظام د تطبيق څخه محرومه دي اما بيا هم عبرت او پند نه اخلي، خپل دنياوي کارونو کې مست مصروف دي او دين ته د خدمت لپاره يې شاه کړې ده.

اې مؤمنه او قدرمنده وروره!

د اسلامي نظام د تطبيق لپاره چې تا کار ونکړ، بيا نو ستا د شتون څه فايده؟

چې ته د اسلامي نظام د تطبيق لپاره کار نه کوې او نه درسره په دې اړه کوم فکر او غم شته، نو ته بيا ځانته څنګه يو دردمند او په اسلام مين مسلمان وايې، اسلام خو فقط د دې لپاره نه دی چې په کتابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دې ولیکل شي او یا دې په مدارسو کې تدریس شي، نه بلکې اسلام خو د حاکمیت دین دی، په ټوله نړۍ د ټولو امورو لپاره د تطبیق قانون لري او د دې د حاکمیت لپاره په هر ډګر کې مبارزه په کار ده.

دا خو د غرب له لوري یو خپور شوی او رایج شوی ذهنیت او فکر دی چې اسلام په اوس وخت کې د تطبیق وړ کوم نظام نه دی او مسلمانانو ته یې همدا ذهنیت ورکړی چې ستاسې یو ایدیالوژیک نظام دی، بس په مدارسو کې د تدریس لپاره جوړ دی، فقط تدریسوئ یې، درته آزادي ده، نور نظامونه په غرب کې تدریسیږي، په اسلامي مملکتونو کې تاسې اسلامي نظام تدریسوئ، په مساجدو کې اعلانونه هم ورته کوئ، خو د تطبیق میدان ته به نه رادانګئ!

نو دا خو یوازې د مدارسو، مجلو او کتابونو نظام نه دی، دا خو د حکومتولۍ او سیاست نظام دی، دا خو د ژوند ټولو اړخونو ته پراخه قوانین لري، د تطبیق لپاره یې کار په کار دی، په ټولو باندې فرض عین ده، چې د تطبیق لپاره یې راپورته شي، د اصلي نظام څخه دفاع وکړي، تطبیق یې کړي او ځان ورباندې ټوټه، ټوټه کړي.

ډېر خلک شته چې له دې خیر څخه محرومه شوي دي او خپل وخت عبث تېروي او د اسلامي نظام قیام ورته خوشې خبرې ښکاري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! الله ﷻ رسول الله ﷺ ته امر کړی چې تاسې کفارو او منافقینو سره جګړه وکړئ په وړه او غټه خبره کې، یوه کې هم د دوی پیروي مه کوئ او دوی سره جهاد وکړئ.

قال تعالی: ﴿فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُم بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا﴾ [التوبة 52]

ژباړه : نو اې پیغمبره! د کافرانو خبره هېڅکله مه منه، دا قرآن درسره واخله د هغوی سره ستر هر اړخیز جهاد وکړه .

ځینې علماء د دې آیات په تفسیر کې لیکي چې ته دوی سره جنګ وکړه په قرآن باندې او ځینې وایي چې ته دوی سره جګړه وکړه په توره باندې، یعنې په توره او اسلحه دوی سره وجنګېږه په دواړو صورتونو کې ترې مونږ دا استدلال کولای شو چې مونږ دښمن سره په ټولو برخو کې باید وجنګېږو او په ټولو برخو کې چې ورسره جنګ کوو زمونږ د جنګ د جواز سرچینه قرآن دی که هغه دعوتي جنګ دی، که اعلامي مبارزه ده، که نظامي جګړه ده او یا اقتصادي هلې ځلې دي، په هره برخه کې چې دوی سره مونږ خپله جګړه کوو نو له قرآن څخه ورته دلیل وړاندې کوو، د سیرت څخه ورته دلایل لرو او دوی سره جهاد کبیر کوو، په هر میدان کې ورسره جنګ مخ ته وړو که د تورې میدان وو او که بل هر میدان وي، د قرآن د نظام په مقابل کې چې هر نظام مخ ته راځي، مقابله کوي، ځان په حق

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کوي او غواړي چې د الله رب العالمین له لوري رالیږل شوی نظام مونږ ته ضعیف معرفي کړي، نو همداسې خلکو سره مونږ په هر ډګر کې خپله جګړه جاري ساتو بنصرالله تعالی.

دا سریزه مو د دې موضوع د اهمیت له کبله وړاندې کړه چې تاسې ته یوه انګیزه درکړو چې دا درسونه تعقیب کړئ، په دې اړه فکر وکړئ دا خپله یو جهاد دی، بلکې دا یو جهاد کبیر دی چې مونږ دوی سره مبارزه کوو په قرآن باندې، او که کله د تورې خبره راځي په توره هم ورسره جنګیږو، همدې ته الله رب العالمین جهاد کبیر ویلی، دا قوي جګړه ده، نو په همدې اساس دا قوي جګړه همداسې ستر زحمتونه غواړي او باید چې استقامت وکړو او د دوی د هرې جګړې په وړاندې کلک ودریږو او د اجر په نیت ورسره وجنګیږو، الله ﷻ چې په دې آیات کې د جهاد کبیر امر کوي په سر کې څه وايي:

﴿ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ﴾.

ژباړه : اې پیغمبره! د کافرانو خبره هېڅکله مه منه ...

یعنې د کافرانو شاته منډې مه وهه، مطلب دا چې هغوی هر څه ووايي هغه مه منه، چې بس ته په هر څه کې د هغوی د اغېزې لاندې يې،نقشه درته هغوی جوړه کړي،پیسې درته هغوی راولیږي، نور د هر څه کنټرول دې د کافرو لاس کې وي، نه داسې نده په کار، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله را اوچت شه،په خپلو متو ورسره مبارزه وکړه، شریعت شته، نور مصادر موجود دي،د هر څه په اړه نقشه، هدایت، اوامر او طرحې شته، احادیث چې وحې خفي ده هر څه پکې شتون لري،له نورو کیسو تېر شه،په هر صورت کې په خپل قوت وجنګېږه او هر چېرته په نظامي میدان کې د هر ډول حالاتو سره مخ شې نو دښمن ته تسلیمي مه ورکوه بلکې ورسره تر آخره وجنګېږه.

ورونو! زموږ دین یو کامل دین دی، مکمل ورداخلېدل په کار دي، لکه اللهﷻ فرمايي:﴿ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ ادْخُلُواْ فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلاَ تَتَّبِعُواْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ** ﴾**[208 - البقرة]**

ژباړه: اې مؤمنانو! تاسې په هر اړخيز ډول په اسلام کې ننوځئ او د شیطان پیروي مه کوئ چې هغه ستاسې ښکاره دښمن دی.

دا آیت باید د خپلو سترګو په وړاندې کېږدو،په هره برخه کې مسلمانان دعوت او سیکولرانو سره مبارزه وکړو، خپله هم پوره په اسلام کې داخل شو او نور خلک هم د پوره اسلام داخلېدو ته راوبلو، کله چې په اسلام کې پوره داخل شو، نو بیا مونږ ته د اسلام د تطبیق په ټولو اړخونو کې عملي ځایونه معلومیږي او نورو ته پرې هم ښه قناعت ورکولای شو.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هغه موضوع ده چې په دې معاصر وخت کې نه پرې چا پوره او مدلل لیکل کړي او نه هم موجوده حالاتو کې د اسلام د سیاسي نظام په تطبیقي اړخ کوم مؤثر بحث شته، په دې اړه چې څه تاسې مطالعه کړئ نو زیاتو کې به **د اسلام سیاسي نظام** داسې مغلق او پیچیده معرفي شوی وي چې نه یې بیا د چا تحقیق او مطالعې ته زړه کیږي او نه هم ورسره نوره دلچسپي پیدا کوي، فکر کوي دا خو د زړو قرنونو زړې او پېچلې کیسې دي، داسې نه ده دا ډېر خوږ، ساده او عام فهمه نظام دی، زمونږ د ژوند ټولو امورو ته کامل او شامل قوانین لري، همدې نظام سره الله ﷻ محبت او د همدې نظام د قیام امر کوي، په دې لار کې رسول الله ﷺ او ملګرو یې سختۍ ګاللې، د دې نظام د عملي تطبیق خواږه چې چا کتلي نو د ژوند نور خوندونه بیا مزه نه ورکوي، تاسې وګورئ کله چې په عراق او شام کې د اسلام همدا سیاسي نظام د اسلامي خلافت مجاهدینو قائم کړ، نو خلکو څومره د پراخیو او خوشحالیو ډک ژوند درلود، ورځ تر بلې د دې نظام په سیوري کې د شته خلکو د ژوند د هرې برخې سطحه لوړیده او نورو خلکو چې لېده نو دې ته یې زړه کېده چې د همدې سپېڅلي نظام سیوري ته پناه واخلي او دا د سیکولرانو په مخ هم کلک ګذار و چې ویل به یې د اسلام سیاسي نظام اوس د تطبیق وړ نه دی، عملاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي دولت مجاهدينو ټولې نړۍ ته وښوده چې څنګه **د اسلام سياسي نظام** سل په سله د تطبيق وړ دی، نو په همدې خاطر وايو چې د اسلام سياسي نظام موضوع عامول او عام فهمه کول غواړي، په دې مسئله درسونه، بيانونه او نور دعوتي پروګرامونه کول پکار دي تر څو چې د سيکولرانو دا طلسم مات شي.

الله رب العالمين فرمايي: **﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ [سورة النحل 36].**

ژباړه: او موږ په هر امت کې يو پيغمبر لېږلې چې هغه ورته ويل تاسې د الله بندګي وکړئ، او د طاغوت له بندګۍ ځان وژغورئ.

الله رب العالمين د ټولو انبياوو بعثت او د رالېږلو يو هدف ذکر کوي، هغه دا چې د الله رب العالمين عبادت او د طاغوت څخه اجتناب وشي او د طاغوت څخه خلک د بېزارۍ اعلان وکړي او د هغه څخه ځان او نور مسلمانان هم لرې وساتي.

ورونو!

نن سبا دښمن چې ډېر کار او هڅه کوي ترڅو ځينې خلک په يو ډول نه يو ډول د يو طاغوت په عبادت بوخت کړي نو همدغه د سياسي نظام برخه ده، چې دښمن د همدې لارې غواړي ځان هدف ته ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افسوس خبره خو لا دا ده چې نن سبا ډېر نظامونه مسلمانانو ته د طاغوت په حیث جوړ شوي دي، او خلکو ترې اطاعت، عبادت او پیروي شروع کړې ده، څه پکې پوهیږي چې دا طاغوت دی، مستقیم او مباشر ورته خدمت کوي او څه خلک د ناپوهۍ او د جهل له امله د اسلام په نوم د هغه طاغوت په عبادت بوخت دي کوم چې کفریات او د طاغوت ارکان پدې نظام کې د کفارو له طرفه مخفي شوي دي او ډېری خلک پرې د پوهېدو هڅه هم نه کوي.

د انبیاؤو د راتګ یو هدف همدغه دی چې خلکوته طاغوت روښانه او تشریح کړي او د طاغوت د عبادت څخه خلک د رب العالمین عبادت ته راوګرځوي، یعنې په نړۍ کې چې دغه کوم طاغوتي نظامونه دي، باید د دوی د مقابلې لپاره راولاړ شو او نور خلک هم د دې مقابلې لپاره راوبلو او همدا راز د الله رب العالمین قانون او نظام ته هم د خلکو لار ښوونه وکړو، مخکې چې علماؤو د طاغوت کومه تشریح کړې ده، اکثره تشریح یې په نظام باندې کړې، چې الله رب العالمین انبیاء رالیږلي د دې لپاره چې د طاغوت نظام حاکم وو، هغه نظام سره مقابله او مبارزه وکړي او د الله رب العالمین نظام جاري او تطبیق کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د طاغوت ډولونه زیات دي لکه ځیني علماء د طاغوت پنځه ډوله ښايي او ځیني علماء د طاغوت نور زيات ډولونه ذکر کوي.

خو په هر صورت علماؤو چې څومره ډولونه د طواغيتو او د طاغوت ذکر کړي، د هغوی ټولو په رأس کې شيطان راځي او بيا شيطان چې اکثريت مسلمانان دوکه کړي او د طاغوت په بندګۍ کې يې ترلي دي نو د طاغوتي نظام په چوکاټ کې يې دا کار کړی دی.

ځکه که د نظام په رأس کې که کوم کس وي هغه هم طاغوت دی، د نظام لپاره چې څوک خلک دعوتوي هغه هم د طاغوت عساکر دي او خپله نظام چې په خلکو باندې غواړي تطبيق کړي، دا هم د جاهليت يوه ډول او طاغوتي نظام دی، نو بناءً د هر طرف څخه چې د شيطان په فعاليتونو راتاو شې، خبره په نظام راڅرخي، که نظام اصلاح وي د شيطان فعاليتونه هم محدود کېدلای شي ان شاءالله.

ځکه د سلفو نه نقل دي چې چا هم خپل نفس د خير کار کې مصروف نکړ نو شيطان يې د باطل په خدمت کې مصروفوي او که څوک د الله د دين عسکر (مجاهد) ونه ګرځي نو شيطان يې بيا د طاغوت عسکر جوړوي الا ماشاءالله که يو نيم کس ته الله متعال نجات ورکړي خو تاسو عملاً يو ځل وګورئ چې نن سبا چا د اسلامي نظام قيام لپاره کار ندی کړی، نو يو نوع باندې د طاغوت په خدمت کې بوخت دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراض به د اسلامي نظام په يو مجاهد باندې کوي خو خپله به بيا په همدا غټ سر د کفارو معاش خور او د طاغوتي نظام يو ذليله عسکر او فرد به وي.

وروڼو!

د مجاهدينو دا مسؤليت دی، دا يې داعيه ده، د دې لپاره مونږ او تاسې جګړه شروع کړې ده، چې د طاغوت سره مبارزه وکړو، طاغوت ړنګ او د الله رب العالمين نظام په ټوله نړۍ حاکم وګرځوو چې دا مبارزه همدا د سياسي نظام د حاکميت لپاره ده.

سياسي نظام درته دښمن (**طاغوت**) جوړوي او په مسلمانانو باندې تطبيقوي او تحميلوي چې د دې ښخه پيروي او اطاعت وکړي، اما دې طاغوت سره به مونږ په هرميدان کې ان شاءالله مبارزه کوو که د تورې مبارزه وي په توره يې کوو، ځان ورباندې ټوټه ټوټه کوو، که د علم، دعوت، اعلام، اقتصاد، داخلي او بهرني سياست خلاصه په هر ډګر کې دوی سره مبارزې ته تيار يو باذن الله.

اول قدم کې مکمل طاغوت پيژنو، او په دې ځان پوهوو، تحقيق او مطالعه کوو يې او بيا نور هم ورباندې پوهوو، ترڅو اکثرو ته دا معلومات وشي چې دغه.. دغه.. طرفونو کې طاغوت کار کړی دی، د اسلام په نوم يې مسلمانانو ته دغسې دامونه او جالونه ايښي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو ته باید قناعت ورکړو چې دغه طاغوت دی، دغه د طاغوت لارې دي او دغه نظام طاغوتي دې، د دې په مقابله کې دغسې بهترین نظام لرو، بهترین بهترین سیاستمداران لرو، بهترین سیاست لرو نو لازمه ده چې مجاهدین سیاسي نظام باندې ځان پوه کړي.

ځکه دا زموږ اصلي او آخري مرام او داعیه ده، چې طاغوت سره مبارزه کوو، او دغه مبارزه د اسلام په سیاسي نظام باندې حاصلېږي، دښمن غواړي چې دغه خپل طاغوتي سیاسي نظام دربانديې د اسلام د سیاسي نظام په نوم حاکم وګرځوي که چېرته د دښمن همدغه طاغوتي نظام ومنل شي نو نوره بیا جګړه خپله معنا له لاسه ورکوي، بیا نو ټول لوري او طرفونه یو ډول ګرځي، ټول سره یو ملت شي او په خپلو کې یې نور د جګړې ضرورت نه پیدا کیږي، لکه د اوسنیو تش په نوم د اسلام دعوه دارانو په څېر، د دوی کشرانو هم هماغه طاغوتي نظام چې کفارو سره برائت نلري او د کفري نړۍ یو جز او عضوه ځان حسابوي د اسلامي نظام په حیث او نوم قبول کړ نو جګړه ختمه شوه، تر پرونه یې چې څوک دښمنان ګڼل نن ورسره دوستي او راشه درشه کوي، اوس یې همغه دښمنان، دښمنان نه دي او نه یې دښمنان ګڼي، اوس ورسره موالات کوي، هغوی ورسره اوس د جګړې په ځای مرستې کوي، که زه او ته هم الله مکره همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاغوتي نظام قبول کړو نو کفار بیا مخالفت نه کوي بلکې بیا به موږ ته هم ډالرې رالیږي، ځکه چې هغه طاغوتي نظام یې تا ومانه بس نور نو د جګړې علت او معنا ختمه شوه، بیا له دې څخه موږ او تاسې دا استدلال کوو چې دښمن تر هغه پورې تا سره جګړه کوي چې خپل دغه طاغوتي سیاسي نظام درباندې حاکم وګرځوي، ولو چې په هر نوم وي که اسلامي روستاړی او مختاړی ولري که یې ونلري، خو چې داخل کې د کفارو درکول شوي اصول او خبرې ومنل شي، د کفارو جوړ شوي طاغوتي قوانینو ته دې د بین الملل په نوم احترام وکړ او د هغه شمولیت لپاره دې ورته خواری او زاری وکړه، نو چې کله یې درباندې حاکم کړ، بس نور درسره جګړه ختموي ،ورورې، دوستي، انډیوالي، همکاري، مرستې، تفاهمونه، ډیالوګونه، مجلسونه او مشورې... درسره په یو چینل او ګروپ کې جاري ساتي او اخطارونه، بندیزونه، تورلېستونه او تهدیدونه ټول له یوه مخه ختموي او د انډیوالی سیستم درسره شروع کوي.

تر هغه چې تا ورسره مبارزه کوله او دغه سیاسي نظام دی منحیث د یو حاکم نظام نه مانه، دښمن به درباندې د بمونو مور هم استعمالوي، دښمن به درباندې اتوم هم استعمالوي ډؤل ډؤل بندیزونه به هم درباندي لګوي ، فشارونه هم درباندې واردوي، ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ضد به ډول ـ ډول فعاليتونه ترسره کوي ترڅو دې د خپل طاغوتي نظام منلو ته اړ کړي.

د همداسې طاغوتي نظام منلو او ورسره جوړجاړي لپاره رسول الله ﷺ ته ډېر وړانديزونه وشول چې حد اقل که زمونږ سياسي نظام نه حاکموې، نو بد رد ورته مه وايه، خو رسول الله ﷺ دا هم ورسره نه مني، بلکه ورته وايي چې ستاسې نظام باطل او زمونږ نظام په حقه دی، ځکه رسول الله ﷺ پوهيږي چې له بعثت څخه همدغه زما هدف دی چې د دوی طاغوتي نظامونه بايد ړنګ کړم، دې سره مبارزه وکړم، نو که چېرې زه تنازل او نرمي وکړم، مشرکينو سره راشه، درشه معاملات او خنداګانې شروع کړم، نو زما د هغه رسالت مفهوم له منځه ځي.

بناءً ورونو!

د دې بحث څخه زمونږ هدف همدغه دی چې رب العالمين مونږ او تاسې په دې باندې مکلف ګرځولي يو چې د دغسې طاغوتي نظامونو جرړې وباسو، بېخ کندې يې وکړو او داسې طاغوتي نظامونه چې په يوه ټولنه کې د يو سياسي نظام په حيث حاکم دي او يا يې د حاکمېدو هڅې کيږي، خلکو ته يې تشريح کړو، په بېلا بېلو برخو يې ورته رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچوو، خلک په دې پوره پوهه کړو چې دا طاغوتي نظامونه دي، د طاغوتي نظامونو دا... او دا... نښې دي، په دې... او دې... دلائلو دا طاغوتي نظامونه دي او د دغه طاغوتي نظام سره مبارزه الله رب العالمین په مونږ باندې فرض کړې ده، بدیل یې هم ورته لرو، داسې نه ده چې یوازې دا طاغوتي نظام د حاکمیت وړ دی، نه بلکې دا طاغوتي نظامونه له پراخه هر اړخیزو مفاسدو او نیمګړتیاو ډک دي، مونږ د حاکمیت لپاره د اسلام سیاسي نظام لرو چې ټولو برخو ته کامل او شامل نظام دی، نو خلکو ته د اسلام د سیاسي نظام په اړه د هر اړخیزو معلوماتو په ورکولو مونږ مکلف یو، باید په ټولو خواو یې ورته وغږیږو، د تطبیق او عملي کېدلو خبرې هم ورته وکړو، د اسلام په جامه کې دښمنانو چې د اسلام په سپېڅلي سیاسي نظام کومې خاورې او دورې غورځولې وي هغه باید ورڅخه لرې او د هغې اصلي څهره مسلمانانو ته روښانه کړو او د رسول الله ﷺ په مبارک لاس د جوړ شوي اسلامي نظام اصیل فهم ته په بشپړ اخلاص او صداقت سره دعوت وکړو، ټولو خلکو ته یې ورسوو او په دې ټولو موضوعاتو مسلمانانو ته لله الحمد مجاهدین قناعت هم ورکولای شي.

زه او ته هم ذهناً په دې مسئله مطمئن یو چې یقیني زمونږ او ستاسې مبارزه په حقه ده، او یوه ورځ به الله رب العالمین مونږ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ته فتحې راکوي، دا طاغوتي نظامونه به ړنګیږي او الله رب العالمین به په درسته نړۍ اسلامي نظام قائموي باذن الله.

ورونو!

اسلام داسې یو دین دی چې له نورو ټولو نظامونو یې سیاسي نظام ډېر جامع، کامل او شامل دی او الله رب العالمین دې سیاسي نظام ته ډېر لوړ اهمیت ورکړی دی، په دې دین کې سیاسي نظام شته دی چې هم د عمل او تطبیق وړ دی او هم خپلې ځانګړنې، پراخه ښېګڼې او ښه صفات لري، ځانته اهداف او مقاصد لري، هم یې د دې اهدافو ترلاسه کولو طرز او طریقه په ډېر روښانه شکل بیان او واضحه کړې او هم یې په نورو ټولو خوا وو پوره رڼا اچولې ده، داسې یو نظام دی چې تاریخ کې بار بار عملي تطبیق شوی هم دی، کلونه، کلونه یې په نړۍ باندې حاکمیت کړی دی، داسې نه ده چې د نورو نظامونو په څېر یوازې یې اهداف او مقاصد بیان کړي خو بیا د همدې اهدافو او مقاصدو لاس ته کولو طرز او شېوه یې په معیاري شکل سره چې د ټول عالم په کچه وي نه ده بیان کړې او نه به یې تر قیامته بیان کړای شي.

عام مسلمانان او بیا په ځانګړې ډول مجاهدین باید د اسلام د سیاسي نظام له ټولو اړخونو څخه پوره پوهه ولري او د اسلام د سیاسي نظام

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول اړخونه باید پوره وپېژني، هم يې په اهدافو او مقاصدو ځان پوهه کړي، هم يې د تطبيق او عملي کېدو په مراحلو معلومات ولري، ځکه چې په تېر کې د اسلام د سياسي نظام د راتللو او حاکمېدو په نامه ډېرو خلکو سوء استفاده کړې، په دې برخه کې په ډېرو ارزښتونو لوبې شوي، د خلکو په قربانيو، اوښکو او آرمانونو سوداګري شوې ده، ډېر تنظيمونه، ډلې او ټپلې هم خپله په دې برخه کې خطا شوي او هم يې نور خلک خطا کړي، دوی په احسنه طريقه د اسلام د سياسي نظام د اهدافو او مقاصدو د ترلاسه کولو وړتيا هم نه درلوده ، فقط په تيوري شکل يې د اسلام د سياسي نظام ځينې اهداف بيانول خو د تطبيق په برخه کې يې نه خپله کومه پوهه او علميت درلود او نه يې هم په دې اړه تحقيق کاوه، ځکه يې نو يو قدم د اسلام د سيوري لاندې اخيست او لس قدمه به د ديموکراسۍ او طاغوت په لاره تلل او د طاغوت په بندګۍ به ورننوتل.

حقيقي اسلامي نظام ځانته مفاهيم او ځانته معناګانې لري، نو دا زمونږ او ستاسې تر مخ چې کوم باطل پرست تنظيمونه دي او ځانونه هم اسلام ته منسوبوي،ناړې د اسلام وهي خو نور د طاغوت له بندګۍ ځانونه نه شي ويستلای، دوی په خوله او کتابونو کې د اسلامي نظام خبرې کوي خو عمل يې بيا د هماغه ګنده قوميت،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنيت او د بين الملل د سيوري لاندې پنځوس سلنه اسلامي نظام قايمولو لپاره دی، نو تاسې به ان شاء الله د دې کتاب په مطالعې سره د دغه راز طاغوتي تنظيمونو په کمزوری، په دې برخه کې له کفارو څخه د دوی په مجبوريتونو، د دوی په کړو منهجونو او کفارو سره د دوی د دوستۍ په لاملونو او نورو ډېرو حقيقتونو او واقعيتونو پوهه شئ ان شاء الله.

په اسلام کې د سياسي نظام اهميت

اسلامي نظام تل د جاهليت په نوي او زاړه افکارو او نظرياتو **لکه:**سيکولاريزم، صهيونيزم، هندويزيم، لبراليزم، نشنليزم، کمونيزم ،سوسياليزم،کاپيټاليزم،صليبيت،يهوديت،قاديانيت،رافضيت،صوفيت او د وخت په بدعاتو او خرافاتو سخت ګوزارونه کړي، دا يې چلبنچ کړي او امت يې له د درانه خوبه راويښ کړی دی.

کله چې موږ د خپل سلفو تېر تاريخ ته نظر اچوو، وينو چې زموږ سلفو په تېرو کلونو کې له سختيو او کړاؤنو ډکه لار وهلې ده او د وخت په تېريدو سره دغه غم لړلې لاره نور هم پېچلې او غم لړلې کيږي، د کلونو راهيسې د امت يوه ستونزه نه وي حل شوې، چې هره ورځ بيا يو بلې ستونزې سره مخ کيږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګونه کلونه کېږي چې اسلامي خاوره د نړیوالو زبرځواکونو د سیالۍ په ډګر آوښتې او د دې سیالۍ زیان یوازې مسلمانانو ته رسیږي، په دغه څو سوه کلنه غمیزه کې اسلامي امت خپله مادي او معنوي پانګه له لاسه ورکړه او نظام یې په مادي او معنوي کنډواله واوښت، خو په تاسف سره نن هم د ویجاړۍ دغه بهیر لا تر ناڅرګند وخت روان دی او اکثره نه پوهېږي دغه ناورین به کله پای ته رسیږي.

نو زموږ دنده څه ده او څه باید وکړو ترڅو خپل اسلامي نظام د پېړیو له دې روان بحرانه وباسو؟

دا هغه پوښتنه ده چې ټول هڅه کوي ځواب یې پیدا کړي ، خو دغې پوښتني ته لا تر اوسه اکثره خلکو سم ځواب نه دی موندلی.

او دا چې ولې داسې یو ځواب چې ټول امت ته د منلو وړ وي نه دی موندل شوی علتونه یې ډېر دي، خو یو علت دا هم دی چې موږ د سیاست اړوند اړینه علمي پوهه نه لرو او نه شو کولای د پېښو بهیر سم ارزیابي کړو، نو له همدې امله یو شمیر تش په نوم ملایان او سیاستمداران د ستونزمنو پېښو په تړاو ناسم ، ناسنجول شوي او د غرب د فکر نه سرچینه اخیستونکې ځرګندونې کوي.

چې دې کار په پرله پسې ډول امت په کړکېچ کې ډوب کړ، دا یو پیچلی او ډېر ستونزمن حالت دی، دا حالت له مسلمانانو څخه د زیاتې پوهې، ځیرکتیا او مسؤلیت غوښتنه کوي، دا موضوع باید سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشاربل شي ترڅو مسلمانانو ته یو روښانه مسیر په آسانۍ سره ښکاره او معلوم شي.

موږ چې کله چاته ووایو مطالعه وکړه ترڅو فهم او پوهه مو لوړه شي، نو د ډېرو فکر دیني مطالعې طرف ته لاړ شي، همداسې عامو خلکو ته که ووایې چې تعلیم او یا مطالعه وکړه بیا د هغوی ذهن نیغ عصري علومو ته روان شي، خو مونږ د دې عصر مسلمانو ځوانانو ته او خصوصاً مجاهدینو ته وایو چې تاسې د دیني او نورې مطالعې تر څنګ د سیاسي نظامونو په اړه مطالعه وکړئ، سیاسي علم هم حاصل کړئ، خصوصاً شرعي سیاست مطالعه کړئ او د اسلامي سیاست باندې ځان خبر کړئ، ترڅو بصیرت مو لوړ شي، همدا رنګه د اسلام د سیاسي نظام د جوړښت او د تطبیق په اړه یې بشپړ معلومات ترلاسه کړئ، په دې اړه مطالعه او تحقیق وکړئ که مو په دې اړه چاسره کله کوم بحث راشي چې ښه پوره استدلال ورسره وکړای شئ.

په دې برخه کې مو خپل علم زیات کړئ چې په آینده کې له دې لارې اسلامي امت ته خدمت وکړئ، د اسلام د سیاسي نظام په ټولو اړخونو مو چې کله پوهه او علم زیات شو نو بیا د نورو پوهول او یا نورو مقابلو لوریو سره بحث په ښه توګه کولای شئ.

ورونو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله رب العالمین د خپل دین د ترقی او پرمختګ لپاره په هره زمانه کې داسې قومونه پیدا کړي چې د دې دین څخه یې دفاع کړې، نو څکه الله ﷻ فرمایي: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ [سُورَةُ المَائدة : 54]

ژباړه: اې مؤمنانو! که ستاسې څخه څوک له خپل دین څخه واوړي (نو وا دي وړي) الله به نور ډېر داسې خلک پیدا کړي چې الله ته ګران وي او الله هغوی ته ګران وي، چې له مؤمنانو سره به نرمي کوي او پر کافرانو سختي، چې د الله په لار کې به جهاد وکړي او د هېڅ ملامتوونکي له پړې اچولو څخه ونه وېرېږي، دا د الله فضل دی، چا ته یې چې خوښه شي ورپه برخه کوي یې، الله د پراخه وسایلو څښتن او پر هر څه پوهېږي.

که چېرته یوه ډله د دین څخه مرتده شي، الله ﷻ به بل قوم پیدا کړي، همېشه ډېرې داسې ډلې د اسلام او د جهاد په نوم راپورته شوي، خو د خپلو کړو منهجونو له کبله نومورې ډلې او تنظیمونه بیا مرتد او د اسلام څخه وتلي، نو الله ﷻ بل داسې یو قوم راپیدا کوي چې د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷻ په لاره کې جهاد کوي او د چا له ملامتیا څخه نه وېرېږي، اللهﷻ سره محبت کوي او اللهﷻ دوی سره محبت کوي، د اللهﷻ د دښمنانو سره له سختۍ څخه کار اخلي او د مؤمنانو سره ډېر نرم وي.

ورونو! تاسې مطمئنه اوسئ، اللهﷻ به د خپل دین د نصرت لپاره نا آشنا قومونه را پیدا کوي، دا به داسې قومونه وي چې دغه صفات به ټول پکې موجود وي او داسې قومونه به اللهﷻ په خپل فضل او کرم سره زموږ او ستاسې مرستې ته راولاړوي.

نو نن سبا د صبر او استقامت ورځې دي، اللهﷻ به داسې خلک هرومرو پیدا کوي، خو چې د داسې قومونو د رهبرۍ کولو لپاره باید مجاهدینو سر له اوسه یوه انګېزه موجوده وي چې له قومونو او خلکو څخه په راټلونکې کې د اللهﷻ په لاره کې په سالمه توګه ګټه پورته شي، ترڅو د اللهﷻ د دین د نصرت سبب وګرځي.

نو د همدې لپاره په **سیاسي نظام** بحث شروع کوو، ځکه مجاهدین باید خپله انګېزه قوي کړي او دا صلاحیتونه ځان کې پیدا کړي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اسلامي نظام مطرح، هم تطبيق او هم ترېنه هر ډګر کې ساتنه او دفاع وکړای شي.

ورونو! تاسې د اسلام د سیاسي نظام اهمیت له دې ښه معلوموﻻی شئ چې الله تعالی فرمايي: ﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ...﴾

ژباړه : له دې کافرانو سره تر هغې پورې وجنګېږئ چې فتنه پاتې نشي او ټول دین د الله لپاره شي.

دلته الله رب العالمین مجاهدینو ته په دوه برخو کې د دوی مسؤلیت او وظیفه په ډاګه او تشریح کړې ده.

- **چې هغه یو د قتال برخه ده:** ﴿وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ...﴾
- **او بله يې هم د نظام برخه ده:** ﴿وَيَكُونَ ٱلدِّينُ كُلُّهُۥ لِلَّهِ﴾ .

مجاهدینو ته چې الله ﷻ د قتال امر کړی په همدې هدف يې کړی چې د شرک او کفر فتنې له منځه لاړې شي، کله چې فتنې ختمې شي نو بیا د شریعت تطبیق د یو نظام په چوکاټ کې شونی وي او د ټولو نظامونو که هغه اجتماعي او دعوتي نظام دی که اقتصادي او عسکري دی، نو د دې ټولو رهبري او کنټرول بیا د یو سیاسي نظام له لورې کیږي، دې ټولو ته سیاسي نظام اهداف تعیینوي او د دوی څارنه او کنټرول ټول د یو سیاسي نظام په لمنه کې کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اکثره مسلمانانو په ذهن کې د سياسي نظام په اړه داسې تصور پروت دی، چې اصلاً د دوی ورسره ډېره نه لګيږي، که د سياسي نظام نوم ورته واخلې نو ترېنه يې کرکه کيږي، د سياست په نامه د مسلمانانو مصالح او ارزښتونه پايمال شول، **د اسلام د سياسي نظام** په نوم چې کوم طاغوتي او ديموکراتيک نظامونه واکمن کړای شوي، نو دوی نه يوازې دا چې د اسلام هغه شکل او تصوير يې خلکو ته غلط ورمعرفي کړ، بلکې ډېری خلک اوس فکر کوي چې اسلام د تطبيق لپاره کوم نظام نه لري او د اسلام په نوم راپورته شويو سياستمدارانو يا په بله اصطلاح تش په نوم جهادي قائدينو د اسلام په تخريب کې له هر چا ستر رول ولوباوه، علت يې دادی چې نه دغه مشران او نه يې هم تنظيمونه د اسلام د سياسي نظام په تُول پوره ول، نو په کار ده چې زمونږ مجاهدين نهايي هڅه وکړي چې د اسلام سياسي نظام په تمامه مانا وپېژني.

کومه تګلاره چې الله رب العالمين د قتال لپاره تعيين کړې ده، نو په عمومي توګه يې دوه عمده اهداف ټاکلي چې هغه يو د فتنې ختمول او بل د نظام تطبيقول دي.

هر کله چې مجاهدين په عمومي جنګونو کې شکست خوري، نو په اصل کې دوی په سياست کې شکست خوړلی وي، کومه تګلاره يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د اسلام سياسي نظام په نوم په نظر کې نيولې دغه د ماحول او د محيط سره مناسب نه وي، ځکه شکست رامنځته کيږي، نو که چېرته غواړئ چې په نظامي ډګر کې پرمختګ وکړئ بايد د سياسي نظام د تطبيق لپاره چې کومه طرحه وړاندې کوئ نو دا دوه اصله پام کې وساتئ.

- **اول قدم کې بايد ټول په ټوله شرعي اصل ولري.**
- **او دويم قدم کې د ماحول او محيط، قوت او قدرت شرايطو ته په کتلو طرحه وي.**

يعنې چې کله هم تاسې د جګړې په ډګر کې د شکست سره مخ شوئ، نو په دې کې پوره ستا همغه لومړنيو اقداماتو ته ورګرځي چې تا له جګړې وړاندې ايښې وي، يعنې هغه اقدامات د حالاتو سره مناسب نه و چې تا له جګړې وړاندې په لومړيو کې اخستي، ځکه يې نو په هغه اساس دوه درې کاله وروسته مجاهدين له شکست سره مخ کيږي.

نو تاسې بايد دې خبرې ته متوجه اوسئ چې په هره برخه کې اقدام کوئ ستاسې لومړني اقدامات، يعنې له پيل وړاندې چې کوم ګامونه اخلئ په هغې کې به ډېر له دقت او ځيرکتيا څخه کار اخلئ، په هره برخه کې چې تاسې فعاليت کوئ که هغه دعوتي، نظامي، اقتصادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا نورې برخې وي، چې یو کار شروع کوئ نو لومړني کارونه او قدمونه مو باید ښه ارزولي او ټولې خواوې مو سنجولې وي، که داسې نه وي او د هر کار شروع ډېره سطحي وکړئ، پرته له دې چې په لومړنیو اقداماتو یې هر اړخیز غور او دقت وکړئ او کار پیل کړئ نو په دې پوهه شئ چې ستاسې پای پرته له شکست څخه بل څه نه ده. ځکه په نړۍ او په ټولنه کې درې ډوله انسانان دي.

❖ **لومړۍ طبقه**: هغه خلک دي چې د کار د پیلېدو ډېر شوق ورسره وي،خو نور د کار په نتایجو،جریان او ثمرې د لاس ته راوړلو په اړه یې نه کوم فکر کوي او نه یې هم په کیسه کې وي فقط همدې ته وارخطا او شله وي چې بس زر یو کار پیل کړي.

❖ **دوهمه طبقه**: هغه خلک دي چې کار پیلوي، ترختمه یې پورې رسوي، خو نور یې بیا د نتیجې په کیسه کې نه وي، چې پدې کار باندې څه نتیجه مرتب کیږي، داسې کسان یا د امیر د فشار له کبله یا د نورو لاملونو له امله کار پیلوي او پای ته یې هم رسوي، خو چې کار کله پای ته ورسیږي نو بیا یې د ثمرې ترلاسه کولو کیسه کې نه وي.

❖ **درېیمه طبقه**: هغه خلک دي چې کار پیلوي، په ډېر ښه طریقه یې پای ته رسوي او ختموي یې او د دې ټولو سره سره د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو ثمرې او لاسته راوړنو ته ډېر متوجه وي او په دې هرڅه ښه پوهیږي چې دا کارونه مې پیل کړي نو د دې عمده هدف همدا دی چې خه نتیجه یې ترلاسه کړم، ځکه یې نو د نتیجې لاس ته راوړلو په برخه کې ډېر حریص وي.

- **لومړی طبقه خلک هغه وي:** چې د کار په پیل کې عجله کوي، خو بیا چې کله د کار په منځ کې ورباندې کومه سختي راشي نو کار په نیمه کې پرېږدي او همداسې یې خوشې کوي ځکه چې ده سره د کار د نتیجې او ثمرې د لاسته راوړلو غم له لومړي سره نه وو.

نو له دې بحث څخه زموږ هدف دادی چې تاسې باید داسې با بصیرته سیاستمداره مجاهدین او مشران واوسئ چې د همدې قاعدې یا معلوماتو په بنا تاسې داسې خلک کټګوري او په ډاګه کړئ.

یو ځوک وي چې درسره ګرمې، ګرمې رابطې کوي د یو کار د پیلېدو په اړه درته غوړې، غوړې وعدې درکوي او په همدې خبره شله وي چې دا فلانی کار شروع کوم،خو نور د کار د جریان او د کار د انجام په اړه ورسره نه کوم پلان وي او نه کومه خبره کوي، نو تاسې باید په دې پوهه شئ چې داسې خلک د کار په منځ کې تښتي او له لومړي سره باید تاسې داسې خلک وپېژنئ او داسې کسانو سره نه خپل وخت ضایع کړئ او نه پرې هم سرمایه ګذاري وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثال: داسې کسان وي چې شپه او ورځ ګرمې، ګرمې رابطې کوي چې وسايل راکړه، اسلحه مې پکار ده، يا نور بخشونو کې غواړم خدمت وکړم، دا کار کوم هغه کار کوم، کله چې ورته زمينه مساعده کړې نو يا کوم کار نيم وکړي او يا هم که پرې چېرته لږ فشار يا سخته راشي، نو شروع کړی کار نيمايي کې پرېږدي او ځان بې رابطې او يو څنګ ته کړي، نو په داسې خلکو بيا هم وايو چې وخت مو مه ضايع کوئ.

♦ **دوهمه طبقه هغه خلک وي:** چې هم د کار پيل ته يـې ليواله وي، هم کار په ښه شکل تر پايه رسوي، مثال په يوه ساحه کې دښمن ته کمينونه هم ورکوي،ماينونه هم پرې راپاځوي، نور نظامي سرګرمي هم لري، ساحه له دښمنه تر يوې اندازې پاکوي، خو دا ټول فعاليتونه چې د کوم هدف او کومې ثمرې ترلاسه کولو لپاره ترسره کوي، د هغې ثمرې او نتيجې ترلاسه کولو غم ورسره نه وي.

♦ **درېيمه طبقه هغه خلک وي:** چــې هــم د کار پيل ته يــې ليواله وي هم ورته د کار جريان مهم وي، ټولو اړخونو ته يې سوچ کوي، ټول مسائل يې ارزولي وي، د لومړی طبقې د خلکو په څېر د ځينو فشارونو له کبله کارونه نه پرېږدي او هم يې د کار په نتيجه له هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څه زيات نظر وي، خپل ټول کارونه يې د همدې نتيجې لپاره شروع کړي وي.

لکه په يوه ساحه کې په دښمن کمينونه وهي، ماينونه او نور بريدونه پرې جاري ساتي د دې ټولو کارونو نتيجې ته ګوري چې دا ټول فعاليتونه يې چې پيل کړي هدف يې څه دی، نتيجه يې څه ده او څنګه ترلاسه کېدای شي، دا ورته ټول مهم وي، په دې پوهېږي چې د ده دغه راز فعاليتونو په نتيجه کې دښمن له ساحې ټولېږي، دوی ته د نورو دعوتي برنامو د پلي کولو، په سيمه کې مجاهدينو سره د نورو خلکو د يوځای کېدو او جلب وجذب د ادارې د فعالېدو او د خپلو نورو اړونده کارونو زمينه برابرېږي، نو د لومړيو دوه ډوله خلکو په څېر نه وي چې کومه خواري يې د کوم هدف لپار پيل کړي هغه هدف په ځای پرېږدي او ورته شا کړي، نه بلکې دريمه طبقه خلک يوه موقع هم له لاسه نه ورکوي او په درست شکل د خپلو کړيو خواريو ثمره ترلاسه کوي، خپل فعاليتونه غځوي او مخکې چې د دې کارونو لپاره ورته نورو مشرانو زمينه سازي کړې وه اوس ده خپله دا وړتيا پيدا کړې چې نورو سيمو کې نورو ملګرو ته دغسې زمينه سازي وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زموږ ټول مجاهدین ورونه باید له دغه درېیم ډول خلکو څخه وګرځي او په ډېر دقت سره د کار له پیله وړاندې په ټولو اړخونو پوره سوچ وکړي او د خپلو کارونو د نتایجو ترلاسه کولو ته هم د یو کار په نظر وګوري.

که چېرته ته غواړې چې ستا د کار نتیجه ډېره ښه په لاس درشي، نو دا خبره حتمي ده، چې ته باید پوره صبر او استقامت ولرې، په **بې صبرۍ او د ثبات او استقامت** په نه درلودو سره جنګ مخ ته نشې وړلای.

ورونو! د تبوک غزا د هجرت په نهم کال د رجب په میاشت کې وشوه، تقریباً اوه کاله د رسول الله ﷺ په جنګ کې تېر شوي وو، د بدر، خندق او نورو غزواتو څخه خبره راځي او د تبوک تر غزوې رسېږي، که څه هم په نورو غزواتو کې غنایم ترلاسه شوي ول خو بیا هم رسول الله ﷺ په سختو ستونزو کې دی،ټولو ملګرو ته اسلحه نشي رسولی او نور ستونزې یې هم خورا زیاتې دي، خو په همدغه وخت کې ورته د الله ﷻ له لورې سخت امر راځي، سخت اصول ورته وړاندې کوي او ورته وايي چې:﴿ٱنفِرُواْ خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَٰهِدُواْ بِأَمْوَٰلِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: که سپک یاست که درانه (غزا) ته ووځئ او د الله په لاره کې په خپلو مالونو او خپلو سرونو سره جهاد وکړئ دا ستاسې لپاره ډېره خه ده که پوهېږئ.

یعنې اې مجاهدینو! تاسې سره که څه شته او که څه نشته، تاسې باید دې جنګ کې ګډون وکړئ، سخت جنګ مخې ته راغلی او سخته مرحله ده، تاسې باید سخت صبر او استقامت ولرئ، حال دا چې تاسې سره اسباب هم ډېر لږ دي، خو باید جنګ ته مخکې شئ، که مالداره يې او که غریب يې تاسې باید له جګړې مخ ونه ګرځوئ، نو کله چې صحابه و د الله رب العالمین د دین نصرت او په دغه سخت وخت کې يې صبر او استقامت وکړ، سختي يې په ځان قبوله کړه او د رسول الله ﷺ ملا يې ورمضبوطه کړه، نو الله جل جلاله په نتیجه کې ورته ښه کامیابي او پراخي ورکړه،هغه دا چې د رسول الله ﷺ په ژوند کې چې څومره پرمختګونه راغلي، نو اکثره يې د تبوک له غزا څخه وروسته راغلي دي، له همدې غزوې وروسته ګڼ قبایل په اسلام کې داخل شول او نور ډېرو يې وفدونه راولېږل. په رسول الله ﷺ او ملګرو يې تبوک کې ډېر سخت حالت راغی او د دې ستونزو سره يې همداسې سخت صبر او استقامت وکړ، نو ځکه الله رب العالمین ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نتيجه هم ورکړه چې د همدې نتايجو په پايله کې اسلام ډېر پرمختګ وکړ.

لولمړۍ خبره دا ده: هغه وخت مونږ او تاسې يو کار په ښه طريقه پيلولای او پای ته رسولی شو چې کله مونږ يو ښه پلان او ستراتيژي په لاس کې ولرو او د همدغې پلان او ستراتېژۍ مطابق مخکې لاړ شو، ځکه چې زما او ستا په پلان او ستراتېژۍ کې هر څه له مخکې څخه په ډاګه شوي دي، همدا رنګه ما او تا راتلونکی د نظر لاندې نېولی دی، هرڅه مو پکې په ډاګه کړي دي، کله چې موږ د همدې پلان مطابق کار پيل کوو نو بيا الله ﷻ موږ ته ښه نتيجه هم په لاس راکوي.

دوهمه خبره داده: چې هغه وخت کولای شو چې يو کار ښه پيل او په سمه طريقه يې پای ته ورسوو چې دې کار ترڅنګ د کار په ختم، لاس ته راوړنو او د نتيجې په اهميت باندې پوهه شو.

ځينې ورونه د کار د شروع په اهميت باندې پوهيږي، خو د کار د انجام او نتيجې په اهميت يې سرخلاص نه وي، تاسې بايد داسې سياستمداره مجاهدين واوسيږئ که خپل امير ته د خپل کار يوه نقشه مخ ته کوئ، نو په هغې کې مو د کار د پيل او جريان څخه واخله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار د انجام او نتيجې په اهميت مو هم بايد رڼا اچولې وي او د کار د خلاصون اهميت مو هم ورته تشريح کړی وي.

زمونږ ټول سوچ، غم او فکر بايد د کار د ښه نتيجې لاس ته راوړو لپاره وي، کله چې مجاهدين د کار له شروع څخه وړاندې د کار او د هغه د پايلو په اهميت او ارزښت پوهه وي نو د دې نتيجه او ښېګڼه داده چې مجاهدين بيا دا کار په ډېر شوق او لېوالتيا سره ترسره کوي او د ځينو فشارونو له کبله خپل کار نيمايي کې نه پرېږدي.

مجاهده وروره!

د کار د نتيجې په اهميت پوهيدل له دې کبله هم اړين دي چې ډېر کله مجاهدين عمليات کوي او ښه په کاميابۍ سرته ورسيږي خو مخکې له دې چې د دې عملياتو نتيجه ترلاسه کړي، شکست سره مخ کيږي، علت همدا دی چې د کار د ختميدو په اهميت يې ځان نه وي پوه کړی، نو کله چې مجاهدين ورونه د يو کار لپاره پلان ليکي او ستراتيژي ورته برابروي بايد د کار څخه وروسته د کار په پايلو يې هم نظر وي، که يو څوک پلان جوړؤنه کوي هغه نو په اصطلاح درې سترګې بايد ولري، په يوه سترګه تېر حالات وګوري د همغه تجربو او حالاتو په رڼا کې پلان جوړؤنه وکړي، يوه سترګه يې موجوده حالاتو ته ځير وي او په بله دريمه سترګه د کار آينده او نتيجه تر سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې وساتي او په یوه وخت دا درې مختلف مراحل د خپل نظر په دائره کې راونغاړي، یعنې ته په دریمه سترګه د راتلونکي ټول اړخونه د نظر لاندې وساتې چې راتلونکي کې کومې ستونزې تاته راولاړیږي د دې ستونزو د حل په برخه کې ته باید څه وکړې او د کومو لارو چارو څخه کار واخلې چې ته د خپل کار نتیجه په درست شکل واخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جګړې جهتونه

ورونو! تاسو باید تل په دوه جبهو کې جګړه مخ ته یوسئ، که چېرته تاسو په جنګ او قتال کې مصروف یاستئ، نو دوه جبهې باید په نظر کې ولرئ، چې یوې جبهې ته بېروني یا ظاهري جبهه وایي او بلې ته یې دروني یا داخلي جبهه ویل کېږي، یا په عامه اصطلاح (داخلي جبهه) او (خارجي جبهه)، نو تل باید دا دواړه جبهې تاسو د خپل نظر لاندې وساتئ، په داخلي جبهه کې ځینې خلک دي، چې د دوست، همکار او د ملګري په جامه کې تاسې ته ځان معرفي کوي، لېکن ستاسې د نابودۍ لپاره کار کوي، تاسې ته دسیسې جوړوي، تاسې ته خنډونه ایجادوي، ستاسې رازونه دښمن ته ورکوي او د دوست په جامه کې د دښمن کار مخ ته وړي او تاسې نه پرېږدي چې اصلي هدف ته ورسېږئ، بناءً باید دغه داخلي جبهه په هر حال کې ستاسې د نظر لاندې وي او دې برخې ته تر هرڅه ډېر دقیق واوسئ او ټول تمرکز مو په همدې وي چې څنګه دا داخلي جبهه د دوست په نامه او جامه د پټ دښمن له ضررونو څخه خوندي وساتئ، تاسې باید دغه راز افراد په ډاګه او معلوم کړئ او وخت په وخت د دې اشخاصو تعقیب دوامداره وساتئ چې وروسته به د دغه راز خلکو نښې درپه ګوته کړو ان شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې خواته خارجي جبهه ده چې په هغې کې ټول مجاهدین مصروفه دي، نو هر امیر باید دا سوچ او فکر ولري چې نن سبا زه په دوه جبهو کې مصروفه یم چې یوه زما خارجي او بله داخلي جبهه ده، خارجي جبهې سره به تاسې ښکاره جګړه کوئ یا د ترور له لارې یا د ماین له طریقه، یا به اخطار ورکوئ، یا به اسیران نیسئ او یا به انغماسي او استشهادي عملیات ورباندې کوئ، یا به یې په دعوت او اعلام کې مخاطب کوئ، دا زمونږ او ستاسې د جګړې یوه برخه ده، لیکن د داخلي جګړې په مقابل کې باید مجاهدین مخفي (پټه) جګړه پرمخ یوسي، ځکه دغه خلک چې موږ سره په داخلي جبهه کې جګړه کوي، نو د دوست او همکار په جامه کې زما او له تا څخه مصارف او نور امتیازات هم اخلي، یعنې د نظام په پیسو او امکاناتو ببرته زموږ په مقابل کې مخفي جګړه هم مخ ته وړي.

هر وخت چې تاسې دغه داخلي جبهه د پامه وغورځوله، بیا ستاسې د نظام عمر ډېر لنډیږي،دا تجربو ثابته کړې چې داخلي دښمن نظام کې لکه د ویانې (موریانه) په شکل خپل فعالیت ترسره کوي.

لکه څنګه چې ویانې (موریانه) د لرګي په داخل کې خپل کار مخ ته وړي، د لرګي ظاهري بڼه جوړه ښکاري خو داخل کې د لرګي هغه مغز هسې بوس ګرځولی وي، که په اول وخت کې د ویانې په کار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخریب پوهه نشئ، نو د ټولې کوټې چت به مو راپریوزي، یانې د نظام تیر به مات وي، داخل کې به پکې هېڅ هم نه وي او همداسې به یو وه ورځ د ټول نظام چت راړنګ شي، نو په داخلي جبهه کې چې څوک زمونږ په مقابل کې جګړه کوي همدغه مثال یې دی، نظام د داخل نه داسې تخریبوي چې بېرته بیا د جوړېدلو امکان یې هم کېدای شي نه وي، ځکه که لرګی همداسې مات شي، نو کېدای شې بل ځای کې ترېنه استفاده وشي یا یوه ستن ورکول شي او یا هم بیرته میخ شي، خو که وینې یې ووهي نو هسې بوس ترې جوړوي چې له داسې لرګي څخه نوره ګټه اخستل به بیا ډېر سخته وي.

همدا مثال د داخلي دښمن هم دی چې زمونږ او ستاسې په منځ کې په ډېر مهارت او قوت سره داسې قوي او ببخ نړونکی کار کوي چې که د دې د تخریب له امله یو ځل نظام ولوېد او ونړېد، بیا نو بېرته پورته کېدل به یې ډېر ستونزمن کار وي.

هر کله چې مجاهدین د اسلام د سیاسي نظام په ټولو اړخونو په مکمل شکل ځان پوهه او سیاسي بصیرت ځان کې پیدا کړي، نو بیا کولای شي چې ډېر په آسانه داسې مضر اشخاص چې په داخلي جبهه کې د نظام په خلاف په جګړه بوخت دي وپېژني.

وروڼو! که موږ او تاسې فکر وکړو نو نظام هم په همدې دوه برخو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ دی چې یو یې داخلي برخه ده چې د موټر د ماشین سره به مشابهت ورکړو او یو یې خارجي برخه ده چې د موټر باډۍ او بهرنی هیکل به یې ونوموو.

که د یوه موټر باډۍ هر څومره هم خرابه وي، خو چې داخلي ماشین یې جوړ وي تا تر خپل هدف پورې رسوي، خو برعکس که چېرته د یو موټر باډۍ هر څومره هم نوې وي، خو چې ماشین یې زوړ او پُرزې یې خرابې وي، تر یو ځای پورې به دې یوسي خو په نیمه لار کې دې پرېږدي، نه دې منزل ته رسوي، نه درته بار وړي او نه دې پرې نوره ښېګڼه کیږي، بلکې همدا تاته به درپه شاه وي، همداسې مثال د نظام هم دی که زموږ او ستاسې داخلي جبهه منظمه او قوي وي، نو موږ به د نظام د موټر انجڼ ساتلی وي، خیر که له بهره د نظام باډۍ زړه او له کاره لوېدلې ښکاري خو داخل کې به ښه قوي او غښتلی وي، چې بهر باډۍ رغول یې بیا د اللهﷻ په فضل آسانه ده، خو که ظاهري باډۍ یې جوړه وي مثال موقتي فتحې وي، پیسې وي، هسې موقتي د څو ورځو تمکین وي، خو داخل د نظام ګډوډ او د مختلفو ستونزو ښکار وي، دښمن یې هرې برخې، هر شخص او هر راز او پلان ته د خپل داخلي زور په وسیله په آسانه لاس رسی ولري نو بیا به دا ظاهري باډۍ یې هم ډېره زر له منځه لاړه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې په اهمیت باید پوه شئ، هغه دا چې هر مجاهد او امیر د دوه جبهو په مقابل کې جګړه پرمخ بوځي او جنګ داسې نقشه کړي، چې په داخلي جبهه او خارجي جبهه یې ووېشي، ستاسو د امیرانو دا دنده وي چې داخلي جبهه د دوربین او ذره بین لاندې ونیسئ، باید نظام له داخله داسې کلک وڅارئ چې هېڅکله هېڅوک په دې ونه توانېږي چې د تخریب په موخه د نظام داخل ته لاس رسی ولري او نظام کمزوری کړي، بیا تاسې د الله ﷻ په فضل او مرسته زر خپل هدف ته رسېږئ.

څنګه موږ په داخلي جبهه کې خپل دښمنان وپېژنو او تشخیص یې کړو؟

❖ **لومړۍ خبره:** دا ده چې باید د خپلو افرادو نه همېشه دقیق معلومات ولرو، کوم ملګري مو چې په ادارو کې مصروفه کړي دي، روزانه د نظام راز ورځي او یا راز ترېنه اخلو باید د دې ملګرو څخه دقیق شناخت او معلومات ولرو، دغه راز ملګري ښه بنیادي وپېژنو، د سابقې په اړه یې پوره معلومات ولرو او د داسې ملګرو په اړه باید تازه تازه راپورونه ترلاسه کړو.

ورونو! دې برخه کې یوه قاعده ځان سره په یاد وساتئ چې کله هم په یو ملګري امتحان راغی، وروسته له امتحانه یې معلومات وکړئ چې آیا نوموړی ملګری په خپله عقیده او دریځ د پخوا په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

همغسې کلک پاتې دی که نه یا په خپل پخواني فکر او منهج باندې ولاړ دی که نه؟

ځان ښه پوره مطمئن کړئ، بیا ترېنه د خدمت غوښتنه وکړئ او یو مسؤلیت او صلاحیت ورته وسپارئ.

❖ **دوهمه خبره:** داده چې څومره توان لرئ نو داسې ملګري له نږدې تعقیب کړئ، الله ﷻ مونږ او تاسې ته عقل راکړی، که یو کس د ورځې اته ساعته د الله ﷻ لپاره کار وکړي، دېر کار کوي، تاسې باید پوه شئ چې یو کس په اته ساعته کې د دین لپاره څومره خدمت کولی شي او یا یو کس د دین لپاره په دوه ساعتونو کې څومره خدمت کوي نو د دې کس د یوې هفتې کار خپلې مخې ته کېږدئ که چېرته د یوې هفتې کار یې دلسو دقیقو د کار سره سمون نه خوري، نو ته پوهه شه چې په دې کس کې هرومرو څه ستونزه شته، دا چې د الله ﷻ په لاره کې په داسې کمزورې روحیه او ماته ملا کار کوي او د کار د سستوالي نور لاملونه یې هم موجود نه وي نو مالومه ده چې د دغه راز خلکو ترشا کوم فساد شتون لري.

❖ **درېمه خبره:** هغه داده چې هر چاته او هر مجاهد ته د هغې د وس مطابق کار وسپارئ او هدف ورته تعیین کړئ، نن نه پس امیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروره خپل ځان او خپل ملګري پوره پوره مصروفه کړه، دا اوس د یو امیر کمال دی چې هم خپل ځان او هم خپل ملګري که هغه ډېر وي او که لږ وي چې په اړوند کارونو کې داسې مصروف کړي چې یو ترې هم سر اوچت نه کړي، ټول ستړي، ستړي وي، اونۍ او میاشتې خو لا څه کوې چې د ورځې په تېرېدو یې د کارونو د پرمختګونو اندازه تاته ولګېږي نو ته بیا پوهه شه چې هم دې ځان د اللهﷻ د نظام په خدمت کې خؤله کړی او هم دې ملګري بېکاره نه دي پرېښي او د اللهﷻ د دین د خدمت لپاره دې د دوی له وړتیاوو اعظمي ګټه اخیستې ده.

او دا اعظمي ګټه ترېنه کله پورته کولای شې؟

هغه وخت به موږ ملګري په درست شکل استعمال کړای شو کله چې موږ ورته د کار ترڅنګ د کار **هدف** د کار **اهمیت** او د کار **ثمره** هم ورپه ګوته کړو او دا هله کیږي چې مشران ورونه خپلو کشرانو مجاهدینو ته وخت په وخت ترغیب او تشویق ورکړي،د دوی مورالونه لوړ وساتي، په همتونو یې کار وکړي، دوی ته د ثبات او استقامت لارې چارې وښایي، دوی داسې وروزي چې که پرې د امیر څار او تعقیب هم نه وي، که ترېنه د کارونو په حواله د امیر غوښتنه هم نه وي خو دوی دومره روحیه اخیستې او دا احساس ورسره وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې شپه او ورځ په کار بوخت اوسي خو بیا هم د ستړیا احساس او غفلت ونه کړي، نو دا هر څه په دې کیږي چې مشران ملګري خپل کشران ورونه په معنوي بډایې شتمن کړي.
بیا به ستا له اړخه ملګرو ته د کار اړوند کومه غوښتنه هم نه ځي، خو ملګري به دې داسې روزلي وي چې هغوی به په خپل احساس داسې کار کوي چې تا به حیران کړي، وخت په وخت به تا او نور مشران د خپلو کارونو په راپورونو خوشحاله ساتي.
دې برخه کې علماء کرام ډېر مسؤل دي او دا ځکه د دوی مسؤلیت دی چې دا د دوی مسلک دی، اوس یو ډاکتر به اته یا لس کاله په اړونده برخه کې زده کړې کړي وي خو که ورته د انجینرۍ کار وسپارې نو نه یې شي ترسره کولای،د یو تعمیر نقشه نه شي جوړولای، همداسې یو انجنیر به په خپله برخه کې ماسټري او دوکتورا کړې وي، خو که ورته یو ناروغ یوسې علاج یې نشي کولای ولې؟
بېسواده خو ندی سواد لري، اما دا کار یې د مسلک اړوند نه دی، یوه نیمه د سردردۍ دوایي به درکړي، خو که لوی امراض وي د انجنیر نسخه نه یواځې چې ستا په ګټه نه تمامیږي،بلکې بنیادي دې ختموي. نو هر څوک په خپل مسلک کې ښه کار کولای شي، بناءً د ټولنې اصلاح او دعوت د علماؤو مسلک دی، یو انجنیر او یا ډاکټر به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا کار وکړای شي، دعوت برخه کې به کار وکړي، خو د ټولني په نبض او علاج علماء کرام ډېر ښه پوهېږي، علماء د ټولنې ناروغۍ معلومولی شي او بیا د قرآن کریم او نبوي احادیثو څخه د هغې علاج ورته وړاندې کوي، نو همدا ده چې د علماؤو مسؤلیت په دې برخه کې له هر چا زیات دی. که تاریخ ته نظر وکړو هر وخت چې مسلمانان د کومو ستونزو سره مخ شوي نو علماؤو د هغې ستونزې څخه د وتلو په برخه کې عمده رول لوبولی دی.

❖ **څلورمه خبره:** په داخلي جبهه کې د تخریب کوونکو اشخاصو د پېژندنې په اړه دا ده چې هغه ملګري نوي راځي او له مختلفو لارو نظام کې راداخلېږي، نو د دې کسانو تېر حالت باید مطالعه او ځان ترېنه خبر کړئ، دا په دې مانا نه ده چې ګوندې موږ عمومي بدګماني لرو یا بدګماني خپروو، نه! بلکې د هر څه لپاره خپل اصول وي، ډېر داسې کسان راځي، چې یا د دښمن غړي وي او یا هم د نورو اهدافو لپاره د ځان مطرح کولو علاقمند وي، یا به مخکې نظام کې پاتې شوی وي خو څه وخت به له نظامه ناست وي خو بیا به د یو څو اهدافو په خاطر رامخته شي او تاته به خپل تېر کارونه مخې مخې ته کوي، چې ما دا کړي او زه داسې او هغسې کارونه کولای شم، او تا ته به ډول ډول ذهني نقشې مخ ته کوي، خو کله چې پخوانۍ سابقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې وګوري نو سم کار به يې په خپله مشرۍ کې هم نه وي کړی، پرته له دې چې په صف کې يې اختلاف خپور کړی وي، په مشرانو يې کشران بدګمانه کړي وي، د مجاهدينو ترمنځ يې بزدلي او داسې نورې تخريبي کړنې ترسره کړې وي، نو دغه راز خلک هم بايد تشخيص شي، هېڅکله کوم مسؤليت ورته ونه سپارل شي، بلکې د اصلاح هڅه يې وشي او په انفرادي شکل استعمال شي.

❖ **پنځمه خبره:** داده مجاهده وروره چې ته بايد ډېر ځير او ځيرکه واوسې، ته د نظام په داخل کې تخريب کوونکي اشخاص له يوې ورېږې نقطې څخه معلوملای شې که هغه جواسيس وي او يا هم د دښمن د نورو اهدافو پالونکي مخربين وي.

تاسې تل متوجه اوسئ کله مو چې داسې اشخاص په نظر درغلل چې يا يې په مشرانو کشران بدګمانه کول، يا يې د منهج په اړه منفي خبرې کولې، چې ګوندې ډېره سختي کوي، يا يې دښمن سره د مذاکراتو او سولې په اړه کله کله نظر ورکاوه او يا يې هم ستاسې د فکرخلاف نورې ځرګندونې کولې او هڅه يې دا وه چې مجاهدينو ته په شاتو کې زهر ورکړي، نو کله چې د داسې خلکو سره مخ شوئ او خبرې يې کولې، خبرو ته يې ښه دقيق او ځير واوسئ، دا منفي خبرې يې ټولې نوټ کړئ او همدا کس د څارنې لاندې ونيسئ، تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به وګوری چې له همداسې کسانو نور ډېر څه ترلاسه کوئ، لله الحمد له همداسې ورو، ورو خبرو ډېر ستر جواسيس اللهﷻ مجاهدينو ته په لاس ورکړي دي. دا خبره به لږه نوره هم واضحه کړو: مثال زموږ دريځ او منهج دا دی چې کفارو او مرتدينو سره سوله نه کوو،نه د دوی منځ ته ننوځو، نه د دوی په صف کې د نفوذي کارونو لپاره وظيفه اخلو او نه هم اړوند نور کارونه کوو، چې زموږ دا پاليسي ټولو خلکو ته واضحه ده او دښمن هم په دې هڅه کې دی چې د سولې او مذاکراتو په پلمه مجاهدين تېر اوباسي،اوس يو کس دی چې همدا خبرې تکراروي چې ياره نن سبا خو ډېره سختي ده، له هر لورې فشارونه دي، مشران هسې سختي کوي، بايد دښمن سره يې د جنګ په ځای د مذاکراتو لاره نيولې وای او يا به وايي چې ياره د دښمن منځ ته ننوتل ضرور دي، دا ننوتل نو ولې بند دي، پرېږده چې مجاهدين د دښمن په صف کې وظيفه واخلي او نفوذي کارونه وکړي، مشران نه پوهيږي هسې بېځايه سختي کوي.

نو داسې اشخاص خپل د امنيت ادارې ته وروپېژنئ، امنيت يې پلټنه کوي، کېدای شي ځينې داسې کسان وي چې هسې له ساده توبه دا خبرې کوي، ساده مخلص وي د بل چا د خبرو تر اغېز لاندې راغلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، که هغوی څخه تحقيق وشي کېدای شي ددې خبرو اصلي سرچينه پيدا شي او يا به په شعوري توګه د يو دستور په بنا دا خبرې کوي.

د اسلام د سياسي نظام طرحه

هر وخت چې د نظام د مطرح کولو خبره راشي نو ستاسې ذهن بايد دوه خبرو ته لاړ شي.

چې هغه يو **ساختار (جوړښت)** د نظام دی، مانا دا چې د نظام ډانچه او د جوړښت ډول يې بايد څه قسم وي.

دوهم يې د **تطبيق او عملي کېدو** برخه ده، چې آيا دا نظام د تطبيق او عملي کېدو وړ دی، په څه طريقه، په کومو اصولو او تګلارو د عملي تطبيق امکان يې شته دی.

مجاهدين بايد په دې دواړو برخو کې پوره علم ولري، هم د نظام د جوړښت په لحاظ او هم د نظام د تطبيق د بڼې په لحاظ يې هر اړخيزه پوهه او مطالعه ښه زياته وي.

ډېر خلک اوس داسې دي، چې د يو **نظام ساختار (جوړښت)** مطرح کوي، خو د عملي کېدو او تطبيق په لارو چارو يې نه پوهېږي او نه هم په دې اړه کوم معلومات لري، تاسې د نظام د تطبيق په برخه کې هله ډېر پوهېدای شئ چې د جهاد په لاره کې سابقه او تجربه ولرئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر خلک ځان ته په نظام پوه خلک وايي، لېکن دغه خلکو په کتابونو کې د نظام د جوړښت په اړه مطالعه کړې او په تیوري شکل یې یو څه یاد کړي، خو په عملي شکل د نظام د تطبیق په اصولو او لارو چارو نه پوهیږي او په دې برخه کې بیا ناکام دي.

کفارو او د اسلام نورو دښمنانو د اسلام د سیاسي نظام ساختار (جوړښت) په داسې شکل خلکو ته ورمعرفي کړی چې هغه په دې عصر کې د تطبیق وړ نه دی، یا یې په خپلو دیموکراتیکو نظامونو د اسلام نوم ایښی، چې د اسلام او سیکولریزم یوه ګډوله یې خلکو ته د اسلام په نوم وړاندې کړې ده، لکه د اوسنۍ ادارې په څېر چې له لسګونو نیمګړتیاوو ډکه ده، د کفارو هڅه دا ده چې له یوه لوري د اسلام سیاسي نظام دغسې تحریف کړي او همدا له نیمګړتیاوو ډک نظام یې په خلکو د اسلام په نوم منلی چې نه په کې عدالت وي، نه په کې د مختلفو اقشارو د حقوقو تضمین وي او نه د اسلام د حقیقي نظام نورې ښېګڼې لري، نو د ناکامۍ په صورت کې خلکو ته بیا دا فهم ورکوي چې وګوره دا د اسلام سیاسي نظام ؤ، د ټولنې په درد دوا نشو او ناکامه شو.

د کفارو هدف همدا دی چې د اسلام حقیقي سیاسي نظام له خلکو ورک او بدنام کړي، همدا راز د اسلام د دښمنانو بله هڅه همدا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دوی پوهیږي اوس د اسلام د حقیقي سیاسي نظام په اړه ډېرى خلک پوهه نلري، نو دوی همدا نظام خلکو ته له دې موجوده عصر څخه ډېر نا آشنا، ناپېژنده او پېچلى معرفي کوي، ناقص يې ګڼي، ټولو خلکو ته يې دا فکر ورکړى چې دا نو د څو پېړيو پخوانى نظام دى او په دې ماډرن د ټېکنالوجۍ په دې دور کې دا نظام د تطبيق وړ نه دى، چې ډېرو خلکو ورسره په پټو سترګو دا خبره منلې او ډېرى هغه کسان چې ځانونو ته مجاهدين هم وايي چې د اسلام د سياسي نظام نوم ورته واخلې نو يو ډول تېښته ترې کوي، فکر کوي چې په دې نظام پوهېدل او پرې بحث کول زموږ کار نه دى، د اسلام د سياسي نظام د اقامې لپاره به خپل سر او وينه ورکوي خو نه به پرې پوهېږي، چې همدا نه پوهېدنه د همدې باعث شوه چې په طالب کشرانو د هغومره ستړياو وروسته امريکايانو شنه ديموکراسي د اسلام په نامه ومنله.

ډېرى خلکو چې **د اسلام سياسي نظام** د اقامې لپاره خؤله تويه کړې وه، خو متاسفانه اوس په دې خبره پوره وياړي او بار بار اعتراف کوي چې ياره اوس خو نو سل په سله اسلامي نظام نه تطبيق کيږي، اوس داسې دور دى چې بايد کفارو سره راشه درشه، موالات او معاملات ولرو، د وطنيت د کفري عقيدې په ډنډ کې بايد همداسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوب واوسو، اوس نو د مصلحت او حکمت وخت دی او دا د وخت ضرورت دی.

نو موږ ځکه وایو چې زموږ مجاهدین ورونه دا فکر له ځانه لرې کړي چې سیاسي نظام ډېر سخت او پېچلی نظام دی او په دې نظام پوهېدل د هر چا د وس کار نه دی، د تطبیق او د عملي کېدلو له اړخه هم ډېری ملګري دا تصور کوي چې د اسلام د سیاسي نظام مطرح کول او تطبیقول زموږ له وسه بهر ده.

نه مجاهده وروره!

له نن څخه وروسته باید ته د اسلام د سیاسي نظام یو سیاسي کار پوهه واوسېږې، ته باید ډېر با بصیرته انسان واوسېږې، ته باید د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوره پوهه ولرې او دا سپېڅلی نظام په داسې شکل مطرح او تشریح کړې، چې هم د تطبیق له اړخه او هم د جوړښت او ساختار له اړخه ټولو خلکو ته د منلو او قناعت وړ وګرځي او همدا زما او ستا مسؤلیت دی او ټولو کفارو سره مو په همدې برخه کې ستره مبارزه روانه ده.

تاسې پوهېږئ چې سیکولرانو اسلام فقط د فردي عباداتو په دایره او انحصار کې راګیر دین ګڼلی او په همدې شکل یې خلکو ته معرفي کړی، ډېری خلکو ته یې په دې قناعت ورکړی چې اسلام د همدې څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عباداتو نوم دی، چې په فردي شکل باید ترسره شي، نور اسلام نه کوم نظام لري او نه د حکومتولۍ او د ټولنې د ستونزو د حل او د نړۍ د مدیریت او پرې د واکمنۍ کوم صلاحیت لري.

ځکه خو په پوره جرأت دا خبره کوي چې اسلام او سیاست سره جدا عناصر دي، د اسلام د سیاست سره کوم کار نشته، دا د فردي عباداتو دین دی، بس هر چا ته د فردي عبادت آزادي هر چېرته شته، نور اسلام کوم سیاسي نظام نه لري، مسلمانان دې خپل فردي عبادات کوي او د نظام په حیث دې دیموکراسي او سیکولریزم ومني چې په ټوله نړۍ رایج او حاکم دی.

دغه کم عقلانو د ځان په څېر ډېرو ته همدا فکر ورکړی او دوی یې په دې قانع کړي دي، خو لله الحمد د اسلامي دولت ویښ او بیداره مجاهدین نشي تېر ویستلی، موږ ورته وایو چې اسلام له سیاست څخه جلا کول خو داسې مانا لري لکه د اسلام لویه برخه چې له اسلام څخه جلا کوې، تاسې چې د ګوتو په شمېر په یوڅو فردي عباداتو کې اسلام رامنحصروئ نو د اسلام هغه احکام او عبادات چې د یو بې ساري او ستر نظام په سیوري کې مطرح کیږي هغې سره څه کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجهاد آیاتونه، د هجرت احکام، همدا رنګه د قتال اړوند نصوص، د بیت المال موضوعات،د غنائمو، شهداؤ، امر بالمعروف، حدود، قصاص،قضاء او تحاکم، دوستۍ او دښمنۍ، عدالت، د مستضعفینو حقوق، د وینځو او غلامانو موضوعات او کڼ نور مسائل مو څنګه له یوه مخه محوه کړل؟

دغه ټول هغه مسائل دي، چې د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې مطرح کیږي او د **اسلام د سیاسي نظام** څخه انکار له پورته یادو احکامو په شمول له ډېرو اصولو او مسائلو د انکار په مانا دی، دا ټول موضوعات چې قرآن را اخیستي نوښتګه موږ یې هم د سیکولرانو په خوله لکه د نورو تېر وتلیو په څېر هېر کړو؟

نه هېڅکله داسې نه ده، لله الحمد د اسلامي دولت مجاهدین بابصیرته او بیداره مجاهدین دي او ستاسې په هېڅ توطیه او پروپاګنډ به باذن الله خطا نشي.

په همدې اساس د اسلام د سیاسي نظام **دوه عمده** برخې تر بحث لاندې نیسو. هم د اسلام د سیاسي نظام د جوړښت په تړاو او هم یې د عملي تطبیق په برخه کې په ټولو قواعدو، اصولو او تګلارو بحث کوو او په دې دواړو برخو کې د رب العالمین په توفیق سره د اسلام دښمنانو ته دا چیلنج ورکوو چې موږ د اسلام د سیاسي نظام د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساختار او د عملي تطبیق داسې هیکل وړاندې کولای شو چې ستاسو په لاسونو دا جوړ شوي وضعي کاغذي دیموکراتیک او سیکولر نظامونه یې ګرد ته هم نشي رسېدلای.

مجاهدینو ورونو! که چېرې د اسلام د سیاسي نظام ساختار مطرح کیږي او یا د همدې نظام تطبیق او عملي کېدلو په برخه بحث کیږي، نو باید په دواړو صورتونو کې موږ او تاسې څلور+څلور(جمله اته) محورونه په پام کې وساتو یا څلور، څلورو پوښتنو ته په دواړه بخشونو کې د شریعت په رڼا او دایره کې باید ځوابونه ورکړای شو. چې لومړی به د اسلام د سیاسي نظام په جوړښت باندې بحث وکړو.

د اسلام د سیاسي نظام ساختار(هیکل)

کله مو چې مخکې د اسلام د سیاسي نظام د ساختار مطرح کیدلو نه دغه څلورو پوښتنو ته ځوابونه ورکړای شو او یا دا څلور محورونه په پام کې ولرو نو موږ به بیا په ډېر ښکلي او اعلی انداز د نظام د ترقۍ او اصلي هدفونو لاسته کولو لپاره سیاسي ستراتیژي هم ولیکلای شو او دغه ټول مسائل به په ډېر قناعت بخشه ډول مطرح کړای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ اول محور او اصل هغه د کُلي اهدافو ټاکل دي:

مجاهدین چې کوم سیاسي نظام مطرح کوي باید د دې نظام د تأسیس او جوړولو لپاره دلایل ولري، په کوم دلیل، په کوم فکر او انګېزه ته د اسلام سیاسي نظام مطرح کوې؟

مانا دا چې ته کوم کُلي او جامع اهداف غواړې لاس ته راوړې او د دغه اهدافو د لاس ته راوړو لپاره ته د اسلام سیاسي نظام مطرح کوې یا دغه سیاسي نظام چې ته لیکې او غواړې بنیاد یې کېږدې، د کومو مقاصدو لاسته کولو لپاره ته دا کار شروع کوې؟

د همدې پوښتنې جزئیاتو ته باید مخکې د نظام د مطرح کېدلو نه ځوابونه ولرو او دا ځوابونه باید ولیکو او خپله سره کرښه، اصل او اساس یې وګرځوو او هېڅ وخت بیا دې اصولو باندې چېرې معامله ونکړو همداسې نه یې هېر او نه ور ته شاه کړو. ځکه که چېرې دې اصولو ته مو شاه کړه نو بیا خو دومره ځواني اسلام سره وکړئ چې نوم یې خو مه بدوئ بس په خپل نظام مو بیا یو بل نوم کېږدئ.

❖ دوهم محور او اصل هغه د برترۍ اصل دی:

د برترۍ اصل باید تاسو په اسلامي نظام کې تشریح کړئ، لکه څرنګه چې د یو اسلامي نظام د چتر لاندې مختلف اقشار ژوند کوي، ددې قشرونو یو پر بل د برترۍ معیار څه شئ دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه په دیموکراسۍ کې خو یو پر بل د برترۍ اصل نشته، کافر او مسلمان، هندو او رافضي، ښځه او نر،جاهل او عالم، متقي او فاجر، شیعه او سني...ټول د یو انسان په حیث ورته مطرح دي خو اسلامي نظام کې باید دا واضح او تفسیر شي. که چېرته موږ او تاسې څخه څوک پوښتنه وکړي چې ستاسې معیار څه دی؟ مختلفو قشرونو سره کوم ډول تعامل کوئ؟ یو ته پر بل څه ډول فضیلت ورکوئ؟ او یا ټولو اقشارو او افرادو ته په یو ډول حقوقو قائل یاست، د مشرک، د مرتد او مسلمان، د فاسق او متقي، د جاهل او عالم ددې ټولو په شمول د ټولو اقشارو ترمنځ په توپیر قائل یاست او که نه د امارت پاکستاني (!) په څېر ټولو ته په یوه سترګه ګورئ؟

باید مجاهدین ددې پوښتنې هر جزء او بند ته مدلل ځوابونه ولري.

❖ درېیم محور او اصل هغه د اسلامي نظام د عناصرو مشخص کول او په پام کې نیول دي:

دنظام په تشکیل او ساختار کې ډېره مهمه او اساسي موضوع چې ده، هغه د اسلام د سیاسي نظام د عناصرو څخه عبارت ده.

عنصر مانا دا ده چې یوه ماده د څه شي څخه تشکیل شوې وي، یعنې د اسلام د سیاسي نظام تشکیل کونکي عناصر کوم دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام عناصر څلور دي

- د قانون مرجع
- زعیم یا رهبر
- اسلامي قلمرو/اسلامي سرحدات
- رعیت

1. د قانون مرجع :

د اسلامي نظام لومړنی تشکیل کونکی عنصر هغه د قانون مرجع ده، تاسې باید په دې پوه شئ چې د اسلامي نظام د قانون مرجع څه ده؟

که د نظام مرجع مالومه نه وي بیا هېڅکله هم دېته اسلامي نظام نشو ویلای ځکه دا تشکیلونکي عناصر دي.

که د دې اوسنۍ ادارې څخه پوښتنه وشي چې ستاسې د قوانینو مرجع څه شې ده ځکه نظام چې قانون ونه لري نو دېته خو نظام نه ویل کیږي.

د اسلام د سیاسي نظام لومړی عنصر قانون دی او د قانون مرجع به قرآن او سنت وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک چې وايي د طالبانو نظام اسلامي نظام دی نو هغوی دې طالباني نظام د اسلامي نظام د لومړي عنصر سره پرتله کړي چې تر کومه حده د قرآن او سنّت سره برابر دی؟

او که نه د طالباني نظام د قانون مرجع او مصدر د امریکا تر ټولو په ستره استخباراتي هېډه کې ناست د سي آی اې (CIA) جنرالان او د هغوی په وړاندیز وضع شوي قوانین (**د دوحې قراردادونه**) دي چې له امله یې دا دی دوی د اسلام دښمنۍ ته ملا تړلې ده چې په پایله کې یې د اسلام په نوم دیموکراسي حاکمه کړې، په همدې هدف ورته د بهرالرو کڅورې راروانې دي، ځکه یې نو د مؤحدینو سره دښمنۍ کولو ته مټې رابډ وهلې دي، د قرآن او سنّت مدارس او د درسونو حلقات بندوي او مؤحدین د خپلو زنانه و او ماشومانو په ګډون په بې رحمۍ سره وژني.

وروڼو!

اسلام هغه نظام ته رسمیت ورکوي چې د همدې نظام تشکیلوونکي عناصر(**له کومو چې دا نظام تشکیلیږي**) د قرآن او نبوي سنتو سره موافق وي، نو هله بیا اسلام اجازه او رسمیت ورکوي، یانې چې دغه نظام منحیث د یوه سیاسي نظام په بڼه په ټولنه واکمن شي او که

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه وي نو له دې پرته ټول په ټوله نظامونه د جاهليت او طاغوتي نظامونو کې داخلېږي، الله ﷻ فرمايي:

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [سُورَةُ المَائدة: 50]

ژباړه: "که دوی د الله له قانون څخه مخ اړوي" نو آيا بيا د جاهليت فيصله غواړي، په داسې حال کې کوم خلك چې پر الله باور لري د هغو په نزد له الله څخه بل غوره فيصله کوونکی هېڅ نشته.

اسلام هغه سياسي نظام ته مشروعيت ورکوي، چې ددغه نظام تشکيلوونکي (تشکيل دهنده) عناصر د قرآن او سنت سره برابر وي که چېرته د قرآن او سنت سره برابر نه وي نو قطعاً بيا دې نظام ته د اسلامي نظام نوم څوک نشي ورکولای.

د يو نظام شاته به يا د اسلام رسميت وي او يا به د بين الملل، دواړه په يوه وخت کې يوه نظام ته رسميت نشي ورکولای، طالبانو خو ډېر له پخوا څخه د حقيقي اسلام نه خپله بېزاري ښودلې وه، نو ځکه خو اوس د بين الملل کفري رسميت ته په ډېره ليوالتيا منتظر دي او همدې ته غوږ په آواز دي چې کله به امريکا بين الملل ته ددوی د رسميت پيژندلو امر کوي او دوی به په دغه کفري ملت کې خپله چوکۍ اشغال کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. زعیم یا رهبر:

د اسلام د سیاسي نظام د تشکیل دوهم عنصر زعیم او رهبر دی.

د اسلام په سیاسي نظام کې هر څوک د امت زعیم او رهبر نشي ټاکل کیدای، بلکې د اسلامي امت عمومي رهبر او زعیم به قریشي النسل وي، د اسلام په سیاسي نظام کې قانون دا دی چې د دې نظام په رأس کې به قریشي وي یعنې رهبر به له قریشو څخه وي، داسې به نه وي لکه د طالبانو په څېر چې د خپل خواهش مطابق یې په خپل دستور العمل او لایحه کې د مشر او رهبر د ټاکلو لپاره کندهاریتوب او حنفیت شرط ګرځولی دی، دوی هم لکه د خوارجو په دې عقیده او فکر دي، چې که قریشي نه وي نو هم رهبر جوړېدای شي. لاحول ولا قوة الا بالله.

اوس که څوک راولاړېږي او خپل نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي او رهبر یې قریشي نه وي نو د دې خلکو په تشو نارو بیا دا نظام اسلامي نشي کیدای،ځکه چې د اسلام د سیاسي نظام د تشکیل اساسي عنصر پکې شتون نلري، چې هغه د قریشي امیر رهبري او واکمني ده. صرف یوه استثنائي حالت چې امام متغلب خبره فقهاو ذکر کړې هغه یو اضطراري او استثنائي حالت دی خو د نظام اصل ساختار چې کله مطرح کیږي نو دلته به زعیم قریشي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينې باطل او خواهش پرسته بيا د عمر بن عبدالعزيزرحمه الله خلافت باره کې وايي چې عمر بن عبدالعزيزرحمه الله نه امام متغلب وه او نه هم قريشي وه، څنګه بيا هم امير المؤمنين ياد شوی دی، د دې شبهې لنډ ځواب همدا دی چې امير المؤمنين عمر بن عبدالعزيز رحمه الله يو قريشي نسبه خليفه و، هېڅوک د هغه د قريشيت څخه انکار نشي کولای مګر هغه سپين سترګي بې وقوفه او تش په نوم ملايان چې د طاغوت په دربار کې ډېر په لږه کونجاره ځلورويشت ساعته شخوند وهي.

(أبوحفص عمر بن عبدالعزيز بن مروان بن الحكم بن أبي العاص بن عبد شمس بن عبدمناف ... الأموی القرشي) دا د عمر بن العزيزرحمه الله نسب دی.

3. اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات:

د اسلام د سياسي نظام د تشکيل درېم عنصر د اسلامي نظام قلمرو او حدود دي.

په دې اړه بايد ځانګړی تعريف ولرو که يو څوک خپل نظام د اسلام د سياسي نظام په حيث معرفي کوي نو بايد هغوی د خپل نظام د جغرافيې او قلمرو يانې د اسلامي نظام د اراضي لپاره يو ځانګړی تعريف او حدود ولري، چې د دوی د نظام قلمرو کوم او تر کومه ځايه پورې دی، د دوی د نظام د واکمنۍ لاندې کومې ساحې دي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم معیار دا سیمې د دوی په قلمرو کې شاملې دي، څومره د دوی مسؤلیت دی، که څوک دې پوښتنو ته ځواب ونلري نو د دوی نظام بیا اسلامي نظام نه دی بلکې یو ناقص او نیمګړی نظام دی.

څوک چې د اسلامي نظام ادعا کوي، باید د خپلې خاورې قلمرو هم وټاکي چې د دوی قلمرو تر کومه ځایه دی، ځکه چې اسلامي نظام خپل اصول، اساسات او عناصر لري، داسې نه ده چې د قطر خود ساخته نظام دې څوک د اسلامي نظام په حیث را معرفي کړي، په داسې حال کې چې د خاورې قلمرو او حدود هم ورته انګریزانو ټاکلي دي او د نورو کفرونو ترځنګ یې د همدې جغرافیایي حدودو د عقیدې تر شاه د وطنیت په کفري عقیده هم ایمان راوړی وي.

اسلامي نظام کې د مسلمانانو قلمرو معلوم دی، چې تر هغه حده د اسلام ځمکه ده او ددې د آزادۍ لپاره زموږ خلفاوو او اسلافو ځانونه ټوټه، ټوټه کړي دي، نو زمونږ هم په لویو مقاصدو کې یو مقصد او بلکې زموږ د نظام یو اصل او محور به هم همدا وي چې د اسلامي خاورې قلمرو او حدود به تعریفوو او روښانه کوو، بیا به د دې د خپلواکۍ او ترلاسه کولو لپاره له تورې څخه کار اخلو، ان شاء الله.

د قطر په سالونونو کې د کفارو سره په یو مېز د ناستو تش په نوم مشرانو څخه باید دا پوښتنه وشي چې تاسې خو خپل نظام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام نوم ورکړی دی، د اسلامي خاورې قلمرو خو معلوم کړئ کنه، ځکه چې د دې له تعیین پرته او د دې خبرې د نه مراعاتولو له کبله خو یو نظام اسلامي نشي جوړېدای، بلکې دا یو وطني او قومي نظام وي، لکه ستاسې نظام چې دی .

د سیکولریزم او غربیانو ټوله مبارزه او جګړه د همدې لپاره ده، چې هغوی غواړي ترڅو اسلامي نظام په وطني او قومي نظام بدل کړي ، ټول کوښښ یې همدا دی چې اسلامي قلمرو د مسلمانانو له ذهنونو څخه بهر کړي او د وطنیت په عقیده ککړې پولې او کرښې ورته د نظام د اصل او اساس په حیث وروپېژني.

طالبه!

تر څو چې خپل فکر بدل او تجدید یې نه کړې او د اسلامي خاورې د خپلواکۍ لپاره ناره اوچته نه کړې، دې قطري خود ساخته او وطني نظام ته چې ته هر څومره په خوله د اسلامي نظام نوم ورکړې بیا هم دا اسلامي کېدای نه شي، دا وطني نظام او اسلامي نظام په خپل منځ کې سره د ځمکې او آسمان په اندازه توپیر لري، دواړه په خپلو کې د اور او اوبو په څېر یوه د بل په ضد دي، چې هېڅ وخت هم دواړه سره یوځای جمع کېدای نشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی خو د بیت المقدس، اندلس، شرقي ترکستان، ماوراءالنهر، خراسان او جزیرة العرب په شمول د ټولې محکومې اسلامي خاورې او د همدې هېوادونو په محکومو مسلمانانو د اسرائیلو، چینایانو، غربیانو، روسانو او نورو کفارو په ظلمونو او وحشتونو هم د څو ورځو حاکمیت او واک لپاره سترګې پټې کړې دي او د دې منصب لپاره یې د نړۍ د محکومو مسلمانانو سره د مرستې پر ځای د مسلمانانو یرغمل کوونکو او اشغالګرو ته د دوستۍ لاسونه ورکړي دي، هغوی ته د امنیت په برخه کې ډاډ ورکوي، نو تش په شعارونو او لقبونو یو نظام اسلامي کېدای نشي، ترڅو چې د اسلام په اساساتو، ستنو او عناصرو ولاړ نه وي.

زمونږ د اسلامي قلمرو لومړی دېوال د اندلس څخه تر جنوبي افریقا پورې دی او دویم دېوال یې د جنوبي افریقا څخه تر اندونیشیا پورې دی، درېم دېوال یې بیا راغلی تر شرقي ترکستانه پورې **(دا په چین کې یو ولایت دی د سینکیانګ په نوم چې دلته ورباندې زمونږ اسلامي خلافت تېر شوی)** څلورم بیا اوږد دېوال غځېدلی دی په تاجکستان او ازبکستان او همدغسې آذربایجان ترکو پورې، چیچنیا او داغستان ته هم ورتاو شوی او پنځم دېوال یې د ترکو څخه بیا تر اندلس پورې ورغلی دی او منځنې هېوادونه یې پاکستان، افغانستان او عربي ملکونه... دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمونږ اسلامي خاوره ده چې یو سرحد یې جنوبي فرانس، سپین(**هسپانیه**) یا اندلس دی او دوهم سرحد یې په انډونیشیا یا جنوبي افریقا کي اسټرلیا سره او دریم یې شرقي ترکستان کې چین، تاجکستان، ازبکستان، روسیه او داسي نورو سره، زمونږ دا سرحدونه د اصلي کافرو سره دي او نور چې کوم منځ کې هېوادونه دي دا هغه ملکونه دي چې مونږ وربانديې عملاً خلافت او خپل حکومت کړی دی، **دا د خلافت حصه وه، د دوی سره زمونږ شرعي حکم دا ترلی دی چې کله د مسلمانانو یو لوېشت ځمکه هم کفارو سره وي په هغه وخت کې جهاد په مونږ فرض عین دی، ځکه دا یو دفاعي جهاد دی، که په ظاهره شکل اقدامي جهاد ولی نه وي خو دا به زمونږ دفاعي جهاد وي، دا یو شرعي حکم دی، شرعي حکم هله تطبیق کولی شو چې تا ته خپل قلمرو معلوم وي، نو د قلمرو معلومول یو شرعي حکم شو؛ ځکه بیا تا ته دا پته نه لګیږي چې په ما تر کوم حد پورې جهاد فرض عین دی او تر کومه حده بیا فرض کفایي کیږي، اوس پکار ده مونږ خپل ملکونه له کافرو، مرتدینو او له کفري مذهبونو(سیکولریزم، رافضیت او الحاد) څخه آزاد کړو.**

ځوک مو په دی تېر ونه باسي چې جهاد دفاعي و او اوس خارجیان د افغانستان نه وتلي دي او جهاد دفاعي حالت نه وتلی دی، نه دفاعي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقدامي جهاد یا په بل تعبیر باندې فرض عین او فرض کفایي جهاد دا د اسلامي قلمرو اړوند تړلې موضوع ده نه د کفارو له لوري تعیین شویو د سایکس پیکو او ډیورنډ پولو او سرحد څخه.

د افغانستان په آزادۍ باندې جهاد نه فرض کفایي کیږي ترڅو ټوله اسلامي خاوره نه وي آزاده شوې.

یعنې جهاد نن هم فرض عین دی لکه څنکه چې پرون وه، تش د کابل په ارګ ورننوتل باید ددې باعث نشي چې ټوله اسلامي خاوره دې کفارو ته وروبښو او سترګې ورباندې پټې کړو، څو ضمیر پلورونکي کسان که هر څومره بغارې ووهي خو لمر په دوه ګوتو نه پټیږي.

4. د اسلام د سیاسي نظام څلورم عنصر رعیت دی.

هر یو نظام کې باید رعیت تشریح، معلوم او تعریف شي، یعنې یو نظام چې د اسلامي نظام په حیث معرفي کېږي، نو اسلامي نظام په اول قدم کې خپل رعیت په ډاګه کوي، چې زما رعیت به څوک او چېرې وي؟

د اسلام په سیاسي نظام کې ټول اسلامي امت د دغه نظام رعیت شمېرل کیږي او ټول امت په رعیت کې داخل دی یانې د اسلام د سیاسي نظام رعیت **ټول عالم اسلام** دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نو نه کيږي چې تش د **(اسلامي)** په مختاړي او يا وروستاړي دې يو نظام اسلامي وبلل شي، ډېر کسان خپل حزب او نظام ته اسلامي نوم ورکوي، نو بيا خو بايد ټول عالم اسلام يې په رعيت کې راټول شي، خو د دوی اصول نامه او مشران يې ببړته د خپلې ادعا تکذيب هم کوي او د يوه محدود قوم د رعيت ګڼلو لپاره مبارزه کوي او يو محدود قوم خپل رعيت ګڼي لکه يهودو به هم خپل نظام شرعي ګاڼه خو رعيت يې فقط يهود وو، همداسې طالبان هم خپل نظام ته **(اسلامي)** نوم ورکوي مګر رعيت يې بيا يوازې افغانان دي، په يوه مرکه کې يې د دفاع وزير څخه پوښتنه وشوه چې ستاسې اردو به په نوره نړۍ کې هم اسلامي مصالح په پام کې ساتي، د اسلامي ارزښتونو او مصالحو د ساتنې لپاره به هلته هم کار کوئ که نه؟ هغه ورته وايي چې ، نه!

زموږ اردو خپلې ملي موخې تعقيبوي، يعنې موږ ته افغانيت مهم دی، زموږ رعيت ټول اسلامي امت نه، بلکې يوازې افغانان دي او د واک ساحه مو ټوله اسلامي خاوره نه، بلکې يوازې افغانستان دی، نو چې ورته وويل شي بيا مو په خپل دې وطني نظام ولې دومره ستر نوم ايښی دی خو د اسلامي امارت په ځای ورته د وطني امارت نوم ورکړئ، ولې دومره غټ درواغ واياست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام کې د رعيت لپاره موږ خپل تعريف لرو، دا ثابت الفاظ، تعيين شوې قاعدې او مشخص اصطلاحات دي چې هر يو يې په شريعت کې ځانګړي تعريفونه او معناوې لري. رهبر، زعيم، اسلامي خاوره، رعيت، قانون... دا هغه کلمات دي چې په شريعت کې د دې ترشا لوی لوی مفاهيم او مفکورې پرتې دي.

نو راځو او په دې عناصرو يو ځل بيا يوه لنډه کتنه کوو:

❖ **لومړی عنصر قانون و:** په اسلامي نظام کې د قانون وظيفه دا ده چې د سياسي نظام صلاحيت او مسؤليت تعيينوي، د اسلامي نظام صلاحيت او مسؤليت دا دی چې د امت د مظلوم، مستضعف، اسير، فقير، کونډې، يتيم او د اسلامي امت د ټولو اقشارو حق اداء او د ټولو حقوقو ته رسيدګي وکړي، د اسلامي ارزښتونو لکه دين، قرآن او د اسلامي شعائرو عزت وساتي او د دغه ارزښتونو د توهينوونکو او بې احترامي کوونکو ته په توره قاطع او کلک ځواب ورکړي.

❖ **دوهم عنصر زعيم او رهبر و:** د ابراهيمي ملّت علماؤو هم پدې ډېر درسونه کړي او د زعيم شروط يې بيان کړي دي، خو په اسلامي نظام کې د زعيم او رهبر يو ځانګړی او مهم شرط دا دی چې دا زعيم به تل د جهاد **قيادت** او **رهبري** کوي، جهاد ته به ادامه ورکوي، تشکيلونه به لېږي، او اساسي کار به يې همدا د قتال رهبري وي، دا به يې تلپاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنده وي، تر هغې به جهاد پر مخ وړي ترڅو له **فرض عين** څخه **فرض كفايي** ته راښكته شي، په ټوله ځمكه كې فتنه ختمه شي او يوازې د يوه الله ﷻ وحدانيت په ټوله ځمكه حاكم شي، كه څه هم د دې مهم كار په ترسره كولو كې يوازې ځانته پاتې شي خو بيا به هم د جهاد څخه نه په شاه كيږي او جهاد ته به ادامه وركوي.

د رسول الله ﷺ وفات څخه وروسته چې ابوبكر صديق رضي الله عنه تعيين شو اول قدم كې يې چې كوم كار وكړ هغه د اسامه رضي الله عنه د لښكر استول وو، په داسې حال كې چې رسول الله ﷺ تازه رحلت كړی و، په مدينه كې د هرج ـ مرج احتمال هم و، خو بيا هم ددغه ستر اقدام څخه په شا نه شو اودا لښكر يې په خپله تشكيل او رهبري كړ.

راشئ اوس د دښمن مشران په دې ترازو وتلئ، د دوی زعيم خو لومړی كفارو ته تسليمي وركړه او د تعطيل الجهاد دا ستر جنايت يې ورسره په ابدي شكل امضاء كړ، د امام مهدي لښكرو ته به هم اجازه ورنكړي چې د افغانستان خاورې ته راشي او يا د افغانستان نه د نورې نړۍ د فتحه كولو لپاره تشكيلونه برابر كړي، ځكه دوی له كفري نړۍ سره همدا وعده او ژمنه كړې او په همدې تړون شوی دی چې هيڅ وخت به د افغانستان خاورې څخه د نړۍ كفارو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطر نه متوجه کیږي، ویاند یې په ښکاره ډول د خپل واک په لومړۍ ورځ اعلان وکړ چې نوره جګړه ختمه شوه، نور له هېچا سره زموږ دښمني نشته، عجیبه ده له دومره سترو کفري کړنو باوجود هم په څومره سپین سترګۍ د اسلام دعوې کوي، تاسې د ابوبکرؓ تاریخ ته ځیر شئ چې د رسول الله ﷺ د وفات څخه وروسته خلک راولاړیږي او د زکات له ورکړې څخه انکار کوي، په دې وخت کې ابوبکر ؓ د جهاد رهبري په خپل لاس کې اخلي او د دوی پرضد اقدام کوي ، عمرؓ ورته وایي: چې اې ابوبکره! ته اوس مسلمانان او کلمه ویونکي وژنې؟

ابوبکرؓ ورته په ځواب کې وایي: والله که چېرته زه یوازې هم پاتې شم نو بیا به هم د جهاد رهبري کوم او ادامه به ورکوم ترڅو هېڅ یو شخص د لمونځ او زکات ترمنځ توپیر ونکړي.

ابوبکرؓ خپل ځان د جهاد د رهبرۍ مسؤل ګڼانه، ځکه چې هغه زعیم و او دا ورته خپل مسؤلیت ښکاره کېده چې د جهاد رهبري وکړي او د تل لپاره یې همدا کوښښ کاوه چې په سمه توګه دغه مسؤلیت ترسره کړي.

❖ درېیم عنصر اسلامي قلمرو / اسلامي سرحدات و:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اسلامي نظام کې به اسلامي خاوره او سرحدونه تعریف شوي وي یانې اړینه ده چې د اسلام په سیاسي نظام کې د اسلامي خاورې سرحدات تشریح شي، ځکه ترڅو چې د اسلامي نظام د خاورې حدود مالوم نشي نو دې نظام ته د اسلامي نظام نوم څوک نه شي ورکولای، ځکه نظام کې د یوې معلومې خاورې څخه دفاع مطرح وي، ته چې د اسلامي خاورې تعریف نه کوې او دا قلمرو نه په ډاګه کوې، نو بیا د کومې خاورې څخه ساتنه کوې؟

جواب همدا دی له هغه خاورې څخه چې حدود یې انګریزانو ټاکلي او د سرحدونو او پولوپه نامه یې سره د هېوادونو او وطنونو په جوړښتونو ویشلي.

اسلامي خاوره چې مسلمانانو په خپلو قربانیو او وینو باندې لاسته راوړې خاص، ښکاره او معلوم سرحدونه یې ورته ټاکلي دي، او دا وطني او د بین الملل د کفري اصولو موافق تقسیم شوې خاورې ته سیکولر دین سرحدات په ډاګه کړي، نو ته چې خپل نظام ته (**اسلامي**) نوم ورکوې، نو باید د هغه سرحداتو آزادی او ساتنې لپاره مبارزه وکړې، کوم چې درته اسلافو تعیین کړي، که چېرې د سیکولر دین موافق د وېشل شوې ځمکې سرحداتو نه دفاع کوې نو بیا شرم پکار دی او د مسلمانانو په سترګو کې د خاورې شیندل مه کوئ، ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام یو عالمي دین دی، نو دغه راز نظام یې هم باید عالمي وي او
څوک چې غواړي خپل نظام په بشپړه توګه اسلامي نظام مطرح کړي
نو باید چې دا نظام عالمي وګرځوي، قومي او وطني به یې نه جوړوي،
ځکه چې قومي او وطني نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکول دا د
شریعت د احکامو بدلول دي او د شریعت سره غدر او جفا ده.

خو په لنډو الفاظو هغه ناخبره مسلمانانو ته د خیرخواهۍ په بنیاد
دا وړاندیز کوو چې د کومو سرحداتو د ساتلو لپاره چې تاسو کومه
خؤله او وینه تویوئ نو د اتمام حجت په خاطر یو ځل تاریخ ته
مراجعه وکړئ چې همدا د شمال نه تر جنوب او د غرب نه تر شرق
پورې دا پولې او سرحدونه درته چا خط کشي کړي دي؟

همدا جواب به درته میلاو شي چې نیم یې انګریزي او روسي کفارو او
نیم نور یی ایراني او باقي کفري نړۍ درته تعیین کړي دي، نو
افسوس او بیا افسوس چې د کفارو لخوا دا خط کشي شوو پولو په
دفاع کې ځان وژنه کوئ او بیا د شهادت او د جنت هیله هم ساتئ!

د اسلامي نړۍ حدود باید هر مسلمان خپل ذهن کې وساتي چې د
هغه ساتنه او پالنه یې همیشنۍ ارمان وي.

همداسې باید سیکولر حدود اربعه هم تشریح کړو ترڅو د مسلمانانو
نه پوښتنه وشي چې اوس تاسې د کومې محدودې څخه ځان قربانوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تش په نوم د اسلام په جامه کې ملیشو ته وایو چې د کومو حدودو ساتنه کوئ اسلامي او که سیکولرستي؟

او بیا په خپل ځان ځنګه د مجاهدینو او فاتحینو نومونه ږدئ؟

څه مو فتحه کړي؟

هغه حدود چې روس او انګرېز درته تعیین کړي دي؟

د همدې د ساتلو لپاره جنګیدلئ؟

د همدې د فتح کولو لپاره دې ځان وژنه کوله؟

هو!

دوی ته اسلامي خاوره هغه ښکاري، کومه چې ورته بادار خط کشي کړې ده، ځکه دوی تل د کفارو له عینکو څخه حق ته لیدنه کړې، نو د همدې کفارو له لورې له ټاکلو حدودو څخه یوه لوېشت هم بهر د تللو یا مداخلې سوچ نه لري او په دې اړه فکر هم نه کوي عمل خو لرې خبره ده.

عجیبه نده! نن د محکومیت او اشغال څخه د اسلامي نړۍ د خلاصون په هدف د ځو کسانو د اوښکو څڅولو او ځینې شعارونو ورکولو څخه پرته نور هېڅ کوم دروند عکس العمل په نظر نه راځي ولې علت به یې څه وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې مسلمانان نن د اشغال شوې اسلامي نړۍ او محکوم اسلامي امت د آزادۍ او همدردۍ څخه بې احساسه شوي او په خپلو منځونو کې د تربورولۍ رفتار سره کوي ؟

طالب ته وايو ته هم وايې تماميت ارضي، ايران او پاکستان هم وايي... او بيا دا بغارې هم وهئ چې د خلکو مسائلو کې مداخله نه کوو، نو خلاصه دا ستاسې نوم چې په تاريخ کې د اجرتي مليشو په حيث ثبت نشي نو بل به په کوم نوم ياد شې؟

د بين الملل په قانون کې راغلي دي چې بايد يو د بل کورنيو مسائلو کې مداخله ونکړي، همدا خبره چې بار بار طالب کوي اصل کې کفارو ته د هغوی قوانين وريادوي چې ستاسو د قوانينو په اساس دا خبره کوو کنه د شريعت او اسلاميت قانون همدا تقاضا کوې چې مشرق کې په يو مسلمانه زنانه او نارينه باندې ظلم وشي د مغرب نه به خلک مداخله کوي او ورځي به همداسې ترڅو چې اسلامي خاوره نه وي آزاده شوې نو د افغانستان په شمول د ټولو مسلمانانو حق او دوی باندې فرض عين دی چې جهاد وکړي، خو طالب دې هر څه ته شاه کړې ده او يو ساه باندې همدا نارې وهي چې رسميت، ډالرې او قدرت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ **څلورم عنصر رعیت و:** د اسلام په سیاسي نظام کې رعیت معرفي شو چې د اسلامي نظام رعیت ټول عالم اسلام دی، ځکه له محمد رسول الله ﷺ څخه مخکې چې به کله یو نبي او رسول د الله ﷻ لخوا مبعوث کېده، نو یوې ځانګړې سیمې او یوه خاص قوم ته به رالېږل کېده، خو کله چې رسول الله ﷺ راغی او په پیغمبرۍ مبعوث شو نو خبره عالمي شوه، رسول الله ﷺ د یوه خاص وطن او خاص قوم لپاره نه دی راغلی، بلکې د ټولې دنیا د انسانانو او پېریانو په لور رالېږل شوی نبي دی، الله ﷻ فرمايي:﴿وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴾ [سُورَةُ الأنبياء : 107]

ژباړه: موږ ته نه يې رالېږلی مګر د ټولو مخلوقاتو لپاره رحمت رالېږلی يې(موږ چې ته لېږلی يې، دا په اصل کې د نړیوالو په باب زموږ رحمت دی).

الله ﷻ رسول الله ﷺ په دې خبره باندې پوهوي چې له مکّې څخه مدينې ته راغلې او دلته دې اسلامي نظام تأسيس کړ، نو یوه خبره په یاد لره چې ستا کار صرف تر مدینې محدود نه دی، بلکې ټول عالم ستا رعیت دی او ته به د ټول عالم لپاره مبارزه کوې، تردې چې دا ټول ستا په امت کې داخل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ ته اشاره کوي، چې ستا دعوت او جهاد به تر یوه قوم او سیمې پورې محدود نه وي، بلکې ټولې دنیا ته به په ژبه دعوت کوې، که یې ونه مانه نو په توره به ورسره جهاد کوې، تر هغې به جنګیږې چې په ځمکه باندې فتنه پاتې نشي، دین ټول یوازې د الله لپاره شي تر څو دا ټول خلک د یوه اسلامي نظام رعیت جوړ او اسلامي اخوت قائم شي.

اوس راشه چې خپل نظام ته اسلامي نظام او خپل مشر ته امیر المؤمنین وایي، مګر بلې خوا ته بیا همدا نارې او چیغې وهي چې موږ تر افغانستانه محدود یو، نو په دغه عقیده او دغه خبره دوی له ایمان څخه خلاص دي او دغه راز نور هم ډېر د اسلام ماتوونکي نواقض په دوی کې راټول شوي دي، خو یو عمده ناقض د اسلام او د ایمان چې دوی یې په اونۍ کې یوځل خامخا ډېر په فخر ټولو کفارو ته د دې تلقین ورکوي، هغه دا دی چې دوی د کفارو لخوا د ځمکې په وېشلو او د هغو په پرېکړه راضي شوي دي او خپله ټوله مبارزه یې د اسلام په خلاف د همدې پولو او فرضي کرښو د ساتنې لپاره محدوده کړې ده.

د اسلامي نظام شعار دا دی چې د الله رب العالمین کلمه لوړه شي او دا وطني د قطر او اسلام آباد نه سرچینه اخیستونکی نظام همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره قربانۍ ورکوي چې د کفارو د کال **(1916م)** د توافق کلمه چې د سایکس پیکو قانون دی عملي او پورته شي، نو اوس دې هغه خلک چې د کفارو دې توافق ته د عمل جامه وراغوندي او همدې لپاره قربانۍ ورکوي چې دا د **(1916م)** کال توافق نه دفاع وشي نو ځان دې خبر کړي چې د دوی او د اسلامي نظام شعار او قربانۍ سره جلا او تکلاره یې هم همداسې ببله ده.

څوک چې نن سبا ځان دهمدې کرښو په دفاع کې وژني دې باندې دې هم ځان خبر کړي چې د همدې توافق او کلمې په نتیجه کې اسرائیل رامنځته شوی ده، ته چې نن د کفارو په لاس تقسیم شویو پولو او سرحداتو نه دفاع کوې مطمین اوسه چې اسرائیل دې هم په رسمیت پیژندلی دی.

که له دوی څخه دا پوښتنه وشي چې تاسې خو خپل مشر ته امیر المؤمنین وایاست یانې د ټولو مؤمنانو امیر یې ګڼۍ خو بیا هم ستاسو دغه امیر المؤمنین د ایغور، فلسطین، کشمیر، عراق، شام، پاکستان، چیچنیا او نورو ګڼو محکومو مسلمانانو پر ځای د هغوی له اشغالګرو او قاتلو کفري او طاغوتي نظامونو سره دوستي کوي، هلته خپل نظام اسلامي او خپل امیر د ټولو مؤمنانو امیر ګڼۍ او هلته بیا وایاست چې له افغانستان څخه بهر مو چا سره کار نشته، ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو او طواغيتو سره صميمي اړيکې غواړئ، په نورو مؤمنانو چې په نورو هېوادونو کې هر وحشت کيږي نو تاسې ورسره کار نه لرئ او هغه وحشتونه يې د شته اشغالګرو نظامونو حق او د هغوی خپله داخلي موضوع ګڼئ، په همدې موضوع کې هم ډېر خلک د اسلام له دائرې څخه وتلي دي.

الله ﷻ فرمايي: ﴿إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ ژباړه: **مؤمنان ټول سره وروڼه دي.** دغه راز بل ځای فرمايي: ﴿وَٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ﴾ ژباړه: **مؤمنان سړي او مؤمنانې ښځې د يوه بل دوستان دي.**

رسول اللهﷺ فرمايي: د مؤمنانو مثال د يوه جسد دی؛ چې پښه يې درد وکړي نو سترګې ورسره ژاړي، که په سترګو درد وي له خولې ورسره فريادونه خيژي او که لاس مات شي نو غاړې ته ولوېږي، همدا مثال د ټول اسلامي امت دی که د نړۍ په شرق کې په مسلمان کوم درد وي او يا ظلم پرې کيږي نو د غرب مسلمان به پرې دردمند کيږي او له ظلمونو څخه به يې د ژغورنې کوښښ کوي او که په غرب کې کومه مؤمنه زنانه يا نارينه د کفارو په زندانونو کې اسير وي، نو د شرق مسلمانان به يې د خلاصون او آزادۍ لپاره شپه او ورځ کار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزه کوي، راشه تش په نوم اسلامي نظام ته چې د میلیونونو ایغوري مسلمانانو له قاتلانو او ناموس لوټونکو کمونیستو چینایانو سره د اړیکو پراخولو او اقتصادي تړونونو په نوم پټ استخباراتي مالومات هم سره تبادله کوي، په داسې حال کې چې دا هغه چینایان دي، چې د شرقي ترکستان اسلامي هویت یې دفن کړ او د همدې اسلامي خاورې په میلیونونو وګړي یې په ډله ایز شکل بندیان کړل، دغه راز له مساجدو او مدارسو یې ورته طبیلې جوړې کړې او هغوی یې د خپل دین پرېښودو ته اړ کړل، مګر د چینایانو برادر په ځای د دې چې له کمونیستو چینایانو څخه ددغه جنایتونو پوښتنه وکړي بلکې هغوی سره لکه کولنګي چرک وزرې جنګوي او خارجه وزیر پلن یې د دې په ځای چې چینایي اشغالګران له ګرېوانه ونیسي هغوی ته جلغوزې ډالۍ کوي او شیخ دلاور یې د خپلې خاورې کانونه پرې لوټ کړل.

د طالبانو له ویاند څخه د یوې رسنۍ خبریال پوښتنه کوي او ورته وایي: چې تاسې خو دعوه د اسلامي نظام کوئ او مشر مو ځانته امیرالمؤمنین هم وایي، اوس خو تاسو سره زور هم شته ساحه او نور امکانات هم لرئ، دا چې په چین کې پر مسلمانانو سخت ظلم روان دی د هغوی لپاره تاسې څه کړې شئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته په ځواب کې وايي دا د هغوی خپله داخلي مسئله ده موږ له افغانستان څخه بهر د هېچا سره کار نه لرو او نه هم د چا داخلي امورو کې لاس وهنه کوو.

خو اسلامي نظام او مسلمانان بيا داسې نه وي لکه د طالبانو نظام او طالبان، ځکه چې د مسلمانانو د قانون مرجع به قرآن او سنت وي، رهبر به يې د کندهار صوفي نه، بلکې يو مؤحد قريشي وي، د اسلامي نظام سرحدات او پولې به معلومې وي، ټوله اسلامي خاوره زمونږ د قلمرو په تعريف کې شامله ده، د دنيا په هر کنج کې د هر قوم، هر رنګ، هرې ژبې او هر سمت مسلمانان د اسلامي نظام رعيت دي که هغه نارينه وي يا ښځينه چې د نړۍ په هر ګوټ کې وي پوښتنه او دفاع يې په ټول اسلامي امت او اسلامي نظام فرض ده.

اوس د اسلام سياسي نظام د جوړښت په څلورم محور باندې به خبرې وکړو ان شاءالله.

❖ څلورم محور او اصل د نظام د ساختار (جوړښت) هغه د مراتبو د سلسلې اصل دی:

د اسلام په سياسي نظام کې څلورم محور او د جوړښت اساس د رهبرۍ په شمول د تصميم ګيرۍ د مراتبو د څرنګوالي، د قدرت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریځونو د وېش په ډول راځرخي یانې د اسلام په سیاسي نظام کې
کوم ډول خلک مسؤلیتونو ته رسېدای شي؟
په کومو اصولو او کومو شرایطو مسؤلیتونو ته داخلېدای شي؟
د رهبرۍ په سطحه د تصمیم ګیرۍ مراحل او مراتب به یې څه ډول
وي؟
د قدرت وېش به یې په څه ډول وي؟
دا ټول په څلورم محور کې شامل دي چې د دې لپاره باید مجاهدین
د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې ځواب ولري.
هر وخت چې تاسې همدې څلورو محورونو ته دلایل او ځواب ولرئ،
نو بیا تاسې ادعا کولای شئ چې مونږ د اسلامي نظام ساختار مطرح
کولای شو.
وروښو دا د اسلام د سیاسي نظام د ساختار او تشکیل لنډه موضوع
و، اوس راځو د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې چې کوم
څلور محورونه دي هغه بیانوو، بتوفیق الله تعالی.

د اسلام د سیاسي نظام تطبیق او عملي کېدل

د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې هم څلور محوره دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ لومړی محور:

د نظام د تطبیق لپاره لومړی محور دا دی چې د تصمیم ګیرۍ مرجع باید تعیین کړو، یانې د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې لومړیو کې د تصمیم ګیرۍ موضوع مطرح ده، چې دغه تصمیم ګیري به څوک کوي؟

لومړی باید تاسې عمومي مرجع او د تصمیم ګیرۍ مرکز په ډاګه کړئ، وروسته بیا په هره اداره کې د تصمیم ګیرۍ مرجع معلومه او ښکاره کړئ، رسول اللهﷺ چې کله د مکې څخه مدینې ته ولاړ، نو لومړی کار یې دا و چې د تصمیم ګیرۍ لپاره یو مرکز جوړ کړي، د یوه مسجد په جوړولو یې اقدام وکړ، تر څو د مشورې، درس او د نورې روزنې او تربیت لپاره یو مرکز او ځای ولري.

د تصمیم ګیرۍ مرجع د نظام د تطبیق لپاره لازمي خبره ده، نو ځکه خو دا په تطبیق د نظام کې لومړی محور شمېرل کیږي، دا باید په ډاګه او معلوم شي چې د تصمیم ګیرۍ دا مرجع څومره صلاحیت لري یانې د صلاحیت کچه یې هم باید معلومه وي.

دا په دې مانا ده چې که د تصمیم نیولو مستقل صلاحیت درسره نه وي نو بیا اسلامي نظام نه تطبیق کیږي، چې د شریعت هر حکم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو د خوشحالۍ او خفګان لپاره تعیین او یا هم تعطیل کړې بیا ته نشي کولای چې اسلامي نظام حاکم او تطبیق کړي.

څوک چې خپل نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي، باید د تطبیق لپاره يې کافي او مستقل صلاحیت ولري، داسې نه چې نن یوه اعلامیه خپره کړي او سبا چې کفار درته غوسه او یا پرې خفه شي، نو بېرته دوهمه اعلامیه د لومړۍ په رد کې خپره کړي او بیا دا وضاحتونه او توجیهات ورته لټوي چې دا د یوه ریاست اعلامیه وه، عملي کول يې په خلکو جبري نه دي، د دې طالبانو حال ته وګورئ چې د امریکا او نورو کفارو له ډاره خپله یوه اعلامیه نشي عملي کولای او نه هم په آزاد ډول د یوې قاطع اعلامیې د لیکلو جرئت لري نو بیا به ټول اسلامي نظام څنګه تطبیق کړای شي؟

❖ دوهم محور:

دوهم محور چې تاسې يې باید د نظام په تطبیق کې ورته توجو وکړئ هغه دا دی چې د هرې ادارې د صلاحیت او مسؤلیت دایره، دکار اندازه، د فعالیت سیمه او دېته ورته نور اړوند مسائل ټول باید تشریح او تعیین شي او ټولو ادارو ته دا خبره وکړای شي چې د ټولو ترمنځ به د نظام په تطبیق کې هم **معنوي اتحاد** او هم **سیاسي اتحاد** موجود وي، او دا دواړه باید پام کې ونیول شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې باید ټولې ادارې سره متحدې اوهمغږې وي، په یوه نظام کې چې ټولې ادارې سره ربط او اتحاد ولري نو دېته **سیاسي اتحاد وایي**، دا یوه ډېره مهمه نقطه ده، یو معنوي او فکري اتحاد دی چې هغه د افرادو اړوند وي، یعنې هر فرد باید د اسلام په سیاسي نظام کې په خپلو کې سره همفکره او هم عقیده وي، ټول به په یوه فکر وي، دویم هغه سیاسي اتحاد دی چې دا د یوې ادارې اړوند کیږي،یانې باید د نظام یوه برخه د نظام د بلې برخې سره اتحاد او همغږي ولري چې دې ته **سیاسي اتحاد** وایي.

داسې نه لکه دا اوسنی نظام، چې د هرې ادارې یې ځانته پاچاهي ده، د امر بالمعروف په نامه اداره یې یو امر کوي او نورې ادارې یې بیا بل ډول فرمانونه جاري کوي، یو یې په سمبولیک او نمایشي شکل د نامحرمه ښځو سره د ناستو څخه منعه کوي خو د اطلاعاتو وزارت یې بیا په کنفرانسونو، مجلسونو، تلویزونونو، دغه راز د تحصیلاتو او خارجه وزارتونو په شمول په یو شمېر نورو وزارتونو کې د نامحرمو ښځو سره ښه د زړه له تله خنداګانې، مجلسونه او مختلط بنډارونه په درز کې روان دي، اسلامي نظام کې باید داسې ماحول نه وي، بلکې اړینه ده چې ټولې ادارې په خپل منځ کې یو فکري او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سیاسي اتحاد ولري، څوک چې په خپل نظام کې دننه خپل حکم نشي تطبیق کولای نو هغه به ټول نظام څنګه عملي کړای شي؟

وروڼو!

د دښمن لومړی کار همدا دی چې د ادارو ترمنځ کوم سیاسي اتحاد دی دا له منځه یوسي، یوه اداره د بلې ادارې سره په ضد کې واقع کړي، اصل کې خو په نظام کې د شاملو ادارو اهداف، مقاصد او مرام یې یو دی، د یوه نظام په سیوري کې په خدمت بوختې دي او لکه د یوه بدن د غړو په څېر هر یو یې خپل مسؤلیت اداء کوي، مګر د دښمن کوښښ دا دی چې سیاسي اتحاد خراب کړي.

که ټولې ادارې د دښمنانو دغه شومو پلانونو ته متوجه نشي، نو له دې سره سره چې د ټولو هدف یو دی، مګر د یوه هدف د ترلاسه کولو لپاره به بیا هم د یوه بل په خلاف اخته وي.

تاسې وګورئ ځینې وخت د دوه ادارو ترمنځ بې اتفاقي وي، علت یې همدا دی چې سیاسي اتحاد ورته دښمن خراب کړی وي، حال دا چې د یوه هدف لپاره کار کوي، مرام یې یو وي، دواړه قرباني ورکوي، خو بیا هم په خپلو کې بې اتفاقه دي، دا د دښمن دسیسې دي چې د مجاهدینو ترمنځ بې اتفاقي خپره کړي، ډول ډول حربې په کار واچوي ترڅو د دوی سیاسي اتحاد له منځه لاړ شي او په دې طریقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدين ضعيفه کړي، د اسلام په سياسي نظام کې به د ادارو ترمنځ کلکه هماهنګي او محبت موجود وي، بايد يو بل تقويه کړي او د دښمن دسيسو ته ډېر متوجه واوسي.

تاريخونه ليکي چې د اوس او خزرج د قبيلو ترمنځ تقريبا (120) يو سل شل کاله دښمني تېره شوې وه، د دوی په منځ کې بيا ډېرې جګړې شوې وې، له يوه بل څخه يې بې شمېره کسان وژلي و، مګر رسول الله ﷺ د دوی ترمنځ داسې اتحاد رامنځته کړ چې بيا به يو له بله قربانېدل، داسې يې ونه ويل چې موږ دواړه قبيلې په خپل ځای د رسول الله ﷺ څخه متابعت کوو خو نوره دښمني به مو په خپل ځای باقي پاتې وي، نه! بلکې رسول الله ﷺ د دوی تر منځ داسې اتحاد قايم کړ چې بيا د کارونو په پرمختګونو کې هم دوی يو له بله سره فکري اتحاد درلود او هم د سياسي اتحاد څخه برخمن ول.

ورونو!

سياسي اتحاد ته به ډېر زيات کار کوئ، کچېرته ستاسې د اداراتو ترمنځ سياسي اتحاد قوي نه وي، نو د عمومي امير په شهادت سره نظام بيا ډېر ژر پاشل کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یؤه نقطه په یاد ولرئ د دې لپاره چې د ادارو ترمنځ مو سیاسي اتحاد خراب نشي او هره یوه اداره خپل مسؤلیت وپېژني، نو هرې ادارې ته به خپل خپل صلاحیت روښانه کوئ، چې د هغه حد څخه اضافه لاس وهنه او یو د بل په کارونو کې مداخله سره ونکړي.

❖ درېیم محور:

د اسلام د سیاسي نظام د تطبیق په برخه کې درېیم محور دا دی چې د هرې ادارې **د کار پیل** باید تاسې ورته په ډاګه کړئ، هرې ادارې ته باید تاسې پلان ورکړئ چې دغه مو افراد، امکانات او بودیجه شوه او دغه دې کاري پلان شو، تکړه شه نور نو خپل کارونه مخ ته یوسه چې دا د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې ډېره مهمه موضوع ده. له ډېرو خلکو څخه د کار پیل نادرکه وي، نه پوهېږي چې کار له کومه ځایه پیل کړي او کوم ځای کې یې ودروي، دا تفکیک نشي کولای چې څه وخت د کار راپور آماده، نتیجه ارزیابي او لاسته راوړنې تحلیل یا حساب کړم، دغه خبرې له اکثرو ورکې وي، نور ماشین چې حرکت وکړي نو د یوې ادارې امیر یې چلولی شي، خو یوې ادارې سره ماشین ته په حرکت ورکولو کې باید نظام همکاري وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ څلورم محور:

د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې څلورم اصل د کاري راپور د ارزونې څخه وروسته د **مکافاتو او مجازاتو** د ورکړې محور دی.

دا هم ډېر مهم عنوان دی، د نظام په تطبیق کې مکافات او مجازات به تاسې هغه مهال ټاکئ کله چې راپور او نتیجه ګیري راغله او نتیجه ګیرۍ کې د مکافاتو او مجازاتو اصل په **لاسته راوړنو** باندې حسابېږي، مانا د دې خبرې دا ده چې هره اداره باید لاس ته راوړنې ولري، ترڅو د راپور په نتیجه ګیرۍ کې د مکافاتو وړ وګرځي، کله کله د یو شمېر خلکو خو بیخي راپور نه وي بیا که راپور یې راشي هم نو راپور کې لاسته راوړنې نه وي، نو امیر به بیا د کوم اصل له مخې دیته مکافات ورکوي؟

نو عام مجاهدین باید کوښښ وکړي، کارونو کې لاسته راوړنې ولري ترڅو چې د مکافاتو وړ وګرځي.

ورونو! کله چې یو چاته کار ورکوئ لومړی باید ورته تصمیم ګیري تشریح کړئ، دوهم به ورته د اړونده اداري صلاحیتونه او د کار سیمه واضحه کړئ او دا به هم ورته په ډاګه کړئ چې نورو ادارو سره تر کومه بریده د مداخلې حق لري او د دې هر څه ترڅنګ به یې په سیاسي اتحاد هم د ټولو سر ورخلاصوئ، چې د ټولو ادارو ترمنځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید څه ډول همغږي، همکاري، متقابل احترام، ګډ کار او نور اړونده مسائل په پام کې وساتي، دریمه خبره دا چې د کار د پیلولو نېټه به ورته تاسې په خپله تعیینوئ او ورته به وایې چې وروره له دې ځایه دې کار پیل کړه او په هغه نقطه یې پای ته ورسوه، بیا ترېنه وخت په وخت راپور وغواړه، د راپور په پایله کې که نوې لاسته راوړنې موجودې وې نو مکافات ورته ورکړه او که لاسته راوړنې یې نه درلودې نو څېړنه یې وکړه چې علت څه دی او ولې یې کارونو کومه نتیجه نه ده ورکړې او هېڅ کومه لاسته راوړنه نه لري، که یې کومه ستونزه او علت درلود نو د ستونزې په ختمېدو کې ورسره همکاري وکړه او که یې بیا هم غفلت کاوه نصیحت ورته وکړه، د کار ارزښت او اهمیت ورته واضح کړه، تشویق او ترغیب یې کړه، ترڅو دوهم او دریم راپور یې له لاسته راوړنو ډک شي او د مکافاتو وړ وګرځي.

وروڼو! دغه اته محورونه د یوه نظام مهم محورونه دي (څلور محورونه د نظام د ساختار لپاره دي او څلور نور د نظام د عملي کولو لپاره) که چېرته د الله په ځانګړي فضل ستاسو ذهنونه په دغه اتو محورونو باندې خلاص شي، نو بیا تاسې څوک تش د اسلام په نوم په طاغوتي نظامونو نشي دوکه کولای، دغه موجوده نظامونه چې لوبېږي او حاکم دي، دا ټول بیا تاسې ډېر ښه تحلیل او ارزیابي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کؤلای شئ،چې آیا دا واقعي اسلامي نظامونه دي او کنه له ساختاره تر عمل پورې د دې ټولو بنیاد کوږ اېښودل شوی دی؟

که تاسې دغه اته محورونه وپېژندل نو بیا کؤلای شئ چې د دغه نظامونو له ساختار څخه د عمل تر پیل پورې په ټولو برخو یې ښه شرعي او منطقي رد وکړئ.

اوس که یو څوک ووایي: چې زموږ نظام اسلامي نظام دی، نو تاسې به ترې دا پوښتنه وکړئ چې تاسو دغه نظام د اسلام د کومو مقاصدو ترلاسه کولو لپاره تأسیس کړی دی؟

د اسلامي نظام بنیاد او اساس څه شی دی؟

او که له همدې فعلي ادارې څخه همدا پوښتنه وشي چې تاسې د اسلامي نظام دعوه کوئ د دې نظام اساس او بنسټ مو څه دی؟

تاسې د کومو شرعي مقاصدو د ترلاسه کولو لپاره کوښښ روان کړی او هدف مو څه دی؟ هر کله چې تاسې همدې اته محورونو ته په شریعت برابر ځوابات ورکړل او همدا ځوابات مو خپل اصل او اساس وګرځول، نو بیا همدې اصولو او اساساتو نه تېربېدل په دې مانا ده چې ستاسو د اسلامي نظام دعوه باطله ده، ځکه هر هغه څوک چې د اسلامي نظام دعوه کوي نو اړینه ده چې هغه باید دې اته محورونو ته چې څلور عناصر هم پکې شامل دي ځوابونه ووایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلامي سیاست او اسلامي نظام تعریفونه

د سیاست په اړوند د خلکو نظریې سره توپیر لري، هر څوک د خپلې پوهې، ټولنیز دریځ او کټو پر بنسټ هغې ته یو تعریف ورکوي، د کور ښځه چې نا لوستې ده د سیاست په اړوند یو ډول تصور لري، یو بزګر او کارګر بل ډول اند لري، تعلیم یافته قشر یې په اړه یو رقم سوچ او فکر کوي علماء او مدارسو کې د سیاست بل تعریف چلیږي، څوک سیاست ناوړه، کرغېړن او بد بولي او له سیاست څخه ډډه کوي، څوک د سیاست اډانه ټاکي او هر چا ته په سیاست کې د ګډون حق نه ورکوي، ددې خبرو په پام کې نیولو سره په کار ده ځان پوه کړو چې په پای کې سیاست څه ته وایې چې خلک یې په اړه داسې مختلف نظرونه لري.

موږ هڅه کوو سیاست داسې تعریف کړو چې ترڅو یوه انګېزه راکړي، هسې خو د سیاست تعریفونه په کتابونو کې ډېر زیات شوي دي چې په ډېرو باندې یې په آسانۍ سره ذهن هم نه خلاصیږي، او دا تعریفونه هرچا د خپل لیدلورې مطابق کړي دي، خو مونږ کوښښ کوو چې د ساده فهم مطابق یې تعریف کړو ترڅو د سیاست مفهوم او مانا آسانۍ سره وپیژنو، که تاسې په دې تعریف ځان پوهه کړئ نو ډېر څه به ستاسې په ذهن کې کېني ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو!

سياست هغه تدابير دي چې د کارونو او امورو د اداره کولو لپاره په پام کې نيول کيږي، په بل تعبير د سياست مانا دا ده چې يو فرد يا يوه اداره هغه تدابير پيدا کړي چې په تطبيق يې خپل کارونه په ډېر منظم ډول مخته يوسي او د خپلو کارونو غوره نتيجه ترلاسه کړي.

هر څوک چې خپل کار وپيژني،دخپل کار په مفهوم او مقصد باندې پوهه شي، نو کار ډېر په ښه ډول سرته رسوٛلاى او نتيجه يې هم ډېر ښه ډول لاسته راوړلاى شي، د همدې کړنو د ترسراوي لپاره اړينه ده چې يو داسې امير د ځان لپاره وټاکئ چې هغه سياستمداره امير او مشر وي ترڅو تاسې د داسې يو امير د سېوري لاندې خپل هدفونه لاسته راوړئ.

نو بايد زموږ امير، عالم او مجاهد يو سياستمداره امير، مجاهد او عالم وي او د ددوی ټولو بصيرت بايد ډېر لوړ اوسي.

هر وخت چې تاسې په منظمه طريقه يو کار شروع کړئ او په منظم ډول مو خپل کار پاى ته ورساوه او په پاى کې مو يوه ښه نتيجه لاسته راوړه، نو دغه مهال بيا تاسې يو کاميابه سياستمدار ياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیاسي نظام تعریف

د شریعت په چوکاټ (چارچوب) کې د کارونو محتوا تعینول او په ښه توګه اداره کول په داسې حال کې چې د اسلامي امت لوړې ګټې او منافع پکې پام کې نیول شوې وي او بیا له همدې منافعو او ارزښتونو څخه پکې دفاع او ساتنه هم مطرح وي او په هر ډګر کې د دښمن د هر اړخیزو حملو څخه بچ وساتل شي نو همدې ته د اسلام سیاسي نظام ویل کیږي.

ورونو! کچېرته دا اوسني ټول تش په نوم اسلامي نظامونه د اسلام د سیاسي نظام په همدې تعریف وتلو، نو پایله به یې خامخا صفر وي، ځکه چې دا سیکولر او طاغوتي نظامونه دي، هېڅکله دوی د اسلامي نظام نمایندګي نشي کولای، ځکه چې موږ وګورو نو همدې نظامونو کله د اسلامي أمّت لوړې ګټې(منافع علیا) پام کې ساتلي؟

ترې یې دفاع کړې یا یې په همدې برخه کې مبارزه او کار کړی او آیا دوی به په راروان وخت کې هم د أمّت د لوړو ګټو (منافع علیا) څخه دفاع وکړي؟

او که یوازې د خپل یوه محدود قوم او د بین الملل لخوا د ورکړل شوې خاورې لپاره به همداسې بغارې وهي، نو مالومه خبره ده چې دوی سره د اسلامي امت ټولنیزې ګټې، لوړ اهداف او ارزښتونه مطرح نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي بلکې د ملل ملحده له لورې ورته ټاکل شوي حدود او اهداف مهم دي چې لاس ته یې راوړي او بس! د اسلام د سیاسي نظام په تعریف کې د امت ګټې مطرح کیږي نه د یو قوم او یو هېواد.

د اسلامي نظام پنځه اصلي ځانګړتیاوې

1. اسلامي نظام یو رباني نظام دی.
2. اسلامي نظام یو ثابت نظام دی.
3. اسلامي نظام یو عالمي نظام دی.
4. په اسلامي نظام کې ټولې برخې او اړخونه سره همغږي لري.
5. اسلامي نظام کې امر بالمعروف او نهی عن المنکر شته دی.

دا پنځه عمده اساسات او اصول دي،په همدې اسلامي نظام له نورو نظامونو سره توپیر لري، په همدې یې بېلولای او له نورو نظامونو جلا کیږي، همدا د اسلامي نظام ځانګړتیاوې او امتیازات دي چې دا نور نظامونه یې نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځو او په همدې پنځه اصولو لنډ بحث کوو ان شاء الله:

1. د اسلام مبین دین یو رباني دین دی:

یعنې منبع او مأخذ یې د الله ﷻ کلام دی،دلته هر څه د خپل مصدر څخه اخستل کیږي او تبصره په وربانديې کیږي.

د هر عمل اصل به د الله ﷻ کتاب او د رسول الله ﷺ سنتو کې موجود وي، له خپله ځانه به ابداع في الدين نه کوئ، بلکه د هرې مسئلې اصل به د خپل اصلي مصدر څخه اخلې، چې اصلي مصدر یې قرآن او سنت دی.

یوه اسلامي ټولنه ده او بله د جهل ټولنه ده، هر هغه ټولنه کې چې اسلام حاکم وي او قوانین د خپلې اصلي مرجع او مصدر (قرآن او سنت) څخه اخیستل شوي وي، نو بیا دې ته اسلامي ټولنه ویلای شو، که چیرې د قوانینو مصدر د بلې مرجع څخه واخیستل شي، نو دا بیا جاهلي ټولنه ده، ځکه دلته قوانین بیا اسلامي بڼه نه لري، بلکه خود ساخته قوانین دي، چې انسانانو جوړ کړي او حاکم کړي یې دي. همداسې کومه مفکوره چې لرې، دا باید اسلامي مفکوره وي، یعنې که هر څوک غواړي چې خپله مفکوره د حکومت په چوکاټ کې عملي کړي نو دا باید اسلامي بڼه ولري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي مفکوره د سیکولر مفکورې په مقابل کې ولاړه ده، اوس نو که یو کس ووایي زما مفکوره اسلامي ده نو باید دده د مفکورې د اخذ مصدر قرآن او سنت وي، یعنې مفکوره یې باید د قرآن او سنت څخه سرچینه واخلي، کله چې وایو زموږ مفکوره اسلامي ده، بیا داسې نه کیږي، چې له خپله ځانه داستان جوړ او بیا یې اسلام ته نسبت ورکړو، دلته به ته هر څه له خپلې سرچینې څخه اخلې او بیا به په هغې کې فکر او یوه د حل لاره به یې د تطبیق لپاره وړاندې کوې.

ځکه اللهﷻ حتي خپل خوږ محبوب رسول الله ﷺ ته وایي چې له خپله ځانه به خبرې نه جوړوې او ماته به یې نسبت نه کوې، څه چې وایم همدا به نقل کوې:﴿ **وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿44﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ** ﴾[45 **سورة الحاقه**]

ژباړه: او که دغه (پیغمبر) له ځانه کومه خبره جوړه کړې، زمونږ لوري ته یې منسوبه کړې وای. نو مونږ به د ده ښي لاس نیولی وای (چې هیڅ ونشي خوځېدای).

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید قطب چې کله د لا اله الا الله تفسیر کوي، نو وايي چې د لا اله الا الله مانا همدا ده، چې باید د ویلو سره ټول هغه خود ساخته او د بشر د ذهن څخه سرچینه اخیستونکي مفکورې رد او باطلې اعلان شي، په بل تعبیر لا اله الا الله سره ټولې هغه مفکورې چې د انسان ناقص عقل یې مصدر وي، نفې کیږي، نو کله چې لااله الا الله وایو باید هر څه چې له دې وروسته کوو، هغه کار باید اسلامي اصل او اساس ولري که نه صرف د لا اله الا الله ویل به کومه فایده راونه رسوي.

2. د اسلامي نظام د برترۍ دویم معیار (اصل) ثابت والی دی.

د اسلام سپېڅلی دین داسې یو دین دی، چې هره زمانه کې د عملي کولو لیاقت لري، داسې نه ده چې یو کار دې پرون حلال و، او نن دې حرام شي، او یو کار نن حرام دی سبا دې حلال شي او یا یو کار که یو نکتایي والا او بې ږیرې کس کوي هغه ته حرام دی او که هماغه کار سبا د پګړۍ، ږیري او څڼو والا کوي نو هغه ته به حلال وي، نه داسې نه ده، اسلام کې قوانین او اصول د ټولو لپاره یو شان او دا ثابتې قاعدې دي.

قال تعالی: **فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ [30 سورة الروم].**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: نو په یو لوري کیدو سره خپل مخ د دغه دین خواته برقرار وساته، پر هغه فطرت محکم شه چې پر هغه باندې الله تعالی انسانان پیدا کړي دي. دالله جوړ کړی فطري دین نشي بدلېدای، همدغه بیخي سم صحیح دین دی، خو زیاتره خلك نه پوهیږي.

د الله جلاله لومړنی او وروستنی فرمان یو او نه بدلېدونکی فرمان دی، ټول خلک په دې مکلف دي چې دا قوانین او اصول مراعات کړي او هره زمانه کې تربنه دفاع وکړي.

ځکه د اسلام سپېڅلی دین یو کامل او تکمیل شوی دین دی، تشریعي او تقنیني مسائلو کې د یوې وړې اختراع او ابداع اجازه هم دین کې نشته دی، چې یو کس دې راشي او نوې فتواوې دې له خپله ځانه صادرې کړي او د اسلام احکام دې تغییر او بیا یې نسبت هم اسلام ته ورکړي، نه داسې نه کیږي! بلکه هر کار چې کوې او هر قدم چې د دین په نوم ږدې، نو اول به ګورې چې شریعت تاته د داسې کار اجازه درکړې که نه؟

او که اجازه یې ورکړې وه نو بیا به ګورې چې آیا مطلق اجازه یې ورکړې ده که د څه شروطو په پام کې نیولو سره یې دې کار ته اجازه ورکړې ده، ځکه دا داسې یو دین دې، چې د حساب په ورځ بیا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرې، زرې حساب کيږي که د خير ذره وي او که د شر ذره ، تاته مخ ته اېښودل کيږي او اثرات يې عمل نامه باندې مرتب کيږي.

نو چې دلته زرات هم د حساب وړ دي، مانا يې همدا ده چې دا دين همدومره دقيقه برنامه ريزي هم لري او همداسې يې ستا شېبه - شېبه او قدم، قدم ژوند ته برنامه او اصول جوړ کړي او راوړاندې کړي، چې سبا د آخرت په ورځ بيا درڅخه د قدم، قدم او زرې، زرې حساب واخستل شي.

اسلامي نظام خپل ځانته ځانګړى او ممتاز نظام دى او د بشريت لپاره پوره علاج لري او هره زمانه کې د عملي کولو لياقت الله رب العالمين ورکړى دى.

3. د اسلامي نظام د برترۍ درېم معيار دا دى چې دا دين نړيوال دين دى.

په دې هر مسلمان اعتراف هم کوي چې هو اسلام د ټولې نړۍ او ټول بشر لپاره راغلى دين دى، خو بيا کله چې ميدان د عمل کې واقع شي نو بيا يې ملا ماته او د وطنيت په نشه کې خپل د وطن د آبادۍ سندرې وايي، په همدې پلمه ورسره د خپل جېب او خېټې سوچ وي او د نورو مسلمانانو غم او فکر ورڅخه هېر وي.

رسول الله ﷺ هم په لومړيو کې کوَلای شول چې په عربي جزيره کې يو عربي سلطنت اعلان کړي، د هغه وخت د سترو امپراطوريو فارس

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روم سره ځان ښکېل نه کړي بلکې د اوسنیو مرتدینو په اصطلاح همدې کفارو سره یې دیپلوماتیکې اړیکې ټینګې کړې وی او په آخره کې یې نوم هم امارت اسلامي جزیرة العرب ورکړی وی، خو دا کار رسول الله ﷺ ولې ونه کړ؟

ځکه د اسلام د سپېڅلي دین په نورو ادیانو یوه ځانګړې برتري همدا ده چې دا دین د ټول بشر لپاره راغلی دی، ټول بشر باید د همدې دین په ټغر راټول شي، دا یو عالمي دین دی، دې دین سره د نړی غم دی، د نړی اصلاح غواړي او دا دین راغلی تر څو په نړی حکومت وکړي. هو! باید چې ویې کړي، ځکه همدومره قدرمند او جامع دین دی، څوک چې د اسلام دین او قانون یو هېواد ته محدودؤي، دوی سره اصل کې د اسلام ارزښت نشته دی، دوی سره د نړیوالو مسلمانانو غم او احساس شتون نلري، د دین په حقیقت باندې نه دي پوهه، دوی سره د اسلام د مبین دین قدر او قیمت نشته دی، دا دین باید په ټولې نړی باندې حاکم شي، اسلام سره نور ادیان او نظامونه باید بیخي مقایسه او پرتله نشي، ځکه ددې دین مشر او رهبر جناب رسول الله ﷺ دی، هغه په دې دین باندې خپله وینه تویه کړې ده، نو موږ هم د هغه امتیان یو دا دین به په نړی باندې حاکموو ان شآءالله، ولو که دې کار کې ډېر خلک مونږ یوازې پرېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي نظام کې د وروروليۍ رشته ایمان قایمؤي، برعکس په سیکولریزم کې بیا دا رشته د قوم او هېواد په اساس قایمیږي، تعینیږي او پام کې نیول کیږي، اوس تاسې هر نظام کې وګورئ چې دې نظام کې دا د أخوت رابطه په کوم اصل او معیار باندې ولاړه ده، بیا به تاسې ته د یوازې په نوم اسلامې نظام حقیقي څېره روښانه شي.
اسلام عربي او یا افغاني دین نه بلکه نړیوال دین دی، دلته اساس د الله رب العالمین حاکمیت منل دي او اسلام سره متضاد نظامونو کې حاکمیت د بشر او بین الملل په لاس کې دی چې دا دواړه سره نه یوځای کیږي. هغه اسلامي نړۍ چې د مسلمانانو د مټو په زور، د وینو په قیمت او د جهاد په برکت آزاده شوې وه نن پکې د سور او تور صلیبي ځواک واکمني او مستي ده.
خو تش په نوم اسلامي نظامونو ته بیا ټوله اسلامي نړۍ هغه ښکاري کوم چې ورته کفارو مشخص او خط کشي کړې وي، نور خو د هغه نه بهر د یوې لوېشت په انداز هم نه سوچ لري او نه به آینده کې د هغه لپاره فکر وکړي او عمل خو لا لرې خبره ده ځکه همداسې تړون شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

4. د اسلامي نظام د برترۍ څلورم معيار دا دی چې پدې دين کې همغږي او هماهنګي موجوده ده.

په نورو اديانو کې بس رهبانيت دی، څوک چې عبادت کوي، هغه دنيا سره اړيکې قطعه او ځان ګوښه کوي، يا دين د سياست څخه جلا حسابؤي، ولې اسلام کې د الله عزوجل عبادت او د رزق ترلاسه کؤلو لپاره حلال کارو بار کؤل، دا ټول د يو مسلمان وظيفه ده، داسې نه ده چې صرف دا دين د عباداتو دين وي او يا يې موږ صرف عباداتو ته خاص کړو او په معاملاتو، ژوند برابرولو، دولتدارۍ او نور اړوندو کارونو کې کار ونه لري، نه! دا انګېزه د غربيانو ده چې بس اسلام د خپل لمونځ او جومات سره کار ولري نور حکومتولۍ کې دې کار نه لري، بلکه چې ځانته مسلمان ووايې نو بيا اسلام ستا هر څه کې کار لري، د ډوډۍ خوړلو څخه شروع تر نکاح، خوب او تر کفن پورې ، حتی وروسته د جنازې نه دې هم ستا مربوط چې کوم اموال دي، د هغې لپاره يې هم اصول وضع کړي دي.

نو دا د اسلام يوه برتري ده، چې په ټولو اعمالو کې سره هماهنګي لري، داسې نه ده چې مونځ او اودس د اسلام مطابق وکړې او بيا حکومتولي دې د سيکولريزم مطابق وي، يا دا چې فردي عبادات دې د الله لپاره وي خو حکومتولۍ کې بيا الله هېر کړې، حرامو او حلالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته نه ګوري فقط خبېته ډکوي، نه! کله چې دي کلمه په شروطو سره برابر وویله نو ته د الله مؤمن بنده شوې او د الله په بندګۍ کې وتړل شوې، هر قدم کې درته اصول وضع شوي او قدم په قدم به همدغه اصول تعقیبوې.

ورونو!

د همغږۍ اصل هغه وخت د تطبیق او توجو وړ دی چې کله د رهبرۍ قومانده او مرکز یو وي او فرمان له یوه مرکزه راځي.

په بل تعبیر هغه وخت کؤلای شو چې ټولو ادارو او د ژوند په مراحلو کې هماهنګي ولرو چې په کوم قانون او اصولو عمل کوو نو دا به د یوې عقیدې او یو دین څخه سرچینه اخلي، داسې به نه وي چې نیم اصول د اسلام ومنې او نیم اصول د غرب او بین الملل، بیا داسې حال کې ځانته مسلمان هم وایې، نه داسې نه کیږي! ته بیا نشې کؤلای د هماهنګۍ اصل برقراره کړې، که ځان ته مسلمان وایې نو باید ستا ټول اعمال د یو دین څخه سرچینه واخلي.

که غواړې اسلامي نظام قایم کړې، نو دا نظام ټول باید سره هماهنګ وي، هر اداره کې باید اسلامي قوانین مراعات شي، داسې نه کیږي چې خارجه وزارت دې په اسلام معاملې رواني کړې وي او بیا د امر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالمعروف وزارت دې د خلکو د ذهنیت سازۍ لپاره د حجاب مسئله ټینګه کړې وي.

نه! له حجاب څخه مخکې ایمان مهم دی، نور وزارتونه دې لګیا دي د ایمانونو د خرڅلاو کاروبار کوي او دا سودا یې خه ګرمه روانه کړې او ته لګیا یې حجاب پسې نښتی یې، چې دلته د همغږۍ اصل د سوال لاندې راځي او په حقیقت کې د اسلام د برترۍ یو اصل دې په قصدي توګه شاته غورځولی دی.

په اسلامي نظام کې باید د ټولو ادارو په منځ کې د شریعت د تطبیق لپاره همغږي موجوده وي، داسې به نه وي چې یو د اسلام چیغې وهي او بل دې بیا اسلام شاته غورځولی او د بین الملل اوامرو ته لاس په نامه ولاړ وي.

په داسې حال کې بیا دې ته اسلامي نظام نه،بلکې ماډرن ډیموکراټیک نظام وایي،دا نو هسې یو ګپ دی چې د بل کار کې کار نه لرو(!) ...

امر بالمعروف دې لګیا وي خلکو ته دې عذرونه کوي، د خارجه او نورو وزارتونو کارمندانو ته د ډېرې اولنګوټې سپارښتنې کوي، او نور وزارتونه دې بیا کفارو سره مجلسونه کوي هغوی سره دې د مسلمان وژنې او د اسلام د بېخ کندۍ طرحې جوړوي او د بین الملل د قوانینو د مراعات کولو او تطبیقولو ډاډ دې ورکوي، همدا ماډرن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ديموكراسي يا په بل عبارت په دوحه كې نؤی ډيزاين شؤی امريكايي اسلام دی چې دلته يې د اسلامي نظام په نوم په خلكو مني.

5. د اسلامي نظام د برترۍ پنځم اصل دا دی چې په دې نظام كې به امر بالمعروف او نهې عن المنكر وي.

اسلام يو مړ دين نه دی چې بس په زړونو كې به مړ پروت وي، نور به نو ټولنې سره كار نه لري، نه! دا يو ژوندی او د ټولنې په اصلاح كې دخيل دين دی، دا يو جمودي دين نه دی بلكه د ټولنې د رهبرۍ لپاره اصول وضع كوي او ټولنې ته مثبت طرف حركت وركوي.

اسلامي نظام به په نېكيو امر كوي او هم به د بديو څخه خلك منعه كوي چې په همدې كې د اسلامي نظام ټوله داخلي وظيفه خلاصه كيږي.

اوس راځو دې ته چې، آيا دې اوسني تش په نوم اسلامي نظام دا پنځه اصله چې د اسلامي نظام د نورو نظامونو سره پرې توپير راځي پام كې ساتلي كه نه؟

اول اصل دا وه چې د اسلامي نظام مصدر قرآن او سنت دی، هر څه له دې ځايه سرچينه اخلي، د خپلې خبټې فتواوې به اسلام ته نه منسوبوې، آيا د اوسني نظام مصدر قرآن او سنت دی؟

آيا دلته فيصلې د الله په قانون كيږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی له خارجي تګلارې راونیسه تر داخلي مسائلو پورې چې نظام وربانديې ولاړ وي، په يوه برخه کې هم دوی اسلامي اصول سم نه دي تطبيق کړي او نه يې وربانديې عمل کړی دی، بس له خپل خواهش څخه يوه خبره وکړي او بيا اسلامي وروستاړی ورته ورکړي او غواړي چې د خلکو په سترګو کې خاورې واچوي، چې مهمه مسئله ددوی د قضا ده، اسلام کې چې دومره قربانۍ ورکول کیږي، د همدې لپاره ورکول کیږي چې قضا بايد حاکمه شي او د الله ﷻ په دين بانديې فيصلې وشي، د جهاد ستر هدف همدا دی چې بايد قضا حاکمه شي او د الله ﷻ دين تطبيق کړي، تاسو وګورئ د دوی قضا کوم وخت او چېرته د الله تعالی دين تطبيق کړی دی؟

بس د قريشو مشرکينو په څېر حال يې دی، چې چاته يې زړه وشي نو تعزيرات پرې د حدودو په نوم تطبيقوي او نور نو د خپلې ډلې د حدودو د تطبيق وړ کسانو ته هغه تعزير هم نه ورکوي د حدودو تطبيق قصاص، رجم، او دلاس قطعه کول خو لا لرې خبره ده.

هو! د قريشو د مشرکينو هم همدا قانون وه چې القوي: يأكل الضعيف قوي خلکو به د کمزورو حقوق پايمال کول، دا کوم کار چې نني نظام کې يې بيا تکرار وينو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په تطبيق کې به چاسره نرمي نه کوئ، رسول الله ﷺ فرمايي که زما لور فاطمه بنت محمد هم غلا وکړي، نو لاس به يې ورته قطع کړم، خو د دوی خپلو لپاره اول امر بالمعروف درک نه لري، سبمولیک وزارت دی، یو امر يې هم تر اوسه په کوم طالب نه دی تطبیق کړی او نه دوی د زور نه کار اخلي او د امر بالمعروف څخه يې د تبليغيانو وزارت جوړ کړی دی، چې ټوله ورځ خلکو ته عذرونه کوي، چې خير دا کار که وکړئ خه ده او مشر خو يې ټوله ورځ کفارو سره ملاقاتونه او هغوی ته دخپلو فرمانونو سپيناوی کوي او راپورونه ورکوي او دا صفايي ورته کوي چې ګوره کوم کار مو ستاسې د قوانينو خلاف نه دې کړی.

ډېره عجيبه نه ده ؟

چې د دوی تش په نوم د امر بالمعروف وزير وايي کله چې مونږ د اروپايي ټولنې استازي ته د امر بالمعروف وظائف تشريح کړل نو هغه وويل چې دې ته خو اروپا کې هم سخت ضرورت دی! دوی د اسلام رعب، دبدبه، حيثيت او وقار واخيست او په ځمکه يې وويشت هر څه يې بې ارزښته او بې حيثيته کړل.

الله ﷻ د ټولنې د اصلاح لپاره د قهريه قوې په تطبيق او اصل دومره ټينګار کړی چې په بل څه يې نه دی کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یو نارینه ذمي د یوې مسلمانې زنانه سره زنا وکړه، په همدې علت باندې چې ذمي عهد مات کړی دی، عمر ﷺ ذمي اعدام کړ، نو نهې د منکر کې به هم کوم قوت چې الله ﷻ درکړی له هغې څخه به کار اخلې.

لکه: څنګه چې اشغال سره نظامي مبارزه کوې، همداسې به د دین اقامه هم په زور کوې، د تبلیغیانو په بسترو او تشکیلونو د دین اقامه نه راځي او نه هم اسلامي خاوره آزادېږي، د تبلیغیانو په څېر به خلکو ته عذر او زارۍ نه کوې چې خیر داسې وکړئ او خیر هغسې وکړئ، د الله ﷻ دین به چاته نه ذلیله کوې، قاطع امر به ورته کوې، د نه منلو په صورت کې به ورسره تُند چلند کوې، دا دین په ګدایي باندې نه عملي کیږي، بلکه شاته به خلکو سره یو ډار وي، چې خلک بې دینۍ ته زړه خه نه کړي او د الله اوامرو ته پابند اوسي،د زور په ځای به زور او د نرمۍ په ځای کې به له نرمۍ څخه کار اخلې.

دویم اصل هغه د ثابت والي اصل وه چې د الله ﷻ د نظام احکام او اصول ثابت دي، په هره زمانه کې د تطبیق وړ دي او یو شانته به عملي کیږي، **زمان** او **مکان** د الله ﷻ احکام نه شي بدلولای، چې پرون غرونو کې وې دشریعت نعرې به دې وهلې، خو نن چې په نرمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکېو کېناستلې، نو دادې د شریعت په تطبیق شرمېږي، د الله رضا دې هېره کړه او دخلکو د رضایت په فکر کې يې.

آیا دې تش په نوم اسلامې نظامونو کې چېرې هم د مرجع له لحاظه تل یو دریځ او یو منهج ساتل شوی دی؟

که نه داسې نظامونو کې پادشاهي د بل چا لخوا کیږي او فرمانونه يې هم یو د بل نقض کوي، کله چې ډالر بند شي نو بیا ورسره د فرمانونو حکم او شېوه هم بدله شي.

دوی د دین څخه د وسیلې په حیث تر هغې استفاده کوي چې دوی ورباندې ځان قدرت ته ورسوي، نور بیا دین شاته ګذار کړي او د کفارو دساتیرو لپاره په زمینه سازۍ بوخت شي او د هغوی چوپړ ته مخه کړي.

دوی اول ځل هم رباني ته دا خبره کلکه نیولې وه چې اداراتو څخه دې کمونستان لرې کړه، خو کله چې خپله دوی راغلل نو صرف وزیران د طالبانو ول، لاندې ټول هماغه د سابقه حکومت معینان او رئیسان ول، کوم کسان چې طالبانو رباني ته دلیل نیولی وو چې باید دا کسان د خپل نظام څخه لرې کړې، خو دوی خپله چې راغلل بس هماغه خرک او درک وه، ادارو کې د افرادو له لحاظه کوم بدلون

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانغې او که کوم بدلون هم راغی فقط د وزيرانو په سطحه وو، نور لاندې ټول هماغه پخواني کسان وو.

طالب چې کوم علتونه د خلکو دکفر لپاره وړاندې کوي، سبا چې خپله پکې واقع شي نو هماغه کارونه خه په سپين سترګی ترسره کوي او بيا ورته ځان فاتح او د جنت مستحق هم ښکاري، ځانته فاتحين او نظام ته اسلامې نوم هم ورکوي!

نه طالبه! يهودو او نصاراو هم ځانته نومونه ورکړي وو، چې نحن اولياء الله، په نوم باندې څه نه کيږي ترڅو دې چې عمل قرآن او سنت سره برابر کړی نه وي.

طالبه! د چا په رد چې کوم دليل وړاندې کوې او بيا سبا ته د هغه لاره تعقيبوې نو بيا ستا او د هغه صرف په قوارو کې توپير دی بس، نور اللهﷻ سره ستاسې او هغوی معامله بيا يو شان ده او دواړه د يو دريغ خاوندان ياست.

همداسې دوی دويم ځل د واک ترلاسه کولو لپاره بيا د دين نه يو وسيله جوړه کړه او د يوې پوړی په حيث يې ترې استفاده وکړه، چې ځان يې ورباندې قدرت ته ورساوه، همدا خبرې يې کولې چې خارجيان د عيسويت د ترويج لپاره ډالرې مصرفوي او دلته کفار ګرځي او اسلامي خاوره اشغال ده، خو کله چې د همدې دين په

(c) ketabton.com: The Digital Library

معامله کولو قدرت ته ورسېدل، بيا د دوی شعار د هغه ديموکراتانو ځخه ډېر ذليل او پست شو، بيا يې هرڅه هېر کړل او کفارو سره يې انډيوالي شروع کړه، له يو بل څخه جارېږي او قربانېږي، اوس دوی ته ميلوني ډالري کځورې رالېږي او يو له بله سره يې خه پخه وروري شروع کړې ده.

الله ﷻ فرمايي: **تَرَى كَثِيراً مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿80﴾وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِالله والنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاء وَلَكِنَّ كَثِيراً مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ[81. سورة المائدة]**

ژباړه: ته له هغوی څخه زياتره داسې خلك وينې چې د مؤمنانو په مقابله کښې د کفارو ملاتړ او ملگرتيا کوي. په يقيني توگه ډېر بد عاقبت دی چې د هغوی نفسونو د هغوی لپاره تيار کړی دی دا چې الله پر هغوی په غضب شوی دی او هغوی په همېشني عذاب کښې لتاړېدونکي دي. که په ريښتيا سره دا خلك د الله، پيغمبر او هغه څه منوونکي وای چې پر پيغمبر نازل شوي وو؛ نو هېڅکله به يې د مؤمنانو په مقابله کښې کافران خپل دوستان نه نيول؛ مگر له هغوی څخه زياتره خلك د الله له اطاعت څخه وتلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو طالبه د الله عزوجل له اطاعته وتلي خلک یاست مهرباني وکړئ د الله رب العالمین دین ته رجوع وکړئ ،که نه انجام به مو ډیر تریخ او بد وي .

ېوه پوښتنه او د هغې څلور (۴) ځوابونه

د یوه مجاهد ورور پوښتنه داده چې سیاسي نظام خو د مسلمانانو خلیفه او امیر تطبیقوي، دا خو د امیر المؤمنین او د مشرانو کار دی، نو څنګه تاسې دا خبره کوئ چې زموږ هر مجاهد باید سیاستمداره مجاهد وي او هر مجاهد باید په سیاست باندې ځان پوهه کړي، دېته څه ضرورت دی؟

1. لومړی ځواب:

مجاهده وروره! کچېرته موږ او تاسې د اسلام د سیاسي نظام په اهمیت پوهه شو نو دا پوښتنه خپله ځواب وبوله، مګر راځو اوس د همدې پوښتنې ځواب ته ان شاءالله،هغه دا چې یو د اسلام د سیاسي نظام تطبیق دی، او دوهم د اسلام د سیاسي نظام دفاع ده، یعنې یو تطبیق او بل دفاع خبره شوه، دا سمه ده چې د اسلام د سیاسي نظام تطبیق د مشرانو پورې اړه لري، مشران باید دا عملي او تطبیق کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د همدې سیاسي نظام دفاع بیا د هر مجاهد فریضه ده چې له دې نظام څخه په هر ډګر کې باید دفاع وکړي.

نو مجاهده وروره! په نظامي ډګر کې د دغه نظام دفاع په تا باندې هم فرض ده او د مجاهدینو قتال او جهاد د همدغې سیاسي نظام د حاکمیت لپاره دی.

له دې نظام څخه به په نظامي، دعوتي، اقتصادي، اعلامي او سیاسي ډګرونو کې د تل لپاره دفاع کوې، نو د اسلام په سیاسي نظام به لومړی ځان مطمین کړې او دومره به پرې ځان پوهه کړې چې نورو ته پرې هم قناعت ورکړای شې، هم به خپله په دې قانع یې چې دا د اسلام حقیقي سیاسي نظام دی او ستا مبارزه او دفاع په حقه ده او هم به نور په دې قانع کړلای شې، نو هله به ته د اسلامي نظام د مدافع په بڼه تصور شې.

وروڼو! کله چې تاسې د کوم نظام په دفاع کې خپل سر ورکوئ نو لازمه ده چې د دغه نظام په حقیقت، ارزښت او اهمیت ځان پوهه کړئ، نو کله چې تاسې په دې مطمین نه یاست چې د کوم نظام څخه ته دفاع کوې، آیا دا رښتینی د اسلام سیاسي نظام دی او که نه د اسلام د سیاسي نظام په نوم چېرته په دوحه کې ډیزاین شوی موجوده نظام دی؟ نو کله چې ته مطمین نه یې نو بیا نه خپله په سمه توګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزه مخ ته وړلای شي، نه خپلو نورو وروڼو ته دا تلقین ورکولای شي او نه هغوی ترغیبولی شي، نه هم خپل دښمن سره په دې اړه مبارزه او مناقشه کولای شي او نه هم نور خلک دغه حقیقي اسلامي نظام ته دعوت کولای شي.

اي زما مجاهده وروره! کچېرته ته د اسلام سیاسي نظام ونه پېژنې نو اړینه ده چې بل څوک به دربانديې د اسلام د سیاسي نظام په نوم یو طاغوتي نظام حاکموي، لکه اوس چې د امارت اسلامي (!) په زرګونو کشران په دوحه کې د آي ایس آي (ISI) او امریکایي څواکونو لخوا په دېزاین شوې دیموکراتیک موجوده نظام غولېدلي دي، چې ګوندې دا هم اسلامي نظام دی او که زه او ته هم د خپل حقیقي اسلامي نظام په اړه هر اړخیزه مالومات ونلرو نو زموږ انجام به هم بیا د طالبانو د کشرانو په څېر وي، اعاذنا الله.

2. دوهم ځواب:

کچېرته تاسې ته دښمن ووایي چې ستاسې دا مبارزه او دا جګړه بې معنا ده، یانې کومې قربانۍ چې ورکوئ دا کومه نتیجه نه ورکوي هسې مو قرباني ضایع کېږي، څکه یو تعداد ملحدین وایي چې تاسې د تطبیق لپاره کوم داسې کامیاب سیاسي نظام نه لرئ، بو تعداد یې بیا وایي چې سیاسي نظام مو شته هسې د جوړښت او ساختار په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکل موجود دی، د نظام حکمونه مو شته خو په اوس وخت کې د تطبیق وړ نه دي، ځکه دا په پخوانیو پېړیو کې جوړ نظام دی او اوس خو ماډرن دور دی، د اوس عصر سره باید د همدې عصر نوی نظام چې دیموکراسي ده هغه باید تطبیق شي او د اسلام سیاسي نظام په اوسني عصر کې د عملي کېدو وړ نه دی.

نو ته که له مخکې څخه د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوهه او مطالعه ونلرې نو مجبور یې چې ورته غلی پاتې شې او یا به ورته ووایې چې ته صبر وکړه زموږ ددې نظام تطبیق کوونکي خو خلیفة المسلمین، والیان او داسې نور مشران دي زه لاړ شم او له هغوی څخه ستا د دې شبهاتو ځواب راواخلم؟

نو وروره په هر ډګر کې له دې نظام څخه دفاع په ما او تا فرض ده، ځکه د همدغه نظام د حاکمیت لپاره جهاد فرض شوی، نو د داسې ملحدینو شبهاتو څخه دفاع کول هم په موږ فرض ده، د دوی د ځواب لپاره لازمي ده چې هر مجاهد باید په سیاست او اسلامي نظام باندې پوهه شي، ترڅو هر ډګر کې داسې ملحدینو ته غاښ ماتونکی ځواب ورکړي.

مجاهدینو ورونو د هر فکر او هرې عقیدې لپاره چې نن یو څوک مبارزه کوي، نو شاته یو هدف خامخا لري، چې هغه هدف یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغې عقيدې حاکميت دی، څوک مبارزه کوي چې سيکولريزم حاکم کړي، څوک د کمونيزم د حاکميت لپاره قرباني ورکوي او څوک هم د نورو طاغوتي نظامونو لپاره خپل سرونه خاورې کوي، ځينو بيا د بين الملل طوق لعنت په خپله غاړه کې اچولی دی او لګيا دي ځان د بين الملل طاغوتي قوانينو عملي کولو ته تياروي، اما د مجاهدينو قتال او فعاليت د دې لپاره دی چې شاته د اسلام سياسي نظام حاکم شي، نو ځکه د اسلام په سياسي نظام باندې بايد هر مجاهد پوه شي ترڅو مو سبا د اسلامي نظام په نوم څوک دوکه نه کړي.

3. دريم ځواب:

زموږ دين د نصيحت او خيرخواهۍ دين دی، په دې اصل د نصيحت کې مشران هم شامل دی **"الدين النصيحة... لله ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامّتهم" [الحديث].**

ژباړه: دين خيرخواهي ده د الله، د هغه د رسول ﷺ د مسلمانانو د واکمنانو او د عامو مؤمنانو لپاره.

دغه راز الله ﷻ فرمايي: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ ﴿سُورَةُ المَائدة: 2﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: کوم کارونه چې د نېکۍ او الله پالنې دي، په هغو کې له ټولو سره مرسته وکړئ؛ او کوم کارونه چې د ګناه او تېري وي، په هغو کې د هېچا ملاتړ مه کوئ.

ما او تا ته د نېکيو په تعاون امر شوی دی، همداسې د اسلام په سياسي نظام کې يو بل سره په همکارۍ امر شوی دی، چې ما او تا په يوه مسئله پوهه نه شو نو څنګه به له يوه بل سره همکاري وکړو؟ څنګه به د يوه کس لاس د منکر څخه لنډوو؟

او څنګه به د اسلام د سياسي نظام په اړه خپلو نورو ملګرو ته نصيحت، دعوت او ترغيب ورکوو، په داسې حال کې چې خپله هم د نظام په اړه خبر نه يو او له بل چا څخه هم په دې اړه کومه پوهه نه ترلاسه کوو؟

نو په همدې اساس لازمي ده چې ټول مجاهدين د اسلام د سياسي نظام په ساختار (جوړښت)، تطبيق (عملي کولو) او نورو ټولو اړخونو ځان پوره پوهه کړي، دغه راز له دې کبله هم د اسلام د سياسي نظام په اړه د مجاهدينو پوهېدل لازمي دي چې په دغه نظام کې د کوتاهۍ کولو او يا نورو نيمګړتياوو په ليدو خپل اميران پوهه کړي او هغوی ته د هغوی کمزوريانې ورپه ګوته کړي، د اصلاح کوښښ يې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابوبکر رضي الله عنه چې کله خلیفه کیږي نو په لومړۍ خطبه کې دا خبره کوي؛ اي مسلمانانو! که چېرته ما په نېکۍ امر کاوه نو زما همکاري او مرسته وکړئ او کچېرته ما په شریعت عمل نه کاوه او په درست شکل مې د اسلام سیاسي نظام په عمل کې تطبیق نه کړ او په غلطه لاره باندې روان شوم، نو زما اصلاح وکړئ، نو اوس تاسې چې د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوهه او معلومات ترلاسه نه کړئ نو تاسې به څنګه د همدې نظام په اړه د خپلو مشرانو نیمګړتیاوې درک کړئ، څنګه به په دې پوهه شئ چې ستاسې مشران په فلان فلان برخه کې دا نظام په درست شکل نه عملي کوي، څنګه به تاسې د خپلو مشرانو اعمال د دې نظام په تله وتلئ او ارزیابي به یې کړئ، څنګه به دوی ته په نېکۍ باندې امر وکړئ، څنګه به یې د یوه منکر څخه را منعه کړئ، څنګه به هغوی ته لارښوونه وکړئ او کچېرته د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوهاوی ولرې، نو ته به ورته ووایې چې وروره! دغه ځای کې ته په خطا روان یې یا موږ غلط پوهه شوي یاستو تاسو راته قناعت راکړئ او یا تاسو خطاء شوي یاست نو د ځان اصلاح وکړئ. دلته درسره دا یوه قاعده په یاد ولرئ چې دا مسئله درته سمه روښانه شي او هغه قاعده دا ده چې د اسلام په سیاسي نظام کې د مشرانو د کارونو او امورو څخه نظارت او څارنه دا د هر مسلمان او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق دی، دا ځکه چې له انسان څخه اجتهادي امورو کې کله خطا او تېروتنه کیږي او کله هم چې مشران په شریعت پوهه خلک وي، نو ستا په سالمه نیوکه هغوی نه خفه کیږي، بلکې ډېر ژر له خپلې ناسمې کړنې رجوع کوي او له خپل منکر او تېروتنې څخه راګرځي.

کله چې رسول الله ﷺ وفات شو او عمر رضي الله عنه خبر شو، نو راپاڅېده او ویې ویل: که هر چا وویل چې رسول الله ﷺ وفات شوی دی، نو په دې توره به ترینه سر غوڅ کړم، نو په دې وخت کې ابوبکر رضي الله عنه د عمر رضي الله عنه د خبرې په مقابل کې د قرآن او سنت څخه دلیل ورته وړاندې کړ، نو عمر رضي الله عنه قناعت وکړ او له خپلې خبرې څخه په شاه شو، بیا دا خبره همداسې مبهمه نه پرېږدي، بلکه سبا ته چې کله د ابوبکر رضي الله عنه سره مسلمانان بیعتونه شروع کوي او ابوبکر رضي الله عنه لومړی خطبه ورکوي نو مخکې له دې چې خطبه پیل کړي عمر رضي الله عنه پاڅیږي او وایي: چې ای مسلمانانو! پرون چې ما کومه خبره کړې وه زه په غلطه وم، په دې خبره نه وم پوهه شوی، نو زه له خپلې خبرې څخه رجوع کوم، پرون چې ما کومه خبره کړې وه ما له خپل ځانه کړې وه، شریعت له دې څخه بري دی او بیا د ابوبکر رضي الله عنه توصیف کوي او بیعت ته یې خلک رابلي، هدف له دې خبرې څخه همدا دی چې که چېرته په اوس وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هم مشران کله نا کله تېروتنه کوي، نو که د قرآن، سنت او د رسول الله ﷺ د سیرت په دلایلو ورته قناعت ورکړو او د لارې حل ورته وښایو دا به ډېره غوره وي له دې څخه چې د همدې مشرانو همدا نیمګړتیاوې پرته له دې چې هغوی ورته متوجه شي هر مجلس او د هر چا غوږونو ته په دې نیت ورسوو چې تخریب او شخصیت وژنه یې وکړو، مشران چې د دې اسلامي نظام لپاره خپلې وینې ورکوي، نو خامخا د خپلو تېروتنو څخه رجوع هم کوي او په بدل کې یې د حق لاره انتخابوي.

4. څلورم ځواب:

د خلافت څو کاله کیږي چې قایم شوی دی او له دې څخه وړاندې په همدې افغانستان کې د اسلامي نظام د قیام لپاره څومره وینې وبهېدلې، مګر هېڅ سمه نتیجه یې ورنکړه ولې؟

دا ځکه چې خلکو سره د اسلام د سیاسي نظام په اړه معلومات نه وو، یا خو ورته نه و رسېدلي او یا هم په زوره د اسلام د حقیقي نظام له پوهاوي څخه لرې ساتل کېدل، د یو نیم میلیون خلکو وینې تویې شوې او نور په میلیونونو خلک خپل کور،کلي او مال پرېښودلو ته اړ شول، دا هر څه یې د اسلام د حاکمیت لپاره قربان کړل، خو که دې خلکو د اسلام په سیاسي نظام باندې پوهه لرلای، نو همدا د کفارو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروژو تطبیقونکي رهبران او مشران به یې له ګرېوانه رانیولي وای، چې د اسلام سیاسي نظام یو څه غواړي مګر تاسې بل څه غواړئ او د نورو اهدافو لپاره لګیا یاست، همداسې دا په دې شل کلنه دوره د امریکايي اشغال کې وګوره څومره د اسلام په نوم خلک استعمال شول، که دا مسلمانان د اسلام د سیاسي نظام په اړه په ټولو مسائلو پوهېدای نو خامخا به د حق طرف ته راغلي وای، خلافت سره به ټولو بیعتونه کړي وای، مګر داسې ونه شول او د روسانو په وړاندې د مقاومت د مشرانو تاریخ بیا تکرار شو، څنګه چې هغو رهبرانو د ملت په قربانیو تجارت کړی و، دېته ورته د دوی مشرانو هم د ټول افغان ولس په قربانیو تجارت پیل کړی او لګیا دي په دوحه کې ډېزاین شوې مړ ژواندې دیموکراسي چې د ارګ په تخته پرته ده او د امریکايي ډالرو سیروم ورته چالان دی په خلکو د اسلامي نظام په حیث ومني او خلک چې هم د اسلام د حقیقي سیاسي نظام په اړه پوهاوی نه لري دا دی په پټو سترګو ورسره دا هر څه د اسلامي نظام په نوم مني او لکه د ړندو چرګانو د خپلو مشرانو پسې روان دي، دانه ګوري او دام نه ویني، الله ﷻ فرمایي:﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُواْ مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُواْ وَرَأَوُاْ الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الأَسْبَابُ ﴿166﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتَّبَعُواْ لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُواْ مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُم بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴾ [البقرة: 167]

ژباړه: کله چې هغه کسان چې اتباع يې شوې وه، له هغو کسانو څخه بېزاره شي چې اتباع يې کړې وه، عذاب ووينې او پر دوی (ټولې) وسيلې غوځې شي، او چا چې پيروي کړې ده، هغوی به وايي: ارمان! که زمونږ لپاره (دنيا ته) بيا تلل وی، نو له دوی نه به مونږ بېزاره شو لکه چې دوی له مونږ نه بېزاره شول، همدارنګه به الله دوی ته خپل عملونه په دوی باندې د حسرتونو لپاره ښکاره کوي او دوی له اور نه کله هم وتونکي نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ديپلوماتيکه جګړه

د اسلام سیاسي نظام یو داسې نظام دی، چې د هرې برخې او هر حرکت لپاره یې خپل اصول او اساسات ټاکلي دي،نو کله چې د اسلام د سیاسي نظام په تړاو یوه اصطلاح ذکر کوو باید د هغې اصطلاح تعریف او شروط هم خپله د اسلام مبین دین تعیین کړي وي، داسې نه ده چې یوې اصطلاح سره یوازې د اسلام نوم ذکر شي، خو بیا لاندې اصول، قوانین، تګلاره او اساسات یې ټول د اسلام خلاف او د بین الملل په وضعي او کفري قوانیو برابر وي.

یوازې د اسلام په نوم ورکولو باندې یو شئ اسلامي کېدای نشي، ترڅو چې کوم اصول او حدود اسلام د هغې اصطلاح لپاره تعیین کړي وي د هغې ټولو لحاظ ونه ساتل شي.

ديپلوماتيکې اړیکې یا په بله اصطلاح سیاسي ديپلوماسي دا هغه عناوین دي، چې تاسې به ډېرو کتابونو کې کتلي او لوستلي وي او روزمره به هم ستاسې تر غوږونو در رسېږي، نن سبا ډېر خلک د اسلام په نوم کفري ديپلوماسي او طاغوتي ديپلوماتيکې اړيکې پالي، خو بیا هم خپل کفري نظام ته د اسلامي نظام نوم ورکوي، په ډېره سپین سترګۍ وايي چې: زموږ نظام اسلامي او زموږ سیاست شرعي دی، خو بلې خوا بیا د دوی ټولې اړیکې د کفري ديپلوماسۍ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې منبع یی د بین الملل طاغوتي اورګان دی سرچینه اخلي.

دغه باطله ډله چې یوې خوا ته د اسلامي نظام دعوه لري بلې خوا ته بیا وایي چې: موږ د ټولو کفارو او مرتدینو سره دوستانه او دیپلوماتیکي اړیکې غواړو، عام مسلمانان په دې دوکه کوي چې زمونږ نظام اسلامي دی په داسې حال کې چې اور او اوبه هېڅکله هم سره نه یوځای کېږي.

ورونړو!

نن سبا یوې خوا ته د بین الملل کفري قانون دی چې غلیظه کافرو او د اسلام سره سرسخته دښمنانو وضع کړی او بلې خوا ته د اسلام قانون دی چې الله رب العالمین رالیږلی دی، د هرې سیاسي اصطلاح لپاره بین الملل ځانګړی تعریف او اصول لري او اسلام ځانته د هغه لپاره اصول او تعریف وضع کړی دی.

اسلام چې کوم سیاست غواړي او عملي کوي یې هغه د بین الملل خلاف دی او کوم چې نن سبا بین الملل غواړي تطبیق او حاکم کړي، نو دا د اسلام خلاف قوانین او حاکمیت دی، یا به د اسلام قوانین او سیاست منې یا به د بین الملل کفري قوانین او سیاست، په یوه وخت کې د دواړو منل امکان نه لري لکه طالب چې په یوه وخت کې دواړو ته جواز ورکوي، هم دعوه کوي چې اسلامي نظام مو حاکم کړی او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتراف کوي چې د بین الملل اصولو او قوانینو ته احترام لرو او منو یې، نو داسې نشي کېدای، ځکه چې د کفر او اسلام یوځای کول تاسې څنګه ارزوئ؟

د دواړو یو ځای والی په یوه وخت کې امکان نلري، ځکه چې یو شرعي منهج او سیاست دی او بل طاغوتي،یو کس هغه وخت مسلمان او مؤمن حسابېږي چې شرعي منهج او سیاست قبول او په همدې وخت کې د طاغوتي تګلارې او دریځ څخه برائت وکړي، الله ﷻ فرمايي: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىَ لاَانفِصَامَ لَهَا وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ [البقرة: 256]

ژباړه: نو چا چې په طاغوت کفر وکړ او په الله یې ایمان راوړ، نو بېشکه چې هغه منګولې ښخې کړې په کلکه رسۍ باندې چې شکېدل یې نشته، یقیناً الله اورېدونکی او پوهه دی.

الله رب العالمین ټول انبیاء د همدې لپاره رالېږلي دي چې کفري او طاغوتي قوانینو او سیاست سره مبارزه وکړي او اسلامي قانون او سیاست عملي او تطبیق کړي چې نن سبا دا د اسلامي امت دنده ده او څوک چې غواړي اسلام ته خدمت وکړي باید طاغوت سره مبارزه وکړي، اللهﷻ فرمايي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولاً أَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَاجْتَنِبُواْ الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلالَةُ فَسِيرُواْ فِي الأَرْضِ فَانظُرُواْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ ﴿النحل: 36﴾

ژباړه: موږ په هر اُمت کې یو پیغمبر پیدا کړ (ولېږه)، او د هغه په وسیله مو ټول خبر کړل چې: د الله بندګي وکړئ او د طاغوت له بندګۍ څخه ځان وژغورئ. نو وروسته له هغو څخه چا ته الله لاره وښودله او پر چا ګمراهي مسلطه شوه. نو په ځمکه کې وګرځئ راوګرځئ، وګورئ چې درواغ ګڼونکي له کوم برخلیك سره مخامخ شول.

هېڅکله اللهﷻ ته مکس او چکني شانته ګډوله دین او سیاست قبول نه دی، هر څه باید صفا او خاص د اللهﷻ لپاره وي.

څوک چې له اسلامي سیاست څخه پرته د بین الملل قوانین ومني او خپلې فیصلې همدې کفري قانون ته یوسي، یقیني ده چې داسې ډلو بغیر د اسلام څخه بل دین قبول کړی دی، چې الله رب العالمین ته دا دین د منلو وړ نه دی ځکه زمونږ دین سیاست او سیاست مو دین دی چې له اسلامي سیاست (دین) څخه پرته بل دین قبلول کفر دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لله ﷻ فرمايي: ﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الإِسْلاَمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل عمران:85] .

ژباړه: د اسلام څخه پرته چې که هر څوک بل کوم دین غوره کړي، هېڅکله به ورڅخه قبول نه کړای شي او په آخرت کې به هغه ناکام او زیانمن وي.

دغه راز الله ﷻ فرمايي: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ ﴿المائده: 50﴾

ژباړه: (که دوی د الله د قانون څخه مخ اړوي)، نو آیا بیا د جاهلیت فیصله غواړي؟ په داسې حال کې کوم خلک چې په الله باور لري د هغوی په نزد له الله څخه بل غوره فیصله کونکی نه شته دئ .

زمونږ دین ټول سیاست دی، څوک چې له اسلامي سیاست څخه پرته کفري سیاست ته پناه یوسي او خپله پرېکړه په داسې حال کې بین الملل ته وړي چې الله رب العالمېن د داسې قوانینو سره مبارزه په مسلمانانو باندې فرض کړې ده، نو دا کس د اسلام څخه په شا او مرتد شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ فرمايي:﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا﴾{سُورَةُ النِّسَاء: 60}

ژباړه: اي پيغمبره! آيا تا هغو خلکو ته نه دي کتلي چې دعوه کوي چې موږ پر هغه کتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي ول ايمان راوړی دی، خو غواړي چې خپلې چارې د فيصلې لپاره د طاغوت لوري ته وړاندې کړي. حال دا دی چې هغو ته له طاغوت څخه د منکرېدو حُکم شوی و، شيطان غواړي هغوی وغولوي او د سمې لارې څخه يې ډېر لرې وباسي.

تاسې د هغه بی دينه او منافق صفته کسانو خبرو ته وګورئ چې د کفر راضي کېدلو لپاره يې د خلافت په خلاف په درواغو شل رقمه تهمتونه وتپل، خو بيا خپله په دومره فحشا او ګناه کې ډوب شول، چې ټوله نړی يې حيرانه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې خلک الله رسوا کړل، دګمراهۍ بېلګې، مثالونه او لسګونه ثبوتونه يې رسنيز شول، خو دوی اوس دا هر څه توجيه کوي، حال دا چې دې ته سوچ نه کوي وايي چې د هرې محکمې تللو ته تيار يم

تاسې ولولئ ، وايي چې د اسلامي امارت محکمي ته راسره ځي او که بلې محکمې ته، دواړو ته چمتو يم، ياني د امارت محکمه که له يوې خوا اسلامي ګڼې او بل لور ته بيا وايي چې که په دې محکمه مخالف لورى باور نه لري نو که هرې محکمې ته ځي ورسره تللو ته تيار يم، ياني دوی د هرې کفري محکمې په پريکړو او فيصلو راضي دي، چې دا صراحتاً کفر دی.

خپله فيصله کې کفار او مرتدين حاکمان او قاضيان مقرر کول دا صراحتا کفر دی او څوک چې خپلې فيصلې بغير د اسلامي محکمې نه بل طرف وړي او دې باندې راضي کيږي دا کس مرتد دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ فرمايي:﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُواْ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُواْ إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُواْ أَن يَكْفُرُواْ بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلاَلاً بَعِيدًا﴾ ﴿سُورَةُ النِّسَاء: 60﴾

ژباړه: اي پيغمبره! آيا تا هغو خلكو ته نه دي كتلي چې دعوه كوي چې موږ پر هغه كتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو كتابونو چې له تا څخه مخكې نازل شوي ول ايمان راوړی دی، خو غواړي چې خپلې چارې د فيصلې لپاره د طاغوت لوري ته وړاندې كړي. حال دا دی چې هغو ته له طاغوت څخه د منكرېدو حُكم شوی و. شيطان غواړي هغوی وغولوي او د سمې لارې څخه يې ډېر لري وباسي.

بل ځای كې الله رب العالمين قسم كړی دی چې هغه څوک مسلمان نه دی كوم چې د الله له دين پرته بل څه قاضي او حاكم نيسې.

الله ﷻ فرمايي: ﴿فَلاَ وَرَبِّكَ لاَ يُؤْمِنُونَ حَتَّىَ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لاَ يَجِدُواْ فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسْلِيمًا﴾ ﴿النساء: 65﴾

ژباړه: نه، اې محمد ستا په رب قسم چې دوی هېڅكله مؤمنان كېدای نشي، ترڅو چې په خپل منځي شخړو كې تا فيصله كوونكی ونه مني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا چې ته څه فیصله وکړې، پر هغې باندې په خپلو زړونو کې هم څه تنګي احساس نه کړي؛ بلکې سر تر پایه یې ومني.

قال المفسرون: یقسم تعالی بنفسه الکریمة المقدسة أنه لا یومن أحد حتي یحکم الرسول في جمیع الأمور، فما حکم به فهو الحق الذي یجب الانقیاد له باطنا وظاهراً ﴿التفسیر﴾

ژباړه: مفسرینو ویلي دي: الله تعالی په خپل عزتمند پاک نفس قسم کړی دی په دې خبره چې هېڅوک مؤمن نه دی تر دې چې رسول الله ﷺ په خپلو ټولو کارونو کې حاکم کړي نو پر څه چې هغه (رسول اللهﷺ) فیصله کړې، هغه حق دی چې په ښکاره او پټه یې تابعداري واجب ده.

د ده په څېر په لسګونو نور مشران یې داسې دي چې حتی په خپلو خبرو باندې هم نه پوهېږي چې دې خبره باندې زه مرتد کېږم، خو بیا هم راولاړېږي او په مبارک صف باندې تهمتونه لګوي، اوس یو عادي مسلمان هم په دې پوهېږي چې د اسلامي محکمې څخه پرته بلې محکمې ته فیصلې وړل کفر او ارتداد دی چې د دوی ډېر مشران په دې کفر کې نښتي دي.

دوی صرف د ظاهري ځو ورځو قدرت او چوکۍ لپاره چې د دې چوکۍ مهار یې هم د بل چا په لاس کې دی، د الله رب العالمین په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رالېږل شوي دين او سياست باندې معامله وکړه او د کفارو له سياست څخه يې اطاعت شروع کړ او اوس په علني شکل دغه کفر ته په فيصلو ورلو اعتراف کوي، ترڅو د نړيوالو په وړاندې خپل برباد حيثيت راجوړ کړي، خو دوی ته وايو چې عزت يوازې الله رب العالمين سره دی د کفارو غېږ کې نه حاصلېږي.

الله‎ﷻ فرمايي: ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاء مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ العِزَّةَ لِلّهِ جَمِيعًا﴾ {النساء:139}

ژباړه: هغه کسان چې مؤمنان پرېږدي، له کافرانو سره د دوستۍ اړيکې ټينګوي، آيا دا خلك د عزت لاس ته راوړلو لپاره هغو ته ورځي، په داسې حال کې چې هر راز عزت يوازې د الله لپاره دی.

عامو مسلمانانو ته وايو چې تاسې بايد د اسلام له سياسي نظام څخه پوره شناخت او معلومات ولرئ، داسې نه چې د اسلام په نوم مو څوک د اسلام په ضد او د بين الملل په رضايت کې استعمال کړي، هره اصطلاح او خبره چې يوازې په نوم اسلامي نظامونه کاروي، بايد د اسلام د سياسي نظام په هنداره کې وکتل شي چې دې اصطلاح او نظم ته اسلام په کوم نظر ګوري او کوم اصول يې ورته ټاکلي دي چې له دې څخه يوه اصطلاح او مسئله د ډيپلوماتيکو اړيکو ده، چې دلته مونږ د **ډيپلوماتيکي جګړې** نوم ورکوو، ځکه دا اړيکې نن سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام د محوه کولو لپاره جوړې شوي او عملي کیږي، دا یوه پټه او سري جګړه ده چې د اسلامي نظام مقابله کې خپل اصول او شرایط لري.

ورونو! موږ او تاسې د اسلام د سیاسي نظام په تړاو دا خبره کړې وه چې دا نظام په دوه بعدو کې مطرح کیږي،چې یو یې داخلي او بل یې خارجي دی،په سیاسي نظام کې خارجي سیاست او اړیکو کنټرولولو ته ډیپلوماسي وایي.

لومړی د ډیپلوماسۍ هغه تعریف کوو چې دښمن هم همدغه تعریف د ډیپلوماسۍ لپاره مني او هماغه تعریف یې مراد وي، مګر دا تعریف په عامو الفاظو باندې بیانوو،چې ذهن مو پرې سم خلاص شي،هېر وخت به مجاهدین دې سره مخامخ شي،چې د دښمن لخوا ورته د مذاکراتو وړاندیزونه یا د سولې خبرې رامخ ته شي، دا د سولې باب او د مذاکراتو مسائل دا ټول د اسلام د سیاسي نظام د خارجي برخې پورې مربوط مسائل دي، چې په سیاست کې د ډیپلوماسۍ په باب کې تشریح کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې ډيپلوماسي

ډيپلوماسي د اسلام په سیاسي نظام کې درې اساسي شروط، ارکان، محور، ستنې، او اصول لري چې د دغه درېو اصولو یا ارکانو له مراعتولو پرته د اسلام سیاسي نظام کفارو سره د هېڅ ډول اړيکو اجازه نه ورکوي.

- **لومړی: د دعوت ستراتېژۍ ته لاره هوارول.**
- **دویم : د اسلامي قلمرو د پرمختګ ستراتېژۍ ته کار کول.**
- **درېم : د قتال استراتېژۍ لپاره لاره جوړول.**

د اسلام د سیاسي نظام په ډيپلوماسۍ کې لومړی رکن او محور هغه دا دی چې دا ډيپلوماسي باید د دعوت ستراتېژۍ لپاره زمينه مساعده کړي چې ډېر په ښه ډول تطبيق شي او ترېنه په درست شکل دفاع وشي.

د اسلام په سیاسي نظام کې د ډيپلوماسۍ دویم رکن او اساس دا دی چې د اسلام د قلمرو د پرمختګ ستراتېژۍ لپاره زمينه مساعده کړي چې په ډېر ښه شکل دا ستراتيژي تطبيق او ترېنه دفاع وشي چې په نتیجه کې د اسلام حدود او قلمرو پرمختګ وکړي او پراخوالی ومومي (دا د سولې/جزیې د برخې ستراتيژي ده)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې د ډیپلوماسۍ دریم رکن او اساس دا دی چې د قتال ستراتېژۍ لپاره زمینه مساعده شي،چې دغه ستراتیژي هم په ښه ډول تطبیق شي او ترېنه دفاع وشي.

د مسلمانانو په سیاسي نظام کې ډیپلوماسي په همدې درېو محورونو باندې راڅرخیږي.

لومړنی محور: د اسلام په سیاسي نظام کې د دعوت ستراتېژۍ لپاره زمینه سازي کول دي.

په بل تعبیر د اسلام سیاسي نظام هغه وخت ډیپلوماتیکو اړیکو ته اجازه ورکوي چې دا درې شرطونه یا ستراتیژیانې عملي او یا ورته زمینه مساعده شي چې **لومړی محور او رکن** یې د اسلام د دین نشر او دعوت دی.

دوهم محور: یې د اسلامي خاورې د پراخوالې ستراتیژي ده او دغه ستراتیژي به څنګه لاسته راوړو؟ نو کفارو ته پیغامونه لېږل کیږي، خلک به دعوت کیږي او ځینې وخت کفار پرته له جګړې د دعوت په قبلولو جزیه ورکولو ته غاړه کېږدي چې دلته د جزیې ورکولو په نتیجه کې د اسلامي نظام قلمرو پراخیږي، څکه چې کفار که جزیه ورکولو ته تیار شول نو بیا دلته ټول د اسلام نظام قائمیږي او فیصلې هم اسلامي نظام کوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېیم محور: د قتال ستراتیژي ده.

نو په همدې اساس ویلی شو چې د اسلام په سیاسي نظام کې دیپلوماسي په درېو ستراتیژیو ولاړه ده، یانې زه غواړم چې د دعوت ستراتیژي تطبیق کړم او پکې پرمختګ وکړم، نو د دې دیپلوماسۍ څخه کار اخلم او که زه غواړم د اسلامي خاورې د پراخوالي ستراتیژي تطبیق کړم له همدې دیپلوماسۍ څخه کار اخلم او که زه غواړم د جهاد او قتال ستراتیژي تطبیق کړم نو بیا هم له همدې دیپلوماسۍ څخه کار اخلم،له دې څخه پرته نور دیپلوماتیکې اړیکې د کفارو سره په هېڅ صورت جواز نلري.

یانې هر وخت چې ستاسې اړیکو کې د اسلام د دین دعوت کېدلو او یا د اسلامي قلمرو پراخېدلو او یا د قتال لپاره زمینه مساعده کېدله نو بیا تاسې کؤلای شئ چې د همدې درېو ستراتیژیو د عملي کولو لپاره خپلو اړیکو ته د دیپلوماتیکو اړیکو او یا د سیاسي دیپلوماسۍ نوم ورکړئ.

د اسلامي نظام دیپلوماسۍ کې همدا درې رکنه دي، نور دا خبرې نشته چې کفارو ته عذرونه او زارۍ وکړې، چې هله زما پیسې را خوشې کړه او ما په رسمیت وپېژنه او موږ د تور لېست څخه اوباسه، موږ ته په ملل ملحده کې غړیتوب او چوکۍ راکړه، موږ د کفر په ملت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې رسمي ومنئ، مونږ سره متقابلې اړیکې ټینګې کړئ، مونږ د چا داخلي چارو کې کار نلرو(یعنې نه دعوت درکوو نه اسلامي قلمرو پراخولو نیت لرو، نه قتال درسره کوو نه د مسلمانانو او مظلومو اسیرانو پوښتنه درنه کوو) بناءً دا کیسې به پکې نه کوې.

هو! دا کیسې او غوښتنې د غربي ډیپلوماسی او ډیپلوماتیکو اړیکو اجزاء او ارکان دي.

کچیرې تاسو دښمن سره د مذاکراتو په میز کېناستئ، په مذاکراتو کې به د چوکۍ ترلاسه کولو او کفارو څخه د رسمیت اخیستو او هغوی سره د تعاملاتو او دوستۍ په فکر کې به نه کېږئ، بلکې یوازې د شریعت لومړنۍ منافع (منافع علیا) به په پام کې ساتئ چې هغه همدغه درې منافع دي، کوم چې مخکې بیان شول، چې د دعوت، قلمرو او د قتال ارکان او اساسات دي، دا د اسلامي نظام د پراخوالي او د تطبیق ستراتیژیانې دي.

آیا کفار په دې درې اصولو مجاهدینو سره د مذاکراتو مېز ته حاضریږي؟!

نه! هېڅکله هم نه! صرف هغه وخت به حاضر شي چې ښه سم وځپل شي، کبر یې مات او نور د جګړې توان ونلري نو بیا به ووایي چې د اسلامي اصولو سره سم سولې ته آماده یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو اسلام امر کوي، چې دښمن وځپئ، وځپئ ترڅو دې درې خبرو ته غاړه کېږدي، شریعت وايي چې تاسو همدغه د قتال ستراتېژۍ ته تر هغه دوام ورکړئ، چې دښمن مو دومره ذلیل شي، چې خپله تاسې ته د تسلیمۍ او یا د سولې د خبرو وړاندیز وکړي، داسې نه لکه د طالبانو په څېر چې هلته یو طرف لاپې وهي چې مونږ امریکې ته ماته ورکړه، خو بل لور ته بیا همدې ماتې امریکې دا بیچاره ګان په دیپلوماتیکه جګړه کې داسې راښکلولي او په خبېته ورته ناسته ده چې هره ورځ ورته یو یو شرط وړاندې کوي ترڅو پرې سوچه کفر قبول کړي، لکه څنګه یې چې پرې قبول کړی دی او دا منافقانه ارتداد هم ورسره نه مني، خو د اسلام په مبین دین کې تر هغې تاته د دیپلوماتیکو اړیکو اجازه نشته چې ترڅو دې دښمن ښه سم ځپلی، ذلیله، له هر لوري محاصره، بې وسه او د برې تمه دې ورپرې کړې نه وي تر هغې به فقط د قتال په ستراتېژۍ عمل کوې او بس.

کوم وخت چې د دښمن لخوا تاسې ته د مذاکراتو وړاندیز کیږي، نو ستاسې ذهن ته باید راشي چې دا خو د اسلام د سیاسي نظام خارجي سیاست دی او د دیپلوماسۍ په باب کې دا موږ ته تشریح شوې چې د دښمن هدف د مذاکراتو څخه څه شی دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېته مو د ډیپلوماتیکې جګړې عنوان ځکه ورکړ چې نن سبا په نړۍ کې د نظامي جګړې ترڅنګ د مسلمانانو د ذهنونو او افکارو د تسخېر لپاره او همدارنګه د مسلمانانو د سیاسي نظام او حاکمیت د ختمولو لپاره دا ډېر لوی او پراخه جنګ دی چې د کفارو له طرفه له ډېره وخته شروع شوی دی.

خلک ورته ډیپلوماتیکې اړیکې وایي، خو دا اصل کې ډیپلوماتیکه جګړه ده، د دوی مشران ښه پدې خبره پوهه دي چې نن سبا د ډیپلوماتیکو اړیکو مانا څه شئ ده؟

دا ډیپلوماتیک جنګ دی چې د دې عنوان لاندې بیا سوله، مذاکرات، کفارو سره راشه درشه دا ټول په دې کې شامل دي.

ورونو!

ډېر خلک به دېته خوشحاله وي، چې د دښمن سره باید سوله وشي، ذهن ته یې داسې خبرې راځي چې کېدای شي د جګړې او د قتال د لارې نه موږ ډېر په ستونزو سره خپل هدف ته ورسېږو، راځه له دغې لارې ځان ورمخکې کړو، د مذاکراتو او د ډیالوګ له طریقه به د اسلام سیاسي نظام حاکم کړو او د بین الافغاني او بین الکفار والامریکایي مذاکراتو څخه وروسته به اسلامي نظام راشي او د اسلام سیاسي نظام باندې به فیصلی وشي (!) هم به مو چوکۍ ترلاسه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي او هم به مو نومونه له تورو لېستونو وتلي وي، هم به له کفري هېوادونو سره راشه درشه، اړيکې او دوستي ولرو، هم به په اونۍ کې د میلیونونو ډالرو کڅوړې راروانې وي او هم به اسلامي نظام (!) حاکم کړو... آیا دا هر څه د یوه سالم عقل په دایره کې راتلای شي؟

ځینې د اسلام په نامه راپورته شوي د کږو منهجونو لرونکي او د استخباراتي کړیو کرایي جنګیالي چې کله په جګړه کې شکست وخوري او نا امیده شي، بیا سوچ کوي چې راځه نوره دا لاره خپله کړه چې یو څه لاس ته راوړو او څو ورځې د واک او چوکۍ په نشه کې هم تېرې کړو.

ورونو!

تل چې میدان سیکولریزم او دیموکراسۍ ګټلی دی نو په ډیپلوماتیکه جګړه کې یې ګټلی دی، دښمن په مذاکراتو کې هغه څه لاس ته راوړي چې د نظامي جګړې د لارې ځخه یې نشي لاسته راوړی، د دښمن سره د مذاکراتو خبرې دا ساده خبرې نه دي، دښمن په مذاکراتو کې په سلګونه ډوّل چل، دوکه او مکر استعمالوي چې له تا څخه یو شی زیات لاسته راوړي مګر نظامي جګړه نسبت ډیپلوماتیکې جګړې ته ډېره آسانه او لاسته راوړنه یې هم پوره روښانه او واضح دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د مذاكراتو په مېز كې دښمن د چل، دوكه او مكر څخه زيات كار اخلي؟ ځكه كوښښ كوي چې د جانب مقابل اعتماد په ځان پيدا او لاسته يې راوړي.

د مذاكراتو په مېز مهمه خبره دا ده چې دواړه طرفونه پر يو بل باندې اطمينان نه لري او يو د بل باور او اعتماد نشي درک كولای او دا اندېښنه ورسره وي چې آيا جانب مقابل به خپلو وعدو ته ژمن پاتې شي كه نه؟

او ګمان يې همدا وي چې مقابل جانب زما د دوكه كولو لپاره نقشه برابره كړې ده.

د دښمن سره خبرې دا يو ځانګړی مهارت غواړي، هرڅوک دا كار نشي كولای، بيا د مذكراتو په جريان كې دا ډېره مهمه مسئله ده چې ته معلومه كړې چې آيا دښمن په خپلو خبرو كې صادقه دی او كه نه؟ په عهد وفا كوي او كه نه؟ ځكه چې يو ځل دې مذاكراتو كې شكست وخوړ، دكلونو كلونو كوښښ به دې په يوځل له منځه لاړ شي او معنوي سرمايه دې په همدې ختميږي، ظاهر كې به يو څه لاس ته راوړې، خو ټول معنويت به دې له لاسه وركړی وي، معنوي لاسته راوړني هغه دي چې دا كلونه كلونه د هغې د لاسته راوړلو او د هغې نه د دفاع لپاره تاسې نظامي ميدان كې مبارزه كړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اما دښمن سره د دښمن د قوانینو په چوکاټ کې د مذاکراتو نتیجه به همدا شي چې د کلونو کلونو قربانیو په پایله کې ترلاسه کړې معنوي لاسته راوړنې به دې په سیند لاهو شي، د کفارو د نظارت او د هغوی د حکم اخیستو لاندې به په مؤقت ډول چوکۍ او یو څه قدرت ترلاسه کړي، مګر دا به ډېر مؤقت وي چې روښانه مثال یې دغه سیکولر اوسنۍ اداره ده.

ډېر کله په نظامي جګړه کې به دې میدان ګټلی وي خو په ډیپلوماتیکه جګړه کې به یې وبایلې،ډېرى خلک کفارو سره مذاکرات ډېره آسانه چاره ګڼي، خو داسې نه ده! بلکې دا ډېر ژور مسائل دي، تاسو وګورئ کفارو د سولې په نوم د مذاکراتو له لارې طالب ته په کومه طریقه ماته ورکړه، ځنکه یې له خپلو دعوو څخه په شا کړل، او د بین الملل قوانینو ته یې ژمن کړل، نو ځکه خو دغه دی نن سبا یې مشران ډلې، ډلې بې له کوم خوف او خطره هر چېرته روان دي او په غاړو کې یې د امریکا له لوري د بین الملل د کفري قوانینو د وراچول شوي زنګ شرنګاری وي.

د حقیقي مجاهدینو کامیابي په همدې کې ده چې مذاکرات هم د نظامي ستراتېژۍ د سیوري لاندې د همدې ستراتېژۍ یوه برخه وګرځوي، نه دا چې مذاکرات یو جدا او مستقله تګلاره او ستراتیژي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي. د دې خبرې مانا داده چې مجاهدين غوارې خپل اهداف ترلاسه کړي، د مذاکراتو شرایط یې پوره کړل،اوس د مسلمانانو د امیر په اجازه د دې لپاره چې نور هم ښه تېز او دقیق نظامي اهداف پلي کړي، يو طرف سره د مؤقتي ډزبندۍ لپاره مذاکرات کوي،یعنې سیاست کې باید د مذاکراتو په نوم مستقل فصل نه وي، دا باید د نظامي ستراتېژۍ برخه وي.

رسول اللهﷺ هم غوښتل چې نظامي ستراتيژي د مؤقتې سولې له لارې ښه تطبيق کړي او د هغې د لا پرمختګ لپاره مؤقت سوله کوي د دې لپاره چې اصل هدف خو د نظامي ستراتېژۍ رشد او پرمختګ دی، نو د هغې د چټکوالي او هغې ته د پراخۍ ورکولو په فکر کې دی، رسول اللهﷺ حديبيه کې يوې خوا ته له قريشو سره مؤقته سوله کوي، ترڅو هغه اصلي هدف چې د قتال ستراتيژي ده قوت او پرمختګ وکړي او همداسې يې هم وکړل، له حديبيې څخه چې کله مدينې ته راغی، نو تقريبا په دوهمه مياشت کې يې د خيبر يهودو باندې حمله وکړه او باقي زيات غزوات يې وکړل، ياني د يوه جهت سره د مؤقتې ډزبندۍ باوجود يې د خپل اصلي هدف (نظامي ستراتېژۍ) د تطبيق او لا پرمختګ لپاره کار واخيست.

مخکې مو وويل: چې د اسلام په سياسي نظام کې مذاکرات بايد د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظامي ستراتېژۍ يوه برخه وي، ياني که مجاهدين غواړي چې د قتال سيمه پراخه کړي او خپلې دغه نظامي ستراتېژۍ ته پرمختګ ورکړي، نو اميرالمؤمنين به دېته ګوري چې د دوی لپاره مصلحت په څه کې دی؟ د خپل اصلي هدف د ترلاسه کولو لپاره چې هغه د نظامي ستراتېژۍ پرمختګ دی د موقت وخت لپاره به د کفارو يو جهت سره د سولې اجازه ورکوي.

کفارو د ديپلوماتيکې جګړې په لړ کې څو څو ځله مسلمانان دوکه او مات کړي دي، ځکه هغوی دې جګړې ته يو پراخه باب پرانيستی دی او د نظامي جګړې ترڅنګ يې دا يوه د حل لاره معرفي کړې ده، ځکه کله چې په دښمن نظامي فشار راشي، ياني په نظامي ستراتېژۍ کې يې مات کړې، نو دلته دښمن غواړي د جګړې لوری بدل کړي، بيا نو وايي چې جنګ د حل لاره نده راځئ چې د مذاکراتو، ديپلوماتيکو او دوستانه اړيکو او يا نورو تجارتي او سياسي لارو چارو څخه مخې ته لاړ شو او خبرې وکړو.

د اسلام په سياسي نظام کې بايد د مذاکراتو لپاره د دښمن د اړيکو جالونه او دامونه ډېر محدود کړای شي او عام طور سره مجاهدينو باندې د کفارو سره مذاکرات کول بند وي او د جګړې دا باب چې کفار په کې ډېر مهارت لري د اوس لپاره بند ښه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه نو خليفة المسلمين په واليانو او اميرانو باندې د دې خبرې پابندي لګولې ده چې تاسو بايد دښمن سره د سولې خبرې ونکړئ او صرف د قتال ستراتېژۍ مخته يوسئ، ځکه هغوی پوهيږي چې دا د سولې خبرې دښمن سره هر څوک نه شي کولای.

صحيح ده چې يو کس به نظامي تجربه ولري، ښارونه او ملکونه به يې فتحه کړي وي، نظامي جګړه به يې ګټلې وي، تر يو حده افغانستان به يې هم نيولی وي، خو د ډيپلوماتيکې جګړې په نتيجه کې به يې دښمن بيا په سينه ناست وي.

نو د اسلام په سياسي نظام کې دا د هر چا کار نه دی، چې يې هر څوک وغواړي نو دغسې به د ډيپلوماتيکو اړيکو په نوم کفارو سره پخې اړيکې او دوستانې پيل کړي.

په شريعت کې د دې (ډيپلوماتيکې) جګړې لپاره يو اساسي اصل دی او هغه دا چې تاسو به هغه وخت کې دښمن سره د سولې او مذاکراتو خبره کوئ چې تاسو سره يو نظامي قدرت وي، که چېرته جانب مقابل عهد مات کړي نو بيا ورته صبر ونشي بلکې انتقام ترېنه واخستل شي.

خه طالبه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ستاسو د مذاکراتو نتیجه منفي راووځي نو بیا به د کفارو په وړاندې څه عکس العمل لرئ؟

فاتحینو ته وایو!

دا تاسې چې ورته د حدیبیې سوله وایاست نو آیا امریکا په مکرر ډول ستاسې دا کاغذي تړون مات نه کړ؟

په وړاندې یې ستاسو عکس العمل څه و؟

یوازې د خبرو غبرګون ... که نه کوم د رسول الله ﷺ په څېر تاسې هم نظامي اقدام وکړ!

نه هېڅکله هم نه.

یوازې مو په مظاهرو او سوال زاریو کې د تړون د نه ماتولو نارې ووهلې او همدا خبره مو ورته ټول په ټوله تلقین کړه چې اې ماته خوړلې امریکا! خیر دی د دوحې تړون ته ژمنه پاتې شه.

اوس چې پاکستان مو بار بار همدا ستاسې په منلو بین المللي کرښو او حقوقو تیری کوي او بیا همدا نارې وهئ چې موږ کمزوري یو، ښه چې کمزوري یاست نو بیا ولې مو جګړه ختمه اعلان کړې ده، ځکه چې د قوت یواځینی مرجع خو همدا قتال دی او دا خبره هم تاریخ ځان سره ثبت کړې ده چې تاسو په عمر کې هم د پاکستان په لور پورته نه دي کتلي او نوره جګړه کول خو لا ډېره لرې خبره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالی: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُواْ عَلَى مَا أَسَرُّواْ فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾(المائده 52).

ژباړه: ته ګورې چې د چا په زړونو کې چې د نفاق ناروغي ده، هغوی په همغوی کې په منډو ترړو اوړي را اوړي، وايي موږ ویریږو چې په کوم غم اخته نشو، خو لرې نه ده چې کله الله تاسې ته غوڅ بری درپه برخه کړي، یا له خپلې لورې څخه کومه بله خبره څرګنده کړي نو دا خلک به په خپل دغه منافقت چې په زړونو کې يې پټوی پښېمانه وي.

ورونو! د یوه نظام تهداب چې خراب وي نو بیا همداسې غلام تربېته جوړیږي او تر ابده غلامان پاتې کیږي لکه دوی چې دي.

موږ وایو چې دیپلوماتیکه جګړه باید د نظامي جګړې یو جزء وي، که چېرته مو پکې شکست وخوړ نو بیا له نظامي لارې کار اخیستل خو چا وړی نه دی.

د دښمن سره په مذاکراتو کې یو اساسي اصل هغه دا دی چې مجاهدین باید په قدرت کې واوسېږي، که چېرې دښمن تړون مات کړي او اسلامي نظام ته په هره برخه کې ضرر ورسوي، نو باید سخت انتقام ترې واخیستل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی سره خو څو ځله همدې کفارو عهد مات کړ او څومره مسلمانان یې د دوی د دروازغجنې سولې بلکې د دوی د تسلیمي څخه وروسته شهیدان کړل او څو ځله یې په همدوی هم تېری وکړ، مګر بیا هم دوی مړې سترګې ورته نیولي او د تړون د نه ماتیدو ډار را اخیستي دي او هره اونۍ یې د څلویښت میلیوني ډالرو کڅوړو ته خوله اوبه کوي.

وروڼو! د جګړې په ډګر کې کږلای شو چې د دښمن سره یو څه نرمي وکړو، اسیران یې د امیر په امر خوشې کړو، مګر په میدان د مذاکراتو کې د دښمن سره نرمي داسې مانا لري لکه خپل ځان دې چې پخپله په دار راځوړند کړی وي. د مذاکراتو په باب کې باید دښمن سره هیڅکله او هېڅ چېرې نرمي ونشي، ځکه چې دا د کفارو له لورې ډېره پیچیده مسئله ده، د کفارو کوښښ همدا دی چې مسلمانان د خپلې معنوي تګلارې څخه وښویوي او خپل دام کې یې را ایسار کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډیپلوماتیکي جګړې د ستونزمنتیا علت څه دی؟

علت يې دا دی چې ته د دښمن په اراده باندې نه پوهېږې چې څه اراده لري؟ آيا اراده کې تا سره ريښتونی دی او که نه د دوکې نيت لري؟

ځکه کافر دښمن هېڅکله له تا څخه نه راضي کېږي ترڅو د هغوی خبرو ته غاړه کېنږدې او که د هغوی خبرو ته دې غاړه کېښودله د دې لپاره چې له تا څخه خوښ او راضي شي، بس همدا ستا د هلاکت لمړنی ګام وو چې پخپله دې کېښود.

الله ﷻ فرمايي: ﴿وَلَن تَرْضَى عَنكَ الْيَهُودُ وَلاَ النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللّهِ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءهُم بَعْدَ الَّذِي جَاءكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّهِ مِن وَلِيٍّ وَلاَ نَصِيرٍ﴾ {البقرة: 120}

ژباړه: يهود او نصارا به هېڅکله له تا څخه خوشحاله نشي، ترڅو ته د هغو په لاره (دين) لاړ نشې. دوی ته په کلکه ووايه چې سمه لاره يوازې هماغه ده چې الله ښودلې ده او که ته له هغه علم څخه وروسته چې درکړای شوی دی د هغو په خواهشونو پسې لاړ شې؛ نو ستا هېڅ دوست او مرستندوی نشته چې د الله له نيونې څخه دې وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونړو! قطعاً په اوسني وخت کې دې ډيپلوماتيکې جګړې ته مخ او خپل سنګر خوشې نه کړئ، د مجاهدينو لخوا څخه نظامي سنګر او د دښمن لخوا ډيپلوماتيک سنګر انتخابيږي، که کله هم د دښمن ډګر او سنګر ته ورځې چې تاسره خو يوه وسله وي کنه، چې له خپله ځانه خو پرې دفاع وکړای شې، ځکه مونږ وويل چې خپل نظامي سنګر کې مبارزه کوو او د کفارو پرانيستل شوي سنګر ته نه داخليږو، ترڅو مو چې دا کافران سم نه وي ځپلي.

ډيپلوماتيک سنګر او ډګر هغه ميدان دی چې نن پکې طالب شکست خوړلی او بيا خلکو ته وايي چې مونږ امريکا ته شکست ورکړی دی، خو بل طرف يې همدا مشران ورته په سوال او زاريو بوخت دي چې مونږ سره مرسته وکړئ او مونږ په رسمياتو وپيژنئ او دلته خپل سفارتونه خلاص کړئ او حتی چې ورته وايي مونږ اوس تاسې ته د دښمن په سترګه نه ګورو، بلکې په ځان دا حتمي بولو چې له تاسې څخه دفاع وکړو.

الله رب العالمين دې هېڅ مسلمان دومره نه ذليله کوي لکه نن چې يې دوی کفارو ته ذليله کړي دي. دوی د ذلت آخري حد ته رسيدلي دي او ورځ تربلې نور هم رسوا کيږي، د امريکايانو څخه په دفاع کې دوی وژل کيږي، د روسانو په دفاع کې دوی وژل کيږي، د هندوانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د درمسالونو او ګېرجو په دفاع کې دوی وژل کيږي، د روافضو او کمونيستو چينايانو په دفاع کې دوی وژل کيږي، کوم کفر دی چې دوی ورباندې صرفه کړې وي، بس هر څه ډېر په ډاډ سرته رسوي او بيا نوم ورکوي چې زمونږ نظام اسلامي نظام دی.

کچېرې دښمن تاسې سره په ديپلوماتيکه جګړه کې نرمي او خنداګانې کوي، نو د دوه علتونو څخه به خالي نه وي.

لومړی: د دې وجې نه تاسې سره نرمې خبرې کوي چې په چل ول له تا څخه خپل کفري ملت لپاره منافع ترلاسه کړي.

دوهم: دا چې تا د جګړې په ميدان کې مجبوره کړی دی، دښمن دې دومره کمزوری کړی دی چې پرته له سولې ورته بله لاره نه ده ورپاتې.

په دې برخه کې په شريعت کې بله قاعده د مذاکراتو لپاره دا ده چې بايد تا دښمن دومره ټکولی او بې زړه کړی وي چې د دښمن له طرفه درته د مذاکراتو وړانديز او بيا مذاکراتو کې چې ته هره خبره ورته وکړې، هغه يې درسره ومني.

ديپلوماتيکه جګړه يوه داسې جګړه ده چې د دې په واسطه دښمن غواړي فکرونه او ضميرونه تسخير کړي، له همدې لارې ستاسې له منځه ډېر کسان خپل ځانته په قسما قسم حربو جلبوي او بالاخره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر ماهرانه طريقه يې د ايمانونو څخه خلاصوي او د ځان غلامان يې ګرځوي.

دا داسې خطرناکه جګړه ده چې امريکا په خپله تر ټولو ستره استخباراتي هېڅه قطر کې لومړى دوى ته په عصري هوټلونو کې دفترونه خلاص کړل، په مرور د وخت سره يې ورته همدلته کورونه ورکړل او د لوڅو او نيمه بربندو انجونو سره يې د ژورناليستانو په جامه کې ښه د مزې خلوتونه او مجلسونه ورباندې وکړل، بالاخره يې خپل شرطونه ورباندې ومنل او د يوې معاملې په صورت کې يې ورته افغانستان وسپاره، دا ټول کارونه يې د يوه منظم پلان له مخې سرته ورسول، نن همغه اهداف چې کفارو ورته مستقيم کار کولو او ميلياردونو ډالر يې پرې مصرفول، همدوى ورته همغه اهداف د ډېرو کمو پيسو په مقابل کې پرمخ وړي.

کله چې دښمن د جګړې په ميدان کې د مذاکراتو وړانديز وکړ چې جنګ بس دى نوره سوله يا خبرې درسره کوم چې تاسو څه غواړئ همغه به کيږي، نو دې وخت کې به د مسلمانانو امير د نورو مشرانو په مشوره ژر تر ژره خبره راټولوي، داسې وخت چې دښمن ځپل شوى او د تسليمۍ يا سولې وړانديز درته کوي، بايد چې نور زيات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت او فرصت ورنکړای شي، ځکه دښمن چې له تا څخه د جګړې درولو او خبرو کولو لپاره وخت غواړي، نو دې تر شا څو هدفه لري.

لومړی هدف: یې دا دی چې حقیقت کې دښمن د جګړې میدان کې ضعیفه او د نورو کفارو نه یې تمه قطعه شوې، مرسته ورته نه راځي، خپله هم نور د جګړې توان نه لري او ستړی شوی دی نو ځکه تاسو سره د سولې خبرې کوي او مؤقت وخت لپاره د جګړې ودرول غواړي.

دوهم هدف: یې دا دی چې د سولې او مذاکرې په نوم ستاسو څخه وخت اخلي او په همدې وخت او فرصت کې دویم ځل لپاره خپل ځان اکمالوي، شاته مرستندویه ګروپونو سره اړیکې قایموي او خپل ځان هم قوي کوي، بیا که د مذاکراتو صحنې ته هم راشي نو داسې خبرې او وړاندیزونه به درته وکړي چې ګواکې تا ترینه وخت اخیستی و او داسې شرایط به در مخکې کړي چې بیا به د دې شرایطو د نه منلو په وخت کې به تاسې جګړه هم نه شې کولای، ځکه اوس هغه ځپل شوې دښمن بېرته ځان اکمال کړی دی او د یوه قوي دښمن په حیث درسره مبارزه کوي.

دریم هدف: یې دا دی چې کله دښمن د جګړې په میدان کې ښه وځپې او دوی درته د مذاکراتو وړاندیز درکړي او په مذاکراتو کې د وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخيستو غوښتنه وکړي، نو ځيني وخت د دښمن هدف رښتيني سوله نه وي بلکې د دغه مذاکراتو له لارې غواړي چې ستاسې په منځونو کې هغه مرجفين او منافقين ومومي چې تل دښمن سره د بې شرطه مذاکراتو غوښتونکي وي، نو د همدې مذاکراتو څخه دښمن استفاده کوي او دغه راز خلکو سره راشه درشه او اړيکې قايموي، کوښښ يې همدا وي چې له همدې طريقه دغه منافقين او مرجفين اکمال کړي، هغوی وروزي، خپلې برنامې او طرحې ددې لپاره ورکړي چې له داخل څخه د مجاهدينو نظام تخريب او د شکست زمينه برابره کړي.

سعد بن أبي وقاصؓ د قادسيې په جګړه کې د دې لپاره چې د اسلام په سياسي نظام کې د ډيپلوماسۍ لومړنی رکن چې دعوت دی تطبيق کړي دښمن ته وړانديز کوي او ورته وايي چې اسلام قبول کړئ، با وجود ددې چې د دښمن تعداد ډېر زيات دی، په تاريخ کې راځي چې تنها دښمن درې ديرش غټ فيلان لرل چې دا په حساب د دوی ثقيله وسله وه او بل طرف ته مسلمانانو سره يو دانه هم نشته، يزدګرد په جګړه کې ډېر مهارت درلود، د جګړې په تکتيک باندې پوه کس و، نو يزدګرد په زغرده دعوت رد نکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ ووېل چې دښمن په دې وخت کې څو اهدافه تعقیبوي که چېرته یې هدف مغرضانه هم نه وي نو پدې وخت کې مسلمانان باید زیات فرصت ورنکړي، خبره ډېره ژر راټوله کړي، ځکه چې د وخت په اخیستلو کې دښمن خپل اهداف لري، دا به یې ویل چې نن وخت راکړه سبا وخت راکړه، دوه ورځې وخت راکړه، درې ورځې وخت راکړه، په دې چل سره یې غوښتل چې د مسلمانانو حالت معلوم کړي، ځکه چې د مسلمانانو صف یو متحد او قوي صف و، نو جرأت یې نشو کولای چې پر مسلمانانو حمله وکړي، د یزدګرد یو هدف دا هم و چې د مسلمانانو په صف کې کوم منافقان یا مرجفین پیدا کړي ترڅو پدې طریقه د مسلمانانو په صف کې اختلاف واچوي او شکست سره یې مخ کړي، چې بدبختانه همداسې وشول په شروع د جګړه کې د ثقیف قبیلې نه یو کس د مسلمانانو څخه جدا او کفارو ته تسلیم شو، نتیجه دا شوه چې اوله ورځ جګړه د دښمن په ګټه تمامه شوه، دې جګړې درې شپې او ورځې دوام وکړ، په آخري ورځ ډېره قوي جګړه او معرکه وشوه، تاریخ کې راځي چې په یوه شپه او ورځ کې شپږ زره مجاهدین شهیدان شول، خو ولې بیا هم مجاهدینو سنګر خوشې نه کړ، سست او تسلیم نه شول، تر دې چې د اسلام یو زمري هلال بن علقمه د رستم خېمې ته ځان ورساوه او رستم یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مردار کړ، کله چې د هلال بن علقمه په لاسونو رستم مردار شو، نو د فارسیانو روحیه ضعیفه او انګېزه یې ختمه شوه، نور ورسره د جګړې مورال نه و، بالآخره دښمن په تېښته شو او جګړه د مسلمانانو په ګټه تمام او الله رب العالمین فتحه ورکړه، د دښمن ډېر زیات کسان اسیران شول، تاریخونه لیکي چې مجاهدینو دومره زیات د فارس مجوسیان اسیران کړي ول چې په قتلولو یې ستړي شول، نو آخر کې به مسلمانانو یو اسیر ته وویل چې دا بل اسیر قتل کړه، الله رب العالمین دښمن دومره سخت ذلیله او رسوا کړ او الله ﷻ دومره رعب د هغوی په زړونو کې واچاوه چې یوه ډله اسیرانو ته به مجاهدینو وویل چې دا بله ډله ووژنئ او هغوی به دا چاره عملي کوله.

ځکه اول رکن د دیپلوماسۍ (د دعوت ستراتیژي) کې دښمن د چل ول څخه کار واخیست، نو بیا په هغوی باندې نظامي اقدام وشو او داسې جګړه ورسره مسلمانانو وکړه چې په یوه شپه ورځ کې شپږ زره مجاهدین په شهادت رسېږي، خو بیا یې هم پښې نه سستېږي.

ځکه د لومړني او دوهم رکن د نه منلو په صورت کې به بیا له کفارو سره داسې سخته جګړه کوي چې له خپل تصمیم څخه په شا شي او یا دعوت او جزیې ته غاړه کېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې د قادسیه د جګړې واقعه ذکر شوه د عمرؓ د خلافت په دوران کې د قادسیې جګړه رامنځته شوه د مسلمانانو امیر سعد بن ابي وقاص ؓ سره په دې جګړه **کې شپږ دیرش زره** مجاهدین یو ځای کیږي او ګډون پکې کوي، په پیل کې یې کوښښ وکړ چې د مذاکراتو له لارې دښمن ته خبر ورکړي چې زموږ د سولې یا مذاکراتو څخه درې اهدافه دي، یانې زموږ دیپلوماسي د نظامي ستراتیژۍ یوه برخه ده، غواړو دا ستراتیژي دربانديې تطبیق کړو، که مذاکراتو ته تیار یاست، نو اول اسلام منل دي چې باید دعوت قبول کړئ یا خو دا ده چې جزیه راکړئ او که دا دواړه نشئ کولای نو بیا دریم نمبر کې جګړه کول دي.

سعد بن أبي وقاصؓ اصلاً غواړي چې د اسلام قلمرو پراخه کړي، نو ځکه د دښمن سره د دیپلوماسۍ څخه کار اخلي او لومړنی رکن د دیپلوماسۍ چې دعوت دی همدا ورته مخ ته کوي او ورته وایي اسلام قبلوئ که دوهم رکن د دیپلوماسۍ څخه کار واخلو، بیا سولې ته تیار شئ او جزیې ته غاړه کیږدئ، که دېته هم تیار نه شئ نو بیا دریم رکن د دیپلوماسۍ دربانديې تطبیق کوم چې هغه جګړه او قتال دی.

نو کله چې بیا په دغه جګړه کې چې د فارسیانو سره مخ کیږي تاریخ وایي چې د دښمن لښکر دغه وخت **دوه لکه او څلویښت زره**

(c) ketabton.com: The Digital Library

(240000) و او ځينې تاريخونه وايي چې **يو لاک او شل زره كسان** (120000) و، په هر صورت د دښمن د لښكرو تعداد يو په درې له مسلمانانو څخه زيات و، چې د فارسيانو د لښكر عمومي مشري يزدګرد كوله او د جګړې قومانده او رهبري يې د رستم پهلوان په غاړه وه، سعدرضي‌الله‌عنه دښمن ته د دعوت وړانديز كوي چې اسلام قبول كړه، خو مقابل لورى نه مني،بيا ورته وايي جزيې وركولو ته تيار شه بيا يې هم نه مني،نو بالاخره ورسره د ديپلوماتيكې جګړې د درېم ركن څخه چې قتال دى كار اخلي او هغه ورسره عملي كوي.

د اسلام په لومړيو كې دغه ديپلوماتيكې اړيكې په ټولو جګړو كې پام كې نيول شوي دي، هرې غزوې ته چې رسول الله ﷺ مخكې شوى نو له مخكې څخه يې پر دښمن غږ كړى چې اسلام قبول كړه كه يې نه قبلوئ نو بيا جګړې ته تيار شه.

مګر چې دلته مو يوې كليدي خبرې او نقطې ته پام وي، هغه دا چې يو دښمن **سره به په يوه وخت كې درې واړه ستراتيژيكې مادې نه عملي كوئ** يا به پرې دعوت منې، يا به يې سولې ته اړ كوې او جزيې ته به يې تياروې او يا به ورباندې جنګ كوې، داسې منافقت به ورسره نه كوې چې يو طرف ته دې ورسره جګړه روانه كړې وي او بل طرف ته همدې كفارو سره راشه درشه او د سياسي دفترونو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم دې ورسره کلونه پخه ملګرتيا، دوستي او د اسلام په سر معاملې شروع کړې وي.
عامو مسلمانانو ته وايو چې څوک به تاريخ کې داسې دليل وړاندې نکړي او يا شرعي سياست کې به داسې کوم څه ونه ليدل شي چې يو طرف ته دې له همدې دښمن سره جګړه روانه کړې وي او بل طرف ته دې ورسره مجلسونه او خنداګانې شروع کړې وي او کلونه کلونه دې د سياسي دفتر په نوم کفارو ته حسابي ورکړې او د کفارو اعتماد د ځان په لور راجلب کړې، نه! که چېرته دښمن سره د سولې خبرې کوې،نو دې وخت کې به دې نظامي ستراتيژي ودرولی وي که چېرې دښمن جزيې ته تيار شو،نو نظامي ستراتيژي به دې همدې دښمن سره درولې وي او که چېرته دښمن سره نظامي جګړه کې ښکېل وې، نو بيا چې دې ترڅو دښمن سم نه وي ځپلی د سولې او جزيې ورکولو خبره به همزمان د قتال د ستراتېژۍ سره يوځای مخ ته نه وړې، چې يو طرف ته دې قتال شروع وي او بل طرف ته دې د کفارو له همدې ډلې سره مجلسونه او خنداګانې روانې وي.
په ځانګړي ډول دفاعي حالت کې چې دښمن درباندې تعرض وکړ، نو دلته بيا نور مجلسونه ، خبرې او عذرونه شرعي سياست نه دی، بلکې دلته به بيا هر څه يوازې د قتال له لارې دښمن سره حل کوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او که چیرته جګړه بیخي تعرضي وي یعنې ستا لخوا پر کفارو شروع شي، نو بیا به هم یو وخت کې د کفارو یوې ډلې سره یوه ستراتیژي باندې به عمل کوې او مخ ته به ځې.

دې فاتحینو(!) چې امریکا باندې حمله کړې او هلته یې جګړه روانه کړې وی او بیا یې امریکا ته ویلي وی چې که جزیه راکوې نو سوله درسره کوو او یا به اسلام قبلوې او که دواړه صورتونه نه منې نو بیا مونږ جګړې ته ادامه ورکوو ترڅو د اسلام قلمرو پرمختګ وکړي، نو بیا به دوی یوه د اوړو پوزه خپل نظام ته جوړه کړې وی او دا ادعا یې بیا کؤلای شوه چې زمونږ نظام اسلامي دی.

خو چې ترڅو اسلامي خاوره د کفارو لخوا اشغال وي نو د دغه خاورې آزادي به یوازې په نظامي ستراتیژۍ سره ترلاسه کوو، کله چې مو دا ټوله اسلامي خاوره آزاده کړه نو بیا کفارو باندې تعرض شروع کوو، بیا دلته دیپلوماتیکي اړیکې د خپلو درې ارکانو مطابق پام کې نیول کیږي (یا دعوت منل، یا دېته اړ کول چې اسلامي نظام ته جزیه ورکړي او یا جګړه جاري ساتل) او د همدې ارکانو مطابق به یې مخته بیایو، همدا زمونږ سیاسي دریځ او تګلاره ده، له الله رب العالمین څخه ځانته او بیا خپلو ټولو مشرانو ته په همدې دریځ باندې د ثبات او استقامت غوښتنه کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو باندې د تعرض په حالت کې لومړی دوی ته دعوت ورکوﺆلای شي که يې قبول نکړ نو د سولې خبرې به ورسره کوې، خو په دې شرط باندې چې يا جزيې ته تيار شي ترڅو د حملې نه خلاص شي او يا به مؤقته ېزبندي وي، ترڅو بل طرف ته کفار وځپل شي او يا به ورسره مستقيم د دعوت او د سولې د نه منلو په صورت کې قتال پيل کيږي.

که د يوه لور کفارو ته دعوت ورکړې او د بل لور کفارو سره د جزيې خبرې رواني کړې او په يوه دريم محاذ کې نورو کفارو سره جګړې ته دوام ورکړې، نو همدغه غوره پلان دی، داسې به نه کوې چې ټولو کفارو سره د سولې خبرې وکړې او نور به د جزيې نه انکار کوې او تر ابده د جګړې خاتمه اعلانوې، ځکه چې دا شرعي سياست نه دی او دا هغه څه دي چې د بين الملل کفري سياست يې درڅخه غواړي.

ځکه چې کفارو ته دعوت او په کفارو جزيه منل دا د اسلامي ديپلوماسۍ دوه رکنه دي، چې په اصل کې بايد دا درې رکنه او اساسات مراعات شي.

ياني دعوت بايد دوامداره وي، کفارو سره به جګړه همېشه وي، د يو طرف کفارو سره چې مؤقته سوله کوو د هغې نه مو هم هدف دا دی چې بايد بل طرف ته نور کفار وځپل او ووهل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فی الحال طالبان چې د کومو ډیپلوماتیکو اړیکو چیغې وهي دا اړیکې باید عام ولس ته تشریح کړو چې د طالبانو دا اړیکې په کوم اصل او اساس دي او دې اړیکو کې فیصلې کوم قانون ته وړاندې کیږي؟ اسلامي قانون ته که د بین الملل کفري قانون ته؟

کومې اړیکې چې نن سبا د ډیپلوماسۍ په نوم د بین الملل د کفري قانون تر چتر لاندې قایمیږي مانا یې دا ده چې د یوه هېواد اړیکې، سلوک او تګلاره (خارجي سیاست) د بل هېواد سره د بین الملل د کفري قوانینو مطابق عیار کړي چې آینده ټول ملاقاتونه او خبرې اترې د همدې بین الملل له لورې د ورکړل شوي او تعیین شوي صلاحیت او چوکاټ مطابق ترسره شي، دېته وايي د بین الملل تر چتر لاندې ډیپلوماسي.

څوک چې نن سبا وايي موږ ډیپلوماتیکې اړیکې غواړو او خپلې خبرې اترې بل هېواد سره د ډیپلوماسۍ له لارې حل او فصل کوو، مانا یې همدا ده چې بین الملل د دوو هېوادونو ترمنځ د اړیکو کوم چوکاټ چې تعیین کړی، په همغو قوانینو اړیکې ټینګول غواړو که ته هم وغواړې چې د بین الملل په همدې تعیین کړي چوکاټ کې د بل هېواد سره اړیکې ټینګې کړې او ټولې اړیکې په همدې اصولو وپالې، نو له ایمانه به ځان کنګال کړې، ځکه چې دېته وايي د بین الملل له لوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع شوې سياسي ديپلوماسي، چې نن سبا يې طالبان ډېر په شوق او ذوق زمزمه کوي او ډېر ورته خوشحاله دي چې مونږ کفارو سره ديپلوماتيکې اړيکې غواړو.

دا د ديپلوماسۍ او ديپلوماتيکو اړيکو الفاظ بايد پوره وسپړو او د يوه مجاهد او مسلمان ذهن پرې خلاص کړو او د مخالفينو د لاس لاندې کشرخېل پرې پوهه کړو چې ستا مشران داسې خبرې کوي، د دې په مانا تاسو پوهېږئ چې دوی څه وايي او که نه؟

ديپلوماتيکو اړيکو مانا هم دا ده چې د يوه هېواد نه يو هيئت لاړ شي بل هېواد ته او د دې هيئت هدف د خپل دولت او وګړو د عامو تامو منافعو او ګټو ساتل او ترلاسه کول وي، نور پرته له دې دا اړيکې هېڅ مانا نه لري، دا چې وايي چې زه د امريکا سره ديپلوماتيکې اړيکې غواړم او امريکا نه هم همدا تقاضا لرم، ياني کچېرته د امريکا ديپلوماتان راغلل افغانستان ته د دوی کار او وظيفه څه ده؟ کار يې د خپل دولت **(امريکا)** او د خپلوخلکو **(د امريکايي وګړو)** چې هر ځای کې وي د هغوی تحفظ او هغوی ته ګټه رسول دي، همدې هدف لپاره د جانب مقابل نه تضمين واخلي، خبرې او بحثونه ورسره وکړي.

ياني طالبان به په ديپلوماتيکو اړيکو کې هر کافر ته وايي چې موږ ستاسو د ملت او حکومت د تحفظ لپاره امضاګانې او دا تضمين

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکوو چې تاسې ته به هېڅ ضرر نه رسېږي او همداسې یې هم وکړل.

د دوه هېوادونو ترمنځ دیپلوماتیکې اړیکې د بین الملل په اصولو جوړېږي، اصول ورته بین الملل ټاکي، یانې هله به ستا د نورو هېوادونو سره دیپلوماتیکې اړیکې ټینګېږي چې کله د بین الملل کفري قانون ته غاړه کېږدې او دا ښکاره خبره ده چې د بین الملل قانون یو کفري قانون دی.

دلته به د دې اړیکو یو بل کفر راښکاره کړو، هغه دا چې د کفارو سره دوستانه اړیکې د همدغه دیپلوماتیکو اړیکو په سبب رامنځته کیږي همدا اړیکې د کفارو سره دښمني په دوستۍ بدلوي، ځکه د بین الملل ټول قانون به ته منې بیا به دیپلوماتیکو اړیکو ته داخلیږې، د طالب مشرانو ته موږ وایو چې نور کفرونه مو پرځای پرېږدئ، یوازې دغه کفارو او مرتدینو سره د دیپلوماتیکو اړیکو کفر مو هم ستر کفر او ښکاره کفر دی چې ستاسې دښمني یې کفارو سره په دوستۍ بدله کړه، چې دا هم لکه د لمر په څېر د اسلام یو ماتونکی ناقض دی.

قال تعالی: **إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ -25- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿26 سورة محمد﴾

ژباره: حقیقت دا دی کوم کسان چې د هدایت له روښانه کېدو څخه وروسته په شا وګرځېدل، د هغوی لپاره شیطان دغه کړنلاره آسانه کړې ده او د درواغجنو هیلو لړی یې د هغو لپاره اوږده کړې ده.

دا ځکه چې دوی وویل هغه خلکو ته چې دا نازل شوی کتاب (قرآن) بد ګڼي موږ ستاسو اطاعت کوو ځینو خبرو کې، یقیناً الله د دوی راز باندې پوهیږي.

الله رب العالمین هغه چاته د مرتد خطاب کړی دی چې کفارو او هغه کسانو ته چې د الله رب العالمین رالیږل شوی دین (سیاست) بد ګڼي، هغوی ته ووایي چې موږ ځینو (ډیرو لږو) کارونو کې ستاسې خبرې منو.

افسوس! د هغه چا په حال چې اونۍ کې یو ځل کفارو ته دا حامخا وریادوي چې موږ ستاسې د بین الملل ټولو کفري قوانینو ته ژمن یو.

الله اکبر! الله رب العالمین مسلمانان منع کړي دي چې ظالم طرف میلان ونکړي، دا لا پرېږده چې یو کس دې ځانته مسلمان ووایي او بیا د کفارو طرف میلان وکړي او د هغوی له قوانینو راضي شي، دا بلکل د یو مسلمان شان سره نه جوړیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: **وَلاَ تَرْكَنُواْ إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاء ثُمَّ لاَ تُنصَرُونَ {113سورة هود}**

ژباړه: ددغه ظالمانو لورې ته يو بخرى مه کږيږئ، که نه نو دوزخ به مو ونغاړي او تاسې به کوم داسې دوست او سرپرست ونه مومئ چې د الله څخه مو وژغورلای شي او له هېڅ يو ځای څخه به تاسې ته مرسته ونه رسيږي .

مفسرين وايي (**الرکون معنى الرضا**) ده يعنې الله رب العالمين مومنان د ظالمانو د خبرو او فيصلو باندې راضي کېدلو څخه منع کړې دي، دا خو بيخي عجيبه ده چې يو کس د اسلام په نوم را اوچت شي او بيا د کفارو قوانينو ته ژمن پاتې شي او د هغوی په فيصلو باندی راضي شي.

طالبه! دا خبرې د الله رب العالمين د کلام څخه را اخيستل شوي دي، يو وخت به همدا آيتونه تا تفسيرول، هغه پرونی کوم تفسير د همدې آياتونو چې تاسې کاوه، نن تاسې ورباندې مرتد شوي ياست، والله خير مو غواړو د الله دين ته رجوع وکړئ، د څو ورځو واک په نشه کې خپل ابدي ژوند مو مه خرابوئ، سم کلک ايمان راوړئ، پوره اسلام قبول کړئ، کفارو سره موالات خوشې کړئ، د هغوی لپاره مسلمانان مه وژنئ، قسم په الله که يواځې تاسې سره زموږ جګړه په دې وي چې ولې خلافت سره بيعت نه کوئ، همدا واک ستاسې بيخي بيعت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوئ، خو اسلام سره دښمني او کفر سره مو دوستي بنده کړئ، مسلمانان مه تعذیبوئ، که مو اسلام او مسلمانانو ته خیر نه رسیږي نو د کفر خوشحالۍ لپاره شر هم ورته مه رسوئ.

وروڼو! همېشه چې یو باطل درسره مبارزه کوي، د باطل په نوم یې نه کوي،بلکې ظاهراً به دوی د اسلام چغې وهي، خو شاته یې د اسلام په ضد ډېر اهداف پراته وي، خپل تور مخ ته سپین رنګ ورکوي، په ظاهره به سپین ښکاري مګر په اصل کې به تک تور وي، د فعلي دښمن مثال همدغسې دی، لاندې به یې ټول د سر نه تر پښو کفر پټ وي، لېکن دغه کفر به یې په سپینه جامه، غټه ږیره او غټه لونګۍ او یو جوړ تسپو کې پټ کړی وي.

کفارو سره د هغوی په قوانینو باندې فیصله کول او دېته راضي کېدل چې ته دهغوی خودساخته قوانین عملي کړې،نو بیا دا صراحتاً کفر دی، ځکه کفر هېڅکله د اسلام خیر نه دی غوښتی او نه یې غواړي.

الله تعالی فرمایي: ﴿"وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا"﴾ ﴿سُورَةُ البَقَرَة: 217﴾

ژباړه: هغوی به ستاسې سره تل په جنګ اخته وي، ان تر دې چې که یې وس ورسېږي، نو تاسي به له دې دین څخه واړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې لپاره چې زه او ته په دغه ډګر کې ناکام نشو نو دغه ديپلوماتيکه جګړه ډېره منحصره او را لنډوو، په ځانګړې توګه د خپلې نظامي جګړې يو جزء يې ګرځوو،که نظامي جګړه کې موږ غواړو مخکې لاړ شو نو د دې يو جزء به زموږ ديپلوماتيکه جګړه وي او بس.

ورونو! رسول اللهﷺ هم د ديپلوماتيکو اړيکو لپاره سفيران لېږلي دي، لېکن ډېر د محدود کار لپاره يې لېږلي او په ځانګړو شرطونو سره يې استولي و، يو اساسي شرط د اسلام په سياسي نظام کې دا دی چې د دغه سياسي ماموريت لپاره چې کوم کس ټاکل کيږي، نو د نوموړي وظيفه به ډېره محدوده او د يوه ځانګړې کار لپاره به وي، کوم سفير چې د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې لېږل کيږي، د دې کس همغه وظيفه ده کومه چې د امير لخوا ورته سپارل کيږي، د کار د ختمېدو سره به متصل خپل طرف ته ځان رسوي، ياني يوازې پيغام به رسوي او بس! نور به بېرته د اسلام مرکز ته راګرځي، په بل تعبير ستا سياسي دفتر او مرکز به دارالاسلام کې وي نه د کفارو ملکونو او يا د هغوی استخباراتي هڅو کې.

او همدا راز د اسلام د سياسي نظام له لورې چې کوم پيغام لېږل کيږي، دا بايد ډېر لنډ، شفاف، صريح او په قاطعو الفاظو باندې وليکل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فارس چې د هغه مهال یوه ستره او قدرت منده امپراتوري وه، رسول الله ﷺ ورته په لنډو الفاظو کې په پوره فصاحت ځو کرښې ولیکلې او بس.

رسول اللهﷺ په اسلامي نظام کې دیپلوماتیکه جګړه د نظامي جګړې یو مختصر او محدود جزء و،ځکه نو هغه مهال د اسلام قلمرو ورځ تر بلې پراخوالی موندہ،په څو لسیزو کې د اسلام قلمرو له شرقي اروپا څخه تر شمالي افریقا، ایران، هند او ماوراءالنهر ته ورسېد، نو د اسلام سیاسي دیپلوماسي هغه وخت د هېڅ کفري قانون پیروي کوونکې نه وه او نه به آینده کې وي، ان شاء الله.

لېکن اوسنۍ دیپلوماسي ټوله د بین الملل د کفري قوانینو د چتر لاندې راځرخي، نو اوس پوښتنې دا دي چې آیا بین الملل زما او ستا خیر غواړي؟

آیا بین الملل په نړۍ د اسلامي نظام حاکمیت غواړي؟

نو مالومه شوه چې ترڅو چې اسلامي نظام حاکم نشي، تر هغې د کفارو سره دیپلوماتیکې اړیکې نه مطرح کیږي، کله چې د اسلام د سیاسي نظام مرکزیت تعیین،د اسلام قلمرو پراخه شو، بیا نو کفارو سره دیپلوماتیکې اړیکې مطرح کېدای شي او نتیجه یې هم بیا ډېره ښه راوځي، ډېر خلک به بیا پرته له جګړې تاسې ته تسلیمیږي او یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

به اسلام قبلوي، ځکه چې ستاسې ديپلوماسي به د هېڅ کوم کفري نظام تابعداره نه وي، بلکې د اسلام د سياسي نظام له اوامرو او قوانينو به سرچينه اخلي او همدغه ديپلوماسي به مو د اسلامي نظام څخه اصول او صلاحيت ترلاسه کوي چې دا اصول په اسلامي نظام کې همغه د درې ستراتيژيو تطبيق ته زمينه سازي ده، چې د دې په پايله کې به يا دعوت ته زمينه مساعديږي، کفري هېوادونه به اسلام قبلوي او يا به جزيې ته غاړه ږدي او د اسلام قلمرو به پراخيږي او يا به هم قتال جريان مومي لکه مدينه يې خه مثال دی.

ورونو! نن سبا ديپلوماتيکې اړيکې پرته له دې چې تاسې د ارتداد کندو ته ګذار کړي کومه ښېګڼه نه لري، نن سبا کفار په قدرت کې دي، قوانين هم د هغوی د تطبيق وړ دي او هر څه ته اصول هم همغوی تعيينوي، دا د بين الملل کفري غوجل خو څه ددوی په واک کې نه ده چې قوانين به يې همدوی جوړ کړي وي بلکې د ملل ملحده ټول واک، اختيار او دا هر څه کفارو سره دي، که هغه د نړۍ د هېوادونو لپاره د قوانينو تصويب او توشيح ده او که د نړۍ نوره بدماشي ده، ټوله د کفارو سره ده.

اوس که څوک په دې ګمان وي چې کفار د اسلام خير غواړي او بين الملل کې راټول او نور ټول کفار چې دي، دا د اسلام سره کومه دښمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه لري او دوی او ټول کفار چې کوم اصول تعيينوي دا د اسلام او مسلمانانو په ضرر نه دي، نو د داسې خلکو په ارتداد کې يوه ذره شک هم نشته،ځکه چې د داسې نظريې والا د الله او د هغه د رسول محمد ﷺ تکذيب کوي، ځکه چې الله ﷻ لخوا رالېږل شوی شريعت او دين همدا خبره په ښکاره الفاظو بيانوي چې کفار ستاسې خيرخواه نه دي، دا د الله رب العالمين او د مسلمانانو دښمنان دي.

همدا د بين الملل قوانين هېڅ وخت د اسلام او مسلمانانو په ګټه نه دي، د دې هر څه باوجود چې بيا هم نن سبا هر څوک کفارو سره د بين الملل د اصولو او قوانينو لاندې د مذاکراتو په مېز کېني، پرته له شکه مرتدين دي او د اسلام سره هېڅ ډول اړيکې نه لري.

الله ﷻ فرمايي: ﴿تَرَى كَثِيراً مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ (81) وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِالله والنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاء وَلَكِنَّ كَثِيراً مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ {المائده: 81}

ژباړه: نن، ته له هغوی څخه زياتره داسې خلك وينې چې د مؤمنانو په مقابله کې د کفارو ملاتړ او ملګرتيا کوي. په يقيني توګه ډېر بد عاقبت دی چې خپلو نفسونو يې ورته تيار کړی دی؛ دا چې الله پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی په غضب شوی دی او هغوی په تلپاتې عذاب کې اوسېدونکي دي، که په رښتيا سره دا خلك د الله، پيغمبر او هغه څه منوونکي وای چې پر پيغمبر نازل شوي ول؛ نو هېڅکله به يې د مؤمنانو په مقابله کې کافران خپل دوستان نه نيول مگر له هغوی څخه زياتره خلك د الله له اطاعت څخه وتلي دي.

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله د بره آيت تفسير کې فرمايي چې:

فدل على أن الإيمان المذكور ينفي اتخاذهم أولياء ويضاده، ولا يجتمع الإيمان واتخاذهم أولياء في القلب، ودل ذلك على أن من اتخذهم أولياء، ما فعل الإيمان الواجب من الايمان بالله والنبي وما أنزل إليه»

ژباړه: آيت په دې دلالت کوي چې دا کوم ايمان په آيت کې ذکر دی، دا د کافرانو دوستانه له منځه وړي او ورسره ټکراو لري، نو ايمان او د کافرانو سره دوستانه په زړه کې نه جمع کيږي، نو دا په دې دليل شو: چا چې دوی په دوستۍ ونيول نو واجب ايمان يې عملي نکړ چې په الله، د هغه په نبي او په هغه کتاب چې پرې نازل شوی ايمان لرل دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه ده چې هر کفر به کوي او بیا به وایي چې دا خو ډیپلوماتیکې اړیکې دي، داسې اړیکې خو په اسلامي نظام کې ځانته خپل شرایط لري، د رسول الله ﷺ له لورې به یواځې د یوه ځانګړي پیغام د رسولو او بېرته به د پیغام وړونکي د اسلام مرکز ته د راستنېدو پورې منحصرې اړیکې وې.

دوی که رجوع ونه کړي نو په دې تشو شعارونو یوازې د دوی په څېر یو څو کسان به دوکه کړي، نور نو د عقل او علم خاوندان خو نشي تېر ایستلای، د الله ﷻ په توفیق سره به مجاهدین د دوی دا باطلې څېرې نور هم مسلمانانو ته بربنډوي، هر مسلمان باید پدې ځان پوهه کړي، ځکه طالبان به درته وایي چې ولې رسول الله ﷺ سفیران نه وو لیږلي؟

نو باید ستاسې ذهن په دې مسئله خلاص وي چې رسول الله ﷺ که سفیران لیږلي، نو د یوه خاص هدف لپاره یې لیږلي و. هملته د کفارو په منځ کې د هغوی د اهدافو پاللو لپاره یې ورته سفارت او سیاسي دفتر نه دی جوړ کړی، چې هملته د هغوی د قوانینو د سیوري لاندې پاتې شي او د سفارتونو په نامه استخباراتي مراکزو کې د مسلمانانو د نابودۍ طرحې جوړې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول اللهﷺ خو به سفیران د یوه ځانګړي پیغام د رسولو په هدف لیږل، همدا یې وظیفه وه چې پیغام ورسوي او بېرته دارالاسلام ته راستون شي، اوس نو د رسول الله ﷺ له لوري د سفیرانو د لیږلو مسؤلیت او بیا په اوسني وخت کې د کفارو د قوانینو تر سیورې لاندې د هغوی د ګټو لپاره له هغوی سره دوستي او اړیکې ساتل، پالل، هغوی سره راشه درشه، د مسلمانانـو په خلاف تړونونه کول، کفارو سره په شریکه مسلمانان ترهګر ګڼل او بیا د کفارو په مرسته د مسلمانانو سره جګړه کول، هغوی سره پټې ناستې، مجلسونه، خنداوې، بنډارونه، خوراکونه او هغوی ته ضمانتونه ورکول، خو په خپل منځ کې سره ډېر توپیر لري.

حدیث کې راځي: **عن أبو هريرة أن رسول الله ﷺ قال: (لا تبدؤوا اليهود بالسلام، ولا النصارى بالسلام، فإذا لقيتم أحدهم في الطريق، فاضطروه إلى أضيقه.)**

ژباړه : رسول الله ﷺ فرمايي: تاسو يهودو او نصاراو ته په سلام کې مه ورمخکې کېږئ او کله چې تاسو د دوی څخه يو کس سره په لار کې مخامخ شئ نو تنګې لارې ته يې مجبور کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یهودو ته به اول ته سلام نه وراچوې! بیا دا نو چېرته روا ده چې هر چېرته ورته لاس په نامه ودرېږې، عذرونه ورته هم کوې، مېلمه پالنه یې هم کوې، په خپلو ساحو کې یې د یو نازولي مېلمه په څېر قدر کوې، امن یې ساتې او ددوی په ملت کې د شاملېدو غړیتوب ترې غواړې.

وروڼو! د اسلام په سیاسي نظام کې د ډیپلوماسۍ دا درې ارکان په مکمل ډول د بین الملل له قوانینو سره په ټکر کې دي.

دا درسره کفار قطعاً نه مني، ځکه موږ ورته د ډیپلوماتیکې جګړې نوم ورکړی، چې موږ یې عملي کوو او هغوی یې نه مني چې د هغوی د نه منلو په صورت کې دلته بیا موږ بله ستراتیژي هم لرو!

چې هغه **د قتال استراتیژي ده.**

طالب خو دغه فعلي افغانستان څخه یو لوېشت مخکې حق نه لري چې یو قدم واخلي او یا یوه خبره هم وکړي، بلکې خپل سفیران بار بار لېږي او ټولو کافرو، مرتدو هېوادونو ته دا خبره په تکراري ډول کوي چې موږ هېڅکله د خپل قلمرو د پراخېدو دعوه نه لرو او نه یې کوو، بلکې څه اصول چې د بین الملل دي، هغې ته احترام لرو، هغه زموږ قبول دي او موږ د اسلامي نظام ډیپلوماسي نه تطبیقوو او نه یـې تطبیقولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې بېغمه اوسئ، موږ خو هسې د اسلامي نظام دعوه هم دا ستاسې د اهدافو د ښه پاللو په خاطر کړې ده، لېکن عمل کې په هغه اصولو چې اسلام وضع کړي، یو قدم هم عمل نه کوو، تاسې چې کوم اصول وضع کړي، په همدې درسره مخکې روان یو، خو موږ صرف په رسمیت وپېژنئ!

نو دې فاتحینو (!) دا هر څه په عمل کې ثابت کړي، ټولې نړۍ ته دا معلومات دی او دا څه پټه خبره نده!

ابوبکر صدیق رضي الله عنه د خارجي سیاست (دیپلوماسی) په برخه کې لومړی قدم دا واخست چې شام ته یې د اسامه رضي الله عنه لښکر ولېږه، ابوبکر صدیق رضي الله عنه د مدینې څخه شام او عراق ته مجاهدین ولېږل، په هغه وخت کې عراق د فارس د امپراطورۍ د حکم تابع و او شام د روم د امپراطورۍ څخه متابعت کاوه او د هغې د اثر لاندې و، خو بیا هم ابوبکر صدیق رضي الله عنه دا خبره ونکړه چې اوس مصروف یو او رسول الله صلی الله علیه وسلم تازه وفات شوی دی، نو خیر لږ صبر به وکړو ځکه دا دواړه امپراطورۍ د هغه مهال قوي او قدرت والا امپراطورۍ وې، نه! داسې نه کوي، بلکې لومړی قدم چې خارجي سیاست کې اخلي همدا دی چې د پولو او کرښو غم نه کوي، له مدینې څخه شام او عراق ته پوځونه لیږي ترڅو د اسلامي خاورې قلمرو پراخه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه دوه لويو امپراطوريو د مقابلې لپاره يې د اسلام لښکرې ولېږلې، ځکه د ابوبکر او عمر رضي الله عنهما ډيپلوماسيانې د تورو په سيورو کې راځرخېدلې، موږ مخکې ويلي وو چې ډيپلوماسي د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې د نظامي جګړې يو جزء شمېرل کېږي، که همداسې وشي نو بيا به تاسو ډېر زر د اسلام برم او عظمت بېرته واپس کړئ او کفار به ذليله شي.

ځينې خلک مرتدينو سره د سولې خبرو کولو لپاره د ابوبکر ﷺ سوله او خبرې اترې دليل وړاندې کوي او وايي چې مرتدينو سره خبرې او مذاکرات جائز دي او دليل د امام شوکانيؒ هغه کوم فهم چې د ابوبکر ﷺ دې موقف نه اخيستلای هغه وړاندې کوي نو د الله متعال په خاص فضل سره لږ وړنا به په دې موضوع باندې هم واچوو.

لومړۍ خبره دا دی چې امام شوکاني ؒ هم يو انسان دی ممکن خپل اجتهاد کې خطا شوی وي لکه دا د سلف علماوو کې عامه خبره

دی چې کله کله هغوی خطا کېږي او موږ ته پکار دی چې هر کله حق خبره په قوي دلايلو راته بيان او ښکاره شوه نو بيا شخصيت پرستي په ځای بايد حق ته غاړه کېږدو نو ابوبکر صديق ﷺ چې کومو مرتدينو سره خبرې کړي دا دې د بزاخه وفد و چې (دا د طليحة بن خويلد الاسدي قوم و، نوموړي د نبوت دعوه کړې وه او خپل قوم يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره ملګرى شوى و او ټول مرتد شوي و نو خالد ﷺ ورسره د يمامې والاو نه وروسته جنګ وکړو او شکست يې ورته ورکړ چې بيا د ابوبکر ﷺ خوا ته راغلي و او د صلح غوښتنه يې ترې کوله نو صلح يې ورسره وکړه...) نو له دې څخه د مرتدينو سره د صلح په اړه استدلال کول صحيح نه دى، وجه يې دا ده: چې دوى د توبې لپاره راغلي و او اسلام يې قبلوو، او داسې نه و چې دوى به د صلح نه وروسته په خپل کفر پاتي وي، نو ابوبکر ﷺ ورله د توبې قبلولو لپاره دا شرطونه وويل: اسلحه به نه ګرځوي، د خپلو مړه شوو مرتدينو په اړه به دا منئ چې دوى جهنميان دي، د اوښانو څروونکو سره به پاتې کيږئ... او دا شرطونه يې ددې لپاره لګولي و چې د دوى ريښتنوالى ورته راښکاره شي چې په توبه کې ريښتوني دي او که دروغجن.

ددغه اثر په اړه ابن بطال :وايي: كانوا ارتدوا ثم تابوا، فأوفدوا رسلهم إلى أبي بكر يعتذرون إليه فأحب أبو بكر أن لايقضي بينهم إلا بعد المشاورة في أمرهم، فقال لهم: ارجعوا واتبعوا أذناب الإبل في الصحاري، انتهى. والذي يظهر أن المراد بالغاية التي أنظرهم إليها

(c) ketabton.com: The Digital Library

أن تظهر توبتهم وصلاحهم بحُسْن إسلامهم. [فتح الباري210/13 211]

ژباړه: دوی مرتد شوي و بیا یې توبه وویستله، نو خپل استازي یې په یو وفد کې س ته ولیږل چې عذر یې ورته وړاندې کوو نو ابوبکر س دا خوښه وګڼله چې د دوی په اړه وروسته له مشورې فیصله وکړي، بیا یې دوی ته وویل چې لاړ شئ صحراوونو ته او هلته اوښان څروئ..(ابن حجر وایې:) د دغه مهلت نه یې مراد دا و چې د دوی د توبې حقیقت راښکاره شي او د اسلام ریښتنوالی یې معلوم شي.

شیخ الاسلام ابن تیمیه وایې: فَهَذَا الَّذِي فَعَلَهُ الصَّحَابَةُ بِأُولَئِكَ الْمُرْتَدِّينَ بَعْدَ عَوْدِهِمْ إلَى الْإِسْلَامِ يُفْعَلُ بِمَنْ أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ وَالتُّهْمَةُ ظَاهِرَةٌ فِيهِ ، فَيُمْنَعُ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَهْلِ الْخَيْلِ وَالسِّلَاحِ وَالدِّرْعِ الَّتِي تَلْبَسُهَا الْمُقَاتِلَةُ، وَلَا يُتْرَكُ فِي الْجُنْدِ مَنْ يَكُونُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَيُلْزَمُونَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ حَتَّى يَظْهَرَ مَا يَفْعَلُونَهُ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ وَمَنْ كَانَ مِنْ أَئِمَّةِ ضَلَالِهِمْ وَأَظْهَرَ التَّوْبَةَ أُخْرِجَ عَنْهُمْ، وَسُيِّرَ إلَى بِلَادِ الْمُسْلِمِينَ الَّتِي لَيْسَ لَهُمْ فِيهَا ظُهُورٌ. فَإِمَّا أَنْ يَهْدِيَهُ اللهُ تَعَالَى، وَإِمَّا أَنْ يَمُوتَ عَلَى نِفَاقِهِ مِنْ غَيْرِ مَضَرَّةٍ لِلْمُسْلِمِينَ .[الفتاوی الکبری لابن

(c) ketabton.com: The Digital Library

تيمية ۳/ ۵۱۱، و مجموع الفتاوی ۳۵ (۱۵۸) و مختصر الفتاوی المصرية ص: ٤٧٧]

ژباړه: کوم کار چې صحابه و د دغه مرتدينو سره وروسته له اسلام راوړلو کړی دی، داسې کار به له هغه چا سره کيږي چې اسلام راښکاره کړي خو تهمت وربانديې وي نو له اسونو، اسلحو او زغرو څخه چې جنګيان يې اچوي، ترې منع کيدلی به شي او د مسلمانانو په لښکر کې به داسې څوک نه پريښودل کيږي چې يهودي يا نصراني وي او په دوی به د اسلام د احکامو پابندي کيږي دې لپاره چې د دوی ښه او بد راښکاره شي او څوک چې د ګمراهانو له مشرانو څخه وي او توبه راښکاره کړي نو له دوی څخه به جدا کيږي او د مسلمانانو هغه علاقې ته به بوتلل کيږي چې د دوی قوت په کې نشته نو يا خو به ورته الله هدايت کوي او يا به مسلمانانو ته له ضرر رسولو پرته په خپل نفاق مړ کيږي.

او په بل ځای کې شيخ الاسلام وايې: " وَلَا اسْتَعْمَلَ عُمَرُ قَطُّ، بَلْ وَلَا أَبُو بَكْرٍ عَلَى الْمُسْلِمِينَ: مُنَافِقًا، وَلَا اسْتَعْمَلَا مِنْ أَقَارِبِهِمَا ، وَلَا كَانَ تَأْخُذُهُمَا فِي اللَّهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ؛ بَلْ لَمَّا قَاتَلَا أَهْلَ الرِّدَّةِ وَأَعَادُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ مَنَعُوهُمْ رُكُوبَ الْخَيْلِ وَحَمْلَ السِّلَاحِ حَتَّى تَظْهَرَ صِحَّةُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تَوْبَتِهِمْ، وَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِسَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ وَهُوَ أَمِيرُ الْعِرَاقِ لَا تَسْتَعْمِلْ أَحَدًا مِنْهُمْ، وَلَا تُشَاوِرْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَإِنَّهُمْ كَانُوا أُمَرَاءَ أَكَابِرَ : مِثْلُ طُلَيْحَةَ الْأَسَدِيِّ، وَالْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، وَعُيَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ، وَالْأَشْعَثِ بْنِ قَيْسٍ الْكِنْدِي، وَأَمْثَالُهُمْ، فَهَؤُلَاءِ لَمَّا تَخوَّفَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ مِنْهُمْ نَوْعَ نِفَاقٍ لَمْ يُوَلِّهِمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ.[الفتاوى الكبرى لابن تيمية

٣/ ٤٥٠، ومجموع الفتاوى ٣٥/ ٦٥]،

ژباړه: هېڅکله هم عمر او ابوبکر رضي الله عنهما په مسلمانانو کوم منافق نه دی مشر کړی او نه يې د منافق له خپلوانو څخه څوک مشر مقرر کړی او نه د الله د دين په باره کې د چا له ملامتيا ويريدلي،بلکې هر کله چې دوی د مرتدينو سره جنگ وکړ او هغوی يې اسلام ته راوگرځول؛ په اسونو باندې له سپريدلو او له اسلحې گرځولو يې منع کړي دي تر دې چې د توبې صحيحوالې يې راڅرگند شي، عمر رضي الله عنه به سعد بن ابي وقاص ته ويل چې د عراق امير و: له دوی څخه هېڅا ته مشري مه ورکوه او مه ورسره د جنگ په اړه مشوره کوه څکه چې دوی د گمراهۍ غټ مشران پاتې شوي و لکه طليحه الاسدي، اقرع ابن حابس، عيينه بن حصن، اشعث بن قيس الکندي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د دوی په څېر نور، نو هر کله چې ابوبکر او عمر له دوی ځخه په یو ډول نفاق ویریدل نو مسلمانانو مشري یې ورته ورنکړه.

نو دا خبره راڅرګنده شوه چې دوی د توبې لپاره راغلي و او له توبې وروسته په خپل ارتداد نه دي پاتې شوي او د توبې وړاندې شوي شرطونو ته یې غاړه ایښې ده نو بیا ورسره صلحه شوې او توبه یې منل شوې ده.

که داسې حال وس هم موجود شي چې مرتدین توبه وباسي او صلحه کوي؛ امیر ته جایز دی چې صلحه ورسره وکړي. او دا د الله عام قانون دی چې کوم مجرم قبل القدرة د خپل جرم نه توبه وباسي؛توبه به یې قبوله وي لکه الله تعالی فرمایي: **إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ [سورة مائده: 34]،**

ژباړه: مګر هغه خلک چې مخکې له دې چې تاسو پرې برلاسي شئ، توبه وباسي، نو الله ښونکی مهربان ذات دی.

او بل ځای کې شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله په دې خبره اتفاق رانقل کړی چې د مرتدینو سره به صلح نه کیږي لکه هغه وایي: **هَؤُلَاءِ أَعْظَمُ جُرْمًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ مِنْ الْكَافِرِ الْأَصْلِيِّ مِنْ وُجُوهٍ كَثِيرَةٍ. فَإِنَّ هَؤُلَاءِ يَجِبُ قَتْلُهُمْ حَتْمًا مَا لَمْ يَرْجِعُوا إِلَى مَا خَرَجُوا**

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَنْهُ لَا يَجُوزُ أَنْ يُعْقَدَ لَهُمْ دَمَّةٌ وَلَا هُدْنَةٌ وَلَا أَمَانٌ وَلَا يُطْلَقُ أَسِيرُهُمْ وَلَا يُفَادَى بِمَالٍ وَلَا رِجَالٍ وَلَا تُؤْكَلُ ذَبَائِحُهُمْ وَلَا تُنْكَحُ نِسَاؤُهُمْ وَلَا يسترقون؛ مَعَ بَقَائِهِمْ عَلَى الرِّدَّةِ بِالاتِّفَاقِ [مجموع الفتاوى ٢٨/ ٤١٣]،

ژباړه: دوی د اصلي کافر څخه د الله، رسول او مومنانو په نزد ډیر غټ مجرمان دي له ډیرو لاملونو په اساس: څکه چې د دوی وژل فرض دي ترڅو چې دوی هغه څه ته نه وي راګرځیدلي له څه شي چې وتلي دي (يعني دين ته نه وي راګرځيدلي) دوی سره د ټکس پریکړه صحيح نه ده او نه ورسره د صلح پریکړه صحيح ده او نه د امان، او د دوی بندي به همداسې(احسانا) نه آزاديږي او نه به هم د پيسو يا سړيو په بدل کې آزاديږي او د دوی حلالې به نه خوړل کيږي او نه يې د زنانه و سره نکاح کيږي او نه به غلامان کيږي ترڅو چې دوی په خپل ارتداد پاتې وي؛ په اتفاق د علماو.

نو په دې قول سره دا خبره نوره هم واضحه شوه چې د مرتدينو سره صلح کول د سلفو د صحيح فهم خلاف دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه مجاهد ملګري پوښتنه او د هغې تفصیلي ځواب:

پوښتنه: د حدیبیې په سوله او د طالبانو په صلحه(!) باندې که خبره وشي او د حدیبیې د مبارکې سولې او د طالبانو په تسلیمی کې توپیر څه دی؟

آیا د طالبانو دا استدلال صحیح دی چې زموږ سوله د حدیبیې د سولې په څېر ده؟ ځکه طالبان دا خبره کوي چې رسول الله ﷺ هم سوله کړې او په دلیل کې یې د حدیبیې سوله وړاندې کړې ده، که دغه دواړو موضوعاتو باره کې خبره وشي او دا وویل شي چې د حدیبیې سوله کې کومه ستراتیژي،(دعوت،د اسلام د قلمرو پرمختګ او یا قتال) تطبیق شوې وه، ځکه موږ مخکې ویلي وو، چې د اسلام د سیاسي نظام په دیپلوماسۍ کې به دا درې اصول مراعات کیږي.

جواب: بسم الله الرحمن الرحیم قال الله تبارک تعالی: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ عَدُوِّى وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَآءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا۟ بِمَا جَآءَكُم مِّنَ ٱلْحَقِّ يُخْرِجُونَ ٱلرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ ۙ أَن تُؤْمِنُوا۟ بِٱللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَٰدًا فِى سَبِيلِى وَٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِى ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِٱلْمَوَدَّةِ وَأَنَا۠ أَعْلَمُ بِمَآ أَخْفَيْتُمْ وَمَآ أَعْلَنتُمْ ۚ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ﴾ [سُورَةُ المُمتَحنَة:1]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : اې ایمان راوړنکو! که تاسې زما په لاره کې د جهاد او زما د رضا ګټلو لپاره وطن پرېښی (له کورنو څخه وتلي یاست)نو زما او ستاسې دښمنان خپل دوستان مه نیسئ، تاسې له هغوی سره دوستانه اچوئ په داسې حال کې کوم حق چې تاسې ته راغلی دی، د هغه د منلو څخه هغوی انکار کړی دی او د هغوی چلند دا دی چې پیغمبر او په خپله تاسې په دې جرم له وطن څخه وباسي چې تاسې په خپل رب الله باندې ایمان راوړی دی، تاسې په پټه هغوی ته دوستانه پیغامونه مه لیږئ، په داسې حال کې څه چې تاسې په پټه کوئ او څه چې په ښکاره کوئ، په هر څه زه پوهیږم، هر څوک چې ستاسې څخه داسې وکړي هغه په یقیني توګه د سمې لارې څخه بې لارې شو.

درنو لوستونکو!

د امارت په تنظیم کې اوس هر کفر په ډاګه شوی او د دوی ناکامه هڅه دا ده چې خپل هر کفر توجیه کړي، خپله هره کفري کړنه د شریعت یو حکم وګڼي، چې د دغه کفري کړنو له ډلې یو هم کفارو سره د سولې په نوم کفارو ته د تسلیمۍ تړون دی، دوی دغه ذلیله کړنه په اسلام او مسلمانانو معامله د حدیبیې د مبارکې سولې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقایسه کوي، که څه هم خبره ډېره ښکاره ده او د هېڅ ډول توجیه، مقایسې او مقارنې وړ نه ده،خو بیا به هم موږ هڅه وکړو په همدې ځواب کې د حدیبیې د مبارکې سولې او په دوحه کې کفارو ته د طالب د تسلیمېدو د تړون مقارنه وکړو، په دی به رڼا واچوو چې د حدیبیې د سولې لاس ته راوړنې څه وې او د طالبانو د تسلیمۍ تړون اسلامي امت ته کوم زیانونه ورسول؟

د ډېرو کسانو سره دا پوښتنه ده چې د طالبانو د تسلیمۍ او د رسول الله ﷺ او قریشو ترمنځ د شوي تړون حدیبیې توپیرونه واضح شي.

طالبان کفارو ته د تسلیمۍ تړون د تائید لپاره د حدیبیې سوله په دلیل کې وړاندې کوي، نو د دوحې د تړون او د حدیبیې د سولې په تړاو به د الله ﷻ په مرسته یوه مقارنه او تحلیل وړاندې کړو:

لومړی به په دې خبره وکړو چې د حدیبیې په سوله کې کومه ستراتیژي (دعوت، د اسلام د قلمرو پراخوالی او یا قتال) ددې په پایله کې پرمختګ وکړ که په ټپه ودریده، پایلې یې څه وې؟

له دغه دریو ستراتېژیو کومه یوه یې د حدیبیې په سوله کې تطبیق شوه؟

لکه څنګه چې تاسې ته مالومه ده، چې د اسلام په سیاسي نظام کې کفارو سره سولې او خبرو ته هغه وخت اجازه شته دی چې دې دري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستراتېژيو ته لکه (دعوت، د اسلامي نظام د قلمرو پرمختګ او قتال) ستراتېژيو ته زمینه مساعده شي او یا پکې پرمختګ وکړي، لکه څنګه یې چې د حدیبیې د سولې څخه وروسته وکړ.

ورونــو! یو د اسلام د سیاسي نظام ساختار او بل د اسلام د سیاسي نظام تطبیق باندې مخکې پاڼو کې بحث وشو.

د اسلام د سیاسي نظام د ساختار په برخه کې هغه وخت د ډیپلوماتیکو اړیکو اجازه شته چې دغه درېو ستراتیژیو ته پکې زمینه مساعده شي:

1. **د دعوت ستراتیژي**
2. **جزیه/د اسلامي قلمرو پرمختګ ستراتیژي**
3. **د قتال ستراتیژي**

او د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق او عملي کېدلو کې د خارجي ډیپلوماسۍ تطبیق ته هغه وخت اجازه شوې چې دغه دوه شرطونه پوره کړو.

1. **یو نظامي قوت او پراخه ملاتړ درلودل.**
2. **بل قوي، خپلواک داخلي نظام او نظم درلودل.**

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس همدا قواعد چې ستاسې ذهن کې کېناستل، بیا تاسې څوک د دیپلوماتیکو اړیکو په نوم نشي دوکه کولای ان شاءالله.

لکه رسول اللهﷺ چې کله د حدیبیې طرف ته روان شو، نو مدینه کې یې داخلي قوي او مستقل نظام برابر کړی، چې بار بار ټولو کفارو سره هم لاس او ګریوان شوی او هم یې په بدر، اُحد او نورو غزواتو کې کفارو ته د خپل قوت نمایش وړاندې کړی،همداسې یې یو مجهز لښکر هم تیار کړی و.

د یو مثال په لړ کې به یــې واضحه کړو چې په دې مسئله تاسې لا زیات دقیق پوهه شئ یو انجینر دی د یو تعمیر نقشه جوړوي، ډیزاین یې کوي، برابروي یې، د تعمیر ټولې خواوې سنجش کوي، څېړي یې او طرحه کوي یې.

اوس دا نقشه که وکتل شي او ټولې خواوې یې وڅېړو، نو هېڅ عیب به پکې په ظاهر کې ونه وینو، له مختلفو اړخونو دا یو کامله نقشه ده! د طرحې، قوت، ساختمان، مقاومت او ټولو اړخونو له نظر څخه مکمل ده! اوس نو ددې نقشې د عملي تطبیق لپاره لومړی څه شي ته ضرورت دی؟

جواب: بودیجې ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقشه کې هېڅ عیب نشته، خو خپله نه تطبیقیږي، یعنې ددې غوره نقشې تطبیق بودیجې پورې تړاو لري، چې بودیجه نه وي، نو دا ښه او غوره نقشه به همداسې بېکاره پرته وي.

د اسلام سیاسي نظام کې هم همدا خبره ده! چې تاسې هغه وخت د سولې خبرې کولای شئ، چې تاسې یوه بودیجه عیاره کړې وي چې دا بودیجه د اسلام سیاسي نظام کې دوه بخشونه لري:

1. **نظامي قــوت (لښکر):**
2. **خپلواک نـظام:**

چې پدې دواړو باندې د هېڅ کافر اثر نه وي، یعنې اسلام یو خپل قوت ترلاسه کړی وي او هره برخه کې مستقل نظام ولري او د ساختار برخه کې اسلام هغه وخت موږ ته اجازه راکوي چې موږ خارجي ډیپلوماسي مطرح کړو ترڅو ددې درېو ستراتېژیو د تطبیق لپاره لا زیات پرمختګ ترلاسه کړو. نو په همدې اساس هر وخت چې په دې درېو ستراتېژیو کې د پرمختګ په ځای شاتګ راغی، نو دا بیا سوله نه بلکې تسلیمي ده! لکه د طالبانو تش په نوم سوله کې چې نن سبا د دعوت،د اسلامي قلمرو د پرمختګ او قتال ستراتېژیاني په ټپه ولاړې دي،بلکه هغه ډله چې غواړي دا ستراتېژۍ پرمختګ وکړي وژل کیږي. خلاصه د کلام دا چې هر وخت تاسې د ډیپلوماتیکو اړیکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مطرح کوئ، مخکې له مخکې باید یو نظامي قوت او یو مستقل نظام ولرئ چې دېته بودیجه ویلی شو، کله چې بودیجه تیاره شوه بیا تاسې د دې لپاره چې په دې درې ستراتېژیو کې لازیات پرمختګ وکړئ، د اسلام سیاسي نظام تاسې ته د دیپلوماتیکو اړیکو اجازه درکوي، د دې چوکاټ او قالب نه هغه خوا تلل بیا د صراط المستقیم نه وتل دي. اوس راځو د حدیبیې په سوله لږ بحث کوو ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حدیبیې صلحه

لومړی باید په دې پوهه شو چې د مجاهدینو اصلي او اساسي هدف کفارو سره سوله کول نه دي، بلکې دا اهدافو ته د رسېدو یوه مشروطه وسیله او لاره ده، یعنې هغه وسیله ده چې موږ اصلي هدف ته پرې رسېږو، تاسو څه ګمان کوئ چې آیا د مجاهدینو دا دومره زحمتونه، ولږې، تندې، بې کورۍ، تکلیفونه، زندانونه، زخمونه، شهادتونه او نور ډول، ډول کړاؤنه صرف ددې لپاره دي چې آخر کې دې کفارو سره سوله وکړو؟

نه! هېڅکله هم نه!

د دې قربانیو او کړاؤنو د تېرولو هدف دا نه دی.

کفارو سره سوله د اسلام په سیاسي نظام کې یو اضطراري او یو موقت حالت دی، دا اصل هدف نه دی، که زه او ته کفارو سره یو وخت سوله کوو، نو ددې لپاره یې کوو چې له دې لارې خپل اصلي اهداف ترلاسه کړو، نو زما او ستا اصلي اهداف څه دي؟

د اسلام د سیاسي نظام په ساختار کې د مجاهدینو کُلي (ټولیز) اهداف د کلمې لوړاوی، د اسلامي امت او د جهاد د لوړو منافعو او ګټو ساتل او لاس ته راوړل دي.

د اسلام په سیاسي نظام کې سوله اصل نه دی، یعنې یو داسې رکن

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی چې ددې په نه کولو زمونږ اسلام نیمګړی پاتې شي او یا موږ اصلي هدف ته نه شو رسېدلای.

طالبانو دې خبرې ته ډېر زور ورکړی چې زمونږ سوله د نبي عليه السلام د مبارکې صلحې حدیبیې په څېر ده! طالبان خپلې سولې ته شرعي رنګ ورکوي او ډېر په تکلف سره دا ثابتول غواړي چې امریکایانو سره د سولې په نوم ترسره کړې پروسه د اسلامي نظام د قیام تمثیل دی، خو حقیقت دا دی چې دا سوله سراسر په غیر مشروعه بنیادونو باندې ولاړه او د ملت د قربانیو په سر سودا وه!

ورونـــو!

الله جل جلاله مونږ ته اسلام یو مکمل ظابطه حیات رالیږلی چې تر قیامته د هرې یوې لویې او وړې قضیې بیان پکې په احسنه توګه موجود دی ، شریعت داسې جامع کلیات بیان کړي چې په مسائلو کې هېڅ فرد ترې خارج نه دی، الله جل جلاله دا اعلان کړی دی چې فرمايي:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ [المائدة: 3]

ژباړه: نن ورځ ما ستاسې لپاره ستاسې دین پوره کړ او په تاسې مې خپل نعمت تمام کړ او اسلام مې ستاسې لپاره دین خوښ کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې پورې چې مشرکانو به صحابه و ته پیغور ورکاوه چې ستاسې رسول تاسې ته د هر څیز بیان کوي تر دې چې د استنجاء چل هم درته ښایي لکه: عَنْ سَلْمَانَ، قَالَ: قِيلَ لَهُ: قَدْ عَلَّمَكُمْ نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّى الْخِرَاءَةَ (وَهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ في رواية مسند أحمد) قَالَ: فَقَالَ: أَجَلْ لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِغَائِطٍ... ﴿صحيح مسلم﴾

ژباړه: سلمان فارسي وايي، هغه ته وویل شول: تاسې ته ستاسې نبي ﷺ د هر څه ښودنه کړې، تر دې چې د اودس ماتې چل یې درته هم ښودلی. (بل روایت کې راځي چې هغوی ټوقې کولې) هغه ورته وفرمایل: هو، یقیناً هغه ﷺ مونږ د اودس ماتې پر وخت قبلې طرف ته د مخ ګرځولو څخه منعه کړي یو.

داسې مسئله نشته، مګر دا چې اسلامي شریعت کې یې بیان شوی، راځئ! د ابوذر څخه یې واورو:

عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: تَرَكَنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَا طَائِرٌ يُقَلِّبُ جَنَاحَيْهِ فِي الْهَوَاءِ، إِلَّا وَهُوَ يُذَكِّرُنَا مِنْهُ عِلْمًا، قَالَ: فَقَالَ: صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا بَقِيَ شَيْءٌ يُقَرِّبُ مِنَ الْجَنَّةِ، ويبَاعِدُ مِنَ النَّارِ، إِلَّا وَقَدْ بُيِّنَ لَكُمْ». المعجم الكبير للطبراني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: ابوذر وايي: مونږ رسول اللهﷺ پداسې حال کې پرېښي يو چې نشته يو مارغه چې په هوا کې وزرې اړوي را اړوي، مگر هغه مونږ ته د ده علم هم بيان کړی ، نبي عليه اسلام وفرمايل: ندی پاتې هېڅ يو شی چې جنت ته مو نږدې کوي او د جهنم څخه مو لرې کوي، مگر تاسې ته بيان شوی دی.

همدا خبره قرآن کريم کې اللهﷻ فرمايلې ده: **﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (سورة الأنعام: 38)**

ژباړه: په ځمکه کې خوځېدونکی کوم ساکښ او په هوا کې په وزرونو سره الوتونکی مارغه، دا ټول همدا ستاسې په څېر انواع او ډؤلونه دي، موږ پدې کتاب کې د هېڅ شي کمی نه دی کړی، بيا به هغوی خپل رب ته ورغونډېږي.

غرض مې دا دی چې کوم دين په اړه رب لايزال دا اعلان کړی وي چې کامل دی، کوم دين کې چې د استنجاء مسائل په تواتر سره ثابت وي، کوم دين کې چې په هوا کې د مرغانو مسائل هم بيان شوي وي، نو آيا هغه دين کې به د نظام چلولو مسائل او قوانين په کامله توگه نه وي بيان شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزتمندو! خامخا بیان شوي دي، نو مونږ تاسې ته د طالبانو هر سیاسي فعالیت د شریعت تلې ته اچوو که برابر و هېره بښه ده او که برابر نه و نو دغه عمل او دغه فعل به مردود وي.

سوله په شریعت محمدي کې په اجماع د مسلمانانو سره روا ده، خو په خپلو معتبرو شرطونو سره!

الله ﷻ فرمايي:﴿ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾[الْأَنْفَال: 61]

ژباړه: که چېرې هغوی (کافر) سولې ته غاړه کېږدي نو ته هم ورته غاړه کېږده.

نو د طالبانو سوله به هم د کتاب او سنت په تله باندې وتلو.

تنبیه: دا خبره یاد ساتل پکار دي چې طالبانو کې لسګونه نواقض موجود دي، نو که دا یوه سوله یې په شریعت برابره هم شي، نو هېڅ فائده نه ورکوي،یعنې دوی پرې نه مسلمانیږي،خو د دومره نواقضو سره د طالبانو څخه هېڅکله د شرعي سولې تمه هم نه کیږي.

زمونږ دعوه دا ده چې د طالبانو سوله غیر شرعي بلکې د کفارو موالات، ارتداد او تسلیمي ده!

او د نبي عليه السلام مبارکې سولې سره زیات توپیرونه لري، ځینې یې مونږ د الله په توفیق سره ذکر کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت په شپږم کال د ذوالقعدې په میاشت کې رسول الله ﷺ خوب ولیدلو چې عمره به کوي، په دې اړه یې د صحابه و سره مشوره وکړه، صحابه خوشحاله شول او د عمرې په نیت یې مکې طرف ته حرکت وکړ، د سولې په نیت یې حرکت نه دی کړی، یعنې داسې نه وه چې رسول الله ﷺ ګنې له مدینې څخه د سولې په نیت روان شو او له پیله یې غوښتل چې لاړ شي حدیبیه کې سیاسي دفتر خلاص کړي او بیا قریشو سره د سولې خبرې وکړي.

نه!

بلکې نیت یې عمره کول و، ځکه یې د عمرې په نیت یې حرکت وکړ چې په مدینه کې شته منافقین ورسره په همدې خاطر لاړ نه شول، هغوی فکر کاوه چې دوی سره اسلحې دي، دوی عمرې ته نه ځي بلکې د جنګ نیت لري، د مکې په قریشو ځان خرابوي، که چېرته رسول ﷺ د سولې په نیت حرکت کړی وای نو بیا به خبره ښکاره وه او منافقینو ته به همدا معلومات شوي و چې راځه نو هسې هم سوله کوي ته به هم لاړ شې د مسلمانانو منځ کې به دې حیثیت لوړ شي، هغه د چا خبره د قصاب په دوکان نه، بلکې د حلوایي دوکان ته تلل دي. طالب چې اکثره د خپلو کړنو لپاره کوم دلایل وړاندې کوي فقط عناوین یې وړاندې کوي، نور یې جزیاتو ته نه ورځي، لکه خپل د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسلیمی ترون د حدیبیې سولې سره مقایسه کوي خو نور د حدیبیې د سولې جزیات او شرایطو ته نه ورننوځي، ځکه بیا خپله همدا د حدیبیې سوله د دوی په دې ترون د رد ستر دلیل دی.

دوی یوازې خلکو ته په سترګو کې د خاورو وراچولو په خاطر همداسې عمومي وایي: چې د حدیبیې په سوله کې رسول الله ﷺ د مشرکینو ځینې شرایط منلي و، نو موږ ته هم لازمه ده چې د کفارو شرایط ومنو.

نو راځۍ! مخکې له دې چې دغه بحث ته ننوځو لومړی به د حدیبیې په سوله وغږیږو ان شاءالله.

د حدیبیې سوله د هجرت په شپږم کال وشوه، لکه مخکې مو وویل چې رسول الله ﷺ له مدینې څخه د عمرې په نیت وخوځېد، کله چې مکې ته نیږدې د (ثنیه) مقام ته ورسېدو چې مکې ته نژدې د یو ځای نوم دی، نو په همدغه ساحه کې د رسول الله ﷺ اوښه (قصواء) پرېوتله، صحابه و هڅه وکړ چې اوښه اوچته کړي خو ونه توانېدل، فکر یې وکړ چې ستړې شوې ده، صحابه و وویل اوښې ته نور مزل سخت شوی او ستړې شوې ده، رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: اوښې ته مزل نه دی سخت شوی او نه یې دا عادت دی، بلکې دا هغه ذات

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده کړې ده چې فيل يې بند کړی و، ددې مقصد دا وو چې الله جَلَّ جَلالُه نه غوښتل چې نبي عَلَيهِ السَّلام له دې ځايه نور مخ ته لاړ شي، د نبي صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّم او ابرهه ترمنځ يې تشبيه مقصد نه ده، مکې ته له تللو يې لکه څنګه چې فيل منعه کړی و دغسې يې دا اوښه هم منعه کړه.

بيا نبي عَلَيهِ السَّلام اوښه پاڅوله او حديبيې ته يې روانه کړه او دوی ټول بيا حديبيه کې راټول شول، د بخاري په يو روايت کې دي چې نبي عَلَيهِ السَّلام يوه خبره وکړه ويې فرمايل: (**والذي نفسي بيده لا يساءلون ...**)

ژباړه: قسم په هغه ذات چې زما روح يې په لاس کې دی، دوی به له ما څخه د داسې يو خصلت غوښتنه نه کوي چې په هغې سره دوی د الله جَلَّ جَلالُه د محارمو، بيت الله او د حرم تعظيم کوي، مګر زه به يې ورسره منم.

نو نبي عَلَيهِ السَّلام د اوښې له پرېوتلو دا خبره فهم کړه چې مکې ته بغير له سولې نشي داخلېدلی،نو ځکه يې دا خبره وکړه، کله چې حديبيه کې راټول شول نو لومړی د خذاعه له قبيلې ورته څه خلک راغلل، دغه خلکو په جاهليت کې د بنو هاشمو سره دوستي تېره شوې وه، په دغه وفد کې يو کس و چې نوم يې بُديل بن ورقاء الخذاعي و، نبي عَلَيهِ السَّلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

همده ته د مکې والا لپاره پیغام ورکړ، څکه د مکې خلک په همدې نیت راتول شوي وو چې د نبيﷺ مکې ته ننوتلو مخه ونیسي، د طایف او غطفان قبیلې خلک اکثره راتول شوي وو، نبي ﷺ بُدیل ته وویل چې مکې والاو ته ووایه چې موږ د جنګ په نیت نه یو راغلي، بلکې د عمرې په نیت راغلي یو! قریش هسې هم ضعیفه شوي دي که د دوی خوښه وي نو زه به دوی سره سوله وکړم، ما دې پرېږدي چې د نورو مشرکینو سره حساب وکړم او که داسې نه کوي نو قسم په هغه ذات چې زما روح یې په لاس کې دی زه به په دې دین دوی سره تر مرګه وجنګېږم، بُدیل د مکې خلکو ته د رسول الله ﷺ پیغام یوړ، د مکې بېوقوفانو د پیغام اورېدل نه غوښتل خو هوښیارانو یې وویل: پیغام یې را واوراوه! بیا بُدیل ورته وویل: رسول اللهﷺ وایي: چې که تاسې ماسره تر یو وخته سوله وکړئ او ما پرېږدئ چې د نورو مشرکینو جنګ ته فارغ شم او که داسې نه کوئ، نو قسم په الله چې تاسې سره جګړې ته تیار یم.

د قریشو په منځ کې عروة بن مسعود الثقفي چې هغه وخت یې ایمان نه وو راوړی، وویل: دا خو د خیر خبره ده، ورسره یې ومنئ او ماته اجازه راکړئ چې زه د رسول الله ﷺ څنګ ته ورشم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ورته مشرکینو اجازه ورکړه، چې کله د نبي ﷺ خنګ ته راغی نو نبي ﷺ دې ته هم همغه خبرې وکړې کومې یې چې بُدیل ته کړې وې.

د اسلام سیاسي نظام په یوې سیمه کې سولې ته هلته اجازه ورکوي چې د اسلام قوت جانب مقابل باندې زیات او یا دواړه لورې په قوت کې یو شان وي، که چېرته کمزوری له زورور سره سوله وکړي نو زورور به خامخا خپل ټول شرطونه پرې مني.

نو قریشو ته دا مالومه وه چې اوس مسلمانان هغه پخواني مسلمانان نه دي! بلکې اوس د نبي ﷺ قوت له دوی زیات دی، دوی د نبي ﷺ د لښکرو سره د هجرت په دویم، درېیم او ځلورم کال کې هم جنګونه کړي و، د مسلمانانو د قوت اندازه ورته شوې وه او ددې جګړو په لړ کې دوی کمزوري شوي و، ځکه یې نو له مجبورۍ سولې ته غاړه کېښوده.

مسلمانان همغسې په خپل قوت او د الله په فضل مطمئن ول، هغه وخت یې هم ټیټه خبره نه کوله، له دې هم د مسلمانانو د هغه مهال لوړ مورال او قوت معلومولی شئ چې کله رسول الله ﷺ عثمان رضي الله عنه یې ولېږه چې هلته قریشو سره خبره وکړي، عثمان لاړ او لږ وخت یې هلته زیات تېر کړ،نو دلته د صحابه و ترمنځ دا ګنګوسې وشوې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان یې شهید کړی، نو داسې یې ونکړل چې بس خبره ختمه شوه او صحابه وېرېدلي وي چې یاره موږ خو کمزوري یو، عمرې ته راغلي یو، بیا به بل کال ته په قوت سره په پوره تیاري سره راشو، بس اوس ځئ چې بېرته ورووګرځو، نه! بلکې د الله رسول ﷺ همدې حدیبیې مقام کې صحابه راټولوي او په مرګ ترې بیعت اخلي.

قال تعالی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾

ژباړه : الله له مؤمنانو څخه خوشحاله شو، کله چې هغوی د ونې لاندې ستا سره بیعت کاوه، د هغو د زړونو حال هغه ته معلوم دی، له دې امله یې پر هغو ډاډینه نازله کړه او هغو ته یې په انعام کې نیږدې بری ورکړ.

یعنې په مرګ بیعت اخلي چې په دې بیعت یې الله ﷻ راضي او خوشحاله کیږي، داسې نه ده چې عثمان رضي الله عنه پرېږدي او دوی ځي چې څه بل کال ته به له آمادګۍ سره راشو، نه! بلکې ټول په مرګ بیعت کوي چې یا به د عثمان انتقام اخلو او یا به پرې ټول ځانونه شهیدانوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس د طالبانو څخه پوښتنه وکړئ چې د صلحې په جريان او د سولې څخه وروسته ستاسې په اصطلاح همدې ماتې امريکا څو ځله وويشتلئ او څومره يې ووژلئ، آيا تا د کوم خپل دوست او ملګري لپاره کفارو ته چېرته ټنډه تروه کړه که نه؟

ورونو! دلته مو دې خبرې ته پام راګرځوو، چې د طالبانو خبرې امريکايانو سره دا خو بيخي په صلحه حديبيه باندې نه قياس کيږي، دا خبرې او تړون هغه وړانديز سره مقارنه کېږي کوم چې په لومړيو کې په مکه کې مشرکينو رسول الله ﷺ ته وکړ.

کله چې مشرکين د رسول الله ﷺ ورځ تربلې زياتېدونکي نفوذ او قوت څخه په ډار او وارخطايۍ کې راغلل او هره وسه يې تمامه او زور يې ونه رسېده، نو د قريشو يو مشر عتبه بن ربيعه د دوی په استازولۍ رسول الله ﷺ ته راغی، تر څو ورته ځينې وړانديزونه وکړي، رسول الله ﷺ باندې خپل زهر وچلوي د دنيا مال، متاع، واک، زر، ښځو او نورو غولونکو تمو په ګرداب کې يې راګير کړي او له خپل مسؤليت او دعوې څخه يې راوګرځوي، همغه و چې عتبه راغی د رسول الله ﷺ په وړاندې کېناست ورته يې وويل: وراره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو زموږ په منځ کې د اوچتې او قدرمنې کورنۍ د محترم او لوړ نسب خاوند یې، تا خپل قوم ته یوه لویه مسئله راوړې ده او په دې سره دې د ټول قوم په منځ کې جنجال جوړ کړی، بې اتفاقي دې راوړې ده، د دوی دین او معبودان توهینوې، عیب پرې پورې کوې، د خپلو پلرونو دین او عادات دې پریښي، نو وراره زه درته یو څو وړاندیزونه لرم، فکر پرې وکړه کېدای شي کوم یو دې خوښ شي، ته یې ومنې او دا شخړه ختمه شي، رسول اللهﷺ ورته وفرمایل: (**قل یا ابا الولید اسمع**). وایه ابوالولیده اورم.

عتبه وویل: وراره کوم دعوت چې تا اسلام ته شروع کړی او کومې هلې ځلې چې کوې او زموږ په منځ کې دې ستونزې راولاړې کړي که له دې څخه دې مقصد د مال ترلاسه کول وي، نو موږ به درته دومره مال او دارایي راټوله کړو چې له موږ ټولو به ته زیات مالداره او شتمن شې.

او که له دې لارې غواړې چې مشر شې نو موږ به دې سمدستي خپل مشر وټاکو او هېڅ فیصله به ستا له مشورې پرته نه کوو، ته به د مکې مشر شې، د ټولې مکې واک به تاسره وي، که پاچاهي غواړې نو پاچا به دې کړو، او که چېرې دا څه چې درته راځي جن یا پېری وي او ناروغه یې نو علاج به دې وکړو، که غواړې د خپل قوم ښایسته او

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره ښځه به درکړو، خو دا کومه دعوه چې لرې، دا کوم مشن چې دې روان کړی دی له دې تېر شه.

کله چې عتبه خبرې ختمې کړې رسول الله ﷺ ورته وویل: ستا خبرې خلاصې شوې؟ هغه ورته وویل: هو!

نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: (فاسمع مني) اوس ماته غوږ شه.

عتبه وویل غوږ مې دی. رسول الله ﷺ خبرې داسې پیل کړې،

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿حمٓ (1) تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (2) كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (3) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ.﴾ [سُورَةُ حمٓ السجدة/فُصّلَت: 1- 3]

ژباړه: حا، میم. (1) دا (قرآن) د خورا مهربان او پوره رحم لرونکي الله له خوا نازل کړی شوی دی؛ (2) یو داسې کتاب چې آیاتونه یې په تفصیل سره بیان کړای شوي دي او د عربي ژبې قُرآن دی د هغو خلکو لپاره چې علم لري؛ (3) زېری ورکوونکی او وېروونکی دی،خو له دغو خلکو څخه زیاترو ترینه مخ واړاوه او غوږ ورته نه ږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله ﷺ قرآنکریم تلاوت کوي، عتبه لاسونه شاته ایښي تکیه يې کړې غلی ناست دی او غوږ يې ورته نیولی دی،رسول الله ﷺ د سجدې آیاتونه تلاوت کړل،سجده يې وکړه او بیا يې وویل: ابوالولیده وادې وریدل؟

اوس خپله فکر وکړه ته پوهه شه او کار دې.

عتبه پاڅېده خپلو ملګرو ته ورغی ملګرو يې وویل عتبه چې له موږ په کوم مخ تللی و په هغې نه دی راغلی، ترې ویې پوښتل څه کیسه ده؟

هغه ورته وویل: قسم په الله ما داسې خبرې واورېدې چې په ټول عمر کې مې نه وې اورېدلې، هغه نه سحر و، نه شعر و، نه جادو او نه مداریتوب. اې قریشو! محمد ﷺ په خپل حال پرېږدئ .

همدا راز د قریشو مشران ابو طالب ته راغلل او هغه يې مجبور کړ چې خپل وراره وپوهوي چې د دوی له دښمنۍ لاس واخلي، تره يې ورته وایي مشران راغلي و او داسې داسې... غوښتنې يې درلودې، دا خبره هم وشوه چې ته زموږ آلهه وو ته بد او رد مه وایه مونږ به ستا رب پسې بد نه وایو، او یا به یو کال ستا د رب عبادت وکړو یو کال ته زمونږ د باطلو آلهه وو عبادت وکړه او یا به عقیدوي آزادي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څوک چې هر کار کوي نو یو به د بل په کار کې مداخله نه کوو، نو محمد ﷺ ورته وايي: قسم په الله اې تره! که لمر په یوه لاس او سپوږمۍ په بل لاس کې راکړې نو له دې دعوته او له دې مشن او مبارزې به لاس په سر نشم.

هو! د دوحې تړون د مشرکینو د همغې غونډې سره مقایسه کېږي، کله چې د امریکا په مشرۍ د نړۍ کفارو او طواغیتو د دوی له مشرانو وغوښتل چې دا څه د شریعت، شریعت نارې وهئ، موږ ته مالومه ده چې تاسې خپله په شریعت برابر نه یاست، راځئ له دې تشو نارو هم تېر شئ، ولې هم ځان او هم موږ ستړي کوئ، ستاسې چې څه مقصد دی په هغې موږ پوهېږو، تاسې د کابل واک غواړئ، موږ به مو په یوه میاشت کې دننه د کابل حاکمان کړو، وسلې، عرادې، تجهیزات او ټول امکانات به په واک کې درکړو، مزې به مو وي، ښځې به هم ښې پرېمانه وي، په مجلسونو، تلویزونونو او په نورو پټو او ښکاره ملاقاتونو کې به تاسې د فاحشو ښځو سره مشغول شئ، هره اونۍ به درته په میلیونونو ډالر هم درلېږو، کفري او طاغوتي هېوادونو ته به زموږ او ستاسې د دوستۍ په لړ کې ښه آزاد سفرونه هم کوئ، دلته به زموږ په ساحلونو او هوټلونو کې د ژوند له رنګینېو خوند هم واخلئ، هېڅ ډول بندیز به دربانديې نه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومونه به مو له تورو لېستونو څخه وباسو، د سفر بندیزونه به دربانديې ختم کړو، په رسمي شکل به مو په خپل ملت کې ومنو، تاسې فقط د اسلام او شریعت د دې تش په خوله د اخیستونکو شعارونو او نومونو څخه هم تېر شئ، دا څه جنجال مو جوړ کړی دی، بس ټول به سره یو ملت شو، یو به مو قانون ، یو به مو هدف او یو به مو دریځ وي، د بین الملل په اصولو به سره راټول او دا شته ټولې ستونزې به مو ختم شي، نه به تاسې زموږ کار کې کار لرئ او نه به موږ په ظاهر ستاسې کار کې کار لرو، د یوه او بل امن به ساتو، زموږ دوست به ستاسې دوست وي او زموږ دښمن (اسلامي دولت) به ستاسې دښمنان وي او په شریکه به یې د محوه کولو لپاره کار کوو.

همغه و چې د دوی مشرانو خولې له اوبو ډکې شوې او دا هر څه یې ورسره ومنل، له خپلې دعوې، دین، ایمان، حیاء، او غیرت څخه ورته تېر شول، د اسلامي امت په وینو او اوښکو یې معامله وکړه او اوس نو همغه مشرکینو سره شوی تړون دی چې د عملي کېدو او تطبیق په لار کې دا فاتحین(!) له مختلفو مرحلو تېرېږي.

نو لنډه دا چې طالب د دین آدرس غلط کړی دی او د دوحې تړون د حدیبیې د سولې د تړون سره نه مقایسه کیږي، بلکې د مشرکینو له لورې رسول الله ﷺ ته د وړاندیزونو هغه تړون دی، چې رسول الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ﷺ دا هر څه رد کړل او ورته یې انکار وکړ، خو دوی دا هر څه په پټو سترګو ومنل او عملاً یې ټوله نړۍ ګوري.

مشرکینو رسول اللهﷺ ته د دې هر څه وړاندیزونه وکړل، مګر رسول اللهﷺ ورته مکمل انکار وکړ، خو دوی دا هر څه په ډېره سپین سترګۍ ومنل. لکه مخکې مو چې ذکر کړل چې سوله د اسلام په سیاسي نظام کې د زورور او کمزورۍ ترمنځ نه وي، بلکې چې په قوت کې سره مساوي وي او یا د اسلام قوت اوچت وي، نو بیا به سوله کیږي، ځکه که زورور سره سوله وشي بیا هغه دربانديې خپل ټول شرایط د سولې په نوم مني، لکه څنګه چې زوروري امریکا په ماتو شویو او له خپلو دعوو او کړو وعدو په شاه شویو طالب مشرانو ومنل.

سره د دومره انحرافاتو، د کفارو او مشرکینو ترمنځ د وړاندیزونو د منلو او له خپلو دعوو له تېرېدو دا د تسلیمۍ تړون د حدیبیې په تړون قیاس کوي او وایي دلته هم موږ د مشرکینو شرایط منلي ځکه چې په حدیبیه کې هم رسول اللهﷺ د مشرکینو ځینې شرایط منلي وو.

اوس راځو دېته چې هغه شرطونه چې د حدیبیې په سوله کې پرې موافقه شوې وه په هغې شرطونو کې د مشرکینو د دین د منلو څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره وه؟

يا زموږ د دين خلاف څه خبره په کې وه؟

ياني د شريعت خلاف کوم شرط په کې و که نه؟

په دې شرطونو به لږه رڼا واچوو:

کله چې سهيل بن عمرو چې دا د قريشو وروستنی استازی و د دې لپاره راغی چې د سولې تړون خط وليکي، نو کله چې رسول الله ﷺ وليد نو ويې فرمايل: ستاسې کار آسان شو، ځکه چې نبي عليه السلام به په ښايسته نومونو نيک فالي کوله، د حديبيې د سولې يو شرط دا و چې تاسې به موږ بيت الله ته پرېږدئ چې موږ طواف وکړو.

نو سهيل ورته وويل چې: نه تاسې به راتلونکي کال کې راځئ هسې نه عرب داسې فکر وکړي چې تاسې په موږ په زور را داخل شوي ياست.

بل شرط دا و چې که بل کال ته عمرې ته راځئ نو د عربو د عادت موافق د يوه مسافر هومره وسله به له ځان سره هر کس راوړي، توري به ورسره په پوښونو کې وي او درې شپو څخه ډېر وخت به هم نه تېروئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نبيﷺ ورسره په دې شرطونو موافقه وکړه،نو دا شرطونه د مشرکينو په دين پورې کومه اړه نه لري، ياني دا يوازې د سولې يو شرط و د هغوی د دين او دستور منل نه دي.

بل شرط دا و چې که څوک له نبي ﷺ څخه مشرکينو ته راشي هغه به ورته بېرته نه واپس کوي او که د مشرکينو څخه څوک نبي ﷺ ته راشي، نو هغه به بېرته ورته واپس کولای شي.

د دې شرط د منلو وجه د مسلم په حديث کې داسې بيان شوې ده چې رسول اللهﷺ فرمايلي دي: څوک چې زموږ څخه د دوی خواته ورغی ياني مرتد شو نو اللهﷻ دې هغه هلاک کړي او څوک چې د دوی څخه موږ ته راغی نو اللهﷻ به ورته څه لاره خامخا خلاصه کړي، ياني که موږ يې ورته واپس هم کړو، نو الله ﷻ به ورته څه لار خلاصه کړي، چې بيا همداسې وشول، کوم کس به چې نبي ﷺ مکې ته بېرته ستناوه نو هغه به هلته د هغوی په تاوان تمامېده، هلته به يې دعوت کاوه، د اسلام حقانيت به يې خلکو ته بيانوه او نور خلک به يې اسلام ته ترغيبول، ابو بصير ﷺ چې کله نبي ﷺ واپس کړ او هغه خپل جنګي معسکر خلاص کړ، نو چا چې به هم د مکې والاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه اسلام قبلاوه نو د ابو بصیر رضي الله عنه سره به يو ځای کېدل، مکې والا مجبور شول ځکه خو بېرته رسول الله ﷺ ته راغلل چې دا خو موږ ته بل سر خوږی پیدا شو، بس له ابو بصیر څخه تاسره ښه دي، څوک چې راځي مه يې واپس کوه، همدلته به تاسره وي، ځکه نبي عليه السلام خو دوی سره سوله کړې وه جګړه يې ورسره نه کوله، خو دغه مؤمنان چې د سیف البحر په ساحه کې راجمعه شوي و، نو دوی به د مکې والاو قافلې لوټ کولې او هغوی ترې سم تنګ شول، هسې په کلاره نه وو ناست، بلکې د سولې له ترونه هم بهر و او خپل کار يې هم روان ساته، ځکه رسول الله ﷺ دا وړاندوینه کړې وه چې له مکې څوک موږ ته راځي او موږ يې واپس کوو نو هغې ته به الله جل جلاله بله لاره خامخا خلاصوي، نو هغوی ته يقيني هم الله تعالی دا لاره خلاصه کړه چې ابو بصیر رضي الله عنه بېل محاذ خلاص کړ، هلته به دا ټول نوي مسلمانان ورتلل او هغه سره به راجمع کېدل او د مشرکينو په څټونو به سپرېدل، نو په دې شرطونو کې يوه خبره هم داسې نه وه چې د مشرکانو د دين موافق او يا هم زموږ د شريعت خلاف وي، له دې سولې دا هم ثابتيږي چې قريش په دغه وخت نسبت مسلمانانو ته ضعيف وو، ځکه خو رسول الله ﷺ ورته د دوو خبرو اختيار ورکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يا به سوله کوئ او يا جنګ ته آماده شئ. طالب خو نه يوازې دا چې نور د جهاد نه کولو او په ټولو کفارو باندې د ېز نه کولو تړونونه يې ورسره امضاء کړي دي، بلکې هغه نور وطني او طاغوتي تنظيمونه چې دوی سره يوځای ول او د پاکستان د آزادۍ په نوم يې له ډېرو خلکو قرباني واخيستله ؛ نو هغوی يې هم راوستل مرتدينو سره يې کېنول، رسول الله ﷺ که يو طرف ته سوله وکړه خو بل طرف ته د ابوبصير رضي الله عنه جبهه خلاصه وه، هلته مسلمانان ورتلل او منظم کېدل او په مشرکينو يې شپه او ورځ يوه کړې وه، رسول الله ﷺ خو داسې ونه کړل چې ابو بصير رضي الله عنه منعه کړي، مګر طالب خو پخپله هېچاته دا وخت نه ورکوي چې يوه کافر ته په بده سترګه ځوک وګوري او يا د دوی له ظلمونو ځخه وروتښتي، دوی خو له ځانونو د کفارو مليشې او عسکر جوړ کړي دي او د کفارو په نيابت باندې له کفارو سره د جنګېدونکو د اسلامي خلافت سربښندونکو غازيانو سره هم عملاً د همدې هدف لپاره په جګړه بښکېل دي چې کفار او د کفارو ګټې او سرحدات يې وساتي.

الغرض: بله دا چې رسول الله ﷺ د سولې او د کفارو سره په تعامل کې د الله تعالی د امر پابندي يې کوله دليل دا دی چې: کله د عقبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابن أبي معيط لور ام کلثوم مدينې ته هجرت وکړ، نو د سولې د شرطونو په اساس په کار و چې دا زنانه يې بېرته واپس کړې وه، ځکه چې ورور يې وليد بن عقبه ورپسې راغلی و، نو دغه وخت دا آيات نازل شو، الله تعالی فرمايي: ﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا جَآءَكُمُ ٱلْمُؤْمِنَٰتُ مُهَٰجِرَٰتٍ فَٱمْتَحِنُوهُنَّ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى ٱلْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَءَاتُوهُم مَّآ أَنفَقُواْ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُواْ بِعِصَمِ ٱلْكَوَافِرِ وَسْـَٔلُواْ مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔلُواْ مَآ أَنفَقُواْ ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ ٱللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ {المُمتَحنَة: 10}

ژباړه: ای مؤمنانو! کله چې مؤمنې ښځې هجرت وکړي، تاسې ته راشي، نو (د هغو د مسلمانۍ) څېړنه وکړئ او د هغو د ايمان په حقيقت باندې الله ښه پوهيږي، بيا کله چې تاسې ته معلومه شي چې هغوی مؤمنې دي، نو کافرانو ته يې بېرته مه لېږئ؛ نه هغوی د کافرانو لپاره روا دي او نه کافران د هغوی لپاره روا دي، د هغو کافر مېړونو چې کوم مَهر هغو ته ورکړی و، هغه هغو ته بېرته ورکړئ او له هغو سره په نکاح کولو کې پر تاسې څه گناه نشته کله چې مَهر يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړئ او تاسې په خپله هم کافرې (ښځې) پخپله نکاح کې مه ساتئ، کوم مَهر چې تاسې خپلو کافرو مېرمنو ته ورکړی وو، هغه بېرته ځني وغواړئ او کوم مَهر چې کافرانو خپلو مېرمنو ته ورکړی و، هغوی دې هغه بېرته وغواړي، دا د الله حُکم دی، هغه ستاسې ترمنځ فیصله کوي او الله د پوهې او حکمت څښتن دی.

نو نبي علیه السلام د الله په دې امر عمل وکړ او زنانه یې واپس نکړه، قریشو هېڅ حرکت ونکړ، نو دا هم په دې دلیل شو چې قریش ضعیف شوي و، خو بیا هم د نبي علیه السلام دلیل ورته برابر و، ځکه حق یې هم نه جوړېده، په تړون کې داسې لیکل شوي و (لایأتیك منا رجل ...) یانې سړي یې لیکلي وو، د زنانه و کومه یادونه پکې نه وه شوې، د مسلمانانو د قوت دلیل دا هم کېدای شي چې کله قریشو لوظ مات کړ او د خذاعه قبیلې په مقابل کې یې د بنو بکر قبیلې سره مرسته وکړه، نو نبي علیه السلام په دوی غزا وکړه.

راځئ! اوس د امریکا په تر ټولو ستره استخباراتي هډه کې د امریکا په مشرۍ د نړۍ کفارو ته د سولې په نامه د طالب د تسلیمۍ د تړون مادې د نبوی او شرعي سولې د شرطونو سره مقایسه او مقارنه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی: د نبيعليه السلام اوربندونه د طالبانو په څېر تلپاتې او دايمي نه و، چې له پيل نه پکې نه نيټه ذکر شوې وي او نه هم يو مالوم وخت، بلکې هغهﷺ به تر يوې ټاکلې مودې پورې موقتي تړون کاوه خو تاسې دلته د دوحې په تړون کې د طالبانو د دايمي اوربند په اړه ولولئ.

دوی د تړون په يوه ماده کې وايي: دايمي او هر اړخيز اوربند به د بين الافغاني ډيالوګ او مذاکراتو په اجنډا کې يوه موضوع وي.

ملا برادر قطر کې وايي: (او إسلامي امارت تعهد کړی چې د افغانستان خاوره به د کوم هېواد د امنيت پر ضد نه استعماليږي، چې دا په افغانستان کې تلپاتې سولې ته عملي زمينه برابروي).

جهاد به تر هغې پورې جاري وي چې ترڅو کافر باقي وي، خو دوی د دغه تلپاتې سولې سره جهاد ته د پاي ټکی کيښودل غواړي، دايمي اوربند شريعت کې نشته، قريشو سره د حديبيې سوله کې نبيعليه السلام لس کاله اوربند کړی و، لکه په دې اړه يو حديث کې راځي: **عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ، وَمَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ، "أَنَّهُمْ اصْطَلَحُوا عَلَى وَضْعِ الْحَرْبِ عَشْرَ سِنِينَ، يَأْمَنُ فِيهِنَّ النَّاسُ وَعَلَى أَنَّ بَيْنَنَا عَيْبَةً مَكْفُوفَةً، وَأَنَّهُ لَا إِسْلَالَ وَلَا إِغْلَالَ" ﴿سنن أبي داود وإسناده حسن﴾**

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسور بن مخرمه او مروان بن الحکم وايي: هغوی (د قريشو مشرکينو او مسلمانانو) لس کاله جنګ بندی باندې سوله وکړه، چې خلک به په امن وي، او پدې خبره چې زمونږ ترمنځ به په عهد باندې سالم زړونه وي، او غلا او خيانت به نه وي.

د سولې د انتهايي مودې په اړه د علماؤ ترمنځ اختلاف شته، لکه امام خطابي رَحِمَهُ اللهُ ذکر کړي چې د سولې د مودې په اړه مختلف اقوال دي:

- **لس کاله آخري موده ده.**
- **څلور کالو څخه زيات روا نده.**
- **درې کاله.**
- **دې لپاره حد ندی معلوم بلکې دامام فکر ته به پرېښودلی شي.**

او حافظ ابن حجر : وايي: وَقَدِ اخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي تَجُوزُ الْمُهَادَنَةُ فِيهَا مَعَ الْمُشْرِكِينَ فَقِيلَ لَا تُجَاوِزُ عَشْرَ سِنِينَ عَلَى مَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَهُوَ قَوْلُ الشَّافِعِيِّ وَالْجُمْهُورِ وَقِيلَ تَجُوزُ الزِّيَادَةُ وَقِيلَ لَا تُجَاوِزُ أَرْبَعَ سِنِينَ وَقِيلَ ثَلَاثًا وَقِيلَ سَنَتَيْنِ وَالْأَوَّلُ هُوَ الرَّاجِحُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ."{فتح الباري}

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: علماء کرامو د مشرکانو سره د سولې جائزې مودې په اړه اختلاف کړی دی، ویل شوي چې د لس کلونو څخه پورته روا نده لکه څنګه چې حدیث کې دي، دا د امام شافعي او جمهورو قول دی، دوهم دا ویل شوي چې له دې څخه زیاته موده هم روا ده، بل قول دا چې د څلورو کالو څخه زیاته روا نده، چا ویلي درې کاله او چا دوه کاله خو اول قول راجح دی، (لس کاله موده) نور الله ښه پوهیږي.

امام ابن المنذر : له ځینو علماوو څخه ذکر کړی: "لَا يَجُوزُ مُهَادَنَتُهُمْ إِلَى غَيْرِ مُدَّةٍ، لِأَنَّ ذَلِكَ يُوجِبُ الْكَفَّ عَنْهُمْ عَلَى الْأَبَدِ، وَلَا يَجُوزُ ذَلِكَ، لِأَنَّ قِتَالَهُمْ مَتَى قُدِرَ عَلَيْهِ يَجِبُ إِذَا كَانُوا أَهْلَ أَوْثَانٍ حَتَّى يُسْلِمُوا، وَقِتَالُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَجِبُ حَتَّى يُسْلِمُوا، أَوْ يُؤَدُّوا الْجِزْيَةَ، وَإِذَا هَادَنَهُمْ عَلَى غَيْرِ مُدَّةٍ، كَانَ ذَلِكَ عَقْدًا خِلَافَ ظَاهِرِ كِتَابِ اللهِ، وَذَلِكَ مَرْدُودٌ لِأَنَّ اللهَ أَمَرَ بِقِتَالِ الْمُشْرِكِينَ، وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَعْقِدَ عَقْدًا خِلَافَ أَمْرِ اللهِ."{الأوسط في السنن والإجماع والاختلاف ١١ج/ص ٣١١}

ژباړه: تر نامعلومې نېټې اوربند ناروا دی، ځکه دا د ابد لپاره له هغوی څخه لاس نیول دي، او دا جائز ندی، ځکه د هغوی په جنګ چې کله هم برلاسي شو نو جنګ ورسره واجب دی، ترڅو چې هغوی بتانو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبادت کونکي وي (اهل کتاب نه وي) تر دې چې اسلام راوړي او د اهل کتابو جنګ هم تر هغه واجب دی چې اسلام راوړي یا جزیه ورکړي او کچېرې نامالومه مودې باندې سوله وکړي،نو دا تړون د الله د کتاب د ظاهر خلاف دی او باطل دی، ځکه الله ﷻ د مشرکانو په جنګ امر کړی دی او د الله د حکم خلاف تړون ناروا دی.

دېته ورته خبره علامه ابن قدامه: هم کړې ده چې ابدي سوله ناروا ده.

راجح قول په اتفاق د علماؤ سره دا دی چې هر اړخیزه او دایمي اوربند په شریعت کې جواز نه لري، د مطلق اوربندونو خبره هم علماؤ کړې خو دایمي چې د ابد لپاره وي، پدې باندې د علماؤ اتفاق دی چې دا ناروا دی او د طالبانو اوربند دایمي اور بند دی نو ځکه ناروا دی.

نو تاسې ولوستل چې د حدیبیې په سوله کې مالوم وخت ذکر شوی وو او دایمی نه وه لکه د طالب د تسلیمۍ تړون چې وخت په کې ذکر نه دی او دایمي یې کفارو سره موالات شروع کړل، نه یې په تړون کې ورسره کوم مالوم وخت ټاکلی او نه هم دا مالومه ده چې ددوی دا تړون به په څه نقض کیږي، بلکې په تړون کې په همدې مورد مو د دایمي او تلپاتې سولې الفاظ خه واضح لیکلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! د اسلام په سیاسي نظام کي سوله موقته وي او تسلیمي تلپاتې او ابدي وي، ځکه کله چې دښمن ته تسلیم شې نو مجبور یې له خپلو ټولو اهدافو او دعوو ورتېر شې او د دښمن مزدوري پیل کړې، د سولې او تسلیمۍ ترمنځ عام طور سره توپیر همدا دی لکه څنګه یې چې طالب عملي کوي، طالب د تسلیمۍ ډېرې څرګندې بېلګې وړاندې کړې او لا یې هم وړاندې کوي، د طالب له خبرو همدا جوتیږي چې دوی د تسلیمۍ لفظ د تلپاتې سولې او اوربند په نومونو تعبیروي، خو افسوس دا چې د طالب د کشرخېلو عقل هېڅ کار نه کوي.

دوهم: مونږ مخکې هم ویلي و چې طالبان د سولې په نوم امریکایانو له هرې خوا ټینګ وتړل، او پر طالبانو یې د تعطیل الجهادقباحت ومانه، داسې کیسې یې ورسره وکړې چې مکمل یې په خپلو

دامونو کې راګیر کړل، اوس چې قدم اخلې نو هم یو وار دغه کفارو سره چینل کې رابطه کوي او معلومات ترې کوي، د وسله والې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبارزې ځای يې ورته ورک کړ او نبي ﷺ سوله د خپل ځان د قوي کولو او نورو پوځي خوځښتونو لپاره ترسره کړې وه.

د اسلام پيغام يې د وخت سترو امپراطوريو روم او فارس ته ورساوه، خو هغه الهي دين يې ورساوه، د طالبانو په څېر د ديموکرات دين پيروي يې نه کوله.

د سولې څخه وروسته يې د نړۍ په نورو کافرو ،يهودو، د نجد په قبائلو او روميانو پيل وکړ، لکه ځينې سترې او مشهورې غزاګانې يې په لاندې ډول دي:

1. **غزوة الغابة او غزوة ذي قرد:**
2. **غزوة خيبر او وادى القرى:**
3. **غزوة ذات الرقاع:**
4. **معركة موته:**

او نورې سريې خو بې شمېره وې:

1. **سرية غالب بن عبد الله الليثي إلى بني المُلوِّحِ بالكَدِيد**
2. **سرية زيد بن حارثة إلى حِسْمي**
3. **سرية عمر بن الخطاب إلى تربة**
4. **سرية بشير بن سعد الأنصاري إلى بني مرة بناحية فدك**
5. **سرية غالب بن عبد الله الليثي**

(c) ketabton.com: The Digital Library

6. د عبد الله بن رواحة سريه خيبر ته
7. سرية بشير بن سعد الأنصاري إلى يمن وجبار
8. سرية أبي حدرد الأسلمي إلى الغابة
9. سرية ابن أبي العوجاء
10. سرية غالب بن عبد الله إلى مصاب أصحاب بشير بن سعد بفدك
11. سرية ذات أطلح
12. سرية ذات عرق إلى بني هوازن
13. سرية ذات السلاسل
14. سرية أبي قتادة إلى خضرة

دا او دېته ورته نور غزوات رسول اللهﷺ د حدېبيي له تړون وروسته کړي دي.

زمونږ پوښتنه دا ده چې طالبان به کوم ځای کې په کومو کفارو بېز کوي؟

چا سره به جنګ کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه خبره ده، د مسلمانانو په خلاف به يې کوي، ځکه له کافرو سره خو يې د تسليمۍ تړون وکړ او بله پوښتنه ترې دا کوو چې آيا په کفري هېوادونو کې مو کوم کفري هېواد ته د اسلام دعوت ورکړ؟ چاته يې د اسلام د حقانيت خطونه ولېږل؟

او د کومو غزواتو پيل يې وکړ؟

آيا رسول اللهﷺ د حديبيې نه وروسته مدينه کې شريعت وځنډاوه؟

آيا مکې والا ته يې سوال او زارۍ پيل کړې چې مونږ ته رسميت او ډالرې راکړئ؟

او مونږ د تور لېست څخه وباسئ او معاف مو کړئ؟

او آيا د حديبيې نه وروسته د رسول اللهﷺ او قريشو دښمني ختمه او په دوستۍ بدله شوه؟

چې نن د دوی مشران دا نارې وهي چې امريکا زمونږ دښمنه نه بلکه دوسته ده، طالبانو د امريکايانو سره له سولې وروسته په کوم کافر حمله وکړه؟

د کوم مظلوم مسلمان پوښتنه يې وکړه؟

او کوم خلک چې په کفارو بريدونه کوي د همغه سپېڅلو مجاهدينو وژلو، بندي کولو او کډوال کولو ته يې مکمل ملا ونه تړله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا رسول الله ﷺ ابو بصیر رضي الله عنه باندې رد وکړ؟

او فتوا یې ورکړه چې ابو بصیر نعوذبالله له خوارجو څخه دی او باید ووژل شي؟

آیا د هغه د وژلو اراده یې وکړه؟

چې نن طالب د خلافت په مجاهدینو باندې هر ځای کې ظلم او ستم شروع کړی او د امریکایانو په دستور هر طرف موحدین او مجاهدین شهیدانوي.

طالبانو سره به دا ومنو خیر تاسې امریکایانو سره د حدیبیې سولې په څیر سوله (!) وکړه، دا چینایانو سره مو څه کیسه روانه کړې ده؟

دا روسانو سره مو کومه خپلولي ده؟

د نورو کفارو سره مو کله او چېرته سوله وکړه؟

رسول الله ﷺ خو یو قریشو سره سوله وکړه نورو ټولو ته خو یې امن ورنکړ، بلکې په هر طرف یې غورځنګونه شروع کړل.

رسول الله ﷺ خو قریشو سره د محدود وخت لپاره ېز بندي کړې وه، چې ته به تر دغه ټاکلي وخته په ما حمله نه کوې زه به یې په تا نه کوم، رسول الله ﷺ چې له حدیبیې راغی لکه څنګه مو چې پورته یادونه وکړه د نورو غزواتو او سرایاوو په شمول یې خیبر فتحه کړ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حدیبیې نه وروسته کال پوره نه و چې رسول الله ﷺ خیبر باندې لښکر ته د پرمختګ امر وکړ، په دې سوله خو رسول الله ﷺ د خیبر د خلکو هغه قوت وپاشه، هغوی خو د قریشو په زور نازېدل، قریش یې ترې یو طرفته او د خیبر یهود یې ځانته کړل، رسول الله ﷺ چې له حدیبیې راغی نو پوهېده چې خیبر یې په آسانه لاس ته ورځي او هلته ښه پرېمانه غنایم دي، نو اعلان یې وکړ چې څوک ماسره د حدیبیې په سوله کې نه و (د عمرې په سفر کې راسره نه و) هغه خیبر ته ځان سره نه بیایم، هغه پوهېده چې اوس به دا کسان مفته د غنائمو ترلاسه کولو لپاره روان شي، بلکې دوی یې د تبوک غزوې ته یوړل چې هلته یې ایمانونه مالوم کړي، خیبر خو یو انعام و چې د حدیبې د سولې په پایله کې رسول الله ﷺ ته الله متعال ورکړ.

طالبه ! بیا دربانديې غږ کوو د رسول الله ﷺ سوله منې او خپل قبیح عمل وربانديې قیاس کوې، نو آیا د حدیبیې له سولې وروسته رسول الله ﷺ جهاد کړی که نه؟

او یا د جګړې خاتمه یې اعلان کړه؟

دښمن پسې یې لښکرې وویستلې او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبه! تا خو د تلپاتې او دايمي اوربند کيسې او تړونونه شروع کړي دي، رسول الله ﷺ د حديبيې له سولې وروسته خيبر ته لاړ.

طالبه! وايه کنه، ته چېرته او کوم طرفته د غزا په نيت لاړې او په کوم طرف يې پلان لرې؟

د حديبيې د سولې بله ستره لاس ته راوړنه د دعوت د ستراتېژۍ تطبيق و، مسلمانان آزاد او مکه کې راښکاره شول ښکته پورته يې سفرونه وکړل، راشه درشه يې زياته شوه، د دعوت لمن پراخه شوه همدا زمينه سازي وشوه چې بيا په اتم کال د مکې د فتحې آمادګي هم ونيول شوه.

طالبه! ته څه وخت د امريکا د فتحې تصميم نيسې؟

ستا په تسليمۍ خو مسلمانان نور هم ذليله او محدود شول، د توحيد دعوت بند شو، علماء شهيدان شول، په دعوتونو او د قرآن په درسونو تاسې خپله بنديزونه ولګول.

د حديبيې سوله خو د مکې د فتحې په خاطر وه، چې الله متعال ورته زمينه مساعده کړه، له دې مخکې خو مسلمانان چا نه منل، دې سولې سره خو د يو دولت په حيث راڅرګند او آزاد شول، سفرونه يې وکړل، له دې سولې وروسته زياتو خلکو اسلام ته غاړه کېښوده، يو کال وروسته رسول الله ﷺ عمره هم وکړه، همغه خپل مقصد يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه کړ، خو دا ځل له تېر څخه عمره ډېره متفاوته وه، د خیبر غنائم ورسره و، ښه په شان او شوکت او ښه ډک لاسونه باعزته لاړل او عمره یې وکړه، طالبه تا څه لاس ته راوړل؟

طالبه! د امریکا فتحې لپاره به اروپا ته مسلح ورغلی وای، بیا که امریکایانو سره دې سوله کوله د دې لپاره چې انګلستان، فرانسه، جرمني... او نور کفري هیوادونه فتحه کړې نو بیا دې قیاس یو اندازه پرځای وه، کنه اوس خو تسلیم شوی یې، بس خپل کفر باندې اعتراف وکړه، ضد مه کوه د کفر نه د ځان د ویستلو لارې وګوره که نه همداسې تور مخ به الله متعال طرف لاړ شې.

طالبه! له امریکا سره دې سوله وکړه، څه نو په چین ورمنډه کړه، هم به ترې غنایم ترلاسه کړې، هم به د ایغور مسلمانان آزاد کړې، د ایران په روافضو ورمنډه کړه د رسول اللهﷺ د ناموس انتقام واخله او د پاکستان مرتدین ځنګه شول؟

هغوی خو ستاسې مخکنی حکومت هم چپه کړی وه، ستاسې مشران یې بربنډ په امریکایانو خرڅ کړل، نور دې هم ډېر پورونه ورپورې دي، هغه خو شته په هغې ورشه!

ته خو ښېرته همغه ماتې امریکا ته زاری کوې چې هله پیسې مې آزادې کړه، هله په رسمیت مې وپېژنه هله هغه وکړه او دغه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره ذلیله شوي چې امریکا ته خپله په نارو ستړی شوې او کار ونه شو، اوس دې نو په ملت فشار واچوه او ملت دې امریکا ته په زارو او نارو سر کړ چې هله طالب په رسمیت وپېژنئ، علت څه دی چې دومره کفارو سره د رسمیت شوقي شوی یې؟

او دا راز هم که بیان کړې چې د نړۍ ملحدو کمونیستو چینایانو سره مو څنګه او په څه انډیوالي شروع شوه؟

څنګه دا ملحد او غلیظ کافران له تاسې خوښ او راضي دي؟

هلته یې د ایغور په بې وسلې او مظلومو مسلمانانو باندې څه حال شروع کړی دی، دلته تاسې سوچه مجاهدینو(!) سره بیا انډیوالي کوي، دا راز به په څه کې وي؟

عقلمندو سره یې ځواب شته خو که خپل کشر خېلو لپاره تاسو ځواب وکړئ!

دریم: نبي عليه السلام څخه اجتماعي سوله ثابت نده، خو طالبانو د نړۍ ټولو کفارو او مرتدو سره د سولې په نوم مذاکرات وکړل.

ګاونډیان: پاکستان، ایران، هند، تاجکستان، اوزبکستان وغیره، د امریکا متحده ایالاتونه او د هغې متحدینو ته امن او ډز بندي شوه، سعودي، مصر، عراق، شام، یمن وغیره ملکونو سره جنګ نه کوئ، اروپایي ټولنه هم د امریکا متحدین دي، هغې سره دې هم سوله ده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسرائيل يهودو سره جنګ نه کوې، روس سره خو هسې هم جنګ نه کوې، هغوی خو تر اوسه اکمال کړي یاست او د خلافت خلاف يې پریمانه اسلحې درکړي دي، د مسکو په بندو کوټو کې مو مجلسونه بيخي تکراري شول، نو آخر به چا سره جنګ کوئ؟

ملا برادر وضاحت سره د امارت دريځ بيانوی: او اسلامي امارت تعهد کړی چې د افغانستان خاوره به د کوم هېواد د امنيت پر ضد نه استعماليږي چې دا په افغانستان کې تلپاتې سولې ته عملي زمينه برابروي.

نبي ﷺ په يو وخت کې اجتماعي لسګونو کافرو بلکې د نړۍ ټولو کفارو سره سوله نده کړې، نبي ﷺ داسې ندي کړي چې د مکې مشرکانو سره يې سوله کړې وي، دغه رنګ يهوديانو سره يې هم سوله کړې وي، د نجد قبائلو سره، فارس سره، روميانو سره دې ټولو سره دې په يو وخت سوله کړې وي.

او نه يې داسې تعهدونه قريشو ته ورکړي دي چې د مدينې خاوره به د ټولو کفارو خلاف نه استعماليږي، بلکې ښه په نره يې د حديبيه نه وروسته غزوات کړي دي او هم يې د مدينې خاوره دې ټولو کفارو په ضد استعمال کړې او همدې مدينې له خاورې څخه يې بيا د مکې آزادۍ لپاره ګټه پورته کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبه! ستا خو تاریخ کې دا خبره نشته چې له افغانستانه یو لوېشت اخوا د مسلمانانو غم درسره وي، شیخ مقبول تقبله الله وایي دوه زره نهم (2009م) کال کې د امارت په عربي (الصمود) مجله کې دا خبره راغله چې موږ له افغانستان څخه یو لوېشت هم بهر نه کوم سوچ لرو، نه کوم اقدام کوو او نه مو چاسره کار شته، کله مو چې دا خبره وکتله د سراج الدين حقاني په شمول د امارت د هغه وخت نورو مشرانو خوا ته لاړو چې ستاسې مقصد له دې خبرو څه دی؟

موږ خو دا جهاد، عالمي جهاد ګڼو... نه د قوم لپاره چاپېره یو او نه هم د بین الملل په کربښو کې د وطن په نوم د خاورې آزادۍ ته ژمن یو، موږ د نړیوال جهاد فکر لرو او تر څو چې دا د بین الملل کربښې پولې ماتې نشي د جهاد هغه مقصد نه ترلاسه کیږي.

شیخ مقبول تقبله الله وایي چې حقاني وویل: که موږ ووایو چې موږ دا کربښې نه منو، نو دا په دې مانا ده چې موږ خلافت اعلان کړی، نو د سرحداتو نه منل د خلافت اعلان دی او که دا کار وکړو نو بیا به په ځمکه کې ځای ونه لرو.

نو طالب د رسول الله ﷺ د شرعي سولې په ضد د ټولې نړۍ کفارو طواغیتو، مرتدینو، مشرکینو سره په یو ځل سوله (!) کړې، ټولو ته یې د امن ډاډ ورکړی او ښه پخه یې له جګړې توبه وویستله، البته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو سره له جنګه توبه ګار شول، بلکې د کفارو د ساتنې په هدف د مؤمنانو سره خو اوس هم په جنګ کې ښکېل دي.

څلورم: طالب ته وايو! که څه هم ستاسې سوله امریکا سره دا تسلیمي ده سوله نه ده، خو که خپله دا تسلیمي د حدیبیې په سوله قیاس کوئ، نو د حدیبیې د سولې د ماتېدو اصول خو هم عملي کړئ کنه، ته که د سولې د کولو اصول د رسول الله ﷺ د سولې د اصولو سره سم ګڼې نو بیا د سولې د ماتېدو اصولو کې خو هم د هغه پیروي وکړه کنه، د سولې د کولو اصول منې او د ماتېدو اصول یې نه منې، دا کوم اسلام شو؟ هم مجرم او هم په خپله ځانته قاضي یې، ستاسې د اخیستو او ورکولو تلې جلا جلا دي.

د نبي علیه السلام سوله د یو حلیف په قتل باندې ختمه شوه، د قریشو امداد کول د بنو بکر سره د خزاعه خلاف د مکې د فتحې سبب وګرځېد، نبي علیه السلام خپلې لښکرې په مکه ورواچولې او د خپل حلیف انتقام لپاره یې د فتح مکې غزوه وکړه.

شهاب الدین دلاور وايي ډېر کمه موده کې امریکایانو 2500 تخطی وکړې او موږ یوه تخطي هم نده کړې، چې د دوحې ننګین قرارداد په دریم تلین کې یعنې دوه میاشت وروسته یې وویل: امریکایانو 3000 کرته تړون نقض کړی دی چې دا یوه میاشت کې څنګه 500

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله دا نقض زیات شو؟ په هر صورت **2500 او یا 3000 ځه چې سل زره کرته** هم مات شي خو طالب به خپل ځت چرته ونه ګروي.

دې ته حیران یو چې د دوی ذلت څخه په کومو الفاظو تعبیر وکړو، آیا د دې څخه زیات ذلت به هم چېرې وي ؟

د **3000** تخطیو باوجود هم د دوی دا تړون مات نشو ؟

د دومره تخطیو باوجود بیا دا حربي کفار امریکایان، چینایان او روسان وغیره دلته څه کوي؟

بیا تاسې د کوم شرعي اصولو په اساس د دوی امنیت ساتئ او د دوی منافع خوندي کوئ؟

چې نه تړون شته، نه جزیه درکوي، جګړه هم ورسره نه کوئ بلکې ډاډیني ورته ورکوئ، نو آیا دا امریکایان او خارجي کفار مو په کومه رشته کې راځي چې دومره وربانديې مین یاست؟

بیا خو له تاسې څخه بله ذلیله ډله نشته چې مفته د حربي کفارو ساتنه کوئ ؟

د امریکا متحده ایالاتونو سره د مسلمانانو بې شمېره پېغلې بندیانې دي، عافیه صدیقیه په شمول سلګونو عرب او نورې مهاجرې خویندې ورسره د اسارت شپې تېروي، خو د طالبانو پروا هم نشته، بې غمه ورسره د سولې په نوم د تسلیمۍ تړونونه امضاء کوي، نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مؤمنو پيغلو د بار بار بې عزتۍ په وخت دغه کفارو سره سوله روا نده.

امريکا فلحال هم عراق، سوريه، افريقا او په نورو طرفونو کې عملي د مسلمانانو د دولت سره جګړه کې واقع دي.

يعني امريکا فلحال نړۍ کې په مستقيم او غير مستقيم شکل مسلمانانو سره په جګړه کې واقع ده او په حقيقت کې د مسلمانانو په خلاف د جګړې رهبري کوي، امريکا همدا اوس د اسرائيلو تر شاه ولاړه ده او اسرائيلو د مسلمانانو اوله قبله يرغمل کړې ده او د فلسطين مسلمانان يې په خپلو ړندو بمبارونو کباب کړل، جزيرة العرب همدا اوس هم د امريکا مستعمره ده او دا عربي جزيره يې اشغال کړې ده، نو له جزيرة العرب څخه د امريکا ويستل په ټولو مسلمانانو فرض دي هېڅوک دوی سره د بين المللي کفري اصولو په اساس د معاهدې حق نه لري.

همدا راز امريکا سوريه کې د (پي کې کې) ملحدو کُردانو تر شا ولاړه ده او (پي کې کې) مستقيم د سوريې په مسلمانانو د ظلم او وحشت يوه توره تياره راخوره کړې ده او د شام مبارکې خاورې ډېره برخه يې د خپل يرغل، الحاد او ديموکراسۍ د واک لاندې ساتلې ده، نو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولې خبرې ددې دلیل دی چې امریکایان حربي کفار دي او دوی سره هېڅکله هم څو ضمیر فروشه د چوکۍ لپاره معاهده نشي کولای.

همدا شان امریکا د پاکستان تر شا ولاړه ده او مستقیم یې هلته اډې او نور استخباراتي مراکز موجود دي، نو د پاکستان ظلم او وحشت د مسلمانانو مقابل کې نه هېرېدونکی دی، دا څلور لسیزې د هر یرغلگر په وړاندې د افغان ولس د قربانیو ثمره پاکستان اخلي او د زرګونو او لکونو خلکو په وینو او اوښکو سوداګري کوي نو ویلای شو چې پاکستان په آسیا کې دویم اسرائیل دی، دوی سره هم د مسلمانانو دروند حساب پاتې دی، نو څوک چې د پاکستان ترشا ولاړ وي دا د مسلمانانو دښمن دی چې له دې ډلې یوه هم امریکا ده.

امریکا افغانستان کې داسې وحشت او دهشت وکړ چې په لیکلو یې ګوتې رېږدیږي او دا دي اوس یې نو دا د خپل وحشت او ظلم ماموریت طالب پایلوچانو ته سپارلی، نو دغه ټولو سره به مسلمانان د هر بم او هر کروز د وریدو او د هر وحشت د ترسره کېدو حساب کوي ان شاء الله، د امریکا بدماشي دې حد ته رسېدلې چې د نړۍ هر کنج کې یو مسلمان د اسلام د دفاع او اسلامي نظام خبره وکړه نو امریکا وریسې په زرګونو کیلو متره لار وهي او هغه مسلمان ځپي، نور نو کوم تفصیل او تفسیر ته اړتیا نشته، امریکا د ټولو مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خلاف د جګړې اعلان کړی او هر مسلمان چې اسلحه پورته کوي او حقیقي اسلامي نظام غواړي نو هغه د امریکا په نظر ترهګر او تروریست دی او امریکا ورسره جګړه مخ ته وړي .

امریکا حقیقت کی هغه مکاره ګیدړه ده چې غواړي خپل باطل منهج (دیموکراسي) چې د صلیبیت له پوچو افکارو څخه سرچینه اخلي د مېډیا په زور په نړۍ حاکمه کړي.

د بشریت له سرسخته دښمنانو څخه یوه هم امریکا ده.

هو! امریکا ده،هغه امریکا چې زرګونه کسان یې په عراق او افغانستان کی شهیدان کړل.

بلی! هماغه امریکا چې هر ځای کې که اختلافات راپیدا شوي دي نو شاته یې ددوی لاس دی .

هغه امریکا چې د ابوغریب، ګونتانامو او باګرام په شمول یې په لسګونو زندانونو کې په زرګونو خلک شکنجه او تعذیب کړل.

هغه اشغالګره امریکا چې د خپلې سلطې او واک پراخولو په هدف اوس هم د زرګونو مؤمنانو وینې تویوي ..

نن سبا امریکا په نړۍ کې په یو معبود بدله شوې چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې یې خلک عبادت کوي او په اسلامي نړۍ کې یې عبادت کونکي بیا منافقین او مرتدین دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څوک چې د امریکې عبادت نه سرغړونه وکړي هغه د تروریست په نوم وژني .

خپله امریکا همدا نارې او بغارې وهي چې د حقیقي اسلامي نظام دعوه دار او غوښتونکي یې هر چېرته هدف دي او ددغه رزیلو امریکایانو د وحشتونو داستانونه ډېر اوږده دي، خو ددې هر څه باوجود د امریکا د خبرو مفسرین لګیا دي او ددوی خبرې بل ډول تفسیروي او طالب مشران بیا همدې وحشي امریکایانو ته د شریف او نجیب قوم خطاب کوي .

امریکا حربي وه او حربي ده، نو دوی سره نه مسلمانان په عمومي شکل معاهده لري او نه په خصوصي توګه افغانستان کې کومه شرعي معاهده شته او نه هم هغوی معاهدې ته ژمن دي، بلکه حربي کفارو سره د اسلام اصول او رفتار یواځې قتال دی، همداسې چلند به ورسره کیږي ان شاءالله او یوه محدوده ډله هېڅ وخت هم دا حق نه لري چې امریکا سره د خپلو منافعو لپاره په خپل سر تړون وکړي او په کراتو کراتو ورته د امنیت ډاډګیرنې ورکړي.

طالبه! یو ځل د امریکا نه پوښتنه وکړه چې له تړون وروسته یې څومره مسلمانان شهیدان او څومره یې بندیان کړي؟

دا معلومات وکړه چې څومره مسلمانې خویندې او میندې ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندياني دي، نوره پوښتنه يې که نشې کولای خير د يو لېست (**جدول**) غوښتنه خو ترې وکړه، دا خو به دې د بين الملل په اصولو کې ډيپلوماتيک حق هم وي چې يو لېست ترې طلب کړې، ګوندې دا لېست درکړي او په دې لېست دې دغه له غيرت، احساس، عاطفې او رحم څخه خالي وجدان او ضمير کې دې لږ درد او فکر پيدا شي چې څه کول په کار ول او تا څه وکړل، دومره رسوا يې چې اوس د خپلو کړنو يادونه هم علني کولای نشې، ځکه پوهېږې چې غير له شرم او خجالت څخه بل څه نه درکوي.

ملا داد الله وايي چې: زمونږ خوينديې ورونه دې کفارو سره په زندانونو کې بنديان وي، سيمې مو اشغال وي او څوک چې امريکا سره خبرې کوي نو دا به غدار او خائن وي، نو څه مو فکر دی، نن د دوی مشران خائنان او غداران نه دي؟

د رسول الله ﷺ سوله درې کاله وروسته د قريشو د سرغړونو په صورت کې ماته شوه، نو بيا يې آمادګي ونيوله او په قريشو يې حمله وکړه؟ او کله چې له سولې وروسته هم له حديبيې ستون شو نو کراري کېنناست، بلکې په خيبر يې بريد وکړ، داسې نه چې مکمل عالم کفر ته يې د امن ډاډ ورکړی وي، رسول الله ﷺ خو له يو اړخه ځان مطمئن کړ او په بل اړخ يې حمله وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د سیاسي نظام قلمرو د پرمختګ ستراتیژي یې تطبیق کړه، د قتال ستراتیژي یې تطبیق کړه، راغې په آرام یې وانه ړول، بلکه تبوک ته یې مخه کړه.

سوچ وکړه چې د رسول الله ﷺ سوله په څه شي ماته شوه، د اسلام په سیاسي نظام کې سوله د اساسي هدف لاسته راوړو لپاره یوه مؤقته وسیله ده، طالبه ستا اصل هدف اوس څه شئ دی؟ چې د همغې لپاره دې سوله وکړه، ته اوس څه غواړې؟

ستا ټول هدف خو د چوکۍ او واک تر انحصاره دی او بس.

د سولې وروسته خو تا هر څه ختم کړل، جهاد ختم، پرمختګ ختم، هر څه ختم. رسول الله ﷺ خو مدینه کې قوي نظامي ملاتړ درلود، داخلي نظام جوړ دی، شریعت حاکم دی، فیصلې په قرآن کیږي او بیا غواړي چې عمرې ته لاړ شي، مکې ته مسلح حرکت کوي، بیا لاره کې د مؤقت او اضطراري حالت سره مخ کیږي او بیا مؤقت وخت لپاره سوله کوي، یعنې رسول الله ﷺ په اصطلاح بودیجه لري، بیا نو د دښمن خولې ته ورځې او هغه هم د سولې په نیت نه ځي، بیا هلته سوله کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د رسول الله ﷺ حرکت یو نمایشي حرکت و، خپل زور یې مکې والاو ته ښودلو، ورته یې په زغرده وویل: یا به سوله کوئ او یا زه عمره کوم کنه جنګ ته تیار شئ، په مرګ یې بیعت کړی و، دا یې ورته ښکاره کړه چې یا به دربندې ځان د یو قوت په حیث منم او یا به عمره کوم.

خو د طالب دریغ همغه د مشرکینو وړاندیز و او طالب هم د مشرکینو ټول وړاندیزونه ومنل.

دغه سوله کې ډېر خلک تللي، راغلي، یو ځل چې د مشرکینو سفیر عروة بن مسعود الثقفي رسول الله ﷺ ته راغی او رسول الله ﷺ سره یې خبرې کولې، نو رسول الله ﷺ ته یې وویل دا تا چې راوستي دا درڅخه تښتي، ته ولې خپل قوم سره جنګېږې دا ستا خپل قوم دی، خپل عرب او قریش قوم خرابوې، لکه د طالبانو د قومیت او وطنیت له ګمراه فکر څخه یې خبرې شروع کړې.

ابوبکر رضي الله عنه ورته په غصه شو، ورته یې ویل: لاړ شه چرته د لات فرج وخته، موږ په رسول الله ﷺ ځان قربانوو.

طالبه! کله چې امریکا درته ویل چې زموږ او ستاسې ترمنځ ورورې او پخه دوستي شوه، نور به زموږ امنیت تاسې ساتئ، ګوره چې زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امريکا او نورې کفري نړۍ د هېوادونو سرحدونه ښه کلک وساتئ او د اسلامي خلافت مجاهدين درځخه سر اوچت نه کړي، موږ به مو په ډالرو او نورو ډول ډول طريقو او پلمو هر اړخيزې مرستې کوو، نو طالبه تا به هم ورته ويلي وای چې ځه وځه رزيلې امريکا چرته د خنځيرانو ګندګي وخته، موږ دا کارونه نشو کولای.

طالب خو همغه د مکې د قريشو کيسې کوي، چې وطن نه خرابوو، وطن کې نور جګړه نه غواړو، بس جنګ نور ختم شو، د مذاکرې په ميدان کې هم رسول اللهﷺ د سر ټيټۍ دريځ نه دی اختيار کړی، مغيرة بن شعبه زرې پوش د رسول اللهﷺ په سر ولاړ دی، ثقفي چې هغه وخت يې ايمان ندی راوړی د رسول اللهﷺږيرې ته د دې لپاره لاس وړي چې رسول اللهﷺ غصه کړي يا يې ميلان پيدا کړي، د عروة وراره، مغيره د عروه لاس په توره وهي، ورته وايي چې: دا نجس لاس دې لرې کړه او د رسول الله ﷺ مبارکې ږيرې باندې مه وهه.

راشه طالب ته ګوره چې نن سبا د کفارو په مجللو هوټلونو کې نجسو مشرکانو ته لاسونه او غاړې ورکول څه چې حتی خپل مخونه هم سره موښې، مستي ده، خنداګانې دي او ډول ډول اداګانې دي چې د کفارو او طالب مشرانو ترمنځ روانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول اللهﷺ هلته هم قاطع خبره کړې چې یا به خبره منځ یا به عمره یا جنګ کوم او یا سولې ته تیار شئ، رسول الله ﷺ چې کله عثمان رضي الله عنه د سفیر په شکل ولېږه نو درې اساسي خبرې یې ورته وکړې چې دا قریشو ته وکړه:

1. **موږ جنګ ته نه، بلکې عمرې ته راغلي یو.**
2. **مکه کې چې څه مسلمانان په زندانونو کې دي، ورته ووایه صبر وکړئ فتحه راروانه ده، ستاسې غم موږ سره شته.**
3. **دا چې مشرکین اسلام ته دعوت کړه چې اسلام قبول کړي.**

کله چې عثمان رضي الله عنه لاړ نو ښه په ویاړ جګې پاینڅې په مکه ورننوت، د مکې مشرکینو ورته وویل: چې ښکته دې پاینڅې اوچتې کړي، عثمان رضي الله عنه ورته وایي: دا زموږ د رسول اللهﷺ حکم دی موږ د رسول الله ﷺ په حکم ځان وژنو.

طالبه! ته چې کله دوحه کې په هوټلونو کې د بربنډو انجونو سره مخ شوې، هلته مو په نوره نړۍ کې د کفارو په زندانونو کې د اسلامي امت بندیان یاد و که نه؟

چاته مو د اسلام دعوت ورکړ که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسول الله ﷺ د سولې کوم شرط او خبره مو عملي کړه؟

مکه کې بنو بکر او بنو خزاعه قبیلې وې رسول اللهﷺ وویل: چې هر څوک دې خپل دریځ مالوم کړي د چا سره په عهد کې شاملیږي؟ خذاعه رسول اللهﷺ سره او بنو بکر قریشو سره عهد کې داخل شول، او دلته خبره فقط دا وه چې په یو بل دغه ټاکلې وخته پورې حمله نه کوو، کله چې رسول اللهﷺ سوله وکړه نو دلته بنو خذاعه د رسولﷺ په عهد کې او بنو بکر د قریشو په عهد کې داخل ول، بالاخره بني بکر په بنو خذاعه حمله وکړه او لکه مخکې مو چې ذکر کړه، رسول الله ﷺ تړون لغوه اعلان کړ، ویل یې سوله نوره نشته، سوله ختمه شوه، او په مکه یې حمله وکړه، اوس خبره داده چې که امریکا سره څوک په پیمان کې دي، نو که هر چرته یې په مسلمان حمله وکړه، بیا سوله ختمه ده او نور اعتبار نه لري، بیا لښکر کشي په کار ده، یعنې که برید وشو سوله ختمه شوه.

نو طالب ته وایو:

چې دا ستا سوله به کله ماتیږي، دا ستاکاغذي تړون خو درته امریکا په ځلونو نقض کړ تا کوم عکس العمل وښود؟

کله یې چې په کابل واکمن کولې په همغه مهال یې د باګرام په زندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې همدا ستا له خولې تر دوه سوه کسان درته بمبار کړل تا څه وکړل؟

ببرته دې په امریکایانو برید وکړ که نه، له هغې وروسته دې هم د کابل په هوایي میدان کې د امریکایانو ساتنه کوله؟

چې لله الحمد په دې ساتنه کې هم پاتې راغلې او د اسلامي دولت یو اتل ستاسې د ټولو کفارو مرتدینو او مشرکینو وینې سره په شریکه وبهولې، له هغې راوروسته امریکا په کابل او جلال آباد کې د ډرون بریدونه وکړل، برید که ستا د سمبولیک واک لاندې و، خو تا پرې ځان ځکه غلی کړ چې هغه بریدونه د اسلامي خلافت د مجاهدینو په شک شوي و، نو همغسې دې د امریکا سره خپلې اړیکې تودې کړې چې هله ترون چېرته مات نشي.

وریپسې د امریکا ایتلافي مرتد پاکستان همدا ستا د وطن پولې بار بار نقض کړې او همدا ستا د منلو بین المللي اصولو څخه یې سرغړونه وکړه تا کوم غبرګون وښود؟

دفاع وزیر یې په میډیا کې یو دوه درې نمایشي چغې ووهلې خو مسکین بېچاره په دې خبر نه دی چې دا بې ځایه بغارې چې واک درسره نه وي او مستقل ونه اوسې بیا هېڅ مانا نه لري، دادی اوس یې تش په نوم اخیستلو باندې وېریږي وایي چېرې بیا خبره خرابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشي، افسوس په دومره ذلت باندې.

او يا د دومره تخطيو کولو با وجود مو چېرې امريکا سره دې تړون مات کړ که نه د تړون د ماتېدو وېرې نور هم امريکا ته نېږدې کړو؟

او له همغه مهاله ستا هوايي حريم د امريکايي ډرونونو په وساطت د همغه قطر او پاکستان له لارې کنټرولېږي چې ته يې په دوستۍ نازېږې، کله قطر سره امنيتي او دفاعي تړونونه کوې او کله يې په سواحلو کې خرمستي او عياشي کوې، پاکستان خو دې هسې هم رسمي بادار دی.

په هر صورت ستاسې په دې لوبو او له کفارو سره په شريکو ډرامو اوس ټول خلک پوهېږي او په دې هم پوهېږي چې په آخري اعلاميه کې مو دا تکراري اخطار ورکړ چې که بيا امريکا داسې نقض وکړي نو پايلې به يې ښه نه وي، د کوم هدف لپاره مو ورکړ.

مونږ فکر کاوه چې تاسې به په امريکا د بريد تياری نيسئ، خو خبر نه و چې په مختلفو ښارونو کې د همغې امريکا په پلان شوې طرحه په زوره خلک مظاهرو ته راوباسئ او ټولو ته همغه يو ډول بېنرونه په لاس کې ورکوئ او د امريکا دا له تړون څخه تکراري نقض په تشو نارو ورځوابوئ.

او د همدې مظاهرو سره متصل هم همدا نارې وهئ چې امريکا زمونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوحې تسليمي ومنه، نور مو درسره کار نشته دی موږ پرېږده.

خلاصه زمونږ د بحث دا ده چې اسلحه د امريکا، ډالرې د امريکا، ټانګونه او طيارې د امريکا،واک د امريکا، بنديزونه د امريکا، قومانده د امريکا، فضا د امريکا، (ډرونونه) يې ښه آزادې چکرې وهي او بريدونه يې جاري ساتلي، نو بيا ماته هم شوه امريکا! دا د دې پيړۍ تر ټولو ستر عجايب دي، چې په طالبانو کې نن ليدل کيږي.

طالبه!

د ترون د نقض ځواب به خلک همداسې ورکوي لکه تا چې ورکړ.

اوس د طالب تسليمي په کوم معيار د رسول الله ﷺ له سولې سره برابره ده؟

سوله د جنګ نه کولو ترون ته وايي، هلته سوله کيږي چې مخکې له مخکې هلته قتال موجود وي ، هلته پر يو بل حملې شوې وي، نو بيا به د سولې ترون کيږي، د اسلام په سياسي نظام کې کفارو سره د سولې معنا همدا ده چې پر يو بل به تعرض نه کېږو، د اسلام په قاموس کې يې بل تعريف نشته، دا خو نه ده چې سوله دې وکړه نو کفار دې ورونه شول او نوره نو دوستي شوه، خپلولي شوه، عهد خو فقط په نه جنګېدلو باندې دی او که تعرض وشو او يا که جنګ دې وکړ، نو سوله خو ختمه شوه، د نقل، عقل، شريعت، سياست، تاريخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د هر څه منافي ده چې د سولې یو اړخ دې سوله ماتوي، تادې په سر سر وهي او ته وايې چې نه ما ورسره سوله کړې.
بله دا چې په سوله کې به د اسلام او مسلمانانو مصلحت پروت وي نه د افغان او افغانانو مصلحت.
که د اسلام او مسلمانانو مصلحت دا ایجاب کوي چې اوس سوله د ټولو په ګټه ده، تر اوسه مصلحت په قتال او جنګ کې و خو اوس مصلحت په دې کې دی چې سوله وشي، اسلام او مسلمانان له همدې لارې خپل هدف ته رسېږي، نو بیا به سوله د لوړو اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر د یوې وسیلې په شکل د مسلمانانو د عمومي امیر په اجازه باندې کیږي.

ورونو!

نن سبا ډیپلوماتیک هیئتونه د خپل هېواد د منافعو او د وګړو د ګټو د ساتنې په خاطر ځي راځي، د بین الملل په قوانینو کې د ډیپلوماتیکو اړیکو مانا همدا ده چې یو هئیت کوم هېواد ته ځي نو هلته د خپل هېواد د وګړو د امنیت او ملي منافعو په اړه خبرې کوي.
اوس که د اسلام په سیاسي نظام کې څوک د سولې ستراتیژي تطبیقوي، نو هغه به بیا د اسلامي امت د منافعو په اړه غږیږي چې هغه کافر دیپلومات د خپلو وګړو (شهروندانو) منافع غواړي، نو تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره به د اسلامي امت د منافعو غم وي، نه صرف د یو قوم او یو هیواد.

د سولې عقد ته د اسلام په سیاسي نظام کې معین عقد وايي.

مطلب دا چې هر څه دې کېږي، نظامي ملاتړ او داخلي نظم دې برابر کړی، نو هغه وخت دغه د سولې عقد تا ته بیا د لوړو اهدافو ترلاسه کولو په بنا اجازه ده، د دې په خاطر چې د کفارو یو لوري سره سوله وشي او بلې لوري کې د دعوت، د اسلامي قلمرو او د قتال ستراتیژیانې پرمختګ وکړي، نو ځکه د اسلام په سیاسي نظام کې د سولې عقد ته عقد معین وايي.

معین عقد هغه عقد، پیمان او تړون ته وايي چې د هغه ټول اصول، شرایط او اوصاف د اسلام په سیاسي نظام کې تعیین شوي وي، یعنې د اسلام سپېڅلي دین تعیین کړي وي نه د بین الملل کفري قوانینو دا د معین عقد تعریف دی.

طالبه! تا چې امریکایانو سره سوله وکړه د بین الملل کفري قوانینو باندې دې وکړه که دې د اسلام د مبین دین په قوانینو، او آیا امریکایانو دا درسره ومنله چې د اسلامي نظام په چوکاټ کې به سره خبرې وکړو؟

د طالبانو ټوله سوله صرف د افغانانو لپاره ده، نو دا یو متعصب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطني ګوند دی او د نبيعليه السلام صحابه وو کې مهاجر او انصار دواړه شامل وو، سوله یې ټولو مسلمانانو ته شامله وه.

ملا برادر وايي: (د سولې او د دواړو اړخونو ترمنځ د فاصلې د راکمولو لپاره باید مقابل لوري هغه افغانان آزاد کړي چې د اسلامي امارت مجاهدین دي یا د مجاهدینو سره د تړاو په تور بندیان شوي دي)

راتلونکي حکومت په اړه هم وايي: (د افغانستان د خپلواکۍ نه وروسته اسلامي امارت د قدرت د انحصار په فکر کې نه دی، بلکې د ټولو افغانانو سره په ګډه، په ګران هېواد کې یو افغان شموله اسلامي نظام غواړي).

چې اسلامي شو نو د افغان قید ته څه حاجت دی؟

خو دا د دیموکراسۍ یو مهم اصل څرګندوي چې قومیت دی، بس اسلام کافي دی که د هر ځای، هر قوم، نسل، رنګ، سمت مسلمان وي، هغوی ټولو ته شاملېږي، خو طالبان او امریکا داسې حکومت هېڅکله نه غواړي.

که خبره د قومیت وای نو ابوجهل، عتبه، شیبه او دا نور کافر مشران خو د عربو معززو کورنیو څخه و، نو بیا خو د هغوی وژل هم نه و پکار، بلکه د مدینې او مکې نظام کې باید دویته د طالبانو په دریځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وظیفه ورکړل شوې وی!

د طالبانو نعره دا ده: (د یوه آزاد، خپلواک، او سوله ییز افغانستان په هیله)

همدا نعره د پرچمیانو، خلقیانو، نیشنلیانو او دیموکراتانو ده، هغوی پرې کافر کیږي خو چې طالب یې په سپینو جامو او پټکي کې وهي دا پرې نه کافر کیږي، دوی ته دا پته نشته چې دا ایمان معنوي او عملي څیز دی، دا ظاهري لونګیو او سپینو جامو پورې اړه نه لري، عقیده او عمل ته مو متوجه شئ، د قرآن او سنت په تله خپل اعمال وتلئ، دا ظاهري اعمال په باطن باندې دلالت کوي چې د طالبانو سینو څخه ایمانونه وتلي دي، یو انسان ظاهره کې الله رب العالمین ته بد وایي او بیا ځان ته مؤمن هم وایي، څوک به یې ورسره ومني؟

نه، دا څنګه په رب مؤمن دی چې کنځلې ورته کوي؟

همدا شان دا طالب څنګه اسلام غواړي چې خپله اسلام پورې خندا کوي، د الله رب العالمین نظام په خلاف وضعي قانون جوړولو له امله د رب سپکاوی کوي، شیعه ګانو ته د مشرۍ ورکولو او ورسره تړون کولو له امله د محمد رسول الله ﷺ ناموس پورې خنداوې کوي او بیا وایي سوچه اسلامي نظام غواړو؟!

د طالبانو آزاد او خپلواک اصطلاحاتو څخه مراد: قومیت او وطنیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د بین الملل په جوکاټ کې حدود دي او سوله آییز لفظ د اصلي کافرو سره د جهاد د تعطیل ښکاره اظهار دی.

اما که چېرته د اسلام سیاسي نظام کې د سولې خبره راځي، نو دلته به د سیمې د ټولو مسلمانانو په نمایندګۍ خبره کېږي، یوازې د مشخص ګوند نه، بلکه ټول مهاجر، انصار او اعراب (بانډچیان) مسلمانان به په کې شامل وي د ټولو مسلمانانو مصالح به په پام کې نیول کیږي، نه یوازې د یو قوم او یو سمت او کوم عهد چې د مسلمانانو له لورې کفارو سره کیږي نو هغه کې باید دغه درې شرائط ذکر شوي او عملي شوي وي :

اول: ټولو کفارو سره په یو وخت کې په عدم قتال باندې عهد نه کیږي،یاني د کفارو طرف به مشخص او ډله یا (هېواد) به یي معلوم وي

دویم: دا عهد به د مؤقت وخت لپاره وي، یعنې وخت به پکې معین وي

دریم: چې دوی سره به د سیمې ټولو مسلمانانو په نمایندګۍ عهد تړل کیږي، داسې نه چې تا ورسره عهد وکړ او دوی له تا څخه ځان بېغمه کړي او ستا د واکمنۍ په ساحه کې په نورو مسلمانانو شروع وکړي، نه! دا اصل او هدف به د مسلمانانو وي چې یو طرف کفارو سره مؤقت عهد کوي، د دې لپاره چې بل طرف کفارو سره جګړه مخ ته یوسي، لکه کوم عهد چې رسول الله ﷺ حدیبیه کې وکړ، په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله کې اول طرف د رسول الله ﷺ معلوم وه چې د قریشو کفار وو، دویم وخت یي معین وو چې دا سوله او ډزبندي د لس کالو لپاره وه، دریم رسول الله ﷺ د قریشو له طرفه ځان مطمین کوي او راځي د خیبر په یهودو لښکر کشي کوي.

اما نن دا اصل کفارو په خپل لاس کې نیولی دی ، بس چې کله یې هم زړه وشي، نو تش په نامه مسلمانانو سره یو تړون وکړي، ځان هم په همدې مسلمان نما طواغیتو ساتي او له دوی څخه ځان هم مطمین کوي او بیا د بل طرف په مسلمانانو خپل یرغل ، وحشت او قتل عام ته سم کار وایي او خه په اطمنان دا هرڅه ترسره کوي ، نو که څوک د همدې درې شروطو نشتوالي په صورت کفارو سره تړون کوي، یعنې اول ټولو کفارو سره تړون کوي او دویم دائمي تړون کوي او دریم خاص د خپل قوم او یا ګوند لپاره یې کوي او د سیمې نور مهاجر یا انصار مسلمانان هېروي ، نو بیا دا کفارو ته حقیقت کې تسلیمي ده.

یعني که د افغانستان په محاذ د الله مشخص دښمن سره د معلومې نېټې لپاره سوله وشوه او بیا د سولې موده کې دغه معاهد کافر پدې سیمه کې اوسیدونکي هر مهاجر یا انصار باندې برید وکړ، لکه نن سبا چې پرې د ډرون بریدونه کوي یا د برید لپاره بې پیلوټه الوتکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورويشت ساعته ګرځوي او د سيمې يو مسلمان ځاري، تجسس يې کوي، ترڅو د برید هدف يې وګرځوي نو دغه صورت کې معاهده نقض ده او دغه کافر سره به بيا جګړه کيږي. ځکه د افغانستان ټولو مسلمانانو په نمايندګۍ سوله نده شوې.

همدا ډول کله چې د مسلمانانو خليفه د نړۍ په سطحه د مصلحت په خاطر، د کفارو په غوښتنه د دوی معلوم جهت سره د مقررې نېټې لپاره سوله کوي نو دا به د نړۍ هر مسلمان ته شامله وي، بيا که چېرته همدا معاهد هېواد نوره نړۍ کې فرضاً: افريقا، عراق، شام، ليبيا، مصر، بيت المقدس وغيره کې يو مسلمان باندې تېری او ظلم وکړي، نو نوره معاهده ورسره باقي نه پاتې کيږي، د افغانستان څخه به د هغوی د دفاع لپاره لښکر ورځي او دا معاهد کافر په دې سره بيا حربي کافر شمېرل کيږي، د تړون حيثيت او مشروعيت ختميږي، هر مکان او هر نقطه کې چې په لاس درغلل بې دريغه بايد ووژل شي، کفارو سره تړون دا يو نازک او باريک تړون وي، چې د کفارو په معمولي سرغړونه او بې لارۍ ماتيږي او نور دوب ته بيا خه عبرتناکه سزا پکار وي.

ابن العربي رحمه الله تر دې پورې وايي چې د معاهدو کفارو په زندانونو کې د محبوسو بنديانو د راخوشې کولو لپاره به هم کوښښ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږي. لکه د مثال په توګه د خراسان په خاوره د خلیفة المسلمین په اجازه د مسلمانانو والي کفارو سره سوله کوي نو د مسلمانانو بندیانو په اړه به هم ورسره خبره کوي. مفسر قرطبي د سورت انفال دې آیت د لاندې لیکي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾. [۷۲ سورة الأنفال].

ژباړه: کومو خلکو چې ایمان راوړ او هجرت یې وکړ او د الله په لاره کې په خپل سر او مال وجنګېدل او کومو خلکو چې مهاجرینو ته ځای ورکړ او له هغو سره یې مرسته وکړه، هماغوی په اصل کې یو د بل دوستان دي. پاتې شول هغه خلك چې ایمان یې راوړی دی خو (دارالاسلام ته یې) هجرت نه دی کړی نو له هغو سره ستاسې کومه دوستانه اړیکه نشته تر څو پورې چې هغوی هجرت نه وي کړی. هو که هغوی ددین په باب له تاسې نه مرسته وغواړي نو د هغوی مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول پر تاسې فرض دي خو دیو داسې قوم پر خلاف نه چې له هغه سره ستاسې تړون وي. تاسې چې څه کوئ الله هغه ویني.

تفسير قرطبي ليكي: (وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ) يُرِيدُ إِنْ دَعَوْا هَؤُلَاءِ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ لَمْ يُهَاجِرُوا مِنْ أَرْضِ الْحَرْبِ عَوْنَكُمْ بِنَفِيرٍ أَوْ مَالٍ لِاسْتِنْقَاذِهِمْ فَأَعِينُوهُمْ، فَذَلِكَ فَرْضٌ عَلَيْكُمْ فَلَا تخذلوهم. إلا أن يستنصروكم عَلَى قَوْمٍ كُفَّارٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَلَا تنصروهم عَلَيْهِمْ، وَلَا تَنْقُضُوا الْعَهْدَ حَتَّى تَتِمَّ مُدَّتُهُ. ابْنُ الْعَرَبِيِّ: إِلَّا أَنْ يَكُونُوا [أُسَرَاءَ] مُسْتَضْعَفِينَ فَإِنَّ الْوَلَايَةَ مَعَهُمْ قَائِمَةٌ وَالنُّصْرَةَ لَهُمْ وَاجِبَةٌ، حَتَّى لَا تَبْقَى مِنَّا عَيْنٌ تَطْرِفُ حَتَّى تخرج إلى استنقاذهم إِنْ كَانَ عَدَدُنَا يَحْتَمِلُ ذَلِكَ، أَوْ نَبْذُلُ جَمِيعَ أَمْوَالِنَا فِي اسْتِخْرَاجِهِمْ حَتَّى لَا يَبْقَى لِأَحَدٍ دِرْهَمٌ. كَذَلِكَ قَالَ مَالِكٌ وَجَمِيعُ الْعُلَمَاءِ.

ژباړه: (که هغوی ددین په باب له تاسې نه مرسته وغواړي) د الله تعالی مراد دا دی کچېرې هغه مؤمنان چې د جنګ ساحې (دار الحرب) څخه يې هجرت نه دی کړی، د ځان خلاصون لپاره له تاسې څخه د جنګ لپاره نفر یا مال وغواړي نو تاسې ورسره مرسته وکړئ، ځکه دا په تاسې فرض دي نو يوازې (بې مرستې) يې مه پرېږدئ. مګر که د داسې قوم په خلاف درڅخه مرسته وغواړي چې ستاسې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو ترمنځ تړون وي نو بيا د دوی (معاهدينو) په خلاف هغه مسلمانانو سره مرسته مه کوئ او د مودې بشپړېدو پورې عهد مه ماتوئ. ابن العربي وايي: مگر که دوی (اسيران) بې وسه وي نو دوی سره دوستي قائمه ده او د دوی مرسته واجب ده، تر دې چې په مونږ کې هېڅ رپېدونکي سترگه پاتې نشي تر دې چې د هغوی خلاصون لپاره ووځي (يعني ټول مسلمانان ووځي) کچېرې زمونږ شمېر د دې توان درلود او يا به د هغوی راخوشې کولو لپاره ټول مالونه مصرفوو تر دې چې مونږ يو کس سره هم يو درهم هم پاتې نشي. همدغه شان امام مالک او ټولو علماؤ ويلي دي.

زهرة التفاسير کې ليکي: (وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ). إن هذه ولاية الايمان وهي توجب النصرة على أساس أن المؤمنين جميعا إخوة، كما قال تعالى: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (10). فحيثما كان المؤمن فهو في ولاية المؤمنين مهما تختلف الديار، وتتباعد الأقطار، ولذلك إذا استنصر المؤمن وجبت نصرته في دفع عدوٍّ دَاهِم، أو في حرب عادلة؛ ولذا قال تعالى: (فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ) والاستجابة لطلبه، وقد استثنى الله حالا واحدا، وهي أن يكون ثمة

(c) ketabton.com: The Digital Library

ميثاق، والمعنى عليكم النصر، أي فإن دعوكم فعليكم الإجابة إلا أن يكون النصر الذي تنصرونهم فيه يكون على قوم بينكم وبينهم ميثاق، أي لَا تنصروهم على قوم لهم ميثاق، ولكن يجب أن تدفعوا عنهم كل من يعتدى عليهم، ولو كان بينكم وبينهم ميثاق، لأنهم ينقضون الميثاق بمجرد أن يعتدوا على مؤمنين، فلا عهد مع الاعتداء على أهل الايمان. [زهرة التفاسير]

ژباړه: دا د ايمان محبت دی او دا پدې اساس ملاتړ واجب وي چې ټول مؤمنان ورونه دي، لکه الله تعالی فرمايي: مؤمنان خو يو د بل سره ورونه وي، نو دخپلو وروڼو په منځ کې جوړجاړی وکړئ او له الله نه وويرېږئ دې لپاره چې پر تاسې رحم وکړای شي. نو چېرې چې مؤمن وي هغه د مؤمنانو په دوستۍ (ملاتړ) کې داخل دی، ولو که سيمې يې سره جدا وي او ځايونه يې لرې وي. او له همدې امله چې کله مؤمن مرسته وغواړي نو مرسته کول يې واجبيږي، په دفاع د اشغالگر دښمن کې يا هم د انصاف جنگ کې، او ځکه الله تعالی فرمايي: (په تاسې يې مرسته لازم ده) او د هغه بلنې ته لبيک ويل هم لازم دي. خو الله تعالی يو حالت ترې مستثنی کړی دی او هغه دا چې کوم تړون موجود وي. معنا دا شوه چې په تاسې يې مرسته لازم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده يعنې کچېرې يې تاسې راوبللئ په تاسې منل لازم شو مګر که دا تاسې چې د هغوی کوم مرسته کوئ دا د داسې قوم په خلاف وي چې ستاسې او د هغوی ترمنځ تړون وي يعني تاسې د هغه قوم په خلاف يې مرسته مه کوئ چې تړون يې وي. خو دا واجب ده چې څوک په هغوی زياتی کوي د هغوی څخه د دوی دفاع وکړئ. اګر که ستاسې او د هغوی ترمنځ لوظنامه وي ځکه دوی په مؤمنانو باندې زياتي کولو سره لوظ ماتوي نو مؤمنانو باندې زياتي کولو په صورت کې هېڅ عهد نشته.

اوس راشئ د کفارو او طالب حالات او وضعيت د همدې بحث په هنداره کې وګورئ، د امريکا په تر ټولو ستره استخباراتي هډه قطر کې د سولې په نامه د طالب د تسليمۍ تړون ته هم نظر وکړئ او د کفارو د ملګرو ملتونو د قانون او منشور مطابق د وطنيت د عقيدې په بنياد کفارو سره د طالبانو راشه درشه، برخورد او تعامل هم د اسلام له نظره وارزوئ، نو د ټولو کفارو سره د کفارو د اصولو او قوانينو له مخې په يوه وخت تر نامعلومې نېټې د سولې په نامه د تسليمۍ ترسره کړي تړون په اړه طالبانو ته وايو:

طالبه ! ستا تړون خو:

اول : د افغانستان د ټولو مسلمانانو لپاره نه و، ياني نه ته مسلمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې او نه هم ته د افغانستان د ټولو مسلمانانو استازيتوب کولای شې.

دويم : ستا دا تړون چې د کفارو د قوانينو او اصولو په بنياد مو کړی، نه د شرعي احکامو او اصولو په بنياد، نو دا تړون مو مشخص (يوې ډلې) کفارو سره نه دی، بلکې د نړۍ ټولو کفارو سره مو کړی او ورسره دې جهاد څخه د تلپاتې توبې ويستلو غوږونه هم ورته نيولي دي

درېيم : کفار اوس هم ستاسې د واکمنۍ (!) ساحه کې خپلې څارګرې بې پيلوټه الوتکې ګرځوي او ستا د ساحې څخه خارج خو هسې هم هر ورځ مسلمانان وژني، زنانه يې بنديانوي، ماشومان يې په اورونو کباب کوي، د قرآن کريم او رسول الله ﷺ توهين خو تکراري او بيا بيا کوي ، په نوره نړۍ کې څه چې د همدغه تړون په لومړيو ورځو کې يې هم ستا جنګيالي په باګرام و غيره ځايونو کې درووژل، ستا دا کاغذي تړون يې تکراري نقض کړ، نو ستا دې تړون ته نه پرون اعتبار وه او نه نن اعتبار شته او نه به آينده کې دا اعتبار پيدا کړي.

په بل تعبير ستا همدا تړون د تړون په ورځ هم د اسلام په شروطو برابر نه و او نه اوس کوم حيثيت او اعتبار لري، ځکه تا چې کومو کفارو سره عهد کړی هغه عملاً مسلمانانو سره په جګړه کې ښکېل دي، هم په افغانستان کې او هم له افغانستانه بهر خاورو کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس که خپلې تسلیمۍ ته د معاهدې نوم ورکوې، نو دا هسې چشم پوشي کوې او په زوره خپله خپل ځان ته دوکه ورکوې ، بلکې نور خلک نشې دوکه کولای ، اول خو دا تړون له پیله نه دی شوی ، کوم حیثیت او اعتبار نه لري او بالفرض که شوی وي نو لکه څنګه مو چې یادونه وکړه تکراري مات شوی او د دوه توته ارزښت هم ورپاتې شوی نه دی، خو دا چې ستاسې په کتاب کې نه ماتیږي او داسې کلک دی چې د تړون په یو قسم نقض هم نه ماتیږي نو دا بیا د سولې نه بلکې د تسلیمۍ تړون دی، دا بیا د پاکستان او نورو مرتدو هیوادونو او امریکې ترمنځ تړون په څیر د بادار او غلام ترمنځ د آمریت او ماموریت معامله او وظیفه ده ، بس مجبوره یاست چې هر څومره مو کفار په دې څټ څټ کې ووهي نو همداسې مړه غوږونه ونیسئ څکه غلام د خپل بادار په وړاندې د هیڅ ډؤل شکایت حق نه لري همداسې لاس په نامه به ولاړ یاست.

دې ته د سولې د تړون نوم مه ورکوئ یا د یو امنیتي تړون نوم ورکړئ یا د یوې پروژې د ډونرانو او تطبیقونکو ترمنځ د یوې معاملې د تړون نوم ورکړئ ، څکه دا د سولې تړون نه دی ، امریکا په دې تړون سره له یوه لورې طالب له جګړې لاس په سر کړل بلکې ځان یې ترې هم مطمین کړ او د خپل امنیت ساتنې او د خپلو اهدافو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پلې کولو او پروژو د تطبیق مامورین او عسکر یې ترې جوړ کړل، نور نو امریکا هېڅ ډول ژمنتیا نه لري او نه ځان دې ترون ته مکلف ګڼي ځکه دا یو طرفه د امریکایي ګټو او د امریکا د امنیت ساتنې ترون دی او طالب د یو مامور په حیث امضا کړی، نور نو امریکا چې هر کله هر چرته خوښه وشي خه په پوره بدماشۍ مداخله کوي ، هم بمبار کوي هم څار کوي او هم هر کار کوي خو طالب ورته مرېې سترګې نیولي پورته ورته کتلای نشي.

رسول الله ﷺ د حدیبیې سوله ولې ختمه کړه، دا سوله خو مکې والا ماته نه کړه، بلکې د دوی حلیف دا سوله ماته کړه، نو رسول الله ﷺ په مدینه کې د مکې خلکو سره د جګړې اعلان وکړ، ټولې لارې یې بندې کړې چې له مدینې راپور هم مکې ته لاړ نشي، یعنې په دومره لوړ هوډ او قوت یې د دې نقض سزا ورکول غوښتل.

که سوله کیږي نو د افغان او ارګ په ګټو نه، بلکې د اسلامي امت په ګټو به وي، امارت که له امریکا سره سوله کړې وی او په چین او روس یې شروع کړي وای او امریکا ته یې ویلي وای چې تاسې که ځان وخوځاوه ستاسې به هم دا حال وي، نو یوه د ختو پوزه به یې ځانته ایښې وای، خو طالب یې داسې بند په بند تړلی چې له کفارو ځان نشي خوځولای. د نبي عليه السلام سوله د مؤمنانو د دفاع لپاره وه، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبانو د کفارو سره توافق په نتيجه کې د خلافت پر مؤمنانو جګړه شروع کړې دی او دا د سولې مهم شرط و، لکه: د امريکا خارجه وزير کافر مايک پامپيو قطر کې طالبانو ته وايي، خپلې ژمنې به پوره کوئ او اسلامي خلافت ته د ماتې ورکولو لپاره به جګړه جاري ساتئ:

Keep up the fight to defeat ISIS…

او د طالبانو مخکنې بايلونکې ولسمشر ټرمپ ډېر په غرور سره دا ويل چې طالبان به ترهګر وژني:

They will be killing terrorist

کله چې طالبانو د خلافت په مقابل کې ناکامي حس کړه نو مجبوراً يې د "المدد يا أمريكا" په اصولو باندې عمل وکړ، زميني مرسته يې د پاکستان، ايران، روس او چين څخه اخيستله، سي آی اې، آی ايس آی او کې جي بي استخباراتي ادارو ورسره مرستې وکړې او له پاسه امريکايي طيارو او کروزونو ورته زمينه سازي کوله او برېتونه به دغه طالبانو تاوول، لکه دا حقيقت اوس نړۍ ته هم راڅرګند شو.

لله الحمد. او نبي ﷺ فرمايي: **"وَلاَ يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ"{صحيح البخاري}**

ژباړه: مسلمان به د کافر په بدل نه وژل کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو مسلمان به د کافر په بدل هم نه وژل کیږي، پاتې لا د امریکا، روسیه او چین په څېر غلیظو کافرو لپاره!

او د مسلمان خلاف د کافر مرسته کول په اجماع د امت سره کفر دی. مشهور ناقض د اسلام دی.

(مظاهرة المشركين ومعاونتهم على المسلمين كفر بإجماع المسلمين)

الله ﷻ فرمايي: ﴿**أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ**﴾ سورة المنافقون:11

ژباړه: ته هغو کسانو ته نه ګورې چې د منافقت کړنلاره یې غوره کړېده؟ دوی خپلو کافرو اهل کتاب ورونو ته وايي: "که تاسې وویستل شوئ، نو موږ به هم ستاسې سره ووځو؛ او ستاسې په باب به موږ د هېچا خبره هېڅکله ونه منو؛ او که ستاسې سره جنګ وکړای شو، نو موږ به ستاسې مرسته وکړو." خو الله شاهد دی چې دغه خلك خامخا درواغجنان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ای طالبه! ته سوچ وکړه چې د مسلمانانو په خلاف مرسته کولو درواغو لوظونو له امله الله رب العالمین دوی کافر وګرځول او دوی یې د کفارو ورونه وبلل، نو ستاسو به څه حکم وي چې د مسلمانانو خلاف کافرو سره مو امنیتي او افرادي مرسته وکړه؟

طالب اوس د سولې په نوم له کفارو مرسته اخلي او مسلمانانو سره جنګېږي نو دا بیا کوم اسلام شو، دا خو بیا صریح کفر دی.

د سولې په نوم امریکا طالبان ډیموکراسۍ ته ورننویستل، څکه کمونستان، خلقیان، پرچمیان، حزبیان، اخوانیان، روافض او نور ډیموکراتان او طالبان به په شریکه نظام جوړوي او همدا د جمهوریت هدف دی او همدا یې مفهوم دی.

او دیموکراسي کفر دی، ارتداد دی، دیموکراسي او جمهوریت کې نظام د بندګانو وي او شریعت کې د قانون واک د الله رب العالمین وي، بندګان به پکې نه شریکوې.**قال تعالی:** **﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾**

غافر:12 ژباړه: **د فیصلې واک د اوچت او لوی الله په لاس کې دی.**

دیموکراسي خو د نصرانیت، یهودیت او مجوسیت پشان یو مستقل دین دی، دا خو مونږ ته رب ندی رالیږلی، مونږ ته خو یې اسلام رالیږلی، د اسلام پرته بل دین خو الله ﷻ نه قبلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د نبيﷺ سوله هېڅکله داسې نه وه، نبيﷺ خپل نظام او قانون کې چا لپاره تغیر ندی راوستی، قریشو ته یې برخه نده ورکړې، مدینه کې عمومي واک د نبيﷺ و، د الهي قانون مطابق یې پرېکړې کولې ، مدینه کې هر څه مستقل و ، د مسلمانانو او مهاجرینو مرکز معلوم و.

او طالبان ټرون کې وایي: د افغانستان اسلامي امارت چې متحده ایالتونه یې د دولت په توګه نه پېژني او د طالبانو په نوم یې پېژني، مسؤلیتونه به یې په هغو سیمو کې وي چې د دوی تر ولکې لاندې دي، تر هغو چې د بین الافغاني ډیالوګ او مذاکراتو له لارې تر جوړجاړي وروسته نوی افغان اسلامي حکومت جوړ شي.

ملا برادر وایي: د خارجي لاسونو پرته به په داسې افغان شموله خپلواک نوی اسلامي نظام توافق وشي چې د اسلامي او افغاني ارزښتونو څرګندوی وي، څکه چې خپلواک اسلامي نظام د هیواد د هر ډول پرمختګ، اسلامي عدالت او ملي یووالي ضامِن دی.

او ټرون کې دا هم وایي: (متحده ایالاتونه به د بین الافغاني ډیالوګ او مذاکراتو له لارې تر جوړ جاړي وروسته د نوې افغان اسلامي حکومت لپاره د بیارغولو اقتصادي مرستې وغواړي او په کورنیو چارو کې به یې لاسوهنه نه کوي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه لاس وهنه به وکړي،هغوی ته پته ده چې داسې حکومت به جوړیږي لکه مرتد جمهوریت، همدغه رنګه د اسلام یو څو ظاهري شرائع به پکې آزاد وي او نور واک به ټول د پاکستان او امریکا په لاس کې وي! " نوی افغان اسلامي حکومت "!دا اصطلاح خو معروفه او مشهوره ده. دغه اسلام ټکی خو د افغانستان تېر حکومت هم ځان سره لګولی و، همدا رنګه پاکستان هم لرولی، د ایران په شان شیعه ګانو او د آل سلول په شان د امریکا غلامانو هم لرولي، چې د امریکا په خوښه اسلام وي نو دا به کوم اسلام وي؟

د نبي عليه السلام د سولې تړون له امله نظام کې قریشو ته هېڅ واک نه و ورکړل شوی، هېڅ اختیار یې نه درلود، د طالبانو خو پدې کې جنجال دی چې افغانستان کې به کوم نظام نافذوو، دا ښکاره ده چې سیکولر اسلام به نافذوي چې جهاد، هجرت، جزیه، وینځه جوړول پکې نه وي، وطنیت، قومیت، جمهوریت، د ښځو حقوق، د بشر حقوق، د بیان د آزادۍ په نوم کفریات پکې ښه آزاد وي، د بین الملل قوانینو ته رجوع کیږي، د هغه هر فرمان به منل کیږي، کفارو سره به موالات کیږي، سفیرانو په نوم د جاسوسۍ پوره عمله به دلته وي، زنانه وو ته به د مخلوط کار اجازه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حديبيې له سولې وروسته خو رسول الله ﷺ هېڅ کوم کس د قريشو په فرمايش د وزير يا مامور په حيث نه دی ګمارلی او نه يې هم ورته مدينه کې بل کوم دريځ د دوی په فرمايش او غوښتنه ورکړی او نه يې هم د مرتدينو د راستنېدو لپاره کميسون جوړ کړی چې ټول غله، زانيان، رهزنان او د مرتدينو مشران راوبلي په غاړه کې ورته ګلونه واچوي، بې له توبې يې وبښي او ښه په عزت يې امنيت وساتي؟

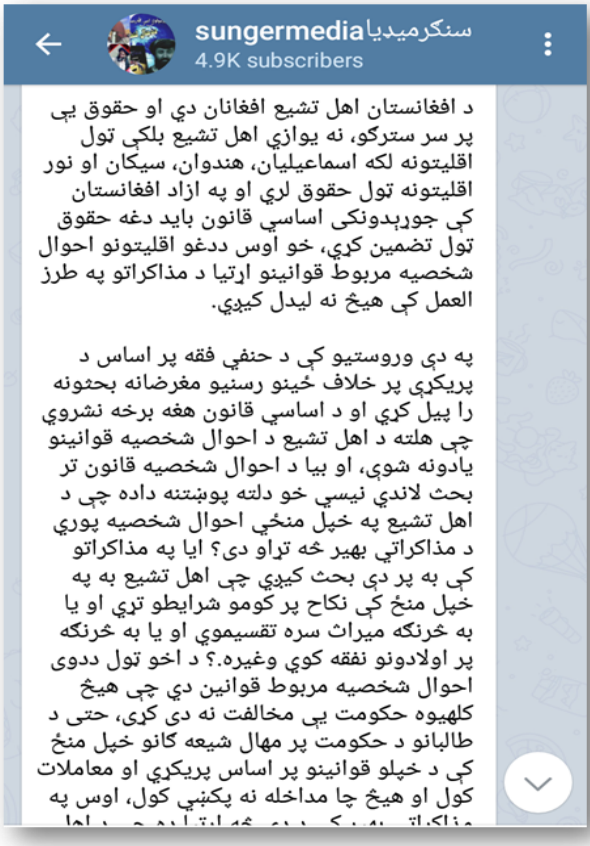

sungermediaسنګرمیډیا
4.9K subscribers

د افغانستان اهل تشيع افغانان دي او حقوق يې پر سر سترګو، نه يوازې اهل تشيع بلکې ټول اقليتونه لکه اسماعيليان، هندوان، سيکان او نور اقليتونه ټول حقوق لري او په ازاد افغانستان کې جوړېدونکی اساسي قانون بايد دغه حقوق ټول تضمين کړي، خو اوس ددغو اقليتونو احوال شخصيه مربوط قوانينو اړتيا د مذاکراتو په طرز العمل کې هيڅ نه ليدل کيږي.

په دې وروستيو کې د حنفي فقه پر اساس د پريکړې پر خلاف ځينو رسنيو مغرضانه بحثونه را پيل کړي او د اساسي قانون هغه برخه نشروي چې هلته د اهل تشيع د احوال شخصيه قوانينو يادونه شوې، او بيا د احوال شخصيه قانون تر بحث لاندې نيسي خو دلته پوښتنه داده چې د اهل تشيع په خپل منځي احوال شخصيه پوري د مذاکراتي بهير څه تړاو دی؟ ايا په مذاکراتو کې به پر دې بحث کيږي چې اهل تشيع به په خپل منځ کې نکاح پر کومو شرايطو تړي او يا به څرنګه ميراث سره تقسيموي او يا به څرنګه پر اولادونو نفقه کوي وغيره.؟ د اخو ټول ددوی احوال شخصيه مربوط قوانين دي چې هيڅ کلهيوه حکومت يې مخالفت نه دی کړی، حتی د طالبانو د حکومت پر مهال شيعه ګانو خپل منځ کې د خپلو قوانينو پر اساس پريکړې او معاملات کول او هيڅ چا مداخله نه پکښې کول، اوس په

بله خبره دا ده چې د طالب سوله:

دا سوله د قانون وضعه کولو پر بنسټ ولاړه ده، چې دا صريح کفر دی، څنګه پرون طالبان او افغان حکومت په ګډه نوی اساسي قانون جوړولو ته چمتو شوي وو. آزاد افغانستان کې بيا نوی اساسي قانون جوړوي سره له دې چې دا شرک في الحکم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى:﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ [الأعراف: 54]

ژباړه: خبردار اوسئ! خاص الله لره پيدا كول دي او د هماغه واک دی.

قال تعالى: ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾ [الكهف: 26]

ژباړه: او الله ﷻ خپل د پرېکړې واک کې هېڅوک نه شريکوي.

نظام او قانون به د الله رب العالمين وي، د الله د نظام مقابل كې بل قانون جوړول په اجماع د امت سره كفر دی.

عجيبه دا ده چې امريكا ولې حمله كوله او اوس يې ولې درسره سوله وكړه، حمله يې ځكه وكړه چې تاسې هغه وخت د اسلام نوم اخيسته او داسې خلک درکې موجود وو چې د بين الملل ټول قوانين يې نه منل كه څه هم هغوی هم ډېری منلي و او نن يې چې درته د ټول افغانستان واک وسپاره تاسې همغه ټول كفري قوانين ومنل د كوم د نه منلو په صورت كې چې امريكا بريد كړی و، اوس چې امريكا خپلو اهدافو ته ورسېده نو بيا جنګ ته څه اړتيا؟

طالبانو خپله دا خبر خپور كړ، چې د امريكا ولسمشر جوبايډن وايي: مونږ هدف ته رسيدلي يو، د دفاع وزير يې هم دا خبره كوي او د امريكا د بهرنيو چارو وزير انتوني بلېنكن هم وايي: پر امريكا تر بريد شل كاله وروسته يې په افغانستان كې خپل اهداف ترلاسه كړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اوس د دې وخت دی چې خپل سرتيري کورونو ته ستانه کړو.

دا کومې خبرې چې نن تاسو ومنلې که دا مو په هغه (کال 2001 میلادي) کې منلې وای نو نن به هم ستاسو حکومت پاتې وای، ځکه هغه وخت هم امریکا ملا محمد عمر ته ویل چې ستا حکومت په بین الأقوامي اصولو برابر نه دی، دا د استاد یاسر د خولې اقرار دی. خو نن چې کله تاسو د غیرت او ایمان اسلحه کوزه کړه، نو ځکه مو ځان د بین الملل قوانینو سره برابر کړ.

که خبره د اشغال وه نو کله چې ستاسو حکومت چپه شو او امریکایي نظام حاکم شو نو بیا **2002** او **2003 کال** کې مو ولې امریکا ته د مذاکراتو وړاندیزونه کول؟

ډیر مو ځانونه امریکې ته خم او چم کړل خو کله یې چې تاسو باندې نیکتایي داره لښکر ته برتري ورکړه نو بیا تاسو د آی اس آی لمنه ونیوله او د هغوی په اشاره مو د عامو مسلمانانو وینې د اسلامي نظام د راوستلو په نوم توی کړې چې نن نه اسلامي نظام راغی او نه د کفر بستر ورټول شو هماغه بې دیني او د کفارو مستي چې پرون وه نن هم ده.

ستانکزی وایي: که اکثریت د افغانانو په جمهوریت راضي کیږي نو مونږ ورته تیار یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انتخاباتو نظام هم منئ.

نن سبا چې د طالبانو نه عام ژورنالیستان د انتخاباتو مطالبه کوي، ورته وايي چې تاسې د ولس د حمايې دعوه لرئ انتخابات وکړئ، نو طالبان ورته جواب کې وايي: چې مونږ داسې انتخابات نه غواړو چې برخه لیک یې بهر کې ټاکل کیږي او پایله یې دوه ولسمشران وي، سبحان الله! داسې نه وايي چې انتخابات کفر دی، شرک دی، بلکې دا نور علتونه یې بیانوي، معنا دا چې برخلیک یې که دلته ټاکل کیږي او پایله یې یو ولسمشر وي نو بیا ورته تیار دي.

آیا نبي عليه السلام قریشو سره انتخابات کړی وو؟

لنډه دا چې په ټولو حقوقو او مواردو سوله نه کیږي، چې ټول حقوق او حدود په کفارو خرڅ کړي چې ما سوله کړې، کفارو سره سوله د اسلام په قوانینو کې کیږي، د سولې مادې په دې شرط عملي کیږي چې د الله حدود په کې نقض او معامله نشي. هغه وخت به د اسلام سیاسي نظام کې په سوله سوچ کوو چې مونږ مکمل بودیجه تیاره کړې وي، نو بیا د لوړو اهدافو لپاره سوله کېدای شي.

کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ابتدا کې مدینې ته راغی نو غواړې چې مستقله بودیجه تیاره کړې او بودیجه باید ستا خپل واک کې وي، صلاحیت یې ستا خپل وي، داسې نه چې اسلحه د یو مرتد نه اخله، دریشې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل کافر نه اخله او تر بوټ پورې د بل چا غلامۍ کې اخته اوسې، لکه د طالب تش په نوم د دفاع وزير چې د امريکا تر ټولو سترې استخباراتي هډې قطر ته لاړ او په دې يې خپله اعتراف وکړ چې موږ قطر سره د خپلو پوځيانو د معاشاتو او د دوی د لباسونو او نورو اړونده شيانو په تړاو خبرې وکړې او له هغوی مو وغوښتل چې موږ سره مرسته وکړي او هغوی هم زموږ دا سوال زارۍ ومنلې، مطلب مخکې به امريکا د اشرف غربي پوځونه مستقيم تجهيز کول اوس يې نو د خلکو د ذهنيت سازۍ په هدف او په دې خاطر چې څوک په طالبانو ونه پوهيږي چې دا هم د زړو مامورينو په څېر د امريکا مزدوران دي، ځکه يې نو د قطر له لارې اکمالوي، خو زمونږ ستر رهبر رسول الله ﷺ مدينې ته لاړ او هلته يې د نظام په جوړولو شروع وکړه، عسکري نظام يې خپله جوړ کړ، قضاء يې حاکمه کړه، نظام يې مکمل برابر کړ او په نظامي برخه کې اول د مکې په مشرکينو شروع وکړه، د هغوی په کاروانونو يې بريدونه پيل کړل او وروسته خبره تر لومړۍ غزوې يعنې د بدر تر غزوې ورسېده، په بدر کې يې بيا کفارو ته د الله په مدد شکست ورکړ، ظاهري اسباب او قوت يې برابر کړی و، د هغې نه وروسته يې بيا غزواتو ته ادامه ورکړه، بالاخره د کفارو زور دومره اوبه کيږي چې د مکې مشرکين

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلحې ته تیاربږي، رسول الله ﷺ د دوی سره صلحه کوي او په نورو کفارو نظامي بریدونه پیلوي، ترڅو د اسلام قلمرو نور هم پراخه او له کفارو څخه غنیمتونه تر لاسه کړي.

خو طالب چې د رسول الله ﷺ سولې څخه قیاس کوي تاسې وګورئ چې څومره د اسلام سره ضد اعمال ترسره کوي او بیا نوم هم ورکوي چې د دوی نظام اسلامي نظام دی، فکر کوي چې هر څوک د دوی په خبر وابښه خوري.

همدا اوس په افریقا کې روسیه، امریکا او د نړی ټول کفار په مشترک ډول په مسلمانانو بمبار کوي او دوی ټول سره په دې وحشت کې شریکان دي.

په معاصر تاریخ کې چې د اسلام په خلاف کوم تحالف هم شوی نو امریکا او روسیه یې په سر کې واقع دي .

فلحال د خلافت د مجاهدینو خلاف **۸۵ مملکتونو** څخه زیاتو علني ائتلاف کړی دی او ښکاره یې د اسلامي نظام مقابله کې جګړه اعلان کړې ده او د مجاهدینو او مهاجرینو په وړاندې په دې جګړه کې هیڅ ډول اصول نه پیژني او څومره یې چې له وسه پوره وي همغومره وحشت کوي او ددوی په حمایه نور په سلګونو استخباراتي نهادونه او ادارې په مخفي ډول د اسلامي دولت په خلاف خپل فعالیتونه مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورېي او له هر ډول دسيسو څخه کار اخلي.

څو میاشتې مخکې د غربي افريقا د مجاهدينو د مقابلې لپاره په مراکش کې **تقريباً ۸۰ مملکتونو يوځای ائتلاف وکړ، چې په دغه ائتلاف کې ۱۵ افريقايي هېوادونه، ۳۷ اروپايي هېوادونه، ۱۳ عربي هېوادونه، ۲ امريکايي هېوادونه او ۷ آسيايي هېوادونه شامل وو، او** ددې سربېره د اروپايي اتحاديې، عربي اتحاديې، اينټر پول او ناټو په شمول نور نړېوال نهادونه او مؤسسات په دې کې شامل ول.

نو اوس تاسې فکر وکړئ يو کس چې ځانته مسلمان هم وايي او د کفارو په مقابل کې لږ غيرت او احساس ولري، نو که ددوی په خلاف ټوپک نشي را اخيستی نو ددوی سره خو بايد په ائتلاف کې داخل نشي او نه ورسره روابط وساتي، پاتې لا دا چې ډېر خلک د مسلمانۍ د دعوو باوجود همدغه حربي کفارو د امنيت ساتنې ماموريت ترسره کوي، لکه طالب چې خپلې باداري امريکا ته هر سهار او ماښام د امريکا د امنيت ساتلو ګردان کوي .

سړی حيران شي چې دې ذليله او لويدلي طالب ته کوم الفاظ وکاروي، آخر به دوی په خپله کومه بېغيرتۍ د خجالت احساس وکړي، کوم کفر به له خلکو پټ کړي، دوی په کومه لهجه ويوهوو، ددوی کوم کفر ورته راڅرګند کړو، په کومو مطالبو يې سترګې خلاصې کړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه دا چې دوی هغه ویښ ویده کې راځي، ویده کس زر راویښیږي خو ویښ کس چې ځان په درواغو ویده کړي د هغه راویښول ډېر ستونزمن وي، دوی اوس ضد او عناد نیولي، هر کفر ویني خو د کفر په حیث يې نه قبولوي ، ځکه د دومره سترو نواقضو مرتکب شوي .

کله فکر کوو دوی به اصلاً له پیله د اسلام او ایمان څخه ناخبره وي او په دې اړه به يې څه نه وي اورېدلي او یا به يې نه پیژني، که نه دا خو بیخي ښکاره مسائل دي .

لنډه دا چې ډېری يې په هر څه پوهه دي ، خپل کفر ورته سل په سله مالوم شوی خو بس خپل ضد او عناد نیولي ، دوی ته به دا ضد او عناد په دنیا او آخرت کې په زیان تمامیږي او که د حق د لټون او حق ته د غاړې ایښودو هڅه ونکړي نو ډېر زر به پښېمانه شي باذن الله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست او ستراتیژي

اوس راځو په ستراتېژۍ باندې به خبرې او بحث پیل وکړو چې د دې د سیاست سره څه ربط دی او ولې ستراتیژي په سیاست کې مطرح کیږي؟ د ستراتېژۍ، پلان او تکتیک ترمنځ توپیرونه څه دي؟

ورونو!

همدې یوې اصطلاح ته ځینې خلک د تکتیک یا پلان او ځینې هم ورته بیا د ستراتېژۍ کلمه کاروي، د دې اصطلاحاتو تحلیل ځکه مهم دی که چېرته دښمن هم داسې کلمات استعمالوي چې پرې پوه او د خپل نظام د پرمختګ لپاره هم پدې باندې پوهنې ته اړتیا شته ترڅو ځوک انتقاد ونکړي چې ستاسې په نظام کې پلان یا ستراتیژي نشته، نو هڅه وکړئ ورونو چې د دې اصطلاحاتو په معنا او مقصد ځان پوه کړئ.

د اسلام په سیاسي نظام کې دا خبره مطرح کیږي چې ستراتیژي څه ده او پلان څه ته وایي او د دواړو تر منځ کوم مشترکات او توپیرونه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتېژۍ او پلان تر منځ توپیرونه:

اول توپیر: ستراتیژي چې په سیاسي نظام کې مطرح کیږي ډېر هدف یې د نظام دفاع وي، یعني د نظام دفاع پکې بیانیږي او پلان د اسلام په سیاسي نظام کې د آینده لاسته راوړنو په خاطر جوړیږي.

په بل تعبیر؛ ستراتیژي د اسلام په سیاسي نظام کې د مختلفو علمي اړخونو د دفاع لپاره مطرح کیږي مثلاً: د سیاسي، اقتصادي، نظامي، علمي او د نظام د نورو اړخونو څخه د دفاع په منظور مطرح کیږي.
او که خبره د لاسته راوړنو وه نو بیا به د پلان اصطلاح کاروئ چې زمونږ په اقتصادي، نظامي، سیاسي، فرهنګي او داسې نورو اړخونو کې مو دا پلان دی، همداسې نور اړونده برخو کې دا اصطلاح استعمالولای شئ.

دوهم توپیر: دا دی چې ستراتیژي ډېره په نظامي او سیاسي اهدافو کې مطرح کیږي او پلان بیا عام دی په هره برخه کې استعمالولای شئ.

دریم توپیر: دا دی چې ستراتیژي د اسلام په سیاسي نظام کې جامع مطرح کیږي او پلان مقطع یې او د یو خاص هدف تر لاسه کولو لپاره وي، یعني په یوه ستراتېژۍ کې بیا ډېرو پلانونو ته ځای ورکول کیږي چې دې توپیر سره بیا پلان د ستراتېژۍ یو جز دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستراتېژۍ درې ارکانه دي:

1. اهداف
2. پلان
3. امکانات

چې پلان یو جُز د ستراتېژۍ شو نو په ستراتېژۍ کې دا درې واړه ارکانه مطرح کېږي.

مونږ او تاسې د نظام د ساختار یعني جوړښت په برخه کې خبره کوو که څوک پوښتنه کوي چې د اسلام په سیاسي نظام کې ستاسې د دعوت او یا نظامي ستراتیژي مو څه ده؟

نو تاسې به بیا اول اهداف تشریح کوئ، دویم قدم کې د اهدافو ترلاسه کولو لپاره پلان مطرح کوئ او دریم قدم کې د پلان عملي کولو لپاره امکانات په ډاګه کوئ، دا درې مسئلې چې تاسې روښانه کړئ، حقیقت کې تاسې یوه ستراتیژي لیکلې ده.

الله تعالی فرمایي: ﴿وَأَعِدُّواْ لَهُم مَّا ٱسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍۢ وَمِن رِّبَاطِ ٱلْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِۦ عَدُوَّ ٱللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾

ژباړه: او تاسې تر خپلې وسې ډېر زیات طاقت او تیار زین کړي اسونه د هغوی د مقابلې لپاره برابر کړئ تر څو چې په دې وسیله د الله پر دښمنانو او په خپلو دښمنانو هیبت راولئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته الله رب العالمین د اسلام د سیاسي نظام د قائمولو لپاره ستراتیژي مطرح کوي او د دې ستراتېژۍ ارکان چې هغه درې دي هم پکې واضح کوي.

1. ﴿ترهبون به عدوالله وعدوکم﴾ دا اوله برخه د اهدافو شوه
2. ﴿و اعدوا الهم مااستطعتم من قوة﴾ دا دویمه برخه د پلان شوه
3. ﴿ومن رباط الخیل﴾ دا درېمه برخه د امکاناتو ده.

دغه ستراتیژي الله ﷻ د دین د قیام لپاره مجاهدینو ته راوړاندې کوي، اوس که مجاهدین غواړي دا ستراتیژي په هره برخه کې عملي کړي، نو څنګه د الله ﷻ دښمنان پدې باندې وویروو، په هره برخه کې به اعداد کوو، تیاري به نیسو او امکانات به ورته برابروو،همدا شان زمینه سازي به ورته هم کوو دا زمونږ او ستاسې کُلیات د ستراتېژۍ دي. چې د همدې کُلیاتو په اساس **(اهداف، پلان، امکانات)** بیا هر بخش لپاره که هغه نظامي، دعوتي، اقتصادي، سیاسي، امنیتي او که اداري وي، ستراتیژي لیکلی او مطرح کولای شو.

له اتلسمې پېړۍ وړاندې ستراتیژي یوازې په نظامي برخه کې مطرح کېده، دا خبره څکه کوو چې زمونږ اصلي هدف د دې خبرې نه څه شی دی هغه واضحه شي، د دې درس یو مقصد همدا دی چې موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه دښمن سره مبارزه وکړو، اقلاً دښمن او د دښمنۍ لارې یې وپېژنو چې دښمن په کومو لارو مونږ سره مبارزه کوي که چېرته دغه اصطلاحات صحیح تشریح شي، بیا د دښمن د جګړې علتونه ډېر ښه پېژنو، نو تر اتلسمې پېړۍ پورې ستراتیژي صرف نظامي برخه کې کارېدله په سیاسي چارو کې ډېره نه استعمالېده، همدا شان د کفارو په نظام کې د جنرال نه په ټیټه سطحه څوک حق نه لري چې ستراتیژي مطرح کړي،نو د دې لپاره مونږ دا درس عام کړ چې زمونږ هر مجاهد باید د څو جنرالانو ځای ونیسي.

کفارو د دې ګټه او فایده لیدلې ده، ځکه خو دا مسئله یې عامه نه بلکه ځانته خاص کړې ده ترڅو یو کس جنرالۍ ته ورسېږي بیا په دې بحث کې داخلېږي او جنرالي هغه وخت ورکوي چې عمر یې د څلوېښت کلونو څخه لوړ شي، دغه خلک بیا د کفارو په نظام کې ستراتیژیانې جوړوي، یو کتاب مې مطالعه کاوه نو لیکلي و چې په امریکا کې ډېر معاش هغه خلکو ته ورکول کیږي چې ستراتیژي برابروي او د خپلو نظامونو د ترقۍ او پرمختګ لپاره د نویو طرحو د جوړولو په فکر کې وي، په همدې اړه سوچ کوي، بیا یوه ستراتیژي لیکي او پلان جوړوي، د کفارو په سیاسي نظام کې دې خلکو ته یې داسې ماحول برابر کړی چې د دنیا ټول سهولتونه یې ورته محیا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

برابر کړي دي، هېڅ ډول غم نه لري، په دې خاطر چې په آرام سوچ او تفکر وکړي بیا دوی خپلو کفري نظامونو د ترقۍ په اړه په همدې سوچ کوي چې څنګه وکولای شي چې خپل نظام ته پرمختګ ورکړي او بیا داسې خلک د راتلونکي څو کلونو لپاره ستراتیژیانې لیکي.

نو وروره! د دې اصطلاح لاندې مهم مسائل پراته دي، خیر که نن مسلمانانو لپاره هغسې ماحول برابر نه دی چې اوچت معاشونه او آرامه فضا کې فکر او سوچ وکړي، خو مونږ او تاسې چې دا هر څه او فکر چې کوو نو اللهﷻ په نزد مونږ ته اجرونه لیکل کیږي او دې هرې نوې ایجاد شوې ستراتېژۍ باندې چې یو مسلمان کار او فکر وکړي او د هغې په وجه اسلام او مسلمانانو ته فایده او خیر

ورسیږي نو نوموړی مسلمان که بیا نه وي هم دې ته به الله ﷻ دده دا ټول فعالیتونه صدقه جاریه ګرځوي.

مسلمانانو په سختو حالاتو کې په ډېرو قوي ستراتیژیانو کار کړی، نو موږ او تاسې هم باید په هر حالت کې په قوي ستراتیژیانو فکر وکړو زمونږ او د کفارو توپیر همدا دی چې په نشتو امکاناتو، سختیو او ستونزو کې د دښمن سره په هر ډګر کې مقابله وکړو.

نو ورونو تر اتلسمې پېړۍ ستراتیژي نظامي برخې پورې محدوده وه او جنرالانو به پرې بحثونه کول چې څنګه فلاني دښمن ته شکست

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په کومو طریقو یې تېښتې ته اړ کړو.

خو کله چې جنګونه سخت شول، تکنالوژۍ ترقي وکړه، جګړې نور اړخونه او جهتونه هم پیدا کړل، لکه اقتصادي، سیاسي او همدارنګه ټکنالوژۍ هم پکې مهم رول ولوبولو،نو په دې فکر کې شول چې باید له نورو اړخونو اوجهتونودې لارې هم باید دښمن ته ضربه ورسېږي. یعنې په دې سوچ او فکر کې شول چې یو هېواد ته شکست ورکوې نو د نظامي اړخ سره په څنګ کې نور اړخونه هم شته چې دښمن ته له نورو لارو او نورو اړخونو څخه هم شکست ورکولای شې، چې هغه اړخونه د اقتصادي، سیاسي، فکري او تکنالوژۍ څخه عبارت دي، نو په همدې اساس په ستراتېژۍ کې ډېر وسعت او پراخوالی راغی. اوس یې نو څکه زه او ته داسې تعریفووو:

دستراتېژۍ تعریف: ټول هغه عوامل چې په جګړه باندې مثبت اثر کوي او باعث د دې کیږي چې دښمن باندې کامیابه شو، د دغه ټولو عواملو ربط ورکولو او همغږي کولو ته ستراتیژي وایي.

په بل تعبیر ټول هغه اړخونه که هغه اقتصادي، سیاسي، نظامي او که د ټکنالوژۍ اړخونه دي، دغه ټول عوامل د جنګ د دې باعث کیږي چې مونږ په دښمن باندې کامیاب شو، دغه هر یو اړخ ته چې ربط ورکوې همغه له ستراتېژۍ څخه عبارت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ ستراتیژي په جګړه کې د کامیابۍ د یو رکن په حیث نه، بلکې دا په نظام کې د کامیابۍ د یو عنصر په حیث حسابوو ترڅو د نظام په دفاع کې کامیابه شو،د ستراتېژۍ ربط د سیاست سره همدغه برخه کې دی چې نن سبا ستراتیژي صرف د جنګ د کټلو لپاره نه، بلکې د **نظام** د کټلو، ساتلو او تطبیق لپاره مطرح کیږي.

په سیاست کې یوه معقوله ده چې جنګ به صرف نظامي ماهرینو ته نه پرېږدي، ځکه جنګ صرف نظامي ابعاد نه لري، صرف په نظامي اړخ کې دښمن ته شکست نه شئ ورکولای، دا جنګ چې څوک رهبري کوي، دا د نظامي پوهې سره په څنګ کې باید سیاسي پوهه هم ولري، ترڅو د جنګ د کټلو ټول طرفونه وڅېړي او معلوم کړي.

یعنې دعوتي، اعلامي، فکري، اقتصادي او نظامي جګړې ته سره ربط ورکړي، چې دا هر څه ستراتیژي کې تشریح او واضح کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکتیک څه ته وايي؟

تاسو به دا کلمه ډېره اورېدلې وي چې وايي دا یو تکتیک و چې موږ استعمال کړ، یا تکتیکي شاتګ مو وکړ.

مجاهدينو ورونو! د جګړې په میدان کې د اسبابو او افرادو د استعمال **ډول(طرز، شیوه)** ته تکتیک وايي.

یعنې په داسې چل او طریقه ته دا افراد او اسباب استعمال کړې چې خپل تعیین شوی هدف په ښه طریقه لاس ته راوړې.

په دې تعریف کې ځو خبرې په ذهن کې کېنوئ ، که ته غواړې وروره چې په نظامدارۍ کې د تکتیک څخه کار واخلې نو په همدې تعریف کې تا ته د حل لاره تشریح شوې یعنې ته باید د افرادو او اسبابو د استعمال په **طریقه** باندې ځان پوه کړې.

په جګړه کې تکتیک یوه مهم او اړین مهارت دی، ډېرو ملګرو سره به افراد هم وي او اسباب به هم موجود وي، خو په تکتیک باندې به پوهه نه لري، نتیجه یې بیا د ځان له خرابۍ پرته بل څه نه وي، که د تکتیک مهارت ونه لرئ نو هم به خپل وسایل او اسباب ضایع کړئ هم به مو افراد ضایع شي، هم به درسره سیمه له لاسه ورکړئ او هم به کومه لاس ته راوړنه ونه لرئ.

اوس د اسلام په سیاسي نظام کې تاته دا اصطلاح تشریح شوه، نو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید له نن څخه وروسته داسې مشروع تکتیکونه استعمال کړې چې دښمن درته حیران شي، ته سوچ وکړه چې افراد او هم اسباب لرم، څنګه او په کومه طریقه زه کولای شم، یعنې کومه کامیابه طریقه زه استعمال کړم چې دښمن ته ضربه او نظام ته فایده ورسوم، همداسې هم ځان او هم افراد محفوظ کړم، اسباب هم پر ځای استعمال شي نو بیا ته یو کامیابه سیاستمداره او په تکتیک پوه انسان یې.

د ستراتېژۍ او تکتیک توپیر دادی چې ستراتیژي مونږ مخکې هم وویل چې طویل المدت یا اوږد مهال لپاره مطرح کیږي او تکتیک د لنډ مهال لپاره وي، په ستراتېژۍ کې لوی لوی مفاهیم مطرح کیږي او تکتیک مؤقتي وي او د یو لنډ او خاص هدف لپاره جوړیږي.

مجاهده وروره یو خبره یاد ساته چې په یو تکتیک به تکیه نه کوې، چې همدا یو تکتیک استعمالوې که افشا شي بیا هم ترې کار اخلې، که ملګري شهیدان کیږي هم په تکراري ډول همدا یو تکتیک نه استفاده کوې، نه وروره! تاسې باید وخت په وخت تکتیکونو ته بدلون ورکړئ، هر ځل عملیاتو کې له مختلفو تکتیکونو څخه کار واخلئ، تکتیک موقتي دی، د ستراتېژۍ په شان نه دی چې کلونه او میاشتې ونیسي، ځکه په یو کار کې ستا یو تکتیک افشا کیږي، نو بیا ته باید د بل کار لپاره تکتیک ته تغییر ورکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې عمومي ستراتېژۍ د لاس ته راوړلو لپاره موږ کولای شو د مختلفو تکتیکونو څخه کار واخلو، یو قاعده ځان سره نوټ کړئ چې ستا ټوله جګړه به په یوه تکتیک باندې سپره نه وي، ستاسې جګړه باید ستراتیژي مخ ته یوسي او تکتیک ته وخت په وخت تغییر ورکړل شي.

د یو هدف ترلاسه کولو لپاره کولای شو تکتیک ته تغییر ورکړو اما ستراتېژۍ ته تغییر نشو ورکولای، که چېرته مو ستراتیژي تغییر کړه بیا هدف لاس ته نه راځي، کله کله یو تکتیک ناکام شي نو ته به نه نا هیلي کېږې، بیا به کېښنې فکر سوچ او هڅه به کوې ترڅو اللهﷻ ستا په ذهن کې یو بل تکتیک درواچوي، ځکه اللهﷻ فرمايي: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾

ژباړه: کوم کسان چې زموږ په خاطر مجاهده وکړي، هغوی ته به موږ خپلې لارې وروښایو او په باوري ډول الله د نیکو کارانو ملګري دی.

د دې آیت تعبیر همدغه دی چې مجاهده ته ځان کې د اسبابو او افرادو د استعمال استعداد او مهارت پیدا کړه، هېڅکله به تاته د جنګ لارې نه بندېږي چې ته هڅه وکړې، الله ﷻ تاته لارې خلاصوي که یوه لاره بنده شوه بل طرف هڅه او فکر وکړه اللهﷻ بله لاره درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصوي او ستا مدد كوي چې ته د الله د دين نصرت كوې نو الله ﷻ خامخا ستا مدد كوي، لارې درته خلاصوي او ستاسې لاره هېڅكله نه بندېږي په شرط د دې چې تاسې د نويو لارو د پيدا كولو هڅه وكړئ. كه چېرته د مجاهدينو ټوله جګړه په يو تكتيك ولاړه وي، بيا ښه پرمختګ نشي كولاى، ځكه كه چېرته مونږ په يو تكتيك پانګونه وكړو او بيا دغه تكتيك افشا شو، نو سرمايه ټوله په سيند لاهو شوه، پانګونه (سرمايه ګذاري) بايد د ستراتېژۍ په تطبيق باندې وشي او تكتيك د دغې ستراتېژۍ يو جُزء وي او كه چېرته افشا هم شي نو پانګونه خو هسې هم په دې ټوله نه ده شوې، كه تكتيك مو بدل كړ بس بيا به د ترقۍ په لور ځئ.

مثلاً په يو ولايت كې ته كار كوې، نو په يو تكتيك به ته ټوله سرمايه ګذاري نه كوې، ځكه امكان د دې شته چې تكتيك دې افشا شي، ملګري دې هم شهيدان او هرڅه ختم شي، كه ته غواړې چې د جهاد بنياد په يو ولايت كې كېږدې په ستراتېژۍ باندې روان شه، بيا په دې ستراتېژۍ كې د ډېرو تكتيكونو څخه كار واخله او كه چېرته يو تكتيك افشا شي، بل تكتيك باندې سوچ وكړه، ورخطا كېږې به نه، ځكه چې تاسره ستراتيژي پرته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تکتيک او ستراتېژۍ توپير به په يو مثال کې داسې واضح کړو چې که چېرته غواړو د يو غره سرته ځان ورسوو، د دغه غره سر ته ختل دا ستراتيژي ده او دغه هر قدم چې ږدو دې ته تکتيک وايي، په لاره کې دښمن مختلف ماينونه فرش کړي که يو شانته قدمونه کېږدو بيا د ماينونو ښکار ګرځو، نو په همدې اساس هر قدم به په يو تخنيک باندې مخکې ږدو، يو قدم به په تېږه ږدو، يو قدم به په خامه لاره ږدو، په شکمنو ساحو به قدم نه ږدو، په داسې تکتيک مخ ته ځو چې خپل هدف ته ورسېږو، همدغه شانته د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې چې کوم تکتيکونه استعمالوو دا قدمونه دي او اصل ستراتيژي زما او ستا د غره سر ته ځان رسول دی، نو کله چې ورسېدو بيا هدف چې د اسلامي نظام قيام دی لاسته راځي يعنې په تکتيکونو باندې استراتيژي لاسته راوړو او استراتيژي زموږ مقصود اهداف راته حاصلوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي تحلیل

نن په اسلامي امت کې د بې کفایتۍ او بې تدبیرۍ نښې په هر ځای او په هر څه کې لیدل کیږي، اکثره شیان د معنوي ویجاړۍ په لورې درومي، نو ځکه له هر دردېدلي مسلمان ورور او خور سره دا پوښتنه شته چې حالات په کومه خوا روان دي او څه باید وشي؟

دا او دې ته ورته پوښتنې یوازې د دقیق سیاسي تحلیل له لارې ځواب کېدای شي.

دا اصطلاح به ډېره تاسې اورېدلې وي چې ویل کیږي د سیاسي وضیعت تحلیل په کار دی، د حالاتو تحلیل په کار دی، د وضعیت تحلیل ضرور دی، فلانی د سیاسي چارو تحلیلګر دی او داسې نور.

راځئ! په دې ځان پوه کړو چې د دې اصطلاح تر شا د دښمن کوم اهداف پټ دي، کوم مفاهیم دي چې دښمن یې زموږ په خلاف کاروي او د همدې اصطلاحاتو لاندې یې کوم جال مونږ ته غوړولی، په دې ویوهېږو او په دې هم خبر شو چې دښمن څه څه شیان له مونږ پټوي.

ورونو! د اسلام سیاسي نظام ته چې کوم زیان او ضرر رسیدلی نو اکثره د همدې اصطلاحاتو او عناوینو لاندې رسیدلی دی چې هغه عبارت د سیاسي تحلیل، د وضعیت ارزونه او ورته نورو جملو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصطلاحاتو څخه دی.

او دا ځکه چې زموږ عام مسلمانان ورونه د سیاسي او د وضعیت له تحلیل څخه لرې پاتې شوي او اکثره دې اصطلاحاتو سره بیخي نا آشنا دي.

ډېره ضربه چې د اسلام حقیقي نظام خوړلې او د اسلام په نامه نور منحرف او بدنام نظامونه په مسلمانانو تحمیل شوي، نو وجه یې دا ده چې د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل په برخه کې مسلمانان ځان نه پوهوي، په دې برخه کې کار نه کوي، نو طبیعي ده چې د اسلام حقیقي سیاسي نظام ته به ضربه رسېږي او نتیجه یې همدا ده چې د اسلام د حقیقي سیاسي نظام په نوم به دیموکراتیک او جمهوري طاغوتي نظامونه حاکمیږي او څوک به پرې د انتقاد جرأت هم نه لري، ځکه په ټولنه کې چې کوم مسلمانان دي له دوی څخه په مختلفو بهانو او پلمو د سیاسي حالاتو او د وضعیت د تحلیل قدرت اخیستل شوی،نو په همدې اساس د دښمن له طرفه د وضعیت هر تحلیل یا هره شبهه چې ورته واچول شي هغه په پټو سترګو مني او همغې پسې منډې وهي.

مونږ او تاسې په ستراتیژۍ تفصیلي خبره وکړه چې په کفري نظامونو کې د ستراتیژۍ د مطرح کېدو حق هغه چاته حاصل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته ویل شوي وي چې بس ته اوس د جنرالی سرحد ته رسېدلی یې او یوازې ته اوس دا کار کولای شې.

هر چاته په دې برخه کې اجازه نه ورکوي او دا علم یې ځانته خاص کړی، ځکه نو د جګړې مختلف عوامل سنجوي، یو بل سره یې ربط ورکوي او له همدې څخه د مسلمانانو مقابله کې کار اخلي، دا اصطلاح هم په همدې هدف د اسلام د سیاسي نظام دښمنانو ډېرو خاصو خلکو ته ځانګړې کړې او دا ذهنیت یې عام کړی چې د وضعیت تحلیل او سیاسي تحلیل د هر چا کار نه دی، دا به داسې کس کوي چې غټ سر یې وي، په سر ګنجی وي او غټې عینکې یې اچولې وي، نو دا به ډېر پوهه شخص وي او همداسې خلک په دې مسائلو پوهېږي، دوی ډېر عمر تجربه لري، د سیاسي چارو کارپوهان همداسې خلک دي او دا د هر چا کار نه دی.

نه مجاهده ورور داسې نه ده، سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل ډېر ساده او آسانه کار دی، موږ او تاسې به په دې برخه کې دومره پوهه حاصلوو چې د سیاسي چارو تحلیل به په داسې طریقه کړو چې خلکو ته دا یوه معما او بلا نه بلکې ډېر عادي او آسانه کار ورته ښکاره شي، او زموږ یو ادنیٰ مجاهد هم په دې پوهه شي چې نن سبا سیاسي وضعیت څه ډول دی او دا ورتیا ولري چې د هر ډول حالاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحلیل او څېړنه وکولای شي.

موږ چې کوم اصطلاحات کاروو دا باید ډېر عام کړو، دومره یې عادي کړو چې زموږ عادي فرد هم پرې پوه شي، مخکې مو ویلې و چې سیکولریزم د اسلام مقابلې او مبارزې ته ولاړ دی.

نورو ادیانو ته سیکولریزم شکست ورکړی، یوازې د اسلام سپېڅلی دین او حقیقي لارویان یې مقابلې ته په هر ډګر کې ولاړ دي او ورسره جنګېږي. تاسې به له سیکولرانو تکراراً اورېدلي وي، چې دین او سیاست سره باید جلا وي، اسلام یو فردي دین دی، هر څوک چې پرې عمل کوي خپل کار یې دی، په نظام کې د اسلام دخالت ته څه ضرورت دی چې همدا د سیکولریزم عمده فکر او تګلاره ده.

زه او ته چې معلومات ونه لرو، د اسلام سیاسي نظام ونه پېژنو، د سیاسي تحلیل ځواک او قوت ونه لرو، بس چې سیکولریزم څه وایي د دې نورو په څېر به یې موږ هم ورسره لکه د ړندو چرګانو منو؟

ټوله خبره همدلته ده.

مسلمانانو ته چې تل ماتې او شکست رسېدلی نو وجه یې همدا ده چې نه خپله د اسلام حقیقي سیاسي نظام پېژني او نه یې د دوی مشران، بس چې سیکولریزم ورته کومه شبهه واچوله، دوی یې په پټو سترګو ورسره مني، که سیکولریزم ورته وایي چې اسلام هېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي نظام نه لري او که لري یې هغه څوارلس سوه کاله مخکنی نظام دی، اوس خو ماډرن زمانه ده هغه د تطبیق وړ نه دی، همدا دیموکراسي هم اسلامي نظام دی کنه وګوره ټولو مسلمانانو ته په فردي توګه دعباداتو آزادي ده،دا مساجد، مدارس،په جماعت لمونځونه او روژې نه وینۍ؟

دا هر څه په ډیموکراسۍ کې آزاد دي، نو چې اسلام د فردي عباداتو دین دی تطبیقوه یې، د چا درسره کار نشته نور نو د نظامدارۍ په برخه کې سیکولریزم د دې عصر مناسب نظامونه وړاندې کوي.

چې مونږ په دغه وخت کې د همدې موضوع سیاسي تحلیل ونشو کړای، نو بیا مجبور یې چې د سیکولرانو ومنې، مجبور یې د دښمن د شبهاتو په لړ کې به د اسلام د سیاسي نظام په نوم نور باطل نظامونه ومنې.

په هره ټولنه کې چې مجاهدین د سیاسي تحلیل ځواک ونه لري، د خپلې مبارزې هدف ونه پیژنې او بصیرت یې ضعیفه وي نو هلته به سیکولریزم خامخا حاکم وي او پادشاهی به کوي.

په همدې مسلمانانو د اسلام د سیاسي نظام اساسات راڼګوي او په مختلفو بڼو پرې سیکولریزم د اسلام په توګه مني، اوس تاسې ګورئ چې څوک د سیکولریزم د همدې حربې ښکار دي، هغوی داسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چې موږ کافر يا مرتد يو، بلکې هغوی ته ځان له هر چا زيات مسلمان ښکاري، د اسلام د سياسي نظام په مقابله کې به ولاړ وي خو ځان به هم مسلمان ګڼي، د خلافت په مقابل کې چې اوس ولاړ دي ځيني يې ځانته بې دينه نه وايي خو همدوی دي چې سياسي بصيرت نه لري،د سيکولريزم او د اسلام د سياسي حقيقي نظام توپير کولای نشي.

د سيکولريزم هڅه هم همدا ده چې له همدې اصطلاحاتو څخه د خلکو په زړه کې يوه ويره او ډار واچوي د همدې په طلسم کې خلک وساتي چې په سياست پوهېدل د هر چا کار نه دی، سياست پوهنه او نظام داري خو فقط د يو څو غرب پلوه خلکو زده ده، څوک چې غرب کې روزل شوي، هلته يې زده کړې کړي، هغوی په سياست او نظام پوهېږي، بل څوک د دې وړتيا نه لري چې په دې کېسو يې سر خلاص شي.

مطلب بل څوک بايد دا جرأت ونه لري چې راوړاندې شي ووايي زه يو مسلمان او د اسلام د سياسي نظام تحليلګر يم، راځئ ما سره بحث وکړئ چې د سيکولريزم او اسلام مقارنه درته وکړم.

ورونو! دا موضوعات ښه تحليل کړئ، خلک په حقايقو پوهه کړئ، د يو نظام په حيث د اسلام په ټولو اړخونو آګاه واوسئ او نړی ته دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروښایاست چې د اسلام په مقابل کې د سیکولریزم په شمول یو نظام هم نه د پرتلې وړ دی، نه یې هم مقابله کولای شي، نه هم د بشریت په خیر دی، نه پکې عدل، امن، راحت او سکون شته دی.

هر مسلمان چې دا وړتیا پیدا کړه چې په دې هر څه پوهه شي نو دا خو بیا ښکاره ده چې سیکولریزم د ماتې سره مخ کېږي او بیا خو څوک لېوني نه دي چې د اسلام د سیاسي نظام مقابلې ته ودرېږي.

ورونو!

د اسلام هغه قوي او مظبوط سیاسي نظامونه هغه وخت کمزوري او ونړېدل کله چې په رعیت او عامو خلکو کې د اسلام د سیاسي نظام پوهه او درک ختم شو، بیا نو سیکولریزم ته ځای خالي او د هغوی شبهاتو ته د ځواب خلک ورک شول، دوست او دښمن سره خلط شول چې په نتیجه کې د اسلام او سیکولریزم توپیر هم ورک شو.

باید زموږ هر ورور د سیاسي تحلیل قدرت ځان کې پیدا کړي، ځکه چې په همدې ځواک او وړتیا سره به تاسو د دښمن حرکات، شبهات او جالونه وپېژنئ او د دې هر څه تحلیل به وکولای شئ، سیاسي تحلیل تاسو سره مرسته کوي تر څو کومې نړۍ کې چې تاسو ژوند کوئ دا په سمه توګه وپېژنئ او د فرصتونو نه په خه انداز کې ګټه پورته کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چې همدا تېر بحث په یوه قاعده کې لنډ راخلاصه کړو.

هغه دا چې هر وخت چې ستا ځخه د سیاسي تحلیل قدرت له منځه ولاړ، په دغه وخت کې ته د دښمن د تحلیل اغېز لاندې راځې، خطا کېږې او دوکه به خورې.

کله چې ته د اوضاع په تحلیل ونه رسېدې، خپل اړوند علماء او مشران دې هم درته روان وضعیت او سیاسي حالات نه تحلیل کوي، نو نتیجه یې همدا ده چې مجبور یې په دې برخه کې د دښمن تحلیل ته ورستون شې او څه چې هغه وایي همغه ومنې.

کله چې په خلکو کې دا درک ورک شو نو هغه دی د اسلام په نوم یې شل کاله همدا جمهوریت ومانه،فقط لیکل کېدل به اسلامي جمهوریت تش د اسلامي نوم سره په زرګونو علماؤو دیموکراسي او جمهوریت اسلام ګاڼه او همدغسې چې مقابل کې جنګیدونکو طالبانو سره هم د اسلام د سیاسي نظام پوهه او د تحلیل وړتیا نه وه، نو هغه دې امریکا په یو وړوکي سوري ووتله او په ډېر ناز او نخرو بېرته په لویه دروازه راغله.

همغه جمهوریت، سیکولریزم، وطنیت، طاغوت او وحشت دی، خو اوس د اسلامي امارت په نوم حاکم او ټول کشرخېل یې چې د اسلام سیاسي نظام نه پېژني هغه دی دا هر څه یې د شرعي نظام په حیث

(c) ketabton.com: The Digital Library

منلي دي.

ولې دا موجوده ډېرى خلک نه پوهېږي چې حاکم امارت د اسلام حقيقي سياسي نظام نه دى، بلکې په دوحه کې په نوې بڼه ډيزاين شوې ديموکراسي ده؟.

دا ځکه چې خلکو کې د سياسي تحليل ځواک، وړتيا او پوهه نشته، دښمن چې ورته کوم تحليل وړاندې کوي دوى يې ورپسې زمزمه کوي دا زموږ د ټولنې امراض دي او تش په نوم مسلمانانو کې بيا دې ناروغۍ پريمانه ريښې زغلولې دي.

تاسې ګورئ چې ډېر پوهيالي، پروفيسوران، دانشمندان، متخصصين او د نورو لوړو نومونو او لقبونو والا اکثرو ته چې کومه کونجاړه دښمن ورواچوي، په همغې شخوند وهي، خپله په کې د وضعيت د تحليل قوت او سياسي بصيرت نشته بس د دښمن ړوند تقليد دى او دوى پرې بوخت دي او هماغه د دښمن د تحليل تفسير بيا کوي او له ځانه يې د سيکولريزم مبصيرين او مفسيرين جوړ کړې وي.

او دا ځکه داسې دي چې دوى سره دا فکر او انګېزه نشته چې زه بايد په آزاد شکل د وضعيت او د سياسي تحليل وړتيا ولرم.

ځکه د قاعدې دوه رکنه دي، يو رکن يې دادى چې کله ته خپله د سياسي تحليل قدرت ونه لرې نو دا طبيعي ده چې په دې برخه کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن په باطل تحليل باندې غولېږي، تاسې په دې قاعده ښه سوچ وکړئ نو ډېر مسائل به حل ومومئ.

کله چې ته په دې پوه يې چې خپله د سياسي تحليل ورتيا لرې، نو که دښمن درته په دې برخه کې هره شبهه او تحليل وړاندې کړي نو تاسره په دې برخه کې علم او معلومات شته، د دښمن زهر په تا نه چلېږي ته هغه ردوې او ځوابوې يې.

ولې مو دا قاعده تشريح کړه، ځکه چې نن سبا که دنيا کې يو کس تا د خپل لاس لاندې راولي، له تا خپل رعيت جوړوي ،تا د خپل فکر او نظر غلام ګرځوي ترڅو په تا حکومت وکړي نو هغه نه راځي چې درته ووايي:

اې فلاني ملته!

اې فلاني قومه!

يا اې افغانانو!

مونږ په تاسې حکومت چلوو، په تاسې خپل نظام منو، په تاسې ظلم کوو، تاسې ته په درواغو باطل نظامونه د اسلام په نامه معرفي کوو، دا خبرې خو درته نه کوي.

بلکې راځي تاته د سياسي اوضاع غلط تحليل وړاندې کوي، د اسلام سياسي نظام درته بل ډول تعبيروي او په لکونو او ميليونونو خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورباندې خطا کوي، دا دی ګوري چې طالب په خوله د شريعت او اسلامي نظام کيسې کولې خو هغه دی د امريکايانو،مشرکو روافضو، روسانو، چينايانو، هندوانو،مرتدينو او نورو کفارو په دفاع کې نن خپلې نا پاکه وينې تويوي، حال دا چې نه يې نظام شرعي دی او نه هم ترې دا طمع شته چې دوی به دا وړتيا ولري چې د اسلام حقيقي سياسي نظام وپېژني او بيا يې تطبيق کړي.

ځکه دوی خپله د سياسي وضعيت د تحليل ځواک او وړتيا نه لري د اسلام د سياسي نظام په اړه پوهاوی نه لري، څه چې ورته بين الملل وايي، کوم تحليل چې امريکا او نورو کفار ورته کړی چې نړی د يو کور حيثيت لري او له کفارو سره له دوستۍ او يو بل سره د راکړې ورکړې او د شريکو ګټو پاللو او يو د بل په رسميت پېژندلو څخه پرته ژوند نه تېرېږي او په همدې اړه ورته چې څنګه کفارو سياسي وضعيت تحليل کړی دوی يې هم د ړندو چرګانو په څېر تقليد کوي، دانه ګوري او دام نه ويني.

خو مونږ دا خبره ځکه کوو چې بايد د سياسي تحليل قوت ولرو او د دوی په څېر د دښمن په تحليل خطا نشو، زما او ستا د مبارزې اساس او هدف همدغه دی ځکه چې کلونه کلونه دې کفارو ټول خلک خطا ويستلي دي، تاسې وليدل چې د روسانو په وړاندې د مقاومت پر مهال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو نیم میلیون کسانو وینې توی شوې خو د اسلام د سیاسي حاکمیت څښتنان نشول، ځکه دوی خپله دا پوهه او سیاسي بصیرت نه درلود او نه یې په سیاسي اوضاع د تحلیل ځواک درلود، څه چې ورته اسلام برباد (اسلام آباد) او نورو کفارو ویل، همغه ورته اسلام ښکارېده، دا دی د امریکا په اشغال کې هم د لکونو خلکو وینې توی شوې خو د اسلام د حقیقي سیاسي نظام څښتنان نشول، مخکې مو وویل چې امریکا له کړکۍ ووته او بېرته په دروازه راننوته، څنګه چې هغوی کوم ډول سیاسي وضعیت تحلیلوي مجبور دي چې ټول یې ورسره ومني ځکه خپله په کې دا وړتیا او ځواک نشته.

وروڼو!

کله چې په دې حالاتو او اصطلاحاتو بحث کوو نو د سړي دماغ وچ شي چې د عامو مسلمانانو به کله په دې مسائلو سر خلاصېږي، نو مجاهده وروره په سیاسي برخه کې باید مونږ او تاسې د مسلمانانو سر خلاص، دماغ یې وریاخه او د دښمن د سیاسي تقلید نه یې فکرونه آزاد کړو، دا مبارزه ډېر کار غواړي دا زمونږ او ستاسې مسؤلیت دی چې باید خلک وپوهوو.

نو لازمه ده چې اول خپله علم حاصل کړو، په دې برخه کې مطالعه او تحقیق وکړو، سیاسي اوضاع تحلیل کړو، په دې برخه کې تجربې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه کړو، جرأت وکړو د کفارو طلسم مات کړو، موږ په هېڅ برخه کې له هیچا کم نه یو، دا د کمترۍ احساس نور ختم کړئ او باید دا د کفارو اصطلاحات او تحمیل شوي شعارونه نور د هغوی پرمخ ور وولو او که داسې ونکړئ نو دښمن به مو سر کې مېخ ټک وهي خو تاسې به فکر کوئ چې سر کې راته ګلونه ږدي او یا به داسې فکر درکوي چې بس دردونه برداشت کړه او په هر ټک تاته اجر ملاوېږي، هم به تاسې خطا کوي او هم نور اسلامي امت همداسې د خپل سیاسي تحلیل په جال کې ګیر ساتي.

وروره! تاسې باید د تحلیل ځواک ضرور ځان کې پیدا او دا جرأت ولرئ چې تحلیل وکړئ، دا ستاسې کورنۍ وظیفه شوه چې سیاسي موضوعات په ډاګه کړئ او تحلیل یې کړئ.

بیا یې هم درته په ټینګار وایو چې د دښمن لویه حربه همدا ده چې د اسلامي امت ځوانان له سیاسته لرې وساتي.

یو ځوان چې دغسې د اسلام سیاسي حقیقي نظام ونه پېژني، سیاسي وضعیت په سم شکل تحلیل ونشي کړای، نو دغسې به یې یا کفار مستقیم استعمالوي او یا به یې انرژي، قوت، وخت او استعداد د کفارو له لورې د ایجاد شویو تنظیمونو په چوکاټ کې په مصرف رسیږي او فکر به هم همدا کوي چې اسلام ته خدمت کوم، همغه مثال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی چې کفار به یې په سر کې میخ ټکوي خو دا به یې درد برداشت کوي په دې خاطر چې په دې ورته اجرونه رسیږي.

مجاهدینو ورونو! تاسې به ډېر مشهور علماء د دوی په اصطلاح سیاست پوهان او دانشمندان کتلي وي چې په آزاد شکل د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت نلري، نو دښمن یې په یو وړوکي حرکت ځانته جلبوي او ترېنه کار اخلي، تاسې ګورئ ډېر داسې خلک د سیکولریزم لوډسپیکري ګرځېدلي چې خپله د سیاسي وضعیت په تحلیل نه پوهېږي او د دښمن د تحلیل په طلسم کې بند دي.

نو موږ ته په همدې برخه کې ډېره درنه او پخه مبارزه راتر غاړې ده، موږ باید هر څوک په دې پوهه کړو چې باید خپله د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت پیدا کړي، د کفارو له طلسم څخه راووځي او نور د کفارو د ګټو لپاره قرباني ورنه کړي.

او حقیقت باندې یې ویپوهوو که چېرته تاسې د سیاسي وضعیت د تحلیل قدرت ولرئ نو د دښمن په ډېر وړوکي حرکت هم پوهېږئ، هر مکر او دجل یې تشخیصولی شئ، دغه د سیاسي وضعیت د تحلیل وړتیا تاسو کې دا ځیرکتیا او هوښیاري پیدا کوي چې د دښمن په هر مکر او دوکه به بیا په ډېره آسانۍ ویپوهېږئ.

د دښمن پېژندنې په تړاو موږ په راتلونکي کې ځانګړې بحثونه لرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس همدا خبره په ټینګار سره ځکه تکراري یادوو چې که یو مجاهد دغه وړتیا او بصیرت پیدا کړ نو بیا دښمن په هره برخه کې ډېر ښه پیژني، هغه وسایل او ابزار چې دښمن یې زمونږ په مقابل کې په ډېر هنر او مکر استعمالوي ولو که په ډېر پټ او خفیه شکل هم وي ته به دا استعداد ولرې چې هغه معلوم کړې، مخکې مو وویل که هر ملت دا وړتیا له لاسه ورکړه نو هغه ملت مات او شکست خوړلی وبوله.

ورونو! ستراتېژۍ کې مو دا خبره کړې وه چې باید دربمه سترګه په کار واچوو، یعنې د مستقبل د لېدو لپاره باید مونږ بله سترګه ولرو او دا سترګه همدا د **سیاسي تحلیل ځواک** او وړتیا ده.

غواړو دا مسئله نوره هم تشریح او ساده کړو، نو په دې به خبره وکړو چې خپله تحلیل څه ته وایي؟ که مونږ د تحلیل په معنٰي پوهه شو نو په هر څه پوهېږو، زمونږ دا ټول بحث د همدې لپاره دی چې همدا د تحلیل قوت پیدا کړو.

لومړی به په دې خبره وکړو چې څه په کار ده چې دا تحلیل کوو، ولې یې کوو، څه ضرورت ورته لرو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د اسلام په سياسي نظام کې د وضعيت تحليل مطرح کوو؟

ځواب: ځکه چې کومو حالاتو کې واقع يو غواړو چې له دې حالاتو ووځو او هغه مطلوب هدف ترلاسه کړو، د کوم لپاره چې مونږ مبارزه شروع کړې ده، مطلب بايد ترقي وکړو او يو مطلوب وضعيت ته ورسيږو، نو ځکه موږ د وضعيت تحليل ته اړتيا لرو.

يعنې د دې لپاره يې کوو چې زه په څه ډول حرکت، کوم عمل او څه وکړم چې زه خپل مطلوب هدف ته په آسانۍ سره ورسيږم نو په کار ده چې موږ د سياسي وضعيت تحليل وکړو.

اوس که څوک درته ووايي چې ولې د سياسي وضعيت تحليل اړين دی؟ نو ستاسې ځواب به دا وي چې کفار له همدې لارې مونږ ته شکست راکوي که چېرته مونږ دا وړتيا ونه لرو مجبور د کفارو خبرو ته غوږ ونيسو او د هغوی تحليل ومنو.

په بل تعبير د اسلام په سياسي نظام کې موږ ددی لپاره د وضعيت تحليل ته اړ کيږو او دا کار ضرور ګڼو چې په کوم طرزالعمل زه له فعلي وضعيت څخه وتلی او د پرمختګ او پراخۍ په لور لار لېدولی شم نو ضرور ده چې د سياسي وضعيت د تحليل قوت ولرم.

يعنې کوم عوامل دي چې مستقيم او غير مستقيم زمونږ په حالاتو اغيز لري، مونږ نه پرېږدي چې له دې فعلي حالاتو خپل مطلوب هدف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورسېږو نو دا عوامل د سیاسي وضعیت په تحلیل کې معلومولی او درک کولای شو.

په مثال کې به یې تشریح کړو چې ښه پوهه شئ: د وضعیت او سیاسي تحلیل مثال داسې دی لکه یو کس ناروغ وي ډاکټر ته ځي هلته د ناروغۍ اړوند معاینات کوي، هغه معاینات او څېړنه او تحلیل ډاکټر ګوري او د همغې مطابق ورته نسخه ورکوي په دې خاطر ناروغ دا کار کوي چې له فعلي ناروغۍ نومورې هغه مطلوب هدف چې صحتمندي ده، هغې ته ورسېږي.

نو لنډه دا چې د اسلام په سیاسي نظام کې دغه سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل داسې مثال لري لکه معاینات، د همدغه تحلیل له لارې ته د خپلې ناروغۍ، مِکروبونه او جراثیم تشخیصولی شې، یعنې هغه موانع او خنډونه ته معلومولی شې چې تا د فعلي حالاتو څخه وتلو ته نه پرېږدي.

کوم خلک چې پرته له معایناتو دوایي اخلي نو الا ماشاءالله که یو نیم ته یې الله عزوجل شفا ورکړي، خو په ډېری خلکو برعکس اغېز کوي، په ځای د دې چې ناروغي یې ښه شي لا ډېریږي.

د لویو او قوي امراضو اول تشخیص په کار وي، یعنې یو کس دی چې لاس او پښې یې فلج دي، بدن یې کار او فعالیت نکوي په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښو نښي درېدلی که هر څومره ماهر ډاکټر ته لاړ شي اول ورته معاينات ليکي، نو که غواړې نظام له دې موجوده ناروغۍ راوباسې او تداوي يې وکړې لازمه ده چې لومړی د دې مرض تشخيص يعنې معاينات وکړې نو همداسې په يوه ټولنه کې سياسي تحليل وکړئ.

ته غواړې دغه فعلي حالات دې بدلون ومومي نو مهمترينه نقطه داده چې ته د دې بدلون په **علت** باندې پوه شې، يعنې علت او ضرورت څه دی چې غواړو له فعلي حالته ووځو؟

کله چې علتونه معلوم، تعيين او ښکاره شول نو بيا د حل لارې لپاره لاملونه هم مشخص کولای شو.

په بل تعبير باندې هغه دا چې ته غواړې له دې حالاتو نور مطلوب حالاتو ته ووځې،نو لومړی بايد علت او ضرورت درک کړې بيا د تېرو تجربو او تاريخي واقعاتو په سيوري کې وضعيت تحليلوې او په پايله کې د حالاتو د بدلون لپاره ډېر ښه ستراتيژي وړاندې کوې، يعنې د سياسي وضعيت تحليل هم د ستراتېژۍ او د اسلام د سياسي نظام يو جزء دی.

ته غواړې په دې حالاتو کې بدلون راولې، پيل د بدلون به څه وي؟

د دغه بدلون د ضرورت علتونه معلومول دي، کله چې ته په دې پوه شوې چې دا تغيير ولې ضرور دی؟ بيا يې درته د تحليل اهميت

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومېږي.

مثال له تا پوښتنه وشي چې د دې فعلي حالاتو څخه مطلوب حال ته د رسېدو ضرورت څه دی؟ څه علت دی چې له دې حالاتو څخه هغې حالاتو ته لاړ شې؟ همدې خبرې جواب ته تحلیل وایي.

تاسې هغه مهال سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل په درسته توګه کولای شئ چې د یوې مسئلې جزیات راوڅېړئ، که غواړې یوه مسئله ډېره ښه تحلیل کړې نو ورو ورو برخو ته یې هم فکر وکړه، یوه ادنا برخه یې هم پرته له څېړلو مه پرېږده ځکه چې ته په جزئیاتو هم تحلیل ونه کړې نو بیا ته یو ښه تحلیلګر نه یې.

په یو بل ډول یې درته تعبیروم، ته غواړې له دې موجوده حالاتو څخه مطلوب حال ته ووځې، نو له ټولو وړاندې تاته څه معلومېږي، تاته باید له ټولو وړاندې تغییرات معلوم شي، یعنې چې په اداره، نظم، ستراتېژۍ کې کوم ډول بدلون راولم چې زه له دې فعلي حالاتو څخه مطلوب حال ته ووځم، همدې ته د وضعیت تحلیل وایي.

که غواړې په هر ډګر کې له دې حالاتو څخه مطلوب حال ته ورسېږې، نو ته مجبوره یې چې تغییرات راولې او د همدې تغیراتو سنجش او درک ته تحلیل وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحلیل ضرورت څه دی، ولې تحلیل کوو؟

ځکه تحلیل کوو چې د همدې تحلیل په پایله کې بیا پرېکړه کوو، یعنې سیاسي تحلیل او د وضعیت تحلیل داسې مثال لري لکه یو مظبوط دېوال، نظام او تصمیم ګیرۍ په همدې تکیه کړې ده.

نو اوس به یې په اهمیت پوهه شوي یاست، یعنې د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ او پراخۍ کومه لاره چاره چې ده، هغه همدا د **وضعیت تحلیل دی** او کفارو ته یې اهمیت معلوم دی ځکه یې نو د اکثرو نه دا کېسه پټه کړې او ټول یې په دې قانع کړي چې دا نو د هر چا کار نه دی، د وضعیت او سیاست تحلیل باید خاص خلک وکړي.

زمونږ عامو مسلمانانو کوم چې د مجاهدینو له نظام څخه لرې پاتې دي، هغوی د دښمن په دې خبرو ډېر ښه قناعت کړی، داسې نه ده وروره! د ټول نظام کیلي همدا تحلیل دی.

عجیبه ده! دا سیکولران به څه فکر کوي چې په دومره میلیونونو مسلمانانو یې سیکولر نظامونه د اسلام په نوم منلي دي او دوی هم ورته ښه خوشحاله دي چې دوی د اسلامي نظامونو څښتنان دي.

نو سیکولران چې اسلام او سیاست سره بېل ګڼي او مسلمانان یې هم په دې قانع کړل چې د تحلیل خبرې بیخي یادې نکړي، بس دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاسي کارپوهان دي، غرب کې يې درسونه ويلي دي، نو دوی سياسي تحليل کوي، بل چاته حاجت نشته او نه دا د هر چا کار دی، بس همدې شروع کې يې درخښه د هر څه کونجي واخيسته، د اسلام د سياسي نظام حاکميت، تطبيق، پرمختګ هر څه په همدې خبره کې پراته دي، د دې ټولو دروازه همدا د سياسي وضعيت تحليل دی او د اسلام د سياسي نظام په اهدافو او اساساتو بيا پوهه ده، ته چې دا ولرې، نو بيا به دربانديې د سيکولريزم هېڅ زهر ونه چلېږي.

ځکه خو کفار نه غواړي چې مسلمانان په دې موضوعاتو پوهه شي، که پوهه نه يې نو بس بيا د دوی د لاس آله يې.

موږ چې د تحليل ځواک او وړتيا پيدا، خپل دښمن مو په ډاګه او راڅرګند کړ، د خپل پرمختګ اسباب مو مشخص او د دښمن د ضعف او قوت نقطې مو وپېژندې، نو بيا پوهه شه چې دښمن مو د ماتې سره مخ کړ، د دښمن د قوت نقطې به ته هله پېژنې چې د تحليل توان ولرې، ځکه د دښمن د قوت نقطه د اسلام سياسی نظام لپاره تهديد دی، نو دا بايد ته په ډاګه کړې، د ضعف نقطه يې هم بايد پيدا، تحليل او يو فرصت يې وګڼې او ترې استفاده وکړې تر څو د تهديد له نقطې يې ځان وساتئ او د ضعف له نقطې يې د فرصت په نوم استفاده وکړئ چې دا هر څه په تحليل معلومولی شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته غواړې يو ښه سياسي تحليلګر واوسې، نو په کومه برخه کې چې ته مصروف يې، کومه ستراتيژي او پلان چې غواړې ته يې تطبيق کړې، نو هڅه وکړه له دې هر څه وړاندې لرې سوچ، فکر او تحليل وکړې، لرې حالات مطالعه کړې، يعنې هم نېږدې حالات مطالعه کړه او هم لرې، نېږدې مطالعه او سوچ دا دی چې هم د ځان او هم د ملګرو، امکانات او حالات تحليلوې او د لرې مانا داده چې ته د دښمن پلان، قوت، حرکات او ټول اهداف تحليل کړې.

د دې عنوان آخري خبره دا ده که يو مجاهد غواړي چې د سياسي تحليل او د وضعيت د تحليل وړتيا او قدرت ځان کې پيدا کړي نو له دې هر څه مخکې بايد دا څو صفتونه ځان کې پيدا کړي.

لومړی: د مجاهد عقيده بايد برابره وي، يعنې کوم تحليل چې کوي د الله ﷻ په نوم يې شروع، هدف او نيت يې يوازې د الله ﷻ رضا او د هغه د نظام د حاکميت راتلل وي، يعنې که څوک د دې تحليل آينده کې ګوري الله تعالی ته يې رجوع پيدا شي، د اسلام سياسي نظام وپېژني او په مقاصدو يې وپوهيږي، د وضعيت تحليل به داسې کوي چې هغه به اسلامي تحليل وي، شرکي تحليل به نه وي او د ټولو مسائلو نسبت به الله تعالی ته وي، پيل، منځ او پای د تحليل ټولو کې به دې الله رب العالمين راياد وي، په نتيجه کي به الله ﷻ تاته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې توفیق درکړي چې ته په درسته توګه تحلیل وکړې.

دوهم: مجاهد باید با تقوا وي، تقوا هېره نه کړي، که تقوا مو هېره کړه نو دا تحلیل به مو بیا د نفسي خواهشاتو په بناء وي، د الله ﷻ د رضا او د اسلام د سیاسي نظام د بقا لپاره به نه وي.

درېم : تاسې باید د تحلیل ځواک او وړتیا پیدا کړئ او خلکو ته دا خبره عامه کړئ، په دې علم او فن د کفارو طلسم او محدودیت ختم او خلکو ته یو فکر او انګېزه ورکړئ چې هر مسلمان باید د سیاسي تحلیل قدرت ولري، ترڅو د کفارو تحلیل کې راګیر نشي.

ځینې خلک د سیاست په اړه داسې فکر کوي چې دا نو د دوی کار نه دی، د دوی د سیاست سره څه! بس خپل مونځ اودس کوو، نور سیاست کول، د سیاسي وضعیت تحلیلول د غټو خلکو کار دی! دا ډېره پوهه او تجربه غواړي، موږ د اسلام په سیاسي نظام نشو پوهېدلای او نه سیکولر نظامونه پېژندلای شو! دا زموږ له وسه بهر دي، د دې د پېژندلو لپاره بس خپل خلک شته!

یعنې دښمن د اکثرو خلکو تصور داسې جوړ کړی چې بس سیاست له دین څخه یوه جلا لار ده، مطلب بې دیني ده او اسلام خو فقط همدا لمونځ اودس دی، سیاست سره یې کار نشته او که څوک سیاست کې کار ولري هغه ګنهګارېږي، یو ملګري کیسه کوله چې په یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجلس کې ناست وم، یو کس د تبلیغیانو له مجلس څخه راغلی و، بس شروع یې وکړه چې یاره داسې د اعمالو پابند خلک دي، همدا لمونځونه او اودسونه دي، اذکار او تلاوتونه دي، په همدې بوخت دي ډېر ښه خلک دي، بس سر وکار یې عبادت سره دی، سیاست میاست کې کار نه لري.

یعنې عام ذهنیت د سیاست په اړه دا جوړ دی چې سیاست ټول دروغ، چل دوکه او فریب دی او په دې پلمه دښمن د سیاست له کلمې خلک یرولي، یعنې دا یې په خلکو منلي چې اسلام د نظام په حیث بیخي مطرح نه کړي او اسلام له سیاسته یو جلا دین وبولي.

نو د سیاست معنٰی او تفسیر دغسې تشهیر شوی چې عام مسلمانان ځان بې غرضه نیسي او دې خبرې ته هېڅ التفات نه کوي او دا حق یې خپله کفارو ته ورکړی چې کفار پوهه شه او سیاست.

خو داسې نه ده! هر مسلمان او هر مجاهد باید سیاستمدار وي، د سیاسي نظامونو په اړه پوهه او د وضعیت د تحلیل قوت ولري، که داسې نه وي بیا خو یې یوه مبارزه هم رنګ نه راوړي.

نو باید چې په دې برخه کې خپل علم او مطالعه زیاته کړئ، ترڅو د اسلام سیاسي نظام ښه تطبیق، په درست شکل ترې دفاع او د دښمن باطل نظامونه سم وپېژنئ، په دلیل، منطق، عقل او نقل یې رد کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځیني خلک په دې فکر وي چې فلاني کس چې پرمختګ کړی دغه او دغه اقدامات یې کړي او په دې طمع وي چې یو څوک راشي او ورته دا هر څه تحلیل کړي او بیا دا هم د همغه په تقلید پرمختګ وکړي.

نه مجاهده وروره! ته به داسې فکر نه ساتې، دې ته به نه منتظر کېږې چې د فلاني کس د پرمختګ او موفقیت په اړه به تاته یو څوک راځي او درته به وایي بیا به ته د هغې تقلید کوې! نه وروره!

ته د اسلام په سیاسي نظام کې هله موفق سیاستمداره حسابېدای شې چې د هر کار او هرې مسئلې او ستونزې لپاره په خپله د حل څو لارې وسنجوې، دا کوم کارونه چې تاسې پرې فی الحال مصروف یاست، یعنې د اسلام د سیاسي نظام د قیام په لاره کې په مبارزه بوخت یې، نو د همدې نظام د ښه تطبیق لپاره باید ته څو لارې پیدا او اوضاع تحلیل کړې چې ته څنګه دا نظام د تطبیق مرحلې ته رسوې.

همدا د اسلام په سیاسي نظام کې د ستراتیژۍ عمق دی، یعنې هر وخت چې تا دا قوت پیدا کړ چې یوه موضوع تحلیل او ارزیابي کړې او د نظام په کومه برخه کې چې ته په خدمت بوخت یې د همدې د تطبیق لپاره د حل څو لارې راپیدا کړې نو ته کامیابه سیاستمدار یې.

ورونو: په مجاهدینو باندې هر ډول حالات او ستونزې راتلونکې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یا په کې واقع دي، نو د دغه ستونزو څخه د وتلو لپاره باید تا څو د حل لارې مطرح کړې وي، یوه لار نه بلکې څو لارې وي، که یوه لاره درباندې وتړل شي یا په وړاندې موانع پیدا شي، نو ته په بله لاره لاړ شې، نو ته بیا دغه وخت موفق سیاستمدار یې، ستا همدې ارزونې څخه بیا دښمن مرعوب کیږي، دا هر څه ستا په ځیرکتیا او ښه تحلیل دلالت کوي.

مجاهده وروره! راځه یو بل سوال مطرح کړو.

څنګه ځان کې د سیاسي تحلیل یو دید، انګېزه، بصیرت او مفکوره پیدا کړو؟

اوله خبره دا ده: که غواړې چې له نن څخه وروسته ته یوه سیاسي انګېزه او مفکوره پیدا کړې نو په دې اړه لومړۍ خبره زما او ستا د ذهن اړوند ده، د هر چا په ذهن کې خالي او د ضعف نقاط موجود دي، دغه د ضعف نقاط د دې باعث کیږي چې ذهنونه تخریب کړي.

نو لومړی کار باید ته دا وکړې چې خپلې د ضعف نقطې تشخیص کړې، هغه نقطې چې ستا ذهن د چینجي په څېر خوري لکه وسوسې، ناهیلتوب ... دا به تشخیصوې او بیا به همدا امراض له ذهن څخه لرې کوې.

دغه دید او سیاسي بصیرت په تمرین پیدا کیږي، داسې کومه آله نشته چې ستا په ذهن کې نصب شي او د داسې یو ذهنیت اصلاح پرې وشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکه دا تربیوي مرحله ده، موږ باید تجربه او د سیاسي وضیعت تحلیل وکړو، ولې د سیاسي وضعیت تحلیل کوو؟ ځکه چې د همدې تحلیل په پایله کې موږ تصمیم نیسو، بیا اقدام کوو نو په ذهن کې د تخریب نقاط تشخیصول او بیا له ذهن څخه لرې کول په کار دي.

دویمه خبره دا ده: که غواړې چې ته یو سیاسي مفکوره، انګېزه او دید پیدا کړې، نو ته هڅه وکړه چې خپل دښمن تشخیص کړې، یعنې په بهرنۍ او داخلي جبهو کې د دښمن درست تشخیص وکړې ، مخکې مو هم په دې بحث کړی و چې له بهر څخه دښمن معلوم دی، ته یې د دفاع لپاره پلان هم لرې، د بهرني دښمن ضربه دومره زیانمنونکې نه ده لکه څومره چې داخلي دښمن مضر تمامیږي، که تا داخلي دښمن ارزیابي، تشخیص او تحلیل نه کړ، نو ستا نظام پرمختګ نشي کولای، ستا د سیاسي بصیرت رعب ختمیږي، خو که تا له داخل څخه د دښمن لاسونه پرې کړل او د دښمن سترګې دې ړندې کړې چې ستا داخلي وضعیت مالوم نشي کړای، نو دښمن ړندیږي او وارخطا کیږي او ستا د همدې سیاسي بصیرت څخه مرعوب کیږي، یوازې دا یوه فایده نه ترلاسه کوې چې ګنې د دښمن د داخلي زیانونو مخه دې ونیوله، بلکې دښمن ته دې خپل سیاسي بصیرت وروښود، هغه دې د خپل رعب لاندې راوست، روحیه او مورال دې ورته کمزوری، پلان او دسیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ورته شنډه او زړه دې ورته مات کړ، هغه دې په خپله پوهه او بصيرت قانع او د ځان په مقابل کې دې د کمترۍ احساس ورکړ، دښمن ته دې دا وښوده چې ستاسې هېڅ مکر زمونږ په وړاندې نه چلیږي ان شاءالله.

بل هغه مهال ته یو سیاسي بصیرت او انګېزه او سیاسي دید موندلی شي چې په خپل عمل کې جدیت او قاطعیت ولرې، ته باید یو قاطع انسان واوسې، نو کله چې ته یو قاطع انسان جوړ شې ستا سیاسي بصیرت خپله زیاتیږي، ته خپله یو دید او انګېزه پیدا کوې.

دریمه خبره: هغه دا چې ته په دې فکر کې شې چې همېش دښمن لرې، دا سوچ کوه چې دښمن درسره په مقابله کې واقع دی، په دې فکر کوه چې دښمن تاسره د جګړې اعلان کړی، او تاسره یې علني جګړه شروع کړې، نو نتیجه دا چې ته باید خپل دښمن وپېژنې، دوست ته د دښمن او دښمن ته د دوست په سترګه ونه ګورې، ته به تل په همدې سوچ او فکر کې اوسېږې، او ځان به مخاطب کړې چې: اې فلانیه! دښمن درسره د دښمنۍ اعلان کړی، په دښمنۍ کې دې واقع دی، ستا د له منځه وړلو لپاره یوه شیبه هم له لاسه نه ورکوي، ستا په دښمنۍ کې له ټولو زیات قاطع او جدي دی، نو په داسې حالاتو کې ته ولې سستي کوې، ته ولې جدي او قاطع نه یې، ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

باید قانع کړي چې په جدیت او قاطعیت شپه او ورځ کار وکړي او ستړی نشي، هسې په یو ساعت دوه ساعته کار ځان غلط نکړي چې بس دښمني ده چاپېره به یو ټکه پوکه به کوو، څنګه چې دښمن ستا په دښمنۍ کې جدیت لري او علني جګړه کوي، خو مقابل کې یې ته په ماته ملا چاپېره یې، نه داسې نه ده! که داسې وي نو ته خو بیا هېڅ سیاسي بصیرت نه لرې، ته هم باید ښه مظبوطه ملا وتړې، هر طرف لاس واچوې، مخلص او قاطع واوسې ترڅو د کار حرص دې ورځ تربلې زیات شي.

که ته غواړې چې یو سیاسي دید او انګېزه پیدا کړې نو په دې خبره د ورځې درې څلور ځلې سوچ وکړه چې دښمن دې په څه حال کې دی او په څه طریقه یې مقابله وکړې.

څلورمه خبره: دا ده چې ته هله دید او انګېزه پیدا کولای شې چې دښمن تعریف کړې، چې څوک ستا دوست او څوک دې دښمن دی، څوک تاته د دښمن په سترګه ګوري او ته چا ته دښمن وایې.

یعنې څلور طرفه تحلیل کړه، دا تشخیص کړه چې څوک ستا دښمن دی، د دښمنۍ کچه یې څومره ده، دلته مو یوې بلې خبرې ته هم باید پام وي، چې په فتحه او بریا کې به اکثره خلک ستاسې ملګري وي خو په سختۍ او تکلیف کې به تاسې خوشې کوي، له تاسې تښتي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سختیو کې ستا مقابل کي ودریږي، نو دا هم د دښمن په لېست کې ور ولیکه.

دغسې خلک د تېښتې په صورت کې دوه کاره کوي، یا په علني ډول ستا مقابله کې ودریږي او یا دا چې ستا د شکست غوښتونکي وي او ستا په ماته خوشحالیږي.

وروښو!

دوست او دښمن به په تمامه مانا وپېژنئ، دا وسوسه ذهن کې ساتئ چې دښمن تاسره دښمني کوي، علني خطر یې متوجه دی او ته آرام خوبونه کوې، داسې فکر وکړه لکه ته یو کوټه کې یې او په دې کوټه کې درې څلور غټ خطرناکه ماران هم دي او له هرې خوا دا ماران په تا حملې کوي، نو ته به په داسې حالاتو کې بېغمه خوب وکړې؟

آیا ته به په مړه خېټه ډوډۍ وخورې؟

آیا ته به په بېځایه تفریح کولو، راحت خوښولو او چکر او عبث د وخت ضایع کېدو باندې راضي شې؟

که نه ټول حواس به دې د مارانو په وژلو متمرکز کړې، همدا سوچ او فکر به درسره وي، لاسونه، پښې او ذهن به دې ټول په همدې مصروف کړي وي، بیخي به ستړی نشې او همدا هڅه به کؤې چې څنګه دا ماران ووژنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو همداسې فکر وکړه چې له تا او ستا له نظامه همداسې زهرېله ماران چاپېره دي، تل يې هڅه داده چې تاته هم ټک درکړي او ستا نظام هم راچپه کړي، نو په داسې حالاتو کې به ستا احساس همدا وي چې شپه او ورځ کار او مقابله وکړې، ټوله انرژي او استعداد دې په هر ډګر کې د همدې مارانو په وژلو مصروف وساتې، نو همدا سیاسي بصیرت، دید او انګېزه ده.

د دښمن کټکوري کول او پېژندل لازمي دي، هغه د دوست په جامه کې دښمن هم باید تاته معلوم او تشخيص شوی وي تر څو په راتلونکي کې داسې خلک بیا ستا نظام ته را نشي، چې په آسانۍ کې درسره وي او په سختۍ کې درڅخه تښتي، دغه خلک باید ښه سم وپېژنې.

پنځمه خبره داده: چې فکر به کوې راتلونکي کې ستاسې نظام ته کوم خطرات او زیانونه متوجه دي؟ په دې به فکر کوې، دا به په ډاګه کوې، د دې په اړه به معلومات راټولوې، دا ګواښونه که پټ وي او که ښکاره، باید تاته ښه واضحه وي، که تاسې داسې فکر او دید ونه لرئ نو بیا ښه سیاستمداره نه یاست، دا هر څه باید تاسې تحلیل کړئ، بیا پرېکړه ونیسئ او عملي اقدام وکړئ.

کوم کس چې د اسلام د سیاسي نظام په وړاندې ګواښونه نه سنجوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې مثال لري لکه یو ماهي چې په یو وړوکي سطل کې پروت وي، ښه رڼې اوبه وي، ماهې په دې خوشحاله وي او ملاقونه وهي، کله د اوبو سر ته ځي کله آخر ته، خو دې ته يې فکر نه دی چې دا خو د دښمن په وس کې ده چې هر وخت يې رانيولی شي، اوس نو د ماهي له همدې مستۍ او ټوپونو دښمن هم خوند اخلي، لګیا دی چاړه ورته تېره کوي چې ښنګه او څه وخت يې زړه وشي رانيسي او څيري کوي يې.

ماهي ته دا معلومه نه ده چې زه خو په یو سطل کې او د دښمن په واک کې یم، ګېر چاپېره راته خطر دی او دښمن نور دښمنان هم زما د خوراک لپاره راټول کړي دي، نو ته هم دا سوچ وکړه چې زه اوس د دښمن منځ کې یم، که د خپلو راڅخه چاپېره خطرونو په اړه تحليل ونه کړې او د دې تحليل په نتيجه کې تصميم ونه نيسې او اقدام ونه کړې، نو دښمن درته لګیا او چاړه په لاس ولاړ دی هر کله يې چې زړه وغواړي رانيسي دې.

یوازې دا یو دښمن نه، بلکې ډېرې نورې کړۍ هم په همدې انتظار دي چې ستا د نابودۍ جشن ولمانځي، په همدې آرمان ځينې ژوندي او ځينې به مردار شوي هم وي.

نو که ته د سبا خطرات ونه سنجوې لکه د دې ماهي په څېر، ته به خپلو وړو ټوپونو او کارونو ته خوشحاله يې خو له دې هر څه به دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن خوند اخلي، دښمن به پوهيږي چې پرېږده بل طرف نشي تللی زما لاس کې دی او ته به فکر کوې چې دا مؤقت ټوپونه ستا تلپاتې خوشحالي ده، نه ته بايد ډېر با بصيرته انسان واوسې، ته به تل په همدې سوچ کې يې چې زمونږ نظام ته کوم خطرات متوجه دي، دا هر څه سنجوې، تحليلوې، د حل لار راوباسې، تصميم نيسې، بيا ته دغه وخت کې سياسي بصيرت او ديد پيدا کوې او ته به بيا يو سياستمداره امير يې.

شپږمه خبره دا ده: چې تاسې هله يو سياسي بصيرت، انګېزه او ديد پيدا کولی شئ چې کله تاسو له خپل تېر تاريخ څخه پند او عبرت واخلئ، خپلې تېرې کړنې ارزيابي کړئ، ګام په ګام به همغه تېر نه تکراروئ او په تېرو کيسو کې به همغسې ډوب نه ياست، څکه تېر او حال سره توپير لري، يعنې د زړو نظرياتو تطبيق مه کوه له هغې عبرت واخله، نوې نوښتونه وکړه او د نويو حالاتو سره ځان عيار کړه، کله د ځينو شاذ او نادرو اهدافو ترلاسه کولو لپاره چې دي په تېر کې کومې تجربې کړې دي او کومه نتيجه يې نه ده ورکړې نو هغه اوس هېرې کړه.

د تېرو تجربو څخه يوازې پند واخله او الګو ترې مه جوړوه، بيا اقدام وکړه، بيا اقدام وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هدف دادی چې دا ستا حال او راتلونکی د تېرو ناکامو تجربو د محاصرې لاندې ونه اوسېږي او د هغې د سيوري لاندې رانشي.

پخوا چې په کومه تجربه کې ناکامه شوی يې، خو ته بيا هم نه اوړې او همغه تجربې بيا تکراروې، که داسې وي نو ته بيا د اسلام د سياسي نظام په خدمت کې هېڅ هم نشې کولای، مطلب لوی پرمختگونه او ستر گامونه نشې اخستلای، دليل دا دی چې حال او راتلونکی د تېرو سره په هره برخه کې ډېر توپير لري، ته بايد دا قدرت پيدا کړې چې اوسنی سياسي وضعيت تحليل کړې.

نو ته تېرې ناکامې تجربې د خپل حال او راتلونکي لپاره مه استعمالوه، نوښت، نوي اقدامات، تحليل او ارزونه وکړه، ته بايد ځان کې د تحليل توان ولرې، په دې پوهه شې چې آينده او حال نظر شرائطو ته د ماضي سره توپير کوي، د ماضي له کاميابو تجربو گټه واخله، خو داسې مه کوه چې په تېر کې هر څه ته ځان تسليم کړې، مطلب د نوې کار لپاره په زړو تجربو کې څه نه وي او ته زړو کيسو او نسخو پسې نښتی يې، نو په دې مسائلو هسې وخت مه تېروه او ځان مه پرېشانه کوه.

تېرې تيروتنې تحليل کړه همغې ته گوره چې همغسې تېروتنې ونه کړې، ځينې ملگرو يو يا دوه کاله مخکې يو کار کړی او هغه ناکام

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی وي، بس د دې زړه مات وي چې یاره بس ترې تېرېږه، د همغې ناکامۍ د محاصرې او سیوري لاندې وي، نه داسې نه ده! وختونه تغییر کوي، هغه وخت به همغه کار نه کېده، ته اوس وضعیت تحلیل کړه، حالات وسنجوه، اوس به تاته کېدای شي له هغې زیات فرصتونه برابر شوي وي، نو ته باید له همدې فرصتونو ګټه واخلې.

کامیاب سیاستمدار او تحلیلګر همغه دی چې خپلې تېرې تیروتنې تکرار نه، بلکې تحلیل يې کړي، عوامل يې معلوم او د بیا تکرار مخه يې ونیسي، داسې ګټه ترې واخله چې آینده کې بیا داسې تېروتنې تکرار نه کړې او دا ځل د کامیابۍ په لور لاړ شې.

کوم کار چې نتیجه ورنه کړه، نو د هغې عوامل اوس تحلیل کړه، چې د نتیجې نه ورکولو علت څه و، اوس حالات او وضعیت هم تحلیل کړه، په ټولو اړخونو يې فکر او ارزونه وکړه، د حل لار يې پیدا کړه او بیا بسم الله کړه، داسې مه وایه چې دوه کاله وړاندې ما دا کار کړی و، وخت، مال او ډېر څه مې ضایع کړل خو کومه لاس ته راوړنه مې نه درلوده، نه داسې نه ده! له دې طلسم څخه راووځه، همت وکړه، که همداسې د تېر په کلابندۍ کې کلابند يې نو نه اوس ښه اقدام کولای شې او نه به آینده کې ښه اقدام وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د حل لاره څه ده؟

که چېرته په ماضي کې تاسې په یوه تجربه کې ماته خوړلې وي نو دلته ته فکر وکړه، همغه ماضي او اوسنی وضعیت دواړه تحلیل کړه، نو کېدای شي هغه ماضي کې چې تا ماته خوړلې د هغې عوامل معلوم او دا معلومات به وشي چې هغه وخت ستا شکست له دې کبله و چې اوس کوم فرصتونه لرې، نو هغه وخت درسره دا فرصت، چانس او امکانات نه و، په دې خاطر تا ماتې خوړلې، نو په ماضي کې مه بندېږه راووځه او د حال له فرصتونو ګټه پورته کړه، اوس به کېدای شي ته داسې فرصتونه ولرې چې هغه د ماضي خالیګاه ورباندې پوره کړې.

مجاهده وروره! که چېرته ته په تېرو شویو تجربو کې ډوب شوې، د حال او آینده لپاره دې یو سیاسي بصیرت او دید نه درلود، د حالاتو د تحلیل وړتیا درسره نه وه، نو مانا دا ده چې ته له موجوده فرصتونو څخه د ګټه اخستو وړتیا نه لرې، که ماضي کې دې شکست خوړلی خو چې اوس د تحلیل وړتیا لرې هر څه درته په ډاګه کیږي.

نو د نویو فرصتونو درک او په حل لارو فکر، اهدافو ته د رسېدو لارې چارې تعینول دا ټول اوس ته د سیاسي تحلیل او د وضعیت د تحلیل په پایله کې معلومولی او استفاده کولای شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که یو امیر یې او د حالاتو د سیاسي وضعیت د تحلیل قوت ولرې، نو ته هم ځان او هم خپل ملګري په دې قانع کولای شې چې؛ وروښو په تېر کې چې موږ دې کار کې ناکام شو علتونه یې دغه و، اوس هغه لاملونه نه دي موجود، اوس نو د کامیابۍ او هدف ته د رسیدو دغه او دغه چانسونه او فرصتونه لرو.

اوس به د پورته خبرو یو نچوړ ذکر کړو.

الف: دا چې که ته د ماضي د ناکامۍ په کلابندۍ کې همداسې بند پاتې یې، نو ته به تل جمودي حالات کې یې، ته د تنوع او نوښت والا نه یې، د تحرک او خوځښت سره دې ډېره جوړه نه ده، همغه زړې کیسې دې زړه ته نیولې، نو ته به نه اوس او نه آینده کې کومه لاسته راوړنه ولرې او نه به هم کوم غوره اقدام وکړې.

ب: د ماضي د ناکامۍ عوامل تحلیل کړه، اوسنی وضعیت او د مخکني کار په اوس وخت کې د فرصتونو په موجودیت کې تحلیل او ارزونه وکړه، د تېرو تېروتنو درک او په اوسني وخت کې د نه تکراریدو نیت وکړه، هر څه معلوم او بسم الله سره اقدام وکړه، دوه کاله مخکې چې دې همدا کار بې پایلې و اوس به د الله په فضل پوره نتیجه ورکوي ان شاء الله.

اوومه خبره داده: چې که غواړې ته یوه انګېزه، دید او سیاسي بصیرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولرې او د سياسي تحليل او د وضعيت د تحليل قوت پيدا کړې، نو ته بايد د معلوماتو او اطلاعاتو د ترلاسه کولو او د هغې د څېړلو او تفسيرولو قدرت او صلاحيت هم ولرې، مثال يو کس درته وايي ماته د قرآنکريم ترجمه وکړه، نو هدف يې شايد همدا تحت لفظي ترجمه وي او که يو کس درته وايي چې ماته د قرآنکريم تفسير وکړه، نو تفسير ته بيا يو ځانګړی د وخت قيد نشته چې ته د يو سورت تفسير په يو ساعت کې کوې او که ډېر علم لرې په يو سورت تفسير باندې لس ساعته اخلې نو دا ممانعت بيا نشته چې نه ته بايد همدا يو ساعت تفسير وکړې، کلمه د تفسير مې ځکه دلته وکاروله چې په يوه مسئله کې څومره ژور ځې، جزيات يې څېړې، وړه وړه خبره يې تحليلوې نو همدې ته د اطلاعاتو تفسير وايي. موږ په تحليل کې همدا بحث کړی و که غواړې ته ښه تحليلګر اوسې او ستا تحليل ښې پايلې ولري نو ته بايد معلومات ښه تجزيه او تحليل کړې ،څېړنه يې وکړې، اوس هم همدا خبره کوو چې که ته غواړې يو ښه انګېزه، ديد او سياسي بصيرت ولرې نو ته بايد معلومات ښه تفسير کړې، تاته معلومات راځي نو عام فهمه يې کړې، مبهم يې پرېنږدې، پوره يې راوسپړې، سم يې وشاربې او ښه توضيحات يې وړاندې کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې معلومات تفسیروئ؟

ځکه چې د معلوماتو په ښه تفسیرولو تاته تحلیل روښانه کیږي او چې کله دې ښه تحلیل وکړ نو تاته بیا پریکړه کول آسانیږي او چې ښه پریکړه دې وکړه، نو بیا به خه اقدام وکړې او ډېر ښه پرمختګونه او لاس ته راوړنې به ولرې.

که غواړې د اسلام په سیاسي نظام کې ته یو ښه تحلیل ګر واوسې او په همدې نظام لپاره ښه تصمیم ونیسې، نو همدا یې مراتب او سلسله ده چې اطلاعاتو او معلوماتو ته باید لاس رسی ولرې، د معلوماتو ترلاسه کولو وړتیا او قوت ځان کې پیدا کړې، کله چې معلومات ترلاسه کړې نو بیا به یې د تفسیر کولو وړتیا ولرې، د تفسیر یو بل حکمت داده چې ته به د یوې مسئلې عمق ته ننوځې، مثال ته یو چا څخه د قرآنکریم تفسیر غواړې نو هدف دې همدا دی چې د یوې کلمې او آیت مختلفې معناوې ترلاسه کړې،په مختلفو شکلونو د هغه آیاتونو موضوعات ستا لپاره عام فهمه شي،کوم اشکال په کې پاتې نشي، د آیات په شان نزول، اهدافو، احکامو او نورو اړوندو ټولو مسائلو ته تفسیر کې پوهېدای شې.

یو مفسر چې د قرآنکریم یو آیت تفسیروي، نو هدف یې هم همدغه وي چې خپل مخاطب په هر اړخیز شکل ددې آیت په مانا، مفهوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصد، هدف او حکم په ټولو اړخونو ښه پوره پوهه کړي، مختلف تعبيرات ورته کوي، مختلفو نقطو څخه ورته کتنه کوي، له مختلفو لارو ورته راځي او په بېلا بېلو شکلونو يې ټول مسائل راسپړي او روښانوي يې، مترادف لغات يې په مختلفو شکلونو تفسيروي، موږ هم ځکه د تفسير کلمه استعمال کړه چې ته هم د خپلو معلوماتو په ټولو اړخونو ښه پوره ځان پوهه کړې، کوم مبهم نقاط پاتې نشي، کوم اشکال سره مخ نشې، په معلوماتو کې د هرې خبرې او د هرې نقطې پوره وضاحت تاته وشي او هر کلمه تاته بېلابېل په مختلفو شکلونو واضح شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اطلاعاتو تفسیر

دا د لومړی پوړۍ مثال لري چې په لومړی پوړۍ سم ونه خېژې یا اولنی پوړۍ کمزورې وي او ماته شي نو ته به بره ښنګه وخېژې، یا تهداب کمزوری وي نو عمارت به دې خپله رانړېږي، نو دا معلومات همداسې درواخله چې ته پرې هسې سرسري تېر شې، داسې عمیق تفسیر او توضیحات یې ونه کړې نو ګویا چې ته لومړنی پوړۍ نه لرې یا ماته ده، یا دې د عمارت تهداب خام دی.

نو ستا تحلیل به هم همداسې ګډوډ وي او بیا به یې په نتیجه کې پرېکړه هم په همدې حال وي، نو آخر به تاته هېڅ په لاس نه درځي.

د یو سیاستمدار په حیث باید ته د معلوماتو په تفسیر ډېر تمرکز وکړې، زما هدف همدا دی چې ته باید یو پوخ سیاستمداره مجاهد واوسې.

ته که زیات معلومات راجمع کړې او ښه یې تفسیر وکړې نو ستا د تحلیل او پرېکړې څخه به نور خلک ډېر زر فایده واخلي او په آسانه به یې سر خلاص شي.

یو پوخ او هوښیار سیاستمدار په احساساتو او عجله سره په منډه له هر څه زر زر نه تېرېږي بلکې د معلوماتو په ترلاسه کولو کې ډېر دقت کوي، بیا یې په تفسیر کې زړه نه تنګوي، پوره یې تفسیروي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحليل يې هم بيا همداسې درواخله او کله چې دا هر څه په پوره پوخ فکر او سړو دماغو وشي، نو ستا پرېکړه به هم بيا د پرمختګ يوه مظبوطه پوړۍ وي.

د کار پيل کې د احساساتو موجوديت ښه وي، خو تداوم کې تيزي او احساسات ستا کار خرابوی،مطلب په ژوندي زړه، جذبه او احساساتو د يو عمل پيل په کار دی خو وروسته بيا بايد دقت ته ډېره توجو وشي.

د کار جريان کې بايد دقت او پوخ تحليل وي، منډه او سرسري کتل نه وي او تصميم نيونه کې خو به بيخي تيزي او احساساتي چلند نه کوئ. او مخکې له دې چې ته تصميم ونيسې لومړی بايد د وضيعت په تحليل باندې ته قادر وې او د وضعيت تحليل به ته هله په درست شکل وکړې چې تا په بشپړ ډول معلومات ترلاسه او هغه دې ښه تفسير کړي وي، کله چې دې دا ټول سلسله مراتب عملي کړل، تصميم دې ونيوه نو له اقدام څخه وړاندې يو ځل بيا خه فکر او سوچ وکړه يعنې مخکې له فکر څخه اقدام مه کوه.

په جنګ کې حياتي عنصر يعنې هغه عنصر چې مونږ پرې کاميابۍ ته رسيږو هغه د پلان جوړونه او په چټکۍ سره د هغه تطبيق دی، په بل عبارت چې ستا تصميم نيونه نظر دښمن ته ښه تيزه او چټکه وي چې زر بيا قوي اقدام وکولای شې، تصميم نيونه د تحليل په نتيجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنا ده او تحليل بيا د معلوماتو په تفسير ولاړ دی، يعنې د تصميم نيونې لومړی پوړی د معلوماتو تفسير دی.

ته هغه وخت ډېر ښه تصميم نيولای شې چې تا د يوې مسئلې په اړه زيات معلومات راټول او هغه دې تفسير کړي وي، نو چې ترڅو دښمن ځان خوځوي تا به تصميم نيولی او چټک اقدام به دې هم کړی وي، نو زيات معلومات او په وخت يې ترلاسه کول مهم دي.

دوهمه خبره داده چې ته به هغه وخت په تصميم نيونه کې سرعت پيدا کړې چې مجاهدين دې په منظم شکل کټګوري کړي، کار دې اهل کار ته سپارلی او هر څه دې منظم کړي وي، همداسې د پرېکړې او قوماندې سرچينې هم معلومې وي نو ته دغه وخت ډېر په چټکۍ سره تصميم نيولای شې او دغه پرېکړه زر عملي کولای هم شې.

مطلب چې خپل مجاهدين دې منظم کړي او هر يو دې آزمايلی وي.

دلته بايد يوې خبرې ته پام وکړئ چې يو د کار تقسيم دی او يو د رهبرۍ، نو د رهبرۍ تقسيم ناکامه او د کار تقسيم کاميابه سياست دی.

مانا دا چې تاته د يوې ادارې رهبري سپارل کيږي او درته وويل شي چې ته او فلانی دواړه ددې ادارې مسولين ياست، يعنې دا رهبري د دوه تنو ترمنځ تقسيم شي، نو بيا په دغسې حال کې ته دې د ماتې او شکست انتظار کوه، ځکه چې بيا نو د رهبرۍ په رأس کې خبره يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده، یو کس به یو پلان او نقشه لري او بل به یې بله لري، ټول وخت به په عمل نه، بلکې په لانجو او مناقشو تېرېږي. موږ د اسلام په سیاسي نظام بحث کوو نو په همدې چوکاټ کې دا کړنه کامیابي نه بلکه شکست دی.

د اسلام په سیاسي نظام کې ګوره په یو وخت د دوه خلفاؤو تعیین نشته، که یو خلیفه وي او بل هر څومره مخلص،باعلمه، باتقوا او اهل بیت هم وي، نور شرائط هم ولري، خو په شرائطو پوره د تعیین شوي خلیفه په مقابل کې راپورته شي، د خلافت دعوه وکړي نو حکم دادی چې دا ووژنئ، یعنې قتل ډېره سخته خبره ده، نو چې د قتل امر یې کېږي، له همدې مالومېږي چې دا موضوع همدومره حیاتي ده.

دلته همدا خبره ده چې کله تاسره په رهبرۍ کې شریک بل کس وي، نو ته قاطع او سریع تصمیم نیولای نشې او نه چټک اقدام کولای شې، که غواړئ ستاسې د تصمیم نیونې ځواک سریع او کامیابه وي نو درې خبرې په پام کې وساتئ.

لومړی: د هرې ادارې مسئولیت چې ستا په غاړه دی نو د هغې په رهبرۍ کې باید مستقل اوسې، یعنې په رهبرۍ کې درسره بل څوک شریک نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم: د مجاهدینو نظم او تنظیم دې باید برابر وي هر چاته دې خپل مسلک اړوند کار سپارلې وي.

دریم: په کومه برخه کې چې ته تصمیم نیسې نو په دې برخه کې باید ته کافي معلومات ولرې، که داسې وشول ته بیا یو کامیاب او قوي سیاستمدار یې.

په دې موضوع چې ډېر تمرکز کوو، وجه همدا ده چې دښمن هڅه کړې او کوي یې چې په شعوري یا غیرې شعوري ډوّل داسې خلک برابر کړي چې هغه د رهبرۍ د تقسیم په طرف وي، چې دښمن په همدې برخه کې خپل هدف ته ورسید، نو بیا درته چېرته د خیر په غونډۍ کېني، یوه پښه په بله اړوي او سیل دې کوي، هغه پوهیږې چې ستا پایله نوره ماته او ناکامي ده، دښمن نوره خپله انرژي بل کار کې نه مصرفوي بس فقط سیل دې کوي، خلاصه دا چې دښمن زموږ د رهبرۍ د ټوټه ټوټه کولو په هڅه کې دی.

مثال: یوځاي کې به تا تمکین اعلان کړی وي، په یوه سیمه کې به دې یوې اداري ته دوه او درې امیران ټاکلي وي، نو د خپل نظام د ماتې په برخه کې دې همدا کړنه کافي ده، هغه متل دې چې وایي: چار کوډۍ او پنج ملکان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو داسې به نه کوې چې یوې منطقې ته دې پنځه کسه امیران کړي وي، کار باید اهل کار ته وسپارې، د ادارې رأس کې باید یو په کار پوهه کس مسؤل وي چې همدا یو کس تاته راپور درکونکی او ځواب ویونکی هم وي.

دا خبره ځکه د ډېر ټینګار وړ ده، چې سبا به ما او تا نظام جوړ کړی وي، تقسیم د رهبرۍ به مو هم خپله کړی وي، چې دښمن په مختلفو طریقو تاته دا خبره رسوي چې یاره په یوه اداره یا یوه سیمه کې چې د یو کس په ځای یا د یو مسؤل په ځای درې ځلور مسئولین وي نو دا سیمه او اداره به ډېر پرمختګ وکړي، نور یې درته ډېرې خیالي فایدې بیانوي، نو ته که سیاسي لید لوری او سیاسي بصیرت ونه لرې نو په دې پوهه شه چې بس شکست دې ورسره ومانه.

دا درسره سره کربنه وګڼه چې هره سیمه او اداره باید یو امیر ولري، په رهبرۍ او مسؤلیت کې ورسره شریکه بله اداره او مسؤلیت ایجاد نه کړې، دښمن مونږ سره په همدې مبارزه بوخت دی چې په تا رهبري تقسیم کړي، نو ته باید ډېر دقیق واوسې سبا به ډېرې ادارې او پراخه منطقې ستا د لاس لاندې وي نو بیا هغه وخت د رهبرۍ تقسیم ته فکر ونکړې ترڅو ستا نظم د کامیابۍ خواته لاړشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ په دې تړاو يوه بله خبره هم کړې وه هغه دا چې هغه وخت د ادارو کارونه په ډېر خه ډول په مخ ځي چې ادارې په خپلو منځونو کې **سياسي اتحاد ولري**، د هر چا د کار ساحه او د مداخلې صورت معلوم وي، ترمنځ يې همغږي وي، په ځينو ادارو کې د نورو ادارو د دخالت خبره وي، نو هغې ته هم خپل حدود معلوم وي، نو دا موضوع هم په همدې اړه تړاو لري. يعنې که ته د رهبرۍ تقسيم وکړې نو په دې پوه شه چې تا يو بل ارزښت هم ناکامه کړ، چې هغه سياسي اتحاد دی، مطلب دا ستونزه يوازې ستا تر يوې ادارې محدود نه پاتې کيږي بلکې زيان يې ټولو ادارو ته سرايت کوي.

څنګه کولای شو خپل سياسي بصيرت لوړ کړو؟

د دې مهارتونو د لوړلو لپاره :

لومړی خبره: بايد خپل سياسي نظام سره نهايت زياته مينه، شوق او علاقه ولرې، مخکې موږ په دې اړه وضاحت کړی و چې د دښمن هڅه همدا ده چې مجاهدين د خپل نظام څخه مايوسه کړي، مسلمانان د اسلام د سياسي نظام څخه بې خبره وساتي يا د دوی په ذهنونو کې د اسلام د حقيقي سياسي نظام تصور بدل او منفور يې وګرځوي، اوس نو د اکثرو مسلمانانو همدا فکر دی چې ياره بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست کې ګوتې مه وهه دا زموږ کار نه دی، سیاست باندې موږ نه پوهېږو، مطلب له سیاست څخه یې یو بلا جوړه کړې وي او ټولو ورسره په پټو سترګو منلې ده.

خو موږ نه له هر څه ځانته بلا جوړوو او نه له هرڅه بې پروا کېږو او د دښمن دا آرمانونه خاورې کوو باذن الله، د دوی په وړاندې د کلکو فولادي کمرونو په څېر ودرېږو او ددوی مقابله کوو، په هر ډګر کې دوی ته ماتې ورکوو باذن الله، موږ به هم خپل مجاهدین او هم عوام مسلمانان په دې مسائلو پوهوو چې سیاسي دید او بصیرت هر څوک موندلی شي، هر څوک د سیاسي وضعیت د تحلیل وړتیا پیدا کولای شي، موږ تاسې به ورته عملاً ښایو چې دا ډېرې عادي مسئلې دي، موږ به خپل مجاهدین ورونه او عوام مسلمانان په دې پوهوو چې د اسلام د سیاسي نظام په اړه پوهه ترلاسه او مطالعه وکړي، د تحلیل ځواک او وړتیا ترلاسه کړي او دا هر څه هله کېدای شي چې زموږ مجاهدین د خپل سیاسي نظام سره مینه، محبت او علاقه ولري.

نو خبره داده چې موږ باید د خپلې جهادي مبارزې او نظام سره محبت وکړو، په دې لاره کې له هر کړاو، سختۍ او درد څخه خوند او لذت واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنيَانٌ مَّرْصُوصٌ﴾[الصف: 4]

ژباړه: د الله ﷻ خو هغه خلک خوښ دي چې د هغه په لار کې په داسې شان صف تړلي جنګیږي ګواکې هغوی یو محکم کړاې شوی دیوال دی.

ورونو: دلته د بنیان مرصوص څخه مانا د اسلام سیاسي نظام دی، لکه د فولادو په څېر به سره یو کلک او مظبوط صف وي، نو په څه وجه چې الله ﷻ تاسره محبت کوي نو ولې همغه ځان کې نه راپیدا کوې، همغې سره ولې محبت نه کوې، په یوه وجه تاسره الله محبت کوي نو همدې وجې او علت سره باید ته هم محبت وکړې، په مات زړه او سستو قدمونو مخکې مه ځه، بلکې په پوره مېړانه او ځواک خپل کار مخ ته یوسه، په پوره دلچسپۍ، محبت مخ ته لاړ شه او نشیط اوسه.

یعنې تاسره چې محبت، علاقه او شوق وي بیا نو ته به نه ستړی او نه به مایوسه شې، بیا به په هر ډګر کې په پوره اخلاص مخ ته ځې هغه که نظامي، اقتصادي، اعلامي، دعوتي او یا نور ډګرونه دي، یعنې په هر ډګر کې به ته په پوره شوق کار کوې او ستا کار به بیا همغسې نتیجه ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبیر نن سبا مونږ د څه لپاره جهاد کوو؟

خو ښکاره خبره ده چې د اسلام د سیاسي نظام د قیام لپاره خدمت کوې، که هغه په هر ډګر کې کوې، نو تاته په کار ده چې همدې کار سره دې شوق او علاقه زیاته کړې، نو ته به بیا نه مایوسه او نه به خفه کیږې، د هر کار څخه به بیا خوند او لذت اخلې.

کفار خو په همدې هڅه کې دي، چې زما او ستا له زړونو څخه د اسلام د سیاسي نظام محبت وباسي او په ځای د نورو نظامونو غولونکي ځل بل واچوي.

دویمه خبره: په دې برخه کې داده چې زه او ته باید انعطاف پذیر واوسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انعطاف پذیري څه ته وايي؟

هر کله چې تاسې یو تصمیم ونیسئ او هغه بیا پوره عملي نشي، یعنې شرائطو او اوضاع تغییر کړی وي، حالاتو ته په کتلو ببرته خپله تصمیم کې بدلون راوستلو ته انعطاف پذیري وایي.

یو غیر مترقبه حالات په تاسې باندې راځي، د تمې خلاف شرائطو او حالاتو کې راګیرېږئ،نو مجبور یئ خپله پرېکړه کې بدلون راولئ همدغه تصمیم کې انعطاف پذیري ده، په بل تعبیر که تا یو پرېکړه کړې وي او د راتلونکو حالاتو سم سنجش او تحلیل دې نه وي کړی، ستا د وړاندوینو او تمې خلاف شرائط او حالات راغلل، ستا پرېکړې عملي کولو په وړاندې خنډونه رامنځ ته شول، نو ته ځان مه شله کوه او ضد مه نیسه، دغه حالاتو ته په کتلو خپل پرېکړه کې عادي بدلون راوله.

ډېر کله داسې وي چې یو کار لپاره تصمیم ونیول شي او ډېر کار یې هم وشي، خو د پرېکړې د عملي کولو په وړاندې ځینې غیر مترقبه حالات خنډ شي، یا تا دغه حالات تحلیل کړي نه وي او یا هم نوي شرائط او حالات رامنځ ته شي، نو داسې حال کې باید ته خپل تصمیم تغییر کړې، دې ته ونه ګورې چې اوهو ما خو دومره کار کړی اوس که هر څنګه وي زه به دا تېر تصمیم عملي کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا دې امیر تاسره ژمنې کړې وي او تاته یې یو کار سپارلی وي، تا تر ډېره هغه کار تر یوځایه رسولی هم وي او بیا نو غیر مترقبه حالات رامنځ ته شي، د امیر له لورې درته امر وشي چې دا کار داسې مه کوه یا درته پرېکړه کې بدلون راولي، یا ستا نظام په موجوده حالاتو کې د داسې شرائطو سره مخ شي چې د پرېکړې موافق خپلو ژمنو ته رسیدګي ونه کړای شي، پرېکړه کې بدلون راولي، نو ته شور مه جوړوه چې هله دا څه بې نظمي ده، څو میاشتې یا څو ورځې مخکې یې راته دا کار وسپاره، دومره کار مې وکړ امیر راته ویل داسې.. داسې.. زمینه به درته برابره کړم، اوس یې نو راباندې کارونه بېرته تغییر کړل، بېرته یې پرېکړه بدله کړه، دا څنګه امراء دي، او دا څنګه نظام دی ... او سل نورې خبرې، ګیلې او کیسې مه کوه، دلته باید ستا سر په دې خبره خلاص شي چې حامخا څه غیر مترقبه حالات راغلي چې تصمیم تغییر کړی، چې همدا ستا د امراؤ په ښه مدیریت او منجمنټ دلالت کوي، د دوی په ښه سیاسي بصیرت او دید باندې دلیل دی، نو ته ضد مه نیسه چې نه، که کیږي او که نه کیږي زه به همغه زړه پرېکړه او پلان عملي کوم، چې په همغه پخوانۍ خبره درېدل بېځایه ضد دی او حالاتو ته په کتلو خپل تصمیم کې تغییر ته انعطاف پذیري وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کلک او وچ لرګی دی او یوه شنه لښته ده، سیلۍ او تیز باد راغی، دا وچ لرګی همداسې په خپل ځای کلک ولاړ وي او هېڅ انعطاف نه مني، نو طبیعي ده چې د سیلۍ په وړاندې به مقاومت ونکړي مات به شي او یوه شنه څانګه ده هغه انعطاف کوي، دغیر مترقبه حالات یعنې سیلۍ او طوفان سره ځان عیاروي ځان ورسره همغسې کږوي، خو چې سیلۍ تېره شي نو بېرته نېغه شي او خپل لومړي حالت ته راشي نو دغسې باید خپل تصمیم د غیر مترقبه حالاتو سره عیار کړو او همدې ته په تصمیم نیونه کې انعطاف پذیري وايي.

که همدغسې غیر مترقبه حالاتو سره مخ شوې، نو خپل ملګري هم یوه او معلومات راټول کړه، زر زر یې نظر موجوده حالاتو ته تفسیر او تحلیل وکړه او بیا په خپله پرېکړه کې همدې ټولو مراتبو ته په کتو یو څه بدلون راوله، همدا سالم او کامیاب سیاست دی.

درېمه خبره: داده که غواړې چې تا کې سیاسي دید او بصیرت پیدا شي، نو ته باید د مجاهدینو او د نظام د آینده په اړه تل په سوچ او فکر کې اوسې یعنې په کوم کار کې چې ته مصروف یې په دې سوچ وکړه چې څنګه او په کومه طریقه ته مخ ته لاړ شې چې د اسلام سیاسي نظام پرمختګ او پیشرفت وکړي، دا خبره مو ډېره شاربلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اوس يې په بل تعبير بيانه کړو:

د جهاد، مجاهدينو او د اسلام د سياسي نظام په اړه په همدې فکر کوې چې که زه فلانۍ او فلانۍ طرحه عملي کړم دا او هغه کارونه وکړم نو مياشت يا کال وروسته به کوم پرمختګونه راشي،د اسلام سياسي نظام به په کومو برخو کې پرمختګ وکړي، دهمدې سوچ فايده په دې کې ده چې تا دلته څو ډوله فکر وکړ.

لومړی: دا چې تا د خپلو کارونو، لاس ته راوړنو او پرمختګ لپاره سوچ وکړ.

دوهم: په کوم طرز ، سلسله او يا چوکاټ چې ته خپل کار مخ ته وړې د همدې کار په پايله کې چې ته کومې لاس ته راوړنې ولرې نو همدا لاس ته راوړنې به څومره د اسلام د سياسي نظام په پرمختګ کې رول ولري چې په دې باندې دې هم مخکې له مخکې سوچ کړی دی.

همدا دوه سوچونه ددې باعث کيږي چې په آينده کې د ټولو خلکو مخ ته چې کوم فرصتونه پراته دي، نو دا فرصتونه زموږ تر نظر لاندې وي او درک کړي مو وي.

مثلا زه او ته په يوه سيمه کې يو، زر متره لرې هلته يوه د الماسو دانه پرته ده، له همدې ځايه دغه د الماس قيمتي دانه ستا د نظر لاندې ده، خو په همدې طرف دښمن هم ور روان دی، نو په سلګونو خلک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډلې په همدې طرف په حرکت کې دي، ټول غواړي دغه الماس لاس ته راوړي، يعنې د الماس د دانې ځای معلوم دی نو اوس چې ته همدا تر نظر لاندې ساتې او له نظره يې نه وباسې نو ته به يې په لټولو نه ستړی کيږې، بلکې ته به همداسې سيده ورځې او دا دانه به را اوچتوې ،ترڅو يې چې نور خلک له نورو ځايونو څار کوي ته به تر خپل هدفه رسېدلی يې، نو دا فرصتونه هم همدغسې د الماس دانې دي، چې په سوچ، فکر او نظر لاندې نيولو سره ترلاسه کيږي او تربېنه بښه او سالمه استفاده کېدای شي.

دلته يوه بله نقطه هم ده که چېرته ته سوچ وکړې نو له دې معلوميږي چې ته د آينده فرصتونو د درک کولو لپاره سترګې په لار يې، آينده فرصتونه دې د نظر لاندې دي، ستونزې هم تشخيصولی شې، تهديدونه هم وينې، خطرات هم درک کوې، که ته داسې سوچ والا وې نو ته بيا يو سياستمداره مجاهد يې، مطلب تا زر متره لرې نه يوازې دا چې د الماس دانه دې تر نظر لاندې ده بلکې هغې ته ورپيښ ګواښونه دې هم نظر لاندې نيولې، ټول هر څه څارې، ګورې چې بل څوک خو دا دانه نه تعقيبوي، ستا او د هغې ترمنځ څومره واټن دی، دانې ته به ته له هغه ځنګه مخکې ورسيږې، همدې فکر کې يې چې دانه درڅخه وانخلې، هم دې فرصتونه د سوچ په پايله کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر لاندې دي او هم دې تهدیدونه د نظر لاندې دي.

څلورمه خبره: که ته غواړې چې یو ښه سیاستمداره اوسې نو نیک گومانه به یې او د بدگومانۍ څخه به ځان ساتې، شریعت هم ما او تاته په نیک فال اجازه راکړې، په نېک فکر او مثبت گومان باندې امر کړی، مثال که هر مشکل درته راغی، ته دغه مشکل ته هم د یو فرصت په نظر وگورې، یعنې ته په خپله نېک گومانۍ مشکل هم فرصت وگڼې، همدومره مثبت بین واوسې او ته باید بیخي نا هیلی نشې، د همدغه گمان او سالم فکر په پایله کې ته د الله په مرسته مشکلات په فرصتونو بدلولی شې.

پنځمه خبره: که غواړې د سیاسي دید مهارتونه دې زیات شي نو هغه داده چې کوم تغییرات چې ستا په پرېکړه کې راځي په دې باید ته خوشحاله شې خفگان ونکړې، چې کوم کار کوې او د ترقۍ په طرف ځې، نو دا هر څه باید ستا د خوشحالۍ سبب شي، مطلب دا چې کوم عوامل ستا د پیشرفت سبب کیږي دا تقویه کړه او له دې خوشحاله شه، هغه که درسونه، مطالعه او که هر څه وي نو باید دا نور هم ته تقویه کړې تر څو په آینده کې د تحلیل قوت مو لا زیات او بهتر شي.

ورونو! د اسلام سره د اسلام د دښمنانو د دښمنۍ تاریخ ډېر اوږد دی، کفار منافقین او مرتدین د همدې هدف لپاره چاپېره دي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانان په فکري او سیاسي ډګر کې له ماتې سره مخ شي، دوی مسلمانانو ته د نظامي ماتې ورکولو څخه ډېر د مسلمانانو د فکري او سیاسي ماتې په لټه کې دي، دوی پوهیږي چې مسلمانان فکراً مات شي نو بیا کفار ټول په ټوله خپلو اهدافو ته رسیږي همداسې که مسلمانان سیاست کې ماته وخوري نو بیا به هم د کفارو اهداف پلي شي او مسلمانان به خپل هر ډول استعمار لاندې ساتي.

د دوی ټولو هڅه او مبارزه یې په همدې بنیاد ده چې **د اسلام سیاسي نظام** له ماتې سره مخ او خلک پرې بدګومانه کړي، د نه تطبیق ور یې وکړي او بالاخره له تطبیق یې پاتې کړي.

هدف دا دی چې مجاهدین باید همدې خبرې ته تر ټولو دقیق متوجه وي، مجاهدین به په نظامي ډګر کې ماتې خوري خو هڅه یې باید دا وي چې په سیاسي ډګر کې له ماتې سره مخ نشي، دا فکري او سیاسي شکست باید قبول نکړي، که پرې هر څومره بوج راشي، ټوټه ټوټه دې شي خو چې دا شکست قبول نکړي، که چېرې نظامي برخه کې شکست وخوري او په سیاسي جنګ کې یې شکست نه وي خوړلی نو بېرته به ډېر ژر خپله ماته په فتحه بدله کړي، خو که یې سیاسي جګړه کې ماته وخوړه نو بیا به په هر ډګر مسلمان د ماتې او ناکامۍ سره مخ وي او که یې په سیاسي ډګر کې شکست وخوړ نو دنیا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخرت به یې هم تباه شي.

رسول الله ﷺ چې کله لومړۍ مبارزه شروع کوي، نو د سیاسي جګړې سره مخ کیږي، دښمن یې پوهېده چې که یې په سیاسي ډګر کې مات کړي، بیا نظامي جنګ ته ضرورت نه پیښیږي، ځکه یې نو ورسره سیاسي جګړه ګرمه کړه، په مختلفو شکلونو یې غوښتل چې رسول الله ﷺ له خپلې داعیې څخه په شا کړي، له هرې دروازې ورته راغلل، ډول ډول فشارونه، ګواښونه، بندیزونه، شکنجې او دردونه یې ورکړل، خو چې ونشول بیا یې ورته ډول ډول وړاندیزونه وکړل او په سیاسي میدان کې یې معاملې کولو ته راوباله. لیکن رسول الله ﷺ په ځان او ملګرو ټولې سختۍ ګالې، له مکې نه وشړل شو، طایف کې زخمي شو، احد کې زخمي شو، تره یې حمزه شهید شو، اویا کسه ملګري یې نور شهیدان شول، د بلال رضي الله عنه په شمول یې ګڼ ملګري د ډول ډول تعذیبونو او شکنجو لاندې شول، د احد زخمونه یې لا راټول نه وو چې ځلوېښت ورځې وروسته د بنوعامر قبیله خیانت وکړ او اویا کسه قاریان صحابه په ډېره بې رحمۍ شهیدانوي، په داسې حساس حالات کې چې رسول الله ﷺ داسې پوهه او عالمان ملګري او د کار کدري خلک ورسره کم دي خو بیا هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اويا كسه ترې مخكې شهيدان شول او څلوېښت ورځې وروسته ترې اويا تنه نور شهيدان شول، خو رسول الله ﷺ له خپلې داعيې څخه نه په شا كيږي، تر پايه پر خپل دريځ ولاړ و، په نظامي برخه كې به وروسته بيا هم شكستونه راغلي وي لكه په ابتدا د حنين كې خو رسول ﷺ له خپل دريځ څخه نه په شا كيږي قطعاً نرمي نه كوي.

په همدې به بحث كوو چې سياسي جنګ كوم جنګ دی؟

كوم اړخونه پكې شامل دي او نظامي جګړه كومه جګړه ده؟

كله چې دښمن له مختلفو لارو فشارونو، ګواښونو او وړانديزونو، تمو دركولو او له مختلفو لارو تا د خپل فكر دريځ او مسير څخه كوږ كړي، نو په دې پوهه شه چې تا په سياسي ميدان كې ماته وخوړه، نظامي جنګ هم د همدې لپاره دی چې تا په سياسي ميدان كې مات كړي او په سياست كې دې د ځان تابع كړي.

تاسې به ليدلي وي چې ډېرې باطلې فرقې به په نظامي جنګ كې مخ ته تللې وي، خو كله يې چې په سياسي ډګر كې ماته خوړلې، نو كفارو هم ورته ميدان خوشې او دوی يې ګټونكي اعلان كړي، د كفارو ظاهري نومونه او شعارونه نه دي په كار چې هله زه بريالی شوم، فاتح شوم هغه شوم او دغه شوم، بلكې هغوی په ډېر هنر او مكر په داسې حال كې چې خپل سياست درباندې ومني ځان درته مغلوب هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیسي او تا پورته پورته غورځوي چې هله نو ته د نړۍ فاتح یې حال دا چې کفار خپل هدف ته رسیدلي او ته یې د لاس آله ګرځېدلی یې، لکه ښه مثال یې موجوده نظام دی.

د کفارو اصلي دنده دا ده چې مسلمانان د سیاست څخه لرې وساتي او دا یې تلپاتې صفت دی، دا صفت دوی په هېڅ صورت نه پرېږدي، کله چې دوی سیاسي جنګ وګټي بیا نو تاته په نظامي برخه کې ځان مات هم حسابوي، بیا د ګټې او بایللو کیسه کې نه وي، خو دا درسره هېڅکله نه مني چې ته دې په سیاسي ډګر کې بریالی شې، یانی په سیاست کې دوی شکست نه قبلوي.

نو مجاهدین هم باید په دې برخه کې ماتې ونه مني، خپله مبارزه جاري وساتي، کله کله په مجاهدینو ډېر سخت فشارونه راځي، لارې پرې تړل کیږي، لوږې تندې او بمبارونه، هر ډول وحشتونه او تهدیدونه د همدې لپاره پرې کیږي چې مجاهدین په سیاسي برخه کې له خپل دریځ څخه په شا کړي او یا یې دې ته مجبوره کړي چې یو کفر او طاغوت سره یې مذاکراتو او ناستې ته تیار کړي، باید مجاهدین همداسې ځان کلک عیار کړي، خپل تاریخ، الګو او رهبر رسول الله ﷺ او د هغه صحابه وو ته وګوري چې څومره دردونه او کړاؤنه یې وګالل خو په سیاسي ډګر کې یې هېڅ ډول تنازل ونکړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

کفارو ته يې هېڅ ډول ماته ونه منله.

ښځګه يو مجاهد پوه شي چې زه سياسي ديد او فکر لرم؟

هر مجاهد بايد دا توان ولري چې د سياست په ډګر کې د کفارو سره مقابله وکړي، د کفارو دا محدوديت او طلسم ورمات کړي چې ګوندې سياست کول يوازې د هغوی کار دی او همغوی په دې ښه پوهيږي، نو لنډه دا چې مجاهدين بايد د سياست نوم سره خپل کرکه او حساسيت ختم کړي او دې باب سره پوره علاقه پيدا کړي.

اوس لنډه خبره دا کوو چې ته به ځنګه دا اطمينان ترلاسه کړې چې ته د يو سياسي تحليل درک لرې او تاته اوس يو سياستمداره مجاهد ويل کېدای شي.

لومړۍ خبره داده: چې ته په کوم موجوده حال کې واقع يې همدغه وضعيت تحليل کړې، د وضعيت په تحليل موږ اوږد بحث کړی هغې ته نه ورګرځو خو دومره وايم چې ته د موجوده وضعيت په تحليل کې دا سوچ او فکر به کوې چې منفي او مثبتې خواوې وڅېړې او تحليل يې کړې چې ستاسې په صف باندې د موجوده حالاتو ګټه څه او زيانونه يې کوم دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبیر باندې ته معلومات راجمع کوې، څلور طرفه مثبت او منفي اړخونه يې تحليلوې، له دې نقطه نظره يې سنجوې چې د اسلام په سياسي نظام ددې مثبت او منفي حالات تاثيرات څه دي.

يعنې وضعيت دې ارزيابي کړ، مثبت او منفي اثرات دې هم ورته په ډاګه کړل، اوس دا تصور کوې چې حالات که همداسې دوام وکړي او موږ له همدې حالاتو سره سم په ځان، په خپلو پرېکړو، تصاميمو او نقشو کې کوم بدلون رانه ولو، نو راتلونکي کې ددې وضعيت د منفي او مثبتو اړخونو تاثيرات به په موږ او زموږ په نظام څه وي؟

موږ مثبت لور ته روان يو که منفي لور ته؟ مثبت په منفي غالبيږي که منفي په مثبت؟ داسې تصور او بيا تحليل کول تاته ډېر لوی باب پرانيزي، ته که ددې سم تحليل وکولای شې، نو ته يو سياستمداره مجاهد يې.

که ته د حالاتو له تحليل څخه په دې پوهه شوې چې په راتلونکي کې که بدلون ونه لرئ نو تاسې منفي طرف روان ياستئ او که بدلون ولرئ، نو تاسې به مثبت طرف پرمختګ وکړئ، نو همدغه تحليل کول د يو هوښيار سياستمدار نښه ده، بله دا چې د همدې تحليل له امله ته په دې پوهيږې او تشويقيږې چې د بدلون په لټه کې شې هم خپله او هم نور ملګري په دې قانع کوې چې وروره ما وضعيت تحليل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی که موږ په دې او دې... برخو کې ځان عیار نه کړو نو موږ پرمختګ نه بلکې تنازل کوو او که مو خپلو نقشو، پلانونو او پرېکړو کې دغه او دغه ... بدلونونه ولرل نو موږ به دومره او دومره ... مثبت پرمختګونه وکړو.

همدغه هغه نقطه ده چې د کفارو ترې زړه چوي، سیکولریزم په همدې هڅه کې دی چې مسلمانان او بیا مجاهدین هېڅکله دا فکر او انګېزه پیدا نکړي، ځکه یې سیاست نه دومره متنفره کړی چې هر مسلمان ته د سیاست نوم واخلې نو دستي به دا فکر ورسره مل شي چې یاره سیاست خو بس درواغو ته وایي! سیاست کې کار لرل د کفارو کار دی! زموږ یې له سیاست سره څه! موږ په سیاست څه پوهیږو!

سیکولرانو سیاست همدغسې تشهیر کړی دی، یعنې له سیاست څخه یې هغه چاره جوړه کړې چې خپله پرې منې سپینوي او خوري یې او موږ تاسې ته یې په خبېثه رامندې، سیکولریزم همدا فکر خپور کړی چې ستا یې د وضعیت د تحلیل سره څه، خو د وضعیت تحلیل درته موږ کوو کنه ... او ته باید په دې باندې قانع شې چې دین د سیاست څخه جلا کار دی، ته خپل عبادت کوه سیاست به مونږ درته واضح کړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نو چې تا وضعيت تحليل کړ، ټولې خواوې دې ورته وسنجولې، د راتلونکي لپاره دې فکر وکړ، د موجوده وضعيت د تحليل په رڼا کې دې د اسلام د سياسي نظام د پرمختګ او شاتګ فکر وکړ، په دې اړه دې علماؤو سره مشورې وکړې،تحقيق او پلټنه دې وکړه او عملي لاس په کار شوې،همدا د سيکولريزم تباهي ده،په همدې د سيکولريزم ستڼه راوځي، ځکه نو سيکولريزم هېڅکله دا اجازه نه درکوي چې ته دې دا درک او قوت پيدا کړې.

دين يې د سياست څخه جدا کړی، ظاهري دين يې تاته درپرېښی چې بس لمونځونه کوه، روژې نيسه، حج ته ځه، نور سياست سره کار مه لره، دا هر څه درته موږ کوو، دا دومره اخبارونه او رسنۍ موږ د څه لپاره جوړې کړي، د سياسي چارو تحليل او د وضعيت تحليل به درته موږ کوو، روزمره يا هفته وار يې غواړې، مياشت په مياشت د حالاتو تحليل درته وړاندې کړو او يا کال په کال، په څه ډول يې چې غواړې موږ يې کوو نو ته خپل عبادت سره کار لره، دا ستا کار نه دی او په همدې يې مسلمانان قانع کړي هم دي،ځکه نو چې د سيکولريزم داعيان ورته وايي فيل والوت، دوی هم وايي فيل والوت، نور نو ړانده دي دا درک او تحليل ورسره نشته چې آيا رښتيا هم فيل الوزي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګاډې د آسونو غوندې يې ورته د دواړو سترګو اړخونو ته پردې اچولي، چې نور هغه او دېخوا ونه ګوري، کوم مسير چې سيکولريزم ورښودلی په همغې نيغ لاړ شي.

تاسې به غرب پلوه سياسي کارپوهان هم ليدلي وي چې ځانونه مسلمانان ګڼي خو د غرب له ليدلوري هر څه ګوري، د دوی د تحليل سرچينه هم د غرب مردار ډنډونه دي.

مخکې موږ وويل چې کله ته د تحليل ځواک ونه لرې ذهن به دې تش وي او مجبور يې همدې د غرب تحليل ته پنا ورووړې.

موږ سره په فقه کې يوه قاعده ده چې که چېرته يو خوا د سنګر علماء وي او بل طرف په کور ناست علماء وي، نو که ته فتوه اخلې د سنګر د عالم څخه به يې اخلې، ځکه هغه عملاً په ميدان کې ولاړ دی، الله تعالی ورته دا عزت او همت ورکړی چې اوضاع يې تحليل کړې ده، سياسي بصيرت لري ځکه يې نو د سنګر غېږه غوره کړې ده، ددې بل چې علمي مستوي هرڅومره لوړه وي خو دا ترجيح د سنګر عالم ته الله جل جلاله ورکړې، دا عزت د سنګر عالم سره دی چې بايد له همغه فتوی واخيستل شي او له همغه وپوښتل شي چې حالت او وضعيت درته تحليل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه خبره داده: چې تا د وضعیت هر اړخیز تحلیل وکړ، منفي او مثبت اړخونه دې ورته هم وسنجول، اوس یې نو د حل په لارو فکر په کار دی چې د موجوده ستونزو د ختمولو لپاره څه په کار دي؟ د حل لارې یې څه دي؟ ټولې پایلې باید په ډاګه کړې.

مخکې مو خبره وکړه چې که ته د ستونزو څخه د وتلو لارې سنجوې نو یوه لاره به نه ګورې، د ستونزو څخه د وتلو څو لارې به پیدا او غوره کوې، که چېرته یوه لاره دربانديې بنده شوه چې په بله ووځې همدغسې که تا وضعیت تحلیل کړ او ستونزې دې هم درک کړې نو اوس له دې حالاتو او ستونزو څخه د وتلو څو حل لارې هم ورته انتخاب کړه.

ډېر فکر به په دې کوې چې کومې حل لارې ته انتخابوې دا باید د تیر (ماضي) په څېر نه وي، دا باید په نویو تجربو بنا وي، نوې حل لارې وي مطلب افشا شوې او مشکوکې نه وي.

وروره!

د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ او لاسته راوړنو لپاره داسې یوه جمله یا لیکل په کتابونو یا انټرنېټ یا نورو سرچینو کې ته نشې موندلای چې ته یې راواخلې او دغه اړونده برخه کې ترې نقده استفاده وکړې،کېدای شي ځینې خبرې به وي،خو ته باید د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاستمداره او ځیرکه مجاهد په حیث له مختلفو سرچینو او تجربو څخه یو یو ټکی راواخلي ټولې وارزوي، سره یوه ځای یې کړې او یو ښه مواد او د حل لارو هدایات ترې راوباسي.

مخکنۍ خبره درته اوس یو ځل بیا په بل تعبیر کوو،یعنې د مجاهدینو او د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ لپاره تاته څوک نه وایي چې دا او دا کارونه وکړه ته به پرمختګ وکړې، له موجوده ستونزو به خلاص شې، دا نقشه او دا طرحه عملي کړه نو کامیاب به شې، نه داسې نه کیږي! بلکې ته خپله باید دا وړتیا او ځیرکتیا ولرې چې خپله به یوه یوه خبره، یوه یوه جمله را اخلې او یوې یوې قاعدې پسې به ګرځې هغه به را پیدا کوې، سره څنګ په څنګ به یې ږدې او یوه ډېره ښه طرحه او د حل لاره به ترې جوړوې.

مثال لکه په یو ډک دسترخوان ناست یې له څو کونجونو یې مختلفو شیانو څخه یوه مړۍ جوړوې او هغه مجاهدینو ته وړاندې کوې چې هغوی یې وخوري.

ستا وظیفه همدغه ده چې د مجاهدینو د کامیابۍ او د اسلام سیاسي نظام د پرمختګ لپاره مختلفو نقطو پسې وګرځې، راپیدا یې کړې او ویې سنجوې، بیا یې په نقشه کې عملي کړې او دا کار ته هله کولای شې چې ښه بډایه معلومات ولرې او دا له مختلفو اړخونو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلاسه او بيا يې تفسير کړي يعنې له څو طرفونو څخه د معلوماتو کتنه او ارزونه وکړي.

مخکې مو وويل چې د سيکولريزم سره مبارزه يوازې همدا موږ تاسې ته راپاتې ده، نو د سيکولريزم حاميان څومره هڅه کوي، شپه او ورځ په همدې کوښښ کې دي چې معلومات راټول کړي، مستشرقين آن د مسلمانانو کتابونه لولي، اسلام مطالعه کوي، ځان پرې پوهوي او بيا يې په بل ډول او بل تعبير همدغه اسلامي احکام په تحريف شوې بڼه مسلمانې ټولنې ته وړاندې کوي، خو بالعکس موږ او تاسې خوبونه کوو، حال دا چې په کار ده موږ هم همداسې خپل هر اړخيزه هڅه جاري وساتو مطالعه،هر اړخيز معلومات راټولولو،د سيکولريزم په اهدافو او اساساتو ځانونه پوهول، د مبارزې او پرې د رد لپاره مواد او دلايل درلودل لازمي دي نو بايد دا مسئله نوره درک کړو.

دلته دې خبرې ته هم متوجه اوسه چې د يو ښه سياستمدار په حيث د علت او معلول ترمنځ رابطه پيدا کړه، همېشه يو کار چې کيږي نو علت لري او د هر علت لپاره يو معلول شته، نو ته همدا رابطه پيدا کوې، ولې دا کار وشو؟ ولې دا کار وشي؟ نو که همدغه رابطه تا پيدا کړه همدا ستا د کاميابۍ کيلي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر اقدام او کار چې کيږي او ته دا تحليل کوې، نو هڅه وکړه چې په همدې تحليل کې علت او معلول ډېر ښه تشريح کړې چې دا بيا ستا مجاهدينو ملګرو ته هم قناعت بخشه او په زړه پورې ګرځي او په ډېر شوق او علاقه خپل کار مخ ته وړي،مثلاً زه او ته قتال کوو، ولې؟ ځکه چې د الله ﷻ نظام حاکموو، اوس چې تا د قتال د علت او معلول ترمنځ ربط په ډاګه او دغه توان دې پيدا کړ چې د علت او معلول ترمنځ اړيکې تشريح او وڅېړې، ارزيابي يې کړې، نو ته بيا په ډېره ښه توګه کولای شې چې خپلو ستونزو ته حل لاره پيدا کړې او پرمختګ وکړې.

دا بايد ارزيابي، تحليل او مجاهدينو ته يې تشريح کړو چې زموږ او ستاسې د علت او معلول ترمنځ دغه اړيکه ده، همدا تشريح د مجاهدينو د تشويق او ترغيب باعث هم کيږي او ددې تر څنګ يو فکر اخلي، د خپل کار ارزښت ورته معلوميږي او بيا په ډېره ښه انګېزه خپل کار مخ ته وړي.

درېمه خبره داده: چې که ته غواړې يوه تکړه، بابصيرته سياستمداره مجاهد واوسېږې، سيکولريزم اوسيکولر سياستمدارانو سره مقابله وکړې، نو ستا همدا درس او همدا وظيفه ده وروره چې خپله لاس په کار شې، معلومات راټول او تفسير کړې، وضعيت تحليل بيا د تصميم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د حل لارو ، د پرمختګونو او مثبت بدلون په اړه په طرحو او سوڅو فکر وکړي.

سیکولر سیاستمدارانو ته خو زمینه مساعده ده هغوی په هره برخه کې هر څه ته لاس رسی لري، په دې برخو کې مسلکي زده کړې کوي، خو زه او ته باید مایوسه نشو، زه او ته له هغوی په هر څه کې خه وړتیا لرو، لکه څنګه مو چې په نظامي برخه کې د الله ﷻ په مرسته د هغوی دغه معاصرې ټکنالوژۍ ته په خپلو ماتو ګوډو وسایلو ماتې ورکړې، نو دغسې په فکري او د سیاست په برخه کې هم د الله ﷻ په مرسته ماتې ورکولای شو.

او همدا درسونه دي چې تاسې ته یو فکر او انګېزه درکوي، تاسې دې ته مجبوروي چې تحقیق او مطالعه وکړئ، په دې برخه کې دلچسپي پیدا کړئ، همدغه مسائل چې درته بیانیږي ښه سوچ او فکر پکې وکړئ او ښه په شوق یې وڅېړئ، ځکه چې زما او ستا اوس د ټولې نړۍ سره په دې برخه کې مقابله ده.

په سیاست کې یوه قاعده ده وایي کوم شیان چې له تا څخه لرې دي، نو لرې شیان د نېږدې دید او زاویې څخه وګوره او دا کوم شیان چې درسره نیږدې دي دا د لرې دید او زاویې څخه وګوره، دا قاعده د وضعیت په تحلیل ډېره مثبته اغېزه پرې باسي، که چېرته ته وضعیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحليل کوې يا يوه داسې موضوع تحليل کوې چې تاته ډېره نېږدې ده، ستا د سترګو او کنټرول لاندې ده، نو دېته ته په ټيټه سترګه مه ګوره، له همدې نېږدې ليد لوري څخه ورته نظر مه کوه چې ياره بس دا زما د نظر لاندې ده مشکل نشته، نه! بلکې دا بايد له ډېر لرې څخه وڅارې، يعنې د اسلام د سياسي نظام په داخلي نظم کې به ډېر له لرې څخه ورته فکر او سوچ کوې، کوم چې تاته نېږدې مسائل دی له لرې زاويو به ورته ګورې او کومه چې لرې ده هغه نېږدې وګورې، په بل تعبير ته خپل لرې راتلونکي ته په ډېر نېږدې نظر وګورې او داسې احساس به کړې چې زه کال وروسته دغه هدف ته رسېږم، نو دا کال لرې نه دېته همدا اوس کار په کار دی، ډېر نېږدې دی، په ډېره عجله او تېزۍ ورته کار په کار دی، بس دا سوچ به نه کوې چې دوه يا درې کاله منځ کې شته هغه وخت به ورسره ګورو، نه! دې هر څه ته به ډېر له نېږدې څخه کتنه کوې او برعکس کومه چې نېږدې مسئله ده دا به له ډېر لرې څخه ګورې، دې ته به فکر کوې چې زما دا اوسنی کار په لرې راتلونکي کې کوم اغېز لري؟ اوس چې دا زما نېږدې کار زه په درست شکل ترسره کړم نو په لرې راتلونکي وخت کې زما ددې بشه کار نتيجه به څه وي؟ ستا ډېر نېږدې کار يا يوه موضوع چې همدا اوس کار غواړي خو نتيجه يې اوس نه وي نتيجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې لرې وي، نو ته به يې هغه لرې نتيجه سنجوې چې دا کار که اوس په درست شکل وکړم نو لرې نتيجه يې دومره اثر او اغيز درلودای شي.
دغه قاعده چې تا مراعات کړه نو ته يو ښه سياستمدار يې، يعنې چې فعلي وضعيت له لرې وګورې او لرې وضعيت ته له نېږدې څخه کتنه وکړې او هم ورته متوجه اوسې.

څلورمه خبره داده: چې د اسلام په سياسي نظام کې ته هغه وخت يو ښه سياستمداره شمېرل کېږې چې د خپلو کارونو په اولويت بندی باندې ځان په درست شکل پوه کړې، يعنې پدې ځان پوه کړې چې د کارونو تقسيم بندي څنګه وکړې، کوم کار بايد لومړيتوب ولري، وروسته کوم کار کول اړين دي، په دې مسائلو بايد ستا سر پوره خلاص شي.

دا خبره اوس ټول کوي چې د کارونو په لومړيتوب ځان پوه کړو، خو څنګه په دې پوه شو چې کوم کار ته لومړيتوب ورکړو؟ نو مجاهده وروره د اسلام په سياسي نظام کې د کارونو اولويت بندي د خلکو او رعيت د شرعي تقاضاو او ضرورتونو په اساس کيږي، له تا څخه اول کومه د شريعت موافق غوښتنه لري؟ رعيت په اوس وخت کې اول کوم کار ته ډېر ضرورت لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ سره د کارونو د اولویت بندۍ اساس همدا د امت تقاضا ده، د مسلمانانو ضرورتونه سنجش کړې چې د دوی ستونزې کومې دي او د دې ستونزو ختمولو د ضرورتونو پوره کولو لپاره لومړی باید کوم کارونه وشي.

او دا په هره برخه کې په کار ده که هغه نظامي برخه ده، که دعوتي، اقتصادي، اعلامي او یا نورې برخې دي، هر ملګری باید همدا سوچ وکړي چې موږ د اسلامي امت کومې غوښتنې ورپوره کړو؟ اوس د خلکو څه ته ضرورت دی؟ که ته د وضعیت تحلیل وکړې نو ته بیا ډېر په آسانه هغه کارونه چې اولویت ولري معلومولی شې.

پنځمه خبره دا ده: چې ځینې خلک د ځینو کارونو لېست لري چې زه باید دا... دا... کارونه وکړم، راځه ته یو داسې لېست هم ولره چې زه باید دا... او دا ... کارونه ونکړم، یعنې د کولو کار خو خلک لېست کوي نو ته د ځینو نه کولو کار هم لېست کړه.

که غواړې چې غلتو تېروتنو کې واقع نشې او ځینې نیمګړتیاوې ستا د کارونو مانع نشي نو ته باید دا هر څه تحلیل او دا ټول لېست کړې، ډېر خلک داسې دي چې لومړی یې دا دعوه وي چې د اسلام د سیاسي نظام لپاره کار کوم خو سبا یې ګورې چې کفارو سره یې اړیکې جوړې، په سل فحشا او بې لارۍ یې سر وي، وجه داده چې هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نه کولو کارونه ځانته نه دي لېست کړي، اوس یې د اسلام نوم بد کړی.

نو موږ باید د یو مجاهد په حیث داسې لېست ولرو چې دا کارونه بیخي ونکړو، لکه کفارو سره نرمي، هغوی سره مذاکرات، د هغوی په منځ کې نفوذي کار، نور اړوند کارونه لکه بې اطاعتي، پټ کاري، بې صبري، درواغ، ګناه کبیره یا نور... چې دا خپله ستا د بې لارۍ او غولونې سبب ګرځي.

یو ساعت ځان سره بحث وکړه، تاته خپل ضعف او خپل د نه کولو کارونه خه معلومیږي، بس دا ټول ځان سره نوټ کړه او دا ټول کارونه په ډاګه کړه بیا یې ځان سره ولیکه، نو ته به خپله پوه شې چې تا تر اوسه څومره د نه کولو کارونه کول.

دا خبره درسره د زړه په سر ولیکه چې د نورو هغه کارونو تر څنګ چې باید ونشي یو تر ټولو تاواني کار یې بې اطاعتي ده، نو دا ځان سره نوټ کړه چې په هېڅ صورت به بې اطاعتي نه کوم، هر کله چې مجاهدینو او د اسلام سیاسي نظام ګوزار خوړلی نو له بې اطاعتۍ څخه یې خوړلی دی، کله موږ په ځان وویریږو چې یا الله چیرته له موږ څخه د مشرانو بې اطاعتي نه وي شوې، دا خو ډېره غټه مسئله ده، د جاهلیت مرګ دی، یعني ستړی هم یې او ګناهکار هم یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا ډېره ستره غلطي او ګناه ده چې تکراراً درته مشران وايي چې بې اطاعتي مه کوئ خو بیا هم ځینې ملګري په کې واقع وي چې دده دا بې اطاعتي یوازې ده ته نه، بلکې ډېرو نورو ملګرو او نظام ته ستر زیانونه اړوي.

د اسلامي خلافت شهید شوي خلیفه ابوبکر البغدادی تقبله الله هم دا خبره کړې وه چې (أخرجوا مِن صفوفكم مَن يجاهر بمعصية) له صفونو څخه مو هغه خلک وشړئ چې علني ګناه کوي، دا د اسلامي خلافت منهج دی، کوږوالی نه مني، دا بې اطاعتي هم همداسې یوه علني ګناه ده، چې تکراراً ورته متوجه شوی یې خو بیا هم درڅخه کیږي، نو ځان ترې ساتل په کار دي.

بې اطاعته وروره!

د نفس له بندګۍ څخه د الله ﷻ بندګۍ ته راوګرځه د نفس د بندګۍ غوښتنه بې اطاعتي او د الله د بندګۍ غوښتنه اطاعت دی.

نو لنډه دا چې هغه کارونه د بې اطاعتۍ په شمول چې په سیاسي نظام کې د شکست لامل کیږي باید لېست شي او په کلکه یې له کولو ډډه وشي، زموږ رهبر محمد ﷺ چې په سیاسي نظام کې شکست نه دی منلی، موږ یې امتیان یو موږ یې هم باید په هېڅ صورت ونه منو، ټوټه ټوټه دې شو خو دا کارونه باید ونه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې پورته بحث خلاصه داده چې د یو سیاستمداره مجاهد په توګه باید تل له ځان څخه دا پوښتنه ولرې چې ته فی الحال په کوم کار کې واقع یې او کوم کار کوې؟ نو ددې کار نتیجه او ګټه نورو مجاهدینو ته څه ده؟ زما ددې کار په پایله کې به د اسلام سیاسي نظام څومره پرمختګ وکړي؟

نو همدا پوښتنه له ځانه تکرار کړه چې ستا دا کار د مجاهدینو اهدافو ته د رسیدو په برخه کې د سهولت او آسانۍ باعث کیږي که نه؟

چې ارزونه دې وکړه او جواب دې مثبت و نو بیا ټینګ اوسه سستي مه کوه بیا نو ترمرګه کار وکړه، متې رابډ وهه ښه په اخلاص خپل کار مخ ته یوسه.

څکه چې کوم کار ته کوې نو تاته یې ګټه معلومه شوه، نو بیا ولې غفلت او سستي وشي، بیا نو ځان پُل کړه چې مجاهدین دربانديې تېر شي او خپل هدف ته ورسیږي، دا خو ډېره لویه د سعادت خبره ده چې ستا د کارونو په نتیجه کې مجاهدین په آسانۍ سره خپلو اهدافو ته ورسیږي، نو دا باید تل یو تکړه او سیاستمداره مجاهد انګېزه وي.

کله چې ته په دې وپوهېدې چې ستا په کارونو مجاهدینو ته سهولت راځي، ګټه ترلاسه کوي او ته بیا هم کارونه په نیمایي کې خوشې کوې او یا یې په ډېر مات زړه او سستۍ سره ګډوډ کوې، نو دا خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ډېره ناځواني ده دا خو بیا خیانت کې وشمېرل شو چې ته ښه په دې پوهیږې چې ستا کارونه مجاهدینو ته دغه.. او دغه .. ګټه لري خو بیا یې هم نه کوې، نو ته خو بیا په خپله دعوه کې دروغجن یې.

د ښه سیاستمدار اوصاف

لومړی صفت: دا دی چې باید په خپلو اعصابو کنټرول ولري.

د اسلام په سیاسي نظام کې د یو ښه سیاستمداره غوره صفت همدا دی چې د حالاتو او وضعیت سره په سړه سینه او په آرامو اعصابو برخورد وکړي، د اسلام د سیاسي نظام د پرمختګ لپاره دا لازمي ده، که په اعصاب خرابۍ کې مو هره پرېکړه وکړه نو هغه به ستاسې او د نظام په تاوان وي.

که ته اعصاب کنټرول کې ونه لرې نو مخکې چې موږ په کومو موضوعاتو خبرې وکړې لکه د معلوماتو راجمع کول، تفسیرول، د وضعیت تحلیلول، تصمیم ګیري، پلان جوړونه، سوچ او اقدام ... او داسې نور ټول مراحل هسې عبث لاړل ته بیا په خرابو اعصابو دا یوه مرحله هم په درست شکل نه شې طی کولای دا نو یو غیر ارادي او غیر ارزول شوې پرېکړه او تصمیم به وي چې ته یې بیا نیسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو لومړی کار به د اسلام د سیاسي نظام په تطبيق کې دا وي چې اعصاب کنټرول کې وساتو دا يو ډېر لوړ صفت دی، کوم خلک چې دا صفت نه لري نو هغوی اکثره له تاوان او زيان سره هم ځان مخ کوي هم خپل نظام او ملګري، ځوک به ورته يو خبر راوړي نو دا يې په ځای ددې چې دروغ او رښتيا يې معلوم کړي، خپله اطلاعات او معلومات ترلاسه کړي بيا يې تحليل کړي او تصميم ونيسي، نو پرته له دې هر څه سمدستي احساساتي عکس العمل ښايي او پرېکړه کوي چې د داسې پرېکړو پايله اکثره زيان او پښېمانتيا ده، که دې اعصاب د بل چا په کنټرول کې وي نو بيا به په دې خاطر چې ته دې له اعصابو په درست شکل کار وانخلې او د پرېکړې ځواک ونه لرې، يا به دې په مختلفو خبرو غمجن، خفه او يا به درته په اعصابو کې نوره خرابي پيدا کړي، خو که ته په دې برخه کې سنجيده يې او په آرام زړه هره خبره چې درته راځي سمدستي اقدام ونه کړې معلومات راواخلې تحليل يې کړې او په سړو دماغو سوچ وکړې، نو ته به ګټونکی يې ان شاء الله.

دا هغه صفت دی چې له ډېرو خلکو زايله شوی او يا ترې هېر دی.

نو موږ ته په کار ده چې د يو ښه سياستمداره په حيث خپل دماغ کنټرول کې وساتو، نن سبا ساينس او طبابت پرمختګ کړی او دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره یې واضحه کړې چې د انسان په ذهن کې څه د پاسه سل میلیارده سلول دي.

سل میلیارده دریځې (کړکۍ) او یا د ذخیرې ځایونه دي، چې په دې کې معلومات او اطلاعات راټول او ځای کېږي، نو چې دومره قدرت زموږ دماغ لري، نو الله ﷻ دا قدرت هم زموږ دماغو ته ورکړی چې څومره معلومات چې ستا په ذهن کې داخل شوي یا راداخلېږي په یوه ثانیه کې ستا په خدمت کې دروړاندې کړي.

الله ﷻ دومره قوي دماغ او اعصاب موږ ته په اختیار کې راکړي نو باید خپل حواس راکنټرول کړو، ځکه که کله یوه خبره اورې نو اوتومات شکل سره یا خوشحالي کوې، یا خفه کیږې، یا مثبت یا منفي اغېز دربانديې کوي، ځکه الله ﷻ ستا ذهن ته همدومره قوت ورکړی چې هر ډول خبره ورته راشي په ډېر کم وخت کې یې تجزیه کوي او د دماغو په سلولونو کې ځای په ځای کیږي او چې کله دې ورته ضرورت شو تاته یې وړاندې کوي.

نو خپل دا قیمتي ذهن وپیژنه، کنټرول یې کړه او د اسلام په ګټه یې استعمال کړه، لمړنۍ صفت د یو ښه سیاستمدار همدا دی چې خپل ځان باید کنټرول کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څوک چې خپل ځان نشي کنټرولولای نو څنګه به یو نظام کنټرول کړای شي؟

هر مجاهد باید خپل فکر احساسات، غصه او نور په ډؤل ډؤل حالاتو کنټرول وساتي او هر څه ددې په اختیار کې باید وي.

اعصاب خرابي د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې مناسبه نه ده، له دې خبرې چې خپل دماغ په خپل کنټرول کې وساته زما هدف دادی چې ستا دماغ باید ستا په واک کې وي نه د بل چا د اغیزې لاندې، مثلاً بل کس ستا د دماغو کنټرول په داسې شکل اخلي چې ستا دماغ د خپل ځان په ګټه په پرېکړو مجبوروي، یوه خبره درته وکړي پرته له دې چې سوچ او پوره ارزونه یې وکړې بیخي زر عکس العمل ښایې نو د دې مانا همدا ده چې تا د خپلو اعصابو کنټرول بل چاته په لاس کې ورکړی دی، بل کس دی چې غواړي تا خوشحاله، خفه، پرېشانه او یا مصروف کړي نو دا داسې شو چې ستا د اعصابو کنټرول د بل چا په لاس کې دی.

نو! دا صفت ځان کې پیدا کړه چې د خپلو اعصابو کنټرول باید په خپل لاس کې ولرې که داسې شوه نو بیا ډېر ښه پلانونه نیولی او په آزاد شکل د خپل پرمختګ لپاره ښه برنامې مطرح کولای شې.

ولې دخپلو اعصابو کنټرول له لاسه ورکوو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينې وخت موږ له خپلو کارونو څخه د خپلې تمې او توقع موافق ګټه ترلاسه نکړو نو دغه وخت موږ خپل اعصاب له لاسه ورکوو، دا يو طبيعي حالت دی، په داسې حالاتو کې هم اعصاب له کنټروله وځي، نو ته بايد پوه شې چې ته د اسلام د سياسي نظام د يو سياستمدار په حيث ددغه طبيعي پېښو په مقابل کې د اعصابو خرابېدو په وړاندې هم مبارزه وکړې، ته بايد دا حوصله او زغم ولرې چې که ستا د کارونو نتيجه ستا د توقع خلاف وه، يا په نورو مواردو کې تاته خبرې راشي او ته يې په زغم او درک کې خپل دماغ کنټرول کې وساتې نو ته به يو کامیابه سیاستمداره وې.

اعصاب بايد په هېڅ حال کې له لاسه ورنکړې، ولې مو دا صفت د سياستمدارۍ سره وصل کړ،د اسلام په سياسي نظام کې د يو سیاستمداره شخص دې موضوع سره ربط څه شی دی؟

ربط يې دادی چې دا يو طبيعي حالات دی چې د يو کار څخه ستا د خوښې نتيجه لاس ته رانشي يا کار کې تاسې د ناکامۍ سره مخ شئ، نو يو خو سمه نتيجه دې لاس ته رانغله، کار هم ناکامه شو، د اعصابو کنټرول دې هم له لاسه ورکړی، نو په دې حالاتو کې به وضعيت څنګه تحليل او حالات به څنګه کنټرول کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته باید په خپل نفس اعتماد ولرې، خپل احساسات او حالات کنټرول کې وساتې ترڅو د حالاتو د ښه والي په اړه لاس په کار شې.

بل دا چې ځینې وخت ته د خطر او بحران سره مخ کیږې، نو مخکې د مشکل له راتللو چې ته بیا حالات کنټرول کي وساتې نو لازمه ده چې سر له همدا اوس ځخه په خپل ځان کنټرول وساتئ او خپل اعصاب په خپل قابو کې ولرئ.

مثال: له تا ځخه فتوا طلب کیږي خو ته په قهر او غصه کې یې ځنګه چې لازمه ده دغه وخت هغسې فتوا نشې ورکولای، نو شریعت وایي ته دغه وخت ځان یو ځل آرام کړه، ځان کنټرول کړه او که دغه حال کې دې فتوا ورکړه نو هغه د منلو وړ نه ده.

همدغسې که ته په بحراني حالاتو او ستونزو کې خپل د اعصابو کنټرول له لاسه ورکړې او بیا په همدغسې ګډوډ حالاتو کې پریکړه کوې نو هم شرعاً مناسبه نه ده او هم به یې پایلې سمې نه وي، ځکه تا چې کوم حالت کې پریکړه کړې دا حال ستا په کنټرول کې نه و، ستا سوچ او فکر په ځای نه و، ته یو ځل اعصاب آرام او کنټرول کړه بیا پریکړه وکړه، بیا به دې پریکړه د منلو وړ وي.

کله چې ته د اعصابو کنټرول له لاسه ورکړې، په غصه او احساساتو کې یې، دغه وخت شریعت تاته وایي که ولاړ یې کینه، بهتر او قوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری همغه دی چې خپله غصه کنټرول کړي نو د حالاتو او بحران د کنټرول په موخه باید ته په ځان کنټرول ولرې.

دویم صفت: هر مجاهد باید تل خطرونو ته متوجه اوسي،اوس یو اتفاقات(تصادف) دی او بل خطرات دي، ددې دواړو ترمنځ توپیر دی. تصادف اصلاً ته په ډاګه کولای نشې او نه یې درک کولای شې اما خطرات احتمالي ګڼې چې کېدای شي داسې یو مشکل رامنځ ته شي، تاسو باید دا فکر ولرئ چې میاشت یا کال وروسته بدترین حالات او خطرات چې په موږ راځي هغه به کوم حالت وي.

سخترین او د ستونزو څخه ډک حالات چې په مجاهدینو راځي دا به په کومه برخه کې وي دعوتي، اعلامي، نظامي کومه برخه کې به وي؟ که نظامي وي نو کومه نظامي برخه به دې مشکل سره مخ کیږي؟ نو ته چې د اسلام د سیاسي نظام د یو ښه سیاستمدار په توګه د اسلام د سیاسي نظام په تطبیق کې د خپلې ادارې اړوند حالات وارزوې، تحلیل یې کړې، سوچ او فکر وکړې، د آینده حالاتو ارزونه وکړې، نو ته بیا په دې پوهیږې چې هغه خطرات او ستونزې درک کړې چې تاسې ورسره آینده کې مخ کیږئ، نو هڅه وکړه چې دغه ستونزو سره د مقابلې توانایي سر له اوسه پیدا کړې او سر له اوسه تیاری ولرې، کوم مجاهدین چې ددې خطراتو طرف روان وي، هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او راستانه يې کړي، پرېکړه، پلان، کار او فعاليتونو کې که بدلون لازمي وي نو بدلون راولي او د راتلونکو ستونزو او خطراتو څخه د مخنيوي او يا ورڅخه د بچ کېدو حل لاره ومومئ.

درېم صفت: هر وخت دا امکان شته چې تاسو د ستونزو سره مخ شئ، ځکه مونږ هغه څه غواړو چې د نړۍ ټول کافر يې راسره نه مني، مجاهدين به تل د ستونزو سره لاس او ګريوان وي، دښمن به تل موږ ته ستونزې جوړوي او خنډونه به ايجادوي، نو د هر مشکل د حل لپاره به بې فکره او بې سوچه اقدام نه کوې، داسې فکر وکړه چې ته په ستونزو کې واقع نه يې، يو بل ملګرى دې واقع دى او له تا د حل لاره غواړي مطلب داسې تصور مه کوه چې ته خطر سره مخ يې، بلکې بل ملګري ته د حل لارې ښايې.

نو دا خبره په دې خاطر کوو چې ته خپل فکر فارغه کړې مطلب خپل نفس او دماغ له دې مشکل څخه بهر وګڼې،کله چې ته داسې احساس ولرې نو ستا دماغ به بوج او فشار لاندې نه وي او ښه پرېکړه به وکولاى شې.

دا تفکر او فکره بايد د اسلام د سياسي نظام د يو سياستمداره په توګه تل ځان سره ولرې، دا تصور مه کوه چې ته خپله مشکل کې يې بلکې بل چاته د حل لار ښايې نو ته به مطمين يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د هر مشکل څخه باید ته یوه تجربه ځانته ولیکې چې ترېنه په آینده کې عبرت واخلې، همداسې تل به ته هر اړخیز او لوی فکر به کوې دا باید ستاسې تلپاتې صفت وي.

د هر څه لپاره چې ته سوچ کوې نو هر اړخیزه لوی او وسیع سوچ به کوې، صرف د ځان، وطن او کلي فکر نه، بلکې لوی فکر او د ټولې نړۍ او د ټول اسلامي امت سوچ به کوې، همدا سوچ به ستا د چستۍ او بېدارۍ سبب کیږي همدا سوچ بیا تا سستۍ ته نه پرېږدي، ته چې سوچ او فکر کوې نو الله ﷻ درسره حامخا بیا مرسته کوي.

او دا هر څه به په سړو دماغو کوې ځکه بدون د سکوت څخه ته بیا دایمي تفکر نشې کولای، که د شور او جذباتي کېدلو عیب ستا په وجود کې پیدا شو نو بیا درڅخه په آرام زړه د تفکر صفت له منځه ځي، نو که هر څومره ستونزې په تا راځي ته به سکوت کوې، غلی به اوسې شور به نه جوړوې، په آرامو او سړو دماغو به ستونزو ته د حل لار راوباسې.

څلورم صفت: هر مجاهد باید د زړورتیا صفت ولري، باید له ستونزو او اتفاقیاتو څخه ونه ډار شي او ورسره د مقابلې همت ولري.

یو قوي مؤمن دی یو کمزوری، نو ته په کوم معیار دا تشخیص کولای شې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوي کس هغه دی چې د ستونزو په وړاندې ثبات ، زغم او استقامت لري د مبارزې او مقابلې توان ورسره له لاسه نه ورکوي او کمزوری یې بیا برعکس دی.

مطلب په تنه او وجود چې یو څوک قوي او باډی یې غټه وي خو نور صبر، شجاعت استقامت او د مبارزې توانایي او همت نه لري نو دا کمزوری مؤمن دی، متل دی وايي: یک کیلو باش خو مرد باش.

باید چې زموږ هر مجاهد یو خه زړور او سیاستمداره مجاهد جوړ شي، له ستونزو تېښته ونه کړي بلکې د مقابلې لپاره یې لاس په کار او په وړاندې یې ثبات او استقامت ولري.

خو کله چې په تا ستونزې راغلې او کار دې ودراوه او زړه دې مات شو چېرته کېناستې نو ته بیا یو کمزوری او بزدله انسان یې.

ویره طبیعي ده راځي خو د شجاعت مانا داده چې له وېرې سره په داسې حالاتو کې ته خپله وېره کنټرول کړې چې بیخي دې حوصله او زغم په ځای وي، د پریکړې ځواک له لاسه ورنه کړې د کار کولو همت ونه بایلې د مقابلې او مبارزې اراده دې لا پیاوړې شي همدا شجاعت دی، که دغه وېره ددې باعث شو چې ته کار پرېږدې، نو ته بیا بزدله یې نو باید ډار په تا حاکم نشي او نه ورته کارونه پرېږدې، مبارزه او استقامت به کوې ترڅو په ډار او وېره ته برلاسی شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حالاتو مقابله به کوي، کوم مشکل يا خطر وي ځای به تغييروي نور امنيتي تدابير به نيسي خو بېرته به زر د کار زمينه ځانته برابروي ، داسې به نه وايي چې يره بهانه په لاس راغله راځه اميران دې هم خبر ديچې مشکل کې يې ، نه وروره خپل ځان او حالات درته معلوم دي، چې لږ هڅه دې وکړه ډېر زر بېرته ځانته د کار ترتيب برابرولی شې نو ځان به غلی نه نيسې، بلکې بېرته به کار پيلوې.

که داسې وکړې نو ته يو با تدبيره سياستمدار او يو ځيرکه مجاهد يې، **يعنې د سختو حالاتو مقابله په سختو فعاليتونو، زياته هڅه، سخت ثبات او قوي استقامت باندې کيږي.**

د يو کس شجاعت خو په يوه آله نه معلوميږي دا په همدې جريان د کار او د ستونزو سره د مقابلې او يا تېښتې په پايله کې معلوموو.

دغه اوصاف ځکه بيانوو چې دا زموږ تربيتي دوره ده بايد چې د سختيو په وړاندې د مقابلې لپاره دا اوصاف خپل کړو.

پنځم صفت: د اسلام د سياسي نظام د پرمختګ لپاره د يو ښه سياستمداره مجاهد په حيث چې بل صفت بايد موږ ولرو هغه صداقت (رښتينولي) ده.

صداقت هم همداسې د سياست په باب کې د استعمال لپاره ځانته ځای او مطلب لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی چې کوم مسؤلیت او وظیفه تاته سپارل کیږي نو په لومړیو کې ښه سوچ او فکر وکړه چې دا ته کولای شې او په ښه توګه یې سر ته رسولای شې که نه؟

او که بیا یې نشې کولای نو دلته به د **صداقت** څخه کار اخلې او خپلې مرجعې او امراؤ ته به رابطه کوې ورته به وایې چې وروره ددغه مسؤلیت تقاضاوې او غوښتنې زیاتې دي، ددې کار ترسره کول زما له وړتیا پورته دي، زه دروغ نشم ویلای، دوکه نه کوم چې هسې په خطا سره خلک تېر باسم، مطلب دغه کار په درست شکل نشم ترسره کولای او زه ددې مسؤلیت حق نشم اداء کولای.

د اسلام په سیاسي نظام کې صداقت همدې ته وایي چې کوم مسؤلیت نشې کولای صفا خبره وکړې او یا یې کولای شې نو بیا ناغیړي او سستي ونه کړې او په عمل کې خپل صداقت وښایي چې ته کار ترسره کولای شې.

کوم مسؤلیت درکول شوی، ددغه مسؤلیت چې کومې تقاضاوې دي، دا په ښه توګه پوره کړې او لاس ته راوړنې یې په ښه توګه ترلاسه کړې. ځینې وخت تاته یو مسؤلیت درکول کیږي او ته ښه پوهېږې چې ته دا مسؤلیت نشې ترسره کولای نو ته باید دغه وخت دې ته ونه ګورې چې راځه دا یو مسؤلیت دی بس فقط منل وکړه نور که کار وشو که نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! بلکې له پیله به سپینه خبره کوې په صداقت سره به هر څه روښانه کوې، ځکه دا زموږ او ستاسې مشترک او ترلی نظام دی چې یوه برخه کې د کار سستي راشي ټول نظام خرابوي، نو په کومه برخه کې چې پوهېږې همغه برخه کې باید خپلو امراؤ ته په صداقت سره خبره وکړې.

د اسلام په سیاسي نظام کې یو مسلمان سیاست مدار لپاره معیار همدا صداقت او رښتینولي ده، ته به په صداقت سره دعوت هم کوې، قتال او نورې هڅې به هم، ستا په یو فعالیت کې به هم دروغ او دوکه نه وي، د غرب او د کفارو سیاست خو اکثریت په درواغو بنا دی، خلک دوکه کول او خپل سیاست مخکې وړل د دوی وظیفه ده.

شپږم صفت: د انتقاد منل او خپلې نیمګړتیاوې چې بل څوک درښايي د هغې اصلاح کول دي.

داسې فکر مه کوه چې ته په هر څه له هر چا ښه پوهېږې او که څوک د اصلاح په موخه په تا انتقاد کوي نو بیا حسد، کینه، ضد، دښمني شروع او انتقاد نه برداشت کوې، د اسلام په سیاسي نظام کې له انتقاد څخه تېښته نشته، ته چې فعالیت کوې نو انتقاد به هم منې، زه او ته د یو ښه سیاستمدار په توګه قدرت، توانايي او د مبارزې

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخوردونه باید وپېژنو، ځان کې دا صلاحیتونه راولو او په دې برخه کې انتقادات ومنو او ځان ترې ونه باسو.

اوس راځو دې ته چې انتقاد د اسلام په سیاسي نظام کې په ما او تا په دوه قسمه یا د دوه لوریو څخه کیږي، یو د دوست له طرفه او بل د دښمن له اړخه انتقاد دی، ډېر خلک په دې برخه او دغه مسائلو کې تېروتنه کوي او د انتقاد اصول نه مراعاتوي.

نو ته باید د یو سیاستمداره مجاهد په حیث هم د انتقاد په منلو او هم د انتقاد د کولو اصول او شرائط وپېژنې، په دې وپوهېږې چې په څه **وخت** کې په کومه **طریقه** په کومه **برخه** کې په **چا** او **چاته** انتقاد وشي.

که په دې مسائلو پوهه شوې نو د سالم انتقاد چې د اصلاح په موخه وي د هغې ګټې به هم وپېژنې او ددې ترڅنګ د مرجفینو، مغرضینو او مخربینو د انتقاد په نوم تخریب او زیان به هم په ډاګه کړې.

دوست باید څه ډول انتقاد وکړي او د دښمن انتقاد څه ډول او د کوم هدف لپاره دی په دې باید هر مجاهد پوهه شي.

نو که یو مجاهد په بل مجاهد ورور انتقاد کوي نیت یې باید اصلاح وي د ملګري یا امیر تخریب، د هغې توهین او تحقیر نه وي، د انتقاد وخت او الفاظ هم باید وپېژندل شي، ته پوهېږې چې د ځینو انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت دا دی چې کله انتقاد نشي برداشت کولای خو موږ به د خپل نظام د پرمختګ لپاره انتقاد منو او د انتقاد په پایله کې به غصه نه، بلکې ځانونه به اصلاح کوو، د انتقاد کولو ټول شروط به په یوه جمله کې راخلاصه کړو هغه دا هر وخت چې موږ غواړو په یو مجاهد ورور باندې انتقاد وکړو باید د **چل** او **نیرنګ** څخه پاک او هدف به يې **اصلاح** وي.

که ته د داسې انتقاد لاندې راشې، نو ته هم باید تفکیک وکړې چې دا انتقاد چا کړی، دوست کړی، په کوم نیت یې کړی او که دښمن کړی کوم دښمن، داخلي که بهرني او هدف به یې څه وي.

انتقاد کونکی هم باید ځینې صفات ولري، یو مجاهد ورور چې په یوه اداره یا یو امیر او فرد انتقاد کوي، نو لومړی خو باید دا د هغه کار څخه پوره معلومات ولري په کوم چې دا نیوکه کوي، خپله هم پوره نیک عمله وي او په کار کې درسره شریک وي، داسې نه وي چې له بهره درباندې انتقادونه کوي او خپله مرجف یا له جهاد څخه ناست وي، تاسره په یو کار کې یو قدم مخکې نه ځي، ستا خیر او اصلاح نه غواړي نو ددې کس انتقاد او د خپل مصلح مجاهد ورور انتقاد توپیر به کوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو داسې خلکوته د انتقاد کولو وخت مه ورکوئ، داسې خلک چې د ټک کار درک يې نه لګيږي، له صف څخه وتلي وي او په نورو سلو بې لاريو يې سر وي، معلومات يې نه کيږي چې اوس په څه کارونو بوخت دي، خو رالګيږي په عملي مجاهدينو باندې بيا انتقادونه کوي، چې يو ځوک نيک عمله نه وي د مجاهدينو صفت او ښه نيت ونه لري عملاً تاسره په کار کې شريک نه او د جهاد پرېښودنکی وي، نو داسې کس او مخلص مجاهدين وپيژنئ او د دواړو د انتقادونو تر منځ **توپير** وکړئ.

همدا راز انتقاد کونکی ورور هم بايد د انتقاد شرائط وپيژني، کېدای شي ځينې وخت انتقاد وکړي خو په تېروتنې سره يې وکړي نو لومړی ته بايد ځان اصلاح کړې، ستا انتقاد به په شکونو بنا نه وي، ته که د کوم کار په اړه په بل مجاهد انتقاد کوې بايد کره ثبوت ولرې او په رښتيني توګه په هغه بل مجاهد کې نيمګړتيا اوسي، نو ته بيا د اصلاح په نيت د هغې خطاګانې ورته وروښايې.

ته چې د ادارې په امير يا په بل کوم مجاهد انتقاد کوې نو بايد د انتقاد آداب او شرائط عملي کړې، بايد په ډېر ادب او خوږه ژبه دغه انتقاد وکړې چې ستا په الفاظو او نقد کې د مقابل لوري توهين او تحقير نه وي، دې مسئله کې موږ انتقاد دوه برخو ته تقسيموو، يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه انتقاد چې شاته يې **اصلاح** پرته ده او بل هغه انتقاد چې شاته يې **تباهي** او **هلاکت** موجود دی.

که ته غواړې د يو مؤمن ورور په صفت انتقاد وکړې بايد دا فکر ولرې چې ستا انتقاد د اصلاح په نيت دی که نه د تباهۍ په نيت؟

سالم انتقاد کې بله خبره داده چې ته د يوې ادارې يا يو فرد له کړنو پوره معلومات ولرې او د هغې ځينې نيمګړتياوې دې درک کړې دي، غواړې هغه ورته وښايې چې وروره ستا په کارونو کې دغه او دغه ستونزې شته په ډېر صميمي انداز دا هر څه ورته وښايې بيا يې د ستونزو څخه د وتلو حل لار هم بايد تاسره وي او دا هم ورسره شريکه کړې چې که دا او دا چارې ترسره کړې نو دا ستونزې او په کارونو کې دا کوتاهي او نيمګړتياوې به دې ختمې شي.

نو که په داسې انداز چې انتقاد کې هدف د اصلاح وي مقابل لوری خفه کيږي نه، بلکې لا به خوشحاله شي، مقابل لوری هم بايد د انتقاد کونکي انداز او کردار ته وګوري، چې د انتقاد ډول يې څه قسم دی، د انتقاد الفاظ او ژبه يې څه ډول ده، د حل لاره يې هم وړاندې کړې که نه؟ او دا انتقاد کونکی تاسره په کارونو کې شريک دی يا په بله برخه کې عملي مجاهد او د نيکو اعمالو څښتن دی که نه؟ که داسې نه وي چې نه يې د انتقاد اداب مراعت کړي، نه يې الفاظ او خبرې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلاح په نیت وي، بلکې خبرې یې زشتې، تحقیر او توهین یې هدف وي، نور خپله د بلا نیمګړتیاو لرونکی او نه یې درته په انتقاد کې د حل لار وړاندې کړې وي نو ته پوهه شه چې ددې هدف اصلاح نه بلکې تخریب دی.

مخکې موږ د مدیریت په برخه کې هم دې خبرې ته اشاره کړې وه چې انتقاد کونکی به د یو چا په شخصیت او ذات انتقاد نه کوي، بلکې په کارونو یې د اصلاح په نیت نقد وکړه او په انتقاد کې مخلص اوسه مطلب ستا انتقاد باید د اصلاح په موخه وي نه د تخریب په هدف.

ورونو! کله به دښمن هم په تا انتقاد کوي نو په دې هم مه خفه کېږه، دښمن به علني ستا کومې نیمګړتیاوې د تخریب په هدف په ډاګه کوي خو ته ترې عبرت واخله، که رښتیا هم له تا داسې کړنې ترسره کېدې چې هغه د اصلاح وړ وې او دښمن ترې ستا په مقابل کې سوء استفاده کوله او له تا غیر اختیاري کېدې نو باید ته فکرمند شې او آینده کې یې تکرار نه کړې الله تعالی فرمایي: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُوْلَئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَابِ﴾ [الزمر: 18]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: چې خبره په غور سره اورې او د هغې د ډېر خه اړخ پیروي کوي، دا هغه خلک دي چې الله عزوجل ورته هدایت کړی دی او هم دوی پوهان دي.

ډېرې خبرې او انتقادونه به ته واورې نېکې خبرې او په ځای خبرې ترې واخله نورو پسې مه ګرځه.

اوس ددې عنوان لاندې یو بل بحث ته ننوځو هغه دا چې کله ته په خپله په ځان هم انتقاد کوه، په دې نیت دا انتقاد وکړه چې ذهن ته سکون حاصل شي.

ګوره وروره تاته ستا د ځان په اړه چې څومره معلومات کیږي دومره معلومات بل چاته نشته، تاته د خپل ځان ضعف په خپله معلومیږي، خپل غفلت، لټي، د کارونو وروسته والی، د ځینو منفي عادتونو له کبله په کارونو کې نور خنډونه او د دې علتونه... دا هر څه تاته له هر چا خه مالومیږي.

مطالعه، د نظام د پرمختګ په اړه فکر، تحلیل، تحقیق، دا یو کار دې هم ندی کړی، د کارونو نه موثریت، خپل نور روزمره عملونه، عبادات، دا هر څه، تاته د خپل ځان په اړه ښه معلوم دي، نو بس د شپې چې خملاستې خپل ځان مخاطب کړه چې ښه ! تا کې دا او دا کمزورۍ دي، دا کارونه چې مخ ته نه ځي ددې علتونه دغه دي، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې چې رامنځته شوي دا ستا ددغه او دغه عملونو نتیجه ده، دا یې د حل لار ده باید له دې وروسته اې ځانه! ته دا او دا عادتونه پرېږدې او په دې لارو لاړ شې چې هم ستونزې ختمې شي ، هم دې کارونه پرمختګ وکړي او هم دې نظام ته یو خیر ورسېږي.

ته چې هره شپه په ځان انتقاد وکړې او هره شپه د ستونزو د حل لارې هم ځانته معلومې کړې او بیا پرې عمل وکړې نو هره شپه به ستا د انتقادونو کچه راټیټیږي، که یوه شپه تا په خپل ځان شل انتقادونه وکړل، بله شپه به پنځلس وي همداسې به د صفر تر کچې راټیټ شي چې بیا به دې نفس ته یو سکون حاصل شي.

وروره ته دا چاره تجربه کړه، په ځان د انتقاد فایدې ډېرې زیاتې دي،مثلاً نفس ته به دې سکون حاصل، کارونو کې چټکوالی، ستونزې ختمې، کارونه له ښه لاسته راوړنو ډک، په ځان به دې باور او اعتماد زیات او هم به د نورو پراخه خیرونو څخه برخمن شې.

په انتقاد کې بل شرط دا دی چې **مکان** او **زمان** به په نظر کې ساتې، د اسلام په سیاسي نظام کې تاته د انتقاد حق درکول شوی خو دا حق **مشروط** دی، ددې لپاره هم خپل اصول دي.

ته باید په دې شرائطو ځان پوه کړې، څوک باید تاته دوکه درنکړي چې تاته ووایي انتقاد باید ومنې او انتقاد زما حق دی هغه او دغه ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورسره دا ومنه چې هو د اسلام سیاسي نظام کې خلکو ته د انتقاد حق ورکړل شوی خو د انتقاد لپاره خپل شرائط هم شته.

ته که انتقاد کونکی یې یا دربانديې انتقاد کېدونکی وي، نو ته يو ځل په دې ځان پوه کړه چې دغه انتقاد د مکان او زمان موافق او مربوط دی او که نه؟

د مکان څخه مطلب دادی چې کوم انتقاد ته کوې دغه ځای د انتقاد لپاره مناسب دی که نه؟ یا په تا انتقاد شوی نو دغه ځای د انتقاد لپاره مناسب و که نه؟

دغه انتقاد دربانديې ټولنیزو رسنیو کې، په کوم کتابي شکل، کوم بیان کې، کوم مجلس کې یې د خلکو مخکې شوی یا یې ځانته کېنولی یې او پټ یې درته ستا کارونه نقد کړي دي، همداسې نقد کونکی هم دا ټول مراحل وګوري چې دې نقد په څه ډول کړی دی.

بل د زمان په حساب هم باید نقد کونکی د نقد وخت وپېژني هر وخت د نقد لپاره نه وي همدغسې د نقد لپاره وخت شرط دی.

مثلاً: يو کار تېر او هېر شوی دی او ته اوس رالګېږې د هغې په اړه انتقادونه کوې، دوه کاله مخکې کیسه تېره شوې، له خلکو هېره او نتیجه یې هم مثبته راوتلې، خو تاته اوس یوه خبره درياده شوه او لګیا یې وایې چې ستا هغه فلاني کار کې خو دغه او دغه نیمګړتیاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، یا په اوس في الحال کې یو کار روان دی عملي کیږي، امیر یا مجاهد ملګری سخت مصروف او په عمل کې دی او ته یې له ګرېوانه راکاږې چې ته راشه کنه، ستا خو دې کار کې دا...او دا... ستونزې دي، په تا زه دغه ...دغه... انتقاد لرم.

نو د نقد وخت معلوم وي، مجاهد ورور به دې چاسره په مجلس کې ناست وي، په یوه اړینه موضوع به لګیا وي بیان به کوي، موضوع یې هم بدله ده او ته ورته د بل کار په اړه ګوته نیسې او نیوکه پرې کوې چې تا کې دا... او دا... ستونزې دي نو ته هم باید د نقد وخت وپېژنې.

انتقاد کې درې شرطونه دي.

1. **د انتقاد د اجازې شرائط (معلومات درلودل، د اصلاح په نیت، حل لاره ښودل، تر توان پورې همکاري کول)**
2. **د انتقاد د بیان (طرز) شرائط (صمیمي او خصوصي)**
3. **د انتقاد د اظهار شرائط (مکان او زمان)**

ټول انتقاد به ستا په اصولو برابر وي تاته د انتقاد اجازه څه شئ درکوي؟

دا یې درکوي چې آیا تا د انتقاد شرائط عملي کړي که نه؟

ځای او وخت د انتقاد مناسب دی که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مناسب نه وي نو انتقاد دې ځان سره وساته.

لږ به يې نور هم ساده کړو مطلب ته به د يوې ادارې په کارونو نقد کوې نيت به دې هم اصلاح او د حل لارې به هم درسره وي، په ځای ددې چې ته د نقد مکان وپېژني مطلب د ادارې د امير سره دا نقد شريک کړې يا يې مستقيم دوه په دوه هغه ته ووايې يا يې همغې ته په شخصي رابطه کې ورپه ګوته کړې، داسې نه کوې بلکې رالګيږې په اړوند اداره خپل انتقادونه ليکې او په چينلونو کې خپروې يا يې د همغه اړوندې ادارې په ځای نورو مجاهدينو ته لېږې.

نو څه فکر کوې آيا ستا دا انتقاد د اصلاح په نيت شوی؟

آيا دا کار به فساد رامنځ ته نه کړي او له دې به دښمن سوء استفاده ونه کړي؟

نو د مکان پېژندل ډېر اړين شرط دی، همداسې د وخت پېژندل هم مهم دي، د اسلام په سياسي نظام کې هم د انتقاد اورېدو او هم په تا د انتقاد کېدو حق خلکو ته ورکول شوی خو د اصولو او شرائطو په پېژندو سره.

بله خبره: هر کله چې تاسې بيان د نقد کوئ نو ستاسې نقد بايد صميمي او خصوصي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مخکې موږ هم څه یادونه وکړه یعني ستا د انتقاد ژبه باید ډېره خوږه او د نصیحت په ژبه وي، په خبرو کې دې دلسوزي او خواخوږي وي، د مرستې او د اصلاح نیت دې وي، په ډېره صمیمي توګه، په خصوصي شکل به دا نقد کوې عمومي کوې به یې نه.

بلکې په خصوصي توګه به دا نقد اړوند فرد یا ادارې ته رسوې او د ستونزو په ختمولو او د حل لارو په ورښودلو کې هم ورته ډېر ووهې.

آخري خبره داده چې که ته غواړې په یوه مسئله انتقاد وکړې نو باید د اړوندې موضوع په اړه پوره معلومات ولرې، تحقیق وکړې، د بل چا خولې پسې لاړ نشې، مطلب دښمن دا افواه ګډه کړې وي چې فلانی امیر صیب یا فلانۍ اداره په دې برخه کې نیمګړتیا لري دا... او دا ... ستونزې لري په ځای ددې چې ته تحقیق وکړې دا نیمګړتیاوې درک کړې بلکې د اعصابو کنټرول له لاسه ورکوې او سم له واره انتقاد کوې او د انتقاد اصول هم نه عملي کوې، نه یې شرائطو ته ګورې او نه نور مکان او زمان په پام کې ساتې، بس احساساتي کېږې او انتقاد کوې نو داسې نه ده په کار او په چاچې دغسې انتقاد کیږي، هغه کس هم انتقاد کونکی باید راونیسي چې وروره ته چې د کوم کار په اړه په ما انتقاد کوې په دې اړه خو داسې هېڅ کومه نیمګړتیا نشته، ته زما ددې کارونو په اړه خپله معلومات لرې که له

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا دې اوربېدلي دي؟ او دا د انتقاد ژبه او لهجه دې څه ډول ده؟ دا د انتقاد ځای او مکان دې څه ډول دی؟ د انتقاد نیت دې سم نه دی، دا ستا انتقاد، انتقاد نه بلکې **انتقام** دی، ته د انتقاد په اصولو او شرائطو نه پوهیږې او ته باید اسلامي محکمې ته معرفي شې، نو مطلب دا چې ته باید د یو ښه سیاستمدار په توګه د انتقاد او انتقاد کونکي په مقصد او اهدافو هم پوه شې.

د اسلام سیاسي نظام کې خلکو ته د انتقاد حق ورکړل شوی خو خپل اصول او شرائط لري چې موږ په بشپړ ډول ذکر کړل.

اووم صفت: د یو ښه سیاستمدار اووم صفت هغه تقوا ده، په تحلیل د وضعیت کې هم تقوا مهمه ده، په نورو مواردو کې مو هم د تقوا ذکر کړی وو خو هر ځای کې ترې خپل تعبیر او معنی اخیستل کیږي، دلته يې مانا داده چې که ته منحیث د یو سیاستمداره ښه تقوا ولرې نو دا کوم نعمتونه، امکانات او آسانتیاوې چې د کارونو د ښه ترسراوي په هدف تاته امراء درکوي، نو ستا هدف به ددغه امکاناتو ترلاسه کول نه وي بلکې د کوم هدف ترلاسه کولو لپاره چې تاته کوم امکانات محیا شوي ستا هڅه به هم د همغه هدف ترلاسه کول وي، نیت به دې همدا وي چې ځنګه همغه هدف ته ورسیږې او ددې شته درکول شویو امکاناتو څخه په درست شکل سالمه استفاده وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنې ستا د لاس لاندې سیمه او د صلاحیت په دایره کې درته ډېر پراخه امکانات درکول شوي او ته همدې نعمتونو کې اوړې را اوړې او هدف به دې همدا د نعمتونو، امکاناتو او پراخیو څخه خوندونه اخیستل وي، نه داسې به نه کوې! ځکه دا تقوا نه ده، بلکې تقوا سیاست کې داده چې همدا ټول نعمتونه او امکانات د خپلو اصلي اهدافو په ترلاسه کولو کې استعمال کړې.

یو کس تقوا اختیاروي او یو یې نه اختیاروي، د دې مثال داسې دی چې یو کس د غره سر ته جیګیږي دا سنجش کوي چې د غره سر ته زه اوچتیږم نو بار مې باید لږ وي چې لاره کې ستړی نشم، تجربه لري، سوچ یې کړی او ځان سره یې فقط د خپل ضرورت اړوند شیان اخیستي، خو بل کس دی ځان یې پوره بار کړی دی تجربه نه لري، نو کوم کس به کامیابیږي او منزل ته به زر او په آسانۍ رسیږي؟

همغه کس چې تجربه لري او بار یې لږ اخستی، نعمتونه او هر څه ورسره زیات دي، خو ټول نه په شا کوي، یوازې د ضرورت وړ شیان اخلي خو یو بل کس دی چې نعمتونه، خوراکونه او نور امکانات یې وکتل نو همدا یې مقصود وګرځول، هم یې ترې بیک او هم یې جیبونه ډک کړل او هم یې نور ځان سره وتړل، فکر کوي چې بس زما هدف همدا دی چې فقط خوراک وکړم او لاره کې وړې نشم نتیجه یې همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې خپل هدف ته نه رسیږي، همداسې تقوا وکړه، خپلې پراخۍ ته په همداسې نظر وګورئ، کېدای شي ډېرې پراخۍ او امکانات مجاهدینو ته په لاس ورشي نو داسې نشي چې همغې کې مجاهدین ډوب او اصلي هدف ترېنه هېر شي.

اتم صفت: یو ورور که غواړي چې په راتلونکي کې په سیاست پوه شخص واوسي، باید د خپل ماشومتوب همدا رنګه د ځوانۍ عمر او بیا د ځوانۍ نه وروسته کوم ژوند چې تېروي، دا باید خپل شخصیت ته ډېر متوجه اوسي، بیا نوموړی کس کولای شي چې په راتلونکي کې د مسلمانانو ښه رهبري وکړي.

په خپل ژوند کې چې حتی یو قدم هم ږدې، کوم اقدام او یا تصمیم چې د خپل شخصي ژوند اړوند نیسې او یا هم تصمیم په خپلو کاري او جهادي امورو کې نیسې، نو متوجه اوسه کومه داسې فیصله او کار ونه کړې چې په آینده کې ستا شخصیت داغداره او بدنام کړي او بیا ستا د کړنو له کبله نظام بدنام شي.

تاریخ کې راځې انګلیسانو چې کله هند تسخیر کړ، په هند کې هوا ډېره ګرمه ده، په دې وجه هلته ماران ډېر موجود دي، په ځانګړي ډول د کبرا مارانو په نوم یوه نوع یې ډېر مشهور دي، کله چې انګلیس هند ته داخل شو ګوري چې په دې خاوره کې دا ډول ماران

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر زيات شتون لري، ددې مارانو شتون د دوی لپاره يو درد سر جوړ شو، نو دا فيصله يې وکړه که هر چا کبرا مار ووژلو، نوموړي نفر ته موږ جائزه ورکوو، في الحال خو دوی داسې يو تصميم ونيو او داسې يوه پرېکړه يې وکړه خو ددې فيصلې او تصميم په آينده يې سوچ ونکړ، فقيره طبقه خلک چې د انګرېزانو له دې تصميم څخه خبر شول نو ځي، ماران وژني، راوړي يې او خپله جائزه ترلاسه کوي، دې کار په هند کې تجارتي بڼه خپله کړه، خلکو د مارانو روزنه پيل کړه چې لږ به راغټ شول، وبه يې وژلو، نور به راغلل جائزه به يې تر لاسه کړه، انګرېزانو چې وليدل چې دې کار خو تجارتي بڼه خپله کړه، دا کار او تصميم موږ ددې لپاره ونيوه چې ماران ددې سېمې څخه ورک شي، دا خو دې خلکو اوس ددې مارانو په روزنه شروع وکړه، يو طرف يې تربيه کوي بل طرف يې وژني، انګرېزانو خپله پرېکړه واخيسته او اعلان يې وکړ چې نور نو د مارانو په وژلو جائزې نه ورکوي، نتيجه دا شوه چې فقيرې طبقې سره نور د مارانو د روزنې توان نه و او ورسره ماران يې که وژلي وای هم پيسې يې نه کولې، نو ټول يې همداسې خوشې کړل، ماران څو سوه چنده زيات شول، علت څه وو؟ علت دا و چې انګرېزانو پرته له دې چې ددغه تصميم په آينده پايلو سوچ وکړي بې فکره يې داسې پرېکړه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا مثال مو پدې خاطر ذکر کړ، چې کله هم ته د یو مشکل سره مخ کېږې او بیا یې د حل لپاره یو تصمیم نیسې نو ته باید ددې تصمیم لپاره سوچ وکړې، داسې نشي چې د ستونزو د حل په ځای نور هم د ستونزو سره مخ شې، د نن څخه وروسته که ته غواړې یو تصمیم ونیسې، نو **عاقبت** د تصمیم ته به سوچ او بیا به اقدام کوې.

نهم صفت: انتخاب د الګو دی، تاسې چې په نړۍ کې هر سیاست مداره ګورئ او د دوی تاریخچه ولولئ هغه چې په سیاست کې دوکتورا او ماسټري اخلي، هغوی ځانګړي کتابونه مطالعه کوي چې هغه کتابونه د نړۍ د سیاست د تعبیر په موضوعاتو کې په راټولو شویو معلوماتو مشتمل دي، دا کتابونه چې ته وګورې هر یو یې ځانته الګو لري، یعنې د یو نفر په فکر باندې لیکل شوي دي، د هر کتاب لیکونکی د یو سیاست په پیشرفت باندې یو کتاب لیکلی او نن سبا همغه تدریس کیږي.

د اسلام په سیاسي نظام کې باید مجاهدین هم ځان لپاره الګو انتخاب کړي، د مسلمانانو اولګو څوک دی؟

زمونږ لپاره رسول الله ﷺ الګو دی، دا خبره مو ددې په خاطر وکړه چې د سیاست په باب کې چې هر سیاست مدار الګو ونلري، بیا له خپلې لارې څخه ډېر زر منحرف کیږي، ددې لپاره چې په سیاست کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ خپل تګلاره غلطه نکړو او منحرف نشو، نو زموږ به په سیاست کې الګو رسول الله ﷺ وي.

مانا دا چې ما د سیاست لپاره د یو چا لاره انتخاب کړې چې زه ددې له لارې څخه منحرف نشم، نو په همدې اساس چې یو څوک د سیاست په باب کې ځان لپاره یو رهنما او رهبر انتخابوي باید ددې رهبر نه پوره تعریف ولري، په هر اړخیز ډول دا خپل رهبر وپېژني.

وروره: تا چې د اسلام د سیاسي نظام په چوکاټ کې د ځان لپاره الګو انتخاب کړه چې هغه محمد رسول الله ﷺ دی، نو د هغه ﷺ د سیرت، کارنامو او د هغه سیاست چې د ژوند په امورو او نظام کې ترې استفاده کړې، پوره مطالعه او معلومات حاصل کړه، نو په همدې اساس د عادي انسان او د سیاست مدار ترمنځ باید توپیر وي، هرڅوک چې په ټولنه کې اوسي یا سیاست کې خبرې کوي او په سیاست کې ځان دخیل بولي، په حقیقت کې د نوموړي انسان ژوند په راتلونکي کې یو تاریخ دی، هر څوک چې په سیاست کې یو فکر ایجادوي نو د هغه سیاستمدار په ژوند کې یا یې له وفات څخه وروسته دا فکر د یو کتاب بڼه خپلوي او بیا تدریسېږي او د هغه سیاستمدار لپاره دا یو تاریخي او فکري مکتب شي.

نو مجاهده وروره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته هم غواړې د سیاست په باب کې له خپل مرګ څخه وروسته یا په ژوند دې یو تاریخ پرېږدې، نو ته باید داسې تاریخ پرېښږدې چې د اسلام او مسلمانانو سره پکې غدر ثبت شي، اسلام ته پکې صدمه ورسېږي او یا د هغې تګلارې نه چې تا د یو مسلمان په صفت د ځان لپاره انتخاب کړې وه او ته بیا پکې منحرف شې نو داسې تاریخ چېرته پرېښږدې.

همدغه شانته د سیاست هغه چوکاټ چې له هغې باید بهر ونه وځـو، هغه څه دی؟

هغه د قرآن او سنت چوکاټ دی، رسول ﷺ وایې دا چې زه کومه خبره کوم دا د ځان له طرفه نه کوم بلکې دا د الله تعالی لخوا ماته وحې کیږي، **څکه نو الله ﷻ د رسول الله ﷺ په اړه فرمايي:** **﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى...﴾**

ژباړه : دغه محمد له خپل نفسي خواهش څخه خبرې نه کوي، دا قرآن خو یوه وحې ده چې په هغه نازلیږي.

وروره! داسې سیاست باید انتخاب نه کړو چې هغه د شریعت خلاف او د قرآن او سنت چوکاټ نه بهر وي، که چېرته د شریعت خلاف وي، دا بیا اسلامي سیاست نه، بلکې شیطاني او طاغوتي سیاست دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه امام شافعي رَحِمَهُ الله فرمايي: (لا سياسة إلا ما وافق الشرع) يعنې چې سياست ندی مګر هغه څه چې شريعت راوړی وي. نن سبا ډېر خلک د اسلامي سياست په نمايندګی بحثونه او خبرې کوي، لېکن سياست يې د قرآن او سنت خلاف وي، ډېر خلک د قرآن او سنت خلاف مبارزه کوي او بيا ځان په اسلامي سياست پوهه سياستمدار معرفي کوي، د مسلمانانو لپاره قرآن او سنت بهترين سياست دی، الله جَلَّ جَلَالُهُ قرآن کريم کې فرمايي: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿ الحشر 7﴾

ژباړه: څه چې پيغمبر تاسې ته درکوي هغه واخلئ او له څه شي څخه چې تاسې منعه کوي له هغه څخه منعه شئ، د الله څخه ووېرېږئ، الله سخت سزا ورکونکی دی.

همداسی الله رب العالمين فرمايی چې دين کې به صرف د الله او د هغه د رسول ﷺ اطاعت او پيروي کيږي او بل طرف ته تلل او نورو باطلو افکارو پسې منډې وهل دا تباهي او هلاکت دی : ﴿وَأَطِيعُواْ اللّهَ وَأَطِيعُواْ الرَّسُولَ وَاحْذَرُواْ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُواْ أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلاَغُ الْمُبِينُ. المائده 92﴾

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : د الله او د هغه د پيغمبر خبره ومنئ او د نافرمانی څخه يې ډډه وکړئ او له خپل منځه مه اختلاف کوئ، نو که تاسې حکم ته شا کړه نو وپوهيږئ چې زموږ په پيغمبر د څرګند حکم رسولو مسؤليت ؤ.

نو په همدې اساس دا خبره مو وکړه چې په قرآن کې کوم مفاهيم پراته دي، له دې څخه بل طرف ته تلل **نه نرمي** ده او **نه اخلاق** دي، **نه انسانيت** دی او **نه سياست** دی، بلکې سياست او د ژوند ټول امور په همدې قرآن کې شته دي، نو د سياست مسئله هم بايد د قرآن او سنت څخه بيرون نشي که چېرته بيرون شوه، ته بيا منحرف کيږې بيا خپل خواهش درته سياست معلوميږي، بيا درسره يو کبر او غرور پيدا کيږي، بالاخره د اسلام سره په ټکر کې مواجه کيږې حتی په اسلافو باندې به بيا بې ځايه انتقادونه او نيوکې کوې او د طعن الفاظ به ورته بيا استعمالوې.

لسم صفت: د سياست په باب کې ډېر مهم او ارزښتمن څيز چې دی هغه اخلاق دی، تاسې وګورئ رسول الله ﷺ د اخلاقو په ذريعه د سياست په باب کې څومره لاس ته راوړنې لرلې، نو په همدې اساس د اسلام د سياسي نظام په چوکاټ کې اخلاق هغه کيلي (کونجي) ده چې ډېر قلفونه په دې کيلي باندې د سياست په باب کې خلاصولای شو، نو وروڼو دا کيلي له لاسه ورنکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یولسم صفت: د اسلام د سیاسي نظام په دایره کې باید د یو ښه سیاستمداره په حیث زما او ستا فکر به د دنیاوي معاملو په ځای د آخرت لاسته راوړنو او ګټو په تکیه استواره وي، د اعلاء کلمة الله لپاره به تل په فکر کې یو او په دې لاره کې به ډېر ملګري ځان سره پیدا کوو، داسې سیاست مداره باید ونه اوسو چې د آخرت په بدل کې دنیا واخلو او خلکو ته د شریعت خلاف سیاست وړاندې کړو، موږ کامیاب سیاست مدار او کامیاب رهبر هغه چاته وایو چې ددې هدف لپاره یې په ځان مسلمانان راجمع کړي وي کوم چې موږ ذکر کړل چې هغه د الله ﷻ د کلمې لوړاوی دی، که هغه خلک لږ وي او که ډېر، خو مقصد یې خاص او خاص اعلاء کلمة الله وي، په مقابل د آخرت کې یې دنیا شاته کړي وي، په همدې فکر کې وي چې آخرت مو ښایسته شي، نو ته بیا پوه شه چې اصلي سیاست مداره همدغه دی، که نه لاره به درڅخه ورکه وي او لالهانده به ګرځې.

دولسم صفت: یو سیاست مداره باید عاجزي خپل صفت وګرځوي، د کبر او غرور څخه به ځان ساتي، د اسلام په سیاسي نظام کې کبر او غرور د یو سیاست مدار ژوند تباه کوي، چې ژوند دې له لاسه ورکړ نو دا خو طبیعي ده چې ته بیا مړ یې، په همدې اساس باید چې تل عاجزه واوسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او آخره خبره دا چې: د هر فکر والا سیاست مدار تر شا یو شعار وي، د چا د کمونستانو په څېر د کور، کالي او ډوډۍ شعار و، چې کور يې ګور، کالي يې کفن او ډوډۍ د غمونو خوراک او ددغه مفکورې او قوت پاشل شول، او چا د دیموکراسۍ، آزادۍ، بشر پالنې، نارې وهلې او د اسلامیت نه، بلکې انسانیت، وطنیت او قومیت شعارونه يې په خوله جاري و او د انتخاباتو ډنډورې يې وهلې چې ددې هر څه سره يې د زور ټغر ورټول شو خو اوس دادی همدا شعارونه په لړ بدلون په نویو نومونو د زړو مامورینو په ځای د دیموکراسۍ نوي مامورين مخ ته وړي، چې د دوی ټغر به هم الله ﷻ زر ورټول کړي.

مجاهده وروره! د اسلام په سیاسي نظام کې د مسلمانانو شعار د خلکو لپاره د دنیاوي او اخروي کامیابیو او خیر خواهیو غوښتل دي، چې د همدې شعار په اساس هر اړخیزه مبارزه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتیژي

تاسې پوهېږئ چې ډېرى خلک په دې فکر روزل شوي چې موږ د اسلام سیاسي نظام د قتل، قتال او جهاد کولو پرته راولو، داسې تصور کوي چې د اسلام د سیاسي نظام د راتللو نورې لارې هم شته، دا فکر او ذهنیت چې له سیکولریزم څخه سرچینه اخلي په اسلامي امت کې ډېرو زیاتو خلکو خپل کړى او د دې ذهنیت خپرولو ته په ډېره لوړه کچه کار روان دى.

په دې اړه مجلسونه، سمینارونه، کتابونه، تنظیمونه، حزبونه، ټولنې، ګوندونه او په مختلفو شکلونو ډول ډول فعالیتونه د همدې ذهنیت د خپرولو لپاره لاس په کار دي او ددې ذهنیت خپرول په ډېر آزاد شکل په ټوله نړۍ کې په ښه قوي امکاناتو سره دوام لري.

مخکې موږ یادونه وکړه چې سیکولریزم تاته نه راځي چې درته ووایي اسلام له تا په زوره اخلم او په زوره دې بې لارې کوم او د اسلام په ځاى به سیکولریزم منې، نه! بلکې د اسلام په جامه او نامه یې ډېر خلک خطا کړي او د مسلمانانو په نومونو یې ډېر بې شمېره خلک د حقیقي اسلامي نظام مقابلې ته ودرولي دي. دوى په ډېر چل او دوکه په سیاسي او ډیپلوماتیکه توګه په ټولنه کې خپل کفر او فکر خپروي نو دې عنوان کې ډېره مهمه موضوع پرته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيکولريزم نظر همدادی چې اسلامي نظام حاکم کړه، خو د جګړې له لارې به دا کار نه کوي بس لګيا اوسه لکه اخوانيان، تحريريان او نور مداريان چې چاپېره دي، دغسې اويا، اتيا کاله د اسلام په نوم مبارزې په لړ کې د همدې ديموکراسۍ او سيکولريزم د تطبيق لپاره چاپېره اوسه.

سيکولريزم له اسلامي امت څخه د اسلام په نامه همدغسې د سيکولريزم په رنګ رنګ شوی امريکايي اسلام غواړي.

نو د دې فکر سره مبارزه ضرور ده چې موږ د قتال په ستراتېژۍ بحث کوو، ددې خپلې پياوړې ستراتېژۍ څخه د سيکولر مدارايانو د روزل شويو خلکو څخه لله الحمد په عقلي، نقلي او منطقي دلايلو دفاع هم کولای شو.

د اسلام سياسي نظام د تطبيق او ساختار (جوړښت) کې دا ستراتيژي مطرح کوو چې د اسلام د سياسي نظام په تطبيق او جوړښت کې د قتال ستراتيژي څنګه مطرح، د تطبيق ځايونه يې کوم او لاس ته راوړنې يې څه دي؟

ورونو!

دا بحث ځکه ډېر مهم دی چې ډېر تنظيمونه دي او د اسلام په نوم کار کوي خو داعيه يې داده چې اسلام بايد د مظاهرو، کنفرانسونو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاریونونو، پارلماني هڅو، مجلو، کتابونو... او غونډو له لارې حاکم شي، وايي دا کار په سوله آمیز شکل کوو، جنګ یا تشدد نه غواړو، جنګ د حل لاره نه ده! خو تاسې پوه شئ چې همدا د سیکولریزم فکر او هدف دی، همدې لپاره ځان ستړی کوي او دومره زیات مصارف ځکه کوي چې له مسلمانانو څخه د قتال روحیه واخلي.

تاسې پوهه یاست چې الله جل جلاله د موسی علیه السلام قوم امتحان کړ او ورته یې امر وکړ چې یوه غوا ذبحه کړئ، لومړی خو دې قوم هغه... دغه... وکړل، الله جل جلاله د موسی علیه السلام قوم په دې امتحان کې واچاوه: موسی علیه السلام ورته وايي: **قال تعالی: وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَٰهِلِينَ﴿سُورَةُ البَقَرَة. 67﴾**

ژباړه: او هغه پېښه در یاده کړه چې کله موسی خپل قوم ته وویل: الله تاسي ته د یوې غوا د حلالولو امر کوي. هغو وویل: آیا ته زموږ سره ټوکې کوې. موسی وویل: زه له دېنه الله ته پناه ور وړم چې د جاهلانو د ډلې څخه اوسم.

اما د رسول الله صلی الله علیه وسلم امت الله رب العالمین د جهاد کولو په امتحان سره آزمایي. د قتال موضوع دا ډېره مهمه موضوع ده، ډېر خلک په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان کې ناکامه شول، ډېر خلک ددې امتحان په پرچو کې په دې خاطر چې د نورو شاګردانو په منځ کې کم رانشي او خپل ممتحن ته تېر ورکړي،فقط پارچه په ګډو، وډو ډکوي او هغه اصلي جواب نه کوي.

دا هغه امتحان دی چې جواب يې په عمل سره معلومیږي، موسی عليه السلام قوم ته الله رب العالمین امر کوي هغوی وايي موږ يې منو خو داسې يې نه پرېږدي، ورته وايي عملي يې کړئ.

همداسې رسول الله ﷺ امت څخه يې هم د قتال امتحان عملي غوښتی دی، دا داسې ستراتيژي ده چې په دې کې د ايمانونو وزن مالومیږي.

وروڼو:

په دنيا کې هېڅ داسې فکري قدرت او عقيدوي مکتب نشته چې پرته له نظامي ملاتړ څخه ژوندی پاتې شي.

ددې ټولو فکري مکاتبو د دوام لپاره تر شا د يو نظامي قوت شتون ضرور دی همداسې د اسلامي نظام بقا د همدې قتال او جهاد د ستراتېژی په تطبيق کې ده.

له تا چې همدا د ملا تیر، ژوند او وینه چې هغه د قتال ستراتيژي او نظامي ځواک دی چې دا فکر درڅخه سیکولریزم واخست نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت نشته چې تاسره مقابله وکړي، نظامي فکر یې چې درځخه واخست نو ته خپله په سیاسي میدان کې د هغې د لاس آله یې که هر څومره د اسلام د سیاسي نظام چېغې او نارې ووهي فایده نکوي.
ګوره سیکولریزم په څومره هنر د اسلام د سیاسي نظام دا ستراتیژي ترخپل هدف لاندې نیولې او څومره په میلیونونو مسلمانان یې د اسلام مقابلې ته تیارکړي دي.
باید خلکو ته دا انګېزه ورکړو چې د اسلام د سیاسي نظام تطبیق پرته د قتال له ستراتیژي څخه کېدای نشي، په هر فکري او عقیدوي مکتب او تګلاره کې قتال ددې لپاره کیږي چې ددې فکر او عقیدې تیوري، انګېزه، اصول، اساسات او پایې رنګې نشي او دا همداسې قوي ولاړې او استواره پاتې شي.
د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتیژي هدف هم همدغه دی چې د اسلام د سیاسي نظام ارکان استواره پاتې شي، د اسلام ارکان په همدې ستراتېژۍ قایم او استوار ساتل کیږي دا زموږ لمړنی او وروستنی هدف دی.
که له تا څوک وپوښتي چې تر څو به جنګیږې؟ نو جواب به مو همدا وي د اسلام په سیاسي نظام کې له پېل تر پایه داسې وخت نه راځي چې قتال ختم شي، ځکه د اسلام د سیاسي نظام ژوند او حیات همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستراتېژۍ پورې تړلی دی، همدې د قتال ستراتېژۍ د اسلام سیاسي نظام ته ژوند ورکړی او ترهغې به دا ستراتیژي دوامدراه جاري ساتو چې د اسلام ارکان قایم او دایم پاتي شي، که موږ بری مومو او که ماتې راځي، که ملکونه نیسو او که یې له لاسه ورکوو خو دا فکر او منهج له لاسه نه ورکوو.

دا یو قایم او ثابت منهج دی، ددې په اهدافو ځان پوهول غواړي که په دې پوهه شو نو هم به په ښه شکل باطلې فرقې وپېژنو هم به خپل اهداف او د دښمن هدفونه راته معلوم شي او هم به په دې اړه هر چاته مدلل ځواب وویلای شو.

عجیبه نه ده، د نړۍ هر سیاسي نظام تر شاه د قتال ستراتیژي شتون لري نو د اسلام سیاسي نظام یې ولې ونلري؟

د نړې هر سیاسي نظام تر شا دومره قوي نظامي ستراتیژي لري چې وسلې یې د اتم بم او هستوي کروزونو څخه هم په پرمختګ کې دي او غځېږي، اما بیا راځي وایي: د اسلام سیاسي نظام حاکم کړئ، خو د قتال د ستراتېژۍ نوم به نه اخلئ، بس د مظاهرو او نورو ډیالوګونو له لارې هڅې کوئ .

ای ربه دا مسلمانان ته متوجه کړه، دوی د غفلت له دې درانده خوبه ته په خپل فضل او کرم سره رابیداره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ګورئ چې طالبانو ته یو څه خاوره واک کې ورکول شوه، نو له هر څه یې مخ واړاوه نو که یې دا کشران په دې پوهه شي چې دوی د سیکولریزم جال کې نښتي دي، نو امېد دی چې زموږ له مخالفته لاس واخلي.

ګوره د باغیانو سره هم جګړه په همدې خاطر کوو چې دوی د اسلام اصول او ارکان ماتوي ابوبکر صدیق رضي الله عنه هغه خلکو سره جنګ وکړ او مرتد یې ونومول چې د زکات څخه یې انکار کړی و، دا ځکه چې هغوی د اسلام ارکان مات کړي و، د اسلام له اصولو یې سرغړونه کړې وه. نو زموږ دا عمده هدف دی که په دې لاره کې که راباندې هر څه کېږي موږ په هېڅ صورت خپل هدف ته د رسېدو لپاره ان شاءالله له دې ستراتېژۍ لاس نه اخلو.

د قتال ستراتیژي ته د اسلام په سیاسي نظام کې څه وخت د تطبیق اجازه کېږي او یا کوم اهداف د دې ستراتېژۍ په تطبیق کې پام کې نیول کېږي؟

د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال ستراتیژي د شپږو اهدافو لپاره تطبیقېږي

❖ **اول هدف:** کفارو او مشرکینو سره د مبارزې او مقابلې لپاره د قتال ستراتیژي تطبیق کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالی: ﴿فَقَاتِلُواْ أَئِمَّةَ الْكُفْرِ : ژباړه : نو د کفر د علمبردارانو سره وجنګیږئ وقال تعالی: وَقَاتِلُواْ الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة: 36)

ژباړه : مشرکینو سره پوره جګړه وکړئ لکه څنګه چې تاسو سره پوره جګړه کوي او پوه شئ چې الله رب العالمین د متقیانو سره دی.

یعنې ترهغې چې کفار او مشرکین شته او په هره برخه کې د اسلام ضد فعالیت کوي نو مونږ ته اسلام د دوی سره په قتال امر کوي، دا هغه پراخه هدف دی چې د قتال په تطبیق کې ترلاسه کیږي.

د اسلام په سیاسي نظام کې د مشرکینو سره مقابله یو اصل دی موږ او تاسې د سولې په ستراتیژۍ خبره کړې وه چې هغه اصل نه دی خو د قتال ستراتیژي دا یو اصل دی او تر قیامته به ورته دوام ورکوې باذن الله تعالی.

دا یو ثابت اصل او اساس دی چې د ځمکې په نیولو او لاس ته راوړلو دا هدف تغییر نه خوري لکه د هغو په څېر چې د افغانستان ګدۍ ورکول شوه نو دا هدف او اصل یې شاته ګوزار کړ، علني یې د قتال څخه انکار او توبه وکړه او اوس لګیا دي کفارو ته د امن ضمانتونه ورکوي. څوک چې دا اصل په مذاکراتو، دیپلوماتیکو اړیکو، په دوستۍ او سفارتي تعلقاتو یې بدلوي نو په دې پوهه شه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکولریزم همدا غواړي او دا خلک يې په دام کې نښتي او دا هم د همغوی په حکم کې شامل دي.

هر څوک چې د قتال د ستراتېژۍ مخالفت کوي نو دا د سیکولریزم مریدان دي او همدوی سره قتال په کار دی، دا خلک که په ځان هر نوم ږدي، نوم د دوی اصلیت او ماهیت نشي بدلولای.

❖ **دویم هدف:** د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ دویم هدف دادی څوک چې د مجاهدینو داخلي نظام خرابوي د دوی سره د مبارزې لپاره هم اسلام په قتال امر کړی دی، منافقینو او مخربینو سره هم د قتال امر دی تر دې چې له خپلو کړنو لاس واخلي او اسلام ته راستانه شي.

قال الله تعالی: ﴿لَئِن لَّمْ يَنتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلاً ۝ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلاً﴾

ژباړه: که منافقان او هغه خلک چې په زړونو کې يې فساد دی او هغه کسان چې په مدینه کې د احساس پارونکو افواهاتو خپرونکي دي، له خپلو حرکتونو څخه لاس وانخلي، نو موږ دغوی په خلاف د مبارزې لپاره تا راپاڅوو، بیا به هغوی په دې ښار کې په ډېر مشکله توګه ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځنګ کې واوسیدای شي،دوی لعنت کړل شوي او هر ځای چې وموندل شي نیول کیږي به او ډېرو بدو وژلو سره وژلی کیږي به.

یعنې تر هغې چې د اسلام له مخالفت څخه یې لاس نه وي اخستی او له داخل څخه د نظام بېخ کندي کوي تر هغې به ورسره مبارزه او مقابله روانه وي.

❖ **دریم هدف:** د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال په ستراتېژۍ امر کوي د هغه قوم سره چې تاسره یې عهد کړی او عهد یې مات کړی، کله یې چې عهد مات کړ نو بیا د قتال ستراتیژي عملي کړه.

قال الله تعالی: ﴿أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓاْ أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّواْ بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾ [التوبة:13]

ژباړه : آیا تاسې ولې له داسې خلکو سره ونه جنګیږئ چې خپل تړونونه ماتوي او له وطن څخه یې د پیغمبر د ویستلو قصد کړی ؤ او همغوی لومړی په تېرې لاس پورې کونکي وو؟ آیا تاسې له هغو خلکو څخه وېرېږئ؟ الله ددې خه حقدار دی چې ورڅخه ووېرېږئ، که تاسې مؤمنان یاست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نه چې هغوی درسره عهد مات کړي، تړون درته میده میده کړي خو ته فقط غندنې کوې او بېرته د تړون د پاتې کېدو زارۍ کوې. تړون چې یو ځل مات شو نو هغه ماهیت یې ختم شو، چې مات شو نو بیا زارۍ نه دي په کار، په دې اړه اسلام هر څه واضح کړي او مورډ یې په مختلفو شکلونو وضاحت کړی، د همدې هدف د تعقیب لپاره کوم قوم چې عهد مات کړي نو د قتال ستراتیژي عملي کول ورسره لازم او ضروري ده.

❖ **څلورم هدف:** د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ د تعقیب ځای د باغیانو په شمول داخلي دښمن سره جنګ دی، دا خلک که مسلمانان دي خو وژل کیږي به،تر هغې چې اسلام ته غاړه کیږدي، دوی سره د قتال د ستراتېژۍ د تطبیق اجازه هم اسلام ورکړې.

قال تعالى: ﴿ إِنَّمَا جَزَاء الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُواْ أَوْ يُصَلَّبُواْ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم مِّنْ خِلافٍ أَوْ يُنفَوْاْ مِنَ الأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [المائده:33]

ژباړه : کوم خلک چې له الله او د هغه له پیغمبر سره جنګیږي او په ځمکه د دې لپاره منډې ترړې کوي چې فساد راولاړ کړي، نو د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سزا داده چې ووژل شي، یا په دار راوځړول شي، یا یې لاسونه او پښې رد وبدلې غوځې کړای شي یا له وطنه وشړل شي، دا ذلت او سپکاوی خو د هغوی لپاره په دنیا کې دی، او په آخرت کې د هغو لپاره له دې څخه هم لویه سزا ده .

❖ **پنځم هدف:** دا ډېر مهم هدف دی څوک چې تاسې سره د جنګ اعلان کوي باید ورسره جګړه وشي د جګړې جواب به په جګړې سره ورکوي.

قال تعالی: ﴿وَقَاتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلاَ تَعْتَدُواْ إِنَّ اللّهَ لاَ يُحِبِّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿البقرة:190﴾

ژباړه : او تاسې د الله په لاره کې د هغو کسانو سره وجنګیږئ چې ستاسې سره جنګیږي، خو تېری مه کوئ چې الله تېري کونکي نه خوښوي .

همدا شرعي سیاست او همدا د اسلام امر دی چې چا درسره د جګړې اعلان وکړ ته به هم اعلان د جګړې کوې چې هغه درسره د جګړې اعلان کوي ، هغه دې قتلوي او ته ورسره تېر 3000 کرته نقض شوی تړون راتازه کوې یا هغه دې وژني خو ته فقط غندنه کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسلمانان هر څومره قتل شي، ټوټه ټوټه شي، خو تر څو چې دښمن د سولې وړانديز ونه کړي تر هغې به ته ورسره جنګ نه بندوې يا جزيه ومني بيا به بنديږي.

د اسلام سياسي نظام داسې سپک نظام نه دی او نه د قتال ستراتيژي دومره سپکه ستراتيژي ده چې د بين الملل او بين الافغاني او نورو مذاکراتو په لړ کې دې ليلام شي، چې دې نظام ته څوک سترګې برګې کړي سترګې به ترې ويستل کيږي.

نن سبا د طالبانو په څېر وطني ډلو ټپلو کفار په مسلمانانو زړور کړي، هغوی ورته سخته وايي دوی ورته زارۍ کوي، هغوی يې وژني دوی ورته همغسې د مات شوي ترون ته د ژمن پاتې کېدو وړانديزونه کوي.

زموږ د ټول امت يوه خبره ده که په غربي افريقا کې مسلمانانو سره د جګړې اعلان کوي نو په خراسان کې به هم ورسره د مسلمانانو لخوا اعلان د جګړې وي.

دلته هم سيکولريزم د مسلمانانو مفکوره بدله کړې، مسلمانان يې ټوټه ټوټه کړي، په کربښو او هېوادونو يې ويشلي، د هر وطن معيارونه يې جلا کړي، د پاکستان په مسلمانانو چې څه تېرېږي د افغانستان مسلمانان يې خپل نه ګڼي که د شرقي ترکستان په مسلمانانو څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات تېرېږي، وژل کيږي، په ناموس يې تيرى کېږي خو د افغانستان مسلمانان يې د پوښتنې حق نه لري ځکه هغه د دوى د وطن نه دي او همداسې نور ګڼ مسائل د همدې سيکولريزم د فکري او جغرافيوي ويشنې شاته پراته دي، خو د اسلام په سياسي نظام کې بيا دا خبره بدله ده د ټولې اسلامي خاورې خبره يوه خبره او ټول امت يو امت دى.

شپږم هدف: د اسلام په سياسي نظام کې د قتال ستراتيژي د ظالم د لاس د نيولو او مظلوم سره د مرستې کولو لپاره تطبيقيږي.

قال تعالى: ﴿وَمَا لَكُمْ لاَ تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاء وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَـذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيراً﴾ ﴿النساء:75﴾

ژباړه : آخر څه دليل دى چې تاسې د الله په لاره کې د هغو بېوسو نارينه، ښځو او ماشومانو په خاطر نه جنګېږئ چې کمزوري کړاى شوي، تر فشار لاندې نيول شوي دي او فريادونه کوي وايي: اې زموږ ربه! موږ له دې وطنه چې اوسيدونکي يې ظالمان دي وباسه او له خپل لورې څخه زموږ کوم سرپرست او مرستندوى پيدا کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يو اصل دی چې د نړۍ په هر کنج کې مظلوم د ظالم د ظلم لاندې وي نو د قتال ستراتيژي به تطبيقيږي.

دا زموږ اصول دي او د همدې اهدافو لپاره به د قتال ستراتيژي موږ روانه ساتو که د نړۍ په هر کنج کې مسلمانان مظلوم واقع شي نو قتال ته به ادامه ورکوو مذاکرات نشته، داسې نه ده چې موږ دلته کفارو سره بنډارونه کوو او برما کې دي مسلمانان د همدې کفارو له لورې کباب کيږي، يا دې چين کې ايغور مسلمانان ذبحه کيږي.

نو ورونو! په همدې اهدافو سوچ په کار دی چې آيا دا ټول اهداف دې ترلاسه کړي که نه؟

چې دا يو هدف دې هم ترلاسه کړی نه دی، بيا نو قتال بندول نشته، بيا نو ملا کلکه وتړه ځکه يو هدف دې هم ترلاسه کړی نه دی، نو چې دا اهداف ترڅو ترلاسه شوي نه وي قتال به جاري وي.

زموږ او ستاسې داعيه خو داسې وړه دعوه نه ده چې د يو وطن تر کرښو محدوده وي، بلکې د مجاهدينو فکر ډېر پراخه دی، د دوی اساسات او اصليتونه معلوم دي، د مجاهدينو فکر او منهج کفارو پېژندلی ځکه يې نو دومره شديده دښمني را اخستې ده.

له تا که څوک پوښتې چې تر څو به ستاسې قتال روان وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا اهداف ورته ذکر کوه چې تر څو مو دا هدفونه ترلاسه کړي نه وي تر هغې به قتال جاري وي.

په دغه اهدافو کې څلور هدفونه د خارجي سیاست اړوند دي او دوه اهداف يې په داخلي سیاست پورې مربوط دي.

که څوک درخخه وپوښتي چې ستاسو بهرنی سیاست څه دی؟

نو ورته ویلي شې چې زما خارجي سیاست په دې څلورو اهدافو کې راټول دی.

- **کفاروو او مشرکینو سره مبارزه.**
- **عهد ماتونکو سره قتال.**
- **د جګړې اعلان کونکو سره قتال.**
- **د هر مظلوم دفاع او د ظالم سره قتال.**

دا زموږ بهرنی سیاست دی.

طالبان دې اوس د اسلام د سیاسي نظام په دې تله ځانونه وتلي، دوی دې خپل خارجي سیاست وارزوي، د دوی ټول خارجي سیاست د بین الملل په اصولو استواره دی نه د اسلام په اصولو، داخلي سیاست او هدف باغیانو او منافقینو سره قتال دی نور نو اصل جګړه او عمومي اهداف خو بهرني سیاست او بهرني دښمن سره دی.

تا چې بهرني سیاست کې (بهرنی دښمن سره) قتال بند کړ، نو بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې څه شول؟ داسې ذليله کړنه خو په جمهوريت کې هم نشته، د دوی خارجي سياست ټول له همداسې بې ننګيو څخه ډک دی، افسوس چې بيا ځانته فاتحين او مجاهدين هم وايي، اوس هم دلته امريکايي طيارې په داسې حال کې ګرځي چې يو طرف طالب ته ډالر ورکوي او بل طرف ډرونونه يې د مسلمانانو په سرونو چکرې وهي چې دا هر څه يې ورسره په تړون کې منلي، هماغه آمريکايي طيارو کې طالب ته ډالر راروان دي او همدا آمريکايي ډرون بيا خلافت مجاهدينو پسې ګرځي دا د طالب اسلاميت او افغانيت دی، پاکستان خو يې هسې هم دوی د يو بار مصرف په څېر استعمالوي. خارجي سياست يې نه هغه د کفري وطنيت په اصولو برابر دی او نه د اسلام د سياسي نظام په معيارونو، هسې د ذلت او بې ننګۍ شپې دي چې تېروي يې.

د دې ظالمانو کړنو د سيرت څخه يوه پيښه دلته رايادوه کړه، رسول الله ﷺ د بدر د غزا له پيل نه راديخوا د ټولو کفارو سره جنګ ته ننوت هغه که قريش و، که نور مشرک قبايل و، که يهود و، ټولو سره جګړې ته ننوتی، دوی خو ټول کفر سره په سوله کې ژوند تېروي، که له دوی پوښتنه وشي چې د اساس نه تر حال پورې آيا د ټولو کفارو سره د قتال ميدان ته داخل شوي يئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

آيا ټولو کفارو سره مو دښمني کړې ده که د يو کافر څخه دې مرستې اخيستې او بل کافر سره دې نيابتي جګړه کړې ده؟

ستا خو په هغه اساسنامه کې هم دا نښته دی چې د بين الملل تقسيم شوې ځمکې نه يو لوېشت هم بل طرف مخ واړوې، يا له دې کرښو وراخوا د مسلمانانو پوښتنه وکړې، بلکې له دې کرښې وراخوا د ټولو مسلمانانو له ټولو قاتلانو سره مو دوستي ده .

د بدر له غزوې وروسته چې په کفارو باندې کوم رعب راغی، نو دې نتيجې ته ورسېدل چې مجاهدين خو يو طاقت او قوت شول، شام ته تجارتي لار يې هم په مدينه وه هغه هم بنده شوه، مشرکين د سختې وېرې او رعب ښکار شول چې اوس به څه کيږي؟ مشوره يې وکړه چې راځئ جنګ کې مو هسې هم ماته وخوړه له يو بل بديل لارې څخه کار واخلو.

نو سوچ يې وکړ چې بيخي په مدينه لاړ نشي او مکه له بلې لارې شام سره وصل کړي د عراق په شمال کې يوه لاره وه چې له مکې شام ته تللې وه، رسول الله ﷺ دا نقطه پيدا او درک کړې وه، زيد بن حارث يې له ملګرو سره ولېږه ورته يې ووېل چې په دې بله لاره مشرکين ځي، ورشه او کاروان ته يې کمين ورکړه چې په يو کنج کې هم آرام ونه مومي او نه هم کومه لاره پيدا کړي، هر طرف يې کفارو ته لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچوه، په دې خاطر چې د اسلام زور ورته وښايي، مشرکين يې وارخطا کړل چې دوی ته خو هېڅ بديل لاره پاتې نه شوه نو مشرکينو وويل چې اوس خو پرېکنده جګړه په کار ده.

د اسلام ابتداء وه خو رسول الله ﷺ د اسلام يوه دبدبه او عظمت قائم کړ، نو دا اسلامي نظام داسې سپک نظام نه دی، دا ډېر درووند نظام دی، په دې ځان ځارول، له دې دفاع کول، په دې لاره کې سستي، غم نه کول او ورځ تر بلې قوي کېدل، همت، خدمت او د دې نظام اصلي اهدافو باندې ناخبره خلک پوهول دي چې هسې نه بيا د ميليونونو مسلمانانو وينه د اسلام په نوم د اسلام په مقابل کې تويه شي، دا او ډېر نور مسؤليتونه موږ او تاسې ته راترغاړې دي.

نو موږ ته په دې برخه کې ډېر ستر کار او مسؤليت متوجه دی چې د اسلام د سياسي نظام په اهدافو، حقيقت او ستراتېژيو باندې ځان او مسلمانان پوهه کړو، اوس خو تاسې ګورئ چې د ميليونونو خلکو وينه د اسلام په نامه تويېږي خو لګيا دي د اسلام په نوم ځينې يې د اسلام د حقيقي نظام سره په جګړه اخته دي او د ځينو نورو يې سيکولريزم مستقيماً نورې ګټې اخلي، نو ددې خلکو پوهاوی له هر څه زيات اړين دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خلکو هغه اصل هېر کړی خو موږ او تاسې به مبارزه کوو د سیکولریزم اهداف به راښکاره کوو، هغه مفاهیم او اهداف چې د اسلام د سیاسي نظام په اړه دي او سیکولریزم د خلکو د ذهنونو څخه ویستلي دي هغه به بېرته ورته ذهنونو کې وراچوو، تاسې پوهېږئ د صحابه و نسلونو ولې جهاد سره دومره مینه لرله او رسول الله ﷺ به ورته ویل چې زما د امت سیاحت جهاد دی، تل غشي ویشتل او تربیت وکړئ ځکه چې هغوی ورته کار کاوه اهمیت یې ورته معلوم و، نو موږ ته هم په کار دی چې دې فکر ته صادقانه کار وکړو، ښځه او نر باید د سیکولریزم د فکر د محوه کولو او د اسلام د سیاسي نظام د اساسي افکارو او اهدافو څخه د خلکو د خبرولو لپاره نه ستړي کېدونکي کارونه وکړي.

کله چې دا فکر پوخ شي نو که د یوې خور خاوند شهید شي زامن په دې فکر روزي ، دا فکر نه ورکیږي او دې منهج څخه به نسل نسل قربانیږي.

ورونو! تاسې به په نظامي برخه کې ډېر اصطلاحات اورېدلي وي لکه ډېر خلک دا خبره کوي چې زموږ جګړه مشروع جګړه ده، ځینې خلک وایي زموږ جګړه عادلانه جګړه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ورونو ددې ادعا به هر څوک کوي چې زموږ جګړه مشروع جګړه ده، څوک به د وطن د واک اخیستو لپاره او څوک به د وطن څخه د دفاع په خاطر خپله جګړه مشروع جګړه ګڼي او څوک به د نورو اهدافو لپاره خپلې جګړې ته د مشروع جګړې نوم ورکوي خو داسې نه ده، بلکې مشروع جګړه فقط د **اعلاء كلمة الله** لپاره کیږي، کومه جګړه چې د الله د کلمې د لوړاوي لپاره کیږي همغه مشروع جګړه ده او بس، له دې غیر نورې ټولې جګړې د جاهلیت جګړې دي، چې هغه د وطن او قوم لپاره کیږي.

د مشروع جګړې اهداف پورته ذکر شوي شپږ هدفونه دي چې همدغه اهدافو ته د رسېدو لپاره یوه جګړه مشروعیت مومي، له دې پرته نورې ټولې جګړې که په هر نوم وي د جاهلیت او وحشت څخه ډکې جګړې دي، چې هر څوک یې هر چېرته په هر نوم کوي.

عن أبي موسى الأشعري قال: «سُئِلَ رَسُولُ الله ﷺ عَنْ الرَّجُلِ: يُقَاتِلُ شَجَاعَةً، وَيُقَاتِلُ حَمِيَّةً، وَيُقَاتِلُ رِيَاءً، أَيُّ ذَلِكَ فِي سَبِيلِ الله؟ فَقَالَ رَسُولُ الله صلى الله عليه وسلم: مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ الله هِيَ الْعُلْيَا، فَهُوَ فِي سَبِيلِ الله».﴿صحيح - متفق عليه﴾

ژباړه : ابو موسى اشعري فرمايي له رسول الله ﷺ څخه د یو کس باره کې وپوښتل شو چې د بهادرۍ له وجې جنګیږي، یا د غیرت له

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجې جنګیږي (وطنیت، قومیت، لسانیت) او یا د ریا کارۍ (ځان ښودنې) له وجې جنګیږي، کوم یو له دوی څخه د الله ﷻ په لاره کې دی؟ رسول الله ﷺ وفرمایل: څوک چې د الله عزوجل د کلیمې د لوړاوي لپاره وجنګېد دغه کس د الله په لاره کې دی.

هغه جګړه مشروعه ده چې د کلمې د لوړاوي لپاره وي او د همدې لپاره امر شوی، د کلمې د لوړاوي مانا په همغه شپږو هدفونو کې پرته ده چې د اسلام د ارکانو ساتنه او پالنه ده او دا په همغه شپږو هدفونو کې راټولیږي.

ددغه شپږو هدفونو د تعقیب لپاره چې دې وینه تویه کړه نو تاته اجر حاصلیږي، له دې غیر په هره جګړه کې هر زخم، وژنې او ستړیاوې عبث دي.

یوه بله اصطلاح د عادلانه او غیر عادلانه جګړې هم کاریږي.

په کوم کس چې ظلم شوی هغه راپاڅیږي له ځانه دفاع کوي نو دا عادلانه جګړه او چې څوک ظلم کوي دا غیر عادلانه جګړه شمېرل کیږي، نو د اسلام په سیاسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ تطبیق د همدې هدف لپاره هم دی چې د مظلوم دفاع وشي نو دا جګړه عادلانه جګړه ده او په نورو اهدافو سره یې مشروعیت هم حاصلیږي دا د اسلام په سیاسي نظام کې یو اصل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که يو غلامه اداره اوس دا ادعا وکړي چې زما جګړه عادلانه جګړه ده، نو ته ترې پوښتنه وکړه ستا جګړه په څه عادلانه ده؟

تا د کوم مظلوم مرسته کړې، ته خو ظالم يې نه يوازې دا چې په افغانستان کې دې خپله وحشت شروع کړی، بلکې د نړۍ د نورو مظلومانو په سر دې د ظالمو کفارو سره معامله وکړه.

سيکولريزم هم خپله جګړه عادلانه، د بشر د ساتنې او حقوقو په نامه او پلمه مشروع بولي او د اسلام د اساسي اهدافو په منظور پيل شوی جهاد ته د تروريزم (ترهګرۍ) نوم ورکوي.

دا مسئله بايد تشريح شي چې د اسلام په سياسي نظام کې د قتال د ستراتېژۍ په چوکاټ کې جګړه عادلانه جګړه ده چې ټاکلي اهدافو لپاره ترسره کيږي او په هغې کې دا هر څه شته، هم د مظلوم د حقوقو د دفاع لپاره ده او هم نور ګڼ اهداف لري.

د قتال په ستراتيژۍ کې ډېر اصطلاحات ذکر کيږي لکه ترکيبي جګړه، چريکي جګړه، الکترونيکي جګړه، دوه جبهه يي جګړه، فکري جګړه، رواني جګړه، سياسي جګړه، مجازي جګړه، نيابتي جګړه او نور ګڼ اصطلاحات کاريږي، نو چې ددې ټولو په مفهوم او اهدافو بايد موږ پوهه شو.

تاسې پوهېږئ چې سيکولريزم همدا خبره ډېره کوي چې تروريستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابتي جګړه مخ ته وړي، نو زه او ته باید پوه شو، په همدې بحث کوو، څکه زما او ستا نظم او نظام به ډېر پراخیږي، موږ باید د جګړې ټول ډولونه وپېژنو، د دښمن تشخیص وکړو چې موږ سره کوم دښمن کومه جګړه پر مخ وړي؟ څوک یې فکري جګړه کوي؟ څوک یې په محدوده، څوک یې په رواني، مجازي، دوه جبهه یې، زمینې، نیابتي، سیاسي او نورو جګړو بوخت دی نو په دې زما او ستا پوهېدل ډېر اړین دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابتي جګړه کومې جګړې ته وایي؟

د نیابتي جګړې مانا واسطه یې جګړه یا وکالتي جګړه ده، یو څوک د بل چا په وکالت جګړه کوي، اصلي دښمن شاته وي دریم کس په تسلیحاتي، تبلیغاتي او نورو برخو کې اکمالوي او تاسره یې جنګوي، ددغه دریمګړي جګړې ته نیابتي جګړه وایي.

د طالبانو ډله هم په نیابتي جګړه بوخته ده، د امریکا، روس، ایران، پاکستان او د نورو په نمایندګۍ مجاهدینو سره په جګړه اخته دي، هغوی یې په هره برخه کې اکمالوي نو د دښمن پېژندنه او د جګړو پېژندنه اړینه ده.

د نیابتي جګړې دښمن به خپل اهداف هم لري، خو اصلي او عمومي هدف یې د کفارو د ګټو ساتنه او د همغوی په نیابت د مجاهدینو سره جګړه ده،د دوی اهداف به هم په دې جګړه کې وي لکه د چوکۍ او واک ترلاسه کول، پیسې او سهولتونه درلودل،او ځینې نور... خو اساسي اهداف یې د بادارانو اوامر تطبیقول او د هغوی هر اړخیزې ګټې ساتل دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهدينو په مقابل کې چې اوس نقدې مرستې راځي، امريکا ورته دومره اسلحې او تجهيزات ورکړل،نور په نړيواله سطحه يې د رسميت پېژندنې او نورو مسائلو په اړه کمپاين کوي، په سياست کې

همدا مانا لري چې دوی د کفارو نيابتي مليشې دي.

يعنې د دوی بهرني سياست کې ټوله نيابتي پاليسي او جګړې مخته وړل دي او داخل کې به خپل اهداف ولري او هغه هدفونه هم د کفر پالنې په پار دي، لکه د وطنيت او قوميت ګټې او شعارونه د چوکۍ ساتل، د عقيدې اړوند شرک، قبر پرستي، رافضيت او نور مسائل...

په دنيا کې امريکا او روس سره خپلو کې نيابتي جګړې کوي، ويتنام کې هم روس او امريکا نيابتي جګړه وکړه، همدا راز په اوکراين کې هم نيابتي جګړه کې ښکېل دي، د اوکراينيانو او د قطر نه سرچينه اخيستونکو مسلمانانو(!) کې هم توپير نشته، دواړه بهر کې د امريکا پاليسي مخ ته وړي او داخل کې به خپلې نورې وطني ګټې پالي، ايران او اسرائيل هم په نيابتي جګړه کې ښکېل دي، مستقيم ايران اسرائيل سره مخامخ کيږي نه، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته ورته حماس، حزب الله، جهاد اسلامي فلسطين او نورې ډلې تقويه کوي او اسرائيل هم بيا همداسې دی، مستقيم ايران سره ښکرونه نه ړموي بلکې د (مجاهدين خلق، جندالله) او په نورو نومونو يې د ايران په مقابل کې استعمالوي، عربستان هم ايران سره په يمن کې په نيابتي جګړه بوخت دی.

مجاهدينو ورونو! په دې اصطلاح بايد تاسې پوره سر خلاص کړئ که څوک د اسلامي دولت په مجاهدينو دا رد کوي نو ته ورته وايه د نيابتي جګړې په مانا لومړی ځان پوهه کړه، بيا د اسلامي دولت سره ته د يو چا د اسلحې، تبليغاتو او نور کمک ثابت کړه يا په بهرني او داخلي سياست کې يې د کفارو کوم هدف عملي کړی؟

په مقابل کې ټول طاغوتي او کافر دښمنان يې وګوره چې له کومو ځايونو تمويليږي، چاته علني او مخفي ډالرې راځي.

ورونو د حق او د باطل ترمنځ به په هر ډګر کې مبارزه جاري وي، څوک چې ځانته د حق پلوی وايي او دا فکر ولري چې موږ بايد دښمن ونه لرو نو دا د عقل خلاف خبره ده، بلکې د حق مقابل کې به حامخا باطل ودريږي او د حق ډلې د لمنځه وړلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره به لاس په کار کيږي، په دنيا کې چې دا کومې جګړې روانې دي، دا ددې لپاره نه دي چې ټول انسانيت دې ختم شي او يا مقابل لورى په فزيکي توګه محوه کړي، بلکه هدف يې دادى چې کومه دعوه لري له هغې يې تېر او د حق له مسيره يې منحرف کړي، دا تاسې عملي ولېدل کله چې يو څوک د حق له مسيره په عمل کې کاږه شول ولو که په خوله د حق نارې وهي خو بيا ورسره کفار نور کار نه لري، بيا ورسره نه يوازې دا چې جګړه نه کوي بلکې مرستې هم ورسره کوي، د ډالرو په کڅوړو يې هم نازوي، ورسره مجلسونه او تړونونه هم کوي، هر ورځ د نړۍ نه ورته کفار هم راروان وي او په هره برخه کې يې اکمالوي او لاس نيوى يې هم کوي او د دوى خپل هيئتونه خو بهر کې د کفارو سوال او ځواب نه هېڅ نه فارغيږي يوه ډله ځي او بله راځي.

نو دا خبره مو ځکه وکړه چې د حق لارويان به د کفارو دې مکر ته ډېر متوجه وي او په دې بايد مطمين اوسي چې د دښمن د دښمنۍ شدت چې تاسره څومره زيات وي نو همدومره ته د حق په مسير ولاړ يې، د دښمن له دښمنۍ به ډار نه محسوسوې بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن په مقابل کې به په هره برخه کې مقابله کوې ځکه ته یو معنوي ملاتړ او د الله ﷻ په مرسته عقیده او باور لرې، ستا یقین او ایمان همدا دی چې ته که هر څومره په وسایلو او امکاناتو مجهز دښمن ولرې که د حق په مسیر نیغ روان وې نو الله ﷻ به ستا مرسته کوي او دښمن به دې ددې هر څه سره درته مغلوب کړي.

دښمن چې کله په نظامي برخه کې مات شي نو په سیاسي برخه کې ماتې نه مني، درته رامخته کیږي یا په فکري برخه کې درته راوړاندې شي که چېرته په دې برخو کې (په فکري او سیاسي ډګر) ماتې وخوري نو بیا د زور له لارې کار اخلي او وحشت ته مخه کوي او د دښمن ظلمونه او وحشتونه به تل د مسلمانانو په خلاف جاري وي.

تاسې وګورئ کله چې د کمونیزم فکر او عقیده راپیدا شوه او غوښتل یې چې دا فکر خپور کړي نو د دوی لمړني مشر ستالین دا خبره وکړه چې ۷۵ سلنه ملت دې ختم شي خو ۲۵ سلنه نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې سوچه کمونيزم قبول کړي، ځکه يې نو شل ميليونه خلک قتل کړل بيا يې کمونيزم عام کړ.

کله يې چې خلکو ته په خپل فکر قناعت ورنکړای شو، نو بيا يې په قتل شروع وکړه، هر مکتب او نظريه خپلې نيمګړتياوې لري يوازی اسلام دين دی چې لله الحمد د هر چا غوښتنو او پوښتنو ته ځواب ويلی شي، په هره برخه کې په منطق او دليل خلکو ته قناعت ورکوي او که نورې باطلې فرقې چې په بحث کې پاتې راشي نو بيا وحشت او زور ته مخه کړي.

که چېرته کمونستان وايي چې د دوی فکر د عدالت څخه سرچينه اخلي نو مشر به يې شل ميليونه خلک نه وژل، همدا خبره د افغانستان کمونستانو خلق او پرچم هم کوله چې زموږ مشر ستالين دومره خلک ددې نظريې په سر وژلي موږ هم بايد افغانستان کې همداسې قتل عام وکړو چې دا نظريه په خلکو ومنو او همداسې يې وکړل خو کامياب نه شول، په زرګونو خلک يې په لمانځه او عباداتو ونيول او تري تم يې کړل، نور په بمبارونو او جنګونو کې خو يې رحم نه پېژانده، ښاروي او نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنده سر یې هم وژل لېکن په زور خپل هدف ته ونه رسېدل او کومه نتیجه یې لاسته ورنغله.

همداسې ایران کې که وګورو له شیعه و نه مخکې سني مذهب حاکم وو، خو د دولت عثمانیه(!) په وخت کې د مسلمانانو د غفلت له امله په ایران کې شیعه مذهب وده وکړه، ددې لپاره چې ورسره دلیل نه و چې په شیعه توب قناعت ورکړي، د خلکو پوښتنو ته یې ځواب نشو ویلای نو یو میلیون خلک یې قتل کړل او شیعه عقیدې ته یې رسمیت ورکړ.

نو ورونو تاسې ته دا مسائل ځکه بیانوو چې تاسې خپله مطالعه او علم زیات کړئ، ددغه ټولو باطلو ادیانو او فکري مکتبونو په تاریخونو ځانونه خبر کړئ چې دوی سره په هره برخه کې مبارزه وکړئ او جوابونه ورته ووایئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجازي جګړه

د مجازي جګړې اصطلاح ټول همدغه تبليغاتي جګړې پورې منحصر کېږي. لکه په انټرنټ او نورې مجازي نړۍ کې تبليغات روان دي، دښمن ټول تمرکز په همدې کوي چې د مسلمانانو د انګېزې او تفکر ځای او ځاله ورختمه کړي، په مختلفو قسمونو او پروګرامونو، دعوتونو، پروپاګنډو، خبرونو او نورو ډول ډول بحثونو، فلمونو سريالونو، ګېمونو او نورو مختلفو چلونو د اسلامي امت د ځوانانو فکرونه يې انحصار کړي او د دوی د اعصابو کنټرول يې په خپل لاس کې اخيستی.

نو مسلمانان هم بايد ددې جګړې لپاره آمادګي ولري همدغسې خپل فکر او عقيده له مختلفو مشروعو لارو د دښمن د متفکره دماغو تر داخله ورسوي او ددې ترځنګ خپل ځوان نسل د دښمن د دې مجازي جګړې له طلسم څخه را خلاص کړي.

دا داسې ساده جګړه نه ده، ډېر خلک دي چې نه يې قدرت او نه يې سياست استعمال کړی، نه يې نور امکانات او انرژي مصرف کړې خو د همدې مجازي جګړې له لارې يې خپل ځان لپاره ځواک او عسکر پيدا او په نظامي برخه کې يې استعمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی دی، دا زموږ او ستاسې لپاره ښه مثال دی، مسلمانان که ویښ او بیداره وي نو دوی سره حق دی او د حق دا ځانګړتیا ده چې د چا تر سترګو او غوږونو ورسیږي ډېر ژر یې قبلوي، نو د اسلامي خلافت مجاهدینو هم د همدې مجازي جګړې په مټ وکولای شو په امریکا او نورو غربي او کفري هېوادونو کې مجاهدین تیار او آماده یې کړي تر څو راپاڅېږي یا د اسلحې سره او یا په موټرو او چړو سره کفار ووژني، نو ځکه کفار د مسلمانانو له لوري ددې جګړې د اغېزو څخه سخت په ډار کې دي او دا ډار به تاسې له دې محسوسوئ چې دوی څومره په مجازي نړۍ کې زموږ هڅې ټکنۍ کوي او لګیا دي په همدې هڅه کې دي چې په مجازي جګړه کې خپل محاذونه زیات او غښتلې کړي او زموږ هغه بند او له منځه یوسي.

موږ او تاسې باید پوره آمادګي ولرو دا تبلیغاتي جګړه ده چې د مجازې نړۍ په مټ مخ ته ځي.

د دښمن یوه ستراتیژي په دې بنیاد ده چې څنګه د اسلامي خلافت مجاهدینو ته ماتې ورکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دوی دا خبره واضح کړې وه چې اسلامي خلافت ډېر پرمختګ او سترې لاسته راوړنې چې لري د دوی تبلیغاتي برخه قوي ده، دښمن خپله په همدې اعتراف هم کړی دی.

یعنې دښمن په دې قانع دی چې دوی ته د مجاهدینو تبلیغاتو زیان

اړولی، نو موږ ته هم په کار دی چې همداسې په غفلت کې ونه اوسو خپلو تبلیغاتو او دعوت ته زور ورکړو په دې برخه کې لله الحمد دښمن مرعوب دی، نو چې نور یې هم دا پلانونه ورخراب کړو.

هرچا چې له ځانه وروسته یوه صدقه جاریه پرېښې وي، نو د هغې عمده برخه به تبلیغاتي او دعوتي وي، یعنې ډېرو خلکو په دې برخه کې ډېر اساسي کارونه کړي چې که هغوی نشته هم د هغوی د خدمت اجر ورته رسیږي، سید قطب چې ډېر خدمت وکړ هغه په تبلیغاتو کې ماسټري درلوده، په دې برخه کې ډېر ماهر و، هغه ډېر کار د وخت د معارف په اصلاح کې وکړ، نتیجه یې داده چې تر اوسه یې فکر او انګېزه باقي ده او ډېر اصلاحات یې رامنځ ته کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې مونږ خبره کړې وه چې په جګړه کې ته د دښمن ټول عسکر نه شې وژلی، خو د دښمن د اکثره عساکرو مورال او روحيه وژلی شې، ښه سم دم، روغ جوړ، غټ پټ به وي خو د جګړې څخه به يې لاس نيولی وي چې دا کار تاسو د همدې تبليغاتو له لارې کولای شئ.

دښمن په فزيکي شکل ټول ته نشې محوه کولای خو په ډېرو کمو امکاناتو يې ته روحيه او د مقاومت ځواک وروژلی او د خپلې اغيزې لاندې يې نيولی شې.

د تبليغاتو، اعلام او دعوت څخه ډېرې سترې لاسته راوړنې مونږ لرلای شو او مونږ نيمه جګړه له همدې لارې ګټلای شو، ځکه په جګړه کې زمونږ او ستاسې لپاره اصلي جوهر روحيه ده، نو د تبليغاتو په مټ مونږ کولای شو چې هم خپلو مجاهدينو ته روحيه او مورال ورکړو او هم له دې لارې د دښمن روحيه وځپو.

مونږ په دې اړه ډېر بحثونه کړي هغې ته مراجعه وکړئ، دلته مو دې موضوع ته ځکه ربط ورکړ چې د جګړې په ډۀلونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه مجازي جګړه ده او د مجازي جګړې تر شا تبلیغات او اعلامي مواد وي.

نو په نظامي ستراتېژۍ کې موږ وایو چې د دښمن ټول ځواک په فزیکي لحاظ ځپل ستونزمن او ګران بیه دی، نو لازمه ده چې په مجازي جګړه کې د تبلیغاتو په مټ کار وکړو چې هم د خپلو مجاهدینو روحیه لوړه وساتو او هم د دښمن روحیه وځپو.

د دښمن مقاومت او شجاعت هم په دې لاره کې وځپو که دښمن لس کسه روحیه ولري نو درسره جنګیږي او که سل کسه وي خو چې د جګړې روحیه ونه لري هغه تښتي، نو په همدې اساس د نظامي ستراتېژۍ عمق او اساس همدا روحیه او ذهنیت دی.

موږ باید دخپلو مجاهدینو روحیه ښه قوي کړو که هر څومره کم یو او امکانات مو کمزوري وي خو چې د مجاهدینو روحیه مو لوړه وي نو موږ به د الله ﷻ په مرسته د دښمن ستر ستر پلانونه خاورې کړو، همدغسې د دښمن روحیه او ذهن به یې وځپو چې دا کار موږ د تبلیغاتو له لارې کولای شو.

تاسې که هرکله نظامي ستراتیژي جوړوله نو نیم قوت او نیم امکانات او بودیجه مو همدې ته ځانګړې کړئ چې په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړوند ساحو او سیمه کې څنګه د خپلو مجاهدینو روحیه پیاوړې او څنګه د دښمن روحیه وځپئ،د دښمن روحیه دې چې وځپله نو نیمه جګړه همدا ګټې او بیا په یو حرکت یې لوی لښکر ماتولی شئ، ان شاءالله.

تاسې په نیت کې سرچ کړئ وبه ګورئ چې امریکا په سلګونو میلیارده ډالر د مجاهدینو د روحیې د ځپلو لپاره په تبلیغاتو لګولي دي، په مده د څو کلونو کې یې دا مصرف کړی، د مالیې وزارت یې د تروریزم د ځپلو لپاره او بیا په خاص ډول یې د دوی په اصطلاح داعش ذکر کړی چې دومره په میلیاردونو ډالر یې د مجاهدینو د روحیې د ځپلو په پار او د اسلامي خلافت په خلاف په ډول ډول تبلیغاتو مصرف کړي، هر هېواد او هر تنظیم چې وګورې نو د اطلاعاتو په نوم یو وزارت او اداره لري دا وزارت د اطلاعاتو نه بلکې د تبلیغاتو وزارت وي.

خو نوم ځکه تبلیغات نه ورکوي چې دې اصطلاح ته د مسلمانانو توجو راونه ګرځي چې بیا به ورسره یو مخالف فکر او انګېزه پیدا شي، دوی نو د څه شي اطلاعات راټولوي، دوی اطلاعات نه بلکې تبلیغات پاشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

المان په لومړي نړیوال جنګ کې چې کله شکست وخوړ نو د خپل شکست په علتونو کې دا ذکر کوي چې موږ سره د نظامي ستراتېژۍ ترڅنګ تبلیغاتي ستراتیژي موجود نه وه، نو له تبلیغاتو څخه مو کار وانخیست که نه زموږ فوځ او تکنالوژي ښه قوي وه خو له ځانه ډېر کمزوري دښمن مات کړو، وجه دا وه چې د دښمن تبلیغاتي ستراتیژي پیاوړې وه او موږ نه درلوده، انګلستان خپله نیمه بودیجه په همدې لګوله چې د المان د فوځ روحیه ماته کړي او له تبلیغاتو یې کار واخیست.

د قتال ستراتیژي درې اړخونه لري

- **نظامي برخه:**
- **تبلیغاتي برخه:**
- **استخباراتي برخه:**

په نظامي برخه کې به نظامي وسایل اسباب، افراد او نور د نظامي جګړې اړوند لوازم ټول لیکۍ او د خپلې طرحې اړوند به ستراتیژي جوړوۍ.

همداسي نظامي ستراتېژۍ کې تبلیغات اساسي رکن دی، تبلیغات بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوه برخو وېشئ، يو د دښمن ضد تبليغات چې د هغوی د تبليغاتو رد او جواب وي او د هغوی د روحيې د ځپلو په هدف وي او بله برخه يې د خپلو مجاهدينو د روحيې د پیاوړتیا، د دوی د روزنې او تازه ساتلو په هدف وي.

د دښمن په ضد تبليغاتو کې به ستاسې هدف د دښمن روحيه او انګېزه، شجاعت او مقاومت ته فکر وي (دغه يادې برخې به يې نښه کوئ) تر څو د هغوی جګړه باطله ثابته کړئ، په دې يې قانع کړئ چې تاسې په ناحقه ياست او چې وژل کېږئ آخرت مو بربادېږي.

د خپلو مجاهدينو د پیاوړتیا په برخه کې د تبليغاتو له لارې تاسې کولای شئ د خپلو مجاهدينو روزنه وکړئ، د جهاد او قتال په فضايلو يې خبر کړئ، د اسلام د سياسي نظام په ارزښت او اهميت يې پوهه کړئ، د اطاعت او عبادت په اړه يې تشويق کړئ، له خبرونو او معلوماتو يې آګاه وساتئ،وخت په وخت يې احساسات او جذبات ژوندي وساتئ،د خپل حقانيت او د خپل منهج د رښتينولۍ په اړه يې وپوهوئ، د اخروي اجرونو او انعاماتو په اړه يې ترغيب کړئ او نورې ګڼې برخې شته چې د مجاهدينو مورال او روحيه لوړه او ژوندۍ ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تاسو یوازې په نظامي برخه کې خپل پلان او ستراتیژي مه جوړوئ، بلکې دوه نورې برخې هم په پام کې وساتئ، ځکه د نظامي ستراتېژۍ همدا درې ستنې دي **(تبلیغات، استخبارات او نظامي اقدام)** او ستا د نظامي جګړې چت په همدې ستنو ولاړ دی که یوه ستنه کمزورې وي نو ستا چت رالوېږي.

که په یوه سیمه کې کار کوې ددې هرې برخې لپاره باید ځانګړې بودیجه او ملګري ولرې، که په سیمه کې د خپلو تبلیغاتو نظام قوي کړې دا تاته جګړه آسانوي، د خلکو ذهن په خپل حقانیت خلاص کړې د اسلام د سیاسي نظام په ګټو يې وپوهوې که یو کلی یا یو قوم ستا په مخالفت کې ودرېږي او د تبلیغاتو په مټ يې ستا په حقانیت سر خلاص شو نو هغه بیا ستا په څنګ کې ودرېږي، همدا راز د استخباراتي معلوماتو ترلاسه کولو یعنې د دښمن تعداد، د دښمن قوت، د دښمن لارې او اطلاعات او نور اړوند معلومات د خپل هدف لاندې ونیسې او ددې برخې د پیاوړې ساتلو لپاره باید خپل افراد، بودیجه او اداره ولرې او دریمه خبره بیا نظامي اسباب، تکتیک او نور اقدامات دي.

دښمن د تبلیغاتو له لارې زموږ ټولنه هدف ګرځولې، څنګه زه او ته د دښمن تبلیغات بې اثره کولای شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن چې د خپلو تبلیغاتو په مټ زموږ ټولنه په خپل طلسم او کنټرول کې ساتلې، د اسلام د سیاسي نظام په ځای یې ورته سیکولر او دیموکراتیک نظامونه د اسلام په نوم ورپېژندلي او په نورو ډول ډول خرافاتو یې زموږ د ټولنې ذهنونه مصروف ساتلي چې باید د اسلامي نظام په اړه نور هېڅ فکر ونه کړي! نو دلته مونږ باندې فرض جوړېږي چې د خپلو تبلیغاتو ماشین قوي کړو د خپلې ټولنې فرد فرد ته د سیکولریزم اهداف او سیاسي جوړښت وروپېژنو، د اسلام د سیاسي حقیقي نظام په اساساتو او اهدافو یې وپوهوو، د دوی ذهنونه د دښمن له یرغل او اشغال څخه آزاد کړو.

دښمن چې کله په نظامي برخه کې شکست وخوري نو خپل شکست بیا د تبلیغاتو له لارې جبرانوي، تاسې به عملي شکل دا درواغجن ګورئ چې په کومه برخه کې شکست سره مخ شي نو بیا د تبلیغاتو له لارې خپل شکست توجیه کوي، په درواغ خپل ځان له شرم څخه خلاصوي او د خلکو غلطه ذهنیت سازي کوي.

مجاهدین باید د سیمې څخه رانیولې د نړۍ په سطحه یو سوچ او فکر وکړي چې اسلامي امت به له دې حالاتو او د سیکولریزم له فکري اشغاله څنګه را آزادوو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو په همدې اساس وایو چې د اعلام او دعوت د ادارې ورونه فکر ونه کړي چې موږ خو د نظامي جګړې څخه لرې پاتې یو او دا زموږ کار به هغومره اغېز ولري که نه؟ او یا نظامي ملګري دا فکر ونه کړي چې دوی خو نظامي سخت او له خطرونو ډک دروند کار کوي د دعوت او اعلام ملګري خو هسې چاپېره دي، نه! بلکې نظامي جګړه له دریو برخو جوړه ده چې مخکې مو ذکر کړه.

اعلامي او دعوتي برخه یو رکن او اصل د جګړې دی، دا برخه باید سسته نشي او نه هم همداسې په جمودي حال کې پاتې شي بلکې روزانه به ته سوچ، نوښتونه او پرمختګونه به کوې، د ټولنې نبض او د خپلو مجاهدینو حالات به ګورې لکه د یو ماهره ډاکټر ته به د ټولنې امراض معلومېږي او بیا به ورته همغسې معنوي او روحي دوایي ورکوې. مخکې مو خبره کړې وه چې دین او سیاست جدا نه دي، په دې تاسې قانع شوي یاستئ او د سیکولریزم دا مفکوره مو رد کړه چې دین او سیاست سره جدا بولي.

نو څنګه چې دین له سیاست څخه جدا نه دی دغسې سیاست له جګړې څخه جلا نه دی، څنګه چې جګړه له سیاست څخه جلا نه ده، داسې جګړه له تبلیغاتو څخه بېله نه ده بلکه دا ټول سره وصل او یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل لپاره لازم او ملزوم دي،تبلیغات د جګړې، جګړه د سیاست او سیاست د دین جز دی.

زموږ خبره په نظامي ستراتېژۍ روانه وه نو اوس راځو دې ته چې د نظامي ستراتېژۍ مانا څه ده؟

د نظامي ستراتېژۍ تعریف

د نظامي ستراتېژۍ مفهوم او مانا دا ده چې دا کوم امکانات ستاسې په لاس کې دي، دغه امکانات په مختلفو تکتیکونو په داسې شکل استعمال کړئ چې د تعیین شویو اهدافو ترلاسه کولو لپاره زمینه مساعده شي.

کله چې موږ نظامي ستراتیژي لیکو نو په درې سطحو یې لیکو:

- **په عمومي توګه د جګړې هدف او علت څه دی؟**
- **ورځني عملیاتو او یا خاص نظامي حرکاتو په سطح**
- **تکتیک او فنونو په سطح**

په دې اصطلاحاتو کې تاسې د جګړې په اصولو پوهېږئ، داسې نه ده چې جګړه بس دښمن سره مخامخ کېدل او ډزې کول دي، بلکې ددې جګړې په علت او هدف ځان پوهول اصل کار دی، دویمه خبره د عملیاتو اجرا کول دریم د فنونو او تکتیک استعمالول دي. ځینې خلک به وایې چې ولې پرته له ستراتیژۍ جګړه مخ ته نه ځي که

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه؟ بې له ستراتیژۍ هم جګړه کله کامیابیږي خو د ستراتیژۍ په صورت کې ستا افراد،وسائل او نوره انرژي بېځایه نه مصرفیږي،د ستراتیژۍ په درلودو به هم ته جګړه ګټې او هم به خپل افراد او امکانات د ضایع کېدو څخه وساتې.

د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې قاعده

دې موضوع ته مو قاعده ځکه وویله چې د قاعدې ترشا ثابت هدفونه او فواید پراته وي نو ددې ترشا هم داسې ثابتې لاس ته راوړنې او فواید شته.

نن سبا ځینې ملګرې وایي (الحرب خدعة) مانا دا چې د دښمن تر منځ اختلاف واچوه او ددې حدیث څخه همدا استدلال کوي چې د دښمن منځ ته ننوځه، دښمن منځ کې اختلاف واچوه او خپل هدف ته ځان ورسوه.

ورونو!

ددې قاعدې مفهوم کوچنی کول او فقط یو کار ته شاملول او محدودول هم د سیکولریزم له لورې مروج شوې نظریه ده، د اسلام په سیاسي نظام کې دا ډېر پراخه بحث، قاعده او حیاتي عنصر دی، که غلو ونکړو نیمه جګړه په همدې سپره ده، خو اوس د اکثره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو ذهن کې ددې قاعدې سره فقط د دښمن ترمنځ د اختلاف خبره راځي چې دښمن ترمنځ اختلاف واچوه او د اسلام په نفع يې ګټه پورته کړه او دا حديث يې هم دليل کې مخکې کوي.

وروڼو: زمونږ جګړه يواځې ددې لپاره نه ده چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو بلکه دا يو جز د جهاد دی، هېر وخت به مونږ له دې غير چې د دښمن منځ کې اختلاف اچولی وي ، خدعه به مو کړې وي، دښمن به مو هېر متضرره کړ ې وي، نو داسې نه ده چې يوازې اختلاف ټکي پسې نښتي يو.

هېر کله داسې شوي چې د دښمن منځ کې د اختلاف اچولو په خاطر له خپلو اصولو، تګلارو او شرعي مکلفيتونو هم تېر شي او فقط دا يې اورېدلي وي چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوه، نه! په داسې حال کې هېڅ ضرورت نه لرو چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو چې مونږ دې خپل اصول، منهج، ظوابط او نور ارزښتونه د پښو لاندې کړي وي او بيا د دښمن منځ کې مو اختلاف اچولای وي، دا اوس زمونږ اصل هدف نه دی دا يو جز د جګړې دی په دې بايد ښه ځان پوه کړئ.

که ته امير يې نو خپله يا هم د ملګرو په خوله داسې يو تصميم ونه نيسې چې څه که امراؤ اجازه نه ده کړې خو دلته که مونږ د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصولو او ظوابطو او منهج دغه.. دغه.. برخه د پښو لاندې کوو نو مقابل کې يې د دښمن منځ کې اختلاف اچولی شو نو هېڅکله داسې کار ته زړه ښه نه کړې.

موږ په شريعت کې په اعلاء کلمة الله مکلف يو، ډېرو خلکو او تنظيمونو اعلاء کلمة الله د پښو لاندې کړې او همدا يې اصل ګرځولی چې د دښمن منځ کې اختلاف اچوم.

که چېرته د اعلاء کلمة الله لپاره فرصت پيدا شو چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوې خو ښه ده مګر د يوې جزوي مسئلې لپاره به اصل نه قربانوې دا مهمه قاعده ده او ان شاءالله پراخه بحث پرې کوو، اصلي مفهوم او ماهيت يې تاسې ته ذکر کوو.

خدعه کې اجتهاد او اقدام دا د امير رايې ته پرېښودل په کار دي، که امير زمينه مساعده وګڼله بس هغه پوهيږي، هر يو په دې مکلف نه دی چې ووايي بس دا جواز لري چې د دښمن منځ کې اختلاف واچوو راځه دښمن دوکه کړه ورته تسليم شه، د دښمن داخل ته ننوځه او داخل کې يې اختلافات واچوه، نه داسې نه ده! دلته ته له اصل څخه تېر شوی يې او دا شرعي سياست نه دی، د خدعې ځای او محل معلومول دا د امير کار دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسلام په سیاسي نظام کې د نظامي ستراتیژۍ په کربښه کې لومړی خدعه تعریفوو.

د خدعې لومړی تعریف: هغه چل، نیرنګ او حیله ده چې دښمن ته پرې ضربه ورکول کیږي او په پایله کې یې دښمن شکست سره مخ شي یا تېښته وکړي.

یعنې دا خدعه دښمن ته ځکه ورکوئ چې یا شکست وخوري یا تسلیم شي یا وتښتي، ډېر خلک دښمن ته تسلیم شي وایي ما دښمن ته دوکه ورکړه او خدعه مو ورسره وکړه، داسې نه ده! په دې اړه ډېر خلک غولېدلي دي، خدعه خو د همدې لپاره ده چې ته دښمن خپل ځانته تسلیمۍ لپاره مجبور کړې.

ډېر ساده مسلمانان ځینې خبیثانو خطا ایستل چې دښمن ته تسلیم شه او دښمن له داخل څخه وواهه، نو داسې کول نه دي په کار .

د خدعې دویم تعریف: خدعه په دې هدف کوې چې دښمن ګمراه او غافله کړې یعنې داسې چل او تېر ورکوې چې دښمن څخه لار ورکه او بدل تصور ورکوې چې هغه غافله شي او بیا یې راګیر کړې چې یا یې شکست سره مخ کړې یا درته تسلیم شي یا وتښتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه دویم تعریف جامع تعریف دی، چل یا نیرنګ د همدې لپاره کوو چې دښمن ګمراه یا غافله شي او بیا یې پایله د دښمن تسلیمي، شکست یا تېښته شي.

د دښمن ګمراه کېدو کې کوم مفهوم پروت دی؟

یعنې دا چې دښمن داسې مجبور کړې چې ستا په مقابله کې له نظامي اقدام څخه وغورځېږي، فکر یې بدل کړې.

په بل تعبیر: دښمن د خپل قوت، امکاناتو ، وسایلو او نورو اړونده مواردو په برخه کې په شک کې واچوې او یا یې په اړه بدل تصور ورکړې، حالاتو ته په کتلو چې څنګه لازمه وي، نتیجه د شک بیا داده چې دښمن اقدام نشي کولای او تصمیم نشي نیولای.

نو خدعه د اخوانیانو په څېر داسې محدوده نشي چې فقط دښمن ته تسلیمي ورکول په دې نیت چې دښمن منځ کې اختلاف اچوم چې نه بیا اختلاف شي او نه درته اسلام درپاتې شي نو ددې فکر له محدودې راوتل په کار دي.

دا قاعده که یوه ځای کې استفاده ترې ونشوه بل ځای کې استعمال کړه.

مونږ پورته خبره کړې وه که نظامي ستراتیژي لیکو په درې سطحو کې به یې لیکو، یوه عمومي سطحه ده چې مثلاً دې ولایت کې عملیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم، هدف مې څه دی، لاس ته راوړنې او ضرورتونه څه دي، دویمه سطحه د عملیاتو سطحه ده چې یو عملیات څنګه رهبري کړم، څنګه یې سر ته ورسوم، څنګه وسایل او اسباب محیا کړم، څنګه دښمن غافل او ګمراه کړم، درېمه سطحه بیا د تکتیک او فن ده، د کوم تکتیک او فنونو څخه کار واخلم تېرو تجربو څخه که له نوې تکتیک څخه کار واخلم، ملګري په نویو تکتیکونو بلد دي که نه؟ نوی کوم تکتیک موثر دی، نو اوس د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعه په تړاو په همدې درې سطحو به سوچ کوو.

الف: په عمومي سطحه .

ب : په ځانګړې سطحه (دخاصو عملیاتو په سطحه)

ج : د تکتیک په سطحه .

یوه یې عمومي سطحه ده، څنګه برنامه ریزي وکړم؟ څنګه اهداف په ډاګه کړم؟ څنګه دښمن ته شکوک پیدا کړم؟ عمومي دغه ولایت کې څنګه دښمن زما د افرادو وسایلو امکاناتو او نورو مسائلو اړوند په شک کې واقع او ګمراه یې کړم او بیا ضربه ورکړم؟

د اسلام په سیاسي نظام کې چې په درېو سطحو کې ستراتیژي لیکې نو په همدې درېو برخو کې به خدعه هم پام کې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عمومي سطحه داسې دريځ اختيار کړي چې دښمن غافله کړي او په شک کې واچوي.

له داسې يوې ناحيې ګذار ورکوي چې هلته دې دښمن ته دا تصور ورکړی چې دلته مجاهدين نشته، هېڅ فعاليت نه لري، دښمن دې ګمراه کړی، د دښمن تصور دې بدل کړی، هغه ناحيه او سيمه کې دې دښمن غافله کړی، نو هملته سم پوخ درز ترې پورته کړه.

د جزوي عملياتو په سطحه هم بايد ته يوه خدعه وکړې، واړه عمليات، ترور، وړوکی کمين، فدايي، انغماسي، ماين کاري يا دعوتي، اعلامي او نورو برخو کې کوم کار کوې، نو په هره برخه کې فکر وکړه د موقع سره مناسب بايد ته څه ډول خدعه وکړې دښمن څنګه غافل ګيره کړې، څنګه يې په شک کې واچوې او ګمراه يې کړې؟ کله چې دښمن په غفلت کې واچوې او ګمراه يې کړې نو بيا دښمن ښه ګذار هم خوري.

د تکتيک او فنونو په برخه کې به هم ته خدعه کوې، په کوم تکتيک اسلحه او افراد استعمال کړم؟ په کوم تکتيک د خپل قوت نمايش وړاندې کړم که نه اوس مناسب نه دی؟ له کوم حربي فن او مهارت څخه کار واخلم؟ کومه خدعه دلته کاميابېږي چې همغه وکاروم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن باندې د رعب اچولو لپاره څه په کار دي؟ددې هرې خدعې تر شا یو مقصد پروت وي او یو هدف وي.

الف: د عمومي عملیاتو په سطحه چې خدعه کوې نو هدف دې دا وي چې دښمن په **گمراهۍ** کې واقع کړې.

ب: د جزوي یا وړو عملیاتو په سطحه ته خدعه کوې نو هدف دې باید د دښمن **غافله کېدل** وي.

ج: په تکتیک او فنونو کې د خدعې ورکولو هدف دې باید په دښمن د **رعب اچول** وي.

په دویمې نړیوالې جګړه کې د المان او انګلستان تر منځ په جګړه کې انګلستان د لرګیو طیارې او ټانګونه او نور وسایل او وسایط جوړ کړل او خپل سرحد ته نیږدې یې ځای په ځای کړل، کله چې د المان څارګرې طیارې اوچتې شوې ګورې چې بس ټوله ساحه په ټانګونو او طیارو پوښلې ده، بېرته یې احوال ورکړ چې انګلستان دومره وسایل لري چې جنګ ورسره نه کیږي.

په دویمه نړیواله جګړه کې دا بیخي عامه شوې وه چې د یو بل په مقابل کې به یې په تکتیک کې خدعه کوله، تاسې یې عکسونه نیټ کې سرچ کړئ چې په څومره مهارت یې دا شیان جوړول او څومره چلونه یې کول، دافع هوا یې څنګه له لرګیو جوړه کړې وه او دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې پرې ډاروه او نور وسایل او تکیتکي شیان يې په څه طریقه استعمال او کارول؟

ایټالیا، المان او انګلیس په مختلفو طریقو دا چلونه چلولي دي.

نو موږ باید ددې قاعدې په پراخۍ پوه شو او په استعمال کې د پوره بصیرت څخه کار واخلو.

تاته شریعت دا اجازه درکړې چې خدعه وکړه نو خدعه خو یوازې دا نه ده چې ددې لفظ سره ستا فکر ته یوازې همدا خبره راځي چې دښمن منځ ته ننوځه، تسلیم شه خلاص! او یا که د دښمن منځ کې اختلاف چانس نه وي نو نور د خدعې ځایونه نشته، نه داسې نه ده!

د تکتیک په برخه کې به په دوه شکلونو خدعه کوې:

له داسې تکتیک او فنونو څخه کار واخلې مطلب په دې برخو کې داسې خدعه وکړې چې دښمن د رعب لاندې راشي، بل د داسې رَوِش او چل نه کار واخلې چې د دښمن د عملیاتو په شېوه او تکتیک ځان پوهه کړې، یعنې معلومات ترې ترلاسه کړې، ځکه ته هغه وخت د دښمن د ضعف نقطې پیدا کولای شې چې د دښمن په تکتیک باندې پوهه شې.

زموږ هدف خو همدا دی چې دښمن ته ضربه ورکړو، نو په همدې اساس که غواړې د دښمن د ضعف په نقطه ګذار وکړې باید اول يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپيدا او په ډاګه کړي، څنګه يې راپيدا کوي؟ نو بايد د دښمن په تکتيک باندې ځان پوهه کړي، همداسې ته بايد د خدعې په باب کې د تکتيک عنوان لاندې داسې فنون او تکتيکونه وکاروي چې ستا د ضعف نقطه دښمن ته معلومه نشي يعنې ستا څخه راز خپور نشي، خپل هر څه کنټرول او خوندي وساتې، يعنې خپل تکتيکونه، فنون او خدعه مخفي کوې او پټې يې ساتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدعه څه وخت او چا سره جایز ده؟

هر هغه چاسره چې ته د دښمن په نوم يې مخاطب کوې هغه سره خدعه کولای شې، يعنې دوست سره خدعه نه کيږي بلکې خدعه يوازې دښمن سره ضرور ده، ستا مخاطب دښمن دی، همدې مقابل کې درته اجازه ده.

د خدعې اسباب څه دي؟

وروره د خدعې کولو په باب اسباب نشته، يعنې داسې اسباب نشته چې مشران يې د خدعه کولو لپاره تاته وسپاري، بلکه ددې اسباب ستا **هوښياري**، **بيداري**، **دقت** او **چالاکي** ده، **وخت** او **صحنه** پيژندل دي، حالاتو ته په کتلو د خدعه په اړه ستا د **فکر يوه زيږنده** ده چې ته کوم وخت کې څه ډؤل چل او خدعه په دښمن په څه طريقه استعمالولی شې.

ته بايد تل په دې اړه سوچ وکړې چې د دښمن په ګمراه، غفلت او رعب کې اچولو لپاره بايد څه ډؤل خدعه وکړې، که دا سوچ ته ولرې نو تاته به الله ﷻ ښې ښې خدعې ذهن ته دراچوي، نو دې ته مه په تمه کيږه چې امير به تاته د خدعې وسايل درکوي نه! د خدعې وسايل همدا ستا چالاکي، هوښياري او موقع شناسي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو موږ او تاسې بايد دا ذهنيت ولرو او همدا مو عقيده وي چې الله ﷻ په موږ جهاد فرض کړی نو همداسې د جهاد د اداء کولو او جهاد چې د کومو اهدافو لپاره کيږي دا يې هم راته ښودلي، دا يې هم راته څرګنده کړې چې جهاد يو سخت عمل دی خو که تاسې سوچ او فکر وکړئ په دې اړه د نويو لارو او پرمختګونو په لټه کې شئ، نو هرو مرو زه درته لارې خلاصوم، په دښمن درته غلبه درکوم، او چې هر څومره مجاهدين له علم، پوهې ، ذهن او جسامت څخه هم کمزوري اوسي، الله ﷻ ورته د يوه پوهه عالم، قوي او هوښيار کس خطاب کړی د هغه کس په مقابل کې چې هغوی د مجاهدينو مقابلې ته ولاړ دي، الله ﷻ رسول الله ﷺ ته وايي ته مسلمانان قتال ته تحريض کړه، دا يو نيک عمل دی ګوره دا د الله ﷻ خبره ده، په هغه وخت کې رسول الله ﷺ د جنګ امير دی، د جنګ په صحنه کې ورته دا وايي چې مسلمانان په قتال تشويق کړه او دا ورته ووايه چې په راتلونکو جګړو کې به د مسلمانانو تعداد نظر کفارو ته ډېر کم وي خو لېکن يو په دوه، يو په لس قوي دښمن ته ورمخ ته شي زه به دوی ته يوه په لس مرسته کوم او په آخره کې فرمايي چې دا کفار هغه قوم دی چې (بانهم قوم لايفقهون) دا هغه قوم دې چې په خبره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیږي، یعنې اللهﷻ نه پېژني، د جهاد په طریقو نه پوهیږي، د قتال په اهدافو نه پوهیږي، د جګړې په سیستم نه پوهیږي، دا جاهله قوم دی، د جاهل صفت همدا دی چې هر کار په سر زورۍ سره کوي په سوچ او فکر مخ ته نه ځي، نو ورونو موږ او تاسې چې کوم کار شروع کوو نو په ډېر سوچ او فکر باید مخ ته لاړ شو.

که دښمن دې هر څومره قوي شي او هر څومره تخنیک او تکتیک استعمال کړي په تا لارې نشي بندولای، اللهﷻ ورته د جاهل قوم خطاب کړی، نو ته چې سوچ او فکر وکړې تاته به اللهﷻ لارې خلاصوي د دښمن جهل په عموم کې دی،یو کس خپل رب او خپل ځان ونه پېژني د خپل ژوند په هدف پوه نشي، نو هغه جاهل دی، نو په همدې اساس وایو چې زموږ یو جاهل قوم سره جګړه ده که موږ علم حاصل کړو،مختلف تکتیکونه او فنون ترلاسه کړو سستي او غفلت لرې کړو،نو بیا به په دې جاهله دښمن موږ ته اللهﷻ یو په لسه برۍ راپه برخه کوي، ان شاءالله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدعه په څه طریقه او څه وخت ښه کامیابېدای شي؟

خدعه کې ستا د کامیابۍ رازڅه دی؟

د کامیابۍ راز دې په دې کې دی چې ته باید تل هڅه وکړې چې د جهاد په صف کې د نظامي ستراتېژۍ په چوکاټ کې د یو عملیات په ترسره کولو کې له نویو **ابتکاراتو** څخه کار واخلې، فکر وکړې او تل د نوښت په لټه کې شې.

د هر ابتکار په نتیجه کې ته دښمن ته یو خدعه جوړولی شې، هر تنوع، نوې طریقه د خپل ذهن څخه نوې لاره ایجادوي، یو نوی تکتیک او طریقه راوباسې او له همدې لارې کولای شې چې دښمن ته نوې خدعه ورکړې.

ستاسې سوچ او فکر بې ځایه نه ځي، حامخا تاته الله ﷻ نوې نوې لارې ښايي، په یو نوي فکر او سوچ ته نوي ابتکارات کولای شې او هر نوی ابتکار ستا په دښمن د غفلت، رعب اچولو او د دښمن د ګمراه کولو سبب ګرځي همدا د خدعې هدفونه هم دي.

الله ﷻ چې وايي تاته نوې لارې درښایم نو دا نوې لارې په همدې سوچ او فکر درښايي، ته که سوچ او فکر وکړې الله ﷻ به نوي نوي ابتکارات ستا ذهن کې درواچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کله لار درته معلومه وه نو مجبور يې چې اقدام وکړې که ته غواړې ابتکارات وکړې درې خطه ځانته کش کړه.

لومړی: ته څنګه داسې کار وکړې چې په دښمن رعب راشي، نو ته چې د همدې هدف لپاره سوچ او فکر وکړې تاته الله ﷻ لار خلاصوي په همدې اړه به نوې لارې درته خلاصې کړي نوې ابتکارات به وکړې او د همدې ابتکاراتو په اساس به يوه خدعه برابره کړې.

دویم: دا چې د دښمن په غفلت کې واقع کولو لپاره سوچ وکړه .

دریم: د دښمن د ګمراه ساتلو سوچ وکړه نو په دې هره برخه کې به ته نوې ابتکارات وکړې او په هر ابتکار به نوې خدعه جوړه کړې.

ته همدا تجربه کړه، د خدعې اسباب همدا ستا د فکر زېږنده ده، همدا ستا هوښیاري او تفکر دی، اسباب يې ته خپله له خپل ذهن څخه برابر کړه، د خدعې منابع د ټولو خلکو همدا فکر او ذهن دی، دښمن هم دې ته کوم اسباب نه لري، د خپل ذهن څخه څه خدعه او چل جوړوي نو زه او ته هم بايد له همدې منابعو څخه استفاده وکړو، کله چې ته د خپل ذهن څخه ابتکارات وکړې نو د همدې ابتکار په اساس نوې خدعه هم برابرولی شې.

د دښمن سره نیرنګ او چل خاص برخه ده، دښمن ورته خاص اداري لري، تحقيقاتي ټيمونه يې جوړ کړي، موږ تاسې هم ورته بايد په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره ارزښت قایل شو، کله چې ته ابتکارات وکړې نو بیا خدعه هم کولای شې داسې سوچ او فکر ته باید خاص ملګري ځانګړې شي چې د هغوی همدا کار وي.

د خدعې شروط

خدعه جایز ده، څوک چې تاته د دښمن په نوم مخاطب دی هغې سره یې کولای شې، شرط دادی چې ته کوم عهد دښمن ته ورنه کړې او بیا دا عهد په کې مات نشي، مطلب دا چې دښمن سره یو تړون او وعده وکړې او بیا ورسره دوکه، بې لوظي وکړې او عهد مات کړې داسی به نه کوې نور خدعه جایز ده.

د خدعې اصول

خدعه درې لازمي اصول لري چې باید درې واړه همزمان پام کې ونیول شي.

الف: مهارت

ب : راز داري

ج : بدیل لاره درلودل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړنی اصل: یعني دښمن ته خدعه ورکول یو خاص مهارت غواړي، دا مهارت باید ته خپله پیدا کړې که ته دا مهارت ونه لرې نو ته بیا د خپلې خدعې ښکار ګرځې، خدعه به تا کړي وي خو بیا به هم د دښمن په دام کې غورځېدلی یې، نو ته باید مهارت او ځیرکتیا ولرې.

دویم اصل: ددې خدعې څخه دی باید کم نېږدې او باورې کسان خبر اوسي، هسې نه چې ټول تشکیل خبر کړې، بیخي د خدعې ټول پلان ځان سره وساته هېڅوک خبر نه کړې او که ضرورت شي چې خدعې باندې څو تنه خبر شي نو باید بیا دوه یا درې مهم او معتمد کسان خبر شي او نور د خدعې راز پټ وساتل شي.

دریم اصل: که خدعه دې وکړه نو په خدعه باید سل په سله مطمین ونه اوسې چې یاره بس خدعه مې کړې نور نو کلارې کینه، یعنې یو تشکیل، یو عملیات، یو برید دې چمتو کړی او ټول زړه دې په خدعه تړلی وي که خدعه ناکامه شي نو ته به سخت ګوزار وخورې، نو په کار ده چې ته بدیل لارې وسنجوې، ته باید دا فکر وکړې چې دا خدعه کوم که دا خدعه په دې برخه کې ناکامه شي نو باید تاته بدیل لار هم مطرح او معلومه وي، مطلب نورې لارې هم ولرې چې که خدعه ناکام شي نو چې نورې لارې خو وي چې تا هدف ته ورسوي او یا هم له تلفاتو او زیانونو خو بچ شې او خپله ضربه ونه خورې، نو بدیل لارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

برابرول او هوښياري کول ضرور ده او ته چې دومره ځيرکه شې نو الله ﷻ تاته خپله مرسته درلېږي، دا درې اصول بايد په ياد ولرې.

ورونو! خدعې ته به په وړه سترګه نه ګورئ مطلب دا د يو ستر اصل او يوې تلپاتې استعمالېدونکې قاعدې په حيث نظامي ستراتېژۍ کې ومنه او هر قدم چې ږدې او هر تشکيل چې کوې نو فکر وکړه چې خدعه دې کړې که نه؟

او يا د دښمن د خدعې ښکار شوی خو نه يې؟

علي رضي الله عنه چې په خندق غزا کې د عمرو بن عبدود سره تن په تن جګړې ته وروړاندې شو نو سره سترګې په سترګې شول،علي رضي الله عنه ورسره خدعه کوي ورته يې وويل: زه د دوه کسانو مقابلې ته نه يم راوتلی! دې مشرک شاته وکتل او علي رضي الله عنه ورباندې ګوزار وکړ.

نو له دې معلومېږي چې ته په لويو او وړو، انفرادي ، ډله ييز او هر ډول عملياتو او بريدونو کې خدعه کولای شې، د يوې منطقې د ماحول او جغرافيې په پار هم خدعه کولای شې، په تکتيکونو کې هم خدعه کولای شې. په خپل طاقت به نه غره کېږې علي رضي الله عنه ښه قوي و خو بيا يې هم خدعه وکړه، نو ته هم دا درسره وليکه چې هېڅ حرکت بې خدعې ونه کړې، په ځانګړي ډول په چريکي جنګونو کې خو خدعه بيخي له ياده مه باسه، په اوسنيو حالاتو کې بې خدعې يو قدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم مه ږده که هغه کمین دی که ماین دی که انتقالات دي او که نور موارد دي، که ته هر څه په خپل اصلي شکل ترسره کړې او خدعه ونه کړې نو ته خپل هدف ته نشې رسېدای، موقع، وخت او ساعت هر څه په پام کې ونیسه او هره لحظه د نظر لاندې وساته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنظامی ستراتېژۍ اجزاوې

1. د حملې يا بريد ستراتيژي
2. د شاتګ يا عقب نشينی ستراتيژي
3. دفاعي ستراتيژي

ددغه درېو واړو ستراتېژيو ته په عمومي شکل ويلي شو عمومي نظامي ستراتيژي.

1. د حملې يا بريد ستراتيژي:

که چېرې ته د حملې په ستراتېژۍ خبره کوې، مانا يې دا ده چې په نظامي ستراتېژۍ باندې خبرې کوې، يعنې د نظامي ستراتېژۍ د حملې په جهت خبرې کوې که چېرې ته د عقب نشينی په ستراتېژۍ باندې خبره کوې دا خپله د نظامي ستراتېژۍ يو جز دی او که چېرې په دفاعي ستراتېژۍ خبره کيږي نو دا خپله هم د نظامي ستراتېژۍ اړوند يو بحث او يوه موضوع ده.

وروڼو! اوس پوه شوئ چې صرف جګړه حملې ته نه وايي، ته د يوې منطقې د امير په حيث فقط دا سوچ مه کوه چې صرف زه بايد حمله وکړم ګوره! نظامي ستراتيژي موږ په درېو ستراتېژيو باندې تقسيم کړه چې يوه د حملې ستراتيژي ده او بله د عقب نشينی ستراتيژي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا لکه د حملې ستراتیژي په شان باید ته مدنظر ونیسې او درېمه دفاعي ستراتیژي ده.

جګړه صرف حملې ته مه خاص کوئ، جګړه کې عقب نشیني خپله جګړه ده، دا د نظامي امیر فن دی چې په عقب نشینۍ هم پوه شي او د دفاعي ستراتېژۍ تطبیق دا هم خپله په یوه سیمه کې د نظامي او حربي امیر مربوط کیږي.

دا خبره چې: (نظامي ستراتیژي فقط حملې ته منحصر نه ده) ولې مو وکړه؟

څکه دلته یوه نقطه پرته ده، نقطه دا ده چې په عمومي شکل د ځیرکه او سیاستمداره مجاهدینو هدف فقط د جګړې ګټل نه دي، نو بیا د جګړې له پیل څخه زموږ عمومي هدف څه دی؟

عمومي هدف زمونږ د هغه هدف لاسته راوړل دي د کوم لپاره چې جګړه شروع شوې وه. یا په بل تعبیر دا آخري جګړه چې کوو د کوم هدف لاس ته کولو لپاره یې کوو؟

هغه هدف لاس ته راوړل، کامیابي ده، د همغه کامیابۍ لپاره کار وکړه، د یوې جګړې د کامیابۍ لپاره یې مه کوه! هدف ته د رسېدلو لپاره کار وکړه، مطلب ته به یوه جګړه وګټې خو له دې جګړې چې دې کوم هدف لاس ته راوړل مقصد و هغه به ترلاسه نه کړې نو تا دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړه نه ده ګټلې، نو د عملیاتو د کامیابۍ لپاره سوچ او فکر ډېر مه کوه، دغه جګړه چې تا شروع کړې، ولې دې شروع کړې څه غواړې؟ ددغې اهدافو لاس ته راوړلو لپاره او ددغې خبرو د کامیابۍ لپاره ته سوچ او فکر وکړه.

نو تاسې ته به ډېره عجیبه ښکاره شي خو که فکر وکړئ موضوع به درته روښانه شي، تاسې چې له جګړې کوم هدف لاس ته راوړل غواړئ دا د منطقې د امیر د مهارت او فن پورې اړه لري، کېدای شي هغه دا هدف له نورو مشروع لارو هم لاس ته راوړي نو ویلای شو چې ځینې وخت په عقب نشینۍ باندې هم هغه هدف لاس ته راوړلای شئ، ځینې وخت په دفاع باندې هم دغه هدف ته رسېدلای شئ او ځینې وخت په حمله باندې دغه هدف ترلاسه کولای شئ، ځکه درته وایو چې جګړه صرف حملې ته مه خاص کوئ، چې زموږ او ستاسې صرف دغه انګېزه، درخواست او غوښتنه نه ده، چې فقط جګړه وګټو، یعنې یو حمله چې کوو او عملیات مو کامیابه شول، دا کامیابي ولې غواړو؟

ځکه چې د کوم عمومي هدف لپاره چې مجاهدینو جګړه شروع کړې، دغه هدف ته د رسېدلو لپاره مجاهدین واړه واړه عملیات کوي او غواړي دغه عملیاتو کې کامیابي لاس ته راوړي، د مجاهدینو اصلي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهايي هدف هغه دی، چې د هغې لپاره يې جګړه شروع کړې ده، ترڅو چې دا اهداف يې لاس ته نکړل نو بايد په ورو ورو فتحو او کاميابيو خپل اصلي مسير او هدف خوشې نه کړي.

تاسې وينئ چې د ارګ په ګدۍ نسب کړی شوي فاتحين (!) هم دا دعوه لري چې دوی ګټلې نظامي فتحه لاس ته راوړې ده، وايي چې نور جګړه او ميدان ګټلی دی، خو دوی چې د کوم هدف دعوه کوله هغې کې درواغجن وختل، د اسلامي نظام د راوستو په نوم يې له خلکو قربانۍ واخيستې اوس يې نو خپل ايمان په واک او چوکۍ وپلوره، امريکا ورته داسې نمايش وړاندې کړ چې د دوی کشرخيل يې په دې خطا کړل چې ګوندې امريکا دوی ته په نظامي ډګر کې ماته شوه، خو اوس همغه د دوی په اصطلاح ماته امريکا ورته هره هفته په ميليونونو ډالر راليږي ترڅو د امريکا د اهدافو لپاره دوی کار وکړي، ځکه اوس هم بيا هماغه سيکولر نظام او قوانين حاکم دي، کوم چې جمهوري نظام کې حاکم وو.

د اسلام په سياسي نظام کې د نظامي ستراتيژۍ په برخه کې کاميابي دا شميرل کيږي چې تا د کوم هدف لپاره جګړه پيل کړې چې هغه هدف ترلاسه کړې، نه دا چې جګړه وګټې خو هدف وبايلې.

نهايي هدف مو څه دی، هغه مو لاس ته راوړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاروونه نیول، ځمکه نیول، واک ترلاسه کول، پیسې، موټرې، عیش وعشرت؟ که نه اسلامي نظام او د الله د کلمې لوړوالی؟

نو لنډ ویلای شو چې هغه کامیابي نه بلکې ناکامي ده چې اصلي هدف هېر کړې او د جګړې هدف او لوری بدل کړې، د اسلام په سیاسي نظام کې د جګړې هدف د اسلامي نظام قیام دی که له دې هدف پرته هرڅومره جګړې کامیابه شي هغه کامیابي نه ده، تر څو چې دغه هدف ترلاسه شوی نه وي، نو جګړه به دوام لري.

2. د عقب نشینۍ ستراتیژي:

په عمومي ډول نظامي ستراتېژۍ کې د عقب نشینۍ ستراتیژي هغه مهال د عملي کولو وړ ده چې له دې عقب نشینۍ څخه ستا هدف د خپلو افرادو او امکاناتو قوي کول او د خپل اصلي هدف ترلاسه کولو لپاره بیا ځل تیاری وي.

اکثره خلک دا فکر کوي چې د نظامي ستراتېژۍ په برخه کې د عقب نشینۍ ستراتیژي به د شکست پرمهال تطبیقوې، یعنې کله چې ورته د عقب نشینۍ خبره وکړې نو د دوی فکر سمدستي شکست طرف لاړ شي او دا سوچ یې وي چې عقب نشیني خو فقط د شکست پرمهال ترسره کیږي، زړه یې وغورځېږي چې بس شکست راغی او زه عقب

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشيني کوم او يا د عملياتو د کاميابۍ څخه وروسته زه عقب نشيني کوم، دا خبره سمه نه ده، ځيني وخت ته د حملې شروع په عقب نشينۍ باندې کوې، نو په همدې اساس مو دا خبره په نظامي ستراتېژۍ کې وکړه، چې دا مسئله بې اهميته مسئله مه ګڼئ.

عقب نشيني (شاتګ) ستراتيژي درې برخې لري:

الف: اختياري عقب نشيني

ب : اجباري عقب نشيني

ج : تکتيکي عقب نشيني

الف: اختياري عقب نشيني:

هغه دا چې ته په خپل اختيار په قصدي شکل دښمن په دام کې د ګيرولو په هدف شاتګ کوې.

ځيني وخت دښمن ځان راټول کړی او خه متوجه وي چې دغه مسير څخه په ما باندې حمله کيږي او يا موازي خطونه سره پراته دي، دښمن غواړي تا باندې حمله وکړي او يا ته غواړې دښمن باندې حمله وکړې نو په داسې وخت کې ته ورته دام بردې، د مخې څخه يو وړوکی ګروپ (دوه يا درې کسه انغماسيان) ورلېږې او شاته يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تدبیر جوړوي او داسې فهم ورکوي چې موږ ډېر لوی شکل په تاسې باندې هجوم کړی، دښمن سره مخامخ جګړه کوي، خو څه جګړه یې چې وکړه بالاخره ځان ظاهراً دښمن ته داسې ښکاره کوئ چې تاسې شکست وخوړ یعنې اختیاري عقب نشیني کوئ، د څنګ څخه یا د بلې زاویې څخه په هغه دښمن چې تا تصور ورکړی دی چې مونږ عقب نشیني وکړه مجاهدین په دوی باندې هجوم کوي یعنې د بلې زاویې څخه مجاهدین وربانډې حمله کوي او خدعه ورسره کوي.

همدغه اختیاري عقب نشیني چې مجاهدینو وکړه هدف یې څه دی؟

هدف یې د دښمن نظم او اداره ګډوډول او بې نظمه کول دي.

هغه په دې مانا چې ته پوهېږې دښمن ستاسې تر خطونو خه منظم پروت دی، اداره او نظم یې ښه قوي او محکم دی، هر فرد یې بېل بېل منظم دی او رهبري کیږي، هر څه ته لاس رسی لري که په داسې حال کې تاسې په دښمن حمله وکړئ هغوی تیار منظم دي، نو تاسې پرته له دې چې هغوی خطر سره مخ کړئ تاسې ته زیان رسیږي، اوس چې تاسې ټول امیران، سرګروپان پوهه او داسې یوه خدعه مو برابره کړې وي چې په هغې کې مو د اختیاري عقب نشینۍ ستراتیژي مطرح کړې ده، ملګرو ته مو ویلي چې یوه ډله به ښه تېزه حمله کوو دښمن چې ښه په جګړه کې راګرم کړو نو بیا به په خپل اختیار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختیاري عقب نشینۍ پالیسي عملي کوو،کله چې موږ عقب نشیني وکړه نو دښمن له خپلو خوندي ځایونو څخه راوځي،هغه نظم او اداره یې له منځه ځي هغوی د کاذبې بریا په خوشحالۍ کې ټول غیر منظم کیږي نو دغه وخت تا تیار یوه بله منظمه کتېبه همدې ته تازه دمه ساتلې او یا دې ورته شاته کمین نیولی، دښمن ستاسې ساحې ته راداخلیږي او ته ورته دغه وخت ښه قوي ګوزارونه ورکوې، د دښمن هغه نظم، اتفاق، اتحاد تا ټول په خپلې عقب نشینۍ باندې خرابه کړ او دا هر څه به تا له مخکې څخه یوځل تجربه کړي وي، په دې نقشه به مو کار کړی وي، هر ملګری او هر ګروپ ته به مو خپل مسؤلیت سپارلی او هر ملګری به مو عملي مخکې له مخکې استعمال کړی وي چې عبدالله ته به دا کار کوې! خالده ته به له دې خوا راځې! زرقاوي ته به دا طرف ځې! سیف الله ته به د خپل ګروپ ملګرو سره فلاني طرف متوجه اوسې! تاسې به له هغه طرف نه شروع کوئ، تاسې به دلته پټېږئ ... مطلب ټولو ملګرو د فرد، فرد لپاره به داسې یو فکر او د جګړې د نقشې عملي تصویر په ذهن کې کېنوې چې بیا هغه وخت یو د بل کار کې مداخله یا خپل ورسپارل شوي کارونه او مسؤلیتونه خطا نه کړي، ددې ټولو مسؤلیتونه به قدم په قدم تشریح کوئ، ځکه که فتحه راشي بیا دغه نظم نه پاتې کېږي، بیا خلک یو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل کار کې مداخله کوي، کله منډه کوي، کله شاته شي او هغه وخت کې کنټرول سختیږي او د سوق رجال نظم تر څو بیا منظم کوي خرابیږي، خلک فتحې ته خوشحاله وي نو همدغه چل ته په دښمن وکړه، دښمن سره یو ساعت یا دوه ساعته جګړه وکړه، بیا اختیاري عقب نشیني وکړه، خپل ملګري تیار له مخکې آماده وساته، دښمن ته د کاذبې فتحې ګمان ورکړه،چې دښمن ښه د خپل غرور په ګردونو کې لار خطا کړه نو بیا یې راګیر کړه، یا شاته ته ورته کمربر (کمرچین او یا قیچې) ګوزارونه ورکړه چې هغه کاذبه فتحه یې هېره شي.

دا نو د اسلام په سیاسي نظام کې د عقب نشینۍ ستراتیژي او خدعه ده چې باید تاسې یې خپلو حالاتو ته په کتلو مراعت کړئ.

مجاهدینو ورونو!

د عقب نشینۍ دا ستراتیژي ډېره کاربرده ستراتیژي ده، ځینې وخت دښمن ډېر منظم وي که تا یې د ضعف نقطه سمه نه وي را پیدا کړې، ته عقب نشیني کوې، دښمن په خطا او تېروتنه کې واقع کوې، خطا او تېروتنه یې چې وکړه مانا دا چې ضعف نقطه دې ورته را پیدا کړه، همدېته ګوزار ورکړه.

ځینې وخت د دښمن د خطا او تېروتنې احتمال په عقب نشینۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياتولی شي،نو په دغه وخت کې د حملې څخه عقب نشيني ستا لپاره ډېره ښه ده. ځينې وخت دښمن تيارى نيولى او دا تصور کوي چې ته بايد ورسره جګړه وکړې ځکه ته ورته ضعيفه يې او هغه آمادګي نيولې چې جګړه درسره وکړي، دلته ته عقب نشيني کوې، دښمن نا امېده کيږي، په بل تعبير دښمن سره د هغه په حاکمه نقطه باندې جګړه نه کوې، د هغه څخه عقب نشينې کوې، دښمن نا امېده کيږي، دا اوس مه وايه چې ما عقب نشيني ولې وکړه؟

نه! ډېر کله ستا لپاره عقب نشيني خپله يوه کاميابي ده.

چې دښمن منظمه جګړه کوي، منظم لښکر او حرکت لري، سوق اداره يې منظمه ده، ستا افراد او امکانات هرڅه لږ دي که منظم لښکر سره ته ځان برابر کړې نو خرابيږې، حمله کوې، بېرته په خپل اختيار عقب نشيني کوې، دې حملې سره د دښمن هغه لښکر، منابع، سوق اداره، کنټرول او رهبري يې پاشل کيږي، دښمن ته د يوې کاذبې فتحې تصور ورکوې، دښمن څخه د کنټرول جلو خطا کيږي او تا باندې رامخکې کيږي ، خو تا دلته اختياري عقب نشيني کړې ده، په دې نيت دې کړې ده چې دښمن متفرقه شي او بالاخره يو قوي ضربه ورکړې، تر څو دښمن مجبوره کړې عقب نشينۍ ته او دښمن داسې عقب نشينۍ ته مجبوره کړې چې اجباري عقب نشيني وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله په قوي جګړې باندې نشو کولای چې دښمن متفرقه کړو، د دښمن سوق او إداره خرابه کړو، خو لېکن په يوه اختياري عقب نشينۍ کولای شو چې د دښمن دا لښکر، امکانات، منابع هر څه متفرقه کړو، په شرط ددې چې تاسې قصداً په خپل اختيار دا کار کړی وي او د خدعې څخه مو کار اخيستی وي او دا بايد په جګړه کې افشا هم نه شي چې تاسې دغسې پلان لرئ.

ب : اجباري عقب نشيني:

ځينې وخت تاسې د جګړې په جريان کې مجبوره کيږئ چې عقب نشيني وکړئ، دا عقب نشيني د امکاناتو او افرادو د ساتلو لپاره کوئ او يا يې د دې لپاره کوې چې د جګړې په ميدان کې مجبوره شوی يې چې عقب نشيني وکړې خو هدف به لدې څخه د افرادو او ملګرو قوي کول او ساتنه وي، ډېر کله ته پوهېږې چې که عقب نشيني ونه کړې نو په ځای ددې چې کوم هدف لاس ته راوړې بلکې خپل افراد وسايل او امکانات هم له منځه وړې، نو د خپلو افرادو او امکاناتو د ساتنې او قوت لپاره په عقب نشينۍ مجبورېږې ترڅو بېرته ځان منظم او دښمن سره د مبارزې لپاره تيار شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج: تکتیکي عقب نشیني:

تکتیکي عقب نشیني څه ته وايي او اختیاري عقب نشینۍ سره يې څه توپیر دی؟

تکتیکي عقب نشیني دې ته وايي چې سلاح، مهمات، تجهیزات، افراد مطابق د يوې مشخصې برنامې چې له مخکې څخه تعین شوې وي امن ځای ته رانقل کړې، مهمه خبره په تکتیکي عقب نشینۍ کې د هغې برنامې طرحه کول دي چې له مخې به يې په موقع سره د اسلحې، مهمات، تجهیزات او افرادو انتقال کوې چې مخکې له مخکې څخه يو خوندي او امن ځای ته منتقل شي، دی ته تکتیکي عقب نشیني وايي. کله چې ته تکتیکي عقب نشیني کوې، باید خپلو افرادو او سرګروپانو ته دې خبر ورکړی وي چې کېدای شي جګړه کې عقب نشیني وکړو خو دغه عقب نشیني تکتیکي عقب نشیني ده، باید تاسې خبر اوسئ چې مورال له لاسه ورنه کړئ.

اختیاري عقب نشینۍ سره يې توپیر دا دی چې تکتیکي عقب نشینۍ کې تا سره باید زیات وخت وي، په تخنیک او په تکتیک باندې، په ډېر هنر او چل باندې تاسره شاته ساحه پرته ده، د يو خط څخه تکتیکي عقب نشیني کوې بل خط ته، لېکن اختیاري عقب نشیني ډېر وخت د جګړې په صحنه کې کارېږي چې ته مکان تغییروې، دښمن ته حد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقل دام ږدي، بېرته په دښمن حمله او ضربه ورکوي، اختیاري عقب نشیني اکثراً مخفي وي او تکتیکي عقب نشینۍ باندې به تا خپل مشران خبر کړي وي او د یوې برنامې مطابق عقب نشیني کوې.

د منطقې څخه سلاح، مهمات، تجهیزات، ملګري ټول له مخکې څخه د جوړې شوې برنامې مطابق راوباسې، دریم شرط پکې دا دی چې کوم اسباب، امکانات او نظامي تجهزات چې د انتقال وړ نه دي، دا باید تکتیکي عقب نشینۍ کې تخریب کړې، چې دښمن پوه شي چې تا تکتیکي عقب نشیني کړې ده او اختیاري عقب نشینۍ کې دا ذهنیت ته دښمن ته نه ورکوې چې ما عقب نشیني کړې ده، بس دښمن ته وایي چې ما شکست کړی او ته کامیابه شوی یې، لېکن تکتیکي عقب نشیني چې کوې خپل افراد او امکانات په مسلسل شکل وباسې او کوم چې د انتقال وړ نه دي دا ته له منځه وړې.

دیموکراتانو د امریکایي پرتوکول مطابق هر څه په منظم شکل سره دوی ته وسپارل او بیا یې هڅه کوله چې په سر اوښتې لمن په تشو خبرو او باټو په ځان په داسې حال کې راخوره کړي چې بادارانو به یې بېرته په سر وراړوله.

دیموکراتو مرتدینو به طالبانو ته په ولسوالیو کې هر څه خوشې کول، توپ، ټانک، عسکر هر څه به یې ورته خوشې کړل، بیا به یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل چې موږ له ولسوالۍ څخه تکتیکي شاتګ کړی، دا تکتیکي شاتګ نه دی، دا رسمي او دستوري تسلیمي وه چې بادار یې امریکا د یو غلام څخه د غلامۍ کړۍ را واخیستله او په ډېر مکر او هنر یې خپل بل زرخرید ته په غاړه کې واچوله.

په بل تعبیر په هرې عقب نشینۍ کې چې نظامي اصول مراعات شول دې ته تکتیکي عقب نشیني وایي، نظامي اصول دې چې د پښو لاندې کړل دا بیا عقب نشیني نه، بلکې شکست او یا تسلیمي ده او هغسې د خپلو ډلګیو او عسکرو د مورال ورکولو لپاره دا اصطلاح کارول فایده نه کوي، په تکتیکي عقب نشینۍ کې اصلي شرط دادی چې ستا څخه دښمن نظامي سلاح او وسایط ترلاسه نه کړي او ستا په تکتیکي عقب نشینۍ باندې دښمن قوي نشي، مورال او انګېزه وانخلي، بیا ته ویلی شې چې مونږ تکتیکي عقب نشیني کړې ده.

نو په همدې اساس لازمه ده چې د نظامیانو، د حرب د امیرانو او نورو امراؤ په حیث تاسې دعقب نشینۍ په نوعو ځانونه پوهه کړۍ، موږ د عقب نشینۍ د ستراتېژۍ په څو نوعو او ډولونو خبره وکړه، یو اختیاري عقب نشیني وه چې د خو اهدافو لپاره ترسره کیږي تر څو دښمن په تېروتنه کې واقع، نظم یې خراب، د سوق اداره یې فلج، اتحاد یې له منځه یوسې او دښمن کې یو بې نظمي ایجاد کړې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره ددغه اهدافو ترلاسه کولو لپاره اختیاري عقب نشیني کوي.
بله اجباري عقب نشیني وه او دریم يې تکتیکي عقب نشیني یا شاتګ وه چې دې باندې مخکې خبرې وشوې.

ورونو! موږ او تاسې په نظامي ستراتېژۍ باندې خبره کوله او په دې باب کې موږ دریو فرعي ستراتېژیو ته اشاره کړې وه چې د عقب نشینۍ، حملې او دفاع ستراتیژیاني وې چې د عقب نشینۍ باندې مو لږه خبره وکړه، اوس راځو د حملې په ستراتېژۍ لږه رڼا اچوو.

د حملې یا برید کولو ستراتیژي

دا ستراتیژي د دوه عمده هدفونو لپاره کارېږي.

اول صورت: د حملې یا تهاجم ستراتېژۍ څخه هغه وخت کې کار اخیستل کیږي چې ته د یو تهدید وړاندوینه کوې او د تهدید منبع هم پیدا او په ډاګه کوې او بیا د همدې تهدید د لمنځه وړلو لپاره ته حمله (تهاجم) کوې.

دویم صورت: هغه وخت ته د حملې ستراتیژي عملي کوې چې یو خاص هدف لاسته راوړلو لپاره غواړې هجوم وکړې ځکه چې بې هجومه دا هدف نشې ترلاسه کولای، نو په همدې اساس ته دښمن باندې تهاجم کوې. د حملې یا هجوم په ستراتېژۍ کې د کامیابۍ شرط دادی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دواړو صورتونو کې باید دښمن غافلګیر شي، پيل د تهاجم باید ښکاره، واضحه او علني نه وي، نهایت زیات هڅه به کوې چې تهاجم مخفي او غافلګیرانه وکړې، دغه نقطه لازمي ده چې د داسې خدعې نه کار واخلې تر څو خپل تهاجم مخفي کړې.

تا تهدید تعیین کړی، د تهدید منبع دې هم معلومه کړې، ددې د محوه کولو لپاره ته غواړې هجوم وکړې خو د دغسې یوې خدعې څخه کار اخلې، چې دښمن غافلګیره کړې او څوک دربانديې پوه نشي چې ته د تهاجم اراده لرې یعنی مخکي د تهاجم څخه باید دښمن ستا له ارادې خبر نشي، دا ددې ستراتېژۍ د خدعې سره ربط دی.

که چېرې برعکس تاسې د دښمن له لورې غافلګیره شئ، انسان دی ځینې وخت امکان لري چې تاسو غافلګیره شئ، خو که هر وخت د دښمن له طرفه تاسې غافلګیره شوئ نو هڅه وکړئ چې بېرته دښمن تاسې غافلګیره کړئ، دې فکر کې اوسېږه چې څنګه دښمن بېرته غافلګیره، مورال يې خراب او خپل انتقام ترې واخلې، ځکه عام سیاست کې یو اصطلاح ده، وایي چې کله دې مال د لاسه ورکړ، ځان ته د غني فکر کړه، چې زه قدرتمند او مالداره کس یم، همدغه فکر په داسې موقع وکاروه که ته غافلګیره شوی هم يې نو داسې فکر وکړه چې زه غافلګیره شوی نه یم غواړم چې دښمن غافلګیره کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دفاع ستراتیژي

اکثره مجاهدین دا تصور کوي چې باید هغه وخت دفاع اختیار کړو چې کله ضعیف یو او یا ځینې ملګري دفاعي حالت په شکست باندې تعبیر کوي، نه ورونو!

دا هم د ذهن څخه لرې کړئ،په دفاعي حالت کې جګړه دا د مجاهدینو په شکست او ناکامۍ باندې دلالت نه کوي،کله چې د مجاهدینو تعداد لږ، امکانات او اسباب یې کم اوسېږي، هڅه وکړئ چې دفاعي حالات اختیار کړئ، دا د نظامي ستراتېژۍ عمق او دا بیا د نظامي ستراتېژۍ په تطبیق کې د مجاهدینو کمال دی اما شرط دا دی چې دا دفاعي حالت به اختیاري وي، اجباري به نه وي، یعنې تا دښمن مجبور نه کړي چې ته په دفاع کې واقع شې، خپله که اختیاري شکل سره مجاهدین دفاع کې واقع کوې دا بیا ستا ضعف او شکست نه دی بلکه دا خاص ستراتیژي ده، هدف ددی ستراتېژۍ دا دی چې ته دښمن ته اجازه ورکوې چې اول دښمن حرکت وکړي، د دښمن د حرکت څخه وروسته ته غیر پیش بیني شده حمله او ضربه دښمن ته ورکوې چې ددې ضربې په نتیجه کې دښمن اجباري عقب نشینۍ ته مجبورېږي.

په اختیاري حالت کې دفاع یوه نظامي ستراتیژي او یوه کامیابي ده، دښمن ته یو سیاسي او نظامي ګوزار دی، اول شرط دا چې اختیاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، انګېزه د کار دا ده چې اول ته اجازه ورکوې چې دښمن حرکت وکړي، داسې حالت کې چې يوه قوي ضربه مو شاته ورته سنجولې ده، داسې يو ضربه دښمن ته ورکوې چې دښمن اصلاً سوچ او فکر کې هم دا نه راګرځي چې ته به داسې ګوزار ورکوې چې نتيجه ددې حملې باعث د دې شي چې دښمن په اجباري عقب نشينۍ مجبوره کړې.

يو اصل: دا چې ته دښمن ته اجازه ورکوې چې هغه راشي او بيا داسې يو حمله دې ورته سنجولې ده چې په نتيجه کې د جنګ څخه لاس واخلي، عقب نشينۍ ته مجبوره او اجباري عقب نشيني وکړي، سامان او اسلحه يې په ميدان باندې پاتې شي او د حملې څخه وروسته ته د افرادو، امکاناتو او نظامي وسايطو له لحاظه قوي شې.

دا د دې ستراتېژۍ اصل دی، ددې خبرې مانا دا ده چې ته به هغه وخت کې دا ستراتيژي عملي کوې چې دغسی يو کاري ضربه دښمن ته ورکولی شې که داسې زمينه درته مساعده نه وي بيا ته کولای شې په بله ستراتېژۍ باندې کار او عمل وکړې.

دويم اصل: ته دښمن ته ځان ضعيفه ښکاره کوې، نسبت هغه څه ته چې تاسې حقيقت کې ياست.

يعنې ته دښمن ته هغه رقم ځان ضعيفه ور ښکاره کوې چې دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تا په جرأت حمله وکړي، خپل قوت مو ټول پټ کړی او بیا داسې یو ضربه ورکوې چې بالاخره لاره ترېنه ورکېږي او عقب نشینۍ ته مجبوره کیږي، دا دوه اصله باید د دفاع په ستراتېژۍ کې په نظر کې وساتل شي او مراعات یې کړئ.

ددې ستراتېژۍ ګټه داده چې د خپلو افرادو، امکاناتو او د خپلو محدودیتونو څخه ته د قوي کېدلو، پیروزۍ او کامیابۍ لپاره استفاده کوې.

ته ضعیفه یې، محدودیتونه دربانديې وضع دي، امکانات دې لږ دي، ته ځان په اختیاري دفاع کې واقع کوې، ددغه ضعف او ددغه محدودیتونو د لرې کولو لپاره کار کوې او ځان قوي کوې د دې ستراتېژۍ فایده همدا ده.

مجاهدینو ته د دې ستراتېژۍ انتخاب څه وخت او په کوم حال کې په کار دی؟

هغه وخت چې مجاهدینو باندې اقتصادي محدودیتونه وضع وي، مال، افراد، امکانات، اسباب، تجهیزات، نظامي وسایط یې لږ او څو دښمنانو سره یو وخت کې مخامخ اوسېږي، بس دلته مجاهدینو ته په کار ده چې هجوم څخه ځان دفاع کې واقع کړي او دغه دفاعي حالت کې ځان مجهز او قوي کړي مطلب د خپلو اسبابو ، امکاناتو ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

افرادو او هر څه په حساب ځان ښه برابر کړي او دا هر څه ښه زيات کړېږ بيا ته کولی شي يو مهم هدف لپاره د تهاجم ستراتيژي هم عملي کړي.

د احزاب تر غزا پورې رسول الله ﷺ ځان په اختياري دفاع کې واقع کړی وو، ددغه دفاع څخه يې استفاده کوله، اجباري دفاع نه وه، ځکه اجباري دفاع کې بيا ته اکثراً حملې نشې کولای، رسول الله ﷺ اختياري دفاع غوره کړې وه، ځکه بدر، احد او باقي طرفونو ته يې دښمن ته ځينې ګوزارونه ورکړل، رسول الله ﷺ ددغه اختياري دفاع څخه د خپلو تجهيزاتو، افرادو، امکاناتو، اسبابو څخه د ځينو محدوديتونو د لرې کولو لپاره استفاده وکړه د احزاب غزوې څخه وروسته يې د جنګ ستراتېژۍ ته تغيير ورکړ او دفاعي ستراتيژي يې په تعرضي ستراتېژۍ باندې بدله کړه.

د دفاعي ستراتېژۍ بله فايده دا ده چې کومه جګړه تا د دښمن مقابله کې شروع کړې، دا دښمن ته ډېر پرقيمته او پرمصرفه نسبت تاسې ته غورځېږي، ځکه ته په اختياري دفاع کې اوسېږې او دښمن هجوم کړی دی، دا جګړه دښمن ته ډېره قوي تماميږي، په مرور د زمان يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اقتصاد له منځه ځي او هم يې د عسکرو مورال خرابېږي او د افرادو، امکاناتو او اسبابو له لحاظه هم د ضعف حالت ته رسيږي.

يعني په دفاعي حالت کې د دښمن قوت په ضعف باندې بدلېږي او ستاسې قوت په کلاره، کلاره رشد کوي او بالاخره ضعف مو قوت طرف ته روانيږي.

ورونو! د اختياري دفاع په ستراتېژۍ کې مو ويلي و اصل دا دی چې دښمن ته بيا کاري ضربه ورکړې، اجازه ورکړی چې دښمن هجوم وکړي او بيا کاري ضربه ورکړې، کله دښمن ته تاسې کاري ضربه ورکولای شئ چې هغه بيا اجباري عقب نشينۍ ته مجبوره کړئ؟

هغه وخت چې د دښمن د ضعف نقطه درک او دې ته ګوزار ورکړې، طبيعي شکل سره هرڅوک د خپل قوت نقطې مخفي کوي، اما د ضعف نقطې يې تاسې کولای شئ چې درک يې کړئ، کله مو چې د دښمن داسې د ضعف نقطې په ډاګه کړې نو بيا په دفاعي حالت کې د خپل قوت نقاطو باندې د دښمن د ضعف نقطو ته ضربه ورکړئ.

په بل تعبير، دښمن تا سره په جګړه کې واقع دی، ته په اختياري دفاع کې واقع يې، دغسې حالت کې که ته سل، زر او لک لښکر د دښمن هم ووژنې، دښمن نور جلبوي، سوق کوي، نور رانيسي، مورال او جذبه له لاسه نه ورکوي، په دغه وخت کې يو قوي اقتصادي ضربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن ته ورکړه،نو په دې سره به يې باذن الله د جنګ ماشين ودرولی شي.

نو په همدې اساس مجاهدينو ورونو کله چې تاسې په اختياري دفاعي حالاتو کې واقع کېږئ، بس نور متوجه اوسېږئ چې د دښمن ضعف نقطو ته قوي ضربه ورکړئ.

دا ستراتيژي موږ هغه وخت کې انتخابوو چې زموږ افراد، امکانات او هرڅه لږ اوسيږي، زه او ته نسبت دښمن ته ضعيفه يو، د ضعف په وخت کې په داسې حال کې چې دښمن قوي وي او د دښمن د ځپلو نورې لارې هم موجودې وي نو په ببځايه ضد کول او دښمن سره زور آزمايي د يو ښه سياستمداره مجاهد صفت نه دی، داسې کارونه تاسې خرابوي او آينده نه لري، په سوچ، تدبير او فکر باندې د دښمن داسې نقطې ته ضربه ورکړه چې بالاخره د جګړې ماشين يې ولاړ او بند شي او يا يې د جنګ ماشين داسې کړې چې له ډېر چټک او تېز کار څخه يې حد اقل ته وغورځوي.

مجاهدينو ورونو:

په دې ستراتېژۍ د بحث خلاصه دا ده چې د خپل قوت نقاط حفظ کړه، منفي نقاط دې مخفي(پټ) کړه، د دښمن منفي نقاط درک کړه، بار بار دېته ضربه ورکړه، نتيجه دا چې د دښمن مورال به خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضعیفه کیږي، روزانه به له ځانه نورې د ضعف نقطې ایجادوي د وخت په تېرېدو سره دښمن نابودۍ په طرف ځي او یو قوي درز یې ترمنځ پیدا کیږي.

تاریخ دا ثابته کړې ده چې چا په خپل خوښه او اختیار ځان په دفاعي حالت کې واقع کړی نو بیا یې جنګ ګټلی، د اختیاري دفاع ستراتیژي دا ډېره خطرناکه ستراتیژي ده، چې چېرې دښمن یې په تا استعمال نه کړي، بس چا چې قصداً ځان په دفاع کې واقع کړی، دوی په مرور د زمان جنګ ګټلی، د عسکرو، د افرادو د هرڅه مورال یې قوي، ځان یې تقویت کړی، منفي نقاط یې خپل مخفي کړي، قوي نقاط یې خپل حفظ کړي، د دښمن ضعف نقاطو ته یې په کراتو ضربه ورکړې، ددښمن هر ضعف نقطې ته چې دې ضربه ورکړه، باعث ددې کیږي چې دوه، درې، لس نورې د ضعف نقطې تاته په لاس درکړي او په کلاره کلاره دښمن د زوال خواته روان شي.

د تبوک په غزا کې چې کله د اسلام لښکر د تبوک ساحې ته ورسید، رومیانو سره جګړه وه، رومیانو چې د رسول الله ﷺ لښکر ته وکتل، الله رب العالمین د دوی په زړونو کې رعب واچاوه، دوی مشوره وکړه چې دلته موږ ته له دوی سره د جګړې څخه دا بهتره ده چې اختیاري عقب نشیني وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ! څو خپلو ښارونو ته پناه وړو او کمين نيسو، په دې ميدان کې موږ جګړه نشو کولی،که يې وکړو زمونږ په شکست تماميږي، روميانو خپله ستراتيژي بدله کړه، ټولو عقب نشيني وکړه، خپلو ښارونو ته ننوتل، جګړه يې د ميدان څخه ښار ته کړه، کوڅه په کوڅه او کور په کور جګړه يې طرحه کړه، کمينونه يې ونيول، رسول الله ﷺ د صحابه وو سره مشوره وکړ چې څه وکړو؟

عمر رضي الله عنه په مشوره کې چې دې خبرو نچوړ يې داسې راوځي وويل چې يا رسول الله! ﷺ دا کومه عقب نشيني چې شوې اجباري نده شوې، داسې نه ده چې دښمن شکست وخوړ او وتښتېد، بلکې د جګړې محاذ يې بدل کړ، داسې به نه ګڼو چې ګڼې رعب وربانديې حاکمه، په منځ کې تفرقه راغلې، نظم او اتحاد يې خراب شوی اوسيږي، نه! دوی اختياري عقب نشيني کړې ده، د جګړې ميدان يې بدل کړې،او ځان يې د اختياري دفاع په ستراتېژی کې واقع کړې دی، دوی غواړي چې موږ او تاسې د دوی کمينونو ته برابر شو او د شام په سرحداتو کې موږ بلد کسان هم نه لرو، د منطقې خلک راسره نشته چې مسلمانانو سره همکاري وکړي،مسلمانانو ته د دښمن حال او احوال راوړي او د دښمن تعداد هم زيات دی، په کمين کې هم دښمن ناست دی، عوض د تعقيب د دښمن نه راځئ چې موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تاسې هم بېرته مدينې ته لاړ شو، دښمن دفاعي ستراتيژي اختيار کړې او عقب نشيني يې د دفاع په نيت کړې ده، نو په همدې اساس بايد د اسلام لښکر د دښمن د ستراتېژۍ سره ځان برابر نه کړي، دښمن د دوه ستراتېژيو تطبيق غواړي، اختياري عقب نشيني يې د څه لپاره کړې ده؟

دې لپاره چې دفاع وکړي او يا يې ځان آماده کړی چې د دفاع ستراتيژي په مونږ باندې عملي کړي، موږ او تاسې د هغوی د خوښې د جګړې ميدان ته ورولي او ګوزار راکړي، نو په همدې اساس بايد خپلې لښکرې د دښمن ددې ستراتېژۍ تطبيق سره مخامخ نه کړو، دښمن ستراتيژي بدله کړه، صحرا يې خوښې کړه او ښاري جګړه يې انتخاب کړ، نو موږ به هم مدينې طرف عقب نشيني وکړو.

بالاخره مشوره په دې باندې وشوه او رسول اللهﷺ سره له لښکر بېرته شاته شو او مدينې ته لاړل.

تاسې وګورئ چې عمرؓ دلته څومره د بصيرت څخه کار واخيست، ځان يې د دښمن ستراتېژۍ او پلان سره مخاخ نه کړ، د هغې زاويې څخه چې دښمن سوچ او فکر کوي په ما حمله کيږي د هغې جهت او زاويې څخه يې دښمن باندې حمله ونکړه، سياست څخه يې کار واخيست دښمن هسې هم د جګړې ميدان خوښې کړی دی او هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رعب او دبدبه يې له منځه لاړه، اسلام او مجاهدينو خپل هدف بېرته ترلاسه کړ، الله رب العالمين د رسول الله ﷺ او صحابه وو ذهن ته دا واچوله چې جګړې څخه تېر شي.

دا خبره تکراراً کوو چې تل تاسې عقب نشيني د شکست په باب کې مه شمېرئ، دا ځان سره يو پاليسي، يو ستراتيژي او په حرب کې د يوې خدعې په حيث نظر کې راولئ چې دا عقب نشيني هم جزء د جګړې ده.

موسى عليه السلام د فرعون څخه عقب نشيني کوي، هغه د شکست په مانا خو نه وه، بېرته د ځان آماده کولو لپاره وه، رسول الله ﷺ د مکې څخه راځي مدينې ته عقب نشيني کوي، مطلب بېرته د بلې حملې لپاره تيارى نيسي د خپل هدف او مقصد څخه نه تېرېږي فقط وخت بدلوي، نو تاسې هم بايد دې ته متوجه اوسيږئ چې ستاسې عقب نشيني هم د نوي کار د شروع باعث شي، که چرته ستاسې عقب نشيني د کار د ختم باعث شوه نو بيا دا عقب نشيني نه ده بلکې بيا تاسې شکست خوړلى دى.

که عقب نشيني دې وکړه، بس نور هر څه دې په ميدان خوشې کړل، يو له بل څخه مو ځان بې رابطې کړ، ځان دې ورک کړ، خپل کار او وظيفه دې خوشې کړه، دا بيا اجباري عقب نشيني ده، په اجباري کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم هغه اجباري ده چې تاسې سره يې د جبران اراده هم نشته.

نو په حربي سياست کې عقب نشيني د بيا تياري او د خپل قوت د زياتوالي په خاطر وي، د نوي کار د پيل لپاره او د بنيادونو د قوي کولو لپاره ته عقب نشيني کوې، بيا دا عقب نشيني توپير کوي نسبت دې ته چې ته مجبوره کيږې او بالاخره د عقب نشينۍ څخه وروسته پښې سپکوې او کار خوشې کوې.

الله مکره کله په مجاهدينو باندې سقوط راځي او دېته مجبوره کيږي چې عقب نشيني وکړي، بايد د مجاهدينو دا انګېزه نه وي چې بس عقب نشينۍ کې هرڅوک خپلې پښې وباسي،عقب نشينۍ کې د مجاهدينو دا مسؤليت دی چې بايد راټول شي،منظم شي، بېرته د خپلې عقب نشينۍ څخه وروسته د اقدام لپاره آمادګي ونيسي، يعنې عقب نشيني ددې لپاره اوسېږي چې يو نوی کار، يو نوی پلان، يو نوې نقشه راپيل کړئ، عقب نشيني په مانا د ترک د وظيفې نه وي، ځکه بيا دا موضوع بيخي بل طرف ته ځي.

قال تعالى:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُواْ زَحْفاً فَلاَ تُوَلُّوهُمُ الأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلاَّ مُتَحَرِّفاً لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزاً إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاء بِغَضَبٍ مِّنَ اللّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ [سورة الأنفال ١٥،١٦]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: اې ایمان راوړونکو! کله چې تاسې کفارو سره د جنګ په حالات کې مخامخ شئ نو هغوی ته شا مه اړوئ، څوک چې د جنګي تکتیک یا د مجاهدینو د کومې بلې ډلې سره له یو ځای کېدو پرته کفارو ته د جنګ په حالت کې شا واړوي نو هغه به د الله په غضب اخته شي د هغه استوګن ځای به جهنم وي او هغه د ورګرځېدو ډېر ناکاره ځای دی.

ورونو! هغه خلک چې تعداد، اسباب او امکانات یې کم دي او څو ډوله دښمنانو سره مواجه وي، داسې دښمن سره چې هم منظم دی او د هر اړخ ښه ځواکمن دی، که دغه وړه ډله ځان په دفاع کې واقع کړي، ان شاءالله! کامیابه شوې ده، نسبت دې ته چې ځان تهاجم کې واقع کړي او په دښمن هجوم وکړي. ولې؟

دلایل زیات لري، هغه دا چې کوم کسان په تهاجم کې واقع کیږي او تاسې په اختیاري دفاع کې واقع شئ، دښمن مجبوره کیږي، چې تاسې باندې حمله وکړي، خو تاسې د داسې یوې ضربې آمادګي نیولې ده چې دښمن له پښو پرې باسئ، که چېرې تاسو اختیاري دفاع کې واقع شوئ، دښمن تهاجم کې واقع کېږي، د دښمن ټوله ستراتیژي تاسې ته واضح کیږي، دا درته معلومېږي چې د دښمن:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلان څه شی دی؟

امکانات يې په کومه کچه دي؟

اسباب يې څه دي؟

څنګه حرکت کوي؟

د کمين له لارې، د رفت و آمد له لارې د اکمالاتو له لارې، د دښمن ټول حرکات او کردار تاسې تعقيبولای شئ، ياني ټوله ستراتيژي يې تاسو ته معلوميږي، لېکن ستاسې برعکس دښمن ته نه معلومېږي، دښمن ستاسې په امکاناتو،اکمالاتو،افرادو خلاصه په هېڅ څه باندې خبر نه دی او تاسې هم خپل ځان ورته ضعيف ښکاره کړی دی،د دې لپاره چې دښمن ستا د کمين ساحې ته برابر شي او بالاخره قيچي عمليات ورباندې وکړئ، دښمن چې کوم موړال او انګېزه لري له منځه ځي.

دوهمه فايده: دا ده، چې دښمن کله جګړه شروع کړي،د تهاجم په حالت کې دښمن مجبوره دی چې زيات مصارف وکړي،دا ډېر پر مصرفه تماميږي،نسبت دې ته چې څوک په دفاع کې واقع شي، په جګړه کې د دښمن د مصارفو زياتېدل خپله د دښمن د شکست سبب ګرځي، بل هغه وخت چې ستا منابع، تجهيزات، نسبت دښمن ته کم وي، نو نظر محيط او شرائطو ته، تاسې بايد اختياري دفاع غوره کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! که چېرته تاسې داسې حالاتو سره مخ شوئ، چې دښمن ته مو ځان ضعيفه معرفي کړ او دښمن هم په يوه سيمه کې له همدې حالاتو څخه په ګټې اخستنې ستاسې د نابودۍ او ختمېدو تبليغاتو ته زور ورکړ، نو همدا يې وخت دی، چې يو مهم او قوي ګذار ورکړئ، دې سره دښمن له څو تاوانونو سره مخ کيږي.

لومړی دا چې درواغجن ثابتيږي، اعتماد يې ختميږي، د خپلو افرادو باور له لاسه ورکوي، بيا خپلو ملګرو ته مورال نشي ورکولای او د پرمختګ جرأت يې له منځه ځي او د آينده لپاره دا کومه جګړه چې پيش بينی کوي، د دې څخه نا امېده، په اضطراب کې واقع او سکون يې له منځه ځي، آينده کې بيا همدې ته متوجه وي چې د مجاهدينو له طرفه ورته تهديد متوجه دی، له نور کاره پرېوځي، چې دا خپله باعث د دې کيږي چې د دښمن روحيه خرابه شي، نو د يوې منطقې د امير په حيث ځينې وخت تاته لازمه ده چې په داسې حملاتو باندې هم کار وکړې، چې هغه د دښمن ادعا کاملاً باطله ثابته کړي، ترڅو په عقل، په دليل، په منطق او په علني شکل په دې ونه توانيږي چې په خپل دې شکست پرده واچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام په سیاسي نظام کې دښمن پېژندنه

قال تعالی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ [سُورَةُ آل عِمرَان:118]

ژباړه : اې مؤمنانو! د خپلې ټولنې له وګړو پرته له نورو سره خپل رازونه مه وایاست، هغوی ستاسې د نابودۍ د هېڅ یو فرصت څخه ګټه اخستل له لاسه نه ورکوي او تاسې ته چې په هر څه زیان اوړي، د هغوی خوښیږي د هغوی د زړه دښمني له خولې څخه راوځي او څه چې هغوی په سینو کې پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زیات دي، موږ تاسې ته په ډاګه څرګنده لارښونې کړي دي، که تاسې پوهه لرئ (نو له هغوی سره به په ارتباط ساتنه کې له پاملرنې څخه کار واخلئ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه:

ستا دښمن څوک دی؟

چېرته دی؟ څومره دی؟

څنګه دی؟ ولې دی؟

مطلب د ټولو دښمنانو ټول اړخونه پېژندل لازمي دي، چې موږ دلته په همدې موضوع بحث کوو. ان شاء الله!

که یو څوک درڅخه وپوښتي چې په نظامي ستراتېژۍ کې ولې د دښمن پېژندنه اړینه بولو او مطالعه کوو یې؟

جواب يې دا دی: چې د عسکرۍ په نظام کې او عموماً په نظامي برخه کې مهمترینه وظیفه د یو نظامي یا یو مجاهد هغه دا ده چې خپل دښمن په تمامه مانا وپېژني، دا یې مسؤلیت او لومړیتوب دی چې خپل دښمن سم وپېژني مطلب امیران او د حرب اداره او مسؤلین خو یې لا پرېږده، فرد فرد په دې مکلف دی چې په دې پوه شي چې زما دښمن څوک دی؟

عمر رضي الله عنه وايي: **"د اسلام بېخ کندي هغه چا وکړه چې اسلام کې رالوی شوي او د جاهلیت له زمانې څخه شناخت نه لري"** یعني که د جاهلیت زمانې نه یې معلومات او شناخت درلودلی، نو نن به یې ډېر په بصیرت سره اسلام پېژندلی، د دښمن هر چال او حال ته به یې فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هره حربه د دښمن لخوا نه چې ورته مخې ته شوې وی، نو د دې کس به په حقیقي موضوع باندې سر خلاص وی.

نو خپل دښمن باید وپېژنئ او په تمامه معنا يې وپېژنئ، ځکه موږ او تاسې په نظامي ستراتېژۍ کې دا عنوان کېښود (دښمن پېژندنه) په دې باندې موږ او تاسې دلته مختصر بحث کوو. ان شاء الله! او دا باب هم لکه د خدعې د باب په څېر ډېر پراخه باب دی.

ورونو! په نظامي ستراتېژۍ کې به ډېر تمرکز ستاسې د دښمن په قدرت باندې نه وي چې دښمن دومره لښکر لري، دومره قوت او قدرت لري، اصلي تمرکز به ستاسې د دښمن په **فکر او عقیده** اوسیږي، په هغه فکر او هغه عقیده د دښمن باندې تاسې ډېر تمرکز کوئ چې دښمن خپل لښکرورباندې رهبري او کنټرولوي يې، دې ته به تاسې په حرب کې او په نظامي ستراتېژۍ کې ډېره توجو کوئ، له نن څخه وروسته د دښمن په لښکر، په عسکرو، په تعداد، قدرت او په ښارونو کې ګشت او ګذار دې ټولو باندې زيات سوچ مه کوئ، هدف ستا باید هغه فکر او عقیده وي چې دغه لښکر رهبري او کنټرولوي يې، هغه باید هدف ونیسئ.

دا کار په څه باندې کولای شئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې تاسو د دښمن څخه دقیق شناخت او معلومات ولرئ، څکه دښمن چې دی دا زموږ او ستاسې د رشد، پرمختګ او تقویت مانع کیږي او د مجاهدینو د اهدافو په وړاندې خنډ او زنډ ایجادوي نو باید د اسلام په سیاسي نظام کې دښمن وپیژنئ.

د دښمن تعریف: هر هغه څوک چې هر په نامه او جامه د مجاهدینو د رشد، پرمختګ، قوت او پراخۍ مانع او خنډ ګرځي دغه کس دښمن دی، یعنې هر څوک چې د اسلام د سیاسي نظام د رشد، پرمختګ او تقویې په وړاندې مانع او خنډ ګرځي، نو همدغه کس د اسلام سیاسي نظام موږ ته د دښمن په حیث راپېژني.

د دښمن پېژندلو علت څه دی؟

دښمن پېژندنې ته څکه لومړیتوب ورکوو چې موږ د دښمن په مقابل کې ځنګه غبرګون وښایو، د دښمن په وړاندې کوم عکس العمل ته په موجوده وخت کې ضرورت دی نو په دې خاطر د دښمن پېژندل لازمي دي!

که څوک له تاسې پوښتنه وکړي چې د اسلام په سیاسي نظام کې د دښمن په پېژندنه ولې دومره تاکید راغلی او ولې یې د دښمن پېژندنې ته دومره اهمیت ورکړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو جواب به مو دا وي: د دې لپاره چې پوه شو چې د دغه دښمن سره څنګه عکس العمل وکړو، نو لازمي ده چې اول دښمن وپېژنو چې دښمن څوک دی؟

هر څوک، په هره جامعه او جامه کې، په هر کنج او ګوښه کې، په هره طريقه او هره وسيله باندې چې د اسلام د سياسي نظام د رشد، تقويې او پرمختګ مانع او خنډ ګرځي، دا زموږ دښمن دی.

يو څوک به خارج کې ناست وي، د کمپيوټر او د موباېل او د خبرو له لارې زموږ د نظام د رشد، پرمختګ او تقويې په وړاندې خنډ ګرځي، دې ته به د دوست په سترګه نه ګورې، دا هم ستا د دښمن په لېست کې راځي، داسې نه ده چې دښمن تاته فقط هغه څوک وي چې تاسره مخامخ مسلح جنګ کوي، نو د همدې لپاره وايو چې د دښمن پېژندنه اړينه ده چې تاسې د دښمن ټول ډولونه او اقسام وپېژنئ.

يو څوک به له نېږدې څخه او يو څوک به له لرې څخه تاسره دښمني کوي، يو څوک به د دوست په جامه کې ستا دښمن وي يعنې يو څوک به دې ظاهري دوست وي خو لېکن ستا د نظام د ترقی، پرمختګ او رشد مانع به وي، نو دا بيا دوست نه بلکې دښمن دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له نن څخه وروسته همدې قالب ته هر څوک ور اچوئ، بيا به تاسې ته خپل دښمن خپله ځان ښايي، ځينې خلک داسې وي چې د دښمن صف ته هم نه وي تللي، ستا په مقابل کې يې سلاح هم نه وي راپورته کړي، خو د ده له شتون او فعاليت څخه دا ښکاره جوتيږي چې ستاسې د نظام د پرمختګ او ترقۍ په وړاندې خنډ دي، نو داسې خلک هم د دښمن په لېست کې ورزيات کړئ.

ورونو! دښمن په څو قسمه وي، دښمن يا داخلي دښمن وي او يا خارجي دښمن، يا انفرادي وي او ياڅو ډلې يوځای شوې دي، يا علني او ښکاره دښمن وي يا پټ، يا د خپلې دښمنۍ اظهار کوي او يا خپله دښمني پټوي، يا مو دښمن وړوکی دی، خو دښمني يې بې اهميته ګڼل نه وي په کار، يا مو دښمن ډېر لوی دښمن دی، خو فلحال ما او تا سره بې اهميته دی، يا دښمن ځان ته د دوست شکل غوره کړی او يا علني صراحتًا خپله دښمني اعلانوي، نو د دښمن دغه ټول انواع او اقسام د دښمن پيژندنې د عنوان لاندې مطالعه کوو ان شاء الله!

تاسو بايد پوه شئ چې دغه دښمن اوس وړوکی دی، لېکن با اهميته دښمن دی، د دغه دښمن تعداد زيات دی، خو فلحال بې اهميته دی، دغه کس دښمن دی بايد زه يی وپيژنم، خبر دی که په ظاهر باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې د دوست شکل اختيار کړی خو ماته يې پلټنه لازمي ده چې معلومه کړم چې دا په کومه طريقه د دوست په جامه کې ماسره دښمني کوي.

ځينې وخت انسان د ځان لپاره دښمن شي، مجاهد يا عام مسلمان او مؤمن وي، خو بس يو دم د اسلام د سياسي نظام دښمن شي، نو څنګه موږ پوه شو چې زه ولې د اسلام د سياسي نظام دښمن ګرځېدلی يم؟ هر هغه لاره، کار، خبره او اقدام چې ستا د نظام د رشد، تقويې او پرمختګ مانع وي، نو له هغې څخه ځان وساته که نه ته خپله بيا د خپل نظام دښمن يې، خو هغه دښمن يې چې په اهميت د موضوع باندې نه پوهېږې او داسی کار، اقدام، خبرې او داسې عکس العمل دې اختيار کړی چې ځان دې همدې چوکاټ او قالب ته وراچولی، ته بيا هغه دښمن يې چې فلحال ستا ضرر دومره نه محسوس کيږي بلکې نسلونه او کلونه وروسته ته د مسلمانانو ريښې او تهداب له منځه وړي.

ورونو! په همدې اساس د يو سياست مدار او مجاهد په حيث دا سوچ او فکر وکړه چې زه کوم اقدام کوم، مجاهدين استعمالوم،د جهاد په نوم مې حرکتونه شروع کړي دي، تنظيم دی او پيسې دي راروانې دي او د جهاد په نوم باندې لوبه شروع ده،خو دغه وخت د خپل ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه ته پوښتنه وکړه چې دغه کوم کار ما شروع کړی دی،د اسلام د سیاسي نظام د رشد، ترقۍ او قوت باعث کیږي که نه برعکس خبره دی؟ که یواځې دې یو کار شروع کړی او فقط خپل تجارت کوې، جهاد بدناموې نوره کومه لاسته راوړنه نه لرې او زیان دې آینده نسلونو ته له حده زیات دی، تنظیمونو همدا لوبې وکړې، همدوی خپله د خپل نظام دښمني وکړه، ځکه نو هم یې خپله اوس دا حال دی او هم یې امت له داسې سرنوشت سره مخ کړی دی.

دښمن ځینې وخت په مختلفو میدانونو کې تاسې سره جګړه کوي، کله په سیاسي ،کله اقتصادي، کله نظامي او کله فرهنګي میدان کې، نو په همدې اساس له نن څخه وروسته وروره! هر څوک چې تا په دې قالب کې واچاوه چې هغه ستا د نظام د رشد، پیشرفت او تقویې مانع وو، نو لازمه ده چې د جګړې میدان یې هم معلوم کړې، چې دا اوس په کوم میدان کې ما سره دښمني کوي؟

فرهنګي، عقیدوي، سیاسي، نظامي، اقتصادي، په کومه برخه او په کوم جهت کې ماسره دښمني کوي؟ دا یې هم په ډاګه کړه.

د دې بحث فایده څه ده؟

یو څوک وایي، چې زه د دښمن په پېژندنه کې سوچ او فکر نه کوم، لېکن خپل کار مې شروع کړی او روان یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروره! که ته دا اصل مراعت کړې، دې کې سوچ، فکر، ښه دِقت او ځیرکتیا څخه کار واخلې دا ټول د دې باعث کیږي چې دښمن تا غافله نه کړي دا د سیاست کمال دی.

تا دښمن پیژندلی، هر څوک چې په هره جامه کې د نظام د ترقۍ پرمختګ، قوت او پراخوالي مانع او خنډ وګرځي تا ورته دا د دښمن نوم انتخاب کړی او ورته دې فکر دی چې که ته زما د نظام په وړاندې خنډ ګرځې، نو ته مې دښمن یې، میدان دې هم ورته تعیین کړی، چې ته په عقیدوي، فرهنګي او فکري... او یا هغې میدان کې زما دښمن یې، نو په همدې اساس دغه کس تا غافله کولای نشي، نو دا یې ستره فایده ده. چې هر وخت تا خپل دښمن کټکوري کړ، دښمن دې وپیژانده، هغه میدان، برخه، طرف او حوزه دې هم وپیژندله له کوم څخه چې دښمن تاسره په جګړه بوخت دی، د دښمن دا تشخیص دې هم وکړ چې دا د دوست په جامه کې دښمني کوي که د دښمن په شکل مخ ته راځي؟ دا دې هم معلومه کړه چې دا دښمن دې غټ دی که وړوکی دې؟ ضرر یې په کومو برخو کې ډېر او په کومو کې کم دی؟ نو د داسې نورو ډېرو اړخونو په معلومولو به ته د نورو ګټو ترڅنګ یوه ستره فایده دا ترلاسه کړې چې دا دښمن به هیڅکله تا غافله نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياست په باب کې چې د مجاهدينو لپاره ډېره مهمه مسئله ده، هغه دا ده چې خپل **مخفي دښمنان** بايد ضرور وپېژني، د دې څخه هېڅکله غافله نشي، زموږ د بحث ټوله خلاصه دا ده: د يو سياست مداره، ځيرکه او هوښيار مجاهد او امير په حيث بايد له نن څخه وروسته د خپل نظام مخفي دښمنان راپيدا او مخه يې ونيسي.

ولې دا کار له ټولو مهم دی؟

ځکه چې علني او ښکاره دښمن خو دې معلوم دی، ضرر يې هم تاته معلوم او ورته په هر صورت متوجه يې، خو مخفي دښمن بيا هغه دښمن دی چې تاته به ښکاري نه، خو ګوزارونه به يې زغمې او يا به تاته ښکاري، خو ته به ورته د دوست په نظر ګورې، تاته به يې ځان دوست معرفي کړی وي، خو زيان او ضرر به يې له ښکاره دښمن څخه لس چنده زيات وي، نو داسې پټ دښمنان او يا هم د دوست په جامه کې ښکاره دښمنان مو تر هغه وخته پورې خپله دښمني مخفي او په دې فکر کې وي چې تا غافله کړي.

چې غافله يې کړې، بيا نو نه يوازې د خپلې دښمنۍ اظهار کوي، بلکې بيا خه پوخ ګوزار هم درکوي، دا بيا داسې وخت وي چې له يوه لورې به په تاسې ډېل ستونزې راغلې وي او د بل طرف نه هغه د لستونې ماران به هم خپله ژبه راباسي او له نېږدې څخه به در باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله او ګذار کوي. نو تل په دې فکر کې اوسئ چې تاسې د دښمن له لورې غافله نشئ، بلکې تاسې دښمن غافله کړئ.

څه وخت کولای شو دښمن سم وپېژنو، په ځانګړي ډول مخفي او پټ دښمن؟

هغه وخت چې د دښمن ښخه سم شناخت ولرو. ځکه مخفي دښمن په ظاهره کې ما او تا ته ځان دوست معرفي کوي، نرمې او ګرمې خبرې راته کوي، خو لېکن د يوې مناسبې موقع په لټه او انتظار کې وي چې کله يې موقع ترلاسه کړه، نو بيا ټک درکوي.

مخفي دښمن ولې ډېر خطرناکه وي؟

ځکه چې پټ دښمن خپل چل ول، مکر او حيلې ټولې پټوي، نه يې ظاهروي، يوې موقعې ته يې ساتي، چې په ټاکلې موقع د خپلې دښمنۍ اظهار کوي.

ورونو!

موږ او تاسو بايد دې مسئلې ته دقيق اوسېږو، هر څوک چې هر جامه کې، هر ډول چې زموږ د نظام د رشد او پرمختګ مانع اوسيږي نو دا زموږ او ستاسې دښمن دی، د داسې خلکو په نرمو، ګرمو او پستو خبرو هېڅکله دوکه نشئ، داسې دښمن بايد دقيق وپېژنئ او د دښمنۍ لاره او چاره او ميدان يې هم وپېژنئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياست په باب کې يو معقوله ده وايي: "که غواړئ د دښمن له خطراتو څخه په امن کې پاتې شئ؛

اوله خبره: دښمن وپېژنه يعنې د رب العالمين په توفيق سره د دښمن څخه پوره معلومات حاصل کړه، د دښمن د معلوماتو ترلاسه کول او پېژندنه يې په ځان باندې فرض کړه،ددې لپاره چې د دښمن له خطراتو، ضررونو او د ګواښونو څخه په امن کې پاتې شې.

دوهمه خبره: دا چې تل په الله ﷻ توکل ولره،له خپلې هوښيارۍ، ځيرکتيا او دِقت څخه کار واخله.

درېمه خبره: دا چې د دښمن په مقابل کې به تل آماده اوسئ، بې خبره به نه اوسيږئ.

دا درې اصله چې تا مراعات کړل، د رب العالمين په توفيق سره ته بيا د دښمن له خطراتو څخه محفوظ يې، حد اقل زموږ او ستاسې کار دا دی چې داخلي نظام محفوظ وساتو، بيروني خو هسې هم موږ او تاسې دښمن سره جګړه اعلان کړې، بيروني کې که شکست او که عقب نشيني راځي که ضربه او حمله وي، هغه دومره ضرر د نظام حيثيت ته نه رسوي، لکه څنګه چې د داخلي او پټ دښمن څخه کوم خطر او ضرر نظام ته رسيږي، نو د دښمن ښه دقيقه پېژندنه، هوښياري، دقت، ځيرکتيا او آمادګي بايد په هېڅ صورت کې پرېنږدئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څوک چې آمادګي ولري، هغه خامخا اسباب استعمالوي، هغه خامخا ځان تیاروي، بناً ته به ځان تیار کړې، نو بیا به د دښمن د هرې دښمنۍ لپاره آماده یې.

د دښمن پېژندنې بل اهمیت دا دی چې ته به په ډېره آسانه طریقه مخفي دښمن وپېژنې، یعنې که ته له لومړي سره د دښمن پېژندنې ته دقیق یې، نو د مختلفو دښمنانو د پېژندنې په لړ کې به ته مخفي دښمن هم ښه درک کړې او په دې به پوهه شې چې داسې مخفي دښمن سره د دوستۍ کولو زیانونه څومره درانه او نه جبرانېدونکي دي، ته به د داسې دښمن ټول مشخصات وپېژنې، چې داسې دښمن ډېر تمرکز په نرمو او غوړو خبرو کوي، تل د خپلې دوستۍ او اخلاص اظهار کوي، د کار څخه یې د خپلو کارونو یادونه زیاته وي، د وړوکي کار به ډېر ستر احسان په تا باروي.

نو تاسې چې د دغه راز کسانو ټول کارونه په دغه پورته ذکر شوې قالب کې واچول او قالب ته برابر شول، نو ته بیا پوهه شه چې دا کس دوست نه بلکې دښمن دی، نور یې نو په نرمو خبرو او ډېلاکونو مه خطا کیږه.

وروڼو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسې د مخفي دښمن په اړه هر ځومره معلومات ترلاسه کړئ، د دې په مشخصاتو او نښو خپله مطالعه وکړئ او له داسې دښمنانو هر ډول پوهه ترلاسه کړئ، نو په دې به وپوهېږئ چې د مخفي دښمن اساسي او اصلي کار او وظیفه د مجاهدینو ترمنځه په مختلفو شکلونو بې اتفاقي خپرول او بې باوري پاشل دي.

زموږ او ستاسې دا مخفي دښمنان له کومې زاويې څخه ډېر کار کوي؟

جواب لنډ دی: د اختلافاتو اچولو له لارې څخه، نو په همدې اساس دغه خلک موقع ګوري، د همدې موقعې پورې ما او تا سره خه نرمه انډیوالي او دوستي کوي، کله چې موقع ورته مساعده شوه، نو بیا په یو دم مخ بدلوي، زهر پاشي او د مجاهدینو ترمنځ د بې اتفاقۍ تخم شيندي، د مشرانو او نورو ملګرو ترمنځ د بې باورۍ فضا رامنځ ته کوي.

تاسو به په خپله سیمه کې دغه ټولو اړونده مسائلو ته ډېر متوجه اوسيږئ، د خپلې منطقې يو عمومي اندازه به اخلئ، داسې خلک به په ډاګه کوئ او په دغه قالب کې به يې اچوئ، په وخت به د داسې خلکو مخه نیسئ، داسې افرادو ته به په هېڅ صورت کې د پټېدو او فعاليت چانس نه ورکوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظامي ستراتېژۍ کې موږ په دې خبره وکړه چې تاسې به ډېر تمرکز د دښمن په قوت او لښکر نه کوئ، بلکې ډېره توجو او تمرکز به ستاسې د دښمن په فکر او عقیده وي، له دې مو هدف څه دی، په کوم فکر او عقیده؟

په هغه فکر او عقیده چې له هغې څخه زموږ دښمن تقویه او روزل کیږي، د همدې فکر او عقیدې په اساس زموږ مقابلې ته نوې دښمن رازیږیږي، همدا فکر او عقیده ده چې دښمن ما او تا سره د جګړې لیکو ته راداخلوي، په هر ډګر کې یې راسره جنګوي، نو په همدې اساس د دې فکر او عقیدې مخه باید ونیول شي.

تاریخ دا خبره ثابته کړې ده چې هغه وخت ته دښمن د پښو څخه غورځولی شې چې د دښمن فکر او عقیدې سره تل جګړه وکړې، فکر او عقیده یې له منځه یوسې، له دې جملو څخه څه راوځي؟ یعنې تاسې باید خپل حقیقي دښمن وپېژنئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا حقيقي دښمن څوک دی؟

حقيقي دښمن ستا د دښمن جسم نه، بلکې د دښمن فکر دی، د دښمن فکر او عقيده ستا اصلي دښمنه ده، ځکه هماغه باعث د دې کيږي چې دښمن ميدان ته راوباسي او ستا په مقابله کې يې وجنګوي مطلب حقيقي دښمن ستا هغه د دښمن ذهنيت دی.

نو په دې مسئله باندې ځان پوه کړئ، تر هغې چې تا د دښمن همدا ستا په مقابله کې د جګړې ذهنيت نه وي وژلی، د دوی همدغه د جګړې فکر او عقيده دې له منځه نه وي وړې که دوی په زرګونو ووژنې کوم بدلون نه راځي، بلکې نور درته توليدوي، نو دا فکر او عقيده تاسې داسې يو ماشين وګڼئ چې ستاسې په خلاف د اسلحو په څېر افراد توليدوي، نو د افرادو د ختمولو سره راځئ دا ماشين يې له کاره وغورځوئ، فلج، خراب او بېکاره يې کړئ.

دښمن ته تر هغې شکست نشئ ورکولای ترڅو چې په فکر او ذهن باندې يې حمله وکړئ، څنګه يې په ذهن او فکر باندې حمله کوو؟

کومه غلطي، تيروتنه او کوم سوء تفاهم چې د دښمن په فکر کې دی، دا عقيدوي، فکري، په اصولو کې، په عقايدو کې، دا ټولې غلطی دا ټولو ته واضحه کړئ، بيا هغه وخت ته کولی شې د دښمن په فکر باندې حمله وکړې، نو وروره ته منحيث د يو سياستمداره د دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر لکه کتاب مطالعه کړه او لکه د ورقو په څېر يې د عقيدې د هرې ورقې، هر فصل او باب غلطۍ درک کړه او بيا پرې ګوزار او رد وکړه.

يو کتاب چې ګورې او بيا ورباندې رد ليکې، دوه درې ورقې چې دې مطالعه کړې، نو ته بيا پوهېږې، چې د دې کتاب په اړه ته په کومه کچه رد ليکلی شې؟ بيا يې نو هر يو عنوان بېل، بېل ګورې او د هر مضمون او عنوان بېل، بېل جاج اخلې، ته پوهېږې چې د دې عنوان لاندې دغه باطل او منسوخ روايات او دغه بې اساسه خبرې يې راوړې دي، نور ته ځان سره نوټ اخلې او په دې پوهېږې، چې ته په کومو، کومو برخو رد وليکې، ټولې ضعيفه نقطې او مسئلې يې ځان سره نوټ کوې او بيا پرې راتاوېږې او ښه کلک رد پرې ليکې او ترڅنګ يې حقايق هم ورپه ګوته کوې، نو دغسې د دښمن ذهن او فکر هم حساب کړه، دغسې د دښمن د ذهن او فکر ورقه ورقه مطالعه کړه، هغه ضعيفه عقيده يې، هغه باطله نظريه يې، هغه غلط فکر، تصور او استدلال يې، هغه غلطه ذهنيت سازي يې، نو دا ټول معلوم، بيا يې راښکاره او ښه قوي د رد او د ګوزارونو لاندې ونيسه.

مطلب دا دښمن ته وښايه چې ته له څه شي څخه ماسره د جګړې لپاره استدلال کوې دا ټول باطل دي، ستا دغه عقيده او فکر ټول په دغه قرآني او نبوي دلايلو او په دې منطقي او عقلي دلايلو مردود دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زه چې تاسره جګړه کوم زما عقیده او منهج دا دی چې دا په دې او دې ... دلایلو حق او روښانه دی ... بیا یې نو څوک جګړې ته نه تیاریږي، کله چې هغه پوه شي چې زما جګړه په باطله ده، بیا دوی ستا په مقابل کې جګړې ته د خپلو افرادو د تیارولو هغه انګیزه او دلیل له لاسه ورکوي او بالاخره د شکست سره مخ کیږي.

دا به داسې ساده موضوع نه نیسې وروره: د نړۍ قوي، قوي قدرتونو شکست خوړلی، په شرط د دې چې په ذهن باندې یې حمله شوې وي، مخکې موږ او تاسې په دې بحث کړی و، چې ظاهراً موږ او تاسې ټول دښمن نشو ختمولای، نو په کار ده چې د دښمن د دښمنۍ او جګړې فکر له منځه یوسو خو دا فکر به یې څنګه له منځه وړو؟

دا به په دښمن پېژندنه باندې له منځه وړو چې دښمن وپېژني او ذهن یې ورته مطالعه کړې، د دښمن د ذهن، فکر، عقیدې، انګیزې، مورال او د جګړې روحیه یې ... د دې ټولو په اړه باید ته لومړی معلومات ترلاسه کړې، ځکه چې ستا حقیقي دښمنان همدا دي.

وروڼو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه کې چې هروخت(د دښمن پېژندنې)لفظ استعمالیږي یا همدا بحث راځي او دا مسئله یادیږي، نو ته پوهه شه چې دا دښمن پېژندنه دوه بُعده یا طرفونه لري.

یو طرف او بعد یې: د دښمن د فزیکي حالت یا ظاهري حالت پېژندنه ده چې دا په حربي برخې پورې تړاو لري یعنې په حربي (نظامي، عسکري) باب کې پېژندل کیږي او هر ملګری په خپله سیمه کې په دې باندې پوهیږي چې دښمن څنګه په ظاهري شکل وپېژني، د امکاناتو،د اسبابو،د تخنیک، د تکتیک،د قدرت او د ضعف نقطو څخه یې دا ټوله اندازه ځان ته لګولی شي او دا د حرب اړوند مسئله ده.

د دښمن پېژندنې دویم بُعد: د دښمن د فکر، انګېزې، عقیدې، ذهنیت، مورال او روحیې پېژندل دي چې دښمن ته قوت، انرژي، بقا او دوام ورکوي، دا بیا د سیاست په باب کې راځي، که زه او ته غواړو چې دښمن ختم کړو لېکن تر شا یې یو محرکه قوه شته، نو لومړی د دښمن همدغه تحریک کوونکې ځواک او قوت سره مبارزه په کار ده، په ځانګړي ډول هغه دښمن چې تاسره د باطلې عقیدې په اساس جګړه مخ ته وړي، لکه دا قراردادیان او روافض.

نو دوی سره به فکري، عقیدوي، دعوتي او اعلامي جګړه نه دروو، بلکې ورځ تر بلې به یې ورسره تېزوو او پراخوو ان شاء الله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه مخکې مو چې وویل، د دوی دا باطله نظریه او عقیده چې دوی پرې موږ سره خپلې جګړې ته مشروعیت ورکوي، دا به ورته راسپړې او د دې بطلان به ورته ښکاره کوې، سترګې به یې غړوې چې تاسې ته څه ویل کیږي دا اسلام نه، بلکې دا دیموکراسي ده، له کوم څه چې دفاع کوئ دا اسلامي نظام نه، بلکې دا د بین الملل په کفري اصولو استوار په قطر کې ډیزاین شوې د اسلام په نامه نوې دیموکراسي ده، په دې اړه به ورته له هرې لارې پراخه ثبوتونه او دلائل وړاندې کوئ او د حقیقي اسلامي نظام په اړه به هم ورته پوره معلومات ورکوئ او د خپل سپیڅلي منهج او د خپل اسلامي سیاسي نظام په اړه به یې پوهوئ، نو هله به د دوی د جګړې دا فکر او عقیده مړې او دوی به خپله ماتې او شکست مني ان شاء الله .

نو تاسې په دښمن پېژندنه کې د دښمن د قدرت منبع خپله پېژنئ چې ستاسې د دښمن د ځواک، قوت او کثرت منبع د دوی باطله او پوچه عقیده، غلط فکر او نظریه ده، له همدې څخه دوی انرژي او له همدې څخه خړوبیږي، نو موږ او تاسې ته لازمه ده چې د دښمن د فکر او عقیدې دا سرچینې ور وچې کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن پېژندنه کې مو دا خبره وکړه چې دا دوه بُعده لري، یو ظاهري او بل یې اصلي بُعد(اړخ، طرف) دی چې هغه عقیدوي، فکري او معنوي دی.

په همدې ظاهري بُعد کې دښمن خپل ټول د ضعف نقاط مخفي کوي او د ضعف کومه نقطه نه پرېږدي چې ته وربانديې ګوزار وکړې، همداسې خپلې د قوت نقطې او خپل ځان محفوظ ساتي، کله کله داسې د ضعف نقطې تاسې ته په اختیار کې درکوي چې کله هغه خپله یو دام وي، غواړي چې تاسې ته چل او دوکه درکړي.

لېکن په خپلو عقائدو، افکارو، نظریو او د جګړې په سوژو کې خپل باطلوالی او نیمګړتیا نشي پټولای او په دې نه توانېږي چې د خپلې باطلې عقیدې باطلوالی او کفر پټ کړي، نو کله چې د دښمنۍ په قالب کې یو څوک واچوه او هغه ستا په همدې قالب کې جوړ راغی، چې د اسلام د سیاسي نظام د رشد، پرمختګ، پراخوالي، قوت او ترقۍ په وړاندې خنډ و، نو ته پوهیږې چې د دې جګړه باطله ده، دوی د غلطې عقیدې او فکر ښکار شوي دي، د اسلام په نامه د اسلام جرړې وباسي، نو په همدې اساس که دښمن په ظاهر هر څومره قوي وي او د خپل د ضعف ټول نقاط پټ کړي، خو په خپله عقیده کې د ضعف او باطلوالي نقاط نشي پټولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی مجبوره دي چې خپل باطل فکر، عقيده او انګېزه خپلو عسکرو ته راښکاره کړي او هغوی پرې جګړې ته آماده کړي، نو ځکه يې بيا باطلوالی ټولو خلکو ته هم علني شي، نو دښمن ته د بنيادي او تلپاتې شکست ورکولو لپاره لازمه ده چې د دوی په باطل فکر او عقيده حمله وکړو.

دښمن په دې دويم بُعد کې تاته خپله د خپل ضعف او باطلوالي نقطې درکوي، په دې اړه خپل د کفر او ردت ثبوتونه درته وړاندې کوي، تاسې اوس دې طالب ته وګورئ چې نارې د اسلام وهي، خو داسې کړنې کوي چې صريح کفر دی، داسې خبرې، داسې اقوال او افعال يې شروع کړي چې له هر يو څخه يې د دوی د ګمراهۍ، شرک او ارتداد څرګند ثبوتونه او بېلګې په لاس راځي، نو په همدې اساس بايد د اعلام، دعوت، او نورو اړوند ادارو ملګري تل د دوی د ضعف دغه نقطو ته متوجه اوسيږي او د خپلو ګوزارونو لاندې يې وساتي، د دوی هره خبره، هر عمل، قول او فعل يې راواخلئ د اسلام په تله يې وتلئ او خلکو ته يې د کتابونو، بيانونو، رسالو، مجلو، ليکنو، ويډيوګانو او نورو دعوتي لارو څخه ورسوئ، لله الحمد د دې اغيز اوس هم خورا زيات دی او که دا جګړه همداسې ورسره توده مخ ته لاړه شي، نو په آينده کې هم د دوی غاښونه برېښوي او د دوی په کفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ردت ټول خلک پوهيږي، نو تاسې به ډېر دقت په همدې برخه کې کارکوئ چې معلومه کړئ د دښمن د قوت منبع کومه ده؟
د قدرت سرچينې يې کومې دي؟
په عقيده او فکر کې يې کومه نيمګړتيا او د اسلام ضد خبرې دي؟
په دې ټولو به ښيا سوچ کوې، دښمن به کټګوري کوې، مختلف دښمنان دي، توپير به يې کوې، کفار د قوت جلا منابع لري، دا مرتدين يې بېلې لري، تاسې بايد ټول کټګوري کړئ.
فرضاً د امريکا قوت او حمايت په څه باندې دی؟
منبع د قدرت يې کومه ده؟
منبع د قدرت يې دا ده چې ملت او رعيت يې د نظام څخه حمايت کوي، دا نقطه تا راپيدا کړه، اوس داسې فعاليت، حرکات او عمليات کوې چې دا باعث د دې شي چې دغه ملت او رعيت د نظام څخه لرې کړي، په منځ کې بې باوري او فاصله پيدا شي، نو خپله ښيا د دوی په يو بل اعتماد ختميږي، د قوت منبع يې له منځه ځي او دښمن د شکست په طرف روانيږي، نو ته دا سوچ مه کوه چې د ټولو دښمنانو او د هر دښمن د قدرت منابع سره ورته يا يو شان او يو دي.
د هر دښمن لپاره به جدا فکر کوې، ځينې وخت ستاسې لپاره د قدرت منبع يو شی وي، د دښمن لپاره ښيا بله وي، ستاسو لپاره به يو شی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهميت ورېوي او ستاسې د نظام ستنې او پرې ولاړ وي، خو د دښمن دغه منابع بيا توپير کوي، هغوی ته به بيا بل څه د اهميت ورېوي نو تاسې دا مهارت ځان کې پيدا کړئ چې د دښمن پېژندنې په باب کې د هر دښمن قوت او قدرت يې جلا پيدا او بالاخره يې د ضربې او ګوزار لاندې ونيسئ.

ورونو! تاسې په دې پوهه شئ چې د اسلام په سياسي نظام کې (دښمن پېژندنه) درې اصله لري او همدا درې اصول بايد مونږ د دښمنانو د پېژندنې په مورد کې مراعت کړو:

د دښمن پېژندنې اصول

اول اصل : د دښمن پېژندنه (شناخت):

دويم اصل: دښمن ته د دښمن په سترګه کتل:

دريم اصل: دښمن سره بېرته دښمني کول:

اول اصل : د دښمن پېژندنه (شناخت):

يعنې د دښمن د دښمنۍ د لارو، چارو، تکيتک او ډول پېژندل په ما او تا لازم دي، يعنې په دې ځان وپوهوو چې دښمن په کومه طريقه تا سره دښمني کوي، د دښمن د دښمنۍ طريقې او لارې پېژندل له ټولو مهم دي، نو په دې پوهېدل ضرور دي چې له کومې لارې څخه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومو اسبابو، امکاناتو او طریقو دښمن مونږ سره دښمني کوي؟ دغه طریقې، اسباب، لارې، تکتیکونه، شیوه، طرز، او ډول... دغه ټول را پیدا کړه، دا ډېره مهمه ده، که ته غواړې له نن څخه وروسته په دښمن پېژندنه کې سوچ وکړې او دا ټولې لارې چارې معلومې کړې او ورسره د دښمنۍ په فکر کې شې نو باید د دښمن د دښمنۍ لاره وپېژنې چې په کومه لاره باندې دښمن تاسره دښمني کوي.

دویم اصل : دښمن ته به د دښمن په سترګه ګورې:

دښمن ته به په ساده او عادي نظر نه ګورې، یو چا سره دې دښمني ده، خو بیا هم درته دا موضوع ډېره عادي وي، څنګه چې لازمه ده هاغسې فعالیت، جدیت او قاطعیت نه لرې، لکه څنګه یې چې دښمن ستا په مقابل کې لري، یعنې ځان به ړوند او کوڼ نه اچوې، چې دا خیال پلؤ وهې چې یاره بس دښمن مې اوس ماته د ګوزار راکولو توان نه لري، اوس یې په ما رحم راځي یا نرمي راسره کوي، نو ستا دا خوش فهمي او په دښمن نېک ګوماني به تا له ګړنګونو ګوزار کړي، ته به همداسې بېکاره ناست یې او دښمن به دې د نابودۍ لپاره تیارۍ نیسي.

د دښمن پېژندنې په دې دویم اصل کې دا هم مهمه ده چې دښمن ته به د دښمن خطاب کوې، کله یې چې نوم دښمن شو، نو بیا ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هره برخه کې په زغرده دښمني په کار ده، نوم يې چې دښمن شو، بس د هغه مقابل کې باید ته بې احساسه ونه اوسې.

دريم اصل: دا چې دښمن سره بېرته دښمني کول:

دا یو فریضه ده په تا باندې چې دښمني يې په ځان لازمه کړې، دښمن دې وپېژانده، د دښمنۍ لارې چارې دې وپېژندلې او نوم دې هم ورکړ چې دغه زما دښمن دی، نو اوس دې پښه په بله اړولې او نور نو بې غمه دې يا دوکانداري شروع کړې يا دې په مدرسه کې تدريس ته پرلت وهلی، داسې نه ده! په دې ستا د دښمنۍ دا مکلفيت نه تر سره کيږي! دښمن سره به دښمني کوې، ميدان ته به راوځې، ځکه په تا باندې خو سل په سلو بيا حجت قايم دی چې هم دې دښمن وپېژانده، هم دې د دښمن د دښمنۍ لارې، چارې وپيژندلې، هم دې دښمن ته د دښمن نوم ورکړ، هم دې دا دښمن شاګردانو ته تشريح او ور معرفي کړ، چې دغه زموږ او ستاسې دښمن دی او بيا خپله د دښمنۍ ميدان ته نه راوځې، ته بيا ډېر ناځوانه کس يې، د اسلام په سياسي نظام کې بيا تا د دښمنۍ اصل او اساس نه دی ساتلی او نه دې پوره کړی، دغه دښمن پېژندنه په دغه دريو اصولو باندې استواره ده که يو څوک راولاړېږي او وايي:

چې ما دښمن پېژندلی دی او ما خپل دښمن سره دښمني شروع کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده، نو پوه شه که دغه درې اصله یې مراعت کړي وو نو صحیح ده، دغه کس صادق دی او دغه کس یقیني خپل دښمن سره دښمني شروع کړې ده، خو یو کس چې د دښمنۍ په لړ کې په دغه دریو اصولو باور نه لري، نه یې عملي کوي، د دښمنۍ میدان ته نه راوځي، دښمن سره د خپل توان او وس مطابق ربښتینی او ښکاره دښمني نه کوي، بس دغه کس په خپل داعیه کې خطا او دروغجن دی. ځکه:

اول: ته د دښمن د دښمنۍ په طریقه باندې نه پوهیږې چې دښمن په کومو طریقو باندې ما سره جګړه کوي.

دوهمه: دا چې دښمن ته تا د دښمن نوم نه دی ورکړی، دښمن ته دې د دوست په سترګه کتلي او یا د دښمن سره دې دښمني ساده او عادي ګڼلې.

دریمه: دا چې د دښمنۍ میدان ته عملي راوتلی نه یې، دښمني دې نه ده شروع کړې، نو په همدې اساس ستا دعوه غلطه ده او ستا خبره د قبول وړ نه ده.

د دښمن دوهم تعریف:

دښمن هغه کس دی چې ستا د اهدافو خلاف اهداف ولري یعنې ستا د اهدافو ضد اهداف مخ ته وړي، آرمان، آرزو او تمنا یې ستاسې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

آرزوګانو، تمناو، آرمانونو، اهدافو او غوښتنو په مقابله کې واقع وي، د عمل نتیجه یې هم ستاسې د دغه ټولو ارزښتونو نابودي او له منځه وړل وي نو ته پوه شه چې داسې کسان ستاسې دښمنان دي.

د اسلام په سیاسي نظام کې موږ د دښمن دوه ډوله تعریفونه وړاندې کړل او دغه دوه قسمه تعریفونه مو ځکه وکړل چې موږ سره د دښمن په پېژندلو کې مرسته وکړي، نو په همدې اساس دهر هغه چا چې ستاسې د اهدافو سره یې اهداف مخالف وو، یعنې د اسلام په سیاسي نظام کې زما او ستا اهداف او آرمانونه معلوم دي، زموږ د اهدافو، غوښتنو، آرزوګانو او لاس ته راوړنو په خلاف یې عمل کاوه او په مقابل کې زموږ د اهدافو ضد هدفونه درلودل او د کارونو په پایله کې یې زموږ د نظام سقوط کول هدف وي، نو دا کس دښمن دی، که په تمکین کې او یا د مجاهدینو د لاس لاندې اوسیږي دا کس در څخه خطا نشي، رانیول او قضا ته یې معرفی کول لازمي دي ځکه دې کې حتمي سه فساد شته دی.

د دښمن د دښمنی څخه سترګې پټول او یا په غفلت کې ځان واقع کول د جګړې د ختمېدو باعث نه کیږي، بلکې په خپله سیمه کې د دښمن دقیق پېژندل یعنې د دښمنی ټول اړخونه او لارې چارې یې پېژندل، د دښمنی ټول اصول مراعتول دا د دښمن د نابودی سبب کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن د دښمنۍ مراحل او مراتب

یعنې دښمن په لاندې مراحلو کې مونږ سره خپل دښمنۍ ته دوام ورکوي:

1. **فشار راوړل**
2. **ګواښ کول**
3. **د بدیل وړاندیز کول**
4. **اقدام او شکنجه کول**
5. **فکري جګړې ته مخ کول**
6. **د مذاکراتو وړاندیز کول**
7. **پروپاګنډې او د افواهاتو تبلیغات کول**
8. **شدت او سختۍ څخه کار اخیستل**

د دښمن د دښمنۍ اوله لاره فشار راوړل دي، رسول الله ﷺ چې کله اسلام طرف ته دعوت پیل کړ، د قریشو مشرکین راټول شول او ابو طالب ته یې وویل: "چې لاړ شه او وراره ته دې ووایه چې دا کوم کارونه تا شروع کړي، له دې څخه لاس واخله" نو له دې پوهه شؤ چې دښمن غواړي ستا د حمایت کوونکو او ملاتړو له لورې په تا فشار وارد کړي، یا یې درسره په دښمنۍ کې ښکېل یا یې درباندې بې باوره او یا نورې طمعې ورکړي او یا ورته ګواښ او تهدید وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې مو يادونه وکړه چې زموږ او ستاسې تر ټولو سخت او خطرناک دښمن هغه دښمن دی چې پټ او مخفي وي، نو بايد چې داسې دښمنان تاسې وپېژنئ، د دښمن د دښمنۍ لارې بايد وپېژنئ، کله چې دښمن خپل شوم هدف ته ځان رسوي، نو په يو قوم کې يا يوه سيمه کې د خپلو نفوذي (پټو) کسانو څخه په استفاده ځان خپل هدف ته رسوي، دا د دښمن د دښمنۍ يوه لاره ده.

کله چې په مکه کې د قريشو دا اوله او دويمه حربه ناکامه شوه، مشرکين راغلل ابو طالب يې تهديد کړ ورته وايي: "دا کومې خبرې چې ستا وراره شروع کړي او له دې څخه لاس په سر نه شي، نو بيا ته او وراره دې د جګړې ميدان ته راووځئ، چې سره يې معلومه کړو يا تاسې هلاک شئ يا موږ"

ابو طالب ته يې د اخطار او د تهديد خبره وکړه، نو دا د دښمن د دښمنۍ مراحل دي، دې ته به خپل ذهن عياروئ چې دښمن مرحله په مرحله تا سره دښمني کوي او ته به دې ته ډېر متوجه اوسېږې او دفاع به ترينه کوې، نو بيا به ته د کاميابۍ طرف ته ځې.

رسول الله ﷺ باندې د دې لپاره چې د اسلام سياسي نظام حاکم کړي نو د دښمن له لورې دا مراحل ورباندې ډېر راغلي او په دې تراو يې ډېرې سختۍ تېرې کړي دي، نو په موږ خو به خامخا دا مرحلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځي، زما او ستا په ملاتړو به هم دښمن مختلف فشارونه واردوي، حمله به پرې کوي او زموږ له ملاتړ به يې لاس په سر کوي، هغه قوم چې زما او ستا د مرستې او قوت سبب کيږي نوموړی قوم د دښمن لخوا تهديديږي، دا د دښمن د دښمنۍ لارې دي، چې کله دويمه مرحله هم د دښمن ناکامه شوه، بيا په دريمه مرحله کې دښمن ستا ملاتړو او حمايت کوونکو ته د بديلې لارې په وړاندې کولو سوچ کوي، کله چې د مکې مشرکينو وليدل چې تهديد هم کار ورنه کړ، نو بيا راغلل ابو طالب ته او ورته يې وويل: "چې که ته له خپل وراره څخه په دې خاطر ملاتړ او ساتنه کوې چې ستا خدمت کوي، نو مونږ تاته د دې بديل کې يو بل ښکلی ځوان درکوو، عماره بن وليد يو ښکلی او قوي ځوان دی، همدارنګه ښه نسب والا انسان هم دی، بس دغه درکوو، ته مونږ ته محمد راکړه، دا کس به ستا خدمت کوي، دا بديل واخله".

ابو طالب ورته په جواب کې وويل: "عجيبه کار کوئ، تاسې خپل بچی ماته راکوئ چې زه يې درته وساتم او درته يې تربيه کړم او زه خپل بچی تاسو ته درکړم چې تاسې يې ووژنئ".

نو کله چې بيا بديل هم نتيجه ورنه کړه، بيا دښمن عملي اقدام کوي، نيول، شکنجه او وژل کوي او د زور له لارې کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرکین چې کله پوه شول چې دې بدیل لارې هم نتیجه ورنه کړه بس کېناستل او مشوره یې وکړه چې د هر چا د قوم او خپلوانو څخه کوم کسان مسلمانان شوي وي او ایمانونه یې راوړي وو، نو د هغوی اسیرول، شکنجه کول او وژل دې پیل کړي او همدا کار یې شروع کړ مسلمانانو ته به یې ویل: "یا د محمد ! ﷺ د دین او دوستۍ څخه تېر شئ او یا به مو دا حال وي"

ورونو!

څوک چې د حقیقي اسلام او توحید دعوه کوي باید دې ته تیار وي، چې دا مراحل په موږ راتلوونکي دي، ذهناً دې ته آماده اوسه چې تاسره به هم همدغه شان دښمني کیږي، له هرې مرحلې چې ته کامیابه وځې، نو باید د الله شکر ادا کړې، چې له یوې مرحلې ووتم او بلې نوې مرحلې او نوي باب د دښمنۍ ته داخل شوم او دا فکر به درسره وي چې ته مرحله په مرحله خپل هدف ته نیږدې کیږې.

کله دښمن د شکنجو، اسارتونو او شهادتونو په ترسراوي هم خپل هدف ترلاسه نشي کړای یعنې مؤمنان له خپل هدف څخه منحرف نشي او په خپل عزم ټینګ ولاړ، صبر، ثبات او استقامت وکړي، نو له دې وروسته بیا هم دښمن په آرام نه کېني، بلکې خپله فکري جګړه تېزوي او هغې ته زور او شور ورکوي، تاسې به سیرت کې لوستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي چې کله د مشرکينو دې کار هم نتيجه ورنه کړه چې مسلمانان يې په هرځای کې نيول، زورول، ربړول، شکنجه کول، اسيرول، وژل ... او د دې هر څه باوجود بيا هم د اسلام سپېڅلي دين لمن پراخېده، نو بيا يې خپله فکري جګړه تېزه کړه، دا يې درک کړه چې د حج شپې ورځې رانېږدې شوې دي، د نړۍ له مختلفو سيمو څخه خلک حج ته راځي، نو فکر يې وکړ چې دا بهرني خلک راځي نو راځئ د دوی فکر خو بدل کړو، دوی چېرته د رسول اللهﷺ د دعوت څخه متأثره نشي او اسلام له ځانه سره خپلو سيمو ته انتقال او نور هم پراخي پيدا نه کړي، د مسلمانانو ملګري زيات نشي او دوی سره نور خلک يو ځای او هجرتونه ونه کړي. ﴿وَيَمۡكُرُونَ وَيَمۡكُرُ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ...﴾

د دوی د دې منفي تبليغاتو نتيجه د دوی د طمعې خلاف راووتله، دوی به چې هر چا ته ورغلل، نو ډېری خلک به په خپلو مراسمو مصروف وو، بيخي به يې رسول اللهﷺ ته فکر هم نه و، خو دوی به ورته ويل: "اي خلکو! داسې يو کس دلته پيدا شوی د پيغمبرۍ دعوه يې کړې، نوم يې محمد دی او د پلار نوم يې عبد الله دی او وايي چې زه رسول الله يم، د نوي دين طرف ته دعوت کوي، پام چې د دې خواته ورنشئ او نه يې خبرو ته غوږ کېږدئ، ګوره که ورغلئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو خبرې يې دربانديې تاثير کوي، د هغې خبرو کې ډېر سکون او تاثير دی، بيا به د خپلو پلرونو دين پرېښودو ته اړ شئ"

د خلکو به يې نور هم تشويش زيات کړ او دا اراده به يې مظبوطه شوه چې اوس به حامخا د نوي دين راوړونکی کس به ګوري که مخکې به خبر نه وو او نه يې رسول اللهﷺ سره د ملاوېدو اراده وه، خو د مشرکينو خبرو به د منعه کېدو په ځای لا تشويق کړل او د رسول الله ﷺ د ليدو په نيت به د هغه څنګ ته لاړ او هلته به يې چې د رسول الله ﷺ مجلس نصيب شو او د هغه مبارک خبرې به يې واورېدې، نو حق خو د انسان په زړه ډېر زر تاثير کوي، ډېری له بهر څخه راغلو د نورو قبيلو خلکو به د اللهﷻ دين ومانه، د دوی هڅه خو دا وه چې خلک چېرته اسلام ته داخل نشي، د دې په خاطر يې دا کار کاوه، لېکن د اللهﷻ ترتيب جدا و، خلک ټول خبر شول، د چا به هم چې رسول الله ﷺ سره ملاقات وشو نو بيا به ببرته خالي ذهن نه تلو، يوه مفکوره به يې د دې ملاقات څخه ځان سره اخيستله.

نن سبا دا کفار او مشرکين هم د خپلو نيکونو په نقش قدم روان دي، په خراسان کې هم همدا حال دی چې ستا ملاتړي او حمايت کوونکي تهديدوي، مجاهدين اسيرانوي، شهيدانوي يې، همدارنګه فکري جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره له نورې هرې حربي څخه کار اخلي، چاته اجازه نه ورکوي چې زموږ او ستاسې دعوت ته لاس رسی ولري، د مهاجرينو مخه نيسي او غواړي، چې دمسلمانانو نظام ضعيفه کړي او بالاخره له منځه يې يوسي.

نو په همدې اساس مجاهدينو ورونو! د اسلام په سياسي نظام کې په هره برخه کې بايد تاسې ډېر وسيع او پراخه سوچ او فکر ولرئ، محدود سوچ او فکر مه کوئ، کېدای شي په نېږدې ماحول کې ته په کال کې هم څوک ملاتړی پيدا نه کړې، د دعوت سلسله دې بهر ته وباسه، د مهاجرينو په سلسله باندې کار وکړه، دښمن چې بهر ستا په خلاف منفي تبليغات شروع کړي، ته د هغې په مقابل کې مثبت دعوت او تبليغات شروع کړه.

دښمن چې دا ټول مراحل په کار واچول او کومه نتيجه يې ورنه کړه، نو ته بايد پوه يې چې له دې وروسته دوی بيا په يو بله مرحله کار کوي چې هغه خبره درته د مذاکراتو او د صلحې په شکل مخ ته کوي، دا د دښمن د دښمنۍ بله لاره ده.

ورونو! دښمن هلته دې مرحلې ته مخه کوي، چې په تېر شوو مرحلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ناکامه او نا هیلی شي، بیا دې مرحلې ته مخه کوي، چې بیا له تاسې د مستقیمو مذاکراتو غوښتنه کوي، چې راځه تاسو څه غواړئ مونږ هماغسې کوو.

هڅه وکړئ، چېرته په دې مرحله کې تاسې رالاندې نه کړي چېرته مو په دې غوړو نومونو دوکه نه کړي، په نورو سختو مراحلو کې چې دې صبر او ثبات وکړ الله ﷻ استقامت درکړ، تکلیفونه، ولږې، تندې، زندانونه، زخمونه، شهادتونه او نور بې شمېره کړاؤنه دې وګالل او دښمن ته دې ماتې ونه منله، نو اوس پام کوه چې دا آخري حربه په ځان کامیابه نه کړې، بس دا حربه او داسې وړاندیزونه یې په دې مخ ورووله.

رسول اللهﷺ چې کله له نورو ټولو سختو مراحلو کامیاب ووتلو، نو بالاخره عتبه ورته د مذاکراتو وړاندیز کوي همغه وو چې عتبه راغی، د رسول الله ﷺ په وړاندې کېناست ورته یې وویل:

وراره! ته خو زمونږ په منځ کې د اوچتې او قدرمنې کورنۍ د محترم او لوړ نسب خاوند یې تا خپل قوم ته یوه لویه مسئله راوړې ده او په دې سره دې د ټول قوم په منځ کې جنجال جوړ کړی، بې اتفاقي دې راوړې ده، د دوی دین او معبودان توهینوې، عیب پرې پورې کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو پلرونو دین او عادات دې پرېښي، نو واوره زه درته یو څو وړاندیزونه لرم، فکر پرې وکړه کېدای شي کوم یو دې خوښ شي او ته یې ومنې او دا شخړه ختمه شي، رسول الله ﷺ ورته وفرمایل:

﴿قل یا ابا الولید اسمع﴾ وایه ابولولیده اورم، عتبه وویل: وراره کوم دعوت چې تا اسلام ته شروع کړی او کومې هلې ځلې چې کوې او زموږ په منځ کې دې ستونزې راولاړې کړې که له دې څخه دې مقصد د مال ترلاسه کول وي، نو موږ به درته دومره مال او دارايي راټوله کړو چې له موږ ټولو به ته زیات مالداره او شتمن شې او که له دې لارې غواړې چې مشر شې، نو موږ به دې سمدستي خپل مشر وټاکو او هېڅ فیصله به ستا له مشورې پرته نه کوو، د مکې مشر به ته شې، د ټولې مکې واک به تاسره وي، که پاچاهي غواړې نو پاچا به دې کړو او که چېرې دا څه چې درته راځي جن یا پېری وي، ناروغه یې نو علاج به دې وکړو که غواړې د خپل قوم ښایسته او غوره ښځه به درکړو، خو دا کومه دعوه چې لرې، دا کوم دعوت چې دې روان کړی له دې تېر شه. کله چې عتبه خبرې ختمې کړې رسول الله ﷺ ورته وویل: ستا خبرې خلاصې شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته وویل: هو، نو رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: ﴿فاسمع منې﴾ اوس ماته غوږ شه، عتبه وویل غوږ مې دی. رسول الله ﷺ خبرې داسې پېل کړې:

بسم الله الرحمن الرحیم : حمٓ (1) تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (2) كِتَٰبٌ فُصِّلَتْ ءَايَٰتُهُۥ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (3) بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ...﴾ [سُورَةُ حٰمٓ السجدة/فُصّلَت: 1- 3]

ژباړه: حا، میم. (1) دا (قرآن) د خورا مهربان او پوره رحم لرونکي الله له خوا نازل کړای شوی دی (2) یو داسې کتاب چې آیتونه یې په تفصیل سره بیان کړای شوي دي او د عربي ژبې قُرآن دی، د هغو خلکو لپاره چې علم لري؛ (3) زېرې ورکوونکی او وېروونکی دی، خو له دغو خلکو څخه زیاترو ترېنه مخ واړوه او غوږ ورته نه ږدي.

رسول الله ﷺ د سجدې آیات تلاوت کړ، سجده یې وکړه او بیا یې وویل: ابو الولیده! وادې وریدل؟

اوس خپله فکر وکړه ته پوهه شه او کار دې، عتبه پاڅېد خپلو ملګرو ته ورغی ملګرو یې وویل: عتبه چې له موږ په کوم مخ تللی وو، په هغې نه دی راغلی، ترې وبې پوښتل څه کیسه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته وویل: قسم په الله! ما داسې خبرې واوریدې، چې په ټول عمر کې مې نه وې اورېدلې، هغه نه سحر و، نه شعر و، نه جادو او مداریتوب وو، اې قریشو! محمد په خپل حال پرېږدئ.

مشرکین په عتبه پوهېږي، چې خبرو یې کومه نتیجه ورنه کړه، نو وایي: عتبه د خبرو په طریقه او استدلال نه پوهېږي، راځئ چې د مذاکراتو یو ټیم یا ګروپ جوړ کړو، یو ټیم یې د مذاکراتو لپاره جوړ کړ، د دې مذاکراتي ټیم غړي ولید بن مغیره، ابوجهل، عبدالله بن ابي امیه، امیه بن خلف او داسې نور د قریشو مشران د مذاکراتو په دې ډله کې داخل وو، کله چې دوی هم رسول الله ﷺ ته راغلل نو کوم جواب یې چې عتبه ته ورکړی و، کومه نرمي یې ونه کړه او نه هم له خپلو مادو او شرطونو څخه په شا شو، چې والله دا خو دا دی دا ځل د قریشو مشران راغلي ډېر کسان دي، سرکرده خلک دي، راځه لږ تنازل وکړه، نه بلکې دوی ته یې هم هماغه قاطع جواب ورکړ، د الله ﷻ په مدد رسول الله ﷺ د دښمن له دې مرحلې څخه هم کامیاب ووت، کله چې تاسې هم د دښمن د مذاکراتو دغه مرحله د الله ﷻ په مرسته د شکست سره مخ کړئ، نو بیا ګورئ چې دښمن خپل تبلیغات تېزوي، بیا تبلیغاتو ته کش ورکوي، بیا مرجفینو ته موقع په لاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځي، بیا په صف کې یو ګنګوسي شروع کوي چې زنانه اسیرانې دي، لوږه ده، اسلحه نشته، مهمات نشته، ډول ډول تکلیفونه دي، خو مشرانو دومره سختي شروع کړې ده، ولې دا مذاکرات خو رسول الله ﷺ هم کړي، بیا نو د مجاهدینو په ذهنونو کې داسې عمومي او ډول ډول شبهات اچوي،په جزیاتو نه ورځي لکه طالب چې خپلې تسلیمۍ لپاره د حدیبیې د سولې خبرې دلیل نیسي، خو جزیاتو ته نه ورداخلیږي او یا لکه ابو جهل چې د لېونو په شان خبرې شروع کړې چې ته ځان ته په حقه وایې، نو له خپل رب څخه وغواړه چې د تیږو باران وکړي، ملائکې وغواړه چې راشي او تاسره مرسته وکړي او منافقینو بیا دې خبرو ته زور ورکړ چې وګوره له لوږې ځانته یو ګوله مړۍ نشي موندلی، هېڅ ډول امکانات ورسره نشته، د ټولې دنیا خلک یې په خلاف راټول شوي دي، دښمن یې په سر ولاړ دی او دا په دې وخت کې د قیصر او کِسرا د فتحو خبرې کوي، باید قریشو سره مذاکرات وشي منافقینو دا خبرې شروع کړې چې موږ سهوه شو، چې دې صف ته راغلو دلته خو بغیر د غربت، لوږو، تندو، سختیو او کړاونو څخه نور څه نشته، له دې ټولو خبرو څخه یې هدف همدغه و، چې د مجاهدینو په ذهنونو کار او د دوی فکرونه مغشوش کړي، دمسلمانانو په ذهنونو منفي تاثیر پرېباسي او په دې سره د مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

صف ضعیفه شي، نو کله چې له دې لارې هم دښمن خپل مقصد ته ونه رسیږي او نوره ورسره بله هیڅ لاره پاتې نشي، نو بیا د ډېر شدت څخه کار اخلي.

مشرکینو ته وګوره کله یې چې یوه حربه هم کامیابه نشول، نو بیا یې خپل وحشتونه، ظلم او ستم زیات کړ، بلال یې اسیر کړ او په سرو شګو کې یې واچاوه او له پاسه یې پرې غټې تیږې کېښودې، څوک یې په ورځو ورځو نهاره وساتل، د یاسر اهل او کورنۍ یې د سختو شکنجو لاندې ونیوله او بالاخره یې د ډېرو سختو دردونو له ورکولو وروسته په شهادت ورسول، خو د دښمن د دښمنۍ دې ټولو مراحلو باندې رسول ﷺ صبر وکړ، آخر هم رب العزت ورته د فتحو دروازې پرانیستې.

نو مجاهدینو ورونو! دا خبرې مو په دې خاطر وکړې چې نن سبا په مجاهدینو هم دا حالات تېرېږي او له ډېرو مراحلو څخه لله الحمد الله ﷻ کامیاب راویستلي یو، بس دا آخري مرحلې دي، نو د دښمن مکر ته مو فکر وي، پام چې پښې مو سستې نشي، نور نو بإذن الله د کامیابۍ طرف ته نېږدې شوي یو.

ډېر داسې خلک او ډلې وې چې د اسلام په نوم یې توره راپورته کړې وه، په کلونو کلونو یې د کفارو سره مبارزه وکړه او ځانونه یې له هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا نه زیات په دښمنۍ کې ډېر سخت ښودل، لېکن کله چې داسې مراحلو سره مخ شول، په دوهمه یا درېمه مرحله کې پښې وښوییدې یا د دښمن لخوا د مذاکراتو په مرحله کې ناکام شول او د کلونو کلونو هغه قربانۍ او زندانونه هر څه یې هېر کړل چې د کوم هدف لپاره یې په ځان تېر کړي وو، هم یې خپل هدف پرېښود او هم یې د دې هدف په لاره کې پرې تېر شوي زحمتونه شاته کړل، بس نو هر څه ته یې شا کړه ستړي شول او آخر هم د مذاکراتو په نوم دښمن ته تسلیم شول او بالاخره الله ﷻ له ایمانونو څخه هم ورخلاص کړل، ژوندي مثالونه یې ډېر دي، تاسې په تېر نېږدې وختونو کې مشاهده کړل چې د شوروي د یرغل په وړاندې ډېرى تنظیمونو د جهاد په نوم د هغوى په خلاف مبارزه پیل کړه او په لکونو مسلمانان په دې نوم شهیدان شول، چې موږ د کفارو په مقابل کې جهاد کوو او د اسلامي نظام غوښتونکي یو، لېکن کله چې د کفارو د مکرونو او فرېبونو لاندې راغلل او دښمن پرې له مختلفو لارو خپلې حربې استعمال کړې، بالاخره یې په جال کې ګېر او ټول په ټوله د کفارو غوښتنوته تسلیم شول یعنې دښمن پرې دمذاکراتو له لارې برلاسى شو، همدا شان د هغې نه وروسته د طالب ډله چې کلونه کلونه یې خلک د اسلام په نوم استعمال کړل په آخره مرحله کې ناکام او د همدې مذاکراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرحله کې یې شکست وخوړ او د هلاکت کندو ته وغورځېدل، همداسې تاسې وګورئ په شام کې د مرتد جولاني ډله هم د همدوی په پل لاړه او د کفارو د دسیسو ښکار شوه، د القاعده په شان سخت دریزه ډله وګورئ چې آخرې انجام یې څه شو، چا چې کفارو سره اړیکې پالې نتایج یې بیا همدا دي چې ټول په ټوله له خپل مسیر څخه منحرف شول، کار به یې د اسلام د پرمختګ په نوم شروع کړی وي خو د کار نتیجه به یې بیا د اسلام بېخ کندي راوځي .

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو! دا خلک او دا ډلې او تنظیمونه په یو مرحله نه یو مرحله کې ناکام شول او غالباً چا چې د کفارو سره نرمي خپله کړه، راشه درشه یې ورسره شروع کړه، بس آخرې انجام یې ارتداد وي، الله ﷻ ترېنه ایمانونه بیا واخلي او دوی همداسې کفارو ته ورخوشې کړي.

ورونو!

زموږ او ستاسې دښمن ډېر مکار دی، موږ مخکې وویل چې که دښمن په یوه لاره او مرحله کې له ناکامۍ سره مخ شي،نو په بله مرحله کې درته رامخ ته کیږي،که په دوهمه کې هم ناکام شي په درېمه مرحله کې ستاسې په وړاندې محاذ نیسي، مطلب تر هغې زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شا نه پرېږدي تر څو مو تسلیمۍ ته اړ کړي، دا د کفارو او مشرکینو پخوانۍ تګلاره ده او اوس یې هم دا بچې ترېنه استفاده کوي.

په دې ټولنه کې ټول خلک د مسلمانۍ دعوه کوي او جهاد څخه هېڅوک منکرېدلای نشي،بیا علت څه دی چې د مجاهدینو سره همکاري نه کوي؟

علت دا دی، چې په دې خلکو د دښمن د تبلیغاتو اثر پروت دی.

مثلاً: هر وخت چې تا په یوه سیمه کې کوم یو انصار له لاسه ورکړ، مانا یې دا ده چې دا انصار د دښمن لخوا څخه تهدید شوی، یا یې ستا د همکارۍ په مقابل کې ورته څه بدیل وړاندیز کړی دی، یا یې شکنجه کړی او یا یې غیر مستقیم اخطار ورکړی چې ستا د حمایت څخه لاس واخلي، د دې څلورو او پنځو لارو د دښمن هڅه تل جاري وي او د دې أثر دا دی، چې په یوه سیمه کې له ما او تا څخه انصار په ځای د دې چې ملاتړ وکړي، کیني او زموږ له مرستې لاس په سر کیږي، هر وخت چې ما او تا سره سلسله د مهاجرینو کمه شوه انصار شته استقامت یې کړی، لېکن مهاجرین کم شوي ته اوس سوچ وکړه چې د دښمن د دښمنۍ کومه طرحه د دې باعث شوې چې د مهاجرینو د هجرت سلسله کمزورې او راکمه شوې، هغه کوم ډول فکري جګړه، طرحه یا تبلیغات دي چې په پایله کې ته د داسې مشکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مخ کړی یې، نو ته باید ډېر ځیرک او متوجه اوسېږې، بعضې وخت یو تنظیم د مسلمانانو لوی تعداد خلک کلونه کلونه د اسلام په نوم استعمالوي او استفاده ترېنه کوي، د نوموړي تنظیم افراد تر لکونو رسېږي، لېکن افراد په دې نه دي خبر چې زموږ دا مشران په کوم مسیر روان دي، قاعده دا ده چې کله هم ستا د تنظیم د مشرانو عمل او کردار د قرآن او سنت سره برابر نه وو، نو ته په دې پوه شه چې زموږ مشرانو لار خطا کړې ده او د دښمن د دښمنۍ کومه طرحه دوی باندې کامیابه شوې ده، بالخصوص داسې حالاتو کې د دښمن د دښمنۍ هغه مذاکراتي دام کې داسې خلک رانیول کیږي.

نو ته د یو سیاست مداره مجاهد او ځیرک مسلمان په حیث تل باید داسې مسائلو ته متوجه اوسېږې، ړوند تقلید مه کوه، له انسان څخه خامخا خطا او ګناه کیږي، خو هغه باید جبران او بیا تکرار نشي.

تاسې که تاریخ ته ستانه شئ، وبه لولئ چې د عثماني دولت لاندې خامخا مسلمانانو ژوند کاوه، ددوی مشران چې په عیاشیو او کفارو سره موالاتو او راشه درشه بوخت وو، د قرآن او سنت خلاف معاملې او کیسې یې کولې، کفارو سره یې نرمي کوله، د مسلمانانو د نابودۍ لپاره یې د کفارو طرحې عملي کولې، دا ټول مسلمانان ترې خبر وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو بیا یې هم ورته صبر کاوه، نتیجه یې دا شوه چې د مشرانو همدا اعمال یې د دولت د سقوط باعث شول.

دښمن تل تاته په کمین کې ناست دی او ستا لارې څارې چې په کومه طریقه مسلمانان کمزوري کړي، نو منحیث د یو ځیرک او پوه مجاهد باید د دښمن هر حرکت وڅارې او هغه نقطې پیدا کړې چې له همغې څخه دښمن خپلو شومو موخو ته رسیږي، باید همدا لارې یې وربندې کړې.

اوس راځو دې ته چې د دښمن سره په کومو مراحلو کې دښمني په کار ده، د دښمن پیژندنې د عنوان په لړ کې په همدې باندې خبره کوو. ان شاء الله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن سره د دښمنۍ مراتب او سلسله

یعنې دښمن سره باید مرحله په مرحله دښمني مخته وېسو او هېڅکله د هغه له دښمنۍ نه غافله او بې پرواه نشو، نو باید هر مسلمان ورور په دې پوه شي چې زه د کوم ځای څخه دښمن سره دښمني پیل کړم، نو دا مراحل لاندې ډول سره دي.

1. **ددښمن په اړه معلومات راټولول**
2. **په دښمن اعتماد نه کول**
3. **د دښمن سکوت، شکست نه ګڼل**
4. **د دښمن عقب نشینۍ ته د شکست په سترګه نه کتل**
5. **ساحه او له ساحې هر اطراف نظر لاندې ساتل**

❖ د دښمن پېژندلو اوله مرحله :

د دښمن په ارتباط چې کوم معلومات لرې دا به سطحي نه ګڼې، د دې معلوماتو په مقابل کې به بې تفاوته نه پاتې کېږې، د دښمن په وړوکي تحرک به هم ځان حساس ښایې، داسې ناخبره به ځان نه اچوې، نن که ته د دښمن دا وړوکی حرکت عادي او همداسې وړوکی وګڼې سبا به دا بیا ډېر ستر حرکت وي او څنګه یې چې نن مخه نیولی شې، سبا به یې درته مخنیوی ډېر ګران شي،اکثره وخت ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوچ کوي چې دښمن کله ستر هجوم راوړ او حمله يې وکړه بيا به يې زه مخه ونيسم، نه! تاسې بيا د دې هجوم مخه نه شئ نيولی، د دې لوی هجوم مخه هغه وخت تا نيولې شوه چې کال مخکې دې دښمن د همدې لوی هجوم لپاره واړه تحرکات پيل کړي وو، د هغه محوه کولو لپاره دې کال مخکې غفلت نه وی کړی، نو د نن څخه وروسته د دښمن عادي تحرک او اقدام بې تفاوته مه نيسه او په دې برخه کې غفلت مه کوه، دا وسنجوه، عواقب يې وګوره او دې ته پوره متوجه اوسه، که نن دې د دغه کمزوري حرکت مخه ونيوله نو په دې پوهه شه چې دادې د سباني يو ستر هجوم مخه ور ډب کړه.

❖ د دښمن پېژندلو دوهمه مرحله:

په دښمن باندې به هېڅکله اعتماد نه کوې، ته ښه په دې پوهېږې چې دا دې سرسخته دښمن دی او بيا درڅخه هم د هغه په وړاندې غفلت کيږي او ورسره نرمي کوې، هېڅکله په دښمن اعتماد ونه کړې که هر څومره تاته ځان خواخوږی او دوست معرفي کوي، چې الله رب العالمين او د هغه رسول الله ﷺ ورته دښمن ويلي وه او ستا د دښمنۍ په هغه ذکر شوې چوکاټ برابر ختلی وه، بيا يې نو د دښمن په نظر وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ د دښمن پېژندلو درېمه مرحله :

دښمن هېر کله ځان غلی او خاموشه نيسي، نو د دښمن دغه سکوت دوه حالته لري او په دواړه حالاتو کې به ته نه غافله کېږې:

الف: دا چې تاسې دښمن ته ضربه ورکړې، دښمن مو ضعيفه کړی، بالاخره دښمن سکوت کوي، په دغه وخت کې به تاسې غافله کېږئ نه، ځکه چې دښمن د بيا ځل قوت لپاره آمادګي نيسي.

ب: بل علت دا هم کېدای شي چې دښمن ضعيف نه، بلکې سکوت يې د دې په خاطر کړی چې دښمن د يوې لويې حملې لپاره غواړي ځان تيار کړي، نو په همدې اساس په دواړه حالاتو کې مه غافله کېږه، خپل کار جاري وساته په دواړه حالاتو کې بايد ته متوجه اوسېږې.

❖ د دښمن پېژندلو څلورمه مرحله :

ځينې وخت د دښمن عقب نشيني د شکست په مانا مه ګڼه، دا د دښمن عقب نشيني د دې په خاطر کېدای شي وي ترڅو ځان قوي او بيا حمله وکړي، دښمن د عقب نشينی په وخت کې هم ته غفلت مه کوه تر څو ته پوره يقيني شوی نه يې او اطلاعات دې تر لاسه کړي نه وي چې دا عقب نشيني کوم ډول ده؟ تکتيکي ده، اجباري ده او که اختياري عقب نشيني ده؟ تر څو پوره اطلاعات ونه لرې تر هغې وخته پورې په دښمن د تعرض او عملياتو اقدام مه کوه، صبر وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه صبر باعث د دې کيږي چې د دښمن شوم اهداف راښکاره شي.

❖ د دښمن پېژندلو پنځمه مرحله:

د دښمن پېژندنې مراحلو په لړ کې بايد ته خپل اطراف هم د نظر لاندې ونيسې، چې ډېر کله له دې اطرافو څخه هم دښمن ډېره استفاده کوي، د اطرافو خلک به ځان ته نيږدې کوې، که چېرته تا ځان ته نيږدې نه کړل، دښمن يې ځان ته نيږدې کوي ،په لاس کې يې اخلي او بيا تاسې ته له همدې لارې غټه ضربه درکوي.

تاريخ کې راځي مخکې له دې چې د مغلو قوم د اسلام سره په دښمنۍ کې واقع شي، د دوی په زړونو کې د اسلام سره لږ لږ محبت پيدا شوی و، د دوی په دې يقين راغلی و چې اسلام يو د عدل او د امن دين دی، دوی راغلل د اسلامي خاورې په اطرافو کې يې واړول، همدې وخت کې نصرانيانو سوچ وکړ، چې مغل خو ډېر جنګي قوم دی، دوی لاړل د اسلامي خاورې په اطرافو کې واړول که دوی چېرته اسلام ته دعوت شول او اسلام يې قبول کړ، خو موږ ټول له منځه وړي او اسلام به ډېر پرمختګ وکړي، په دغه وخت کې د عثمانيانو دوره وه، د مسلمانانو حاکمان په خپل عيش او عشرت کې ډوب ول، تش د اسلام نوم پرې پروت و، په ځای د دې چې د دښمن پېژندنه کې فکر او سوچ وکړي، وګوري چې زموږ په اطرافو کې څوک پراته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، دا خلک او دا قوم مطالعه کړي، چې دا دښمن دی، دوست دی که بې طرفه خلک دي، دوی ته د اسلام دعوت ورکړي او نور يې هم ځان ته رانږدې کړي، خو دا هېڅ يې ونه کړل، له دې هر څه بې خبره په خپلو عياشيو کې پراته حاکمان د موقعې څخه نا سالمه استفاده او د غفلت له امله ورته د راتلوونکو خطرونو، چانسونو، فرصتونو او ګواښونو سنجول مهم نه ول، بالاخره نصرانيانو په مغلو باندې کار شروع کړ، خپلې ښځې يې د مغلو طرف ته ورولېږلې، له دې لارې يې مغل قوم دې ته آماده کړ ترڅو پر مسلمانانو حمله وکړي او مغولانو په کال شپږ سوه شپږ پنځوس (656) کې عثماني دولت له منځه يوړ او د همدغه ښځو په ذريعه عيسويانو دومره کار وکړ چې مغولانو د عيسويت دين قبول کړ.

نو وروره دښمن تل هڅه کوي چې د مسلمانانو لښکر راکم شي، په آينده کې هېڅ قوت ترلاسه نه کړي، بايد د مسلمانانو هڅه دا وي چې چې د دوی لښکر او قوت زيات شي، په دې برخه کې هېڅ ډول غفلت ونه کړي، د لښکرو د زياتېدو منابع وپېژني، هغه دا چې خپلو اطرافو ته هر اړخيزه توجو وکړي، دعوتونه چټک کړي، هر قوم ته دعوت ورکړي، که يو طرف يې دعوت قبول نه کړي الله مهربانه دی بل طرف به يې دعوت ومني، په دې برخه کې نا امېدي په کار نه ده، الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی به له یو قوم څخه خامخا د دین کار اخلي، خو ته هڅه وکړه او دغه قوم پیدا کړه.

ورونو!

هڅه به کوئ چې دښمن پېژندنه کې ډېر سوچ او فکر وکړئ او په غفلت کې واقع نشئ، ځکه د اسلامي امت د کامیابۍ راز او ریښه د مسلمانانو او مجاهدینو ترمنځ اتحاد او اتفاق دی، نو ځکه مخفي دښمن په همدې ریښو باندې تل د حملې نیت لري، د مجاهدینو اتحاد او اتفاق ته ضرر رسوي او د دوی اتفاق په اختلاف باندې تبدیلوي، ځکه د دې ضرر اسلام او مجاهدینو ته له هر څه ډېر زیات دی.

د بني امیه په زمانه کې په هند کې اسلامي حکومت وو، اسلام د هند خاورې ته داخل شو محمد بن قاسم په **دوه نویم (92) کال** کې هند فتحه کړ، بیا د سلطان محمود غزنوي په وخت کې په دې جزیره کې اسلام تر ډېره خپور شو، وروسته دسلطان محمود غزنوي څخه سلطان شهاب الدین غوري فتوحات شروع کړل، په هند کې ډهلي او همدا رنګه د هند شرق او غرب هم فتحه شول، صرف جنوب شرق طرف بعضې ځنګلونه او په لرې ساحو کې ځینې هندي جنګیالي پاتې شول نور ټول هند د اسلامي حکومت تر چتر لاندې راغی، مؤرخین لیکي د اسلامي حکومت تر ټولو ستر قلمرو دا د سلطان محمود

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزنوي دوره کې وو، حتی د دې د حکومت قلمرو د عمر رضي الله عنه د دورې په اندازه پراخه وو، اسلامي حکومت ډېر پرمختګ وکړ، بار بار یې د هندوانو سره جګړې کړي او هند یې فتحه کړی، یو دولت او یو نظام یې قایم کړ، اوس راځو دې ته چې څنګه دې اسلامي حکومت سقوط وکړ، عوامل یې څه وو؟

موږ او تاسې په مخفي دښمن خبره کوله چې د دوست په جامه کې تر موږ ځان رسوي، د سلطان محمود په غزواتو کې یوه د سومنات غزا هم ډېره مشهوره ده، چې د سومنات بت له منځه وړلو لپاره یې لښکر کشي وکړه، **پنځوس زره (50000)** فوځ یې آماده کړ تر څو پر هند حمله وکړي او دغه بت چې هندوان ورته په ډېر احترام قائل وو، مات رامات کړي، نو سلطان محمود دا اراده وکړه تر څو دغه بت له منځه یوسي او ټوټه ټوټه یې کړي، حمله یې وکړه بالاخره هندوانو شکست وخوړ، په دې وخت کې د دې معبد مشرانو سلطان محمود ته وړاندیز وکړ چې ځومره جواهرات او پیسې ستاسې په کار وي، تاسې ته یې درکوو خو دا بت مه تخریبوه، لېکن سلطان محمود د دوی دا وړاندیز ردوي او وایي: "چې ما د دې بت لپاره لښکر کشي کړې ده او زه غواړم چې په تاریخ کې بت پلورنکی نه، بلکې بت ماتوونکی یاد شم"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره اقدام کوي د سومنات بت ټوټه ټوټه کوي، تاریخ لیکي چې د دې بت په داخل کې دومره زیات جواهرات وو، چې د هغې څخه هم څو چنده زیات وو، له کومو چې د هندوانو له خوا ورته د بت د نه ماتېدو په صورت کې وړاندیز شوي وو، همدا رنګه قیمتي تیږې هم په کې وې، هغه یې خراسان ته راوړې او غزني کې یې ورباندې یو مسجد جوړ کړ، فتوحات پرمخ روان وو چې د سلطان محمود غزنوي څخه وروسته د خراسان یو بل زمری شهاب الدین غوري میدان ته راووت، دا په مذهب شافعي هم و، او خلکو ته یې د توحېد دعوت هم ورکولو او د توحید څخه یې دفاع هم کړې، تر اوسه یې د غور په لرې پرتو سیمو کې خلک له هماغه وخت څخه مؤحدین پاتې دي، ځکه چې په نوموړې سیمه کې د مؤحدینو سلف تېر شوي، څومره موده مخکې شهاب الدین غوري تېر شوی، لېکن اثرات د دعوت یې اوس هم په دغه سیمو کې پاتې دي.

دا **ځلوېښت کاله** د عربو او عجمو لخوا چې کومه جګړه په افغانستان کې روانه وه، دې خلکو که چېرته توحید ته هم سم خدمت کړی وی، نن به په خراسان کې دا حال نه وی، ځکه خو موږ وایو چې نن موږ کومو ستونزو سره د توحید په باب کې مخ یو، وجه یې دا ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څلویښت کاله بنیادي کار نه دی شوی او که نن هم د توحید نشر
کې سستي وکړو کلونه کلونه وروسته به هم همداسې د جهل او شرک
تیارو کي شپې سبا کوو.

سلطان شهاب الدین غوري د اسلام لومړنی امیر و چې هند یې خپل
پایتخت اعلان کړ، یوه لویه کارنامه یې دا هم وه چې د بودایانو مرکز
بنګال یې هم فتحه کړ، نن چې په میلیونونو مسلمانان په بنګال کې
پراته دي دا د الله په فضل سلطان شهاب الدین غوري د فتوحاتو
پایله ده، خو په کال (602 هـ) کې شهاب الدین غوري په مخفي ډول
ترور شو، سلطان ته د یو نفر رسېدل او بیا په مخفي توګه ترور
کېدل دا د چا له طرفه کیږي، دا د هغه دښمن له طرف کیږي چې تا
ته د دوست په جامه کې ځان رسوي، اعتماد دې ترلاسه او موقع ته
ګوري ترڅو خپل هدف ترلاسه کړي، وروسته دشهاب الدین غوري له
رهبرۍ څخه د هند په خاوره کې درېیم سپه سالار د اسلام محمد بابر
شاه و، د دې په دوره کې هم ډېر فتوحات وشول، محمد بابر شاه
څخه وروسته د مسلمانانو امارت د محمد بابر شاه لمسي ته په لاس
ورغی، دا هغه دوره ده چې د مسلمانانو دولت ډېرې پراخه سیمې تر
لاس لاندې کړې، جلاالدین اکبر شاه د مسلمانانو بیرغ په لاس کې
واخیست، لِیکن نظام ترېنه ګډوډ شو، یو وزیر یې ځان ته انتخاب کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هغه شیعه رافضي و، مونږ او تاسې دښمن پېژندنه کې دا خبره کړې وه چې دښمن ته د دوست په سترګه هېڅکله هم ونه ګورئ، جلال الدین اکبر شاه په دښمن پېژندنه کې تجربه نه درلوده، پلرونو، نیکونو او نورو مشرانو یې د توحید څخه دفاع کړې، لېکن دا یې د توحید دښمن د ځان وزیر ټاکې او بیا له نوموړي وزیر څخه ډېر متاثر هم و، بالاخره رافضي وزیر خپل زهر پاشل شروع کړل، جلال الدین اکبر شاه ته یې مشوره ورکړه چې دا سوچه اسلام موږ او تاسې سره څوک نه مني تر څو به دا جنګونه او وینې تویېږي، راځه په یو نوې طرحه کار وکړو چې هر دین ته په کې برخه ورکړو که هغه هندوییزم دی او که بوداییزم دی او که نور دینونه دي، مقصد باید نورو ادیانو پیروانو ته آزادي او برابري ورکړو چې څه یې خوښه وي کوي دې، سابقه دین چې ستا له پلرونو څخه راپاتې دی دا په دې خلکو تطبیقول ډېر سخت دی **(لکه نني طالبان چې کومه خبره کوي)** نوموړي وزیر چې کوم دین رامنځ ته کړ، هغه د سیکانو مذهب و، د سیکانو مذهب له دغه ځای څخه نشأت وکړ او په دې طریقه منځ ته راغی، د هندوانو او سیکانو عقیده کې همدغه توپیر دی چې هندوان سوچه هندوییزم غواړي او سیکان وایي چې باید معتدل هندوییزم اوسي، یوه فیصله یې دا وکړه چې مسلمانان کولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې سیکانو ته خپلې لورګانې ورکړي، مسلمانانو ته یې هم دا سوچ ورکړ چې تاسې کولای شئ چې هندوانو سره نکاح وکړئ، خلاصه دا چې هندوان یې په دوه ډلو تقسیم کړل، چې یو سخت دریځه او بل یې نرم دریځه وه، نرم دریځو ته یې د سیکانو نوم ورکړ، چې مرکز یې نن سبا د هند پنجاب سیمه ده.

نو په همدې اساس د مسلمانانو یو قوي دولت د توحید لپاره څومره مبارزه کړې وه، خو چې کله یې نظام د داسې یو کس لاس ته لوېږي، چې دا دښمن نه پېژني، په خپل لستوڼي کې یې مار ساتلی و، یو رافضي یې خپل وزیر او مشاور مقرر کړی و او بیا یې تربېنه د خیر طمعه هم درلوده، آخر نتیجه یې دا شوه چې د توحید ځای نورو شرکیاتو او بې دینۍ ونیوه او کلونه کلونه کوم زحمتونه او تکالیف چې د توحید د سپېڅلې عقیدې لپاره ګالل شوي وو، ټول یې په سیند لاهو کړل.

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو، تاسې تل لپاره دښمن ته متوجه اوسئ تر څو داسې ځای ته ونه رسېږي، چې بیا کلونه کلونه ستا خواري او محنت ضایع شي او اسلام ته د پرمختګ پر ځای تاوان ورسیږي.

ورونو! مشران تل باید د رهبرۍ ترڅنګ د رهبرانو په تربیه هم سوچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او فکر وکړي، رهبر هم انسان وي یو ناڅاپه ورته مرګ راځي، پلانونه او نقشې یې له منځه ځي، نو په رهبرۍ کې یوه قاعده ده که غواړې ستا رهبري نسلونو نسلونو ته دوام پیدا کړي، نو نن چې ته رهبر یې، د رهبرۍ ترڅنګ نور رهبران هم تربیه کړه، نن ته ځان د رهبرانو په تربیه کې مصروف کړه او ته چې نن کوم رهبران تربیه کوې، دوی ته دا انګېزه ورکړه چې ستاسو وظیفه هم دا ده چې په څنګ کې رهبران تربیه کړئ.

مجاهدینو ورونو: مثلاً دوه د فوټبال ټیمونه دي، د دوی ترمنځ مسابقه ده، د یو ټیم مربي او استاد ډېر لایقه، هوښیار، تجربه لرونکی او ماهره انسان دی، نو د دې ټیم نور اعضاء تنبل او سست دي، همدې خپل استاد ته ګوري چې څه امر ورته کوي، همغه انجاموي نور خپله نه کوم فعالیت او نه تجربه لري، بل طرف ټیم ټولو د استاد څخه نیولې تر آخري غړي د دې ټیم ځانونه په دې مسلک کې رسولي او ټول د خپل استاد په څېر تجربه او مهارت لري. مسابقه به څوک ګټي؟

طبیعي خبره ده چې همدا ټیم یې ګټي چې ټولو خواري کړې، ځانونه یې رسولي او د استاد په څېر یې دا هر یو د ځانګړي مهارت او تجربې خاوندان شوي وي، نو په همدې اساس رهبري د یو کاروان او صف

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځبر ده که یو کس څومره مهارت او تجربه او پوهه ولري، لېکن لاندې خپل ټیم تربیه نه کړي، نو کله چې رهبر وفات کيږي او یا په شهادت رسېږي، ددغه امير او رهبر له وفات سره د کلونو کلونو خواري او محنت بیا ضایع شي.

موږ د دې ډېر مثالونه لرو، مجاهدينو ورونو تاسې ته معلومات دی، چې اسامه رَحِمَهُ الله امير او رهبر و، د هغه په ژوند کفارو ته ډېرې ضربې ورسېدې او تنظيم يې په خپل وخت کې منظم ساتلی و، د هغه په شهادت سره يې تنظيم ګډوډ او بالاخره د داسې خلکو لاس ته ولوېده چې خپل منهج او لاره يې پرېښوده او بيخي ختم شو.

بل طرف ته تاسې ګورئ چې اسلامي دولت ډېر رهبران يو د بل پسې په شهادت ورسېدل خو الحمد الله چې د ځان سره يې نور رهبران تربيه کړي و، يو د بل پسې په ښه توګه رهبري پرمخ وړي او په هماغه منهج چې د شروع څخه روان دی تر ننه پورې په هماغه منهج روان دي، ورونو ډېره هڅه وکړئ چې د خپلې رهبرۍ ترڅنګ زيات وخت د رهبرانو تربيه کولو ته ورکړئ که ته چېرته رهبر تربيه نه کړې؛ **نو دا قاعده ده چې بې تجربې کس ته وظيفه ورکول نتيجه يې شکست ده**، چې ستا څخه وروسته رهبري د يو بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربې کس لاس ته ورغله، نو بیا د صف شکست له همدې نقطې څخه شروع کیږي.

د دښمن پېژندنې لپاره اطلاعات راټولول هم یو اړین کار دی،د اطلاعاتو په برخه کې تاسې باید ډېر فعال اوسېږئ که وړه اطلاع ستاسې لاس ته درځي، دا به نادیده نه نیسئ، په دې اړه به تحقیق کوئ.

ورونو!

د اسلامي امت ژوند او د تېر برم راستنېدنه په همدې کې ده چې ته دقیق اطلاعات ترلاسه کړې.

ددې لپاره چې ته په رهبری کې غافله نه شې نو ته دقیقو اطلاعاتو ته ضرورت لرې. د دې لپاره چې دښمن دې غافله کړې نو ته بیا هم اطلاعاتو ته ضرورت لرې.

مهمه وسیله د جګړې اطلاعات دي.

اطلاعات د قدرت او رهبری اسبابو او رکن کې راځي.

ورونو په نظامي برخه کې همدارنګه په اعلامي ډګر کې اطلاعات ډېر ضروري دي، اطلاعات باید راجمع، بیا پرې سوچ وکړې، تحلیل یې کړې او بیا تصمیم ونیسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اطلاعاتو راجمع کولو لپاره جدا سوچ او فکر وکړئ چې د سیاست په باب کې دا ډېر مهم رول لري، تل باید ته له خپل صف څخه هر اړخیز اطلاعات ولرې، تل به هڅه کوې چې نوي نوي معلومات تر لاسه کړې او د مختلفو لارو څخه یې تر لاسه کړې، کله چې کوم معلومات درته ورسېدل، نو بیا غفلت ونه کړې، سوچ په کې وکړې.

منافقینو، مرجفینو او داخلي دښمن باره کې به ته همېش اطلاعات راجمع کوې، ځکه چې همدغه خلک نظام ته ضرر رسوي او لوی ضرر د منافقینو او مرجفینو څخه چې موږ ته رسیږي دا دی چې دوی نه غواړي چې ستا نظام پرمختګ وکړي، نه غواړي چې ستا لښکر زیات شي او خلکو ته شکوک او شبهې ور اچوي، تاسې ګورئ د احد په غزا کې منافقینو چې مسلمانانو ته کوم لومړی ضرر ورساوه، هغه له غزا څخه د ډېرو خلکو راګرځول او د دوی په منځ کې وېره او بزدلي خپرول وو، منافق او مرجف د ابلیس په څېر تر آخري حده هڅه کوي چې څنګه مجاهدینو صف ته ضرر ورسوي او دا کار په مخفي توګه کوي، ډېر با استعداده او مخلص خلک یې د نظام سره له تواصل او رابطې نه پټ کړي او نه یې معرفي کوي تر څو د خدمت مصدر وګرځي، بلکې د خپلو شومو موخو لپاره یې وخت په وخت استعمالوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا خلک تاسې په څه پېژندلای شئ؟

دا د اطلاعاتو په ذرېعه باندې پېژنئ، په اطلاعاتو کې به د افراط او تفریط څخه کار نه اخلئ، د چا خاطر به په کې نه کوئ، سستي به په کې نه کوئ، زموږ او ستاسې د اطلاعاتو په راټولولو کې معلم رسول الله ﷺ دی، په سیرت کې زموږ او ستاسې راز پوه رسول اللهﷺ دی، نو رسول الله ﷺ په اکثره غزواتو کې د کفارو څخه اطلاعات حاصل کړي او خپل اطلاعات او رازونه یې پټ ساتلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمن ریښې پرې کول او ګذار ورکول

د اسلام په سیاسي نظام کې د خدعې بله خبره دا ده چې د دښمن ریښو ته تاسې ضربه ورسوئ او هغه قطعه کړئ، نو په همدې اساس د مجاهدینو لپاره لازمي ده چې اول دا ریښې وپېژني مطلب د دښمن ریښې باید لومړې راپیدا کړي...

د دښمن ریښه (جرړه) کومه ده؟

د دښمن ریښه هماغه ده،د کوم څخه چې دښمن پیدا کیږي، تولیدیږي، زیاتیږي، قوي کیږي، روزل کیږي او حمایه کیږي، همدغه د دښمن ریښه ده، ځکه چې د ریښې وظیفه همدغه ده چې یا ونې ته انرژي یا قوت ورکوي، د ونې ټول ډډ او ښانګې له همدې ریښو خړوبیږي او تقویه کیږي او ټول ډډ په همدې ریښو مظبوط ولاړ وي، همدې باندې ونه غځیږي او ورباندې حاکمه ده، نو له کوم ځه چې دښمن خړوبیږي، دښمن ته انرژي او قوت ورکوي، له هماغه ځایه دښمن راپیدا کیږي، تعداد زیاتیږي، تربیه کیږي، په څه چې د دښمن نظام ولاړ دی، همدا د دښمن ریښې دي، همدا تشخیص کړئ او له منځه یې یوسئ.

په بل تعبیر د دښمن ریښه هغه ده، له کومه ځایه چې د دوی فکر او عقیده رشد او قوي کیږي، ځکه جګړه کې ظاهراً ټول عسکر تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشئ ختمولی، لېکن د ټولو عسکرو روحیه تاسې ختمولای شئ، د مجاهدینو کار همدغه دی چې د دښمن روحیه، مورال او عقیده ختمه او یا ضعیفه کړي، د ریښې وظیفه داده چې دښمن ته مورال، عقیده او فکر ورکړي، یا یې قوي کړي.

د کوم ځای ځخه چې د دښمن فکر او عقیده رشد او نمو اخلي او د دښمن د روزنې او د نوي دښمنانو د راټولېدنې او زېږېدنې سبب کیږي، همدغې ته د سیاست په اصطلاح کې "ریشهٔ دشمن" وايي.

د اسلامي نظام په سیاسي چوکاټ کې د حرب په برخه کې دا مهمه ده چې تاسې باید د دښمن ریښه پرې کړئ، که تاسې د دښمن ریښه معلومه نه کړه او بیا مو غوڅه نه کړه، نو تاسې جګړه نشئ ګټلی او خپلو اهدافو ته نشئ رسېدلای، په بله مانا که چېرته تا د دښمن ریښه پیدا نه کړه او بیا دې قطعه نه کړه، نو تا نه مشکل درک کړی او نه دې ستونزو ته د حل لاره پیدا کړې، نو په تاسې لازمي ده چې د دښمن د هرې برخې ریښې ومومئ که هغه د دښمن د اقتصاد ریښې دي که یې د دعوت، اعلام، جلب او جذب، په ټولنه کې د نفوذ کولو او که اړوند نورې ریښې له مختلفو لارو دښمن ځغلوي، نو تاسې باید ورته متوجه واوسئ، د دښمن د دې ټولو برخو ریښې پیدا او پرې کړئ او که مو دا کار وکړ، نو د دښمن د نظام دړه په خپله وچېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نوي ځانګې او نودې نه کوي، همداسې په ځای به ولاړ وي او حرکت به نشي کولای.

ورونو!

د سیاست په باب کې د دښمن د ریښو پرې کولو ته موږ دغیر مستقیمې حملې نوم ورکولای شو، یعنې ته په دښمن باندې مستقیماً حمله نه کوې، خو لېکن غېر مستقیم تاسې داسې کار کوئ چې د دښمن ریښې پرې کوئ او ملا یې ورماتوئ، داسې یو عملیات کوئ چې هغه یو، دوه یا درې عملیاتونه وي، خو غېر مستقیم مو د دښمن د کلونو، کلونو خواري او زحمتونه په سیند ورته لاهو کړل.

لومړي قدم کې به د دښمن ریښه راپیدا کوئ، ځکه ریښه خو طبیعي ده چې پټه وي د خاورو لاندې وي، نو ستاسې ځیرکتیا به همدا وي چې د دښمن دا پټې ریښې راپیدا کړئ، د ټولو برخو ملګري باید د دښمن د هرې برخې ریښو پسې وګرځي، په ځانګړې ډول د دعوت ورونه باید د دښمن دا ریښه راپیدا کړي چې دښمن ته زموږ په خلاف د جګړې روحیه او عقیده څوک ورکوي، دښمن له کومو ریښو په دې برخه کې انرژي اخلي، دا ریښې چرته پټې دي، دا ریښې موږ په څه طریقه له کاره ویستلای شو چې هم پرې د خپل دعوت داسې تیزاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروپاشو چې ریښه یې خپله وچه شي او هم یې نظامي ورونو ته ورپه ګوته کړو، چې په توره یې دا ریښې ورغوڅې کړي.

لړه به دا خبره نوره هم ساده کړو، تاسې پوهیږئ چې دښمن ته زموږ په خلاف د دوی درباري ملایان ډول ډول تبلیغات کوي، دوی ته یې د دوی له کفر څخه اسلام جوړ کړی او زموږ په پاک او سپېڅلي اسلام او نبوي منهج ډول ډول تهمتونه لګوي، نو د دعوت ملګري به په دلایلو سره د دوی دا ریښې وچوي، د دوی هغه ادعاوې راپیدا کوي او هغه په نطفه کې خنثا کوي او نظامي ورونه بیا د داسې ملایانو او یا د دښمن د داسې فکري او جسمي روزنې مراکز په نښه کوي او دا ریښې یې پرې کوي.

په مقابل کې دښمن هم د مجاهدینو د ریښو د ختمولو لپاره کار شروع کړی دی، غواړي اول دا ریښې معلومې، بیا یې رالوڅې کړي تر څو په بنیادي او تدریجي شکل سره مجاهدین شکست طرف ته سوق کړي.

نو په همدې اساس شرط همدا دی چې که په ریښه باندې هرڅومره خاوره پرته وي، هماغومره ښه قوت کوي، هغومره ښه فعالیت کوي، څومره چې ریښه د خطر څخه بچ وي، د چینجي، ملخ او نورو مضرو حشرو له ضربې او فشار څخه بچ وي، خپله هم هماغومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه وده کوي او ونې ته هم ښه پوره انرژي ورکوي، مجاهدين هم بايد همداسې هڅه وکړي، چې خپلې ريښې همدغسې محفوظې او مخفي وساتي، د هرنوع فشار، ضرر، حشراتو، مرض او آفت څخه يې پټې وساتي، بيا دا ريښې په ډېر تندرست شکل سره ستاسې نظام ته قوت او تنه ورکوي.

د مجاهدينو ريښه د دوی منهج او عقيده ده، هڅه به کوئ، چې دا ريښې همدغسې محفوظ او همدغسې د هر آفت، مصيبتونو، فتنو څخه او دښمن سره د جوړ جاړي او قصدي خطايئ څخه محفوظې وساتئ، دا خرابې نه کړئ.

ورونو! نن سبا د عقيدې او منهج څخه دفاع او پرې قايم پاتې کېدل له ټولو مهم دي، په دې کې دښمن سره جوړ جاړی او تنازل هېڅکله مه کوئ، بيا به آينده نسل تاسې ګوري ستاسې د نظام ونې لاندې به د آرام ساه اخلي او تاسې ته به دعاوې کوي چې تاسې د خپل منهج ريښې د دښمن سره د جوړ جاړي او نورو معاملو له مضرو حشرو ساتلې، ځکه مو په آينده کې د نظام ونې هاغومره قوي ډډ کړی او څانګې يې تر لرې، لرې خپرې شوي دي.

هو! دې ته مه خفه کيږئ چې ستاسې په همدې ريښو ولاړ د نظام نيالګی نن کوچنی، سيوری يې کم او ډډ يې نری دی خو ريښې يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لله الحمد پټې، مظبوطې او محفوظې دي، نو ددې ونې آینده ان شاءالله تعالی ډېره ښه ده.

نن سبا چې د اسلام د سیاسي نظام د ونې تنه او ډډ کمزوری دی، وجه یې دا ده چې په دې وروستیو کې د دې نظام ریښو پسې ټولو دښمنانو لرونه، تبرونه او نور زهرېله وسایل راواخیستل هغه یې وربېلې او چا چې دا ریښې بیا نهال کړې، نو یا یې هسې د ځمکې په سر کینولې او یا یې هم چېرته بیخي بې اوبو دښته کې همداسې ګذارې کړې، چې ښه ثمره او نتیجه یې ورنه کړه، مانا دا چې د جهاد په نوم راولاړو شویو تنظیمونو ځینو یې خو په ځای د دې چې دا ریښې پټې کړې، همدې د اسلامي نظام ریښو پسې یې دښمن سره یو ځای تبرونه راواخیستل، چا بیا دا ریښې د خپلو مفادو لپاره پټې کړې خو چې د نظام ونې لږ سر وکړ، نو له وخته مخکې یې پسې تبر راواخیست او د أمت له سر څخه یې د اسلامي نظام د ونې سیوری واخیست.

د جهاد ثمره چې نظام ده، هغه اصلاً هېڅ درک نه لري، د نن نسل چې تباه دی، علت یې همدا د اسلام او جهاد په نومونو د مخکنیو تنظیمونو د غفلت نتیجه او ثمره ده چې د جهاد په نوم یې د میلیونونو خلکو وینې تویې کړې،خلک یې په همدې مقدس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعمال کړل،خو منهجونه يې له پيله کاږه او ريښې يې له استخباراتي ډنډونو خړوبېدې، ځکه نو بې لارې شول، نه يواځې دوی زيان وکړ، بلکې أمت يې هم له سترو خيرونو بې برخې کړ، خو لله الحمد اسلامي خلافت يو ځل بيا د اسلامي أمت تېر برم راستون کړ، د اسلامي نظام د ونې ريښې يې دا ځل داسې نهال کړې، چې له خپلو سپېڅلو وينو يې خړوبوي او زر ده چې د دې ونې سيوري ته ټول أمت راټول شي.

ورونو! د دښمن پېژندنې چتر لاندې يو بل مهم عنوان باندې چې بايد مجاهدين خبر شي، هغه د اقليت موضوع ده، راځئ دې باندې هم بحث وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اقلیت دسیسه

﴿قال تعالی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِن شَاءَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ ﴿سورة التوبة ٢٨﴾

ژباړه: اې مؤمنانو! مشرکان ناولي دي، نو له سږ کال څخه وروسته باید دوی مسجد حرام ته ورنیږدې نشي او که تاسې له تنګلاسی څخه په ویره کې یاست، نو لرې نه ده چې که الله وغواړي نو تاسې به په خپل فضل سره شتمن کړي، الله په هر څه پوهه او حکمت خاوند دی.

و قال تعالی: ﴿قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلۡيَوۡمِ ٱلۡءَاخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُۥ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلۡحَقِّ مِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُواْ ٱلۡكِتَٰبَ حَتَّىٰ يُعۡطُواْ ٱلۡجِزۡيَةَ عَن يَدٖ وَهُمۡ صَٰغِرُونَ﴾ ﴿سورة التوبة٢٩﴾

ژباړه: له اهل کتابو څخه د هغه خلکو په خلاف وجنګیږئ چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان نه راوړي او څه چې الله عزوجل او د هغه پیغمبر حرام کړي هغه نه حراموي او حق دین خپل دین نه ګرځوي،(له هغو سره وجنګیږئ) تر دې پورې چې په خپل لاس جزیه ورکړي او ذلیله شي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! د دښمن برخورد او شېوه د دښمنۍ په مختلفو وختونو کې فرق کوي.

مثلاً: د فتحې په محال کې یو ډول دښمني، د سقوط پر محال درسره بل ډول، کله چې اسلامي دولت تأسیس شي بیا نو د دښمنۍ ډول بدلوي او په یو بل ډول دښمني درسره پیلوي، په مختلفو طریقو درسره دښمني کوي، مطلب تل درته په کمین کې ناست وي چې هر کله ورته برابر شوې ګوزار درکوي.

کفار تل غواړي د مسلمانانو له حالاتو څخه ځان با خبره وساتي، په ځانګړي ډول تل غواړي د دوی د داخلي نظام څخه خبر او معلومات ولري، کله چې کفار د مسلمانانو د داخلي نظام معلوماتو ته لاس رسی ونه لري نو نا امېده او لاسونه یې قطعه وي، خو کله چې ورته معلومات حاصل نشي بیا په ډېر وارخطایی کې واقع کیږي.

کله چې یو طرف د اسلام په نوم نظام قایم شي او کفار وغواړي د نظام د داخل څخه راز او معلومات ترلاسه کړي، نو دا کار د اقلیت د پروژې د نوم لاندې د خپلو جواسیسو او مخبرینو له لارې یې کوي، تاسې که چېرته متوجه شوي یاستئ، کفار تل په اقلیت قشر باندې ډېر خفه کیږي او اوس چې کوم خلک په افغانستان کې واک ته رسېدلي، دوی هم همدا چغې وهي چې موږ د اقلیت وګړو ته توجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرو او د نړۍ کفار هم ورباندې بار بار دا تأکید کوي چې اقلیت ته توجو ډېره وکړئ او د هغوی څخه دفاع او ساتنه وکړئ، که تاسو وګورئ غرب تل د یو ملک په اشغال کې د اقلیت څخه استفاده کړې، د ځان ملګري کړي یې دي او بیا حاکم نظامونه یې پرې له منځه وړي دي.

کله چې د صدام په وخت کې امرېکې په عراق باندې حمله وکړه، نو امریکا د ځان سره همدا اقلیت یو ځای کړل که هغه کردان وو، یا نورې رافضي ډلې وې، د صدام حکومت او نظام یې پرې چپه کړ، همدا شان په افغانستان کې چې کله د طالبانو لومړی دور وه، امریکا پر افغانستان حمله کوله، نو د شمالي ټلوالې او د دوستم د ملېشو څخه په مرسته چې په افغانستان کې اقلیت یادیږي استفاده یې وکړه او د طالبانو نظام یې پرې چپه کړ، همداسې هر ملک کې غرب د اقلیت څخه په همدې خاطر ملاتړ کوي، چې یو وخت د دوی په درد خوري، مثلاً په پاکستان کې بیا بلوچانو سره خواخوږي کوي، دا په دې خاطر چې کله هم پاکستان د امریکا د کومې خبرې څخه سرغړونه وکړي، هلته ورته بلوچان راپاڅوي، خلاصه دا چې د دوی د اقلیت څخه ملاتړ د خپلو مقاصدو او اهدافو په خاطر دی، په رښتیا سره دوی د خلکو یا د اقلیت غم نه دي وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدینو ورونو!

په اسلام کې بیا د **اقلیت** او **اکثریت** اصطلاحات او کیسې نشته، لېکن دا دواړه اصطلاح ګاني په دې سیکولریزم کې یو اصل، اساس او ستنې دي، دا ډېر بنیادي اصطلاحات دي چې په همدې باندې سیکولریزم ولاړ دی، دا دوه اصطلاح ګانې د سیکولریزم لپاره یو معیار دی او تل یې په دې خلکو ته دوکه ورکړې.

په نظامونو کې اقلیت طبقې ته په همدې طریقه ځان خواخوږی ښودلې چې موږ ستاسې دوستان یو، له تاسې څخه او ستاسې د حقوقو څخه دفاع کوو اما په اسلام کې بیا معیار دا اقلیت او اکثریت موضوع په داسې شکل مطرح نه ده، اسلام کې مهم ایمان، تقوا او اخلاص دی.

کفار اقلیت چاته وایي؟

د دوی په قانون کې داسې تشرېح شوي چې دا د یوې ډلې او هغه خلکو مجموعه ده چې د یو حکومت د حاکمیت لاندې ژوند کوي چې څو عمده شروط لري:

اول : په حکومت کې شامل نه دي.

دوهم: د دوی تعداد نسبت نورو قومونو ته لږ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم : چېرته چې اوسیږي، ځان د همدغې منطقې بولي.

تاسې وګورئ، ځینې غلام حکومتونه بیا اقلیتونو ته هم په نظام کې وظیفه ورکوي که هغوی اهل وي او که نه؛ دا ولې؟

ځکه چې په دوی باندې د غرب لخوا فشار وي چې دې خلکو ته په نظام کې برخه ورکړي او داسې حقوقو ته یې قایل کړي چې حتی د بین الملل د اصولو څخه هم اوچت حقوق ورته غواړي، که نه په دیموکراسۍ کې هر هغه څوک ګټونکی دی چې تر شا یې خلک ډېر وي، خو دوی په دې ځای کې پر خپل قانون هم پښې ږدي، نن سبا طالب هم همدا خبره زمزمه کوي چې د اقلیتونو ساتنه پرموږ فرض ده او د دوی څخه په دفاع کې چې د دوی کوم عسکر ووژل شي، بیا ورته د شهید نوم ورکوي.

الحمدلله! د اسلامي دولت د مجاهدینو په هڅو یو طرف د مسلمانانو انتقام واخیستل شو، بل طرف د دې اقلیت هندو کفارو څخه دا خاوره آزاده شوه او الله ﷻ ته امېد دی چې یوه ورځ به د روافضو د پلیتو قدمونو څخه هم د مسلمانانو خاوره پاکه شي.

د بین الملل قانون وایي چې د نورو قومونو سره باید اقلیت ته هم په هره برخه کې سهم ورکړل شي او دوی هم ترېنه مستفید شي، ولې دوی د اقلیت له غمه دومره مړه دي، ولې دوی ته دومره توجو کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ددې ترشا د دوی اهداف پراته دي، دا د کفارو او غرب لخوا ځخه د مسلمانانو د نظام د ختمولو په خاطر د مسلمانانو دننه يوه دسيسه ده او د مسلمانانو له منځه د پټو معلوماتو راټولولو لپاره يې په دوی پام زيات وي.

يو ځوک چې دا خبره وکړي چې موږ د اقليت حقوقو ته قائل يو دا مانا لري چې دا اقليت که کافر هم وي، د بل مسلمان مؤمن موحد سره به يې حقوق مساوي وي، دا د اسلام خلاف خبره ده، حال دا چې که چېرته نظام اسلامي وي، د دوی ځخه هغه خلک چې اسلام ورڅخه جزيه اخستل جائز کړي دي ،جزيه به ورکوي او که جزيه اخستل ترې جائز نه وي نو يا به اسلام قبلوي او يا به شړل کيږی او پاتې به يې وژل کيږي.

د همدی اقليت کافرو لپاره د اسلامي نظام د چتر لاندې همدا الهي اصول دي چې سرټيټې به اسلامي نظام ته جزيه ورکوي.

قال تعالى: قَاتِلُواْ الَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَلاَ بِالْيَوْمِ الآخِرِ وَلاَ يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَلاَ يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُواْ الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿التوبة 29﴾

ژباړه : د اهل کتابو ځخه د هغه خلکو په خلاف وجنگيږئ چې په الله عزوجل او د آخرت په ورځ ايمان نه راوړي او څه چې الله او د هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغمبر حرام کړي دي هغه نه حراموي او حق دين خپل دين نه گرځوي (له هغوسره وجنگيږئ) تر دې پورې چې په خپل لاس جزيه ورکړي او ذليل شي .

د مسلمانانو بدترين دښمنان هغه يهود دي، ورپسې بيا مشرکين دي، کله چې رسول الله ﷺ مدينې ته راغی، يهود په اقليت کې واقع شول، همدې بدبختو بار بار د رسول الله ﷺ په مقابل کې دسيسې جوړې کړې.

اقليت تل ځان مظلوم ګڼي او وايي: "چې موږ اقليت يو زموږ تعداد کم دی، همدې مظلوم نمايي باندې خپل شوم اهدافو ته ځان رسوي. دوی چې د اسلامي نظامونو لاندې ژوند ته تيار شوي او دوی اصلاً د مسلمانانو خاورې ته چې راځي او دا د ذلت ژوند اختياروي دوی اکثره د تخريب په خاطر راځي، دوی غواړي چې په دې خاوره کې خپل نفوذ پراخه کړي او بالاخره نظام چپه کړي او ځانونه هدف ته ورسوي، ښه مثال يې د روافضو دی، تاسې په افغانستان کې د دوی تاريخ وګورئ، کله چې دوی افغانستان ته داخل شول، په ډېره کمه اندازه وو او ډېر ذليله ژوند يې درلود په ټولنه کې خشره، شاقه او سخت کارونه به دوی کول، لېکن په مرور د وخت سره د يوې منظمې برنامې له مخې د نجيب کافر په دور کې دوی ته په نظام کې د پراخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکیو ورکولو فیصله وشوه او دوی تعلیم ته مخه کړه او په لږ وخت کې یې ډېر پرمختګ وکړ، بیا وروسته د کرزي مرتد په وخت کې دوی په نظام کې په لوړو پوستونو او مهمو دریځونو مؤظف شول.

دا خلک د یوې ستراتېژۍ مطابق مخې ته ځي، تاسو وګورئ دا خلک په یمن، شام، عراق او داسې نورو هېوادونو کې اقلیت کې ول، ولې کفارو د دوی ملاتړ وکړ، نن د دې ملکونو واک د همدې رافضي مشرکینو په لاس کې دی او په دې ستراتېژۍ کې افغانستان هم داخل دی، دوی غواړي چې افغانستان د خپل واک لاندې راولي، د اقلیت په نوم داخل شول او مختلفې برنامې یې په کار واچولې، خو الحمد الله! چې د هرې زمانې فرعون لپاره الله ﷻ د وخت موسی هم پیدا کوي، د دوی لپاره الله ﷻ داسې یوه ډله انتخاب کړې چې دوی د الله سره محبت کوي او الله ﷻ د دوی سره محبت کوي، د دوی په مقابل کې خپلې غوښې شیندي، خو دا د الله ﷻ د هغه رسول ﷺ او د صحابه وو دښمنان نه پرېږدي او بار بار یې خپلو بریدونو لاندې راوستي او تر ډېره حده یې د دوی د پرمختګ مخه نیولې، په زرګونو یې مردار کړي او د دوی برنامې یې خنثا کړي، الحمد الله! او یوه ورځ به د الله په مدد د هندوانو په شان د دوی ټغر هم ورټول شي که څه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ورونه طالبان دوی ته بار بار د امنیت اطمینان ورکوي او د دې نجسانو په دفاع کې خپلې ناپاکې وینې تویوي خو بیا هم د مجاهدینو د تندریزو عملیاتو مخه نشي نیولای او په دوی په هر برید به د نړۍ کفار لړزیږي او پرې خفه کیږي او طالبانو ته پیغورونه ورکوي چې تاسې د اقلیت دفاع کې پاتې راغلي یاستئ او همدا چغې ورته وهي چې د اقلیت حفاظت او دفاع باید لا قوي کړئ.

بر عکس که چېرته مسلمانان بیا کفري ملکونو کې اقلیت کې وي، بیا د کفارو لخوا ورسره سخت ظلمونه کیږي هېڅوک یې آواز نه اوري، لکه مثالونه یې ډېر دي، په چین کې د ایغور په مسلمانو باندې د همدې کفارو لخوا سخت ظلمونه روان دي، زندانونه یې د مسلمانانو څخه ډک دي، په برما کې وګورئ د مسلمانانو اقلیت سره څه روان دي؟ په هند کې د مسلمانانو د اقلیت سره څه روان دي؟ هېڅوک غږ نه کوي، تش په نوم اسلامي هېوادونه یو آواز د هغوی لپاره نشي اوچتولی، دا اوس چې افغانستان کې کوم په نوم اسلامي نظام ځان ته وایي، د دوی له ویاند څخه یوې رسنۍ والا پوښتنه وکړه:

چې اوس خو تاسې قدرت ته ورسېدئ، په چین کې پر ایغور مسلمانانو سخت ظلم روان دی، آیا تاسې د هغې پوښتنه کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویاند یې په ځواب کې وایي: چې دا د هغوی داخلي مسئله ده، موږ پورې اړه نه لري... عجیبه نه ده، دوی پورې اړه نه لري بیا ولې کفارو ته په افغانستان کې د اقلیت د دفاع لپاره د مداخلې اجازه ورکوئ او هغوی ته هره ورځ ډاډ ورکوئ، الله ﷻ به تاسې نور هم ذلیل او شرمنده کړي، په داسې نظام چې د اسلام نوم مو ورکړی دی، خو په اصل کې د اسلام بدنامونکی نظام دی.

کفار په خپلو ملکونو کې اقلیت ته هېڅ کاري صلاحیت نه ورکوي، کله چې هسپانیه کې یهودان اقلیت کې شول، نو نصرانیانو دا اقلیت یهودان له هسپانیه څخه وشړل، هغوی پوهېږي چې دا په آینده کې موږ لپاره سر خوږی جوړېږي، مسلمانان هم په هسپانیه کې اقلیت شول د دوی په باره کې یې مشورې شروع کړې چې دوی سره څه وکړو؟ اقلیت کې اوس واقع شوي، دا وروسته بیا مشکل جوړوي باید د دوی لپاره یو تصمیم ونیسو، بعضو دا مشوره ورکړه چې خندقونه ووهو او دا ټول پکې واچوو، چې غم نه یې خلاص شو، ځینو بیا دا مشوره ورکړه، چې بحر نېژدې دی، په کېښتیو کې به یې سپاره کړو چې منځ ته ورسېدل، ټول به په اوبو کې ورډوب کړو، بعضو بیا دا مشوره ورکړه چې د افریقا مغرب ته به یې وشړو تر څو د هر ډول سهولتونو څخه لرې پاتې شي او په ذلت کې ژوند وکړي، بالاخره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې فیصله وشوه، مسلمانان يې غرب افریقا ته وشړل د څه لپاره يې دا کار وکړ تر څو د اقلیت د آینده خطر څخه په امن شي، نن د جهاد برکت وګوره چې هماغه خلک نن کفارو ته په غرب افریقا کې په يو لوی ګواښ بدل شول، همدا راز د عثماني دولت د ړنګېدو پېل هم اقلیتونو وکړ.

ورونو! دا د کفارو لخوا يوه لويه دسيسه ده چې دوی د اقليت ملاتړ کوي او مخکې مخکې کوي يې او د هغوی د حقوقو چغې وهي، اشغالګرو چې تل کومه سیمه اشغال کړې، د همدې اقلیتونو څخه يې استفاده کړې.

کله چې لومړی نړیواله جګړه کې انګلیس په عراق حمله وکړه او عراق يې اشغال کړ دا وخت په عراق کې يهود او نصارا دواړه دلې اقلیت واقع شوي ول، همدغه يهود او نصارا وو چې په عراق کې يې آرام ژوند کړی و، د انګلیسیانو ښه راغلاست ته راووتل او د انګلیس لښکرو ته يې اطمينان ورکړ چې موږ په مال او ځان ستاسې ملاتړ يو، خو کله چې د انګلیس په مقابل کې مبارزه او پاڅون پيل شو، بالاخره انګلیس شکست وخوړ، عراقيانو بېرته د استقلال هڅه کوله، لېکن د دغه اقلیتونو د مخالفت سره مخ شول او ويل يې چې همدغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انګرېزانو نظام ښه دی، د دوی په ضد پاڅون مناسب کار نه دی همدا باید باقي پاتې شي او نوی نظام باید حاکم نشي.

تاسې وګورئ، چې کله امریکا خپل فوځ د افغانستان څخه وویستلو هم دا اقلیتونه ډېر ورخطا وو او په دې خوښ نه وو چې امریکایان ووځي، حال دا چې د مرتدینو له لورې کوم خطر ورته متوجه نه و، اطمینان ورته ورکړل شوی و، د همدې کفارو لخوا څخه ورته پوره ډاډ ورکول شوی و، چې طالبان به ستاسې حفاظت او دفاع کوي، تاسې مه وارخطا کېږئ، خو بیا هم د امریکا د فوځ په وتلو ډېر خفه وو.اقلیت د مسلمانانو په خاوره کې تل د کفارو د سترګو حیثیت لري، مکمل استخباراتي معلومات کفارو او مرتدینو ته همدوی ورکوي.

اقلیت دا دعوه لري چې موږ د همدې خاورې یو، همدا مو وطن دی، خو کله چې په خاوره یې یرغل وشي، نو په تاریخ کې اقلیتونو بیا د خاورې د دفاع لپاره چېرته هم ټوپک نه دی راخېستی، تاسې ژوندی مثال لیدلی شئ، د افغانستان روافض کله هم چې د افغانستان او ایران ترمنځ په شخصي ګټو یا سیاسي ټکر یې ترمنځ راشي، همدغه روافض چې ځان د افغانستان بولي، د افغانستان څخه په دفاع کې نه ودرېږي، بلکې د ایران په ګټه خوشحاله دي، تاسو به ډېر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنيزې شبکې څارلې وي، دا مشرکان بيا د ايران پر ګټو خوشحاله او د هغوی سره ولاړ وي او بيا دعوه لري، چې موږ افغانان يو.

همېشه چې اشغال ګرو حمله کړې، دوی د هغوی سره جنګ نه، بلکې په څنګ کې ورسره ودرېدلي او حتی له خپلو عزتونو څخه هم ورتېر شوي، امريکا چې په افغانستان يرغل وکړ، له ټولو مرتدينو څخه دا بېغيرته روافض يې ډېر په خدمت کې ول، مطلب د هرې بېغېرتۍ، دلالۍ بې ناموسۍ پيل همدوی کړی.

د اسلام په سياسي نظام کې اقليتونو ته د ژوند کولو اجازه به د شريعت په چوکاټ او اصولو کې وي، مرتد به نه پرېښودل کيږي، اصلي کافر به جزيه ورکوي او د غدر په مقابل کې به سخت ترينه جزا ورته ورکول کيږي، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ په مدينه کې د يهودو سره کومه معامله کړې وه، د قتل وړ کسان يې قتل کړل او نورو ته يې وخت ورکړ چې په دومره وخت کې د دې خاورې څخه ووځئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعمار

دا هغه اصطلاح ده، چې په دې باندې ډېرو علماؤ درسونه هم کړي او کتابونه هم پرې ليکل شوي دي، تاسې هڅه وکړئ چې موږ کوم اصطلاحات درته وايو نور بيا تاسې پوره تحقيق او مزيد معلومات د دې په اړه خپله حاصل کړئ، مطالعه وکړئ ترڅو بصيرت او معلومات مو نور هم ډېر شي.

ورونو!

هېڅکله د دښمن په ظاهر باندې تاسې دوکه نشئ، د اسلام په سياسي نظام کې ته يو سياستمداره مجاهد ګڼل کېږې، ته بايد د دښمن ظاهر ته ونه ګورې، بلکې له هغې زوايې او له هغه طرفه ورته وګورې له کومې چې دښمن **تکميلېږي**.

مثلاً: د دښمن ظاهرد يو موټر په مثال دی، ظاهر يې خه قوي دی، د موټر ظاهري قوت او ښکلا ته مه ګوره، بلکې په دې سوچ وکړه، چې د دغه موټر کومې کومې پُرزې را يو ځای شوي او بالاخره دا موټر ترينه جوړ شوی، په دې سوچ او فکر وکړه، چې څنګه د دې موټر نه داسې يوه پرزه جدا کړم چې دا قوي او ښکلی موټر له کاره وغورځوم، نو دغه شان د دښمن ظاهر ته مه ګوره، هغه لارې به لټوې چې کوم اسباب او کوم شيان دي چې دښمن ته يې قوت ورکړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن يې تشکيل کړی او ترېنه تکميل شوی؟

دغه لارې يې قطعه او خنثا کړه ترڅو دښمن له کاره ولوېږي او بل طرف نا تکميله پاتې شي.

همدا شان که د يوې کوټې مثال ورکړو ځلور پايې لري او ځلور واړه ظاهراً قوي دي، قوي سيخ او سيمنټ په کې استعمال شوی، بالاخره يې يوه قوي ډانچه تشکيل کړې او بيا پرې يو قوي لنټر يا چت جوړ شوی چې د دې په سر باندې هلی کوپټر هم کېناستلی شي، د دې چت مقاومت ډېر زيات دی، اوس ته دې چت ته مه ګوره، چې دا چت به زه څنګه ونړوم، په څو کيلو بارودو به زه دا چت راچپه کړم، بلکې د دې چت ځلور پايوو ته وګوره، چې دا چت يې تشکيل او قوت يې ورکړی، آسانه طريقه يې دا ده چې يوه پايه ترېنه وغورځوه يوه برخه يې ړنګ کړه او بيا بله پايه... بالاخره چت خپله غورځيږي، له کاره لوېږي او له منځه ځي.

وروړنو!

دغه شان د دښمن ظاهري قدرت ته مه ګورئ، بلکې په دې سوچ وکړئ، چې دښمن دا قدرت له کومو لارو څخه راجمع کړی، څنګه يې راجمع کړی او بالاخره يو قوت يې ترېنه جوړ کړی، څنګه زه دا قدرت د دوی تقسيم او جدا کړم، په کومه طريقه زه دښمن کمزوری کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دښمن ته يې قوت ورکړی، د هغې له جملې څخه يو اقتصاد دی يعنې يو طرف او هغه زاويه چې دښمن ته يې قوت او ظاهري ښکلا ورکړې او ډېره مهمه زاويه ده، هغه اقتصاد دی، هر وخت چې دښمن غواړي چې اسلامي خاوره تسخير کړي، په هغه پلان او برنامه يې کار شروع کړی تر څو اقتصاد له منځه يوسي، نو په همدې اساس داسلام سياسي نظام کې هم چې دښمن ورته ډېره توجو کوي او هڅه کوي چې د حملې لاندې يې ونيسي، هغه اقتصادي برخه ده، نو موږ بايد د دې د حفاظت لپاره پوره توجو وکړو تر څو دا طرف زموږ محفوظ شي او برعکس څنګه دښمن ته موږ په همدې اقتصادي برخه کې ضربه ورکړو.

اشغالګرو چې تل د اسلامي خاورې د اشغال سوچ کړی، شروع يې د اقتصادي برخې څخه کړې تر څو د مسلمانانو اقتصاد ضعيف کړي او بې جنګه او بې تلفاتو اسلامي خاوره په آسانه طريقه اشغال کړي، په تاريخ کې ډېرې داسې جنګونو ته وګورئ که هغه غټ جنګونه شوي او که واړه، چې يو هېواد پر بل هېواد حمله کړې، د عسکري نفوذ د کموالي په سبب يې شکست نه دی خوړلی، بلکې شکست يې چې خوړلی د اقتصاد د کمزورې کېدو په وجه يې خوړلی.

په کال (۱۲۱۳) کې چې کله فرانسې مصر اشغال کړ، د اشغال د

(c) ketabton.com: The Digital Library

برنامې شروع یې اقتصادي او تجارتي وه، همدا شان افغانستان چې بار بار اشغال شوی، شروع یې د اقتصاد او تجارت څخه شوې، نن سبا چې غرب خپل اهداف لاس ته راوړي، په هر ملک کې شروع د اقتصادي او تجارتي اړیکو څخه کوي، په دې نوم یو هېواد ته خپل جاسوسان داخلوي، چې زه کلینیک درته جوړوم، شفاخانه درته جوړوم، بندونه درته جوړم، مکتبونه درته جوړوم، بشري مرستې درسره کوم او همداسې مختلفې پروژې په کار اچوي بیا نور خپل اهداف مخ ته وړي.

کفار درسره حتی اتوم بم هم منلی شي، خو اقتصادي آزادي درسره نه مني، تش په نوم ځومره چې اسلامي هېوادونه دي، کفارو په اقتصادي برخه کې د استعمار لاندې نیولي دي، که چېرته لږ هم د غرب د فکر خلاف کار وکړي، نظامي حملې پرې نه کوي، یو آسانه کیلي ورسره ده بس فلانکي هېواد د امریکې خلاف یو حرکت کړی، اقتصادي بندیزونه ورباندې ولګوي، بیا همدا هېوادونه ورته بېرته سوال او زارۍ کوي چې ما بد کړي، خو له ما څخه دا اقتصادي بندیزونه لرې کړه، لکه څنګه چې نن طالب هم په دې مرض اخته دی.که چېرته د امریکا او د نورو کفارو په خوښه مخکې ځي، نو د لنګې غوا په څېر پرې شپې راپرېږدي، هره اونۍ ورته علني (۴۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلیونه ډالر رالېږي، خو که چېرته يې په يوه خبره کې هم د کفارو سره اختلاف وکړ او د هغوی اوامر يې ونه منل، نو بيا پرېږي د ډالرو دا کڅوړې ودرېږي، بيا ورته نه نوي افغان بانک نوټونه رالېږي، نه يې بانکي سيستم کې همکاري کوي او نه ورسره نور اقتصادي راشه درشه او تعاملات کوي، چې بس بيا ورته سوال او زارۍ شروع کړي او يوه منډه ورته دوحې ته وکړي او ورته وايي ستاسې هر امر او غوښتنه په سر سترګو، خو دا مرستې مو مه ودروئ چې کفار يوځل بيا ورسره د مرستو اعلانونه وکړي، نو ورونو دېته وايي اقتصادي استعمار.

حتی په دې هېوادونو کې د خلکو شخصي سرمايه هم د کفارو په واک کې ده، کله چې د بانکونو څخه خپله شخصي سرمايه وباسي هم د کفارو په خوښه به يې ترېنه وباسي او هغوی ته به راپور ورکوي چې زه دا سرمايه د بانک څخه باسم او په دغه شيانو کې او يا يې په دغه تجارت کې مصروفوم، اسناد به ورته وړاندې کوي او که چېرې د کفارو خوښه رانشي، کفار کولای شي چې د خلکو شخصي سرمايه هم کنټکل کړي او ورېې نه کړي.

په شلمه پېړۍ کې افريقا د بلژيک د نظامي استعمار لاندې وه، لِيکن په يو ويشتمه پېړۍ کې د نظامي استعمار څخه خلاصه شوه، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه هم د تجارتي او اقتصادي استعمار لاندې ده، يعني كه يو هېواد بل هېواد باندې نظامي يرغل وكړي او بيا وروسته خپل د نظامي اشغال لمنه راټوله هم كړي نو دې وخت كي خپل اقتصادي استعمار ته دوام وركوي .

موږ په استعمار باندې خبره كوله، ورونو!

د استعمار لغوي مانا د إعمار الأرض څخه اخيستل شوې، يعنې جوړول، لېكن اصلي مانا يې د كفارو له لورې د يو هېواد دايمي او هر اړخيز تسخيرول دي.

د استعمار اصطلاح به تاسې د ډېرو خلكو څخه اورېدلي وي، لكه طالبان هم دا كلمه زياته استعمالوي چې د امريكا له لورې افغانستان استعمار شوی وو.

همدارنګه استعمار په سياست كې څه مانا لري، مونږ او تاسې به په يو لنډه قاعده او فرمول كې دا ټول تشريح كړو، باذن الله، چې آينده د تل لپاره كه بيا دا اصطلاحات ستاسې غوږونو ته رسېږي چې تاسې بيا په دې پوه ياستئ چې كله استعمار راشي، نو استقلال ترېنه په كومو طريقو اخيستل كيږي.

ورونو! هر استعمار تر شا يو فكر او انګېزه لري، كه چېرته كفار په خپل منځ كې يو بل استعمار لاندې نيسي، دلته يې تر شا ډېری

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقتصادي انګېزه پرته وي او که چېرته کفار بیا اسلامي خاوره استعمار کوي او د خپل تسلط لاندې یې راولي، بیا د دې شاته **عقیدوي** **او** **فکري** انګېزه پرته ده چې دې ته د سیاست په نظام کې د استعمار **ریښې** وایي، هر استعمار بیا ځانګړې ریښې لري چې له هغې څخه استعمار راپورته، تقویه او همدا شان حمایه کیږي، د استعمار لپاره کار کوي او هدف ته ځان رسوي.

نو دا استعمار چې د مسلمانانو خاوره اشغالوي، د دې استعمار ریښه هغه عقیده او فکر دی، نو تر څو مو چې د استعمار ریښه قطعه کړې نه وي، د استعمار دا اغزي لرونکې ونه که په نورو ځایونو او څانګو کې هر څومره قطعه کړې، هغه بیا رازرغونیږي او سر راپورته کوي.

ته چې استعمار سره مبارزه کوې، نو له بېخه به یې ختموې، اوس راځو په استعمار باندې خبره کوو، چې طالبان هم په دې اعتراف کوي چې افغانستان استعمار شوی وو، د دوی څخه دا پوښتنه وشي چې افغانستان استعمار شوی وو، نتیجه یې څه وه؟

د استعمار په دوران کې کوم فعالیتونه د استعمار لخوا شوي وو او نتیجه د دې فعالیتونو څخه څه وه او څه لاس ته راوړنې یې د استعمار لپاره درلودې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبير که د طالبانو نه سوال وشې استعمار ځان سره کوم کفر راوړی وه او کوم بخش کې کفر ته عقيدوي کار کړې دی؟

طالب په دې جواب سکوت کوي، ځکه چې دوی خپله د استعمار لپاره کار کوي، د اشغال کوونکو سره همکاري کوي، د استعمار لپاره همدوی فعاليت کوي، يوه ډله يې د آي ايس آي (**ISI**) لپاره فعاليت کوي، بله ډله د روافضو لپاره او بله ډله يې بيا د غرب لپاره په خدمت بوخته ده.

ورونو!

راځئ، دلته به د استعمار په پنځو انواعو يا اقسامو لنډ بحث وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استعمار انواع

1. سیاسي استعمار
2. نظامي استعمار
3. اقتصادي استعمار
4. ثقافتي استعمار
5. ټولنیز(اجتماعي) استعمار

مخکې مونږ وویل چې هر استعمار تر شا یوه انګېزه لري، لکه څنګه چې د تجارتي استعمار شا ته د سیکولر اقتصاد ترویجول هدف دی، دغسې د نظامي استعمار شا ته انګېزه او هدف د خاورې اشغال او نور ډول ډول استعمار ته زمینه سازي ده، د سیاسي استعمار شا ته د دیموکراسۍ د حاکمیت او ترویج انګېزه پرته ده، د ثقافتي او فرهنګي استعمار شا ته بیا د سیکولر تعلیم او د غربي فرهنګ، کفري ادبیاتو او د ژورنالیزم په مټ د فکري جګړې یوه انګېزه پرته ده، همدا راز د اجتماعي استعمار شاته بیا د سیکولر تعاملاتو، معاملاتو راکړې ورکړې، ناستې ولاړې، آداب، احترام، رسم او رواج، حقوق او مدني آزادیو په نوم د نورو ډېرو بې لاریو انګېزه پرته ده.

نو طالب ته وایو! چې لږ مو غوږونه خلاص کړئ، د استعمار انواع او اقسام وپېژنئ، یواځې په نظامي برخه کې اشغال نه وي، بلکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشغال نورې بڼې چې نن سبا يې تاسې اشغال کړي ياستئ، دا له نظامي اشغال څخه ډېرې خطرناکې او زيان رسونکي دي.

طالب اوس د اقتصادي استعمار له لورې مستعمره دی، د اقتصادي استعمار په پايله کې سيکولر اقتصاد حاکم وي، لکه د طالب په بانکي سيستم او نړۍ سره د نورو اقتصادي راکړو ورکړو په برخه کې چې حاکم دی، د دغه سيکولر اقتصادي حاکميت ترخنګ دا په اقتصادي استعمار کې چې سودي نظام، اختلاس او اختلاق او نورې بڼې مروجې دي، هغه بيا بېل بحث دی.

که غواړې چې د سيکولر اقتصاد له استعمار څخه استقلال تر لاسه کړئ، نو ته به د سيکولر اقتصاد سره مبارزه کوې، بيا ته دعوه کولای شې چې ما اقتصادي استقلال ترلاسه کړی،زموږ د ډېر بې فکره دښمن سره مخه ده، چغې د استقلال وهي خو نور په يوه برخه کې هم مستقل نه دي، نه استقلال شته او نه نوره آزادي لري،په دې باټو او نارو،تشو شعارونو او خبرو دا نا خبره عوام دوکه کوي او غولوي يې. د نظامي استعمار په نتيجه کې اشغال رامنځته کيږي، نو که ته غواړې چې د دې استعمار څخه استقلال حاصل کړې، نو ته بايد د دښمن سره نظامي مبارزه وکړې تر څو استقلال واخلې، هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې اشغال په مکمله توګه له منځه یوړ بیا ته دعوه کولای شې چې ما نظامي استقلال ګټلی.

طالب خو په نورو برخو کې مستعمره و او دی، بلکې په نظامي برخه کې هم استقلال نه لري، تاسې نه ګورئ څلورویشت ساعته د افغانستان فضا د کفارو په واک کې ده او چې چېرته یې زړه وغواړي، هلته عملیات کوي او بیا چې کوم ځای هدف وګرځوي په ثانیو کې یې تخریبوي، خو دوی دومره سپین سترګې دي چې بیا قانع کیږي هم نه، د بېرون برېدونه بیا د ځمکې څخه ځمکې ته د ویشتل شویو میزایلو سره توجیه کوي او دا شپه او ورځ یې چې په سر ګرځي دا بېرونونه ورته نه ښکاري که ورته ښکاربېدی، نو چېرته خو به یې پرې د توفانچې بېز کړی وی، مطلب دا که مستقل وي نو دوی ته خو ښه پرمختللي وسایل کفارو پرېښي دي ولې دا بېورن نه ولي، خو نه داسې نه ده دوی مستقل نه دي.

همدارنګه د سیاسي استعمار په نتیجه کې دیموکراتیک نظام رامنځته کیږي، که ته غواړې چې له دیموکراسۍ څخه استقلال واخلې، نو ته یې باید په مقابل کې سیاسي مبارزه وکړې، همدا شان که ته غواړې چې فرهنګي استعمار ختم کړې او دا دعوه وکړې چې ما استقلال تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسه کړی، باید سیکولر تعلیم او سیکولر نصاب سره مبارزه وکړې، ځکه چې همدا د استعمار ریښې او جرړې دي.

سیکولر تعلیم د استعمار لپاره فکري مامورین روزي، تعلیمې نصاب چې د سیکولاریزم په اساساتو ولاړ وه نو بیا دا دعوه مه کوه چې ما استقلال تر لاسه کړی، نه! اسلامي نړۍ اشغال وه او اشغال ده، یوازې په ګوډه ویلو باندې خوله نه خوږه کیږي، چې جشنونه د استقلال په نوم راجوړ کړې او د خلکو په سترګو کې خاورې وشیندې نو ته به رښتیا **آزاد** حساب شې؟ نه داسې نه ده.

دوی ته وایو!

نن تاسو دعوه لرئ چې استقلال مو اخیستی، ستا په ښونځیو او پوهنتونونو کې کوم نصاب تدریسیږي؟

دا خو هماغه نصاب دی چې تر پرونه په دیموکراتیک نظام کې تدریس کیده، پرون هم تعلیمي ادارو ته غربي مؤسساتو بودیجه ورکوله او نن هم هماغه سیکولر نصاب دی، هماغه غربي مؤسسات دي چې تاته بودیجه درکوي، هماغه زاړه معلمین او زاړه مامورین دي او له هماغه ادارو ورته معاشونه، کتابونه او قرطاسیه راځي، توپیر په څه کې دی؟

او استقلال مو په څه کې تر لاسه کړی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ته په کوم دليل د استقلال دعوه کوې؟

طالبه!

ته فکر کوې چې ستا په دې نارو او شعارونو به نور خلک هم دوکه کړې؟ نه هېڅکله داسې نه ده، ټول خلک ستا په خبر نه دي!

نو تر څو چې همدا سيکولر نصاب وي او همدا شرقي او غربي ادارې مو ملاتړ کوي تاسې به همداسې مستعمره ياست.

همدا شان د اجتماعي استعمار په نتيجه کې يو سيکولر فرهنګ، سيکولر اخلاق، فحشا، د غرب عادات، رسومات او د هماغو په نقش قدم تلل رامنځ ته کول دي، نو که له طالبه وپوښتو چې تا په څه کې تغيير راوړی او په څه کې مستقل يې؟

په تلويزونونو کې هماغه زاړه پروګرامونه او هماغسې د نارينه او ښځينه و شريک بنډارونه، هماغسې په ادارو کې د نارينه او ښځينه و شريک مجلسونه او کارونه، هماغسې د فحشا او عياشۍ مجلسونه، هماغسې نمانځنې، مراسم غونډې او د غرب په تقليد برابر کارونه ...

په ځای د دې چې له شريعت څخه خلاف جوړه شوې د مرتد امان الله مقبره ونړوئ، تاسې ورځئ د هماغې د فکر او پاليسۍ د لمانځنې په هدف ورته په قبر د ګلونو ګېډۍ ږدئ، د خپلو بادارانو په خبر مو خپلو اخوندانو ته په لارو کې قالينې هوارې کړې وي او هسې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمایشي کارونو په ترسره کولو کې هم د هغوی په نقش قدم روان یاست، د پټۍ پرې کولو او هماغسې په قالینو په نازو نخرو تللو کې له هغوی کم نه یاست، کله نو بیا د غرب په فکر او فرهنګ برابر د خپلو مشرانو تلین هم لمانځئ او د خپلو مشرانو عکسونو ته د ګلونو ګیډۍ ږدئ ، په یو مېز یې د غربیانو په څېر په کتابچو کې خاطرې لیکئ، ستاسې کوم عادت، کوم اخلاق او کومه ناسته ولاړه مستقله ده؟

نو که ته غواړې چې فرهنګي استقلال تر لاسه کړې سیکولر فرهنګ، اداب، رواج او عادتونو سره باید مبارزه وکړې او د ټولنې څخه د دې رېښې ختمې کړې، بیا ته دعوه کولای شې چې ووایې، ما اجتماعي استقلال ترلاسه کړی دی.

کله چې دې په دې پنځه برخو کې استقلالیت ترلاسه کړ، نو بیا ته دعوه کولای شې چې ته مستقل یې.

مجاهدینو ورونو!

د استعمار په ډولونو څکه خبره کوو چې موږ او تاسې په دې پوهه شو او استعمار په تمامه معنا وپېژنو او په دې هم وپوهېږو چې موږ څه وخت او په کوم حالات له استعمار څخه خلاصی موندلی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقتصادي استعمار

موږ هغه وخت له اقتصادي استعمار څخه خلاصی مومو کله چې زموږ اقتصاد مستقل، د کفارو له سلطې آزاد او په دې برخه کې موږ د هغوی له احتياجه خلاص شو.

تاسې ژوندی مثال د طالب د واک لاندې افغانستان کتلای شئ چې په ټولو برخو کې مستعمره دی، هغه که نظامي، اقتصادي او فرهنګي برخې دي او که نورې سياسي، اجتماعي او هر اړخيزې برخې دي، په ټولو برخو کې مستعمره دی، هسې طالب د استقلال په تشو نارو له مستعمرې نشي آزادېدلای ترڅو په عمل کې استقلال پلي نه کړي.

کفار چې تل د کوم هېواد د استعمار اراده وکړي، نو لومړی يې د اقتصادي استعمار لاندې راولي، په دوهم قدم کې بيا د نظامي استعمار هڅه کوي او په دريم قدم کې خپل سياسي استعمار تطبيقوي، بيا غواړي همداسې مخ ته لاړ شي، نصاب ته تغيير ورکړي او بيا نو د سياسي استعمار په زور فرهنګي استعمار ته لاره هواروي او بالاخره مکمل ټول بنيادونه او بنسټونه استعماروي، که هغه تعليمي ادارې دي، که حقوقي، سياسي او اجتماعي ادارې دي او که حتی روغتيايي ادارې دي دا ټول مستعمره کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که ته غواړې چې استعمار ته شکست ورکړې، نو په اقتصاد باندې یې شروع وکړه، وروسته بیا نظامي برخې ته توجو زیاته کړئ او په نظامي ډګر کې به شکست ورکړې او بیا به معارف او تعلیم تربیه د استعمار نه خلاصه کړې، نصاب کې به تغییرات راولې، بالاخره چې دا ټولې برخې دې مستقلې کړې، نو خپله ټولنه به دې له استعماره ژغورلې وي.

که اقتصادي استعمار کې د اوله استقلالیت تر لاسه نه کړو نو ته بیا هېڅ کله هم نشي کولای د استعمار نورو ډولونو سره مبارزه وکړې، ځکه که ته د یو کافر او مرتد سره رابطه وکړې او مال ترېنه واخلې او بیا بل کافر وربانديې ووهې، ته هېڅ وخت نشې کولای آینده کې مستقل نظام ولرې، د تنظیمونو او طالبانو تش په نوم د جهاد مبارزه زموږ دې خبرې ته روښانه دلیل دی.

الحمدلله صرف د خلافت مجاهدین دي چې هر بخش کې مستقل دي، ولو که نن کمزوري دي، خو الحمدلله د ستن نه تر تار پورې هر څه یې مستقل دي او په همدې اساس د الله رب العالمین نه هیله لرو چې نژدې وخت کې د استعمار ټول ډولونه د ماتې سره مخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هند د انګليس لخوا د اقتصادي او تجارتي اړيکو په مټ استعمار شو خو بېرته هند د اقتصاد له لارې انګليس ته شکست ورکړ او ځان يې د انګليس د استعمار څخه خلاص کړ او استقلال يې واخيست.

تاريخ کې راځي چې ګاندي يوه اوزه ساتلې وه او د هغې اوزې شېدې يې کلونه کلونه استعمال کړې وې، بالاخره کله چې انګليس شکست وخوړ، د اروپا پارلمان ګاندي ته بلنه ورکړه چې پارلمان ته راشه بيان وکړه او په دې وغږېږه چې هغه کوم علتونه وو چې تاسې د انګليس د استعمارڅخه استقلال واخيست؟

وايې ګاندي ورته جواب کې وويل: چې زه درځم، خو په يو شرط او هغه دا چې زه به ځان سره اوزه هم پارلمان ته درولم" هغوی ورته وويل: "موږ ته وخت راکړه، زموږ په قانون کې دا نشته، چې حيوانات دې پارلمان ته داخل شي" بيا يې يو قانون تازه تصويب کړ چې په هغې کې ليکلي وو چې هېڅوک حق نه لري چې د حيوان سره پارلمان ته داخل شي پرته د ګاندي د اوزې څخه، دلته د ګاندي همدا عملي دښمن ته ښودل چې د کومې لارې او څنګه يې استقلال تر لاسه کړو؟

نو په همدې اساس دښمن دا درک کوي چې په کومه طريقه موږ څخه خلک استقلال اخلي، نو کفار او غرب خصوصاً امريکا غواړي چې ټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا د خپل استعمار لاندې راولي، د دې هدف لپاره یې په میلیونونو انسانان له منځه یوړل، د دنیا په هر ګوټ کې چې چا سر پورته کړی او د دوی ګټو ته یې خطر پېښ کړی، له منځه یې وړی او هېڅ رحم یې ورباندې نه دی کړی او خصوصاً مسلمانان خو بیخي سر جیګېدو ته نه پرېږدي، تاسې ولیدل چې په شام او عراق کې اسلامي دولت خلافت اعلان کړ او په کم وخت کې یې خپل مستقل اقتصاد جوړ کړ، دوی له نهایت زیاتې وارخطایی سره مخ شول او په دې وپوهېدل چې اوس نو مسلمانانو د استقلال هغه اصلي سرچینه او مفهوم وپېژانده او که دا اسلامي امت راپسې یو ځل راویښ شو، نو بیا یې کنټرولول سخت دي، په ډېر شدت او په ډېر زیات وحشت او په ډېر سرعت سره یې په هغوی هر قسمه ټکنالوژي استعمال کړه، لومړی کار یې دا وو چې هغه منابع چې اسلامي دولت د هغې له لارې خپل اقتصاد قوي کاوه، هماغه منابع او سرچینې د بمبار لاندې ونیوې او هغه د تېلو او نفتو ځاه ګاني یې له منځه یوړې چې د نورو منابعو په شمول د اسلامي دولت اقتصاد یې پیاوړی او مستقل کړی وو او بیا یې نو په همدې وحشتونو کې حتی زنانه او ماشومان هم د اور د سرو لمبو خوراک کړل، دا هرڅه د کوم هدف لپاره؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره چې چېرته دا فکر او عقیده دنیا ته خپره نشي، دوی د اسلامي دولت فکر، عقیده منهج او تګلاره ډېره ښه پېژني او په نړۍ کې له هېچا هم دومره ډار نه لري لکه له اسلامي دولت څخه یې چې لري، وجه دا ده چې دوی په دې پوهېږي چې همدا یوازینی دولت دی چې دوی سره په هر ډګر کې د سیالۍ جوګه دی او په هره برخه کې ورسره د مقابلې او د دوی د ماتې لپاره خپلې مستقلې برنامې او نقشې لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياسي استعمار

دا استعمار دوه صورته لري، اول صورت يې د اشغال په زور حاکميږي او دويمه نوع يې **استعمار الحمايه** دی.

اکثره خلک دا فکر کوي چې افغانستان کې امريکا ماته وخوړه او نظامي استقلال ترلاسه شو، حال دا چې امريکا په خپله خوښه نظام د اشرف غني څخه واخيست او طالب ته يې وسپاره، امريکا خپل عساکر وويستل، لېکن استعمار په خپل ځای پاتې شو که هغه سياسي، اقتصادي، اجتماعي او آن نظامي استعمار دی، ټول په خپل ځای پاتې دی او فقط خلکو ته په سترګو کې د خاورو شيندلو يوه هڅه وشوه، خو ناکامه شوه او بېرته استعمار په خپل اصلي شکل کې اوس خپل ټول کارونه مخ ته وړي.

د يو اشغال شوي هېواد څخه چې کله کفار وځې نو يا به د اسلامي قوانينو موافق دا وتل کوي او يا هم دا وتل به يې د بين الملل د قانون په چوکاټ کې وي.

د اسلامي قانون موافق کله چې کفار د يوې خاورې نه د قتال په زور شړل کيږي نو د وتلو نه وروسته بيا هلته د دوی قانون او خبره نه چلېږي او شاته خپل قوانين او اصول نه پرېږدي په بل تعبير باندې د کفارو وتلو نه وروسته بيا د دښمنۍ اصل کفارو سره په دوستۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بدلیږي .

اما که چېرته یو هېواد د بین الملل د قانون په اساس د نظامي اشغال څخه خلاصیږي، نو اول هلته به اشغالګران د استعمار الحمایه تړون امضا کوي، دویم خپل قانون او اصول هم شاته پرېږدي، مطلب د وتلو نه وروسته هم د دوی خبرې هلته پوره چلیږي او کفارو سره راشه درشه او دوستي هم خه د زړه له خلاصه شروع کیږي، لکه نن د کفارو خبره چې افغانستان کې چلیږي او طالب هم د دوستۍ غېږه ورته خه په اخلاص خلاصه کړې ده.

مجاهدینو ورونو!

د استعمار الحمایه مانا دا ده چې اشغالګر په زور له تا څخه دا تعهد او ضمانت واخلي چې له ما او زما له متحدینو څخه به دفاع کوې، لکه د دوحې تړون چې دی دا استعمار الحمایه تړون دی، امریکا د خپل حفاظت تړون پر طالب په زوره امضا کړی دی.

په بل تعبیر، استعمار الحمایه مانا دا ده چې یو هېواد خپل حفاظت او د امنیت ساتل په هغه هېواد باندې جبري کوي چې هغه یې مخکې اشغال کړی و، نن سبا امریکا په زوره په طالب باندې خپل حفاظت لازمي کړی، امریکا خپله هم په خپلواکه توګه د افغانستان فضا په خپل اختیار کې نیولې ده او لاندې داخل کې یې هم هر طرف هر دؤل

(c) ketabton.com: The Digital Library

رياستونه فعال دي او هم يې طالب باندې په زوره امضاء کړې چې زما او زما د متحدينو ټولو امنيت به ساتې چې همدې ته سياست کې استعمار الحمايه وايي.

مجاهدينو ورونو! هېڅ وخت د کفارو له لورې په يوه سيمه او هېواد کې نظامي اشغال دايمي نه وي، مخکې مو وويل چې لومړی استعمار چې دی، هغه اقتصادي استعمار دی چې نظامي استعمار ته هم زمينه سازي کوي او نورو ته هم، چې کله نظامي استعمار رامنځ ته او سيمه اشغال شي، بيا نظامي اشغال سياسي استعمار ته زمينه سازي کوي او بالاخره يو اشغالګر (ديموکراتيک) نظام حاکم کړي ترڅو د استعمار نورو ډولونو ته زمينه سازي وکړي.

کله چې نظام ديموکراتيک شو نو بيا جامعه خپله سيکولر تربيه کيږي، کله چې يوه ټولنه د سيکولريزم په فکر او عقيده تربيه او وروزل شوه او مکمل د سيکولريزم سره آشنا شوه او د سيکولريزم د دنيوي خوندونو او رنګونو په رنګ او خوند کې ډوبه شوه، بيا هلته کفار خپل هدف ته ورسېدل، بيا نو هلته نظامي حضور ته نوره اړتيا نه وي، هلته بيا کفار خپل نظامي حضور کموي او يا يې بيخي ختموي او هغه هېواد تخليه کوي او بيا هملته د دوی مامورين د دوی پاتې ماموريت ترسره کوي، بيا نو د لمدې ختې لرې اوبه بهانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، تياره ټولنه د سيکولر په رنګ رنګ شوې وي، بيا دومره کار نه غواړي فقط يوه ځارنه او ځينې تطبيقات مهم وي، چې دا کار بيا د استعمارګرو قوتونو له لورې په هغه سيمه کې واک ته د رسول شويو حشراتو په واسطه آسانۍ سره کولای شي. نو ځکه امريکا خپل نظامي حضور ختم نه کړ، بلکې د هغې ښه يې وربدله کړه، نور د فکري جنګ عسکر يې خپل کار مخې ته وړي او جاسوسي شبکې يې هم په هېواد کې ښه قوي فعالې دي.

تاسې په دې فکر وکړئ، چې دوی ولې پوره **(۲۰) کاله** په افغانستان کې پاتې شول؟

په دې خاطر چې که يو ماشوم پيدا هم شي، نو په شلو کلونو کې بلوغ ته رسيږي او په سيکولريزم کې رالويږي، هغه بيا يو سيکولر ځوان دی، د اوه کلنۍ نه چې کله ماشوم په ښه او بد پوه شي، د دې په ذهن کار شروع شي تر ماسټرۍ او دوکتورا پورې، بيا نو له دې غټ سيکولر انسان جوړ شي او بيا د همدې کفارو په ګټه او د اسلام په ضد مبارزه پرمخ بيا يې الا ماشاءالله، نو امريکا هم دلته پوره يو نسل د سيکولريزم په فکر او عقيده وروزه، دوی د همدې يوه نسل د روزنې لپاره پوره شل کاله دلته خپل شتون لازمي باله، اوس نو د دوی کار آسانه شوی او له دوی پرته يې د دوی د لاس لاندې مامورين

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم کولای شي چې دا ماموریت مخکې د جمهوریت مرتدینو مخ ته وړ او اوس یې طالب ترسره کوي.

نو په همدې اساس مجاهدینو ورونو! تاسې هڅه وکړئ چې په دې اړه خپله مطالعه قوي کړئ، نوره څېړنه وکړئ، خپله علمي سویه لوړه کړئ، په نړۍ کې هېڅ تنظیم او ډله نوره پاتې نه شوه چې د اسلامي نظام لپاره هر اړخیزه مبارزه وکړي او یا اسلامي نظام قایم کړي، دغه کار اوس صرف او صرف اسلامي دولت ته پاتې دی، همدغه د اسلامي دولت مجاهدین دي چې د نړۍ په لر بر کې خپل هڅه کوي او قرباني ورکوي، خپلې غوښې شیندي، د هېڅ کافر او مرتد سره معامله نه کوي، صرف او صرف د رب العالمین مدد ورسره دی، په خپل رب باندې یقیین او باور لري، د هېچا د ملامتۍ څخه نه وېرېږي او د خپل صفا منهج په دفاع کې چې هغه نبوي منهج دی، د ټولې دنیا کفارو او مرتدینو سره په جګړه کې خپله سینه سپر کړې او تر هغې پورې به جهاد او هر اړخیزې مبارزې ته دوام ورکوي تر څو په ځمکه فتنه ختمه او دین خالص د رب العالمین لپاره شي.

څنګه پوه شو، چې یو هېواد د سیاسي استعمار لاندې دی، په داسې حال کې چې د استعمارګرو نظامي قوت هم نشته؟

نو په ډېره آسانه تاسې پوهېدای شئ، تاسې وګورئ هر هغه هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په اقتصاد کې بل هېواد ته محتاج وو، پوه شه چې دا هېواد د هغه هېواد د سیاسي استعمار لاندې دی، چا ته چې په اقتصاد کې مجبوره دی او هغوی ته یې خولې وازې کړي او لاسونه او کچکولونه یې ورته نیولي.

لکه طالب چې امریکا ته نیولې، اوس تاسې څه فکر کوئ، دا هره اونۍ چې امریکا د میلونونو ډالرو کڅوړې رالیږي، دا پرې د طالبانو قلنګ دی او که له امریکا څخه باج اخلي او یا دا چې د افغاني نویو بانکنوټونو څخه یې ورته بارداري طیارې راډکې کړي وي او یا هم نورې پېټې او ښکاره په ټنونو مرستې ورته راروانې دي، دا د کوم هدف لپاره دي؟

دا ځکه چې نن سبا افغانستان د امریکا له لوري د سیاسي، اقتصادي، اجتماعي، ثقافتي او حتا نظامي استعمار لاندې دی، امریکا د ځینو مصلحتونو په بنا فقط د استعمار شکل ته تغییر ورکړ، نظامي استعمار یې په استعمار الحمایه بدل کړ او د همدې تغییر لپاره دا لازمه وه چې د اشرف غربي له اداري واک واخلي او قطري طالبانو ته یې وسپاري، څومره ګټه چې امریکا د استعمارالحمایه په چوکاټ کې وکړه هغه یې په نظامي استعمار کې نشوه کولای، مخکې د امریکا په نظامي حضور چې څومره لګښت راتللو او یا یې د تېر جمهوریت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرتدینو غټې خېټې په څومره ډالرو ډکولې، اوس نو هغه هر څه ورته بچت پاتې شول، اوس یې نو چې کله په دوحه کې طالبان د استعمار الحمایه په پړي وتړل، نو نه یواځې دا چې خپل ډېر ډالر یې سپما کړل، بلکې مخکې یې چې د جمهوریت په مرتدینو کوم شرطونه منلي وو او هغوی یې تر ډېره په پلي کولو کې پاتې راغلي وو، نو اوس یې نسبت مخکنیو ډالرو ته په ډېرو کمو ډالرو په طالب ومنل، دوی سره یې د نورو ګڼو شرطونو په منلو دا هم لاسلیک کړه چې د اسلامي شریعت فقط تشې نارې به وهئ، نور به کومه دیموکراسي چې موږ په دوحه کې د شریعت په نوم ډیزاین کړې، دا به تطبیقوئ، مشران به درته ذهنیت سازي کوي ترڅو مو کشرخېل مکمل د دیموکراسۍ کړۍ ته سرونه راداخل کړي، نور به د جهاد نارې هم نه وهئ، بهر د مؤمنانو په ځپلو کې به هم د نورو استعمارګرو قوتونو حمایه کوئ او د افغانستان په داخل او بهر کې به د امریکا دښمن ستاسې دښمن او دوست به یې ستاسې دوست وي، د افغانستان په داخل او بهر کې به زموږ امنیت او ګټې ساتئ، مسلمان مجاهد ته به په افغانستان کې ځای نه ورکوئ، هغه د بلیک واټر (**Black Water**) وظیفه چې مخکې موږ مستقیم په غاړه درلوده، اوس به هغه وظیفه خه په اخلاص سره تاسې سرته رسوئ، نو تاسو ته به هفته کې دومره ډالر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رالېږل کیږي او دا ستاسي معاش دی، چې زموږ حفاظت او د دې نورو شرطونو د پلي کولو په مقابل کې درکول کیږي، دا د طالبانو حال دی خو نه پوهیږو چې دوی څنګه پوهه کړو او څه ترتیب باندې د دوی خیر خواهي وکړو او د کفرکولو څخه یې لاس بند کړو؟

علماؤ چې د استعمار په اړه ځومره کتابونه لیکلي، نو استعمار یې په دوه شکله تقسیم کړی:

1. **استعمارالقدیمة**
2. **ماډرن اسـتـعـمـار**

یو ته وایي استعمار القدیمه چې په مخکنۍ زمانه کې وو او بل ته یې د مډرن استعمار نوم ورکړی چې دا اوسنی استعمار دی، چې اکثره هېوادونه د دې نوي استعمار لاندې دي، خو بیا هم همدې استعمار ته د استقلال نوم ورکوي، د اسلام په سیاسي نظام کې خو دا یو منل شوی حقیقت دی چې تر څو جهاد فرض عین وي، نو تر هغې استقلال نشته، طالب اصلاً د امریکا سره استعمار الحمایه تړون لاسلیک کړی چې زموږ خاورې څخه به هېڅ کافر او مرتد ته هېڅ خطر نه وي، خو نوم یې د استقلال ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدیم (پخواني) او **مډرن (اوسني)** استعمار ترمنځ توپیر دادی چې پخواني استعمار کې شرط د ځمکې اشغال وو، مګر اوسني استعمار کې شرط نظامي اشغال نه بلکه استعمار الحمایه دی، اوسني استعمار کې حتمي نه ده چې خاوره دې اشغال شي، اوسني یعنې مډرن استعمار کې د یو هېواد اقتصاد او اجتماع د استعمار لاندې ساتل کیږي، لکه نن سبا افغانستان د امریکا لخوا په نوی بڼه د

استعمار لاندې دی، صرف د استعمار نوع بدله شوې، نور هېڅ تغییر په کې نه دی راغلی.

مجاهدینو ورونو! د اسلام په سیاسي نظام کې د (استعمار الحمایه) حق دا د اسلامي دولت دی چې کفري نړۍ د استعمار الحمایه لاندې وساتي، یعنې اسلامي دولت به یا له کفارو څخه په زور ځمکه نیسي او قتال به ورسره کوي تر څو کفار جزیې ورکولو ته اړ کړي، دغه وخت کې ورسره د مسلمانانو دولت د استعمار الحمایه تړون کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعنې په زور په کفارو دا امضاء کوي چې د مسلمانانو د دولت ساتنه به کوئ، مخالف کس ته به خپله ځمکه کې ځای نه ورکوئ او د دوی له طرفه به هېڅ يو مسلمان ته کوم خطر نه وي متوجه، دا کار به په زور په کفارو عملي کيږي.

خو اوس خبره برعکس ده، اوس کفار يا د مسلمانانو ځمکې اشغالوي او يا په مسلمانانو د طالبانو په څېر په زور واکمن کړای شويو څخه استعمار الحمايه تړون لاسليکوي، يعنې ورته وايي مونږ ته به ستاسې له خاورې نه هېڅ خطر متوجه نه وي او نه به زموږ دښمن ته ځای ورکوئ او داخل کې به مو هم انتحاري قطعات نور زموږ امنيت ساتي.

دوی خو د اسلام دين خلکو ته د يو سوالګر، مغلوب، يو فقير او بېچاره دين په حيث معرفي کړی، دنيا ته يې د يو بې غيرته او بې نظامه او بې ارزښته دين په توګه معرفي کړ، دا حالت امريکې له قصده راوست چې دوی ته يې دا هېواد تسليم کړ، د نورو اهدافو سره يې يو هدف د دې تړون څخه دا وو چې خلکو ته د دوی د نظام په شکل کې اسلامي نظام يو داسې نظام معرفي کړي چې دا خو يو فقير او سوالګر نظام دی چې په مستقله توګه د خپلې خولې مړی نشي پيدا کولای، د يو څه لپاره ورسره هم حل لاره نشته، امريکا دلته څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي وکړي، یو خو یې تېر جمهوریت خلکو ته داسې یو سخي او غني نظام معرفي کړ چې هغه نو د هر درد دوا وه بیا یې د حقیقي اسلامي نظام د مخې نیولو په هدف خلکو ته په دوحه کې ډیزاین شوی پاکستانی جعلي اسلام د حقیقي اسلام په نوم د طالبانو په لاس راوړ چې خلک په آینده کې په فکري لحاظ هم نور د اسلامي نظام نوم اخیستو ته تیار نشي، یعنې خلکو ته یې دا وښوده چې دا مسلمانان د کوم اسلامي نظام دعوه کوي، هغه نو دغه اسلامي نظام دی، دا دی تاسې یې وګورئ طالبانو حاکم کړی دی، په اوسني وخت کې دا نظام د کوم درد دوا دی، ټول خلک ترې په تېښته دي، یو وحشت، بدبیني، کینه، تعصب، لوږه، فقر ښځه ډک کفارو ته اړ، محتاج او د سوالګرو نظام دی.

یعنې د دوی په شکل یې ټول مسلمانان دنیا ته په نظام د نه پوهېدونکو او احمقانو په حیث معرفي کړل، چې بیا څوک په آینده کې د اسلامي نظام غوښتنه ونه کړي، حال دا چې دا اسلامي نظام نه دی، دا د اسلامي نظام نماینده ګي نشي کولای، دا یو وطن پرسته او بې دینه ډله ده او دا جنګ هم دوی د قدرت او چوکۍ لپاره کولو، دوی سره د منصب لاسته کولو درجې پټاؤنه او انفجارات دي، معلومه خبره ده چې دوی همدې چوکۍ او منصب لپاره کار شروع کړی وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې اسلامي نظام مقصد وو او نه په اسلامي نظام او شرعي سياست خبر دي، دا لونګۍ او دا ږيرې لکه د هندوانو په څېر د دوی رسم او رواج دی.

دا نور هېوادونه چې هسې ظاهري استقلال لمانځي، په حقيقت کې دا يو هم حقيقي استقلال نه لري، دوی تش په نوم اسلامي هېوادونه دي، هغه که پاکستان دی، ازبکستان، ترکمنستان، تاجکستان، ترکيه، قطر، عربستان ... او نور دا ټول د استعمار لاندې دي، څوک د امريکا د استعمار لاندې وخت تېروي، څوک بيا د روس د استعمار لاندې د ذلت څخه ډکې شپې سبا کوي او څوک بيا د چين او برتانيه د بيرغ لاندې دي، دا هېوادونه آزادي نه لري هم يې اقتصاد د استعمار لاندې دی او هم يې اجتماع او هم يې سياست او هم يې ثقافت، صرف نظامي استعمار کې اشغال نشته دی او د استعمار الحمايه تړون لاندې دي، نور ټول په ټوله دوی د شرقي بلاک او د غربي بلاک د استعمار لاندې خپل نفس اوباسي او تش په باټو کال کې يو ځل د استقلال په نوم جشنونو کې غېر مستقيم د نړۍ کفارو ته صراحتاً اعلانوي چې زموږ له خاورې څخه يو کافر او مرتد ته هم خطر نشته دی او موږ خپل وظيفه په درست شکل انجاموو، مانا همدا ستاسو استعمار الحمايه تړون لاندې وخت تېروو او ورته وفاداره يو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه طالب ته دوی خو نه ظاهري استقلال لري او نه حقیقي استقلال لري، لکه ماشومان چې نانځکې لوبوي دغسې پرې د نړۍ کفار لوبې کوي او طالب مشران لکه د نانځکو لوبوي، دا بیچاره ګان نن په دې سوله چې اصل کې تسلیمي ده، امریکا له سره تر پښو بند په بند ترلي، په دې دریځ چې دوی نیولی دی، اسلام ته قطعاً خیر نشي رسېدلای او بلکې اسلام ته ضرر رسوي او اسلام بدناموي، دا بېچاره ګان ملامته ندي ځکه دوی پرته د چوکۍ او واک څخه بل هدف نه لري او د همدې قدرت لاسته راوړلو لپاره هر څه ته تیار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا د اسلام په سیاسي نظام کې د استقلال لمانځنه شته؟

د طالبانو له لوري د استقلال په نوم د ورځو لمانځنه او تجلیل د ټولو هغه بین المللي پولو د قبولیت په مانا دی چې د دوی تر منځ کش شوي دي، د نړیوالې جګړې وروسته چې کفارو د دوی تر منځ پولې وویشلې، د همدې پولو ساتنې او د وطنیت د عقیدې منلو ته دوی استقلال وایي.

دا کرښې او ویش د لومړی نړیوالې جګړې په نتیجه کې رامنځ ته شوې، د زورواکو لخوا خطونه کش شول، چې دا افغانستان او دا یې پاکستان او دا تاجکستان او همداسې نور...

د مسلمانانو خاوره یې ټوټه، ټوټه کړه او هر ملک د کفارو لخوا جدا جدا استعمار شو او بیا په هغې کې یې د قومیت او د قوم پرستۍ درسونه شروع کړل، نن دې حالت ته دا قومیت رسېدلی دی چې د یو هېواد خلک او په نوم مسلمانان کافر ته دومره په بده سترګه نه ګوري چې خپل د ګاوندي هېواد عام مسلمانانو ته ګوري.

لکه نن چې یو افغان یو پاکستاني ته او یا یو پاکستانی یو افغان ته په بد نظر ګوري، د دوی ترمنځ یې د نورو ګڼو تعصبونو او نفرتونو او اهدافو د تطبیق تر څنګ د قومي تعصب او مرض زهر هم شیندلي، چې د کور پیاله یی هم ماته شې وایی دا د پاکستان کار دی بل طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډ کې يې ملحد چينايان، کمونيست روسان او د صحابه و دښمنان روافض پراته دي خو د حوادثو اتفاقات بيا يو هم دوی ته نه نسبت کوي، مستقيم يې ګوته پاکستان ته نيولي وي، پاکستان يو کفري نظام او حکومت دې خو عام مسلمانان هم په کثرت سره هلته موجود دي چه هغه ټول زموږ ورونه دي او هغوی ته د دال خورو او نورو نسبتونه دا د جاهليت د افکارو څخه سرچينه اخيستونکي او مردود نظريات دي.

د اسلام د سياسي نظام يو صفت دا دی چې دا به نړيوال وي، په کومه محدوده او د خاورې په احاطه کې به راګېر نه وي، د دې نظام له تأسيس څخه پيل تر قيامته به دا نظام اسلامي او عالمي وي، ځکه الله تعالی خپل رسول ته فرمايي:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُواْ بِاللّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾[الأعراف:158]

ژباړه : اې پیغمبره ووایه : اې انسانانو! زه ستاسې ټولو لوري ته د هغه الله استازی يم چې د آسمانونو او ځمکې د باچاهۍ مالک دی، له هغه پرته بل اِله نشته، هماغه ژوند بښي او همغه مرګ ورکوي، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر الله او د هغه پر هغه نبي اُمي استازي ايمان راوړئ، چې الله او د هغه ښونې مني او د هغه پیروي غوره کړئ، هیله ده چې تاسې سمه لاره ومومئ.

الله ﷻ رسول الله ﷺ د يو قوم لپاره نه دی رالیږلی، بلکې د ټولې انسانانو او پیریانو ته یې رالیږلی، بل نبي دنیا ته نه راځي، نو اسلامي نظام به د یوې منطقې پورې محدود نه وي، بلکې د اسلام سیاسي نظام به نړیوال نظام وي، کومې کربښې چې کفارو کش کړي، دا به له منځه ځي، ټول مسلمانان به په یو نظام او یو رهبر یعنې خلیفه باندې راټولیږي، نو هر مسلمان ته په کار ده چې یو نړیوال فکر ولري، تر یو سیمې یې نظریه محدوده نه وي، د نړۍ په هر ګوټ کې د مسلمان په درد ودردیږي او په خوشحالۍ یې خوشحاله شي او د قوم پرستۍ او ډل بازۍ څخه ځان لرې وساتي یعنې د طالبي فکر او عقیدې څخه ځانونه لرې وساتئ، چې دوی د قومیت په مرض اخته دي، دا یو داسې مرض دی چې د کنسر نه هم سخت مرض دی، د دنیا په ګوټ ګوټ کې مسلمانان دې د کفارو او مرتدینو په زندانونو کې شکنجه کیږي، د مسلمانانو د خویندو بې عزتي دې کیږي، د نړۍ کوم هېواد نه دی چې د هغوی په زندانو کې نن مسلمانې خویندې د اسارت شپې او ورځې نه تېروي او ته بیا په داسې حال کې د استقلال

(c) ketabton.com: The Digital Library

چغې او چکې وهې، دا کوم استقلال دی او ته بدبخته بيا د هماغه کفارو او مرتدينو سره دوستي او راشه درشه پالې او د دوستۍ چغې ورته وهې، معلومه دا شوه چې ته هم د همدوی ملګری يې او حشر به دې هم همدې کفارو او مرتدينو سره کيږي. ان شاءالله!

رسول الله ﷺ فرمايي: "چې ماته الله جل جلاله پنځه شيان راکړي چې له ما څخه مخکې پيغمبرانو ته يې نه دي ورکړي، يو د هغې څخه دادی چې زه د ټولو انسانانو لپاره رالېږل شوی يم، يوه خبره ياد ساتئ مجاهدينو ورونو چې مسلمانان به په امتحاناتو او په ستونزو کې وي که هرڅومره سخت حالات پر موږ راشي، بايد خپله عقيده او منهج له لاسه ورنه کړو، لږ ملګري دې وي خو مخلص او صفا عقيدې والا دې وي، ډېر خلک دي چې لږ فشار پرې راشي بيا مرتدينو ته د مرستې او د همکارۍ چغې وهي، د الله د مدد څخه يې طمعه قطعه شي، تاسې به ځان سره دا قاعده لېکئ چې د رسول الله ﷺ امت مرتدينو ته ضرورت نه لري، دا بايد ستاسې شعار وي او همدارنګه اسلامي دولت د هېڅ مرتد مرستې ته ضرورت نه لري او نه يې اخلي، ګوره د حديبيې په سوله کې رسول الله ﷺ مشرکينو سره دا خبره ليکلې وه چې که څېرته د مسلمانانو نه څوک تاسې ته درغی يعنی مرتد شو بېرته يې موږ ته مه رالېږئ، زموږ ورته ضرورت نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاهدينو ورونو! مونږ وويل چې د استقلال تجليلول دا خپله د ديموکراسۍ يو اصل دی، دا د خلکو دوکه کول او په دې اعتراف کول دي چې دا کومه خاوره د بين الملل لخوا څخه تقسيم شوې، د بين الملل دا فيصله موږ ته د منلو وړ ده او موږ منلې ده، کفارو ته په کال کې يو ځل اطمنان ورکول دي چې موږ دا استقلال تجليل کړ، د دې همدا مانا شوه چې تاسې کومې کرښې کش کړي دا موږ ومنلې او جشنونه مو پرې وکړل.

داسلام په سياسي نظام کې خبره بيا دا ده چې ربعي بن عامري وايي:

" الله جل جلاله مونږ د دې لپاره رالېږلي يو چې بنده ګان د بنده د بنده ګۍ څخه د الله جل جلاله بنده ګۍ ته را دعوت کړو، دا د يو مسلمان او يو مجاهد تلپاتې وظيفه او مسؤليت دی چې د اسلام په سياسي نظام کې په هر ډګر کې بايد ته د همدې وظيفې لپاره کار وکړې ترڅو هر طرف او په هر کنج کې خلک د الله بندګۍ ته رادعوت شي که هغه په نرمه ژبه باندې دعوت وي او که په قتال وي.

په اصل کې د ديموکراسۍ مبارزه د اسلام سره په همدې ټکي کې ده چې ديموکراسي وايي د خلکو رايې ته احترام په کار دی او اسلام وايي چې نه د الله رايه او قانون ته غاړه اېښودل په کار دي، جمهوريت او ديموکراسي بنده ګان اخلي د بنده په بنده ګۍ يې تړي او اسلامي نظام

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي خلک د داسي غلامۍ او د بنده د بندګۍ څخه د الله رب العالمین بندګۍ طرف ته سوق کړي که هغه پاکستان کې دی او که افغانستان کې دی او یا د نړۍ په هر ګوټ کې دی، طالب خو اسلام ته شاه کړې ده، څکه یې دا مسؤلیت او وظیفه خوشې کړه او د بین الملل څوکیداري یې شروع کړه، د هغوی په فیصلو باندې راضي شول، هغوی ته په احترام قایل دي او هغوی هم اونۍ په اونۍ دوی ته د خپلې چوکیدارۍ لپاره معاش ورکوي.

مجاهدینو ورونو! استعمار او نتیجه د استعمار چې هغه د سیکولر نظام قایمېدل دي او بیا استقلال اخیستل په دې باندې موږ او تاسې خبرې وکړې، په دې پوهه شو چې پنځه استعماره چې پنځه نتیجې ورباندې مرتب کیږي او پنځه سیکولر نظامونه فعالیږي، او له دې استعمار څخه باید ته پنځه استقلاله تر لاسه کړې، چې بیا ته په هغې سیکولر نظام کې (سرحدات چې ورته کفارو تعیین کړې دي) دا دعوه کولای شې چې ما استقلال ترلاسه کړی.

د اقتصادي استعمار نتیجه دا ده چې سیکولر اقتصاد حاکمه شي او بیا اقتصادي استقلال هغه وخت تاسو تر لاسه کولای شئ چې سیکولر اقتصاد سره مبارزه وکړئ تر څو دا ړنګ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظامي استعمار په صورت کې اشغال او دیکتاتوري رامنځ ته کیږي او بیا نظامي استقلال دا دی چې د اشغال سره مقابله وکړې او اشغال په کامله توګه ختم کړې او له منځه یې یوسې، دجهاد او قتال له لارې دښمن ذلیله کیږي او له منځه ورل کیږي، د سیاسي استعمار نتیجه دا ده چې په دې سره دیموکراسي اوسیکولر نظام قائمیږي، سیاسي استقلال هغه وخت ترلاسه کولای شو چې د دیموکراسۍ او سیکولریزم ارکان او اساساتو سره مبارزه وکړو.

د ثقافتي استعمار په پایله کې سیکولر نصاب او تعلیم حاکمیږي د ثقافتي استعمار څخه استقلال ته هغه وخت تر لاسه کولای شې چې د سیکولر نصاب او سیکولر تعلیم سره مبارزه وکړې، د اجتماعي استعمار په نتیجه کې سیکولر فرهنګ، هنر او بد اخلاقي حاکمیږي او هغه وخت ته کولای شې چې اجتماعي استقلال واخلې چې ته د سیکولر فرهنګ، هنر او فحشا سره مبارزه وکړې.

خوشې په بغارو باندې استقلال نه تر لاسه کیږي تر څو مو چې د پوره پنځه ډوله استعمار سره مبارزه نه وي کړې او د پنځه ډوله استعمار په نتیجه کې چې کوم پنځه سیکولر نظامونه قایمیږي، هغه ړنګ شوي نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله اصطلاح د استقلال ده چې دا کلمه به هم تاسې ډېره اورېدلي وي چې دا هم نن سبا طالبان تجليلوي، جشنونه کوي چې موږ له امريکا څخه استقلال اخيستی، يا تېر نظام هم داسې درواغجن استقلال نمانځلو، تش په نامه علماؤ (علماء سوء) هم او ځينې د استقلال د مانا څخه نا خبره خلکو ورته چکچکې او نڅاوې کولې، چې موږ استقلال اخيستی.

اوس راځو د اللهﷻ په توفيق سره په دې هم يو تحقيقي بحث کوو چې استقلال څه ته وايي؟ او څه وخت استقلال اخيستل کيږي؟ په سياست کې استقلال څه مانا لري؟ ځکه دا د استقلال کلمه دا يوه سياسي اصطلاح ده او دا بايد د سياست په علومو کې تشريح شي او د استقلال اصول او ضوابط بايد سياست واضح کړې، چې استقلال يعنې څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

استقلال / خپلواکي

استقلال: د نورو نظامونو له مداخلې پرته د تصميم نيونې خپلواکي ته استقلال وايي.

طالب ځخه تاسې پوښتنه وکړئ چې د کفارو او مرتدينو له مداخلې پرته په کومه موضوع کې تاسې تصميم نيولی، تاسې په کوم دليل خپل استقلال نمانځئ، په نظامي، سياسي، تعليمي، اقتصادي ... کومه برخه کې تاسې په مستقله توګه د تصميم نيونې آزادي لرئ؟

دوراني شکل سره د بين الملل کارمندان هرې ادارې سره مو روزمره ملاقاتونه نلري ؟ دا د څه لپاره دي، ښکاره خبره ده چې ستاسو د نظارت لپاره په منظم شکل باندې په نوبت سره هره اداره مو چک کيږي.

په يوه برخه کې هم آزادي نه لرئ، خو بيا نارې د استقلال وهئ، وايې چې زه نظامي آزادي لرم، دا شپه او ورځ ستا په سر چې قسما قسم طيارې ګرځي، آيا دا استقلال دی؟ چې هر ځای کې وغوارې عمليات کوي، آيا اونۍ کې يو وار د استعمار الحمايه لاسليک شوی تړون، کفارو ته نه زمزمه کوئ؟

که ته وايې چې زه فرهنګې استقلال لرم، نن په مکتبونو او پوهنتونونو کې کوم نصاب تدرسيږي؟ آيا همغه نصاب نه دی چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر سیکولر نظام کې تدریس کېده؟

هماغه د سیکولریزم په آخور رالوي شوې استادان اوس هم پوهنتون کې تدریس نه کوي؟

هغه سابقه نیکتایي داره په غرب کې تربیه شوي استادان خو په خپل ځای اوس پاتې دي، ملا ندیم مو د نړۍ کفارو ته هم دا پیغام ورکړ چې زموږ کدرونه تربیه کړې او د اشرف غني په څېر ملحدین امارت ته هم تربیه کړئ او راشئ مونږ ته پوهنتونو کې تدریس وکړئ، عجیبه استقلال دی .

د نړۍ غلیظه کفارو نه طمع لري چې راشي او د دوی اسلامي نظام ته د اسلام په روحیه کدرونه تربیه کړي! دا شو د طالب عقل او منطق.

او که دوی دا دعوه لري چې زه په اقتصاد کې استقلال لرم، ته وګوره هماغه سودي بانکونه نن هم خپل کار پرمخ نه وړي کومو چې جمهوریت کې فعالیت کاوه؟ هېڅ بدلون پکې نه کتل کیږي.

طالبه! په هېڅ صورت او په یوه برخه کې هم استقلال نه لرې، په سیاست کې استقلال دا دی چې دومره اختیار ولرې چې خپل امور اداره کړې، پرته د نورو طرفونو له مداخلې په آزاد شکل خپل پرېکړه ونیسې، آیا یقیني طالبان دومره اختیارات لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بیا خپل استقلالیت نمانځي!

تاسې وګورئ، چې د دوی ادارې څوک کنټرولوي، آیا آي ایس آي (ISI)، روافض او نور مرتدین یې نه کنټرولوي؟

آیا هغوی سره استخباراتي تړونونه او همکارۍ نلرې؟

طالبه د نوروخلکو په سترګو کې خو خاورې شیندې خو موږ ته مو حال معلوم دی چې څنګه مرتدو روافضو او د پاکستان مرتد استخباراتو سره اړیکې لرئ او څنګه یو بل ته استخباراتي معلومات پاس کوئ.

او اوس خو یې رسمي کفارو ته خپل شیطانت او منافقت باندې اعتراف وکړ چې څومره یې هغوی ته چاپلوسي کړې او د مجاهدینو معلومات یې ورسره شریک کړي دي الحمدلله دې کار سره نور هیڅ هم په لاس نه ورځي مګر چې خپل اصلیت چې هغه ملیشتوب او د کفارو په نیابت مسلمانانو سره جګړه دی ښکاره کوي.

او ټولې ادارې یې له نورو طاغوتي او کفري، بشري، مالي او نورو سرچینو څخه چلیږي او کنټرولیږي.

ورونو!

زموږ او ستاسې استقلال د ورځې نمانځل به هغه وخت وي چې د اسلام دین خالص د الله لپاره شي، د هر قسمه دښمن د استعمار څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې اوباسو، ټوله اسلامي خاوره آزاده کړو، اسلامي سرحدات بېرته ترلاسه او دفاع يې وکولای شو، کله مو چې په ټولو امورو کې شريعت تطبيق کړ، قرآن حاکم او قوانين يې نافذ شي، بيا موږ د استقلاليت دعوه کولای شو، ځکه د اسلام دين يو مستقل دين دی. رسول الله ﷺ به په بار بار دا دعا کوله:"چې يا الله د بيت المقدس څخه قبله د کعبې په طرف واړوه"حتا په قبله کې د محمد ﷺ امت مستقل دی.

استقلال هلته رامنځته کيږي چې هغه ځای استعمار شوی وي او ته ترېنه استقلال حاصل کړې، بيا په هغه وخت کې ته دعوه د استقلال کولای شې چې کله دا پنځه دولې استعماره ته له منځه يوسې.

آيا طالبانو په حقيقي دول په دې پنځو برخو کې چې دا خاوره يې استعمار کړې وه او اوس پنځو واړو بخشونو کې دوی استقلال اخيستی؟

نه هېڅکله نه، حتا په يوه برخه کې هم استقلال نه لري.

طالبانو د تش په نوم استقلال نمانځلو سره دا هم وښوده چې دوی د نړۍ د مسلمانانو څخه برائت اعلان کړ، ځکه استقلال هغه وخت اعلانيږي چې ستا ټول اهداف تر لاسه شي، څه چې تاسې غوښتل هغه تر لاسه کړئ، نو بيا د استقلال دعوه کولای شې، ځکه نو ملا حسن يې وايي: "نور چيشي غواړئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هر څه مو تر لاسه کړي کنه، نور چیشي غواړئ؟"

طالبانو دې کار سره د نړۍ ټولو مظلومو مسلمانانو څخه برائت او د نړۍ کفارو سره په ځانګړې ډؤل بین الملل سره یې د خپل یووالي تړون او پیوستون اعلان کړ، دا خوښي یې وښوده چې ستاسې له لوري د ځمکو وېش هم راته د منلو وړ دی او ستاسې په کفري ملت کې د شاملېدو ټول شرایط مو نه یواځې دا چې منلي، بلکې عملي کړي مو هم دي، نو چې هر څنګه وي اوس ستاسې د ملت یو جزء یو، په رسمیت مې ویېژنئ او ستاسې د ټولو د امنیت ساتنه، ستاسې له لوري راسپارل شوي اصول او نور ټول ماموریتونه په درست شکل ترسره کوم.

موږ مخکې په دې تفصیلي بحث وکړ چې طالب په دوحه کې داسې ذلت او د تاریخ پستي او تنازل ومانه چې نور تربنه د خیر طمعه محال ده، دوی اوس د کفر د ملت یوه عضوه وګرځېدل او په خپل عمل یې ثابته کړه چې دوی له ایمانه خلاص او د کفر په ملت کې شامل شول، اوس دوی د اسلامي ارزښتونو د ساتلو او پاللو په ځای د بین الملل د کفري اصولو د پلي کولو او عملي کولو سرلارې دي، نور دوی د اسلامي امت په خبر نه، بلکې په زیان یې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال : د اسلام په سیاسي نظام کې کله د استقلالیت دعوه کولای شو؟

جواب: هغه وخت دا دعوه کولای شو او زموږ دا دعوه به رښتینې وي چې ټوله اسلامي خاوره آزاده کړو، ټولې اسیرې خویندې او ورونه را آزاد کړو، جهاد له فرض عین څخه فرض کفایي ته واوړي او کفار جزیې ورکولو ته اړ کړو،اسلام بېرته تېر برم، عظمت او عزت ته ستون کړو، د اقصی، اندلس او شرقي ترکستان په شمول ټول یرغمل شوې اسلامي خاوره آزاده شي او پرې یو اسلامي مستقل نظام (خلافت) قایم شي،د اسلام مخکني سرحدات بیا معلوم او مشخص شي، د اسلام رعیت په ډاګه او د دفاع خبره یې مطرح شي، کفار مرعوب او قانون یې ذلیل او باطل اعلان شي، فیصلې د اسلام په قوانینو وشي، اقتصاد، سیاست، تعلیم، دا ټول نظامونه مستقل او د مسلمانانو په واک کې شي، اسلامي امت یو لښکر، یو قوت ولري، لومړۍ قبله مو له یهودو آزاده او کفار مو ذلیله کړې وي، د جزیرة العرب څخه د یهودو ویستلو کې د رسول اللهﷺ وصیت پوره کړو نو دغه وخت بیا د استقلال دعوه کولای شو، دغه وخت به بیا اسلامي امت د استقلال نمانځنه کوي که نه اوس داسې نمایشي او کاغذي استقلال چې د کفارو د استعمار الحمایه ترون په نتیجه کې رامنځ ته شوی وي، نو دا آزادي او استقلال صریح کفر، غلامي او مزدوري ده،چې له دې ذلت څخه الله رب العالمین ته پناه وړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکولریزم

د سیکولرزیم منشاء اصل کې یهودو ته رسیږي چې کله هم دوی عیسویت سره مقابلې لپاره سوچ وکړو نو د خلکو تیار ذهن او فکر د کلیسا نه په تنګ شوی وه، یهودو د همدې موقع نه په استفاده داسې یوه نظریه یې وړاندې کړه چې باید دین د سیاست، ژوند، تعلیم، اجتماع او مال نه جلا وي .

سیکولریزم د دین او سیاست د جدایی په مانا دی، وایي دین باید د سیاست څخه جدا وي، بیا د اقتصادي استعمار په نتیجه کې سیکولر اقتصاد حاکمیږي، مانا دا چې اقتصاد د دین څخه جدا دی، د سیکولر تعلیم مانا دا ده چې اسلام د تعلیم او نصاب څخه جدا دی او تعلیم دین سره کار نه لري،سیکولر سیاست کې د سیکولریزم(دیموکراسی) مانا دا ده چې دین د سیاست څخه جدا دی، د سیکولر ټولنې مانا دا ده چې له فرهنګ، اخلاقو، ادب او نورو اړخونو سره د اسلام کوم کار نشته، دا ټول باید له اسلام څخه لرې او جلا وي، یعنې دین به د چا په ژوند کې کار نه لري چې هرڅه کوي شخص ته به آزادي وي، نو په همدې اساس تاسې فقط د سیکولریزم څخه به دا تعبیر نه کوئ چې دین د سیاست څخه جدا ګڼي، سیکولریزیم یواځې د سیاست څخه د اسلام جلا والی نه غواړي، بلکې د ژوند له نورو چارو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

امورو که هغه تعلیم، شخصي ژوند، اجتماعي ژوند او که نور اړخونه دي، دغه ټول باید له دین څخه جلا وي، په دې هېڅ کې باید اسلام داخل نه وي، په چا به زور نه وي که څوک هر قِسم او په هر ډول ژوند کول وغواړي ورته اختیار دی، همدا د سیکولریزم کامله مانا ده. کله چې وایي دین د تعلیم او نصاب سره اړیکه نه لري، مانا دا چې په تعلیم او نصاب کې دین کوم رول نه لري، ځکه نو دین په ځینې تعلیمونو باندې پابندي لګولې ده، چې هغه علم نجوم، د جادو وغیره علوم دي، یا هر هغه تعلیم چې د اسلام سره په ټکر کې وي دین ورته اجازه نه ورکوي، خو سیکولریزم درسره دا خبره نه مني.

راځئ په دې اړه یو څه معلومات ترلاسه کړو چې سیکولریزم څنګه رامنځ ته شو؟

کله چې مسیحیت تحریف شو کلیسا او پاپانو دا په یو دیکتاتوري نظام بدل کړی و، د ژوند په ټولو چارو کې یې مداخله کوله او خلک تربنه تنګ شول، نو په دې وخت کې دا عقیده او دا قانون رامنځ ته شو چې دین باید د سیاست، تعلیم، اجتماعي ژوند او مالي سیستم سره کار ونه لري، نو خلک چې د دوی څخه تنګ شوي وو د کلیسا، مسیحیت او پاپانو څخه یې مخ واړاوه او د سیکولریزم آزادۍ ته یې مخه کړه چې هلته د پاپانو د اقتصادي درنو بوجونو څخه یې ملاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې وي، دلته په سیکولریزم کې د خپل اقتصادي او خپل اجتماعي ځانګړې آزادۍ خاوندان شول.

هغه پابندي چې د تعلیم په برخه کې کلیسا لګولې وه خلک تربنه تنګ شول، نو خلکو سیکولر تعلیم ته مخه کړه چې دین به د تعلیم سره کار نه لري، دا چې سیکولریزم منځ ته راغی، دا ټول د کلیسا او د تحریف شوي مسیحیت د افراطیت نتیجه وه، په هره برخه کې دوی تشدد شروع کړی وو، هر څه یې کلیسا ته خاص کړي وو، په هره برخه کې خلک د کلیسا د دیکتاتورۍ لاندې وو، چې آخر هم خلک د کلیسا د روزمره فرمایشونو څخه چې د دین په نوم یې په خلکو تحمیلول، تربې په تنګ شول او سیکولریزم ته یې مخه کړه او د کلیسا مقابله یې شروع کړه چې دین باید زموږ د ژوند څخه جدا او د ژوند په امورو کې نوره مداخله ونه کړي، دین باید له سیاست، اقتصاد، تعلیم، فرهنګ هر څه جلا وي، د دین سره د مبارزې تهداب سیکولریزم ایښی دی، سیکولریزم په همدې فکر اعلان شوی چې د دوی مبارزه به د دین سره وي، لکه څنګه چې موږ په اسلام کې دیني درس ورکوو، دغه شان په سیکولریزم کې د بې دینۍ درس ورکول کیږي، لکه څرنګه چې موږ خلک د فحشا او بد اخلاقۍ څخه منعه کوو، په سیکولریزم کې خلک فحشا او بد اخلاقۍ طرف دعوتیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیکولریزم حامیانو خلکو ته اعلان وکړ چې د دین په نوم د کلیسا دیکتاتوري قبلوئ او که عام او تام آزادي غواړئ؟ خلک چې د کلیسا د انحصار او فرمایشونو څخه پوزې ته راغلي وو، نو په ډېر شوق او مندې یې سیکولریزم غوره کړ.

زموږ د اسلام مبارک دین سیکولریزم ته ضرورت نه لري، بلکې سخت ورسره په ټکر کې دی، سیکولریزم د کلیسا د دیکتاتور مالي نظام په مقابل کې خپل اقتصاد رامنځ ته کړ. همدا شان یې د کلیسا د دعوت او تعلیم په مقابل کې خپل سیکولر تعلیم رامنځته کړ، خلاصه دا چې سیکولریزم د ژوند د ټولو امورو څخه د دین جدایي غواړي.

د اسلام سیېڅلی نظام نه دیکتاتورانه او نه دیموکراتیک نظام دی، دیکتاتوري خو ټول ظلم او زور دی، مطلق امر کوي او دیموکراسي بیا ټول صلاحیت خلکو ته ورکوي، چې د خلکو څه خوښه وي هغه دې کوي، بل طرف دیکتاتورۍ کې د انسان څخه ټوله آزادي اخیستل کیږي که هغه انفرادي آزادي وي او یا اجتماعي او په دیموکراسۍ کې بیا انسان ته ټول صلاحیت او آزادي ورکول کیږي، انسان پوره آزاد دی چې څه یې خوښه وي هغه دې کوي کومه پابندي پرې نشته.

په اسلام کې انسان ته په اجتماع کې تر خپله حده اجازه او آزادي ورکول شوې، معلوم حدود لري چې له هغې څخه به سرغړونه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي.

د سیکولریزم اول کار هغه دا و چې په تعلیمي برخه کې يې د عقيدې تحريف وکړ، د سیکولریزم تعليم او نصاب لومړی دښمني د اسلام د مقدس دين د تعليم او نصاب سره اعلان او خپله مبارزه يې شروع کړه، لومړنی کار يې د عقیدوي آزادۍ په نوم د عقيدې په تحريف شروع وکړه، کله چې دوی د توحيد په عقيده کې تحريف شروع کړ، ددې په نتیجه کې نورې باطلې ډلې راپیدا شوې چې لومړۍ باطله ډله هغه ډله او فرقه د تصوف ده چې د ترکيه په هېواد کې يې ډېر رشد وکړ او له هماغه ځایه يې سر راپورته کړ.

يو ورور پوښتنه کړې وه، ويلې يې و چې: د تبليغيانو ډله د سیکولریزم سره څه ارتباط لري او که نه؟

دا ټولې ډلې او ټپلې چې په دين کې نوې راپيدا شوي، دا د همدې سیکولرانو د هڅو په نتيجه کې رامنځته شوي، څوک چې د عقيدې آزادۍ ته قائل دي په حقيقت کې بې دينۍ ته قايل دي، د سیکولریزم يو، يو صنف او ټولګی په همدې بنياد دی چې خلک په رسمي توګه بې دينۍ ته دعوت کړي او دوی ته بې ديني زده کړي .

د الولاء والبراء عقيده چې مسلمانانو په زړه کې کفارو سره د دښمنۍ اساس تشکيلوي، نو سیکولریزم دا اساس را ړنګ کړ، دا عقيده يې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بشري حقوقو او بشري مرستو او مدني حقوقو او انساني همدردۍ او له هر څه مخکې انسانیت په شعارونو تحریف او د مسلمانانو له زړونو وویستله، سوله ییز ژوند، کفارو سره راشه درشه، هغوی سره معاملات او تعاملات دا یې رایج او عادي کړل او په همدې پلمو نومونو او شعارونو یې د مسلمان او کافر ترمنځ توپیر ختم کړ او ټول یې د یو انسانیت په نوم د سیکولریزم په آخور وتړل او د همدغه آزادیو او شعارونو څخه زیږېدلي مواد او موضوعات په هغه دولتونو کې چې سیکولر نصاب په کې چلېږي، تطبیقیږي او تدریسیږي، نو هلته غرب په دې نوم مرستې هم کوي (بشري او انساني مرستو په نوم) په همدي نوم د مؤسساتو او نورو استخباراتي ادارو په مرسته خپل منظم پروګرامونه مخې ته وړي او دا مرستې ټول د همدې سیکولر تعلیم او نصاب د تقویې په هدف ترسره کیږي، خو چې د خلکو فکرونه تاو کړي، نو نور نومونه ورکوي، لېکن متأسفانه چې مسلمانان د دې حقایقو څخه خبر نه دي او دې مرستو ته خوشحاله دي، دا چې طالبانو ته هره جمعه په میلونونو ډالر راروان دي، د همدې په خاطر چې نصاب چېرته تغییر نه کړي که همدا نن طالب په رسمي ډول اعلان وکړي چې سیکولر تعلیم او نصاب بند شو، نو دا غربیان به بیا یوه روپۍ هم نه ورکوي، اوس د مکتبونو د معلمینو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنخوا ولې همدا موسسات ورکوي؟ ولې يې نورو مامورينو ته نه ورکوي؟ وجه همدا ده کنه چې غربيانو ته دا برخه چې د سيکولر نصاب برخه ده ډېره مهمه ده، ځکه چې د دې لارې په فکرونو باندې کار کيږي، پوره نسلونه روزي.

ځکه الله ﷻ فرمايي:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ [الممتحنه 1]

ژباړه: اې ايمان راوړنکو! که تاسې زما په لاره کې د جهاد کولو لپاره او زما د رضا ګټلو لپاره (وطن پرېښې او له کورونو څخه) وتلي ياست نو زما او ستاسې دښمنان خپل دوستان مه نيسئ، تاسې له هغوی سره دوستانه اچوئ، په داسې حال کې کوم حق چې تاسې ته راغلی دی، د هغه له منلو څخه هغوی انکار کړی دی، او د هغوی چلند دادی چې پيغمبر او پخپله تاسې په دې ګناه له وطن څخه وباسي چې تاسې په خپل رب باندې ايمان راوړی دی، تاسې په پټه هغوی ته دوستانه پيغامونه مه ليږئ، په داسې حال کې څه چې تاسې په پټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوئ او څه چې تاسې په ښکاره کوئ، په هر څه زه پوهېږم، هر څوک چې ستاسې څخه داسې وکړي هغه په یقیني توګه له سمې لارې څخه بې لارې شو.

ورونو! تاسو خپله فکر وکړئ چې سیکولر تعلیم لپاره څومره زمینه مساعده شوې ده، آیا همدومره زمینه اسلامي تعلیم ته مساعده ده؟

په بل تعبیر، دومره خنډونه چې د اسلامي تعلیم د زده کړې مقابل کې جوړ شوي دي آیا د سیکولر تعلیم مخته کوم خنډ شته دی؟

یا هم که داسې ووایو دومره د مصارفو برداشت او پرداخت چې د سیکولر نظریې د نشر لپاره کیږي، آیا د اسلامي فکر د نشر لپاره هم همدومره مال په مصرف رسیږي؟

رادیو، تلویزون، انترنت، سینما، ورځپاڼې، مجلې او مختلف د جنسي مسایلو څخه ډک د کیسو او ناولونو مصارف وسنجوه بیا درته پته لګیږي چې یو ځوان به کومه فکره آسانه تر لاسه کړي.

تل هڅه شوې ده چې اسلامي فکر همداسې سینو کې پټ وساتل شي، ځکه نو کله بیا په جوش راشي او انسان مجبوره کړي چې اسلحې ته لاس یوسي.

ورونو! سیکولریزم هر څه د هغې چشمو څخه ګوري چې دوه قالبه لري، یا دوه قِسمه شیشې لري، یو قالب یې یو شی د خپل اصل څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر لوی ښکاره کوي او بل قالب يې يو شی د خپل اصل څخه ډېر کوچنی ښکاره کوي، نو په همدې اساس سيکولريزم د راتلونکي لپاره يو حقيقي ديد نه لري، يو شی ته به ډېر پورته په افراط کې واقع کيږي او يو شي ته به ډېر ټيټ په تفريط کې واقع کيږي.

دلته سوال مطرح کيږي چې سيکولريزم خو لومړی د مسيحيت د تحريف شوې بڼې او د کليسا د پاپانو د وحشتونو په غبرګون کې مبارزه شروع کړه اوپه همدې بنياد رامنځ ته شو، نو اسلام سره يې د دښمنۍ وجه څه ده او اسلام سره يې ولې دښمني پيل کړه؟

جواب: دا دی چې سيکولريزم وايي، اسلام تر ډېره په غيبو د ايمان خبرې کوي او د سيکولريزم هره ادعا په عقل او علم باندې ولاړه ده، د سيکولريزم اصلي مرجع هغه عقل او علم(تجارب) دی، لېکن د اسلام اصلي مرجع هغه (وحې، علم او عقل) دی، د سيکولريزم مبارزه د اسلام سره هغه په ما انزل الله باندې ده، هغې ځای کې درسره دا ما انزل الله مني چې علم او عقل سره په ټکر کې نه وي، يعنې بايد د علم او عقل تابع وي، له دې اخوا يې درسره نه مني، لېکن عقل په اسلام کې يو خاص ځای لري، شراب ولې اسلام حرام کړي؟ ځکه چې په عقل ناوړه تاثير کوي، د عقل د حفاظت لپاره اسلام هر هغه شی حرام کړی چې هغه نشه راولي، سيکولران سره د دې چې د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيکولريزم مرجع عقل ګڼي خو بيا هم د عقل د تخريب په خاطر د شرابو چاټې تشوي، خپل عقل د ورځې څو ځله د لاسه ورکوي، بيا وايي زموږ معيار چې دی هغه عقل دی، د عقل د تباهۍ لپاره الکوليات او مشروبات څښي او نور نشه يي توکي کاروي او بيا په اسلام اعتراض کوي، چې اسلام عقل ته ارزښت نه ورکوي، اسلام ته ګوره چې د دغه موادو د استعمال، خرڅول، اخيستل هر څه يې حرام ګرځولي او استعمال کوونکي ته يې جزا ټاکلې، په دې خاطر چې له اضرارو يې عقلونه خوندي شي او سيکولريزم يې د استعمال لپاره تبليغات کوي او د دې جوړولو کمپنيو ته يې د توليد لپاره اجازې ورکړې.

نو د سيکولريزم مبارزه اسلام سره په همدې **ما انزل الله** باندې ده، که دا ما انزل الله په اقتصاد، سياست، تعليم، اجتماع او که قانون او اصولو کې وي، اول يې درسره نه مني، خپل عقل او منطق جنګوي او که بيا يې درسره ومني هم، هغه وخت يې درسره مني چې د عقل او خواهش خلاف نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیکولریزم تعریف:

سیکولریزم یو منظم حرکت دی چې د یوې ځانګړې طرحې او برنامې په شکل او اساس د خلکو پام، سوچ او فکر د آخرت د ژوند څخه راګرځوي او دنیاوي ژوند پورې يې تړي.

په ځینو کتابونو کې بیا سیکولریزم هغه یواځینۍ نظریه ګڼل کیږي چې دین له تعلیم څخه جلا ګڼي، سیکولریزم په ټولو اهدافو کې ډېره توجو او تمرکز په تعلیم لري.

ورونو!

هر هغه سیاسي نظام چې وايي دین د سیاست سره کار نه لري، هر هغه تعلیمي نظام چې وايي د دین د تعلیم سره کار نشته، هر هغه ټولنیز نظام چې وايي دین د ټولنې سره کار نه لري، هر هغه ثقافتي او فرهنګي نظام چې وايي د دین د ثقافت او فرهنګ سره کار نشته او هر هغه نظام چې وايي د دین د اقتصاد او مال سره کار نشته، همدا ټولې د سیکولریزم نظریې او په حقیقت کې د اسلام په ضد دي، اسلام او سیکولریزم سره اور او اوبه دي، هېڅکله د یو ځای کېدو امکان نه لري، دا چې اسلامي جمهوریت نومونه ځینو طاغوتي هېوادونو خپل ځان اسلامي ګڼلو په خاطر ایښي، دا خپل عوام دوکه کوي، دا داسې مانا لري لکه اسلامي کفر، یعنې سیکولریزم او اسلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هېڅکله يو ځای کېدای نشي.

مخکې مو چې په کومو موضوعاتو بحث وکړ، الله دې وکړي چې تاسې ته روښانه شوې وي او يوه انګېزه مو ترې اخيستې وي ترڅو آينده کې تاسې همداسې درسونه وکړئ، دا ويده او غافله ځوانان راويښ شي او د حقيقي اسلامي نظام د قيام خدمت ته ملا وتړي، په اکثره خلکو کې چې سستي او ضعف پيدا شوی، د اسلام سياسي نظام ته خدمت، فعاليت او هېڅ ډول فکر نه کوي، يا ځان بې خبره نيسي، يا ځان د اسلامي نظام نه داسې نيسي چې بيخي ورسره چپ وي، داسې فکر به کوي چې د اسلام دا سياسي نظام د ده د تربورانو نظام دی، بيخي ورباندې د دې نظام نوم بد لګيږي، داسې فکر کوي که د اسلام سياسي نظام حاکم شي نو له ده به ټول حقونه وتړي، د دې ټولو يو علت دا دی چې دغه راز خلک د اسلام د سياسي نظام په اصولو او اهدافو سم نه پوهيږي، نه پرې ځان پوهوي او نه ورسره په دې اړه د ځان پوهولو کومه انګېزه شته، نو که يو څوک په يو شي نه پوهيږي، نو څنګه به يې خوښ کړي، نو دلته زموږ او ستاسې همدا مسؤليت جوړيږي چې د اسلام د سياسي نظام په اړه خلکو ته داسې يوه انګېزه او مفکوره ورکړو چې هغوی بيا خپله په دې اړه تحقيق وکړي، ځان مکمل په دې نظام پوهه کړي په نتيجه کې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک به خپله پوهه شي چې د اسلام سیاسي نظام یو داسې نظام دی چې د تطبیق وړ، د ټولو خلکو حقوق خوندي، امن، تعلیم، مینه، سکون، خوشحالي او هم په کې د دواړو جهانونو کامیابي ده.

نو موږ او تاسې ته لازمه ده چې د اسلام د سیاسي نظام دا ټول اړخونه ښه تشریح او توضیح کړو تر هغه وخته باید موږ په مختلفو ډګرونو کې مبارزه وکړو.

ورونو!

زموږ د دورې هدف همدغه دی، چې تاسې ته فقط یوه مفکوره درکړو، تاسې داسې یوه انګېزه پیدا کړئ چې د خپلې مبارزې هدف وپېژنئ او د خپلې مبارزې د جزء جزء په اهمیت پوهه شئ او په دې هم پوهه شئ چې دښمن ستا د اهدافو له منځه وړلو لپاره ځومره په دقت او سرعت کار کوي، د دې اهدافو له منځه وړلو لپاره یې ځومره دقیقه نقشه طرحه کړې، خو په مقابل کې که موږ او تاسې په مبارزه بوخت یو، خو د خپلې مبارزې په اهدافو چې پوهه نشو، نو بیا موږ ته مقابله سختیږي.

د خپل هدف څخه پوره ځان نه خبروو، په دې اړه دقیقه برنامه ریزي نه کوو، خو په مقابل کې زموږ دښمن په دې هر څه له موږ څخه ډېر پوهه وي، هغې ته ستا د هدف هر اړخیز معلومات وي، نو په خلاف

(c) ketabton.com: The Digital Library

به يې هماغسې پلان هم جوړوي، د دې هدف له منځه وړلو لپاره يې پيړۍ پيړۍ کار کړی او پلان يې نيولی، نو دا خبرې څېړل او خلک پوهول غواړي تر څو په هره برخه کې دښمن ته کلک ګوزار ورکړو، د اسلام د سياسي نظام په اړه بايد موږ او تاسې په هره برخه کې پوره تحليل، تحقيق، په دې اړه دورې، تدريس او بيانات وکړو همداسې کتابونه او مقالې وليکو او دا موضوع دومره وشاربو چې بيخي يې عامه او ساده کړو، چې هر چاته ورسيږي، هر څوک د اسلام د سياسي نظام په اړه پوه شي او يا که پوهه نشي، حد اقل دا فکر خو ورسره پيدا شي چې په دې اړه خپله لاس په کار شي مطالعې او معلوماتو ته لاس رسی پيدا کړي او بيا نو په همدې تراو موږ او تاسې ښه پوره مواد ذخيره کړې وي تر څو تربنه خلک مستفيد شي.

دغه د ټولو کفارو منافقينو، مرتدينو،د الله ﷻ او د هغه د رسول ﷺ د دښمنانو دا ټولې سعې او هڅې، مصارف او پلانونه او په هره برخه کې دومره ستړياوې د همدې لپاره دي، چې د اسلام سياسي نظام باندې څوک پوهه نه شي او د اسلام سياسي نظام حاکم نشي، بيخي د حاکمېدو زمينه سازي ورته ونشي، له هرې لارې چې کېدای شي بدناموي يې، او مخه يې نيسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ}

ژباړه : اې مؤمنانو! له خپلې ټولنې له وګړو څخه پرته له نورو سره خپل رازونه مه وایاست، هغوی ستاسې د ورکولو د هېڅ یو فرصت څخه ګټه اخستل له لاسه نه ورکوي او تاسې ته چې په هر څه زیان اوړي د هغوی خوښېږي، د هغوی د زړه دښمني له خولې څخه راوځي او څه چې هغوی په خپلو سینو کې پټ ساتلي دي، هغه له دې څخه زیات دي، موږ تاسې ته په ډاګه څرګنده لارښوونې کړې دي، که تاسې پوهه لرئ نو له هغوی سره به په ارتباط ساتنه کې له پاملرنې کار واخلئ .

قال القرطبي: نهى الله عزوجل المؤمنين بهذه الآية أن يتخذوا من الكفار واليهود وأهل الأهواء دخلاء ووُلَجاء، يفاوضونهم في الآراء، ويسندون إليهم أمورهم)

ژباړه: قرطبي: ويلي دي: الله ﷻ مؤمنان په دې آیت سره له دې څخه منع کړي دي چې کافران، یهودیان او خواهش پرسته خلک په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو کې داخل کړي چې په مسائلو کې ورسره مشوره کوي او هغوی ته خپل کارونه حواله کوي.

ورونو! د فکري جګړې په میدان کې دښمن ډېر کار کړی او کوي یې چې کلونه کلونه وروسته هم مسلمانان د اسلام د سیاسي نظام په حاکمیت ونه توانیږي.

د نظامي جګړې په لړ کې خو دربانديې ځکه یرغل کوي چې زخمي او بندي دې کړي، ودې ځپي او ښه دې در په دره کړي تر څو ته د دې توانايي پیدا نه کړې چې د اسلام سیاسي نظام حاکم کړې، د فکري جګړې په لړ کې هم دوی په دې بوخت دي، په مختلفو ډګرونو کې په دې کار کوي چې د اسلام د سیاسي نظام تصور د خلکو له ذهنونو څخه لرې کړي، د تعلیم، ژورنالیزم، دعوت، ادب او فرهنګ، تفریح لوبو او نورو ټولو برخو کې کفارو په همدې سرمایه ګذاري کړې ده چې د اسلامي امت ځوان نسل بیخي د اسلام د سیاسي نظام په اړه فکر کولو ته اوزګار نشي او ټوله هڅه یې دا هم ده چې څنګه د اسلام د سیاسي نظام رنګ بد او بدل کړي، خلکو ته د اسلام سیاسي نظام په مختلفو شکلونو وروپېژني، د تېرو زړو پېړیو یو نه تطبیقېدونکی، د عصر د پرمختګونو سره نه جوړېدونکی او لنډه دا چې بیخي د یو نظام په شکل نه منونکی یې معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې هدف لپاره دوی په پېړيو پېړيو مبارزه کړې او کوي يې، د اسلام په نامه به نظامونه هم راځي او په راتللو کې به يې د همدې امريکا او غرب لاسپوځي وي، همدوی به يې تقويه کوي او ملاتړ به يې کوي، په دې هدف چې هغه به د اسلام حقيقي نظام نه وي، داسې نظام به وي لکه د طالبانو اوسنی نظام چې نوم به يې د شريعت وي، نوره به شنه ديموکراسي او وحشت قايم وي، اوس تاسې وينئ چې امريکا طالبان په څه ډول په افغانستان واکمن کړل او په څومره هنر يې حمايه کوي، طالب مشران دا سمبوليکې نارې هم وهي چې د دوی نظام د اسلام سياسي نظام دی، کشران يې هم ورسره مني، خو دې ته بيا نه ګوري چې آيا کفار چې د اسلام د سياسي نظام د بېخ کندی او مخنيوي لپاره شپه او ورځ خپل مالونه او ځانونه مصرفوي، څنګه ستا د اسلامي نظام د حمايې لپاره هره اونۍ د ډالرو کڅوړې راليږي؟

اوس نو که مونږ خلک د اسلام د سياسي نظام په اصولو، قواعدو، ستراتيژۍ او اهدافو پوهه کړي وي لکه په تېرو برخو کې مو چې پرې بحث وکړ، نو بيا به خلک د اسلام حقيقي سياسي نظام او د طالب يا نورو په لاس د اسلام په نامه حاکمه ديموکراسي واضحه پېژني او په مقابل کې به يې مبارزه کوي، کفار خو دا د اسلام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه په اسلامي هېوادونو حاكم طاغوتي نظامونه د همدې لپاره حمايه كوي چې خلكو د اسلامي نظام په نوم منلي، حال دا چې دا نظامونه كه له يوه لوري اسلامي نه دي، بل لوري ته د اسلام بدناموونكي دي، نو د كفارو هدف هم همدغه دی چې مسلمانانو ته وښايي چې كوم دی، تاسې چې د اسلام كوم سياسي نظام غواړئ، دا دی طالبانو حاكم كړی دی، دې كې نو ستاسې د كوم درد او غم علاج وشو، دې كې نو عدالت او د حقوقو تامين چېرته دی، نو لهذا د اسلام، اسلام له نارو تېر شئ او همدا برېنډه ديموكراسي ومنئ، اسلام اوس د تطبيق وړ نه دی، نو ځكه ما او تا ته كلكه ملا تړل په كار دي چې په دې برخه كې كار وكړو.

ورونو د دورې ختم د څو سوالونو په جواب سره كوو ان شاءالله.

اوله پوښتنه: سيكولران او غرب پلوه خلك دا اصطلاح كاروي، چې د مجاهدينو جګړه يوه ايډيالوژيكي جګړه ده، ددې اصطلاح مانا څه ده؟ او د دې اصطلاح شاته كوم مفاهيم پراته دي او ايډيالوژيكي اصطلاح په سياست كې څه وخت راغلې؟

دوهمه پوښتنه: د اسلام په سياسي نظام كې دسولې او تسليمۍ توپير څه دی؟

اولۍ پوښتنې ځواب:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو کفار تل هڅه کوي چې ځینې اصطلاحات مروج کړي، خو په داسې شکل چې خلکو ته یې فقط د یوې بشرپاله او عادلانه فکر په نوم او یوې اصطلاح په شکل وړاندې کوي، خو په هغې کې پټ بې شمېره کفریات پراته وي.

لکه مثال کې به دیموکراسي راواخلو، دیموکراسي کفارو خلکو ته دومره خوږه کړې چې د ټولو ستونزو حل په دیموکراسۍ کې ویني او دیموکراسي هم اسلام ګڼي، ډېرى خلک مسلمانان هم ځان ته وايي او دیموکراسي هم ورته اسلام ښکاري.

تاسې ګورئ چې د دیموکراسۍ تر شا پټ کفري مفاهیم له خلکو پټ ساتل شوي او اسلامي امت ته د یو غوره نظام په حیث او ورته یې اسلامي معرفي کړی، نو ځکه ځانونه مسلمانان هم بولي، خو لګیا دي د دیموکراسۍ په دفاع کې وینه ورکوي.

ایډیالوژي هم همدغسې یوه اصطلاح ده،د ایډیالوژۍ مانا دا ده چې ته پرته له کوم دلیل څخه په یو څه شي باندې عقیده او باور پیدا کړې.

په بل تعبیر: د یوې مفکورې او عقیدې منل پرته له کوم دلیل څخه همدا ایډیالوژي ده، یعنې چې ته په پټو سترګو یوه عقیده ومنې، نور په حق او باطل یې فکر ونه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا یو کار کول او د یوې عقیدوي چارې ترسره کول پرته له دې ښځه چې تاته یې کوم شرعي او منطقي دلیل وړاندې شي همدا ایډیالوژي ده. همدا خپله لفظ سره یې اسلام په ټکر کې دی چې ترشا یې کوم کفریات پټ دي، هغه خو لا څه کوې، یعنې کېدای شي ډېرې خلک د همدې عقیدې په بناء دا خبره وکړي چې هو موږ خو عقیدوي جګړه کوو، خو نه وروره د دې مانا دا نه ده، موږ خو عقیدوي جګړه کوو، خو د کوم هدف لپاره چې جګړه کوو، په څه چې عقیده لرو نو په دلایلو راته دا واضحه شوې ده، موږ په پوره بصیرت دا هر څه منلي، داسې په پټو سترګو خو موږ جګړه نه کوو، نو د کفارو هدف د دې اصطلاح ښځه همدا مقصد دی چې ګڼې موږ خطا شوي یو، عقیدوي جنګ کوو خو عقیده مو بې دلیله او بې اساسه ده، د همدې اصطلاح مانا او لفظ اسلام سره په ټکر کې دی، د اسلام دین، احکام او مفاهیم ټول په دلایلو استواره دي.

ایډیالوژي بیا وایي: چې هر څه به په پټو سترګو منې نور دلیل مه غواړه، هر باطل نظام چې غرب درته د اسلام په نوم معرفي کړي، نو ته مجبور یې چې بې دلیله یې ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه اوس درته طالب وايي چې د دوی ړنده ديموکراسي د اسلامي شريعت په نوم ومنه، نور به ترې دليل نه غواړې چې خه دا ستاسو نظام په کوم دليل شرعي نظام دی؟

بس په پټو سترګو به دا ايډيالوژي منې.

دا اصطلاح نن سبا ډېره کارول کيږي او ډېر ساده لوحه مسلمانان هم په دې غوليږي چې دا خو ډېره مډرن او پېشرفته اصطلاح ده، نو د دوی څخه هم استعماليږي، ځکه چې په مفهوم يې نه پوهيږي.

دوهمه خبره دا ده چې نن سبا اکثره د ديموکراسۍ اصطلاحات درته له غربيانو له لورې مخ ته کيږي، چې کله ونه چليږي او يا يې هغه پټه څېره د مسلمانانو له لوري رسوا شي، نو هغه اصطلاح په کراره شاته شي او په ځای يې نوې اصطلاحات رامخ ته شي، لکه نن سبا د ديموکراسۍ بازار خراب دی، اوس يې ايډيالوژيکي اصطلاح په څېر په اړونده برخو د نويو اصطلاحاتو د راويستو په لټه کې دي.

دا فقط د يو لفظ استعمالول نه دي، بلکې د دې لفظ ترشا يو ستر فکر پروت دی او د دې فکر ترشا يوه عقيده پرته ده او دا هغه اصطلاح ده چې کفر توليد کړې او دا يو خاص دين پورې چې سوسياليزم ياديږي مربوط دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایډیالوژي او دیموکراسي دواړه هغه اصطلاحات دي چې ترشا خپل فکر، عقیده او اصول لري، نو په همدې اساس دا باید تاسې پوره وپېژنئ چې ایډیالوژي د دیموکراسی دویم مخ دی.

ځینې خلک هڅه کوي چې اسلام هم د یوې ایډیالوژۍ په حیث معرفي کړي او وایي چې اسلام هم یوه ایډیالوژي ده، خو داسې نه ده، ایډیالوژي لکه دیموکراسي د خپلو شخصي منافعو لپاره مبارزه کوي.

فرضاً: کمونیزم یوه ایډیالوژي ده، د کمونیزم نظام ته ایډیالوژیکي نظام ویلی شو، د سرمایه دارۍ، کپیټلیزم او نور نظامونه دا ټول ایډیلوژیکي نظامونه دي، د اسلام مبارک دین ته دا اصطلاح کارول مناسب نه دي، دا اصطلاح بېرته د همدوی په مخ وروېشتل په کار دي چې ستاسې په لاس جوړ شوي نظامونه ایډیالوژیکي نظامونه دي، چې نه درسره پرې کوم دلیل شته او نه منطق که دلیل درڅخه وغوښتل شي نو زور استعمالوئ.

دا اصطلاح اسلام کې ځای نه لري، د څو سوه کالو څخه راپدېخوا چې دا سوسیالیزم په نړۍ کې راغلی،نو عقیدوي برخې ته یې د ایډیالوژۍ نوم ورکړ.

ایډیالوژي دا یوه فرانسوی اصطلاح ده، چې مؤسس یې هم عیسویت عقیدې ته منسوب هغه کس وه چې فکر او اند کې آزاد او سیکولر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظریه یې درلودله او اول ځل همدې کس دا اصطلاح سیاست کی مطرح کړه.

نو د ایډیالوژیکي نظام یا ایډیالوژیکي فکر له دې اصطلاح ځان لرې وساتئ، مطلب لکه څوک چېووایي دیموکراسي په اسلام کې شته، همدا مانا لري چې ایډیالوژیکي عقیده یا نظام په اسلام کې شته.

درېم توپیر او خاص توپیر هغه دادی چې اوس څوک سیکولریزم نه استعمالوي اوس ډېری خلک دا وایي چې موږ ایډیالوژیکي جګړه روانه کړې، نو د دې مانا همدا ده چې اسلام سره په نویو اصطلاحاتو سره مقابله وکړي.

سیکولریزم تل همداسې غولوونکي اصطلاحات په ښکلو قالبونو کې وړاندې کړي دي .

بل توپیر یې د اسلام سره دا دی چې د ایډیالوژۍ ټولې برنامې خیالي دي، د نظام دارۍ، د ژوند د نورو امورو اړوند د ټولو مسائلو لپاره یې ټولې برنامې او پلانونه د تطبیق وړ نه دي، که یې لري نو ډېر محدودې دي، د عمل لپاره عمومي پلان نه لري، لېکن اسلام د ژوند ټولو امورو ته شامل او کامل داسې نظام دی چې د تطبیق وړ هم دی نو تش هوایي پلانونه اسلام کې نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو د دې اصطلاح تر شا ګڼ مفاهيم پراته دي، مطلب که يو څوک تاته ووايي ستاسې جګړه ايډيالوژيکي جګړه ده او ته يې هم ورسره ومنې، نو مانا يې همدا ده چې دا ته د کوم نظام دعوې کوې دا هسې خيالي نظام دی، په عمل کې د تطبيق وړ نه دی، حال دا چې د اسلام سپېڅلی نظام هره برخه يې د عملي تطبيق وړ ده او د ژوند ټولو مسائلو ته يو ځواب ويونکې نظام ده.

دا خبرې سيکولريزم رواج کړي چې اسلام په خپل ځای سم دين دی، خو د تطبيق وړ نه دی او د ژوند د امورو لپاره د سيکولر نظام تطبيق مهم دی.

نن سبا دا اصطلاح په همدې مفهوم کارول کيږي چې مانا يې همدا ده چې ته د کوم قانون څخه دفاع کوې دا د تطبيق وړ نه دی، کومه عقيده چې لرې، کوم فکر درسره دی، دا هسې خيالي دی، کوم اساس نه لري او نه يې پر حقانيت کوم دليل راغلی خو داسې نه ده، ته بايد په دې پوهه يې چې ته د کوم نظام څخه دفاع کوې او د کوم نظام د خوربدو او قايمېدو هڅه کوې، نو د دې نظام اقتصادي، اجتماعي او مختلفې برخې هم د تطبيق وړ دي او هم يې عقيدوي او فکري برخه په دلايلو ولاړه او په هره زمانه کې د تطبيق وړ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په ځانګړې ډول سيکولريزم په اسلامي ټولنه کې د اسلام د اقتصادي نظام د نه تطبيق په اړه ډېرى خلک قانع کړي او ټولو خلکو ته يې دا ورفهم کړې چې اوس مډرن زمانه ده، د اسلام اقتصادي نظام د تطبيق وړ نه دى او سيکولر اقتصادي نظام بايد تطبيق شي، نو ځکه هم ورسره خلکو منلې او هم يې عملي کړې، نو په همدې اساس يې د سيکولر نظام په چوکاټ کې د اقتصادي نظام، سودي او د کپيټلېزم برخې ته يې مخه کړې، چې له سترو نيمګړتياو ډکه ده، هم آخروي او هم دنياوي زيانونه او تباهي لري.

همداسې د طالب اقتصادي نظام چې همدا سيکولر اقتصادي نظام دى، دوى ته يې هم دا قناعت ورکړى چې د اسلام اقتصادي نظام په اوس وخت کې د تطبيق وړ نه دى، موږ بايد نړۍ سره تعامل ولرو، بايد چې همداسې تعامل کې واوسو، اوس نو نړۍ سره تړلي يو بانکي نظامونه دي که سودي نظام وي او که نور هر ډول نظام وي، خو بايد عملي يې کړو.

د دوى پاکستاني بادارانو او استادانو ډېر له مخکې څخه دوى ته په کتابونو او درسونو کې د سيکولر اقتصادي نظام په ګټو لکچرې ورکړي دي او ددې سودي نظام په ګټو يې قانع کړي دي، ځکه نو همدا خبرې دوى کوي چې موږ مجبوره يو چې غرب سره په دې برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې تعامل وکړو بله چاره مو نشته، باید دا سیکولر اقتصادي نظام عملي کړو، چې هم ګټه ترلاسه کړو او هم مخ ته لاړ شو.

دوی ته غربیانو دا فکر ډېر مخکې د خپلو پخوانیو زر خریدو غلامانو پاکستاني نجسو مرتدینو له لورې ورپېچکاري کړی او د ایډیالوژۍ په اصطلاح یې قانع کړي چې ستاسې نظام خو یو ایډیالوژیکي نظام دی، مطلب یې همدا دی چې اسلام کې اقتصادي نظام اوس د تطبیق وړ نه دی، نو باید چې دوی نور نظامونه ومني. دا اصطلاح اخواني شیاطین هم ډېره کاروي، د دوی په کتابونو کې هم دا اصطلاح ډېره ذکر شوې، د دوی هم همدا فکر دی چې اسلامي نظام اوس د تطبیق وړ نه دی، دوی نو دا فکر لري چې څه له اسلام څخه راواخله، څه له سیکولریزم او څه له نورو نظامونو څخه راواخله او یو ګډوله نظام ترې جوړ او عملي یې کړه، د دوی همدا فکر دی چې اسلام په اوسنۍ وخت کې خالص د تطبیق وړ نه دی، نو دا خبیثان هم لګیا دي په خوله یو څه وایي او په عمل کې د نړۍ یهودو سره هم تعامل غواړي،هر چېرته چې په کتابونو کې ایډیالوژي اصطلاح کارول شوې وه او کتاب د اسلام په نوم و او د دې فکر څخه دفاع شوې وه،نو تاسې پوهه شئ چې دا کتاب اخوانیانو لیکلی او یا یې ترجمه کړی دی، چېرته د دې کتاب څخه استدلال ونه کړئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې کتابونه دوی د سید قطب هم ترجمه کړي، هغې کې د دوی مترجمینو هم همدا اصطلاح ورزیاته کړې، په داسې حال کې چې د هغې په کتابونو کې دا اصطلاح نشته، دا د اخواني شیاطینو یو خدمت دی چې دې اصطلاح ته یې کړی، که څوک تاسې ته ووایي چې سید قطب خو هم همدا اصطلاح کارولې، نو تاسې ورته ووایئ، دا د اخواني شیطاني مترجمینو زیاتونه ده او که چېرته یې کارولې وي، نو هم دا موږ ته دلیل نشي کېدای، دا کفري اصطلاح کفارو راداخل کړې ده او د دې ترشا پټ کفري مفاهیم پراته دي.

دا یوه پوښتنه وه چې جواب شوه نو په دې هیله چې په دې پوهه شوی یاستئ چې که تاسې ته څوک له دې وروسته ووایي چې ستاسې جنګ ایډیالوژیکي جنګ دی، نو تاسې باید په دې پوهه شئ چې د دوی هدف له دې څخه څه دی؟ نو اوس پوهه شوئ چې د دوی مقصد همدا دی چې تاسې له کوم قانون څخه دفاع کوئ، دا د تطبیق وړ نه دی، کومه عقیده او فکر چې لرئ دا دلیل او حقیقت نه لري، نو تاسې داسې خلکو ته جواب وموند، چې لله الحمد زموږ جګړه ایډیالوژیکي جګړه نه ده، دا یوه په دلایلو ولاړه عقیدوي جګړه ده او زموږ جنګ د اسلام د سپېڅلي نظام د حاکمیت لپاره دی، چې هم د تطبیق وړ دی او هم مو عقیده او فکر په دلایلو استواره دی، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې چېرته طالبانو ته وکړئ چې د هغوی جګړه هم ايډيالوژيکي وه او نظام يې هم ايډيالوژيکي نظام دی.

د دويم سوال جواب:

بله پوښتنه دا وه چې د تسليمۍ او سولې ترمنځ کوم توپيرونه موجود دي، په دې اړه موږ مخکې هم ليکل او بحثونه کړي، علماؤ پرې هم بيانات کړي او کتابونه يې پرې ليکلي او په کارده چې علماء کرام په همدې موضوعاتو لازيات کار وکړي ځکه چې امارت خلکو ته خپله تسليمي په سوله تعبير کړې ده.

نو د پوښتونکي هدف هم همدغه دی چې امارت امريکا سره کړې ترون ته سوله وايي، تاسې ورته تسليمي وايئ، نو تاسې د سولې او تسليمۍ په ربط او توپيرونو رڼا واچوئ.

مخکې موږ ووېل چې دا موضوع ډېره تحليل شوې په کتابونو کې هم پرې بحثونه شوي، چې دا سوله نه بلکې تسليمي ده او د ملګري هدف هم همدغه دی چې طالبان څنګه په منطقي دلايلو په دې قانع کړو چې د دوی دا ترون د سولې نه، بلکې د تسليمۍ ترون دی، په دې اړه به منطقي او مدلل لنډ بحث وکړو. ان شاء الله!

په شريعت کې خو دا موضوع ډېره واضحه ده او په دې اړه مو د همدې کتاب د حديبيې د سولې په عناوينو کې په سوله حديبيه باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر اړخيز بحث کړی او د طالبانو دا تسليمي چې دوی د حديبې د سولې سره مقايسه کوي، موږ د دواړو مقارنه کړي، نو دلته به يو څه نوره زياتونه هم وکړو.

ورونو! تسليمي په هر فرهنګ او هر ځای کې چې ته مانا کړې نو د تسليمۍ مانا همدا ده، چې ترک د وظيفې، مسلک او د خپل فکر او عقيدې څخه تېرېدنې ته تسليمي وايي .

د اسلام د سياسي نظام په نظامي ستراتېژۍ کې يا نورو نظامونو کې د تسليمۍ مانا همدا ده چې کله ته له خپلې وظيفې او مسلک څخه لاس په سر شوې نو ته تسليم شوی يې.

کله چې دوه قدرتونه د يو بل په مقابل کې واقع وي، يو راجګيرېږي او بل ته تسليمېږي، نو هغه په دې مانا چې کله يې خپلې پخوانۍ داعيه، مسلک، وظيفه، فکر عقيده هر څه يې پرېښودل او دا يې مقابل لورې سره ومنل چې دوی نور د خپل فکر او مسلک دعوه دار نه دي او نه په دې اړه نوره مبارزه کوي، نو همدا تسليمي شوه.

رئيس او امير يې هماغه قدرت جوړېږي چې دا ورته تسليم شوی وي، بيا د هغوې نوم نه اخيستل کيږي او د خپلو پخوانيو کارونو او فکرونو څخه لاس په سر کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بل تعبير دوه قدرتونه يو بل سره په مقابله كي واقع دي، يو قدرت د بل قدرت په ګټه د خپل هر فكر او مسلک، اصولو، ظوابطو او داعيي څخه تېرېږي او د مقابل جانب دا هر څه مني،نو همدې ته تسليمي وايي. اوس نو په همدې چوکاټ کې طالبان واچوئ او يا يې د همدې قاعدې په تله وتلئ درته به معلومه شي چې طالبانو سوله کړې او که تسليمي يې ورکړې ده.

طالبانو چې د جهاد په نوم کومه لوبه روانه کړې وه، جهاد خو نه و، يوه سياسي لوبه وه، خو څه دا به ورسره ومنو چې جهاد يې کاوه، آيا له دې ترون وروسته له خپلې دې داعيې يې په علني شکل د تېرېدو اعلان ونه کړ؟

دا اعلان يې تكراراً وكړ چې نوره جګړه ختمه ده او جګړه نشته، طالب دلته د تسليمۍ په نوم اعتراف نه کوي خو په نورو معاملاتو او اصطلاحاتو کې يې نړۍ ته دا منلې او دا يې اعتراف کړی چې دوی تسليم شوي، ځکه دوی نور اعلان وکړ چې مونږ نوره جګړه نه کوو.

د اسلام په سياسي نظام کې لکه څنګه مو چې وويل بل مقابل قدرت ته له خپلې داعيې او اصولو تېر شي، نو تا مقابل قدرت ته تسليمي ورکړه، د هغې قدرت او اصول دې ومنل نو همدا تسليمي ده، اوس طالب وګوره چې له خپلو اصولو، داعيې، ظوابطو هر څه څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکې ته ورتېر شو او دا هر څه یې د امریکا ومنل او د بین الملل د اصولو په نوم یې اوس د امریکا ټول قوانین او اصول څه عملي کړي دي او باقي هغه به هم زر عملي کړي او په دې هر څه یې اعتراف کړی چې همدا کړنې هر قاموس او فرهنګ کې تعبیر او تفسیر کړې نچوړ یې تسلیمې راوځي.

سوله دا ده چې که د دوه قدرتونو ترمنځ سوله کېږي، نو د هر قدرت داعیه، اصول، ظوابط او وظیفې سره کار نه لري، هغه په خپل حال ثابت پاتې کېږي، دواړه قدرتونه په خپلو کارونو کې مستقل وي، په تسلیمۍ کې خبره برعکس ده، تسلیمۍ کې به یو قدرت بل کې مدغم کېږي، بیا به د پیاوړي قدرت خبره چلېږي.

په بل تعبیر ته چې دښمن سره سوله کوې، نو دښمن سره اصل د دښمنۍ باقي پاتې کېږي فقط مؤقت وخت ډزبندي وي، دښمن ته د دوست په سترګه نه کتل کېږي او نه ورسره ملګرتیا او صمیمت او محبت کېږي، ګوره په اجتماعي نظام کې چې هم څوک اړیکې پالي، نو یا د دوستۍ اړیکې وي یا د دښمنۍ، دوست سره راشه درشه وي دوستي وي مینه وي محبت وي، همکاري او صله رحمي وي او دښمن سره بیا دا هرڅه معکوس وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا خبره د اسلام په سیاسي نظام کې هم ده چې سوله کې د دښمنۍ اصل باید په خپل ځای باندې پاتې شي، خو په تسلیمۍ کې د دښمنۍ اصل په دوستۍ بدلیږي.

طالب اوس وګوره په کومه لار روان دی؟

مشرانو یې څه وکړل او کشران یې اوس هم بربټ تاووي چې دوی امریکا ماته کړه، حال دا چې دوی هماغې امریکا ته تسلیمي ورکړه او هر څه یې د امریکا ومنل.

قال تعالی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ [آل عمران149]

ژباړه: ای مؤمنانو که چېرې تاسو د هغه کسانو خبره ومنئ چې کفریې کړې دی نو تاسو به په شاه واړوي، نو تاسو به تاوانیان شئ.

دوی اوس په دې نه پوهیږي چې د دوی د دښمنۍ اصل له منځه لاړ او په دوستۍ بدل شو، تر پرونه دې دښمن وو خو اوس دې دوست شو، نو اوس په دې پوهه شه چې ورته تسلیم شوې، ځکه دې نو د دښمنۍ اصل تغییر وکړ، مفته د ډالرو کڅوړې دښمنانو ته څوک نه را استوي، خو ښکاره خبره ده، چې امریکې سره دې وروړې شروع کړې او دا ډاډ هم ورکوې، چې د دښمن په سترګه درته نه ګورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت کليسا هر څه ځانته انحصار کړي وو، پاپانو او کشيشانو به د دين څخه د مال راټولولو لپاره استفاده کوله،نن طالبانو د همغه پاپانو په نقش قدم باندې کار روان کړی دی او د دين نه د قدرت ساتلو او لاسته راوړلو لپاره استفاده کوي او وې کړه، نور يې بيا نه اسلام ته فکر شته او نه د خپل ايمان غم ورسره شته، څه کې چې د قدرت بقا وي هغه ته د ټولو نه مخکې طالب لاس ور اوږد کړی وي. بل لوی توپير يې دا دی چې سوله مؤقت وي او تسليمي دايمي او ابدي وي چې تسليم شوې نو بس له منځه لاړې. اوس نو تاسې وګورئ، د طالب څرګندونو ته غوږ شئ چې همدا ناري وهي... (دايمي او تل پاتې سوله... نور موږ چاسره دښمني نه لرو نور جنګ ختم شو).

نور ډېر داسې شعارونه چې ورکوي دا د سولې شعارونه نه دي، دا د تسليمۍ شعارونه دي، ښکاره خو داسې له شرمه هم نشي ويلی چې په صفا ټکو يې ووايي چې موږ نور امريکا ته تسليم شو، نور مو د جهاد څخه توبه وويستله کوم څه مو چې د جهاد په نوم ترسره کړي دي، هم بد مو کړي، نو دا خبرې په بدل مفهوم کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قال تعالى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ [محمد:26، 25]

ژباړه: بېشکه هغه کسان چې په خپلو شاګانو (له ایمانه) بېرته ګرځېدلي دي، وروسته له دې چې دوی ته هدایت ښکاره شو، دوی ته شیطان (خپل عملونه) ښایسته کړي دي او دوی ته یې مهلت ښکاره کړی دي، دغه په دې سبب چې یقیناً دوی هغو کسانو ته، چې دغه (قرآن) بد ګڼي چې الله نازل کړی دی، وویل: په ځینو کارونو کې به مونږ زر ستاسو حکم ومنو او الله د دوی په پټو خبرو پوهیږي.

طالب ټول اصطلاحات هماغه د دښمن اصطلاحات کاروي اوس دوی هم مهاجرین بهرنیان، مجاهدین تروریستان او بهرني کفار خپل دوستان ګڼي، مانا د تسلیمي همدا ده چې نور دایمي د مقابل لورې ټول اصول او ظوابط ومني، اوس بېچاره طالب د بین الملل په چوکاټ کې د کفر ټول اصول او شرایطو ته تسلیم شوو چې دا صراحتاً کفر او ارتداد دی. قال تعالى: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه : اې مؤمنانو! که تاسې ددې اهل کتابو د یوې ډلې خبره ومنئ، نو دوی به تاسې له ایمان څخه بېرته د کفر لورې ته واړوي.

دایمي اصطلاح چې په طالب استعمالوي، نو غربیانو ته د دایمي مفهوم مالوم دی، ځکه نو دوی د هرې خبرې په اول او آخر کې همدا وايي دایمي سوله، دایمي همکاري، دایمي تعاملات او نور ...

تسلیمي د اسلام په سیاسي نظام کې بده پدیده او ارتداد دی او همدا راز د نړی په نورو نظامي قوانینو کې همدا خبره ده چې که څوک تسلیم شي هغه نظامي محکمې ته معرفي کیږي، چې هلته ته ځان ته وکیل نشي نیولی هر څه ته به خپله جواب وایي.

او طالب به ان شاء الله د اسلامي خلافت د مجاهدینو له لوري د اسلامي شریعت محکمې ته راکش کول کیږي او د دې تسلیمی حساب به ورسره کیږي، اوس خو مست مست ګرځي خو دا ورځې پرې راورانې دي ان شاء الله!

د اسلام په سیاسي نظام کې به هرې ماتې ته چمتو يې، خو تسلیمي به نه قبلوې، ځان به ټوټه ټوټه کوې هرڅه به دې له لاسه وځي خو تسلیمي به نه ورکوې.

ورونو! غواړو په یو څو نورو اصطلاحاتو هم لنډه رڼا واچوو، چې هغه عبارت دی له کودتا څخه. کودتا څه ته وایي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کودتا

کودتاچيان په سياست کې په داخل د نظام کې يوه ډله او هغه چارواکي وي چې په نظام کې په لوړو چوکيو وظايف لري که هغه نظامي او يا ملکي وي، خو غواړي چې په موجوده حکماو تخت چپه کړي او خپله پرې کيني، که هغه له نظامي لارو وي او يا له نورو څخه وي ... خو ځان خپل ټاکلي هدف ته رسوي، نو همدې چارې ته کودتا وايي، که چېرته دا خلک کامياب شي نو قدرت ترلاسه کوي او که ناکام شي نو ځای يې بيا زندان او يا قبر وي، مطلب د قدرت اخيستو لپاره دوی دومره زړه کوي او د اکثره کودتا ګانو ترشا د بهرنيو استخباراتو لاس وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انقلاب

انقلاب بیا له بهر یا داخل څخه راپورته شوی منظم هجوم وي.

د کودتا او انقلاب تر منځ توپیر:

لومړی توپیر دادی: چې د انقلاب ترشا ډېری وخت ولسونه ولاړ وي، لېکن کودتا بیا دا د مشخصو کسانو له لورې چې نظام کې دخیل وي، ترسره کیږي او که ولسي ملاتړ وي هم پټ وي او په کمه اندازه وي.

دوهم توپیر یې دا دی: چې په انقلاب کې بیا نظام له سره جوړیږي.

دریم توپیر یې دا دی: چې په کودتا کې حالت بېرته زر عادي کیږي، یعنې ډېر زر په حالاتو کنټرول راځي، تخریب او ویجاړي هم دومره نه رامنځته کیږي او نه هم تلفات زیات وي، ځکه چې نظام تیار موجود دی، حاکم لري شوی،نورې ادارې او سیستم منظم دي، برعکس بیا په انقلاب کې بېرته د دې هر څه رغول وخت نیسي، ځکه چې اداري ړنګیږي، امکان لري چې د نظام طرز هم په کې بدلون ومومي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیام څه ته وايي؟

قیام د ولسونو او مختلفو اقشارو هغه مسلح پاڅون ته وايي چې له حاکم نظام څخه تنګ شوي وي او غواړي چې نظام ته بدلون ورکړي، یا نظام چپه کړي او یا هم په نظام خپلې غوښتنې ومني.

قیام یا پاڅونونه تر ډېره د خلکو د شخصي اهدافو په بنیاد راپورته کیږي، کله چې د حاکم نظام له لورې د خلکو حقوق پایمال شي، په دوی ظلمونه او وحشتونه له حده زیات شي او یا هم نور اړوند مسائل وي، نو خلک بیا مسلح پاڅون کوي، خلک مجبور شي د حاکم نظام په خلاف ټوپک ته لاس کړي خو دا حرکت منظم نه وي، مطلب اکثره رهبري یې هم یوه نه وي او یو خودسرانه پرجوشه حرکت وي، په غیر منظم شکل مخ ته ځي که چېرته پاڅون کامیاب هم شي نو بېرته دوی سره د نظام د جوړېدو کومه برنامه او طرحه نه وي او که نظام یې چپه نه کړ، د حاکم نظام لخوا څخه چې د دوی څه غوښتنې وي هغه ورسره مني او یوې نتیجې ته سره رسیږي او بالاخره قیام سړیږي او نظام په خپل ځای پاتې کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورش

دا هم یو مسلحانه حرکت دی، یوه ډله خلک د خپلو محدودو اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر یو شورش جوړوي، کله یې چې اهداف ترلاسه کړل، نو بېرته له شورش څخه لاس په سر کیږي، ډېری شورشونه په غریبو او په فقیرو ټولنو کې ترسره کیږي، کوم هېوادونو کې چې فقر زیات دی هلته د شورشونو امکانات ډېر وي، د دوی شورشونه هم د فقر څخه خلاصون یا د نورو ستونزو د ختمېدو په خاطر وي، دا هم اسلامي بڼه نه لري.

سیاسي اصلاحات

تاسې به یوه بله اصطلاح د سیاسي اصلاحاتو په نوم هم اورېدلې وي، دا هم یوه ډله خلک وي، د نظام د اصلاح لپاره غیر مسلح هڅه کوي تر څو په نظام کې کومې نیمګړتیاوې وي، هغه اصلاح شي، دوی غواړي چې د نظام په سیاست کې بدلون راشي، مظاهرو ته ورته شکل لري، خو مظاهره موقتي وي او دا اوږد مهاله وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنبش

جنبش هم یوه اصطلاح ده چې معمولاً خلک راپاڅېږي او وایي چې زموږ ملک اشغال شوی او د استقلال لپاره کار کوو، نور اهداف په کې مطرح نه وي، کومه اسلامي انګېزه نه لري، نه د اسلامي نظام خبره کوي او نه هم د اسلام کوم غم ورسره وي، فقط د نظام سره د قدرت په سر په ټکر کې وي، د دې لپاره مبارزه کوي چې قدرت او چوکۍ تر لاسه کړي، لکه د طالبانو په څېر یو جنبش وي، چې د اسلام په کیسه کې نه دي.

نتیجه

د شریعت هر حکم د حکمتونو څخه ډک وي، نو د همدغه حکمونو په رڼا کې چې کله په یو نظام باندې رد کوئ، یا په کوم تنظیم باندې رد کوئ، دلته په لاندې افرادو رد مهم نه دی، ځکه رد به د نظام په رأس کې چې څوک واقع وي د هغوی په عقیده، سیاست او د هغوی له لورې د همدغه تنظیم لپاره په جوړه شوې تګلاره او منهج به رد کوئ، نو د تنظیم په سر کې شته مشران او چلوونکي یې چې د ارتداد په حکم کې داخل شول، نو لاندې افراد که هر څومره د اخلاص او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه نيت بغاري ووهي، خو چې د همدغه مشرانو او تنظيم تګلاره تعقيبوي، نو دې سره خپله مرتد ګرځي.

موږ او تاسو چې په يو نظام د بطلان خط کش کوو، نو د دې نظام په بنسټ اېښودونکو، د دوی په اهدافو، د دوی په عقيده او د دوی د تأسيس په دلايلو باندې خط کش کوو، زما او ستا فتوا د نظام په تأسيس باندې ده، نو لاندې د افرادو نظريات مهم نه دي.

که اوس يو څوک وايي زه د طالبانو په امارت کې يم، خو د طالبانو د دغه.. دغه.. کارونو مخالف يم، دا خبره نه شريعت مني، نه يې سياست مني او نه د عقل او منطق له لحاظه قبول ده، ځکه ته چې د امارت په صف کې داخل يې، نو د همدغه صف حکم اخلې، دلته ټول رد په دغه نظام باندې دی، ته چې يو ځل دې نظام ته داخل شوې او تا د دې نظام ټول اصول او شرايط ومنل نو ته د اسلام څخه خارج شوې، ځکه دا د شريعت حکم دی چې په رأس د يو تنظيم باندې کوم حکم لګول کيږي، دا په لاندې افرادو باندې هم لګول کيږي، ولو که د دې تنظيم يو فرد ووايي چې زه د دې کار مخالف يم، خو چې بيا هم ځان د همدې نظام غړی او عسکر حسابوي، دا کس هم د همدې نظام په حکم کې داخل دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاتمه

آخر کې یو ځل بیا د نړۍ کفارو او د هغوی ملیشو ته شیخ ابومصعب زرقاوي رحمه الله هغه وینا وریاده وو کومه چې نن سبا زموږ رګونو کې هم لکه وینه په جریان کې ده او هغه دا چې مونږ دلته د یو موټې خاورې او یا د هغه بې معنا سرحدونو لپاره چې سایکس ـ پیکو رسم کړي نه جنګیږو او همدارنګه د دې لپاره هم نه جنګیږو چې عرب ګمراهان د غربي ګمراهانو ځای ونیسي، بلکې زموږ جهاد تر دې لوړ او ښایسته دی، موږ د کلمة الله د لوړ والي لپاره جنګیږو، تر څو دین او بندګي خاص د الله لپاره شي.

او هر هغه څوک چې د دې مرام مخالفت وکړي او یا زموږ د رسېدو دې هدف ته خنډ وګرځي، نو هغه په هر نوم او نسب چې وي زموږ دښمن او زموږ د تورو هدف دی.

مونږ داسي یو دین لرو چې الله جل جلاله زموږ لپاره میزان او فیصله کونکی رالیږلی دی، خبره یې قاطعه او داړ ښوونکې ده او فرمان یې ټوکې او ملنډې ندي، دا دین زموږ او د خلکو په منځ کې نسبت دی، شریعت زموږ آسماني دی، فرمانونه زمونږ قرآني دي او فیصلی زمونږ محمدي دي، امریکایي مسلمان زموږ ګران ورور دی او کافر عرب زموږ دښمن دی که څه هم موږ او دوی له یوې مور څخه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونو! د کتاب دویم جلد کې د الله رب العالمین په توفیق سره بیا د اسلام اقتصادي نظام او تجارتي اړیکو (ساختار او تطبیق) د اسلام امنیتي نظام (ساختار او تطبیق)، د اسلام عسکري نظام (ساختار او تطبیق) او د اسلام اجتماعي نظام (ساختار او تطبیق) باندې بحثونه لرو، ان شاءالله!

چې اقتصادي نظام کې ټول تجارتي اړیکې او معاملات سره د یو مستقل نظم پرمخ وړلو باندې بحث کوو، ځکه خلک نن سبا حربي کفارو سره راشه درشه وکړي او بیا نوم د تجارتي اړیکو ورکړي، دې ته ورته او ورسره اړوندو نورو موضوعاتو باندې تفصیلي بحث لرو تر څو مجاهدین دې باندې هم پوه شي چې د اسلام اقتصادي نظام هم هر وخت کې د تطبیق او مطرح کېدلو قابل دی.

عسکري نظام کې د مجاهد تربیې څخه شروع چې کوم منوال باندې یو نظامي مجاهد باید تربیه شي، کوم بخشونو کي تربیه شي تر عسکري اړیکو او ستراتېژیانو باندې عمومي بحث لرو.

امنیتي نظام کې د رب په توفیق سره د استخباراتو او امنیت موضوع مطرح کیږي، چې څه نظم باندې خپل داخل او خارج د نظام کنټرول لاندې وساتو تر څو یو مظبوط نظام ولرو.

اجتماعي نظام باندې هم د تعلیم موضوع تر څنګ نور اسلامي رسوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عنعناتو او یوې اسلامي ټولنه باندې چې کوم فکر او مورال باندې تربیه شي او د کفارو داموته چې دوی ته یې ایښي دا د بحث لاندې ساتو ان شاء الله .

چې ددې هر نظام په ساختار او تطبیق او ترڅنګ یې د کفارو او نورو مخالفینو د دسیسو رابرسېره کول او ددوی په شبهاتو رد به په راتلونکي ټوک کې بحث کړو باذن الله ترڅو مجاهدین وروڼه په دې اړینو مسائلو تر ډېره پوهه ترلاسه کړي .

جزاکم الله خیرا و بارک الله فیکم

(سُبْحَانَكَ لاَ عِلْمَ لَنَا إِلاَّ مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ)

أرض خراسان

20/**محرم**/1445

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام سیاسي نظام

ساختار ـ تطبیق د نظام ـ رد پر مخالفینو

دا نظام د اسلام سیاسي نظام دی، چې زموږ دښمن یې هم په تمامه مانا پېژني او په دې پوهېږي هم که چېرې په حقیقت کې د اسلام سیاسي نظام حاکم شي، نو هغه ورځ به د دوی د ذلت او د اسلامي امت د برم او عزت ورځ وي، ځکه یې نو د اسلام د سیاسي نظام د حاکمیت رښتیني لارویان د اسلامي دولت سرښندویان یې د سختو فشارونو لاندې نیولي دي.

تر اوسه د اسلام د ټولو دښمنانو دا شریکه هڅه وه چې اسلامي امت د اسلام
د حقیقي سیاسي نظام له رښتینې تصور او حقانیت څخه لرې وساتي،
دوی ټوله انرژي په همدې مصرفوله چې اسلامي امت رابیداره
او د یو داسې نبوي منهج په دریځ راښکاره نشي
چې بیا به ترې ټولې کفري نړۍ....

مؤسسة العزائم الإعلامية

العزائم

خپرندویه إداره یې ورانډې کوي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library